

دۇنيا ئەدەبىياتىدىكى مەشھۇر ئەسەرلەر خەزىنىسى

مەن مۈشۈك

(ياشلار - ئۆسمۈرلەر نۇسخىسى)

ئەسلى ئاپتورى: ناتسۇمى سوسېكى (ياپونىيە)
ئۆزگەرتىپ يازغۇچى: شۇ تاڭ
تەرجىمە قىلغۇچى: دىلنۇر ئېلى

شىجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

本书根据上海人民美术出版社2016年6月第4版第5次印刷版本
翻译出版。

مۇھەررىرى: ئابدۇرەھىم رۇستەم
مەسئۇل مۇھەررىرى: پازىلجان مۇسا
مەسئۇل كوررېكتورى: قەمبەرگۈل ئوسمان

دۇنيا ئەدەبىياتىدىكى مەشھۇر ئەسەرلەر خەزىنىسى
مەن مۇشۇك (ياشلار - ئۆسمۈرلەر نۇسخىسى)

ئەسلى ئاپتورى: ناتسۇمى سوسېكى (ياپونىيە)
ئۆزگەرتىپ يازغۇچى: شو تاڭ
تەرجىمە قىلغۇچى: دىلنۇر ئېلى
نەشرىيات: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

تېلېفون: 0998 - 2653927
ئادرېسى: قەشقەر شەھىرى تار بوغۇز يولى 14 - قورۇ
پوچتا نومۇرى: 844000
تارقاقچى: شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى
زاۋۇت: قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتى
فورماتى: 880 × 1230 م م 32 / 1
باسما تاۋىقى: 11.375
نەشرى: 2017 - يىلى 5 - ئاي 1 - نەشرى
بېسىلىشى: 2017 - يىلى 5 - ئاي 1 - بېسىلىشى
باھاسى: 29.00 يۈەن

كىرىش سۆز

«مەن مۇشۇك» ياپونىيە يېقىنقى زامان ئەدەبىيات تارىخىدا بەلگىلىك ئورۇنغا ئىگە ئەدەبىيات سوسېكىنىڭ تۇنجى ئەسىرى بولۇپ، بۇ ئەسەر 1905-يىلى ئېلان قىلىنغان، شۇنداقلا ياپونىيە ئەدەبىيات تارىخىدىكى ئۆچمەس كىلاسسىك ئەسەر ھېسابلىنىدۇ. قولتىزىدىكى ئەسەر ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئوقۇ-شىغا ماسلاشتۇرۇلۇپ، ئەسلىي ئەسەر ئاساسىدا قىسقارتىلىپ تەييارلاندى.

ئەسەرنىڭ باش قەھرىمانى نامرات ئوقۇتقۇچىنىڭ ئائىلىسىدىكى بىر مۇشۇك، ئەسەردە «جانلاندىرۇش» ئۇسۇلى ئارقىلىق، مۇشۇكنىڭ كۆزى بىلەن ئىنسان پىسخىكىسىدىكى بەزى ئاجىزلىقلار يورۇتۇپ بېرىلگەن. ئەسەرنىڭ باش قەھرىمانى - تەپەككۈر قىلالايدىغان، كۆپىنى كۆرگەن، ھەققانىيەت تۇيغۇسى كۈچلۈك بىر مۇشۇك، ئەمما ئۇ ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە چاشقان تۇتۇشنى ئۆگىنەلمىگەن.

ئەسەردە بايان قىلغۇچى، باھالىغۇچى ۋە زىچىسى يۈكلەندۈرگەن مۇشۇك ئاپتور ناتسۇمى سوسېكى ياشىغان 20 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدىكى «زامانىۋى مەدەنىيەت»نى كۆزىتىپ، ئۇنى ئۆتكۈر ھەجۋىي تىل ئارقىلىق، كەمسىتكەن، مەسخىرە قىلغان. شۇ دەۋردىكى زامانىۋى تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە ئەنئەنىۋى قىم-

مەت قارىشى ئوتتۇرىسىدىكى ئىختىلاپ مۈشۈكنى قايمۇقتۇرۇپ قويغان. ئەسەردىكى مەسخىرىلەرنىڭ ئارقىسىغا ئەينى دەۋردىكى ياپونىيە زىيالىلىرىنىڭ قايغۇ - ھەسرەتلىرى يوشۇرۇنغان. ناتسۇمى سوسېكى «مەن مۈشۈك» ناملىق بۇ ئەسەردە بەزى تەپسىلاتلارنى بىر ئاز مۇبالىغە قىلىۋەتكەن بولسىمۇ، ئەينى دەۋر رېئال تۇرمۇشىدىكى مېشچانلىقنى قامچىلاشتا ئۈنۈملۈك رول ئوينىغان.

بەزى ئوبروزچىلار «مەن مۈشۈك» نىڭ مۇۋەپپەقىيىتىنى مۇنداق يەكۈنلەيدۇ: «غەربنىڭ ئەقلىي تەپەككۈر ئۇسۇلى بىلەن جۇڭگونىڭ ئۆزىنى بىلىش، يامان ئادەتلەردىن نەپەرەتلىنىش ئىدىيەسى ناتسۇمى سوسېكىنىڭ قەلىمىدە يۇغۇرۇلۇپ، مانا مۇشۇنداق كىلاسسىك ئەسەر مەيدانغا كەلگەن.»

«مەن مۈشۈك» تە، سىيۇزىتلارنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشىغا ئەمەس، ئەسەردىكى پېرسوناژلارنىڭ پىسخىكىسىنى مۇقىملاشتۇرۇشقا بەكرەك ئەھمىيەت بېرىلگەن. بۇ ھەرگىز ۋەقەلىك ئارقىلىق مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەن ئەسەر ئەمەس، ئۇنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى دەل مارجاندەك تىزىلغان دىيالوگىلار توپىنى ئەپچىللىك بىلەن ئورۇنلاشتۇرغانلىقىدا. ئەسەردە مۈشۈكنىڭ خاراكتېرى بىلەن ئىنسان تەبىئىتىدىكى ئاجىزلىقلارنى سۈرەتلەشكە تەڭ ئەھمىيەت بېرىلگەن بولۇپ، ئەسەرنى ئوقۇغان كىشى خۇددى ھەجۋىي رەسىم كۆرۈۋاتقانداك ھېس قىلىدۇ. نەپىس، يۇمۇرلۇق تىل ئوقۇرمەننى ئۆزىگە ئالاھىدە مەھلىيا قىلىدۇ، ئەسەرنىڭ ھەر بىر بابىدىن ھەسرەت - نادامەتنىڭ كۈلكە ساداسىنى ھېس قىلغىلى بولىدۇ.....

مەن بىر مۈشۈك. ھازىرغىچە ئىسمىم يوق.
 نەدە تۇغۇلغان دەمسىز؟ بۇنى بىلمەيدىكەنمەن، قاراڭغۇ،
 زەي بىر يەردە تۇغۇلغانلىقىم غۇۋا يادىمدا. شۇ جايدا تۇنجى قې-
 تىم ئادەمنى كۆرگەن، كېيىن بۇرادەرلىرىمدىن ئاڭلىسام ئۇ بىر
 بالا خىزمەتكار ئىكەن، ئىنسانلار ئىچىدىكى ئەڭ رەھىمسىزلەر-
 دىن بولۇپ، ئۇ بىزدەكلەرنى تۇتۇۋالسا پىشۇرۇپ يېۋىتىدىكەن،
 شۇ چاغدا مەن تېخى كىچىك، ئىش ئۇقمايدىغان بولغاچقا، ماڭا ئۇ
 ئىشلار ئۇنچىۋالا قورقۇنچلۇق بىلىنمىگەن. ئۇ مېنى ئالىقنىغا
 ئېلىپ، غاچچىدە كۆتۈرۈۋېدى، مياڭلاپ كەتتىم، بوشلۇقتا
 ھودۇقۇپ نېمە قىلارمىنى بىلمەي قالدىم.

بالا خىزمەتكارنىڭ ئالىقنىدا ئۆزۈمنى ئازراق رۇسلىۋې-
 لىپ، ئۇنىڭغا سەپسىلىپ قارىغاندىن كېيىن، ئادەم دېگەن غەل-
 تىلا بىر مەخلۇق ئىكەن، دەپ ئويلىدىم. ئۇنىڭ كۆرۈمىسىزلى-
 كىگە گەپ كەتمەيتتى، يۈزلىرىدە تۈكتىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى.
 مەن نۇرغۇن مۈشۈكلەرنى ئۇچراتقان، لېكىن مۇنداق سەت چى-
 راينى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغانىدىم.

بالا خىزمەتكارنىڭ ئالىقنىدا بىردەم راھەت يېتىۋالدىم،
 لېكىن ھايال ئۆتمەي، تۇيۇقسىزلا پىرقىراپ كەتتىم، ئۇ مىدىر-
 لىدىمۇ ياكى ئۆزۈممۇ پەقەتلا بىلەلمىدىم، ئۆچەي - باغرىم ئالمد-
 شىپ قالغاندەك بولۇپ، كۆڭلۈم ئېلىشىپ كەتتى، ئەمدى تۈ-
 گەشتىم، دەپ ئويلاپ تۇرۇشۇمغا، «پوك» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ

كۆزلىرىم چەكچىيىپ، پىرقىراشتىن توختىدىم، نېمە ئىش بولغانلىقىنى ھەر قانچە قىلىپمۇ ئەسلىيەلمىدىم، خۇدۇمنى بىلمەي يەردە يېتىپ قالدىم.....

ھوشۇمغا كېلىپ قارىسام، بالا خىزمەتكار يوق، مۈشۈك- لەرمۇ كۆرۈنمەيتتى. بۇنى ئاز دەپ ئاناممۇ ئىز - دېرەكسىزغا - يىب بولغاندى. ۋايىجانلىغىنىمچە سىرتقا قاراپ ئۆملىدىم، پۈ- تۈن بەدىنىم قاتتىق ئاغرىۋاتاتتى، ئەسلىدە پاخال دۆۋىسى ئۆس- تىدىن بامبۇكلۇققا يېقىلىپ چۈشۈپتىمەن.

مىڭ تەستە بامبۇكلۇقتىن ئۆمىلەپ چىققىنىمدا چوڭ بىر كۆلچەك كۆزۈمگە چېلىقتى. ئېڭىشىپ ئازراق سۇ ئىچىد- ۋالدىم، مياڭلاپ ئۈستىبېشىمدىكى يارىلارنى يالاپ قويدۇم. بەدد- نىم موي بىلەن قاپلانغاچ كىشىلەر بەدىنىمدىكى جاراھەتلەرنى كۆرەلمەيتتى، بۇلارنى ئويلاپ كۆڭلۈم يېرىم بولدى - دە، ئىختى- يارسىز مياڭلاپ كەتتىم. سوغۇق شامال بىلەن تەڭ غازاڭلار تۆكۈلۈشكە باشلىدى. جېنىم ئاز قالغاندەكلا بىلىندى، قورسە- قىمنىڭ ئاچقىنىدىن يىغلىغۇدەك ھالىمۇ قالمايدى. ئاخىر يەيدىغان نەرسە تېپىش قارارىغا كەلدىم.

ئاغرىققا قارىماي كۆلچەكنىڭ ئوڭ تەرىپىدىن ئاۋايلاپ ئۆت- تۈم. ھەقىقەتەن بەك قىينالدىم، لېۋىمنى چىشلەپ ئۈستىگە قا- راپ ياماشتىم. مېنى خۇش قىلغىنى بىلىپ - بىلمەي ئادەم بار يەرگە چىقىپ قاپتىمەن. ئۈستىگە چىقىپ باقسام بىرەر ئامال چىقىپ قالار دېگەن مەقسەتتە رېشاتكىنىڭ قىسىلچىقىدىن ئۆ- تۈپ ھويلىغا كىردىم. تەقدىر دېگەن ئاجايىپ بولىدىكەن، ئەگەر مۇشۇ قىسىلچاق بولمىغان بولسا، مەن كوچىدا توڭلاپ ئۆلۈپ قالغان بولاتتىم، بۇ قىسىلچاق ھازىرغىچە قوشنا ئۆيىدىكى مۇ- شۇ كۆگۈل بىلەن دىدارلىشىشتىكى يولۇم بولۇپ قالدى.

ھويلىغىغۇ كىردىم، ئەمما نېمە قىلارمىنى بىلەلمەي
گاڭگىراپ قالدىم، نېمىلا دېگەنبىلەن مەن تېخى كىچىك - تە،
ھازىرغىچە ئۆزۈم مۇستەقىل ئوزۇق ئىزدەپ باقمىغان تۇرسام.
قورسىقىم بەك ئېچىپ كەتتى، توڭلىغاننى ئاز دەپ يامغۇر
يېغىۋاتاتتى، ئامال يوق ئاخىر يورۇق چۈشكەن تەرەپكە قاراپ
ماڭدىم.

مەن ئاخىر بالا خىزمەتكاردىن باشقا ئادەملەرنىمۇ كۆرۈشكە
مۇيەسسەر بولدۇم. بۇ ھويلىدا تۇنجى بولۇپ ئۇچراتقىنىم خىز -
مەتكار ئايال بولدى. ئۇ بالا خىزمەتكاردىنمۇ قەبىھ ئىدى، مېنى
كۆرۈپلا بويىۋىتىپ تۇتقان پېتى دەرۋازا سىرتىغا ئاتتى. «مى -
ياۋ - مىياۋ!» ئەمدى تۈگەشتىم، دەپ ئويلىدىم.

جېنىم راستلا چىڭكەن، تەستە مىدىرلاپ، خىزمەتكار ئايال
دىققەت قىلمىغان پۇرسەتتە غىپىدە ئاشخانغا كىرىۋالدىم، لې -
كىن ھايال ئۆتمەي ئۇ مېنى بايقاپ قېلىپ، يەنە كۆتۈرۈپ تاشلى -
ۋەتتى، ئارقا - ئارقىدىن تۆت - بەش قېتىم شۇنداق قىلغىنى يا -
دىمدا. بۇ ئايالغا چىش - تىرنىقىمغىچە ئۆچ بولدۇم. نەچچە كۈن
ئالدىدا ئۇنىڭ بېلىقىنى ئوغرىلىۋالدىم، ئۆزۈمچە ئۇنىڭدىن ئى -
تىقام ئالغاندەك ھېس قىلىپ، كۆڭلۈم خېلى ئارام تېپىپ قالدى.
ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ئۇ مېنى كۆتۈرۈپ تاشلاي دېگەندە بۇ
ئائىلىنىڭ غوجايىنى ۋارقىراپ كەتتى:

— نېمە ۋاراك - چۈرۈك بۇ؟

خىزمەتكار ئايال مېنى كۆتۈرگىنىچە غوجايىنىنىڭ يېنىغا
كېلىپ:

— ماۋۇ ياۋا مۈشۈكنى ئۆيدىن ھەيدەپ چىقىرىۋەتسەممۇ
يەنە ئاشخانغا كىرىۋېلىپ، مېنى جىلە قىلىپ كېتىۋاتىدۇ! -
دېدى.

غوجايىن بۇرۇتمنى سىلاپ قويۇپ، ماڭا سەپسىلىپ قارد -
ۋەتكەندىن كېيىن:

— ئۇنداق بولسا ئۇنى بېقىۋالايلى، — دېدى - دە، ئۆيىگە
كىرىپ كەتتى.

ئادەملەر ئەسلىدە ئۈنچە ئەسكىمۇ ئەمەسكەن! شۇنداق قىلدى.
لىپ مېنىڭ يېڭى ئۆيۈم بار بولدى.

غوجايىن ئوقۇتقۇچى ئىدى، ئۇ مەكتەپتىن قايتىپ كېلىپ -
لا كىتابخانسىغا كىرىپ كەتسە، بوسۇغا ئانلاپ سىرتقا چىقىپ -
مۇ قويمائىتتى. ئۆيىدىكىلىرى ئۇنى ئىلمىي ئىشلار بىلەن شۇ -
غۇللىنىۋاتىدۇ دەپ قاراپ، ئۇنىڭغا دەخلى قىلمايتتى. پەقەت
مەنلا ئالاھىدە ئىمتىيازغا ئىگە ئىدىم، پات - پات ئۇنىڭ قېشىغا
كىرىپ نۇراتتىم. ئۇنىڭ چۈشلۈك ئۇيقۇغا ئامراقلىقىنى پەقەت
مەنلا بىلەتتىم، ئۇ بەزىدە كىتاب ۋاراقلىرىغا شۆلگەيلىرىنى ئې -
قىتىپ ئۇخلاپ كېتەتتى. ئۇنىڭ ئاشقازان كېسىلى بار ئىدى،
شۇڭا تېرىسى بىر ئاز سارغۇچ كۆرۈنەتتى. ئەمما ئۇ قورساققا
ئامراق ئىدى، تاماقنى سىڭدۈرەلمىسە ھەزىم قىلىش دورىسى
ئىچىپ ئارقىدىنلا يەنە كىتاب ئوقۇشقا باشلايتتى، 2 - 3 بەت
ئوقۇ - ئوقۇمايلا شۆلگەيلىرىنى ئېقىتىپ خورەككە چۈشەتتى.
ئۇ مانا مۇشۇنداق كېچە - كۈندۈز دەرس تەكرارلىغان قىياپەتكە
كىرىۋالاتتى.

ئوقۇتقۇچىلىق نېمىدىگەن راھەت كەسىپ. ناۋادا قايتا يا -
رىلىشىمدا ئادەم بولۇپ قالسام ئوقۇتقۇچى بولماي قويماي مەن.
ئۇخلاش خىزمەت قىلغانلىق بولسا، بۇ ئىشنى مۇشۇكلەر ئالا -
مەت قاملاشتۇرۇۋېتىدۇ - دە، لېكىن غوجايىن ئوقۇتقۇچىلىقنى
جاپالىق كەسىپ دەپ ۋاپىسائىتتى. دوستلىرى يوقلاپ كەلسە، جا -
ھاننىڭ ئىشلىرىدىن نارازى بولۇپ قاقشاپ كېتەتتى.

مەن بۇ ئائىلىگە يېڭى كەلگەندە، غوجايىندىن باشقا ھەممە ئادەم ماڭا ئۆچ ئىدى. ئۇلار ئۇياق - بۇياققا ئۆتكۈچە مېنى تېپىۋېتىپ، قاراپمۇ قويمىي كېتىپ قالاتتى. ئويلاپ باقسام، ئۇلار ھازىرغىچە ماڭا ئىسىم قويمىيپتۇ، بۇ مېنى كۆزگە ئىلمىغانلىق بولماي نېمە؟ شۇڭا مەن ئامالسىز خوجايىنغا ھەمراھ بولاتتىم. ئۇ گېزىت ئوقۇسا ياۋاشلىق بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ ئولتۇراتتىم، ئۇ ئارام ئالسا كەينىدە تۈگۈلۈپ ياتاتتىم. غوجايىنغا ئامراقلىقىم - دىن ئەمەس، باشقىلارنىڭ مەن بىلەن كارى بولمىغاچقا شۇنداق قىلىشقا مەجبۇر ئىدىم.

كېيىنچە خېلى تەجرىبىلىك بولۇپ قالدىم، پائالىيەت دا - ئىرەممۇ چوڭىيىشقا باشلىدى. ئەتىگەندە تۇۋاقنىڭ ئۈستىدە، كېچىسى مەشنىڭ تۈۋىدە، چۈشتە لەمپە ئاستىدا ئۇخلايدىغان بولدۇم. ھەممىدىن خۇش بولغىنىم، كېچىسى بالىلار بىلەن بىر يوتقاندا ئۇخلاش بولدى. بۇ ئۆيدىكى ئىككى قىزچاقنىڭ بىرى بەش ياش، يەنە بىرى ئۈچ ياش بولۇپ، قارىماققا مەندىن 2 - 3 ھەسسە چوڭ كۆرۈنەتتى. كېچىسى ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆزۈم سىغىۋەتكەن جاي تېپىپ، بىر ئاماللارنى قىلىپ قىسىلىپ كەتتىم. بۇ چاغدا ناھايىتى ئېھتىيات قىلىمىسام بولمايتتى، ئەگەر ئۇلارنىڭ بىرەرسىگە تېگىپ كېتىپ، ئۇلارنى ئويغىتىۋېتىدىغان بولسام، بېشىمغا بالا تېپىۋالاتتىم. بۇ ئىككى قىزچاق قورقۇنچاق ئىدى، بولۇپمۇ كىچىكى بەكلا توخۇ يۈرەك ئىدى، يېرىم كېچىدە ئويغىنىپ كەتسە چىرقىراق ئاۋازى بىلەن:

— مۈشۈك بار كەن، مۈشۈك كەلدى! — دەپ ۋارقىراپ كېتەتتى.

مەن ياي يولۋاس بولمىسام ئۇنچىۋالا قورقۇشنىڭ نېمە ھا - جىتى؟ ئەمەلىيەتتە ئادەم ھەممىدىن قورقۇنچىلۇق! ئۇلارنىڭ ۋار -

قىرىغان ئاۋازى بىلەن تەڭ نېرۋا خاراكتېرلىك ئاشقازان كېسە-
لى بار غوجايىن ئويغىنىپ، ياندىكى ئۆيدىن قۇيۇندەك يۈگۈرۈپ
كىرەتتى. ھە راست! ئۇ بىرنەچچە كۈن ئاۋۋال مۇشۇ ئىش سەۋەب-
لىك سىزغۇچ بىلەن كاسامغا راسا سالدى.

ئادەملەر بىلەن بىللە ياشاپ شۇنى ھېس قىلدىمكى، ئۇلار-
نىڭ ھەممىسى ئۆزىنىڭ بىلگىنىنى قىلىدىكەن.

مەن بىلەن بىر ئۆيدە ياشايدىغان ئىككى قىزچاق تېخىمۇ
شۇنداق ئىدى. ئۇلار خۇشال بولۇپ كەتسە قۇيرۇقۇمدىن تۇتۇپ
بېشىمنى پەسكە ساڭگىلىتىپ ئوينايتتى ياكى خالتىنى بې-
شىمغا كىيدۈرۈپ، ئۇياقتىن - بۇياققا تاشلايتتى، بەزىدە تېخى
مېنى ئوچاقنىڭ ئىچىگە تىقىۋېتەتتى، مېنىڭ قانداق بولۇشۇم
بىلەن قىلچە ھېسابلاشمايتتى. مەن قارشىلىق كۆرسىتىپلا
قويسام، پۈتۈن ئائىلىدىكىلەر ھەرىكەتكە كېلىپ، مېنى سۈر-
توقاي قىلىپ، مەندىن ئوچ ئالماي قويمايتتى.

مەن تۇرۇۋاتقان ئۆينىڭ قىيپاش ئۆدۈلىدىكى ئۆيدە تۇرىد-
غان ئاق مۈشۈك يەڭگىنى بەك ھۆرمەت قىلىمەن. ھەر قېتىم
ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكەندە ئۇ ماڭا:

— غەرەز ئوقماسلىقتا ھېچكىم ئىنسانلارغا يەتمەيدۇ! —

دەيتتى.

ئاق مۈشۈك يەڭگەم يېقىندا ئاق قاشتېشىدەك ئاسلاندىن
تۆتىنى ئاسلانلىغاندى، ئاڭلىسام ئۈچىنچى كۈنى شۇ ئائىلىدىكى
بالا خىزمەتكار ئۇ تۆت ئاسلانچاقنىڭ ھەممىسىنى ئۆينىڭ كەي-
نىدىكى كۆلچەككە تاشلىۋېتىپتۇ. ئاق مۈشۈك يەڭگەم كۆز
ياشلىرىنى ئېقىتىپ غەزەپلەنگەن ھالدا:

— بىز مۈشۈكلەر ئىنسانلارغا جەڭ ئېلان قىلمىساق بول-

مىدى، ئۇلارنى چوقۇم يوقىتايلى، — دېدى.

مېنىڭچە ئۇنىڭ بۇ گېپى ھەقىقەتەن ئورۇنلۇق.

— ئىنسانلار ئىگىدارلىق ھوقۇقى دېگەننى بىلمەيدۇ، بىز مۈشۈكلەردە، مەيلى بېلىق بېشى ياكى بېلىق قورسىقى بولسۇن كىم باشتا بايقىغان بولسا شۇنىڭغا تەۋە بولىدۇ، دەيدىغان گەپ بار. لېكىن ئىنسانلاردا بۇنداق ئۇقۇم يوق. بىز بايقىغان مەزىدە-لىك يېمەكلىكلەرگە ئۇلار ئىگە بولۇۋالىدۇ، ئۆزلىرىنى كۈچ-لىك ساناپ بىزگە تەئەللۇق ئوزۇقلۇقلارنى بۇلاپ كېتىدۇ، ئىنسانلار ھەقىقەتەن بەكلا ياۋايى، — دېدى. قوشنا ئۆيدىكى مۈشۈك مېكېكۈنمۇ:

ئاق مۈشۈك يەڭگەم بىر ھەربىينىڭ ئۆيىدە تۇرىدۇ، مېكې-كۈننىڭ غوجايىنى بىر ئادۋوكات. ھەي!

— ئىنسانلار نوپۇس قىلىۋەرمەس، مۈشۈك دەۋر سۈرىد-دىغان جاھانمۇ كېلەر بىر كۈنى!
مەن شۇنداق دەپ ئۇلارغا تەسەللى بەردىم، ئېھتىمال بۇنداق دەپ ئۆزۈمنى بەزلىگەندىمەن.

ئۆز بېشىمچىلىق توغرىسىدا گەپ بولۇپ قالدى، غوجايدە-نىمنىڭ ئۆز بېشىمچىلىق قىلىپ تارتقان ئازابلىرىنى سۆزلەپ بېرەي: غوجايىنىمنىڭ باشقىلاردىن ئۈستۈن تۇرغۇدەك ھېچقان-داق ئارتۇقچىلىقىمۇ يوق، لېكىن ھەممە ئىشقا ئارىلىشىپ قۇ-رۇق گەپنى جىق قىلىدۇ. مەسىلەن، «كاككۇك» ژۇرنىلىغا ماقا-لە ئەۋەتتىم، يېڭى شېئىرىمنى «چولپانلار» ژۇرنىلىغا ئەۋەت-تىم، ئىنگىلىزچە ماقالىلەردە گىرامماتىكىلىق خاتالىق كۆپ بولۇپ كېتىپتۇ دېگەندەك..... ئۇ بەزىدە ئالتاغىل ناخشا توۋ-لىسا، يەنە بەزىدە ئىسكىرىپكىنى ئېگىز - پەس چېلىپ، بىز مۈشۈكلەرنىمۇ بىزار قىلىدۇ. ھەر قېتىم يېقىمىسىز ئىسكىد-رىپكا ئاۋازىنى ئاڭلىسام بەدەر قاچمەن - دە، ئۆگزىگە چىقىپ

ئاپتاپقا قاقلىنىپ يېتىۋالمەن.

ماڭاش تارقاتقان كۈنى ئۇ يوغان بىر سومكىنى كۆتۈرۈپ، ئۆيگە ئوقتەك كىرىپ كەلدى. ئۇ سۇ بويلاق رەسىم سىزىشتا ئىشلىتىدىغان پەي قەلەم، رەسىم قەغىرى دېگەندەك بىر پاتمان نەرسىلەرنى كۆتۈرۈۋالغانىدى، ئۇ ناخشا ئېيتىشنى، تەنە گەپ قىلىشنى، ئادەملەرنى، ھەتتا بىزنىمۇ بىزار قىلغان ئىسكىرىپ-كا چېلىشنى تاشلاپ، رەسىم سىزىشقا ئىشتىياق باغلىغاندەك قىلاتتى، دەرۋەقە، ئۇ ئىككىنچى كۈندىن باشلاپ كىتابخانسىدەن چىقماي رەسىم سىزىشقا چۈشتى. ئۇ سىزغان نەرسىلەرنى كۆرۈپ مياڭلاپ كەتتىم، زادى نېمە سىزغىنىنى بىلمەيلا قالدىم. ئىشقىلىپ، ئۇنىڭ سىزغىنى بېلىق ئەمەس ئىدى، سىزغانلىرى ئۆزىگىمۇ يارىغاندەك ئەمەس. بىر كۈنى غوجاينىڭ نىڭ بىر دوستى بۇ ئۆيگە كەلدى، ئۇلارنىڭ پاراخىلىرى قولىقىمغا كىرىپ قالدى.

— رەسىم سىزىش ھەقىقەتەن ئاسان ئەمەسكەن! باشقىلار-نىڭ سىزغىنىغا قارىسا ئوڭاي بىلىنگىنى بىلەن ئۆزى سىزغاندا ئۇنىڭ ئوڭاي ئىش ئەمەسلىكىنى ھېس قىلىدىكەن، — دېدى غوجاينىم ئۇھ تارتىپ.

غوجاينىنىڭ دوستى ئالتۇن قىرلىق كۆز ئەينىكىنى تۈرۈپ- تۈرۈپ ئۆستىگە كۆتۈرۈپ قويۇپ سۆز باشلىدى:

— شۇنداق، دەسلىپىدىلا ياخشى سىزىپ كەتكىلى بولمايدۇ. ئۆيدە قۇرۇق خىيالىنى قىلىپ ئولتۇرۇپ رەسىم سىزىش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس، ئىتالىيەلىك رەسسام ئاندورىيا مۇنداق دېگەن: «رەسسام تەبىئەتنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كېتەلمەيدۇ. ئاسمان يۇلتۇزلار بىلەن گۈزەل، زېمىنمۇ رەڭدار؛ قۇشلار، جانلىقلارمۇ تەبىئەتكە ھۆسن قوشىدۇ؛ كۆلچەكتىكى بېلىقلارمۇ ھەم شۇند.

داق.» تەبىئەتنىڭ ئۆزى بىر گۈزەل مەنزىرە، قانداق دېدىم؟ ئەگەر تۈزۈكرەك بىر پارچە رەسىم سىزنىڭ خىيالىڭىز بولسا، ئالدى بىلەن جانلىقلارنى سىزىشتىن باشلاڭ! — دېدى.

غوجايىنغا ئۇنىڭ سۆزى ياراپ كەتتى، ئەمما رەسىمىنىڭ ئالتۇن قىرلىق كۆز ئەينىكىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان كۆزلىرىدىن مەسخىرە كۈلكىنىڭ يوشۇرۇنغانلىقى بىلىنىپ تۇراتتى. مياۋ، ئىنسانلار بەزىدە ھەقىقەتەن.....

ئىككىنچى كۈنى ئادىتىم بويىچە لەمپە ئاستىدا چۈشلۈك ئۇيقۇغا كەتكەنىدىم. ئويغىنىپ قارىسام، غوجايىن دوستىمنىڭ تەكلىپىنى ئىلىك ئېلىپ، مېنى سىزغىلى تۇرۇپتۇ. مياۋ! ئۇنىڭ بۇ تۇرقىغا قاراپ، ئۆزۈمنى باسالماي كۈلۈپ تاشلىدىم. ئۇ دوستىمنىڭ گېپى بويىچە ئىشنى مەندىن باشلىغاندەك قىلاتتى. ئەسلىدە ئۇيقۇمغا قانغانىدىم، شۇنچە ئەسنىڭم كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن غوجايىن دىدارمىنى سىزىۋاتقاچقا مىدىرلاشقا پېتىنالمىدىم. شۇنىڭ بىلەن قاپقىمىنى لىپىلدىتىپ قويۇپ، چۈشلۈك ئۇيقۇنى داۋام ئەتتىم. كۆڭلۈمدە، ئۇ مېنىڭ كۆرۈنۈ- شۈمنى سىزىۋاتامدىغاندۇ ياكى يۈزۈمگە رەڭ بېرىۋاتقانمىدۇ؟ زا- دى قانچىلىك ۋاقىتتىن كېيىن سىزىپ بولار؟ دېگەنلەرنى ئوي- لىدىم، غوجايىنم سەت سىزىپ قويمىسۇن دەپ مىدىرلىماس- لىققا تىرىشتىم.

راست گەپنى قىلسام، مۈشۈكلەرنىڭ ئىچىدە بەك چىراي- لىقمۇ سانالمىمەن، مەيلى بەدەن قۇرۇلۇشۇم، رەڭگىم ياكى يۈز شەكلىم بولسۇن مۈشۈكلەرنىڭ ھەممىسىنى بېسىپ چۈش- مەن دېيەلمەيمەن. ئەمما غوجايىن سىزغان رەسىمدىكى قىياپ- تىمگە قاراپ، قاتتىق ئۆمىدسىزلىنىدىم، سەت بولساممۇ غوجايىن سىزغاندەك ئۇنچىۋالا سەت ئەمەس ئىدىم. باشقا گەپنى قويۇپ

تۇراي، رەڭنىمۇ توغرا ئىشلەتمەپتۇ، قىياپىتىم پارس مۇشۇكىد-
نىڭكىگە ئوخشاش سۇس كۈل رەڭ، مويلىرىم ئازراق چىپار ئىد-
دى، بۇلاردىن مۇشۇكىلەر ئىچىدىكى ئاقسۆڭەكلەردىن ئىكەنلىد-
كىم بىلىنىپلا تۇراتتى، بۇ گەپ كەتمەس ھەقىقەت - تە! ئەمما
غوجايىن ئىشلەتكەن رەڭ سېرىقمۇ، قارىمۇ ئەمەس؛ كۈل رەڭمۇ،
خورما رەڭمۇ ئەمەس. ئارىلاشما رەڭمىكىن دېسەم ئۇنداقتەكمۇ
تۇرمايدۇ. ئىشقىلىپ، ئۇنى رەڭ دېگىلى بولمايتتى. رەسىمدە
كۆزۈمنىڭ يوقلۇقى قاتتىق غەزىپىمنى كەلتۈردى. ئۇخلاۋاتقان
ھالىتىمنى سىزغان تەقدىردىمۇ كۆزۈمنىڭ ئورنى بولسىمۇ
سىزىلىشى كېرەك ئىدىغۇ؟ باشقىلار مېنىڭ ئۇخلاۋاتقىنىمنى
بىلمىسە، ئېنىقلا كۆزى يوقكەن دەپ ئويلاپ قالمادۇ؟ بۇ مېنى
ھاقارەت قىلغانلىق بولماي نېمە؟!

ئاندورىيانى دورايىمەن دېگىنىڭ بىلەن ھالىڭ شۇنچىلىك!
دېدىم ئىچىمدە. ئۆزۈمنىڭ غوجايىن قەلىمى ئاستىدىكى ئوبرا-
زىمنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا مودېل بولۇشتىن يالتايدىم، ئۇنىڭ ئۆس-
تىگە كىچىك تەرتىم قىستاپ چىدىيالىماي قالدىم، ئىككى پۇ-
تۇمنى ئالدىغا سوزۇپ، بوينۇمنى مىدىرلىتىپ، مياڭلاپ، ئەس-
نەپ، جىمجىتلىقنى بۇزدۇم، غوجايىن دىققەت قىلمىغان پۇر-
سەتنى غەنىمەت بىلىپ، ئۆيىنىڭ كەينىگە ھاجەتكە قاچتىم. بۇ
چاغدا غوجايىن ئۈمىدسىزلىكتىن غەزەپلىنىپ:
— ئەبلەخ! — دەپ تىللاپ كەتتى.

غوجايىننىڭ بىر ئادىتى، ئادەم تىللىغاندا «ئەبلەخ» دەپ
تىللايتتى، چۈنكى ئۇ بۇنىڭدىن باشقا ئادەم تىللايدىغان سەت
گەپلەرنى بىلمەيتتى. بۇنىڭغا نېمە ئامال! لېكىن ئۇ باشقىلار-
نىڭ قانداق ھېس قىلىشى بىلەن پەقەتلا ھېسابلاشمايتتى. ئاڭ-
زىمغا كەلدى دەپ «ئەبلەخ» دېگەن سۆزنى ئىشلىتىپ ئادەم تىل-

لايتتى، بۇ ھەققەتەن ھەددىدىن ئاشقانلىق - تە. كىچىك تەرتىتى قىستاپ، سىرتقا ماڭغان مۇشۇكىنىمۇ «ئەبلەخ» دەپ تىللامدۇ؟ ئاغزى نېمە دېگەن يامان! ئادەملەر ئۆزىنى نېمە چاغلایدغاندۇ؟ ئە - گەر ئىنسانلاردىن كۈچلۈكرەك بىرەر جانلىق پەيدا بولۇپ ئۇلار - نى تۈزىمەيدىغان بولسا، بۇندىن كېيىن ئۇلارنىڭ خورىكى ئۆ - سۈپ نەگىچە بارىدىكىنتاڭ!

ئىنسانلارنىڭ ئۆز بېشىمچىلىقىمۇ كۆنۈپ قالىدىم! ئۇ - لارنىڭ ئۆز بېشىمچىلىقى ئەخلاقسىزلىقى ئالدىدا ھېچ گەپ ئە - مەس! مەن تۇرىدىغان ئۆينىڭ ئارقىسىدا چاسا شەكىللىك بىر چايزارلىق بار، ئۇ مەن ئاپتاپقا قاقلىنىدىغان جىمجىت، كۆڭۈل - دىكىدەك جاي. بۇ ئۆيدىكى بالىلار ۋاراڭ - چۇرۇڭ قىلىپ، چۈش - لىۈك ئۇيقۇمنى ھارام قىلسا ياكى ئىچىم پۇشۇپ قالسا ۋە ياكى كۆڭلۈم ئازار يەپ قالسا چايزارلىققا بېرىپ كەيپىياتىمنى تەڭ - شەيتىتىم، مۇشۇنداق قىلىشنى ئادەتكە ئايلاندۇرۇۋالغانىدىم.

كەچ كۈزنىڭ ئىللىق بىر كۈنى ئىدى، چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن، بىر ئۇخلىۋېلىپ، ئاستا چايزارلىققا چىقىپ، يوپۇرماق - لارنى پۇرىغاچ، چىتلاق تامنىڭ يېنىغا كەلگىنىمدە، يوغان بىر قارا مۈشۈك كۆزۈمگە چېلىقتى، ئۇ قۇرۇپ قالغان جۇخار گۈل شاخلىرىنى مېچىپ يېتىپ شېرىن ئۇيقۇغا كەتكەنىدى. ئۇ مې - نىڭ يېقىنلاشقىنىمنى سەزمىگەندەك قىلاتتى ياكى سەزگەن بولسىمۇ پەرۋا قىلمىغان قىياپەتتە، چوڭقۇر نەپەس ئېلىپ بە - خىرامان ئۇخلاۋاتاتتى. ئۇ نەسىللىك قارا مۈشۈك ئىدى. ئۇنىڭ مويلىرىغان چۈشكەن چۈشتىكى قۇياش نۇرى كۆزنى قاماشتۇ - رۇپ، ئوت ئۇچقۇنلىرىنى چاچراتقان دەك قىلاتتى. ئۇنىڭ بەستى قازۇل، مويلىرى پارقىراق بولغاندىن باشقا، بېشى مېنىڭكىدىن بىر ھەسسە چوڭ ئىدى، ئۇنى مۇشۇ قازۇل بەستى بىلەن مۈشۈك

پادشاھى ياكى مۈشۈكلەر ئىچىدىكى يولۋاس دېسەك تامامەن بو-
لاتتى. ئۇنىڭغا قاراپ ھاڭۋىقىپ تۇرۇپلا قالدىم، ئۇنىڭ قورۇغا
ئۆسۈپ كىرىپ، شۇنچە خاتىرجەم ئۇخلىغىنىغا قاراپ ئۇنىڭ با-
تۇرلۇقىغا ھەيران قالدىم.

كۈز شامىلى بىلەن تەڭ چىنار شاخلىرى ئۆسۈلۈگە چۈش-
تى، قۇرۇپ قالغان ئىككى - ئۈچ تال يوپۇرماق جۇخار گۈللىرى
ئۆستىگە چۈشتى. ھېلىقى قارا مۈشۈك كۆزلىرىنى يولۋاستەك
يوغان ئاچتى، ئۇنىڭ كۆزى كىشىلەر ياقىتۇرىدىغان كەھرەۋادىن-
مۇ پارقىراق، چىرايلىق ئىدى. ئۇ مىدىر قىلماي، كۆزلىرىنى
چەكچەيتىپ، پۈتۈن دىققىتىنى مەندەك بىر ئاجىزغا قارىتىپ:
— سەن ئۆلگۈر نەدىن پەيدا بولدۇڭ؟— دېدى.

ئۇنىڭ مۈشۈك پادشاھىدەك سالاپىتى بولغان بىلەن، ئاغ-
زى بېزەپ ئىكەن! ئۇنىڭ زەردىلىك ئاۋازى ئىتتىمۇ قورقىتىد-
غاندەك قىلاتتى. مەن ھودۇقۇپ كېتىۋاتقان بولساممۇ، ئۆزۈمنى
بېسىۋېلىپ، سالماقلىق بىلەن جاۋاب بەردىم:

— مەن بىر ئاسلان، ھازىرغىچە ئىسمىم يوق.
ئەمما شۇ ئەسنادا يۈرىكىم قېپىدىن چىقىپ كېتىدىغان-
دەك تېز سوقۇپ كەتتى. مۈشۈك پادشاھ كۆزلىرىدىن غەزەپ
ئۇچقۇنلىرىنى چاچرىتىپ:

— سەن مۈشۈكما تېخى؟ زادى ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ،
سەن نەدە تۇرىسەن؟— دېدى ئۇ ئەتراپىدا ئادەم يوقتەكلا ۋارقىراپ.
ئۇ ئېنىقلا مېنى ھاقارەتلەۋاتاتتى، ئۇنىڭ بۇ گېپى غوجايد-
نىمنىڭ مېنى خۇنۈكلەشتۈرۈپ سىزغىنىدىنمۇ ئېغىر كەل-
دى، لېكىن مەن يەنىلا ئۆزۈمنى بېسىۋالدىم. نېمىلا دېگەنبىلەن
مەن ساپالىق ئادەملەرنىڭ ئۆيىدە ياشاۋاتقان، تەربىيە كۆرگەن
مۈشۈك - تە.

— مەن مۇشۇ يەردىكى بىر ئوقۇتقۇچىنىڭ ئۆيىدە تۇرىمەن.
— ھالىڭغا قاراپ مەنمۇ شۇنداقمىكىن دەپ ئويلىغان!
مۈشۈك شاھى گەپنى ھەيۋە بىلەن قىلاتتى، مېنى پەقەتلا
كۆزگە ئىلمىغاندەك ئىدى، ئۇنىڭ سېمىز تۇرقى، يەنە تېخى پار-
قىراق مويلىرىدىن، ئېسىل يېمەكلەرنى يەپ، باياشات ياشايدى-
غانلىقى چىقىپ تۇراتتى.

— سىز نەدە تۇرىسىز؟ — دەپ سورىدىم ئۇنىڭدىن.
— مەن ھارۋىكەشنىڭ قارا مۈشۈكى بولىمەن! — دېدى ئۇ
ئاغزىنى سۈرتكەچ.

ھارۋىكەشنىڭ قارا مۈشۈكىنىڭ ياۋايىلىقىنى ئەتراپتىد-
كىلەرنىڭ ھەممىسى بىلىشەتتى، گەپ - سۆزلىرىدىن تەربىيە
كۆرمىگەنلىكى چىقىپلا تۇراتتى، ئەتراپتىكى مۈشۈكلەر ئۇنىڭ-
دىن ھەزەر ئەيلەيتتى ۋە ئۇنىڭغا يېقىنلاشمايتتى. ئۇنىڭ ئىس-
مىنى ئاڭلىسام، ئۇنىڭدىن نومۇس قىلاتتىم، شۇنىڭدىن باشلاپ
بۇ مۈشۈك شاھى ماڭا ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدىغاندەك تۈيۈلۈشقا
باشلىدى.

ئۇنىڭ نادانلىقىنى تۆۋەندىكى دىيالوگىلاردىن كۆرۈۋالغىلى
بولاتتى.

— ھارۋىكەش بىلەن ئوقۇتقۇچىنىڭ قايسىسى نوچى؟
— ئەلۋەتتە ھارۋىكەش نوچى - دە! سېنى غوجايىنىڭ تۈ-
زۈك باقمىغاچ، سۆڭىكىڭ كۆرۈنۈپ قالايلا دەپتۇ.
— ھارۋىكەشنىڭ ئۆيىدە تۇرۇپ مۇشۇنداق قاۋۇللىشىپ
كېتىپسىزدە. قارىغاندا ھارۋىكەش ئائىلىسى سىزنى ئوبدان بې-
قىۋېتىپتۇ.

— نېمە؟ پېقىر نەگىلا بارماي يېمەك - ئىچمەكتىن غەم
قىلمايمەن. سەنمۇ چايزارلىقتا چۆرگۈلەپ يۈرمەي ماڭا ئەگەش-

سەڭ بىر ئايغا قالماي باشقىلار تونۇيالمىغۇدەك سەمرىپ كېتسەن.

— بۇندىن كېيىن كۆپرەك ئاتىمدار چىلىق قىلارسىز! ئەم-
دى ئۆيىنىڭ گېپىگە كەلسەك، ئوقۇتقۇچىنىڭ ئۆيى ھارۋىكەش-
نىڭكىدىن ئازادىرەك!

— ئەبلەخ! ئۆي يوغان بولسا قورساق توپامدىكەن؟
ئۇ غەزەپلىنىپ قوللىرىنى دىڭگايىتىپ، قۇيرۇقلىرىنى
پۇلاڭلىتىپ، كۆرەڭلىگەن ھالدا كېتىپ قالدى.
قارا مۇشۇكىنىڭ تەربىيە كۆرمىگىنىنى ھېسابقا ئالمىغان-
دا كۆڭلى تۈز ئىدى، ئىنسانلاردەك ھىيلە - مېكر ئىشلىتىش-
نى بىلمەيتتى.

ھارۋىكەشنىڭ مۇشۇكى بىلەن شۇ ئىشتىن كېيىن سىر-
داش دوستلاردىن بولۇپ قالدۇق.

شۇنىڭدىن كېيىن، قارا مۇشۇكى بىلەن پات - پات كۆرۈ-
شۈپ تۇرىدىغان بولدۇم. ئىلگىرى ھە دېسىلا ئىنسانلارنىڭ غەي-
ۋىتىنى قىلىپ بېرىدىغان قارا مۇشۇكى ھەر قېتىم كۆرۈشكەندە
ھارۋىكەشنى ماختاپ ئۇچۇرۇۋېتەتتى.

بىر كۈنى قارا مۇشۇكى بىلەن چايزارلىقتا مۇڭدېشىپ يات-
تۇق، ئۇ «چىشى چۈشۈپ كېتىش» تەك شەرەپلىك تارىخىنى
ماختىنىپ سۆلەپ بەردى. ئارقىدىن مەندىن سورىدى.

— شاكىچىك، ھازىرغىچە قانچە چاشقان تۇتتۇڭ؟
پو ئاتقىنىم ئەمەس، بىلىم جەھەتتە مۇشۇ ئەتراپتىكى مۇ-
شۇكلەر ئىچىدە خېلى سەۋىيەلىك ھېسابلىنىمەن. كۈچلۈك-
لىك، يۈرەكلىكلىكتە ئۇنىڭغا يەتمەيدىغانلىقىم ئېنىق. ئۇنىڭ
گېپىنى ئاڭلاپ يۈزۈم قىزىرىپ كەتتى. يالغان ئېيتسام بولماي-
دۇ - دە، ئۇنىڭ سوئالىغا راستچىللىق بىلەن جاۋاب بەردىم.

— راستىمنى ئېيتسام، ھازىرغىچە بىرمۇ چاشقان تۇتۇپ باقمىدىم، لېكىن تۇتۇپ باققۇم بار، ئەمما تېخى ھەرىكەتكە كەلمىدىم.

مياۋ - مياۋ! قارا مۈشۈك بۇرۇتلىرىنى تىترىتىپ، قاقلاپ كۈلۈپ كەتتى.

قارا مۈشۈك ياۋايى بولغىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئۇنى ئەخمەق قىلىش بەك ئاسان، ھەيۋە قىلغاندا يېڭىلىگەن قىياپەتكە كىرىۋالسىڭىزلا ئۇ ئالدىنىپ كېتەتتى. ئۇنىڭ بىلەن ئارىلاشقاندىن بېرى، ئۇنىڭ بۇ ئاجىزلىقىنى تېزلا بايقىۋالدىم. ھازىرقىدەك ئەھۋالدا ئۇنىڭ بىلەن تاللىشىپ ئولتۇرماي شەرەپلىك كەچۈرمىشلىرىنى ئاڭلاپ بەرسىڭىزلا كۇپايە. شۇنداق قىلىپ مەن گەپنى يۇمشاق باشلىدىم:

— بۇرادەر، سىز ناھايىتى ئىززەت - ئابرويلىق مۈشۈك، ھازىرغىچە چوقۇم نۇرغۇن چاشقان تۇتقانسىز؟
— كۆپ دېگىلى بولمايدۇ، ھازىرغىچە 40 - 50 نى تۇتقاندىمەن، — دېدى ئۇ گىمىيىپ تۇرۇپ.

ئۇ خۇشاللىقىدىن ئۆزىنى باسالماي يەنە سۆزلەپ كەتتى:
— مەن دېگەن 1 - 2 يۈز چاشقان دېگەننى يالغۇز ئۇچۇق تۇرۇۋېتەلمەيمەن! ئەمما، سېرىق ئاغمىخانغا تاقابىل تۇرۇش ئۈزۈپ چە ئاسان ئەمەس! ئىلگىرى مەن ئۇنىڭ بىلەن تۇتۇشۇپ باققان، ئەمما مېنى پالاكەت باسقان.

— شۇنداقمۇ؟ — دېدىم سۆز قىستۇرۇپ.
— ئۆتكەن يىلى مەن تۇرۇۋاتقان ئۆيدىكىلەر ئۆيىنى ئومۇميۈز - لۈك تازىلىدى. غوجايىن يوغان بىر خالتا ھاكىنى كارىدورنىڭ ئاستىدىكى ئىسكىلاتقا ئەكىرىشىگە يوغان بىر سېرىق ئاغمىخان ئېتىلىپ چىقتى، — دېدى قارا مۈشۈك كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ.

— ۋايجان! شۇنداقمۇ؟— دېدىم قورقۇپ كەتكەن قىياپەتتە.
— سېرىق ئاغمىخان ئەمەلىيەتتە چاشقاندىن ئازراقلا
چوڭ،— دېدى ئۇ سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ،— نەگە قاچىسەن!
دەپ قوغلىغىنىمچە ئۇنى مەينەت سۇ ئاز گىلىغا تىقىۋەتتىم.
— ئەجەب ئوبدان جايلاپسىز!— دېدىمەن خۇش بولۇپ.
— يامان يېرى ئۇ ئەبلەخ ئوسۇرۇۋەتتى! كۆڭلۈم ئېلىشىپ
شۇنداق بىئارام بولدۇم، سېسىقلىقىغا گەپ كەتمەيتتى..... شۇ
ئىشتىن كېيىن تاماق يەۋانقىنىمدا سېرىق ئاغمىخاننى كۆرۈپلا
قالسام قۇسىدىغان بولۇپ قالدىم،— قارا مۈشۈك سۆزلەۋېتىپ
خۇددى ئەتراپ سېسىق پۇراپ كەتكەندەك بۇرنىنى بىرقانچە قې-
تىم سۈرتۈپ قويدى.

مەنمۇ كۆڭلۈمنىڭ ئېلىشقانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇنىڭ
گېپىگە ماسلىشىپ بەردىم.
— لېكىنرە، سىز چاشقانغا قاراپ بىرنى ئالىيىپ قويسىز-
ئىزلا ئۇنىڭ جان- پېنى چىقىپ كېتەر؟ سىز دېگەن چاشقان
تۇتىدىغان داڭلىق مۈشۈك تۇرسىڭىز، سىز چاشقان تۇتۇپ يې-
گەچكە ھازىرقىدەك پار قىراپ سەمرىپ كەتكەنسىز؟
قارا مۈشۈككە قىلغان بۇ خۇشامەتنىڭ ئۈنۈمى ئالامەت ياخ-
شى بولدى. ئۇ چوڭقۇر ئۆھ تارتىپ:

— ھەي..... بىر ئويلىساڭ پەقەتلا مەزىسىز. جاپا تارتىپ
چاشقان تۇتقان بىلەن ئىنسانلار ھامان ئاچ كۆز، غەرەز ئوقمايدۇ،
بىز ئاران تۇتقان چاشقانلارنى ساقچى ئىدارىسىگە ئاپىرىپ بې-
رىپ، ئادەمنى تېرىكتۈرىدۇ. ئاڭلىشىمچە، بىر چاشقان تۇتسا
بەش پۈك بېرەرمىش، ساقچىلار چاشقاننى كىمنىڭ تۇتقانلىقى-
نى سوراپ يۈرەمتى؟ مېنىڭ دۆلىتىمدە غوجايىن بىر يېرىم
كويىدەك پۇل تاپتى. شۇنداق تۇرۇقلۇق تاماقلارنى بىر ئاز ياخ-

شلايمۇ دېمەيدۇ. ھەي..... ئادەم دېگەن سالاپەتلىك كۆرۈنگەن بىلەن ئوغرىكەن ئەمەسمۇ!

قارا مۈشۈك چېنىدا بۇ پەلسەپىۋى قائىدىنى تونۇپ يەتكەندى.

شۇنىڭدىن كېيىن مەن چاشقان تۇتاسلىق قارارىغا كەل-
دىم، ياخشى يېگەندىن كۆرە ئوبدان ئۇخلىغان ئەۋزەلەكەن. ئوقۇت-
قۇچىنىڭ ئۆيىدە تۇرغان مۈشۈكۈم ئۇيقۇغا ئامراق بولۇپ قال-
دىغان چېغى.

ھەر راست، غوجايىنىم يېقىندا ئۆزىنىڭ سۇ بوياق رەسىم
سىزىش جەھەتتە تالانتىنىڭ يوقلۇقىنى بايقاپ، 12 - ئاينىڭ 4 -
كۈنىدىكى كۈندىلىك خاتىرىسىگە مۇنۇلارنى يېزىپتۇ:

ئاخشام بىر چۈش كۆرۈپتىمەن، چۈشۈمدە ئۆزۈمنىڭ سۇ
بوياق رەسىم سىزىشتا تالانتىمنىڭ يوقلۇقىنى بايقاپ، رەسىم-
نى بىر ياققا تاشلىۋېتىپتىمەن. لېكىن كىمدۇر بىرى ئۇ رە-
سىمنى جازىغا ئېلىپ ئېسىپ قويۇپتىكەن، ئۇ ماڭا داڭلىق رە-
سىمدەك بىلىنىپ، شۇنداق خۇش بولۇپ كېتىپتىمەن. رەسىم-
دىن ھوزۇرلىنىۋېتىپ تۇيۇقسىز ئويغىنىپ كەتتىم، قارىسام
ئۇ سەت رەسىم بىر بۇلۇڭدا تاشلىنىپ تۇرۇپتۇ.

غوجايىن سۇ بوياق رەسىمنى چۈشەپ قالغان كۈنىنىڭ ئە-
تىسى ئۇنىڭ ئالتۇن قىرلىق كۆز ئەينەك تاقايدىغان سەنئەتكار
ئاغىنىسى ئۆيگە يەنە كەلدى، ئۇ غوجايىن بىلەن سالاملىشىپ
ئولتۇرغاندىن كېيىن:

— رەسىمنى قانداقراق سىزىۋاتىسىز؟ — دەپ سورىدى.
— سىزنىڭ تەلىمىڭىزدە جانلىقلارنى ياخشى سىزىشقا

تىرىشىۋاتىمەن. راستىنى ئېيتسام، جانلىقلارنى سىزغاندىن كېيىن شۇنى ھېس قىلدىمكى، بۇرۇن دىققەت قىلمىغان جىد-سىمنىڭ شەكلى، رەڭلەر، ئىنچىكە ئۆزگىرىشلىرى دېگەندەك-لەرنى ئېنىق ئايرىدىغان بولۇپ كېتىدىكەنسىز، رەسىم سىزىش جەريانىدا شۇ خۇلاسگە كەلدىمكى، غەربتە ئەزەلدىن جانلىقلار-نى سىزىش تەكىتلەنگەچكە، بۈگۈنكىدەك نەتىجىلەرگە ئېرىد-شىپ، ئاندورىيادەك قالتىس رەسساملار يېتىشىپ چىقىپتىكەن ئەمەسمۇ! — دېدى غوجايىن بۇرنىنى تارتىپ قويۇپ.

رەسساملارنىڭ كۈلكىسى قىستاپ، ئوڭايىسىز لانغان قىياپەت-تە بېشىنى قاشلاپ سۆز باشلىدى:
— راستىنى ئېيتسام، مەن ئاغزىمغا كەلگەننى دەپ قويغانىدىم.

— نېمە؟ — دېدى غوجايىن ئۆزىنىڭ ئەخمەق بولغىنىنى ھېس قىلىپ بولالماي.

— سىزگە ياراپ كەتكەن ئاندورىيانىڭ سۆزلىرى مەن دە-ماللىققا توقۇغان گەپلەر ئىدى، ئۇنچىۋالا ئىشىنىپ كېتىش-ئىزنى ئويلىماپتىمەن. ھا - ھا - ھا!

رەسسام ئۆزىنى باسالماي كۈلۈپ تېلىقىپ كەتتى، مەن تۈ-گۈلۈپ يېتىپ، ئۇلارنىڭ پارىڭىنى ئاڭلىغاچ، غوجايىن كۈندۈ-لىك خاتىرىسىگە بۈگۈن نېمىلەرنى يازار دېگەننى ئويلىدىم.

بۇ رەسسام ئاغزىغا كەلگەننى دەپ باشقىلارنى ئەخمەق قى-لىشىنى خۇشاللىق دەپ بىلىدىكەن. مياۋ! ئىنسان نېمىدېگەن رەزىل! ئۆزىنىڭ رەسسام ئاندورىيا ھەققىدىكى سۆزلىرىنىڭ غوجايىنغا كۆرسەتكەن تەسىرى بىلەن قىلچە ھېسابلاشماي، يە-نە بىر ھېكايىنى توقۇشقا باشلىدى:

— باشقىلارغا بىرنەچچە ئېغىز چاقچاق قىلىپ قويسام، ئا-

دەمنىڭ كۈلكىسىنى كەلتۈرۈپ، غەلىتە ئىشلار يۈز بېرىدۇ. يېقىندا بىر ئوقۇغۇچىغا «نىگىلاس نېكىرى بى فرانسىيە ئىندى-قىلابى، دېگەن ئوقۇش پۈتكۈزۈش ئەسىرىنى فرانسۇس تىلىدىكى گىرامماتىكىسىغا چۈشۈرمەيلا تاماملاپ، ئىنگىلىزچە نەشر قىلدۇرغان» دەپ قويسام، ئۇ ياپونىيە ئەدەبىياتى مۇھاكىمە يىغىنىدا نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئالدىدا بۇ مەزمۇنلارنى سۆزلەپتۇ، نېمىدېگەن كۈلكىلىك! دەرۋەقە، نەق مەيداندا ئاڭلاپ ئولتۇرغان 100 دىن ئارتۇق ئادەممۇ قىلچە گۇمانلانماي، ئۇنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپتۇ. ماۋۇ گەپ تېخىمۇ قىزىق، يېقىندا ئەدەبىيات ساھەسىدىكىلەر قاتناشقان يىغىندا خاررىسوننىڭ تارىخى رومانى «سوفالو» ھەققىدە گەپ بولۇپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن بۇ ئەسەرگە باھا بېرىپ، «بۇ تارىخى روماندىكى ئايال باش قەھرىماننىڭ ئۆلۈش ئالدىدا دېگەن سۆزلىرى ناھايىتى جانلىق يېزىلغان» دېدىم، ئۇدۇلۇمدا ئولتۇرغان بىلەرمەن ئەپەندىم «شۇنداق! شۇنداق! ئۇ جايلىرى بەك ئېسىل چىقىپتۇ» دەپ كەتتى، بىلەرمەن كىشىنىڭ ئۇ ئەسەرنى ئوقۇمىغانلىقى شۇ سۆزىدىنلا بىلىنىپ قالدى. نېرۋا خاراكتېرلىك ئاشقازان كېسىلى بار غوجايىنىم كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ:

— بۇنداق قالايمىقان جۆيلۈسىڭىز قانداق بولىدۇ؛ ئەگەر قارىشى تەرەپ راستتىنلا ئوقۇغان بولسا قانداق قىلاتتىڭىز؟— دېدى.

— ھە، ۋاقتى كەلسە باشقا كىتاب بىلەن ئارىلاشتۇرۇۋاپتەنمەن دەيمەن ياكى ئاغزىمغا كەلگەننى سۆزلىسەم ئۇمۇ پەسكويغا چۈشىدۇ،— دېدى چىرايىنىمۇ ئۆزگەرتمەي.

ئۇ سۆزىنى تۈگىتىپ، قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى. بۇ رەسىم ئالتۇن قىرلىق كۆز ئەينەك تاقىۋالغان بىلەن تېتىقسىزلىقتا ھارۋىكەشنىڭ قارا مۈشۈكىدىن قېلىشمايدىكەن.

غوجايىن «كۈنچىقىش» ماركىلىق تاماكنى چەككەچ، «مەن
ھەرگىزمۇ ئۇنداق قىلالمايمەن» دېگەنلەرنى ئويلىدى ھەقچان.
— چاقچاقنىمۇ قىلدۇق. ئەمدى گېپىمىزگە كەلسەك، رە-
سىم سىزىش ھەقىقەتەن ئاسان ئەمەس. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، دا-
ۋىنچى شاگىرتىغا بۇتخانا تېمىدىكى داغ ئىزلىرىنى سىزدۇر-
غان. ھاجەتخانا تامللىرىنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزەتسەك يام-
غۇر ئۆتۈپ شەكىللەنگەن ئىزلارنى كۆرگىلى بولىدۇ، ئۇنى
سىزسىمۇ ناھايىتى ئوبدان چىقىدۇ! سىزمۇ دىققەت قىلىپ بې-
قىڭ، چوقۇم ياخشى رەسىمدىن بىرسى پۈتىدۇ.

— يەنە ئادەم ئالداۋاتامسىز؟

— نەدىكىنى، بۇ دېگەن مۇتلەق توغرا گەپ! داۋىنچىنىڭ
مۇشۇنداق نادىر سۆزلىرىدىنمۇ گۇمانلىنىۋاتامسىز؟
— بولىدىكەن، ئالامەت گەپكەن.

غوجايىن يېڭىلىگىنىگە تەن بەردى، لېكىن ئۇ ھاجەتخانىدا
رەسىم سىزىدىغاندەك قىلمايتتى.

ھارۋىكەشنىڭ مۈشۈكى كېيىنچە ئاقساق قالدى. ئۇنىڭ
پارقىراق مويلىرىمۇ رەڭگىدىن كەتتى. مەن ئىلگىرى ماختى-
غان كەھرېۋا ۋە بىرلىيانتتەك چىرايلىق كۆزلىرىنى ئەمدىلىك-
تە چاپاق بېسىپ كەتكەندى. كىشىنىڭ دىققىتىنى قوزغىيدى-
غان يېرى، ئۇنىڭ ھەيۋىسى پەسلەپ قالغانىدى. مەن ئۇنىڭ بى-
لەن ئاخىرقى قېتىم چايزارلىقتا كۆرۈشكەندە، ئۇ «ياخشى تۇرۇ-
ۋاتامسىز؟» دەپ سورىغان سوئالىمغا:

— سېرىق ئاغمىخاننىڭ ئوسۇرقى بىلەن بېلىقچىنىڭ
جاننى ئالىدىغان يوغان ئەپكەشنىڭ دەستىدىن يامان كۈنگە
قالدىم، — دەپ جاۋاب بەردى.

ئىلگىرى ئېرەن غازىڭى قارىغايزارلىققا ئازدۇر - كۆپتۇر

شەپەق رەڭگى قوشقان بولسا، يوپۇرماقلار تۆكۈلۈپ، بۇ جامۇ غېربىسىنىپ قالغانىدى.

غوجايىن كۈندە مەكتەپتىن قايتىپ كېلىپلا كىتابخاندا - سىغا كىرىۋېلىپ، سىرتقا چىقمايتتى. ئۆيگە بىرەر مېھمان كەلسىلا «ئوقۇتقۇچىلىقتىن جاق تويدۇم.....» دەپ كاسىلداپ كېتەتتى. ئۇ ھازىر سۇ بويلاق رەسىمىنىمۇ سىزماس بولدى. ئاش - قازان دورىسى ئۇنىڭغا پايدا قىلمىغاندىن كېيىن بۇ دورىنىمۇ ئىچىشتىن توختىدى. لېكىن ئۇنىڭ چۈشتە ئۇخلايدىغان ئادىتى ئۆزگەرمىدى، ئاۋۋالقىدە كىتاب شۇلگىيىنى كىتاب ۋاراقلىرىغا ئې - قىتىپ ئۇخلايتتى..... ھېلىمۇ ياخشى بالىلار كۈندە يەسلىگە باراتتى، قايتىپ كېلىپلا ناخشا توۋلايتتى. بەزىدە قۇيرۇقىدىن تۇتۇۋېلىپ، مېنى پۇلاڭلىتىپ ئويناييتتى.

ئېسىل تائاملار بىلەن ئوزۇقلىنالمىغاچ، سەمىيەلىمدىم. ئەمما خېلى سالامەت تۇردۇم، ھەر ھالدا ئاقساق مۈشۈككىمۇ ئاي - لىنىپ قالمىدىم، مانا مۇشۇنداق ئۆمرۈمنى زايە قىلىپ ياشاۋا - تىمەن.

چاشقان تۇتۇشنى خىيالىمغىمۇ كەلتۈرۈپ باقمىدىم، ئايال خىزمەتكارنىڭ ئوساللىقىنى سۆزلىمەيلا قويماي. ھازىرغىچە ما - ڭا ئىسىمىمۇ قويۇلمىدى، بۇنىڭغىمۇ شۈكرى، ئوقۇتقۇچىنىڭ ئۆيىدە نامى يوق مۈشۈك بولۇپ، ئۆمرۈمنى خاتىرجەم ئۆتكۈزسەم مەيلى ئىدىغۇ!

2

لەپىلدەپ ياغقان قار نورۇز گۈل دەرىخىگە باشقىچە ھۆسن قوشتى.

يېڭى يىل كۈنى غوجايىن رەسسام دوستىدىن كەلگەن ئاتكرتكىنى تاپشۇرۇۋالدى، ئاتكرتكا ئۈستىگە توق قىزىل رەڭ، ئاستىغا قارامتۇل يېشىل رەڭ بېرىلگەن بولۇپ، ئوتتۇردىن سىغا موم قەلەمدە زوڭزىيىپ ئولتۇرغان بىر ھايۋاننىڭ رەسىمى سىزىلغانىدى. غوجايىن كىتابخانىسىدا ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ، قولىدىكى ئاتكرتكىنى بىردەم يانتۇ، بىردەم تىك قىلىپ، يەنە بىردەم يىراق، بىردەم يېقىن تۇتۇپ، ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي «رەڭنى ئالامەت ياخشى ماسلاشتۇرۇپتۇ» دەپ ماختاپ كەتتى. مياۋ! مەن بىر ياقتا غوجايىننىڭ ھەجۋىي ھەرىكەتلىرىنى كۆزىتىپ ياتتىم، ئۇ رەسىمگە ئوڭدا - دۈمدە قىلىپ قارايدىمۇ توپمايۋاتاتتى؛ بىردىنلا كەينىگە بۇرۇلۇپ، خۇددى يۈز ياشلىق بوۋاي كىتاب ئوقۇۋاتقانداكى قىياپەتتە رەسىمگە يىراقتىن تىكىلىپ قارىسا، يەنە بىردىنلا دېرىزە يېنىغا كېلىپ، رەسىمنى بۇرنىنىڭ يېنىغا ئەكېلىپ قارايتتى. ھەممىدىن قىزىق يېرى غوجايىن شۇنچە كۆرۈپمۇ يەنە بوش ئاۋازدا:

— زادى نېمىنى سىزغاندۇ؟! — دەپ پىچىرلايتتى.

«سىزغىنى زادى نېمىدۇ؟» دېگەنلەرنى ئويلاپ، كۆزلىرىم - نى خۇشياقمىغاندەك يېرىم ئېچىپ، رەسىمگە قارىدىم. لاپ گەپ ئەمەس، مېنى سىزىپتۇ ئەمەسمۇ؟ مېنى سىزغان رەسسام

ئاندور يانى دوراي مەن دەپ ئاۋارە بولماپتۇ، شەكىل ۋە رەڭگە ئەس-
تايىدىل مۇئامىلە قىلىپ، ھەقىقىي بىر سەنئەتكار دەك سىزىپ-
تۇ. ھەرقانداق ئادەم ئۇنىڭ مۇشۇكىلىكىدىن گۇمان قىلمايتتى،
رەسىمنى ئىنچىكە كۆزەتكەن ئادەم مېنى سىزغانلىقىنى بىر
قاراپلا بىلىۋالالايتتى. مۇشۇنىمۇ ئاڭقىرالمىغان ئادەم ۋاقىت
ئىسراپ قىلىپ كۆرۈپ نېمىمۇ قىلار؟ تۇيۇقسىزلا ئادەملەرنى
شۇنداق بىچارە ھېس قىلىپ قالدىم. مۇمكىن بولسىدى، ئۇنىڭ-
غا «مېنى سىزىپتۇ» دېگەن بولاتتىم. مەن ئىكەنلىكىمنى ئاڭ-
قىرالمىغان تەقدىردىمۇ، ھېچبولمىغاندا مۇشۇكى ئىكەنلىكىمنى
بىلىشى كېرەك ئىدىغۇ!

مۇنداقلا بىر قاراشقا ھەممە مۇشۇكى ئوخشاشتەك كۆرۈنگە-
نى بىلەن، مۇشۇكىلەر دۇنياسىغا نەزىرىڭىزنى ئاغدۇرسىڭىز،
خۇددى ئىنسانلار «ھەر گۈلنىڭ پۇرىقى باشقا» دېگەندەك، مۇشۇكى-
لەرمۇ ھەم شۇنداق. كۆزى، بۇرنى، مويلىرىنىڭ رەڭگى، قەدەم ئې-
لىشلىرى بىر - بىرىگە پەقەتلا ئوخشىمايدۇ، ھەتتا قۇلاقلىرىنى
دىڭ تۇتۇپ تۇرۇشلىرىدىن تارتىپ، قۇيرۇقلىرىنى پۇلاڭلىتىپ
مېڭىشلىرىغىچە بىر - بىرىدىن پەرقلىنىدۇ. گۈزەللىك بىلەن
كۆرۈمىسىزلىك، ياخشىلىق بىلەن رەزىللىك، دانالىق بىلەن دۆت-
لۈك جەھەتتىمۇ بىر - بىرىدىن روشەن پەرقلىنىدۇ.

ئەرۋايىمنى ئۇچۇرۇپ رەسىمىم كۆز ئالدىدا تۇرسىمۇ تونۇ-
مىغىنى ئاز كەلگەندەك، ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈپ: «بۇ يىل يا-
پونىيە - رۇسىيە ئۇرۇشىغا ئىككى يىل بولدى، بەلكىم شۇنىڭغا
ئاتاپ بىر ئېيىق سىزغاندۇ» دېمەسمۇ!

توۋا، مياۋا!

غوجايىنىڭ قۇچىقىدا كۆزۈمنى يۇمۇپ خاپا ھالدا ياتسام،
ئايال خىزمەتكار يەنە بىر ئاتكرىتكىنى كۆتۈرۈپ كىردى. قاردى.

سام باسما نۇسخىدىكى ئاتكرىتكى ئىكەن. ئۇستىدە تۆت - بەش ئەجنەبىي مۇشۇكىنىڭ رەسمى بولۇپ، بىرى قەلەم تۇتسا، يەنە بىرى كىتابقا قاراپ ناھايىتى تىرىشچان قىياپەتتە كىتاب ئوقۇ-ۋاتاتتى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە يەنە بىرى غەربنىڭ ئۇسسۇلىغا چۈش-كەنىدى. ئاتكرىتكىنىڭ ئۈستى تەرىپىگە «مەن مۇشۇك» دېگەن خەت، ئۇنىڭ تەرىپىگە «كىتاب ساڭا، ئۇسسۇل ماڭا، مۇشۇكلەرگە بايرام مانا» دېگەن خەت يېزىلغانىدى. ئۇنى غوجايىننىڭ كونا ئو-قۇغۇچىسى ئەۋەتكەنىدى. ئاتكرىتكى مەزمۇنىنى نورمال ئادەم بىر قاراپلا چۈشەنەلەيتتى. مەن جېنىمدا ئۇنى كۆرۈپ يايىراپ كەت-تىم، لېكىن غوجايىن ھېچ چۈشەنگەندەك قىلمايتتى، ئۇ بېشى-نى لىڭشىتىپ، ئۆز - ئۆزىگە پىچىرلاپ: «بۇ يىل مۇشۇك يىلى ئوخشايدۇ» دېدى.

بۇ چاغدا ئايال خىزمەتكار ئۈچىنچى پارچە ئاتكرىتكىنى ئې-لىپ كىردى. ئۇنىڭدا رەسىم بولمىغىنى بىلەن، ئاددىي ھەم كۆركەم ئىدى. ئۇستىگە «يېڭى يىلىڭىزغا مۇبارەك» يان تەرىپى-گە «مەندىن ئۆيىڭىزدىكى ئېسىلزا دە مۇشۇككە سالام» دېگەن خەتلەر يېزىلغانىدى. غوجايىن «ھەم» دېدى - دە، ماڭا قاراپ قو-دى. ئۇنىڭ قاراشلىرى ئىلگىرىكىدىن پەرقلىق بولۇپ، بىر خىل ھۆرمەت - ئېكرام ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. مياۋ!

بۇ چاغدا ئىشىك قوڭغۇرۇقى چېلىندى، مېھمان كەلگەن چېغى. ھەر قېتىم مېھمان كەلگەندە ئايال خىزمەتكار مېھمان-نىڭ ئالدىغا چىقاتتى. ئادەتتە بېلىقنى كۆرۈپ قالمىساملا ئ-شككە قاراپ يۈگۈرمەيتتىم، شۇڭا غوجايىننىڭ قۇچقىدا بە-خىرامان يېتىۋەردىم.

بىر ئازدىن كېيىن ئايال خىزمەتكار كانىپىزى ئەپەندىنىڭ كەلگەنلىكىنى ئېيتتى، ئېھتىمال ئۇمۇ غوجايىننىڭ بۇرۇنقى

ئوقۇغۇچىسى بولسا كېرەك، ئاڭلاشلارغا قارىغاندا ئۇنىڭ ھال -
كۈنى غوجايىنىنىڭكىدىن ياخشى ئىكەن. ئۇ بۇرۇن پات - پات غو -
جايىنىنى ئىزدەپ كېلىپ، غوجايىن بىلەن مۇڭدېشىپ كېتەتتى.
— كۆرۈشمىگىلى ئۇزاق بوپتۇ، ئۆتكەن يىلى يىل ئاخىرد -
دىن باشلاپ ئىشتىن باش كۆتۈرەلمىدىم. كېلىشىنى ئويلىدىم -
يۇ، ۋاقىت چىقىرالمىي قالدۇم.

— نېمە ئىشلار بىلەن ئالدىراش يۈرۈۋاتىسىز؟

— ھەي، ھا..... ھا.....

كاننېزى ئەپەندى كۈلۈپ قويۇپ جاۋاب بەرمىدى.

غوجايىن سۆزلىگەچ بېشىمنى سىلاپ قويۇۋىدى، كاننېزى
ئەپەندىنىڭ دىققىتى ماڭا ئاغدى.

— ۋاي، بۇ يەنە ھېلىقى مۈشۈككەنغۇ؟ خېلىلا سەمرىپ
قاپتۇ! ھارۋىكەشنىڭ قارا مۈشۈكىگە قارىغاندا رەڭگىدىن كەت -
مەپتۇ! ئاجايىپ ئىشتە بۇ! — دېدى ئۇ.

— يېقىندىن بېرى خېلى يوغىناپ قالدى، — دېدى غوجا -
يىن بېشىمغا پاقىدە بىرنى قويۇپ.

مىياۋا ماختاپ قويۇۋىدى، خېلى خۇش بولدۇم، لېكىنرە،
بېشىم ئاغرىپ كەتتى.

— چىشىڭىزغا نېمە بولدى؟ — دېدى غوجايىن.

— ئۆتكەندە پۇراقلىق گۈمبىمەدەك يەۋېتىپ، ئوتتۇرا چى -
شىمدا چىشلىگىنىمنى بىلىمەن، قاراس قىلغان ئاۋاز بىلەن
تەڭ چىشىم چۈشۈپ كەتتى.

— پۇراقلىق گۈمبىمەدەك يېگەنگە چىش چۈشۈپ
كېتەمدىكەن؟

كاننېزى ئەپەندى تەخسىدىكى بېلىق ئۇيۇتمىسىنى چوكا
بىلەن قىسىپ ئىككىگە بۆلۈپ يېدى. مەن چىشى چۈشۈپ كې -

تەرمۇ؟ دەپ ئەنسىرىگەندىم، لېكىن ئۇنداق بولمىدى.
مەن بۇ ئىككىسىنىڭ قۇرۇق گېپىدىن زېرىكىپ، ئاستا
سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ ئاشخانغا كىردىم. قايتىپ كىرگەندە
غوجايىن بىلەن كاننېزى ئەپەندى يوق تۇراتتى.
مەن قىلچە تارتىنماي كاننېزى ئەپەندى ئاشۇرۇپ قويغان
بېلىق ئۇيۇتمىسىنى بىر تەرەپ قىلىۋەتتىم.

شۇ ھامان باشقىچە ھېسسىياتقا كېلىپ قالدىم، ئۆزۈمنى
مەشھۇر كىشىلەرنىڭ كىتابلىرىدا تەسۋىرلەنگەن ئالتۇن بېلىق
يېيىش شەرىپىگە ئېرىشكەن مۇشۇكتەك ھېس قىلدىم، ھارۋىد-
كەشنىڭ قارا مۇشۇكىنى كۆزگە ئىلغىمۇ كەلمىدى! تەخسە-
دىكى نەرسىلەرنى يەپ تۈگەتسەممۇ ھېچكىم ماڭا گەپ قىل-
مايتتى. كىم بىز مۇشۇكلەرنىڭ ھەممىسىنى ئوغرىلىقچە بىر
نەرسىلەرنى يەيدۇ دەيدۇ؟ بۇ ئۆيدىكى خىزمەتكار ئايال غوجايىن
يوق پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ نەرسىلەرنى ئوغرىلاپ يەيتتى، يەپ
بولۇپ يەنە ئوغرىلايتتى! خىزمەتكار ئايال نېمىدېگەن رەزىل-
ھە! مانا، ھازىر ئايال غوجايىن ماختاپ ئاغزىدىن چۈشۈرمەيدىغان
بالىلارمۇ بۇ ئادەتنى يۇقتۇرۇۋالغاندەك قىلاتتى.

تۆت - بەش كۈننىڭ ئالدىدا بۇ ئۆيدىكى ئىككى قىزچاق ئاتا-
ئانىسى ئويغانماستا ئورنىدىن تۇرۇپ، تاماق ئۈستىلىدە بىر - بىر-
رىگە قارىشىپ ئولتۇرۇشتى. ئۇلار كۈندە ئەتىگەندە غوجايىن
بەرگەن بولكىنى بىر قانچىگە بۆلۈپ ئۈستىگە شېكەر سېپىپ
يېيىشەتتى. بۈگۈن شېكەر قۇتىسى تاماق ئۈستىلىدە ئىچىگە
قوشۇق سېلىقلىق ھالەتتە تۇراتتى. شېكەرنى سېلىپ بېرىد-
غان چوڭلار بولمىغاچ، چوڭى بىر قوشۇق ئېلىپ تەخسىگە
سالدى، كىچىكىمۇ بۇنى كۆرۈپ دەرھال چوڭىنى دورىدى. ئاچا-
سىڭىل ئىككىيلەن بىر - بىرىگە ھومىيىپ قويۇشتى. ئاچىسى

يەنە لىق بىر قوشۇق ئالدى، سىڭلىسىمۇ ئاچىسىغا ئوخشاش لىق بىر قوشۇق ئېلىپ تەخسىگە سالدى. بۇ چاغدا ئاچىسى يەنە ئالدى، بۇنى كۆرگەن سىڭلىسى ئاچىسى بىلەن بەسلىشىپ يەنە ئالدى، ئىككىيلەن توختىماي قوشۇقلاپ ئالغىلى تۇردى. شېكەر ئىككىيلەننىڭ تەخسىدە تاغدەك دۆۋىلىنىپ كەتتى، شېكەر قۇتسىدا بىر قوشۇقمۇ شېكەر قالمىدى. دەل مۇشۇ چاغدا ئايال غوجايىن ئاشخاندىن خۇشياقمىغاندەك چىقىپ كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ئىككىسى تەخسىدىكى شېكەرنى ئاستا جايىغا تۆكۈپ قو- يۇشتى. ئۇلارنىڭ بۇ قىلىقىغا قاراپ، ئىنسانلارنىڭ «ئادىللىقى» شەخسىيەتچىلىكىنى چىقىش قىلىدىكەن، دەپ ئويلاپ قالىدىم. ئۇلارنىڭ پەلسەپىسى بەلكىم مۇشۇكلەردىن ئىلغار دۇ، لېكىن زېرەكلىكتە ئۇلار بىز مۇشۇكلەرنىڭ قولىغا سۇ قۇيۇپ بېرەل- مەيدۇ. تەخسىگە تاغدەك دۆۋىلىمۇ الغۇچە ئاغزىغىلا سالىسا بولمام- دۇ؟ لېكىن زە..... مياۋ! گېپىمنى ئۇلار چۈشەنمىگەچ مەنمۇ ئامالسىز خۇپسەن بولۇۋېلىپ، ئاش چېلىكىنىڭ ئۈستىدە تۈگۈ- لۈپ ئولتۇردۇم.

غوجايىننىڭ كاننېزى ئەپەندى بىلەن نەگە كەتكەنلىكى ماڭا نامەلۇم. شۇ كۈنى غوجايىن ناھايىتى كەچ قايتىپ كەلدى. ئۇ ئەتىسى ئەتىگەن سائەت 9 دا ناشتا قىلدى، مەن ئادىتىم بويىچە ئاش چېلىكىنىڭ ئۈستىگە چىقىۋېلىپ ئولتۇردۇم، غوجايىن گەپمۇ قىلماي ئولتۇرۇپ چاغانلىق پېروژنا يەۋاتاتتى. گەرچە پې- روژنا كىچىك بولسىمۇ غوجايىن ئارقا - ئارقىدىن ئالتە - يەتتە- نى سوقۇۋەتتى. قاچىسىدا ئاخىرقى بىر تال قالغاندا «ئەمدى يې- مەيمەن» دەپ چۈكىنى قويدى. ئەگەر باشقىلار شۇنداق قىلغان بولسا ھەرگىز يول قويمىغان بولاتتى.

ئايال غوجايىن تارتىمىدىن دورىنى ئېلىپ ئۈستەلگە قويدى.

— پايدا قىلمايدىغان بۇنداق دورىنى ئەمدى ھەرگىز ئىچ-
مەيمەن، — دېدى غوجايىن.

— ئەمما بۈگۈنكى پېروژىنىڭ تەركىبىدە كىراخمال
كوپ، ئەڭ ياخشىسى دورىنى ئىچىۋېلىڭ! — دېدى ئايال غوجا-
يىن نەسھەت قىلىپ.

— بۇ دورا ماڭا قەتئىي پايدا قىلمىدى، — دېدى غوجايىن
تېرىكىپ.

— نېمانچە ئىرادىسىز سىز؟ — دېدى ئايال غوجايىن غۇدۇراپ.

— مەن ئىرادىسىز ئەمەس، بۇ دورا پايدا قىلمىدى.

— ئۇنداقتا نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا ئوبدان پايدا قىلدى، كۈن-
دە يەيمەن دەۋاتاتتىڭىزغۇ؟

— ئۇ كۈنلەردە پايدا قىلغان بىلەن، ھازىر پايدا قىلمىدى.

— بىر مەزگىل ئىچىپ، يەنە بىر مەزگىل ئىچمىسە ھەر -

قانداق ياخشى دورىنىڭمۇ ئۈنۈمى بولمايدۇ. ئاشقازان كېسىلى ئا -

سان ساقىيىدىغان كېسەل ئەمەس، سەۋر چانلىقنى تەلەپ قىل -

دۇ، — دېدى ئايال غوجايىن پەتنۈسنى خىزمەتكار ئايالغا سۇنغاچ.

— دېگىنىڭىز توغرا، دورىنى ئىزچىل ئىچىپ بېرىش كې -

رەك، بولمىسا ئۈنۈم بەرگەن - بەرمىگەنلىكىنى پەرق ئېتىش

قىيىن، — دېدى ئايال خىزمەتكار گۇپپاڭچىلىق قىلىپ.

— بولدى بەس، ئىچمەيمەن دېدىم ئىچمەيمەن. ئايال كىشى

نېمىنى بىلىدۇ؟ ئاغزىڭلارنى يۇمۇڭلار! — دېدى - دە، گەپمۇ

قىلماي كىتابخانىسىغا كىرىپ كەتتى.

ئايال غوجايىن بىلەن خىزمەتكار بىر - بىرىگە قارىشىپ

كۈلۈپ قويۇشتى. بۇنداق شارائىتتا غوجايىنغا ئەگىشىپ كى -

رىپ ئەر كىلەپ قۇچقىدا ياتسام، مېنى ئېنىقلا نەس باساتتى.

شۇڭا ھېچكىم سەزمەستە كىتابخانىنىڭ لەمپىسىگە چىقىۋال -

دىم. ئىشىك يوقۇقىدىن قارىدىم. غوجايىن ئېپىكتىتۇسنىڭ كىتابىنى ئوقۇغىلى تۇرۇپتۇ، ئۇ كىتابنى بۇرۇنقىدەك چۈشىنىپ ئوقۇغان بولسىغۇ مەيلىتى، لېكىن بەش - ئالتە مىنۇت ئوقۇ - ئوقۇمايلا كىتابنى زەردە بىلەن ئۆستەلگە ئاتتى. غوجايىننىڭ بۇ تۇرقىدىن قورقۇپ مياڭلاپ بىر بۇلۇڭغا مۇ - كۈنۈۋالدىم.

غوجايىن بىردەم جىمجىت ئولتۇرغاندىن كېيىن، قولىغا قەلەم ئېلىپ كۈندىلىك خاتىرە يېزىشقا باشلىدى.

دۇنيادا ئادەمنى چۈشىنىشتىنمۇ تەس ئىش بولمىسا كې - رەك، بىز مۇشۇكلەر ئەزەلدىن كۈندىلىك خاتىرە دېگەندەك ئاق - ماس نەرسىلەرنى يېزىپ ئاۋازە بولمايمىز، چۈنكى ئۇنىڭ زۆرۈ - رىيىتى يوق. غوجايىننىڭمۇ ئىچى بىلەن تېشى ئوخشىمايدىغان ئادەملەر باشقىلارغا بىلدۈرگۈسى يوق ھەقىقىي ھېسسىياتلىق - رىنى كۈندىلىك خاتىرىگە يېزىپ، ئىچ پۇشۇقىنى چىقارسا كې - رەك. بىز مۇشۇكلەرنىڭ مېڭىش، يېتىش، چوڭ - كىچىك تە - رەت قىلىشلىرىمىزنىڭ ئۆزى كۈندىلىك خاتىرە بولماي نېمە؟! ياسالماق قىلىپ ئۆزىنىڭ ئەسلىنى يوشۇرغاننىڭ نېمە پاي - دىسى؟ كۈندىلىك خاتىرە يېزىپ ئاۋازە بولغۇچە لەمپە ئاستىدا پۇخادىن چىققۇچە ئۇخلىۋالغان ئەۋزەل ئەمەسمۇ!

ئاخشام مەلۇم بىر ئاشخانىدا غىزالانغاچ ئېسىل ھاراقىتىن ئىككى - ئۈچ رومكا ئىچىپ قويدۇم. شۇڭا بۈگۈن ئىشتىھايىم بۆلەكچە ياخشى. ئاشقازىنىڭ دەردى بار ئادەم كەچتە ئانچە - مۇنچە ھاراق ئىچىپ تۇرسا پايىدىسى بار ئىكەن، كىراخمال تەر - كىبلىك نەرسىلەرنى يېمەسلىك كېرەككەن، باشقىلارنىڭ دې - گىنىنى قىلغاننىڭمۇ پايىدىسى يوق چېغى!

غوجايىن خۇددى ئۆزى بىلەن ئۆزى سوقۇشۇۋاتقان دەك توخ-
تىماي كىراخماللىق يېمەكلەرگە ھۇجۇم قىلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ
ئەتىگەنكى ئاچچىقى تېخى يانمىغان بولسا كېرەك، ئۇ بۈگۈنكى
كۈندىلىك خاتىرىگىمۇ مۇشۇ مەزمۇنلارنى يازىدىغان ئوخشايدۇ.
يېقىندا ناشتا قىلمىسا ئاشقازانغا پايىدلىق دەپ ئاڭلاپ،
سىناپ باقسام قورسىقىم كور كىراپ كەتتى، قىلچىمۇ ئۈنۈمى
بولمىدى. يەنە بىرەيلەن چىلىغان سەينى قەتئىي يېمەسلىكىنى
ئېيتتى. ئۇ چىلىغان سەينى كۆپ يېسە ئادەمنى ئاشقازان كېسىد-
لىقى قىلىپ قويدۇ، گالىنى يىغىسىلا، ئاشقازان كېسىلىنى يىل-
تىزىدىن داۋالىغىلى بولىدۇ، دەپ قارايدىكەن. مەن ئۇنىڭ دېگە-
نى بويىچە بىر ھەپتىگىچە چىلىغان سەيگە يېقىن يولمىدىم.
لېكىن ئاشقازاننىم ئۇۋالقىدەكلا ئاغرىۋەردى. شۇنىڭ بىلەن چى-
لىغان سەينى يەۋبىرىدىغان بولدۇم. يەنە بىرەيلەن ئاشقازاننى ئۇ-
ۋۇلاپ بەرسە بەك پايدا قىلىدۇ، ئادەتتىكىدەك ئۇۋۇلغاننىڭ پاي-
دىسى يوق، چوقۇم قەدىمكى ئۇسۇل بويىچە بىر - ئىككى قېتىم
ئۇۋۇلاش كېرەك، شۇنداق قىلسا ئاشقازان كېسىلىنى يىلتىز-
دىن ساقايتقىلى بولىدۇ، دېدى. ئاڭلىسام، سوكىچى ئەپەندىمۇ بۇ
خىل داۋالاش ئۇسۇلىنى بەكلا ياخشى كۆرىدىكەن، ھەتتا ساكورۇ
ھەزرىتىلىرىدەك داڭلىق ئەربابلارمۇ بۇ خىل ئۇسۇلنى قوللانغا-
نىكەن. شۇنىڭ بىلەن نىكوۋا ساھىلىغا بېرىپ، بۇنىمۇ سىناپ
باقتىم. كېيىن ئاڭلىسام سۆڭەكنى ئۇۋۇلسا پايدىسى بولار-
مىش، ئىچ ئەزالارنى مىجىپ ئۇۋۇلمىسا، بۇ كېسەلنى يىلتىز-
زىدىن داۋالىغىلى بولمايدىكەن. ئەجەبمۇ ۋەھشىي ئۇسۇلكەن بۇ!
ئۇۋۇلىتىپ بولغاندىن كېيىن پۈتۈن بەدىنىم پاختىدەك بوشاپ،
ئۇيقۇچى بولۇپ قالدىم. شۇڭا بىرلا قېتىملا سىناپ بېقىپ ئۇ-
ۋۇلاتماسلىق قارارىغا كەلدىم. ئا جانابلىرى: «قويۇق تاماقلارنى

يېيىشكە قەتئىي بولمايدۇ» دېدى، شۇ گەپتىن كېيىن كۈندە سۈت ئىچىپ كۈن ئۆتكۈزۈۋەتتۇم، ئۇ كۈنلەردە قورساقلىرىم دەرياغا سۇ كەلگەندەك كۆلدىرلايتتى. ب جانابلىرى: «نەپەسنى بوۋش ئېلىپ، ئىچكى ئەزالارنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ بەرگەندە، ئاشقازاننىڭ ھەرىكىتى جانلىنىپ كېتىدۇ، بىر سىناپ كۆرۈڭ!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ خىل ئۇسۇلنىمۇ سىناپ كۆرۈۋەتتۇم، ئاشقازاننىم شۇنداق بىئارام بولدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە يادىمغا يەتكەندە زېھنىم - نى يىغىپ قىلالىغان بىلەن، ئازراق ۋاقىتتىن كېيىن ئۇنتۇپ قالمىدىم دەپ، بۇ ئىشنى كالىمغا كىرگۈزۈۋېلىپ، كىتابىمنىم خاتىرىلەپ ئوقۇيالىمىدىم، ماقالىمۇ يازالمىدىم، ئىشقىلىپ بەك چارچىدىم. سەنئەتكار مېنى بۇ تۇرقۇمنى كۆرسە جەزمەن «سەن يا ئەمدى تۇغۇلغان بوۋاق بولمىساڭ، ئاۋازە بولماي بولدى قىل» دەپ مەسخىرە قىلىدۇ. شۇنداق قىلىپ، يېقىندىن بېرى بۇ خىل ھەرىكەت بىلەنمۇ خوشلاشتىم. س جانابلىرى: ئۆگىرە ئىچىپ بەرسە، ئاشقازان كېسىلى ياخشى بولۇپ كېتىشى مۇمكىن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆگىرنى بىر كۈندە نەچچە قاچا ئىچتىم، لېكىن ئىچىمنى سۈرۈپ ئارام بەرمىدى. ئۇنىڭمۇ پەقەتلا ئۈنۈمى بولمىدى. نەچچە يىلدىن بېرى ئاشقازان كېسىلىمگە داۋا بولار - مېكىن دەپ ئاڭلىغاننى قىلىپ باقتىم. لېكىن قۇرۇق ئاۋازە بولدىم، خالاس. پەقەت ئاشخام كانىپىزى ئەپەندى بىلەن ئۇزاق ساقلىنغان ئېسىل ھاراقىتىن ئۈچ رومكا ئىچسەم ئۈنۈمنى كۆر - سەتتى، بۇندىن كېيىن كۈندە كەچتە ئىككى - ئۈچ رومكا ئىچىپ قويسام بولغۇدەك!

ئۇ ھاراق ئىچىشنىمۇ ئۇزاق داۋاملاشتۇرماستىن مۇمكىن.

غوجايىننىڭ كۆڭلى خۇددى مېنىڭ كۆزۈمنىڭ قارچۇقىدەك ئۆز گىرىشچان، ھەرقانداق ئىشقا ئوتتەك قىزىپ، پوقتەك سوۋۇپ-دۇ. كۈندىلىك خاتىرىسىگە ئاشقازان كېسىلىدىن ئەنسىرەيدى. غىنىنى يازغىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئۆزىنى ساغلام كۆرسىتىش ئۈچۈن قىلمىغىنى قالمايدۇ، قىلىقلىرى بىر-بىرىگە زىت، ئاجايىپ كۈلكىلىك ئادەم بۇ! نەچچە كۈن ئاۋۋال ئۇنىڭ بىر بىلەرمەن ئاغىنىسى مۇنداق دېدى: «مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ھەرقانداق كېسەللىك ئىلگىرىكىلەرنىڭ ياكى ئۆزىنىڭ مەلۇم سەۋەنلىكىنىڭ نەتىجىسى.» بۇ ھەقتە ئۇ خېلى ئىزدەنگەندەك قىلاتتى، يەنە تېخى لوگىكىغا چۈشۈرۈپ تەھلىل قىلىپ كەتتى. ئەمما غوجايىنمدا ئۇنىڭغا رەددىيە بەرگۈدەك كالا ۋە سەۋد-يە يوق ئىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ ئۆزىنىڭ ئاشقازان كېسىلىنى، يۈزىنىڭ تۆكۈلۈپ كەتمەسلىكىنى ئويلاپ بولسىمۇ، ئىككى ئېغىز گەپ قىلمىسا بولماتتى.

— قىزىق گەپ بولدى. لېكىن ھېلىقى كارلېسنىڭمۇ ئاشقازان كېسىلى باركەن!

بۇ سۆزدىن كارلېسنىڭ ئاشقازىنى ئاغرىغان يەردە مېنىڭ ئاغرىشى نورمالغۇ؟ دېگەنلىك چىقىپ تۇراتتى.

كارلېسنىڭ ئاشقازان كېسىلى بولغان بىلەن، ئاشقازان كېسىلىگە گىرىپتار بولغانلارنىڭ ھەممىسى كارلېستەك بولمايدۇ - دە. بۇنداق ئاددىي مەنتىقىنى بىز مۇشۇكلەر چېنىمىزدا بىلىمىز. غوجايىن ھەقىقەتەن ئابروپىيەرس ئىكەن.

ئەمەلىيەتتە غوجايىننىڭ ئاشقازاننىم ئاغرىمىسكەن دەپ تۇرۇپ، «بۈگۈن كېچىدىن باشلاپ ھاراق ئىچەي» دېگىنى كۈلكىلىك گەپ بولدى. بۈگۈن ئەتىگەن بىرمۇنچە چاغانلىق پىر-روژنا يېدى، قارىغاندا ئالدىنقى كۈنى كانىپىزى ئەپەندى بىلەن

ئىچكەن ھاراق ئىشتىھايىنى ئېچىۋەتكەن چېغى! چاغانلىق پىر-
روژنىنىڭ گېپى چىقسا مېنىڭمۇ يېگۈم كېلىۋاتىدۇ، مياۋ!
مۈشۈك بولغىنىم بىلەن ماڭا ھېچ نېمىنىڭ ئۆگىيى
يوق. بىرىنچىدىن، ھارۋىكەشنىڭ مۈشۈكىدەك پورتلارغا بېرىپ
بېلىقچىلاردىن بېلىق ئوغرىلاپ يېگۈدەك كۈچلۈك ئەمەسمەن.
ئىككىنچىدىن، ئاتاراشكى كوچىسىدىكى مۇزىكاننىڭ ئۆيىدە-
كى مۈشۈكگۈل خېنىمغا ئوخشاش يوغانچىلىق قىلغۇدەك سالا-
ھىيىتىم يوق. شۇڭا كەمتەرلىكنى ئۆزۈمگە دوست قىلغانمەن.
بالىلاردىن ئاشقان بولكىنىڭ ئۇۋاقلرى بولامدۇ، تاتلىق قورۇ-
مىلار بولامدۇ، تاماق تاللىمايمەن. چىلىغان سەينى يۇتماق تەس
بولسىمۇ، تېتىپ بېقىش ئۈچۈن تۇرۇپتىن ئىككى تال يەپ باق-
قان. تۇرۇپنى يەپ بولغاندىن كېيىن چىلىغان سەينىڭ تەملىك-
لىكىنى ھېس قىلدىم. ئىشقىلىپ، يېگۈدەك نەرسىلەرنىڭ
ھەممىسىنى يەپ كۆردۈم. ئەمما ئاشقازىنىمغا دەرد كەلمىدى.
ئۇنى يېمەيمەن، بۇنى يېمەيمەن، دەپ جاھىللىق قىلىش ئوقۇت-
قۇچى ئائىلىسىدە ياشايدىغان مەندەك مۈشۈككە ياراشمايدۇ - دە!
غوجايىننىڭ ئېيتىشىچە، فىرانسىيەدە بالزاك ئىسىم-
لىك بىر يازغۇچى بولۇپ، ئۇ ناھايىتى شۆھرەتپەرەس ئادەم ئى-
كەن. ئەلۋەتتە ئۇ يېمەك - ئىچمەككە كەلگەندە چوڭچىلىق قىل-
مايدىكەن. لېكىن يېزىقچىلىققا كەلگەندە بەك ئاشۇرۇۋېتىدە-
كەن. بىر كۈنى ئۇ روماندىكى بىر پېرسوناژغا ئىسىم قويماقچى
بولۇپ، نۇرغۇن ئىسىملارنى تېپىپتۇ، لېكىن بىرسىمۇ كۆڭ-
لىگە ياقماپتۇ. دەل شۇ چاغدا دوستى كېلىپ قاپتۇ، شۇنىڭ بى-
لەن ئىككىسى سىرتنى ئايلىنىشقا چىقىپتۇ، بالزاك ئىسىم
ئۆستىدە باش قاتۇرۇپتۇ. يول بويى دۇكانلارنىڭ ۋىنۇسكىلىرىغا
قاراپ ماڭغان بولسىمۇ، كۆڭلىگە ياققۇدەك بىرەر ئىسىم ئۇچ-

غوجايىننىڭ كۆڭلى خۇددى مېنىڭ كۆزۈمنىڭ قارچۇقىدەك ئۆزگىرىشچان، ھەرقانداق ئىشقا ئوتتەك قىزىپ، پوقتەك سوۋۇپ-دۇ. كۈندىلىك خاتىرىسىگە ئاشقازان كېسىلىدىن ئەنسىرەيدى. غىنىنى يازغىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئۆزىنى ساغلام كۆرسىتىش ئۈچۈن قىلمىغىنى قالمايدۇ، قىلىقلىرى بىر-بىرىگە زىت، ئاجايىپ كۈلكىلىك ئادەم بۇ! نەچچە كۈن ئاۋۋال ئۇنىڭ بىر بىلەرمەن ئاغىنىسى مۇنداق دېدى: «مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ھەرقانداق كېسەللىك ئىلگىرىكىلەرنىڭ ياكى ئۆزىنىڭ مەلۇم سەۋەنلىكىنىڭ نەتىجىسى.» بۇ ھەقتە ئۇ خېلى ئىزدەنگەندەك قىلاتتى، يەنە تېخى لوگىكىغا چۈشۈرۈپ تەھلىل قىلىپ كەتتى. ئەمما غوجايىننىڭ ئۇنىڭغا رەددىيە بەرگۈدەك كالا ۋە سەۋدە يە يوق ئىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ ئۆزىنىڭ ئاشقازان كېسىلىنى، يۈزىنىڭ تۆكۈلۈپ كەتمەسلىكىنى ئويلاپ بولسىمۇ، ئىككى ئېغىز گەپ قىلمىسا بولماتتى.

— قىزىق گەپ بولدى. لېكىن ھېلىقى كارلېسنىڭمۇ ئاشقازان كېسىلى باركەن!

بۇ سۆزدىن كارلېسنىڭ ئاشقازىنى ئاغرىغان يەردە مېنىڭ ئاغرىشى نورمالغۇ؟ دېگەنلىك چىقىپ تۇراتتى.

كارلېسنىڭ ئاشقازان كېسىلى بولغان بىلەن، ئاشقازان كېسىلىگە گىرىپتار بولغانلارنىڭ ھەممىسى كارلېستەك بولمايدۇ. دە. بۇنداق ئاددىي مەنتىقىنى بىز مۇشۇكلەر جېنىمىزدا بىلىمىز. غوجايىن ھەقىقەتەن ئابروپپەرەس ئىكەن.

ئەمەلىيەتتە غوجايىننىڭ ئاشقازىنىم ئاغرىمىسكەن دەپ تۇرۇپ، «بۈگۈن كېچىدىن باشلاپ ھاراق ئىچەي» دېگىنى كۈلكىلىك گەپ بولدى. بۈگۈن ئەتىگەن بىر مۇنچە چاغانلىق پىرروزنا يېدى، قارىغاندا ئالدىنقى كۈنى كانىپىزى ئەپەندى بىلەن

ئىچكەن ھاراق ئىشتىھايىنى ئېچىۋەتكەن چېغى! چاغانلىق پى-
روژنىنىڭ گېپى چىقسا مېنىڭمۇ يېگۈم كېلىۋاتىدۇ، مياۋ!
مۈشۈك بولغىنىم بىلەن ماڭا ھېچ نېمىنىڭ ئۆگىيى
يوق. بىرىنچىدىن، ھارۋىكەشنىڭ مۈشۈكىدەك پورتلارغا بېرىپ
بېلىقچىلاردىن بېلىق ئوغرىلاپ يېگۈدەك كۈچلۈك ئەمەسمەن.
ئىككىنچىدىن، ئاتاراشكى كوچىسىدىكى مۇزىكانتنىڭ ئۆيىدە-
كى مۈشۈكگۈل خېنىمغا ئوخشاش يوغانچىلىق قىلغۇدەك سالا-
ھىيىتىم يوق. شۇڭا كەمتەرلىكنى ئۆزۈمگە دوست قىلغانمەن.
بالىلاردىن ئاشقان بولكىنىڭ ئۇۋاقلرى بولامدۇ، تاتلىق قورۇ-
مىلار بولامدۇ، تاماق تاللىمايمەن. چىلىغان سەينى يۇتماق تەس
بولسىمۇ، تېتىپ بېقىش ئۈچۈن تۇرۇپتىن ئىككى تال يەپ باق-
قان. تۇرۇپنى يەپ بولغاندىن كېيىن چىلىغان سەينىڭ تەملىك-
لىكىنى ھېس قىلدىم. ئىشقىلىپ، يېگۈدەك نەرسىلەرنىڭ
ھەممىسىنى يەپ كۆردۈم. ئەمما ئاشقازنىمغا دەرد كەلمىدى.
ئۇنى يېمەيمەن، بۇنى يېمەيمەن، دەپ جاھىللىق قىلىش ئوقۇت-
قۇچى ئائىلىسىدە ياشايدىغان مەندەك مۈشۈككە ياراشمايدۇ - دە!
غوجايىننىڭ ئېيتىشىچە، فىرانسىيەدە بالزاك ئىسىم-
لىك بىر يازغۇچى بولۇپ، ئۇ ناھايىتى شۆھرەتپەرەس ئادەم ئى-
كەن. ئەلۋەتتە ئۇ يېمەك - ئىچمەككە كەلگەندە چوڭچىلىق قىل-
مايدىكەن. لېكىن يېزىقچىلىققا كەلگەندە بەك ئاشۇرۇۋېتىدە-
كەن. بىر كۈنى ئۇ روماندىكى بىر پېرسوناژغا ئىسىم قويماقچى
بولۇپ، نۇرغۇن ئىسىملارنى تېپىپتۇ، لېكىن بىرسىمۇ كۆڭ-
لىگە ياقماپتۇ. دەل شۇ چاغدا دوستى كېلىپ قاپتۇ، شۇنىڭ بى-
لەن ئىككىسى سىرتىنى ئايلىنىشقا چىقىپتۇ، بالزاك ئىسىم
ئۈستىدە باش قاتۇرۇپتۇ. يول بويى دۇكانلارنىڭ ۋىنسىكىلىرىغا
قاراپ ماڭغان بولسىمۇ، كۆڭلىگە ياققۇدەك بىرەر ئىسىم ئۇچ-

رېمپايتۇ، دوستىنى ئەگەشتۈرۈپ كۆچمۇكۇچا يۈرۈپتۇ، دوست-
تىمۇ بۇ ئىشنىڭ تېگىگە يېتىپ بولالماي گاڭگىراپ ئۇنىڭغا
ئەگىشىپ مېڭىپتۇ. ئۇلار ئەتىگەندىن كەچكىچە پارىژ كوچى-
لىرىنى ئايلىنىپ يۈرۈپتۇ. ئۆيگە قايتىش يولىدا بالزاك بىر
سەيپۇڭخاننىڭ ئادەم ئېلىش ئېلاندىكى دۇكان ئىسمىغا كۆ-
زى چۈشۈپ قاپتۇ. ئۇ «ماكاس» دېگىنىچە چاۋاك چېلىپ:

— بۇ ئىسىم بولىدىكەن! مۇشۇنى ئىشلەتمەي قويمايمەن!
«ماكاس» نېمىدېگەن چىرايلىق ئىسىم، ئۇنىڭ ئالدىغا «ز» ھەر-
پىنى قوشسام تېخىمۇ جايغا چۈشكۈدەك. «ز. ماكاس» بۇ قال-
تىس ئىسىم بولدى، — دەپ خۇش بولۇپ كېتىپتۇ.
بۇ ئىسىم چىرايلىق بولغىنى بىلەن سەل ياسالما ئىكەن،
نېمىدېگەن بىمەنلىك! نېمىلا دېگەنبىلەن بالزاك ئاخىر بىر
ئىسىملىق بولۇپ قاپتۇ.

بالزاك دوستىنىڭ ئۆزى بىلەن بىر كۈن ئاۋارە بولغىنىنى
ئېسىدىن چىقىرىپ، ئۆزى بىلەن ئۆزى خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ.
روماندىكى پېرسوناژغا ئىسىم قويىمەن دەپ پۈتۈن پارىژنى ئاي-
لىنىشنىڭ نېمە زۆرۈرىيىتى؟ ھەي! دەپ كەلسەك بۇ چەكتىن
ئاشۇرۇۋەتكەنلىك. تە. بەزىدە بىر ئىشنى بەك ئاشۇرۇۋەتسىمۇ
قىزىقارلىق تۇيۇلىدىكەن. مەندەك نامرات ئائىلىدە ياشايدىغان
مۈشۈككە بۇنداق ئىشلار ياراشمايدۇ. قورساق تويغۇدەك نەرسە
بولسىلا بولدى، بۇمۇ مەن ياشىغان مۇھىت بىلەن مۇناسىۋەت-
لىك بولسا كېرەك! چاغانلىق پېروژنا يېگۇم كەلگىنى ئاچپاقد-
لىق قىلغىنىم ئەمەس، بەلكى «يېگۇسى كەلگەننى يېيىش» دې-
گەنلىك. غوجايىن يەپ بولالمىغان پېروژنىنى چوقۇم ئاشخانغا
ئەكىرىپ قويدى، دېگەن خىيال بىلەن ئاشخانغا قاراپ ماڭدىم.
قاچىنىڭ تېگىدە ئەتىگەن ئېشىپ قالغان پېروژنا شۇ پې-

تى تۇراتتى. راست گەپنى قىلسام، پېروژنا دېگەننى ھازىرغىچە يەيمۇ باقماپتىكەنمەن. پېروژننىڭ پۇرئى شۇنچىلىك مەزىدە لىك بولۇپ، يېگۇسىنى كەلتۈرىدىكەن. مەن ئالدى بارمىقىمنى چىقىرىپ، ئۇنىڭغا چاپلاشتۇرۇلغان كۆكتات ياپراقچىسىنى ئېلىۋەتتىم. تىرنىقىمغا پېروژننىڭ سىرتقى پوستى چاپلىشىپ قالدى. يەيمۇ - يەيمۇ؟ دەپ ئەتراپقا نەزەر سالىدىم، تەلىيم كېلىمۇ ياكى نەس باسارمۇ؟ دېگەنلەر كالىمدىن كەچتى، قارىسام بېرەرسىنىڭ سايىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى، دەل شۇ چاغدا «جانلىق» لار تەستە كەلگەن پۇرسەتنى ھەرگىز قولدىن بەرمەسلىكى كېرەك» دېگەن ھەقىقەتنى تونۇپ يەتتىم.

ئەگەر بۇ چاغدا ئايال خىزمەتكار ياكى بالىلارنىڭ ئاياغ تىۋىشى ئاڭلانغان بولسا، قىلچە ئىككىلەنمەي قاچىدىكى پېروژنىدىن ۋاز كەچكەن بولاتتىم، لېكىن بىرمۇ ئادەم بولمىغاچ، ئۆز - ئۆزۈمگە «ئېز بولغىن» دېدىم.

پۈتۈن كۈچۈمنى ئىشقا سېلىپ، پېروژننىڭ ئۇچىدىن بىر سۇڭچە يەرنى كۈچەپ چىشلىدىم، ئەسلىي ئىككى پارچە بولسا بولاتتى، لېكىن مېنى ھەيران قالدۇرغىنى ئىككى پارچە بولۇش ئۇياقتا تۇرسۇن چىشىم پېروژنىغا چاپلىشىپ قېلىپ پەقەتلا مىدىرلىتالمىدىم. شۇنىڭ بىلەن كۈچەپ چىشلىدىم، ئەمما پېروژنا چىشىمغا مەھكەم چاپلىشىپلا قالدى. پېروژنا ئەسلىدە ئالۋاستىكەن ئەمەسمۇ؟ بۇ ھەقىقەتنى تونۇپ يەتكەندە كېچىككەندىم. قاچا بوينۇمغا چۈشكەن سىرتماقتەك مېنى قويۇپ بەرمەيۋاتاتتى. بۇ چاغدا ئىككىنچى ھەقىقەتنى، يەنى «جانلىقلار ئۆزى ھېس قىلالايدىغان دائىرە ئىچىدە، دۇچار بولماق» چى بولغان خۇشلۇق ۋە خاپىلىقنى پەرەز قىلالىشى زۆرۈركەن» دېگەننى تونۇپ يەتتىم.

ھەقىقەتتەن ئىككىنى تونۇپ يەتكىنىم بىلەن، چىشىم پېروژنىغا چاپلىشىپ قېلىپ، ئازراقمۇ خۇشاللىق ھېس قىلالايمىدىم. ئايال خىزمەتكارنىڭ كېلىدىغان ۋاقتىغىمۇ ئاز قالغانىدى، قاچىدىن ئاجراپ تېز قاچمىسام بولمايتتى. بالىلارنىڭ ناخشا ئاۋازىنىڭ پەسلەپ قالغىنىغا قارىغاندا ئۇلارمۇ چوقۇم ئاشخانا تەرەپكە كېلىۋاتاتتى. قۇيرۇقۇمنى پىرقىرىتىپ باقتىم، لېكىن پېروژنىدىن قۇتۇلۇشقا ئامالسىز قالدىم. قۇلىقىمنى دىڭ تۈتۈپ باقساممۇ ئامال بولمىدى. قۇيرۇقۇم ۋە قۇلىقىمنىڭ پېروژنا بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى يوقتەك قىلاتتى. شۇنىڭ بىلەن ئوڭ قولۇمنىڭ تىرىنقىنى ئاغزىمغا توختىماي سۈركەپ باقتىم، لېكىن بۇمۇ ئاقمىدى. سول قولۇمنىڭ تىرىنقى بىلەن ئاغزىمنى مەركەز قىلىپ ئايلاندۇرۇپ تاتىلاپ باقتىم، بۇ ئۇسۇل مۇكارغا كېلىدىغاندەك قىلمايتتى. ئىككى پۈتۈمنى تەڭ ئىشقا سالاي، دېگەنلەرنى خىيالىمدىن ئۆتكۈزۈپ، ئىككى پۈتۈمنى كۆتۈرۈپ تىك تۇردۇم، بۇ ھالىتىمگە قاراپ ئۆزۈمنىڭ مۇشۇكلۇقىمىدىن گۇمانلىنىپ قالدىم.

لېكىن، ئىش بۇ يەرگە يەتكەندە مۇشۇك بولۇش - بولماس - لىق مۇھىم ئەمەس ئىدى. پېروژنا دېگەن ئالۋاستىنى يەڭمەي بولمايتتى، ئىككى پۈتۈم بىلەن چاپلىشىپ قالغان چىشىمنى ئاجرىتىشقا تىرىشتىم. بەك كۈچەپ كەتتىممۇ - قانداق تەڭ پۇڭلۇقۇمنى ساقلىيالماي ئۇ يەر - بۇ يەرگە سوقۇلدۇم. بىر يەردە تۇرۇۋالماي ئاشخانىدا ئۇياقتىن - بۇياققا يۈگۈرۈپ يۈرۈپ، ئاجرىتىشقا باشلىدىم. شۇنداق قىلىپ، ئۈچىنچى ھەقىقەتنى، يەنى «خەتەرگە يولۇققاندا، قورقماس بولۇپ كېتىسەن» دېگەننى تونۇپ يەتتىم.

پېروژنا دېگەن ئالۋاستى بىلەن قانلىق ئېلىشىۋاتقىنىمدا،

مەن ئەنسىرىگەن ئىشلار ئاخىر يۈز بەردى. بىرەيلەن ئاشخانغا قاراپ كېلىۋاتاتتى. مەن خاپىلىقتىن قۇتۇلۇش كويىدا تېخىمۇ ئېگىز سەكرەپ ئاشخاننى بىر ئالدىم. ئاياغ تېۋىشى بارغانسېرى يېقىنلاشتى. دە، ئاخىر بىر قىزچاقنىڭ:

— ۋايجان، مۇشۇك پېروژنا يەپ ئۇسسۇلغا چۈشۈپتۇ! — دېگەن ئاۋازى ئاڭلاندى.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان ئايال خىزمەتكار پەي توپ پالىقىنى تاشلاپ، «ئاپلا» دېگىنىچە ئاشخاننىڭ دېرىزىسىدىن سەكرەپ كىردى. بايراملىق كىيىم كىيىۋالغان ئايال غوجايىن:

— ئۆلگۈر مۇشۇك! — دەپ كايىپ كەتتى.

— ئەبلەخ! — دەپ تىللىدى غوجايىنمۇ ئاچچىقلاپ. پەقەت بالىلارلا «نېمىدېگەن قىزىقارلىق!» دەپ كۈلۈشۈپ كەتتى. ئازابلىنىپ، نېمە قىلارمىنى بىلەلمەي ئۇياقتىن - بۇياق - قاسەكرەپ يۈردۈم، مەن ئىنسانلارنىڭ رەھىمسىزلىكىنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىدىن بىلگەندىم، لېكىن بۈگۈنكىدەك چوڭ - قۇر ھېس قىلىپ باقمىغانىكەنمەن. ئاخىر ھەممەيلەن كۈلۈش - تىن توختىدى.

غوجايىن ياردەم قىلمىسا بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ ئايال خىزمەتكارغا:

— پېروژنىنى ئۇنىڭ چىشىدىن ئاجرىتىۋەت، — دەپ بۇي - رۇق قىلدى.

ئايال خىزمەتكار غوجايىنغا قاراپ قويدى، ئۇنىڭ قاراش - لىرىدىن «ئۇنى بىردەم سەكرەتمەمدۇق؟» دېگەنلىكى چىقىپ تۇراتتى.

ئايال غوجايىننىڭ مېنىڭ ئويۇنۇمنى كۆرگۈسى بولسىمۇ، لېكىن چاقچاقتىن چاقچاق چىقىمىسۇن دەپ

ئويلاپ زۇۋان سۈرمىدى.

— دەرھال ئاجرىتىۋەت، بولمىسا ئۇ تۈگىشىدۇ، تېز بول!
ئايال خىزمەتكار پېروژىنىنى كۈچەپ تارتتى. ئۇدۇل چىم-
شىمنىڭ چۈشۈپ كېتىشىدىن ئەنسىرەۋاتاتتىم. ۋايجان، مىلاۋ!
بەكلا ئاغرىپ كەتتى، شۇنىڭ بىلەن مەن تۆتىنچى ھەقىقەتنى،
يەنى «موھتاجلىق ئارقىلىق ئېرىشكەن خۇشاللىق مەزىسىز
بولدىكەن» دېگەننى تونۇپ يەتتىم. لېكىن بۇ چوڭقۇر مەنىلەر
يوشۇرۇنغان ھەقىقەتنى كېچىكىپ ھېس قىلغانىدىم.

شۇ قېتىملىق كۆڭۈلسىزلىكتىن كېيىن، ئايال خىزمەت-
كار شۇنداق بىر قاراپ قويسىمۇ خىجىل بولۇپ كېتەتتىم. تار
كوچىدىكى مۇزىكانتنىڭ ئۆيىدە تۇرىدىغان مۇشۇكىگۈل خېنىم-
نى ئىزدەشنى باھانە قىلىپ، ئاشخانىدىن ئاستا قېچىپ چىقتىم.
مۇشۇكىگۈل خېنىم ئەتراپتا داڭقى بار گۈزەللىرىدىن ئىدى.
توغرا، مەنغۇ بىر مۇشۇكى، شۇنداقتىمۇ قىز - ئوغۇللار ئوتتۇرىدە
سىدىكى مۇھەببەتتىن ئازدۇر - كۆپتۇر خەۋەردار مەن. ئۆيىدە غو-
جايىنىڭ چىرايى ئېچىلمىغاندا ياكى ئايال خىزمەتكاردىن تىل
ئىشتىكەندە، شۇ سىرداش دوستۇمنى ئىزدەپ كۆڭلۈمدىكى گەپ-
لىرىمنى ئېيتاتتىم. شۇنداق قىلسام بارلىق خاپىلىقلارنى ئۇز-
تۇپ، خېلى يېنىكلەپ قالغاندەك ھېس قىلىپ، باشقىچە جان-
لىنىپ قالاتتىم. بەزىدە ئاياللارنىڭ رولىنىمۇ سەل چاغلغىلى
بولمايدىكەن!

چىتلاقنىڭ يوقۇقىدىن قاراۋېتىپ، ئۇ ئۆيىدە بارمىدۇ؟ دې-
گەنلەرنى ئويلىدىم.

1- ئاي مەزگىلى ئىدى، مۇشۇكىگۈل خېنىم بويىنغا يېڭى
زەنجىرنى ئېسىپ، لەمپىنىڭ تېگىدە ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ
دۈمبىسى خېلى كەڭ ئىدى، چىرايلىقلىقىغا گەپ كەتمەيتتى.

ئۇنىڭ ئورغاقتەك قۇيرۇقى، تال چىۋىقتەك پۇتلىرى، يەنە تېخى خاپا بولۇپ قالغاندا تىكلېشىپ كېتىدىغان قۇلاقلىرى ھەقىقەتەن بىر پارچە گۈزەل رەسىمگىلا ئوخشايتتى، بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئاپتاپسىنىپ ئولتۇرغان ھالىتى، ئاق قۇپەيلەردەك مويلىرى كىشىگە باھار ئاپتېپىنى ئەسلىتەتتى، ئۇ سۈكۈتتە تۇرسا شۇنداقچىلىك نۇرلۇق كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭغا قاراپ مەستخۇش بولۇپ، ئەسلىكتە ئېسىمنى يىغدىم.

— ۋاھ، ياخشىمۇ سىز مۈشۈكگۈل خېنىم! — دېگىنىمچە ئالدى پۈتۈمنى مىدىرلاتقاچ ئۇنىڭغا سالام بەردىم.
— ياخشىمۇ سىز ئەپەندىم!

بويىنغا قىزىل زەنجىر ئاسقان مۈشۈكگۈل خېنىم ئاستا-غىنا پەسكە چۈشتى. 1 - ئاي بولغاچ، ئۇ بويىنغا قوڭغۇراقمۇ ئېسىۋالغانىدى، ئۇنىڭ جىرىڭلىغان ئاۋاز شۇ قەدەر يېقىملىق ئاڭلىناتتى. ھاياجانلىنىپ تۇرغىنىمدا مۈشۈكگۈل خېنىم يېنىمغا كېلىپ، قۇيرۇقىنى ئوڭغا پۇلاڭلىتىپ سۆز باشلىدى:

— ئەپەندىم، يېڭى يىلىڭىزغا مۇبارەك بولسۇن!
بىز مۈشۈكلەر ئۆز ئارا سالاملاشقاندا ئالدى بىلەن قۇيرۇق-مىزنى تىكلەپ، ئاندىن ئۇنى ئوڭ-سولغا پۇلاڭلىتىپ قويايتتۇق. بۇ كوچىدا مۈشۈكگۈل خېنىملا مېنى «ئەپەندىم» دەپ چاقىراتتى. ئىسمىمنىڭ يوقلۇقىنى باشتا دەپ ئۆتكەنىدىم، مۈشۈكگۈل خېنىمنىڭ مېنى ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي «ئەپەندىم» دەپ چاقىراتتى. رىشىلىرىغا، ئوقۇتقۇچىنىڭ مۈشۈكى بولۇش سۈپىتىم بىلەن رەھمەت ئېيتماي تۇرالمايمەن. گەرچە مېنى ھۆرمەت يۈزىدىن «ئەپەندىم» دېسىمۇ كەيپىياتىم خېلى كۆتۈرۈلۈپ قالاتتى.

— سىزنىڭمۇ يېڭى يىلىڭىزغا مۇبارەك بولسۇن! بەك چىرايلىق بولۇپ كېتىپسىز! — دېدىم مەمنۇنلۇق بىلەن.

— بۇنى ئۆتكەن يىلى يىل ئاخىرىدا ئۆستازىم ئېلىپ بەرگەن، چىرايلىقمىكەن؟
ئۇ سۆزلىگەچ، قوڭغۇرىقنى قەستەن جىرىڭشىتىپ ماڭداملاتتى.

— بەك يېقىملىق جىرىڭلايدىكەن، ھازىرغىچە بۇنداق يېقىملىق ئاۋازنى ئاڭلاپ باقماپتىكەنمەن.

— رەھمەت، بەك خۇش بولدۇم!
— قارىغاندا ئۆستازىڭىز سىزگە بەك ئامراق ئوخشايدۇ. ھە؟
ئۇنى ئۆزۈم بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆڭلۈم سەل يېرىم بولدى. مۇشۇكىگۈل خېنىم يېقىملىق كۈلۈمسىرەپ:
— شۇنداق، ئۇ مېنى ئۆز قىزىدەك كۆرىدۇ، — دېدى.

مۇشۇكىلەرمۇ كۈلۈشنى بىلىدۇ، ئىنسانلار ئۆزىدىن باشقا جانلىقلارنى كۈلەلمەيدۇ، دەپ ئويلايدۇ، بۇ پۈتۈنلەي خاتا. لېكىن بىز مۇشۇكىلەر كۈلسەك بۇرۇنمىزنى ئۇچبۇلۇڭ شەكىلدە كېرىپ، كېكىردىكىمىزنى تىترىتىپ تۇرۇپ كۈلىمىز، ئىنسانلارنىڭ بۇنى بىلەلمەسلىكى ئېنىق.

— غوجايىنىڭىز نېمە ئىش قىلىدۇ؟
— ھە، غوجايىنىمنىڭ كەسپى ئۆزگىچە، ئۇ بىر مۇزىكا ئوقۇتقۇچىسى.

— ھە، بۇنى ئاڭلىغان، مېنىڭ بىلمەكچى بولغىنىم كەچمىشلىرى. ئۇ چوقۇم داڭدار شەخس قۇ دەيمەن؟
— شۇنداق.

قارىغايىلار كۈتمەكتە سېنى.....
قەغەز ئېكران كەينىدىن ئىككى تارلىق سازدىن چىققان يېقىملىق مۇزىكا ئاۋازى ئاڭلاندى.
— يېقىملىقمىكەن؟

مۈشۈكگۈل خېنىم كۆرەڭلىگەن ھالدا سورىدى.
— شۇنچىلىك يېقىملىقكەن، ناخشا گۈزەلمۇ ياكى مۇزد-
كىسىمۇ پەقەتلا بىلەلمىدىم.

— ئۇ ناخشىنىڭ ئىسمى نېمە بولغىتتى؟ ئۇستازىم بەك
ياقتۇراتتى..... ئۇ بۇ يىل 62 گە كىردى، شۇنچىلىك تېتىك.
— 62 يىل ياشاپتۇ، ھەقىقەتەن تېتىككەن. بىز مۈشۈكلەر
ئۇنداق ياشاپ بولالمايمىز!

— ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ - دە، ئۆزىنىڭ دەپ بېرىشىچە، ئۇ
ئېسىلزا دېلەر دىن ئىكەن.

— ئۇ ئىلگىرى نېمە ئىش قىپتىكەن؟
— ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئۇ نىچىخانكى ئىبادەتخانىسىدىكى
ئايال راھىبىنىڭ كاتىپىنىڭ سىڭلىسى ياتلىق بولغان ئۆيدىكى
قېيىنئانىسىنىڭ سىڭلىسىنىڭ ئوغلىنىڭ قىزى ئىكەن.

— نېمە؟

— ئايال راھىبىنىڭ كاتىپىنىڭ سىڭلىسىنىڭ.....
— ئەسلى مۇنداقكەن - دە! توختاڭ، ئايال راھىبىنىڭ سىڭ-
لىسىنىڭ.....

— ياق، خاتا بولۇپ قالدى، ئايال راھىبىنىڭ كاتىپىنىڭ
سىڭلىسىنىڭ.....

— ياخشى بولدى، ئەمدى يادىمدا تۇتۇۋالدىم. ئايال
راھىبىنىڭ.....

— شۇنداق.

— كاتىپىنىڭ.

— توغرا.

— ياتلىق بولغان.....

— سىڭلىسى ياتلىق بولغان ئۆيدىكى.....

— خاتا دەپ قويۇپتىمەن، سىڭلىسى ياتلىق بولغان ئۆيدىكى.

— قېيىنئانىسىنىڭ سىڭلىسىنىڭ ئوغلنىڭ قىزى.

— توغرا، ئەمدى چۈشەنگەنسز؟

— بەك مۇرەككەپلىشىپ كەتتى. زادى ھېلىقى ئايال راھىبىنىڭ نېمىسىكەن؟

— ئايال راھىبىنىڭ كاتىپىنىڭ سىڭلىسى ياتلىق بولغان ئۆيدىكى قېيىنئانىسىنىڭ سىڭلىسىنىڭ ئوغلنىڭ قىزى ئىكەن، دېدىمغۇ.

— ئەمدى چۈشەندىم.

— چۈشەنسىڭىزلا بولدى.

— شۇنداق.

چۈشەندىم دېمەي نېمە ئامال، بىز مۈشۈكلەرمۇ بەزىدە يالغاندىن چۈشەنگەن بولۇۋاللىمىز.

مۇزىكا ئاۋازى توختاپ، ئۇنىڭ ئۈستىنىڭ چاقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

— مۈشۈكگۈل، تاماق پىشتى.

مۈشۈكگۈل خېنىم كۈلۈپ تۇرۇپ:

— ئۈستاز چاقىرىۋاتىدۇ، مەن قايتاي، — دېگىنىچە قوڭ.

غۇرىقىنى جىرىڭلىتىپ، ھويلىغا قاراپ يۈگۈردى. ئۇ يەنە تۈيۈقسىز توختاپ ئەنسىرىگەن قىياپەتتە:

— چىرايىڭىز بۆلەكچە تۇرىدۇ، سىزگە بىرەر ئىش بولدى.

مۇ؟ — دەپ سورىدى.

مەن پېروژنا ۋەقەسىنى سۆزلەشتىن ئۇيالىدىم.

— ھېچ ئىش بولمىدى، بىر ئىشلار كالىمغا تەسىر قىلىپ

بېشىم ئاغرىۋاتىدۇ. راستىمنى ئېيتسام، سىز بىلەن

پاراڭلىشىپ خېلى ياخشى بولۇپ قالدىم.

— شۇنداقمۇ، ئۆزىڭنى ئاسراڭ. خەير!

لېكىن، ئۇ ئازراق خاتا چۈشىنىپ قالغاندەك قىلاتتى.

شۇنداق قىلىپ، پېروژنا خاپىلىقىنىمۇ ئۇنتۇپ، كەيپىيا-

تىم ياخشى بولۇپ قالدى. قايتىشىمدا چايزارلىقتىن ئۆتۈپ كې-

تىۋاتقىنىمدا ھارۋىكەشنىڭ قارا مۈشۈكىنىڭ جۇخار گۈلىغا-

زاڭلىرىنىڭ ئۈستىدە سۇنايلىنىپ يېتىپ، خورەككە چۈشكەن-

لىكىگە كۆزۈم چۈشتى. ھازىر قارا مۈشۈكىنى كۆرسەم قورق-

ماس بولىدۇم. سالام بېرەي دېدىم. يۇ، ئۇنىڭ يەنە كاسىلداپ كې-

تىشىدىن ئەنسىرەپ، كۆرمەسلىككە سېلىپ مېڭىۋەردىم. ئەم-

ما قارا مۈشۈك مېنى كۆرۈپ قالدى.

— ھەي، يېقىندىن بېرى قانداقراق تۇرۇۋاتىسەن؟

— قارا ئاكا، تەبرىكلەيمەن! ئاۋۋالقىدە كلا تېتىك ھەم روھ-

لۇق تۇرۇپسىز!

قۇيرۇقۇمنى تىكلەپ، ئوڭ تەرەپكە پۇلاڭلىتىپ قويدۇم.

قارا مۈشۈك قۇيرۇقىنى تىكلدى. يۇ، سالام قايتۇرمىدى.

ئۇ «بولدى، تەبرىكلەيمەي قوي!» دېيىشىگە تۇيۇقسىز قارا

مۈشۈكىنىڭ ئايال غوجايىنى بىسەرەمجان ۋارقىراپ كەتتى:

— چىنە. قاچا جازىسىدىكى بېلىق يوق تۇرىدۇ، قانداقمۇ

قىلارمەن! يەنە ئاشۇ ھايۋان ئېلىپ قاچقان ئوخشايدۇ. بېلىققا ئا-

دەمنى بىزار قىلىدىغان ئاشۇ قارا مۈشۈكتىن باشقا كىممۇ چې-

قىلىدۇ! خەپ قايتىپ كەلسە كۆرگۈلۈكى بار ئۇنىڭ!

قارا مۈشۈك يۈزىنى باشقا تەرەپكە بۇراپ، قۇلىقىنى تىك-

لىدى، ئايال غوجايىنىڭ گەپلىرى ئۇنىڭغا تەسىر قىلغاندەك

قىلمايتتى. ئۇ چاسا ئېڭىكىنى ئالدىغا سۈرۈپ، كۆزى بىلەن ئى-

شارەت قىلىپ:

— ئاڭلىدىڭمۇ؟ مەن ياخشى تۇرمىدىم، — دېدى.
 دەل مۇشۇ چاغدا ئايال غوجايىننىڭ ئاۋازى يەنە ئاڭلاندى.
 — نىشكاۋا ئەپەندىم! مۇبارەك قەدەملىرى يېتىپ قاپتۇ،
 خاپا بولماي ماڭا يېرىم جىڭ كالا گۆشى ئەكەپ بېرىڭ.
 سىللىرى. ھە راست، يۇمشاقراق يېرىدىن ئالسىلا جۇمۇ.
 ئۇنىڭ گۆش زاكاز قىلغان ئاۋازى ئەتراپىنى بىر ئالدى.
 — ھەي! يىلدا بىر قېتىم بۇيرۇيدىغىنىغا ئۇنچىۋالا يۇقىد-
 ىرى ئاۋازدا سۆزلەش نە ھاجەت، يېرىم جىڭ كالا گۆشى زاكاز
 قىلغىنىنى ئەتەي قوشنىلارغا ئاڭلىتىۋاتىدۇ بۇ كېچە ئالۋاس-
 تىسى! — دېدى قارا مۇشۇك بۇرنىنى كېرىپ.
 مەن گەپ قىلالماي سۈكۈتتە تۇردۇم.
 — يېرىم جىڭ گۆشكەنغۇ شۇ! ئەكەلگەن ھامان بىر تەرەپ
 قىلىۋەتمەسم! — دېدى قارا مۇشۇك ئېزىلەڭگۈلۈك بىلەن پۈت-
 ىلىرىنى كېرىپ، خۇددى گۆشنى مەخسۇس ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەكەپ-
 ىلىپ بېرىدىغاندەك.
 — سىز ئۈچۈن تازا ئوبدان ئوزۇق كېلىدىغان بولدى،
 مياۋا! — دېدىم ئۇنى بۇ يەردىن تېزىرەك كەتسەن دېگەنلەرنى
 ئويلىغۇچ.
 ئۆيگە قايتقىنىمدا، مېھمانخانا ئۆيى باھار تۈسىنى ئالغاند-
 ى، غوجايىننىڭ كۈلكە ئاۋازىمۇ شۇنداق ياڭراق چىقىۋاتاتتى.
 بىر ئاز غەلىتىلىك ھېس قىلىپ، ئاستاغىنا غوجايىننىڭ يېنىد-
 ىغا بېرىپ ئۆيىنى كۆزەتتىم. ئۆيگە ئاتونۇش بىر مېھمان كەلگەند-
 ى. بۇ كىشى قىسقا چاچلىرىنى رەتلىك تارىغان بولۇپ، ئۇزۇن
 تون كىيگەن، ئۈستىگە يەنە قىسقا جىلتىگە ئارتىۋالغانىدى،
 تۇرقىدىن ناھايىتى رەتلىك ئاددىي - ساددا ئوقۇغۇچى ئىكەنلىكى
 چىقىپلا تۇراتتى. غوجايىننىڭ چوغدىنى ۋە «باھار خۇشاللىقى»

ماركىلىق سىردا سىرلانغان تاماكا قۇتىسى يېنىدا بىر ئاتكىرىتە -
كا تۇراتتى، ئۇنىڭغا «بىلىم تەشەنسى سىكارزى، مېدۇسىنۋاددە -
كى كاننېزى ئەپەندىنىڭ ھاۋالىسى بىلەن كەلدىم» دېگەن خەتە -
لەر تۇراتتى. بۇنىڭدىن مېھماننىڭ نامىشەرىپى ۋە ئۇنىڭ كاندە -
نېزى ئەپەندىنىڭ دوستى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالدىم. ئۇلارنىڭ
پارىڭىنى يېرىمىدىن ئاڭلىغاچقا، مەزمۇنىنى تولۇق ئاڭقىرال -
مىدىم؛ لېكىن ئۇلارنىڭ پارىڭى رەسىسام مېتى ئەپەندى بىلەن
مۇناسىۋەتلىكتەك قىلاتتى. بىلىم تەشەنسى سىكارزى ئاستا
سۆز باشلىدى:

— مېتى ئەپەندىنىڭ دېيىشىچە قالتىسلىقىدا گەپ
يوق، مەن چوقۇم ئۇنىڭ بىلەن بىللە بېرىشىم كېرەككەن،
شۇڭا.....

— نېمە قالتىس؟ ئۇنىڭ بىلەن غەرىپچە تاماقخانغا بېرىپ
چۈشلۈك تاماقنى بىللە يېيىش قالتىس ئىشمىكەن؟
غوجايىن سۆزلىگەچ پىيالغا چايىنى تولدۇرۇپ قويۇپ
مېھمانغا سۇندى.

— بۇ..... ئاتالمىش قالتىس دېگەن گەپنى دەسلەپ مەنمۇ
تازا چۈشەنمىدىم. ئەمما ئۇ ئادەمنىڭ ھىيلە - مېكرى كۆپتەك
قىلىدۇ.

— ئەمما، مەنمۇ ئۇدۇل كېلىپ قالغاندەك ھېس قىلدىم.
غوجايىن بۇ گەپ ئارقىلىق «سىزمۇ ئۆگىنىۋالغانسىز؟»
دېگەندەك قىلاتتى. غوجايىننىڭ قۇچقىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرسام
غوجايىن تۇيۇقسىز بېشىمغا پاققىدە بىرنى ئۇرۇپ، بېشىمنى
ئاغرىتىۋەتتى.

— قالايمىقان ئىش تېرىپ يۈرۈپتى - دە؟ مېتى شۇنداق
ئىشلارنى قىلىشقا ئامراق.

ئاندورىيا توغرىسىدىكى گەپلەر غوجايىننىڭ يادىدىن كەچتى.

— شۇنداق! — دېدى ئۇ، — مېنى ئەپەندىم يەنە نېمە يېگۈ -
غىز بار دەپ سورىدى.

— نېمە يېدىڭلار؟ — دې سورىدى غوجايىن.

— ئۇ قورۇما تىزىملىكىگە قاراپ يوقلاڭ قورۇمىلارنىڭ
ناملىرىنى ئوقۇپ كەتتى.

— قورۇما بۇيرۇنۇشتىن بۇرۇنما؟
— ھەئە.

— كېيىنچۇ؟

— ئاندىن ئۇ ئاشخانا غوجايىننى چاقىرىپ، «يەنە قانداق
يېڭى قورۇمىلار بار؟» دەپ سورىدى. ئاشخانا غوجايىنى
قايل بولمىغاندەك «ئۆردەك ئومۇرتقىسى، يەنە كالا گۆشى
توغرامچىسى بار، سىزگە قايسىسى كېرەك؟» دېدى. مېنى ئەپەندى -
دىم «ئادەتتىكىچە بولسىلا بولدى، ئۇنچىۋالا مۇرەككەپ تائاملار -
نىڭ كېرىكى يوق» دېدى. ئاشخانا غوجايىنى ئادەتتىكى تاماق
دېگىنىنى چۈشەنمەي غەلىتە بىر ھەرىكەتنى ئىشلەپ گەپ
قىلمىدى.

— ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ - دە.

— كېيىن مېنى ئەپەندى «فىرانسىيە ياكى ئەنگلىيەگە
بارغاندا ئۆزىڭچە تائاملارنى يېسەك بولىدۇ، لېكىن ياپونىيەدە
غەربچە تائاملار ئاشخانىسىغا يۈگۈرمەي، يەنىلا ئۆزىمىزنىڭ تا -
ئاملىرىنى يېگىنىمىز تۈزۈك» دېدى. ھە راست، ئۇ ئىلگىرى
چەت ئەلگە چىققانمىكەن؟

— نېمە! ئۇ نەدە يۈرۈپ چەت ئەلگە چىقىدۇ دەيسىز؟! ئۇنىڭ
پۇلى، ۋاقتى بار، نەگىلا بارسا بارالايدۇ. ئەمما ئۇ بارماقچى بولغان

جايليرنىمۇ چاقچاق قىلىپ باردىم دەپ سۆزلەشكە ئامراق، —
دېدى غوجايىن جىمجىتلىقنى بۇزۇپ كۈلگەچ.

— شۇنداقمۇ؟ مەن تېخى ئۇنى راستتىنلا چەت ئەلگە چىق-
قان چېغى دەپ ئويلاپ، قۇلىقىمنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلاپ كېتىپتە-
مەن، ئەگەر ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىسىڭىز ھەيران قالسىز،
مىڭئايغ، تاشپاقىلارنى تەسۋىرلەپ سۆزلەيدىغان بولسا كۆز ئال-
دىڭىزغا كەلتۈرۈۋېتىدىكەن.

— چوقۇم باشقىلاردىن ئاڭلىۋالغان گەپ.

— شۇنداق ئوخشايدۇ، — دېدى مېھمان لوڭقىدىكى نەرگىز
گۈلىگە نەزىرىنى ئاغدۇرغاچ.

ئۇنىڭ چىرايى بىر خىل سولغۇن كۆرۈنەتتى.

— سىز ئېيتقان قىزىقارلىق ئىش مۇشۇ ئىكەن - دە؟ — دې-
دى غوجايىن.

— نەدىكىنى، بۇ تېخى باشلىنىشى، قىزىقىغا تېخى كەل-
مىدۇق، — دېدى ئىلىم شەيداسى سىكارزې سۆزىنى داۋاملاشتۇ-
رۇپ، — كېيىنچە مېتى ئەپەندى مىڭئايغنى قانداق پىشۇرۇش،
پاقىنى قانداق دۈملەپ يېيىشنى ماڭا ئېيتىپ بەردى. ھەرقانچە
ئاچپاقا ئادەممۇ، بۇلارنى يېيىشكە قانداق پېتىنسۇن؟ ئەڭ ياخشى-
سى ئۇن ئاللاشتۇرۇلغان قىيما كۈمىلىچى يەپ تۇرايلى! دېدىم.

ئۇ ماڭا مەسلىھەت سېلىپ شۇنداق دېگەن چېغى، كېيىن
گېپىمگە قوشۇلدى - دە، «شۇنداق قىلايلى» دېدى.

— ھە! ئۇن ئارىلاشتۇرۇلغان قىيما كۈمىلىچى؟ ئوبدان
گەپ بولدى.

— شۇنداق، بەك ياخشى بولدى! لېكىن مېتى ئەپەندى بەك
تەپسىلىي سۆلەپ كەتكەچ، مەن سەل ئاڭقىرالماي قالدىم! — دې-
دى مېھمان ئۆزىنىڭ قوپاللىقىنى يېپىش ئۈچۈن.

— كېيىن قانداق بولدى؟— دېدى غوجايىن پەرۋاسزلىق بىلەن.

— كېيىن ئۇ ئاشخانا غوجايىننى چاقىرىپ: «ئۇن ئاردا-لاشتۇرۇلغان قىيما كۈمۈلچىدىن ئىككى كىشىلىك كەلتۈ-رۇڭ!» دەپ توۋلىدى. ئاشخانا غوجايىننى «سۇڭچىياز ئارلاشتۇ-رۇلغان كالا گۆشى كۈمۈلچىدىنمۇ؟» دەپ سورىدى. مېتى ئە-پەندى تەمكىنلىك بىلەن «ياق، ئۇن ئارلاشتۇرۇلغان قىيما كۈ-مۈلچى» دېدى. ئۇن ئارلاشتۇرۇلغان قىيما كۈمۈلچى دەيدى-غان تاماقمۇ بارمىدۇ؟ شۇ چاغدا مەنمۇ سەل ھەيران بولدۇم. مې-تى ئەپەندى غەرب تائام مەدەنىيىتىدىن تولۇق خەۋەر دارەك قى-لاتتى، مەنمۇ شۇ چاغدا ئۇنى چەت ئەلگە چىققان بولسا كېرەك دەپ ئويلىغان. شۇڭا، ئۇنىڭ گېپىگە پاس بېرىپ ئاشخانا غوجا-يىنىغا «ئۇن ئارلاشتۇرۇلغان قىيما كۈمۈلچى دېگەن شۇ ئۇن ئارلاشتۇرۇلغان قىيما كۈمۈلچى» دېدىم.

— ئاشخانا غوجايىننى نېمە دېدى؟

— ھازىر ئويلىسام ئۇنىڭ شۇ چاغدىكى قىلىقلىرى كۈل-كىلىك تۇيۇلىدۇ، يەنە بىر ئويلىسام ئۇنىڭغا ئىچىممۇ ئاغرىيدۇ. ئۇ بىردەم ئويلىنىۋېلىپ: «كەچۈرۈڭ، بۈگۈن ئۇ تاماقنى چىقار-مىدۇق. ئەگەر سۇڭچىياز ئارلاشتۇرۇلغان كالا گۆشى كۈمۈل-چى لازىم بولسا ھازىر ئىككى كىشىلىك ئەكېلىپ بېرەي» دې-دى. مېتى ئەپەندى ئەپسۇسلانغان ھالدا: «ھەي..... بۇ يەرگە ئا-ران بىر كەلگەندە، ئامال قىلىپ بىزگە ئىككى كىشىلىك چى-قىرىپ بەرگەن بولساڭلار؟» دېدى. ئاندىن ئۇ ئاشخانا غوجايىنىغا ئىككى مولۇق كۈمۈش پۇلنى تەڭلىدى. ئاشخانا غوجايىننى «ئۇن-داقتا ئاشپەز ئۇستام بىلەن مەسلىھەتلىشىپ باقاي» دېگىنىچە ئاشخانا ئۆيگە كىرىپ كەتتى.

— ئۇنىڭ ئۇن ئارىلاشتۇرۇلغان قىيما كۈمۈلىچىنى شۇنداق يېگۈسى بار كەن - دە؟

— ئاشخانا غوجايىنى ھايال ئۆتمەي قايتىپ چىقىپ: «ھې - لىمۇ ياخشى ئاشپەز بۇ تاماقنى چىقىرىپ بېرەلەيدىكەن. لېكىن تەييارلاشقا ۋاقىت سەل كېتىدىكەن» دېدى. مېتى ئەپەندى بىر - دەم تۇرۇپ كېتىپ: «بۈگۈن يېڭى يىللىق ئارام كۈنى، باشقا زۆرۈر ئىشمۇ يوق، ساقلىساق ساقلاپ يەپ كېتەيلى» دېدى ۋە ئۇ قوينىدىن تاماكىسىنى چىقىرىپ تۇتاشتۇرۇپ چەكتى. شۇنىڭ بىلەن مەنمۇ قوينۇمدىن «ياپونىيە خەۋەرلىرى» دېگەن گېزىتنى چىقىرىپ ئوقۇپ ئولتۇردۇم. بۇ چاغدا ئاشخانا غوجايىنى يەنە مەسلەھەتلەشكىلى كىرىپ كەتتى.

— قارىغۇنى تار يەردە قىستاپتۇ - دە؟ - دېدى غوجايىن بېشىنى لىڭشىتىپ.

— بىردەمدىن كېيىن ئاشخانا غوجايىنى ناھايىتى بىچارە قىياپەتتە يېنىمىزغا كېلىپ: «ئۇن ئارىلاشتۇرۇلغان قىيما كۈمۈلىچى سېتىلىپ بويۇتۇ، بىر قانچە يېمەك - ئىچمەك دۈككىنىڭ بار ساق ئۇ يەردىمۇ يوقكەن، ئەجەبمۇ قاملاشمىغان ئىش بولدى.....» دېدى. مېتى ئەپەندى ماڭا قاراپ قويۇپ جىلە بولغان قىياپەتتە «ئەجەبمۇ نەس باستى! بۇ يەرگە ئاران بىر كەلگەندە.....» دەپ قايىناپ كەتتى. «بەكمۇ ئەپسۇسلىنارلىق ئىش بولدى! بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق ئەپسۇسلىنارلىق ئىش بولماس» دېدىمەن مەن گېپىگە ماسلىشىپ.

— بۇ چاغدا ئاشخانا غوجايىنىمۇ ئەپسۇسلانغان ھالدا: «باشقا بىر كۈنى خۇرۇچلار تولۇق چاغدا كېلىپ تېتىپ كېتەرسە - لەر» دېدى. مېتى ئەپەندى «نېمە خۇرۇچلارنى ئىشلىتىسىلەر؟» دەپ سورىسا، ئاشخانا غوجايىنى قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپ، جاۋاب

بەرمىدى. مېتى ئەپەندى يەنە «ئۇ تاماققا ياپونىيە خۇرۇچلىرىنى ئىشلىتىدىغانلىرى؟» دەپ سورىدى. ئاشخانا غوجايىنى «ئەلۋەتتە، شۇنى ئىشلىتىمىز، يېقىندىن بېرى ئۇ خۇرۇچلارنى تاپماق بەك تەس بولۇپ كەتتى، خاپا بولماڭلار» دەپ قويدى. غوجايىن:

— ئاخىرى تېپىشماقنىڭ جاۋابى چىقىپتۇ. دە! — دېگەن. نىچە مۇرىسىنى تىرتىپ قاتتىق كۈلۈپ كەتتى. مەن يىقىلىپ كەتكىلى تاسلا قالدىم. لېكىن بۇ غوجا-يىننىڭ خىيالغا كىرىپ چىقمىغاندەك قىلاتتى. قارىغاندا ئا-سان ئالدىنىدىغان ئادەم ئۆزىلا ئەمەسلىكىنى بىلىپ خۇش بول-غان چېغى.

— ئىشىكتىن چىققاندىن كېيىن مېتى ئەپەندى كۆرەڭ-لىگەن ھالدا: «قانداق، چاقچاق خېلى جايىدا بولدىمۇ؟ ئۇن ئار-لاشتۇرۇلغان قىممىلىق كۇمىلاچ توغرىسىدىكى پاراڭ كۈلكە خۇرۇجى بولالامدەكەن؟» دېدى. مەن ئۇنىڭغا قايىل بولغانلىقىم-نى ئېيتتىم. شۇنىڭ بىلەن بىز خوشلاشتۇق. ئەمەلىيەتتە چۈشلۈك تاماق ۋاقتى ئۆتۈپ كەتكەچ قورسىقىم ئېچىپ بەرداش-لىق بېرەلمەي قالغاندىم، — دېدى سىكارزې ئەپەندى.

— سىزنى مالال قىلىپ قويۇپتۇ، — دېدى غوجايىن ئۇنىڭ-غا ھېسداشلىق قىلىپ.

بىلىم تەشەنناسى سىكارزې سوۋۇپ قالغان چايىنى بىر تە-نىقتىلا ئىچىۋېتىپ سۆزىنى داۋام قىلدى:

— راست گەپنى قىلسام، بۈگۈن ئۆزلىرىنى ئازراق بىر-ئىش بىلەن ئاۋارە قىلىپ كەلدىم.

— ھە، نېمە ئىش بولسا قولۇم كۆكسۈمدە.

— مېنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەتكە قىزىقىدىغانلىقىمنى بى-

لىسىز.....

— نېمىدېگەن ياخشى! — دېدى غوجايىن ئۇنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلەپ.

— بىرنەچچە كۈن بۇرۇن كەسىپداشلار يىغىلىپ، دېكلاماتسىيە ئۇيۇشمىسى قۇردۇق. ھەر ئايدا بىر قېتىم يىغىلىش قىلىمىز. بىرىنچى قېتىملىق يىغىلىشنى ئالدىنقى يىلنىڭ ئاخىرىدا ئۆتكۈزۈپ بولدۇق.

— دېكلاماتسىيە ئۇيۇشمىسى دېگىنىڭىز شېئىرلارنى ئاھاڭغا سېلىپ ئوقۇشنى كۆرسىتىمەدۇ، ئۇ زادى قانداق ئۆتكۈزۈلىدۇ؟

— دەسلەپ كلاسسىك شېئىرلار ئوقۇلىدۇ، كېيىن قۇر-داشلارنىڭ شېئىرلىرىمۇ ئوقۇلىدۇ.

— كلاسسىك شېئىر دەپ قالدېڭىز، خاكورانىڭ «پىپا مېلودىيەسى» ئوقۇلغاندۇ؟

— ياق، ئۇ شېئىر تېخى ئوقۇلمىدى.

— خونسەيۋانىڭ «باھاردىكى تۇلپار» دېگەن ئەسىرىچۇ؟

— ياق ئۇمۇ ئوقۇلمىدى.

— ئۇنداقتا نېمىلەر ئوقۇلدى؟

— ئالدىنقى قېتىم شىكار نازىنىڭ «ئىشقى يولىدا ئۆلۈش»

دېگەن ئەسىرى ئوقۇلدى.

— شىكار نازى ھېلىقى «پاكىز ئەينەك كاھىش» دېگەن ناخ-

شىنى ئوقۇغان شۇما؟

شىكار نازىدىن بىرسىلا بار، بۇ ئىسىم تىلغا ئېلىنسا

ھەممە ئادەمنىڭ يادىغا شۇ شائىر كېلىدۇ. غوجايىننىمىنى

تەڭدىشى يوق دۆتكەن، دەپ ئويلىدىم. لېكىن ئۇ بۇنى سەزگەن-

دەك ئەمەس، باشلىرىمنى سىلاپ كېتىپتۇ تېخى! سىلساڭ

سىلا.

— شۇنداق، — دېدى بىلىم شەيداسى سىكارزى غوجايىنغا قاراپ.

— ئۇنداقتا بىرلا ئادەم دېكلاماتسىيە قىلامدۇ ياكى بىرنەچچە يىلەن پېرسوناژلارغا بۆلۈنۈپ دېكلاماتسىيە قىلامدۇ؟
— پېرسوناژلارغا ئايرىپ نۆۋەت بىلەن دېكلاماتسىيە قىلىدۇ. پېرسوناژلار ئوبرازىنى ۋە خاسلىقىنى ئىپادىلەش تەلپ قىلىنىدۇ، ئەلۋەتتە قىياپەت ۋە قول ھەرىكەتلىرىگىمۇ ئەھمىيەت بېرىلىدۇ. شۇ دەۋردىكى پېرسوناژلار ئوبرازىنى راستتەكلا ئىپادىلەش تەلپ قىلىنىدۇ. مەيلى قىز ياكى ئوغۇل بولسۇن ھەممىسى شۇنداق جانلىق ئورۇندايدۇ.

— ئۇنداقتا، ناخشىمۇ ئېيتىلىدىغان ئوخشىمىدىمۇ؟ دېكلاماتسىيە قىلغۇچى ۋە سىزدىن باشقا يەنە كىملىرى بار ئۇ سورۇندا؟
— قابىلىيەتلىك كىشىلەر توپلاشقان. بىز ئىككىنچى قېتىملىق دېكلاماتسىيە يىغىلىشىنى تېخىمۇ ئۇبدان ئۆتكۈزۈشنى ئويلاشتۇق. بۈگۈن دەل مۇشۇ ئىش توغرىسىدا سىزدىن مەسلىھەت ئالاي دەپ كېلىشىم. راستىنى ئېيتسام، سىزنىمۇ بۇ پائالىيەتكە قاتنىشىپ، بىزنى بىر قوللىشىسەن دېگەن ئۈمىدىم. مانا بۇ بىزنى قوللىغانلارنىڭ تىزىملىكى، — دېدى ئۇ تىزىملىكنى سۆسۈن رەڭلىك قاپنىڭ ئىچىدىن ئاۋايلاپ ئېلىپ غوجايىننىڭ ئالدىغا قويۇپ، — بۇ يەرگە ئىسمىڭىزنى يېزىپ بەرگەن بولسىڭىز.

قاراپ باقسام ھەممىسى دېگۈدەك نامى چىققان ئەدىبلەر ئىكەن، ناھايىتى رەتلىك، چىرايلىق يېزىپتۇ.
— مېنىڭغۇ بۇ ئىشنى قوللىغۇم بار، لېكىن بۇنىڭغا ئىمزا قويسام ماڭا قانداق مەجبۇرىيەت يۈكلەندۇ، تازا بىلىپ كېتەلمىدىم؟ — دېدى غوجايىن سەل ئەنسىرەپ.

— مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىشقا بەك قاتتىق ئۆلچەممۇ قو-
يۇلۇپ كەتمەيدۇ. نامشەرىپىڭىزنى يېزىپ، قوللىغىنىڭىزنى
بىلدۈرۈپ قويسىڭىزلا بولىدۇ.

— ئۇنداق بولسا مەنمۇ ئەزا بولۇپ قوياي.

غوجايىن مەسئۇلىيەت يۈكلەنمەيدىغانلىقىنى ئوقۇپ خا-
تىرجەم بولدى، بۇ تۇرقىدا مەسئۇلىيەت يۈكلەنمەيدىغانلا ئىش
بولسا، قارشى تۇرغۇچىلار خىتابنامىسى بولسىمۇ قول قويۇۋې-
تىدىغاندەك قىلاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە شۇنچە داڭلىق كىشىلەر
قول قويغان يەردە ئۇمۇ ئىسمىنى يېزىشتىن قورقمايدۇ - دە. شۇ-
ئا ناھايىتى كەسكىن جاۋاب بېرىپ كەتكەن چېغى. غوجايىن:

— سەل ساقلاپ تۇرۇڭ، — دېگىنىچە كىتابخانسىغا كى-
رىپ تامغىنى ئېلىپ چىقىشىغا، تامغا يەرگە «پوك» قىلىپ
چۈشۈپ كەتتى.

سىكارزى ئەپەندى كەتكەندىن كېيىن، غوجايىن كۈتۈپخا-
نىسىغا كىردى، ئۈستەل ئۈستىدە مېتى ئەپەندى ئەۋەتكەن خەت
تۇراتتى، كۈنۈپەرت ئۈستىگە «يېڭى يىلىڭىزغا مۇبارەك» دېگەن
خەت يېزىلغانىدى.

غوجايىن ئۇنىڭ خېتىنى ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن، ئۆز-
ئۆزىگە پىچىرلاپ:

— ئۇھ، ئاخىر يەنە ئۇنىڭغا ئەخمەق بولدۇم. لېكىن، ناھا-
يىتى دەبدەبىلىك يېزىپ كېتىپتۇ، شۇڭلاشقا ئەمدى ئوقۇپ تۈ-
گەتتىم. يېڭى يىلىنىڭ دەسلىپىدىلا مۇشۇنداقمۇ چاقچاق قىل-
غان بارمۇ! تازىمۇ بىر ئەخمەق ئاداش - تە بۇ، — دېدى.

شۇنداق قىلىپ 4 - 5 كۈن جىمجىت ئۆتۈپ كەتتى. مۇ-
شۇ كۈل خېنىمنى كۆرگىلى ئىككى قېتىم باردىم، ئەپسۇس
كۆرۈشەلمىدىم. باشتا ئۇنى سىرتقا چىقىپ كەتكەن چېغى دەپ-

تىمەن، كېيىنكى قېتىم بارغاندا ئۇنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىنى بىلدىم. مەن دەرەخ سايىسىدە مۆكۈنۈپ ئولتۇرۇپ، مۇزىكانت بىلەن ئايال خىزمەتكارنىڭ گېپىنى ئوغرىلىقچە ئاڭلىدىم:

— مۈشۈكگۈل تاماق يېدىمۇ؟

— ياق، ئەتىگەندىن بېرى بىر تېمىم سۈمۈ ئىچمىدى. ئۇ.

نى مەشنىڭ يېنىدا ياتقۇزۇپ قويدۇم.

ئۇلار مۈشۈكگۈلنى مۈشۈك ئورنىدا كۆرمەي ئادەمگە مۇئا-مىلە قىلغاندەكلا مۇئامىلە قىلىدىكەن. سۆيۈملۈك مۈشۈكگۈل خېنىمنىڭ بۇنداق ياخشى مۇئامىلىدىن بەھرىمەن بولغانلىقىدىن سۆيۈندۈم.

— تاماق يېمىدىمما؟ بۇ بولماپتۇ، ئۇنداق قىلسا يېقىلىپ

قالدۇ.

— شۇ ئەمەسمۇ؟ بىزمۇ بىر كۈن تاماق يېمىسەك ئىك-كىنچى كۈنى ھېچ ئىشقا قولىمىز بارمايدۇ.

ئايال خىزمەتكارنىڭ تەلەپپۇزىدىن، مۈشۈكگۈل خېنىم-نىڭ ئۇنىڭغا قارىغاندا ئەتىۋارلىق ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى، ئەمەلىيەتتەمۇ بۇ ئائىلىدىكىلەر مۈشۈكگۈل خېنىمنى ئايال خىزمەتكاردىن چارە كۆرىدىغاندەك قىلاتتى.

— ئۇنى دوختۇرغا ئاپاردىڭىزمۇ؟

— ئاپاردىم، لېكىن ئۇ دوختۇر بەكلا غەلىتىكەن! مۈشۈك-

گۈلنى كۆتۈرۈپ دوختۇرنىڭ يېنىغا كىرسەم، ئۇ «شامالداپ قالغان ئوخشىماسسىز؟» دەپ تومۇرۇمنى تۇتۇپ يۈرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن «مۈشۈك ئاغرىپ قالدى، مەن ئەمەس» دېدىم. دە، مۈشۈك-گۈلنى قۇچىقىمغا ئالدىم. دوختۇر كۈلۈپ تۇرۇپ: «مەن مۈ-شۈكنىڭ كېسىلىنى كۆرەلمەيمەن، ئۇنىڭ بىلەن كارىڭىز بول-مىسۇن ئۆزى ياخشى بولۇپ قالىدۇ» دەيدۇ. نېمىدېگەن رەزىل!

شۇنىڭ بىلەن مەن خاپا بولۇپ: «ئۇنداق بولسا كۆرسەتمەي! بۇ دېگەن ئەتۋارلىق مۈشۈك» دېدىم - دە، ئۇنى كۆتۈرگەن پېتى ئۆي-گە قايتىپ كەلدىم.

— نازىمۇ بىر ئىش بوپتۇ.

— ئاڭلىسام، مۈشۈكگۈل خېنىم مىشىلداپ، كۆزىدىن

ياش توختىمايۋېتىپتىغۇ؟

— شۇنداق، چوقۇم سوغۇق تېگىپ قالدى، گېلىمۇ ئاغرىد-

ۋاتقان ئوخشايدۇ. ئازراقلا شامالدىسا يۆتىلىپ كېتىۋاتىدۇ.

— نەدە يۈرۈپ شامالدايدۇ؟ ئۇ يا تالاغا چىقمىسا!

— نەدىكىنى، ئۇ ھازىر بىر ئەسكى مۈشۈك بىلەن دوست

بولۇپ قالدى!

ئايال خىزمەتكار خۇددى دۆلەت مەخپىيىتىنى بىلىدىغان-

دەك كۆرەڭلەپ سۆزلەپ كەتتى.

— ئەسكى مۈشۈك؟

— ھېلىقى ئوقۇتقۇچى قوشنىمىزنىڭ ئۆيىدىكى مەينەت

ئەركەك مۈشۈكچۈ!

— ھەر كۈنى ئەتىگەندە قالايمىقان ئاۋاز چىقىرىدىغان ھې-

لىقى كىشىما؟

— توغرا، دەل شۇ. يۈزىنى يۇيۇپلا خۇددى گېلىنى بوغۇپ

قويغان ئۆردەكتەك يېقىمىسىز ۋارقىرايدىغان.

گېلىنى بوغۇپ قويغان ئۆردەكتەك؟ بۇ ئوخشىتىش تازا

جايغا چۈشتى. غوجايىنىمنىڭ ئاجايىپ بىر قىلىقى بار ئىدى،

ئۇ كۈندە ئەتىگەندە چىشىنى چوتكىلىغاندا، چىش چوتكىسىنى

ئاغزىغا سېلىش بىلەن تەڭ ئاجايىپ بىر ئاۋازلارنى چىقىراتتى.

خاپا بولۇپ قالغاندىغۇ ئاۋازىنى ئۆردەكتەك چىقىرىپ ۋارقىراپ

كېتەتتى، خۇشال بولسىمۇ ئوخشاش. ئىشقىلىپ، خۇشال بول-

سۇن ياكى خاپا بولسۇن، ئاشۇ يېقىمسىز ئاۋازى بىلەن ۋارقىردى-
غىنى ۋارقىرىغان. قۇلىقىمنى دىڭ تۇتۇپ، ئۇلارنىڭ گەپلىرىگە
قۇلاق سالدىم.

— شۇنداقمۇ يېقىمسىز ئاۋاز بولامدۇ؟ نېمىلەرنى دەپ
سۆزلەپ كېتىدىكىنتاڭ. ئۇنىڭدەك بەسرەمجان يۈز يۈيدىغان
ئادەمدىن يەنە بىرسى يوقمىكىن دەيمەن.

— شۇ ئەمەسمۇ؟— دېدى ئايال خىزمەتكار ئۇنىڭ سۆزىنى
قۇۋۋەتلەپ.

— «مال ئىگىسىنى دورىمىسا ھارام» دەپتىكەن، ئۇ ياۋا
مۈشۈك غوجايىنىنى دورىغان چېغى، يەنە كەلسە ئەدىپىنى تازا
بېرەيلى!

— شۇنداق قىلايلى، مۈشۈكگۈل خېنىمنىڭ ئاغرىپ قې-
لىشىغا ئاشۇ ياۋا مۈشۈك ئەيىبلىك، مۈشۈكگۈل خېنىم ئۈچۈن
ئۆچ ئالايلى!

مۈشۈنداقمۇ ناھەقچىلىق بولامدۇ؟ ئەمدى بۇ يەرگە قانداق-
مۇ كېلەر مەن؟ مۈشۈكگۈل خېنىمغا ئالدىراپ يېقىنلاشمىسام
بولغۇدەك، دېگەنلەرنى ئويلاپ مۈشۈكگۈل خېنىم بىلەن كۆرۈ-
شەلمەيلا ئۆيۈمگە قايتىپ قالدىم.

ئۆيگە كېلىپ قارىسام غوجايىن كىتابخانىسىدا تەپەككۈر
قىلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئەگەر مۇزىكانتنىڭ ئۆيىدە بولۇنغان گەپ-
لەرنى ئېقىتماي - تېمىنتماي دەپ قويدىغان بولسام، ئۇنىڭ
چوقۇم ئوغىسى قايناپ كېتىدۇ. كونىلار: «قۇلاق ئاڭلىمىسا
كوڭۇلگە ئارام» دەپتىكەن، شۇڭا بۇ گەپلەرنى ئاڭلىماي قالسۇن!
قارىسام غوجايىن خۇددى داڭدار شائىرلاردەك ئۆز - ئۆزىگە پىد-
چىرلاپ ئولتۇرۇپتۇ.

دەل شۇ چاغدا «ئالدىراشچىلىقتىن ۋاقىت چىقىرالمىدىم»

غان» مېتى ئەپەندىدىن تۇيۇقسىز كىرىپ كەلدى.

— شېئىر يېزىۋاتقان ئوخشىمىسىز؟ قانداق ئېسىل ئە -
سەرلەرنى يېزىۋەتتىڭىز كىن، ئەكېلىڭە، كۆرۈپ باقاي!
— ياخشى ئەسەركەن، تەرجىمە قىلاي دەپ ئولتۇرغان، —
دېدى غوجايىن سالماقلىق بىلەن.

— ئەسەر؟ كىمنىڭ ئەسەرىكەن؟
— كىمنىڭكىلىكىنى بىلمىدىم!
— نامسىز كەن - دە؟ بەزى نامسىز ئەسەرلەر ئىچىدىمۇ نا -
ھايىتى ياخشى يېزىلغانلىرى چىقىپ قالىدۇ، شۇڭا بوش چاغ -
لاشقا بولمايدۇ، قايسى ژۇرنالدا ئېلان قىلىنىپتۇ؟
— «ئىككىنچى ئوقۇشلۇق» — دېدى غوجايىن تەمتىرىمەي.
«ئىككىنچى ئوقۇشلۇق»؟
— شۇنداق، مەن تەرجىمە قىلماقچى بولغان ئەسەر «ئىك -
كىنچى ئوقۇشلۇق» تا ئېلان قىلىنىپتۇ.

— چاقچاق قىلماڭ! سىز مۇھىم پەيتتە «توز تىلى» دىن
ئىنتىقام ئالاي دەمسىز نېمە؟
— مەن سىزدەك باشقىلارنى ئەخمەق قىلىدىغان نەرسىلەر -
نى يېزىپ ئولتۇرمايمەن، — دېدى غوجايىن تەمكىنلىك بىلەن.

— مۇنداق بىر ھېكايە بار، بۇرۇن بىرەيلەن سەنيو ئەپەندى
بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭدىن: «ئەپەندىم، يېقىندىن بېرى يازغان
داڭلىق ئەسەرلىرىڭىز بارمۇ؟» دەپ سوراپتۇ. سەنيو ئەپەندى
جىلتىكىسىنىڭ يانچۇقىدىن قەرز سوراڭى خېتىنى چىقىرىپ:
«يېقىندىن بېرىقى نادىر ئەسەردىن مۇشۇ بار» دەپ قەغەزنى
ھېلىقى كىشىگە بېرىپتۇ. شۇڭا ئويلايمەن، سىزنىڭ گۈزەل -
لىك قارىشىڭىز بەلكىم توغرىدۇ. مۇنداق قىلايلى، سىز ئالدى
بىلەن ئوقۇپ بېقىڭ، مەن باھالاپ كۆرەي! — دېدى مېتى پىشقان

باھالغۇچىدەك تەلەپپۇزدا.

غوجايىن ئەسەرنى ئېلىپ ئوقۇشقا باشلىدى.

— گىگانى ئادەم، تارتىش كۈچى.....

— «گىگانى ئادەم، تارتىش كۈچى» دېگىنىڭىز نېمىنى

كۆرسىتىدۇ؟

— ماۋزۇسى «گىگانى ئادەم، تارتىش كۈچى» ئىكەن، — دې-

دى غوجايىن چۈشەندۈرۈپ.

— بۇ ماۋزۇ بەك غەلىتە ھەم چۈشىنىكسىز ئىكەن. بولدى،

سىزگە يول قويماي، ئاۋازىڭىز خېلى يېقىملىق، تېز رەك ئوقۇڭ.

ئاڭلىماققا خېلى قىزىقارلىقتەك قىلىدۇ.

— ئوقۇۋاتقاندا قوشۇق سالماڭ - ھە!

كەيت دېرىزىدىن يىراقلارغا باقتى، سىرتتا بىر توپ بالى-

لار توپ ئوينىۋاتاتتى. ئۇلار توپنى ئاسمانغا ئاتتى، توپ يۇقىرى

ئۆرلەپ، ئاستا پەسلەپ يەرگە چۈشتى. ئۇلار توپنى ئۇدا ئۈچ قېتىم

ئاتتى، لېكىن ھەر قېتىمدا توپ يەنىلا يەرگە چۈشتى.

— توپ نېمىشقا قايتىپ چۈشىدۇ؟ مەڭگۈ يۇقىرى ئۆرلە-

ۋەرسە بولمامدۇ؟ — دەپ سورىدى كەيت.

— يەردە گىگانى ئادەم بار، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇنىڭ ئاند-

سى، — ئۇنىڭ «تارتىش كۈچى» بار، ئۇ شۇنچىلىك ھەيۋەتلىك،

بارلىق مەۋجۇداتلارنى ئەتراپىغا يىغىدۇ، ئوينىمۇ شۇنداق تارتىپ

تۇرىدۇ، بولمىسا ئۆيلەر ئۈچۈپ كەتمەمدۇ؟ بالىلارمۇ كۆكتە پەر-

ۋاز قىلمايدۇ؟ تۆكۈلگەن ياپراقنى كۆرگەن بولغۇيتۇڭ، ئۇمۇ

گىگانى ئادەمنىڭ تارتىش كۈچىدىن بولغان. كىتابلار بەزىدە

يەرگە چۈشۈپ كېتىدۇ، شۇنداقمۇ؟ ئۇمۇ گىگانى ئادەمنىڭ بۇي-

رۇقىدىن بولغان، گىگانى ئادەم ئۇنى ئۆزىگە تارتىمىسا، ئۇ ھەر-

گىزمۇ چۈشۈپ كەتمەيدۇ.

— مۇشۇما؟

— نېمىدېگەن تەسرلىك!

— قايىل بولدۇم، ئويلمىغان يەردىن «ئۇن ئارىلاشتۇرۇل-

غان قىيما كۆمىلىچى» نىڭ ئۆچىنى ئېلىۋالدىڭىزدە.

— ئۆچ ئالمىدىم. ياخشى ئەسەركەن، شۇڭا تەرجىمە قىل-

دىم. ئۇنداق ئەمەسمىكەن؟ — دېدى غوجايىن مېتى ئەپەندىنىڭ

ئالتۇن قىرلىق كۆز ئەينىكى ئارقىسىدىكى بىر جۈپ كۆزىگە

تىكىلىپ.

— راستتىنلا ھەيران قالدىم! سىزنىڭ مۇنداق ھۈنرىد-

ىڭىزنىڭ بارلىقىنى بىلمەيدىكەنمەن. بۇ قېتىم مېنى ئوبدان

كولدۇرلاتتىڭىز، سىزگە يېڭىلىدىم.

— سىزنى ئوسال قىلىش خىيالىم يوق، پەقەت بۇ ئەسەر

مېنى قىزىقتۇرغاچ تەرجىمە قىلدىم.

مەن ياۋاشلىق بىلەن ئۇلارنىڭ پارىڭىنى ئاڭلىدىم. ئەمما

ئەسەر ماڭا ئازراقمۇ قىزىقارلىق بىلىنمىدى، ئادەملەر ۋاقىت

ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن مۇشۇنداق قۇرۇق گەپلەرنى قىلىپ، ئۆزىنى

ئالداپ يۈرسە كېرەك.

مەيلى غوجايىن بولسۇن ياكى مېتى ئەپەندى بولسۇن، ئۇلار

تىنچ، خاتىرجەم زاماننىڭ ئۇۋالىغا قالغان كىشىلەر ئىدى. ئۇلار

گەرچە كېرىكى يوق ئاغىچىيۇغۇچتەك شامالدا لەپەڭشىپ تۇر-

مىغىنى بىلەن، ئەمما ئۆزىنى ھېچ ئىش بىلەن كارى يوقتەك

قىياپەتتە كۆرسىتەتتى. ئەمەلىيەتتە، ئۇلاردا ھاۋايى - ھەۋەس، ئاچ

كۆزلۈك بار. تۇرمۇشتىكى ئادەتتىكى پاراڭ جەرياندىمۇ ئۇس-

تۈنلۈك تالاشقىنىدىن بۇنى كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەس. ئومۇمەن،

ئۇلارنىڭ ئادەتتە ئىشلەتكەن قوپال سۆزلىرىدىن ئۆزىنىڭكىنى

راست دەيدىغانلىقى چىقىپلا تۇرىدۇ. بىز مۇشۇكلەرگە بۇ بىر

پاجىئەدەك بىلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ گەپ - سۆزلىرى ھەرھالدا ئا- دەمنى بەك بىزار قىلىپمۇ كەتمەيدۇ، نېمىلا دېگەنبىلەن ئازراق پايدىلانغۇدەك يېرىمۇ بار.

بۇلارنى ئويلاپ، ئۇلارنىڭ پارىڭىنى ئاڭلاش ماڭا خۇشياق- مىدى. شۇنىڭ بىلەن مۈشۈكگۈل خېنىمنى ئوغرىلىقچە كۆ- رۈپ كېلىش قارارغا كەلدىم. دە، مۇزىكانت ئائىلىسىنىڭ بو- سۇغىسى ئالدىغا باردىم. ئىشىككە ئېسىقلىق قارىغاي شېخى ۋە پاخال ئارغامچا يېڭى يىلنىڭ 10 - كۈنى بولۇپ قالغاچ ئېلىۋې- تىلگەنىدى. ئىللىق قۇياش سېخىي نۇرىنى ئەتراپقا چېچىپ تۇراتتى. ئۈچ گەز كېلىدىغان تۆت بۇرجەك ھويلا يېڭى يىلنىڭ تۇنجى كۈنىدىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ ھاياتىي كۈچكە تولغان بو- لۇپ، لەمپە ئاستىغا بىر ئورۇندۇق قويۇلغانىدى، لېكىن ھويلىدا ئادەم كۆرۈنمەيتتى، قەغەز دېرىزىمۇ يېپىق ئىدى. ئېھتىمال مۇزىكانت يۇيۇنغىلى كىرىپ كەتكەندۇ؟ لېكىن ئەمەلىيەتنىڭ شۇنداق بولۇش - بولماسلىقى مۇھىم ئەمەس! مېنىڭ كۆڭۈل بۆلىدىغىنىم مۈشۈكگۈل خېنىمنىڭ ئالتۇن تېنىنىڭ ئامانلى- قى. جىمجىت ھويلىدا ئادەمنىڭ سايىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى. شۇ- نىڭ بىلەن لاي پۈتلىرىم بىلەن لەمپىگە چىقىۋالدىم، تۇيۇقسىز قەغەز دېرىزە كەينىدىن بىرىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى:

— جاپا تارتتىڭىز، ئىشنى پۈتكۈز دىڭىزمۇ؟

بۇ مۇزىكانتنىڭ ئاۋازى ئىدى. ئۇنىڭ ئۆيدە بارلىقى مەلۇم

بولدى.

— ھەئە، سەل كېچىكىپ قالدىم. مەن توي - تۆكۈن، ئۆ-

لۇم - يېتىمغا لازىمەتلىك نەرسىلەرنى ساتىدىغان دۇكانغا بارغا-

نىدىم، ئۇلار ئالدىراپ شۇ ھامانلا تەييار قىلىپ بەردى.

— قېنى؟ كۆرۈپ باقاي. ھە خېلى ئوبدان ياساپتۇ. شۇنداق

قىلىپ، مۈشۈكگۈل خېنىمنى ئۇ دۇنياغا ئۆزىتىپ قويدىغان بولدۇق. بۇ سىر ئۆڭۈپ كەتمەس - ھە؟

— ئۇلاردىن سورىدىم، ئۇلار ياخشى ماتېرىيال ئىشلەتتۇق دەيدۇ، ئۆلگەن ئادەمنىڭ روھىدىنمۇ چىداملىق ئىكەن. — ئۇنداق بولسا دەرھال بۇتنىڭ يېنىغا ئايرىپ، كۈجە كۆيدۈرەيلى!

مۈشۈكگۈلگە نېمە بولغاندۇ؟ ئەھۋالنىڭ تازا ياخشى ئە - مەسلىكىنى ھېس قىلدىم، «داڭ» قىلغان بىلەن تەڭ، مۇزىكانت «ئامتابا - ئامتابا.....» دەپ دۇرت ئوقۇشقا باشلىدى.

— سىزمۇ بىرنى كۆيدۈرۈڭ!

— ئامتابا، مۈشۈكگۈلنىڭ روھى ئەمىن تاپقاي! ئامتابا -

با.....

بۇ ئايال خىزمەتكارنىڭ ئاۋازى ئىدى. شۇ ئەسنادا نېمە قىلا - رىمنى بىلەلمەي، لەمپىدە خۇددى قاققان قوزۇقتەك ئولتۇرۇپ قال - دىم، كۆز قارىچۇقۇمنى مىدىرلىتىشقىمۇ جۈرئەت قىلالىدىم. — تولىمۇ ئەپسۇس! باشلىنىشىدا ئازراق سوغۇق تەگكەندى.

— دوختۇر دورا بەرگەن بولسىمۇ ساقىيىپ قالار ئىدى.

— ھەممىنى قىلغان شۇ دوختۇر.

— باشقىلارغا دۆڭگىمەيلى، ئۇنىڭ تەقدىرى شۇنداق بولسا

كېرەك!

— يىغىپ ئېيتقاندا، ھەممىنى قىلغان يەنىلا ھېلىقى ئو -

قۇتقۇچىنىڭ ئۆيىدىكى ياۋا مۈشۈك، ئۇنىڭ كەينىگە كىرىۋې - لىپ شۇ.

— شۇنداق، ئۇ ھايۋان مۈشۈكگۈل خېنىمنىڭ قاتىلى!

ئەسلىدە ئازراق گەپ قىلاي دېگەندىم، لېكىن ئۆزۈمنى يە -

نىلا قاتتىق بېسىۋېلىپ چىداپ ئاڭلىدىم.

جاھاننىڭ ئىشلىرى ئاجايىپ بولىدىكەن، مۈشۈكگۈل خې-
نىمدىن شۇنچە تېز ئايرىلىپ قالدۇق، ھېلىقى سەت ياۋا مۈشۈك
جاھاننى مالمان قىلىپ ياشاپ يۈرىدۇ.....

— شۇ ئەمەسمۇ؟ مۈشۈكگۈلدەك بۇنداق ئوماق مۈشۈكتىن
يەنە بىرنى بېشىمىزنى تاشقا ئۇرساقمۇ تاپالمايمىز ئەمدى!

قارا، قىلغان گېپىنى! مۈشۈكنى ئادەم بىلەن تەڭ ئورۇندا
كۆرۈۋاتقىنىنى. ئايال خىزمەتكارنىڭ سۆزىدىن مۈشۈك بىلەن
ئادەم بىر ئۇرۇقتەكلا بىلىندى. ئايال خىزمەتكارمۇ ھازىر مۈ-
شۈككە ئوخشاپ قالغانىدى.

— مۇمكىن بولسا باشقا بىر مۈشۈك ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆلگەن
بولسا ياخشى بولاتتى.....

— ئوقۇتقۇچى ئائىلىسىدىكى ھېلىقى مۈشۈك ئۆلگەن بول-
سا، مۇرادىڭىزغا يەتكەن بولاتتىڭىز.

ئۇنىڭ «مۇرادىڭىزغا يەتەتتىڭىز» دېگەن سۆزىگە چىداپ
تۇرالمىدىم. ئۆلۈم زادى قانداق بولىدىغاندۇ؟ مەن تېخى ئۆلۈمنى
باشتىن كەچۈرۈپ باقمىدىم، شۇڭا ئۆلۈشنى خالاش - خالىماس -
لىققا بىر نەرسە دېيەلمەيمەن. شۇ كۈنلەردە ھاۋا سوغۇق بولغاچ
ئوتى ئۆچكەن ئوچاققا كىرىۋالدىم، ئايال خىزمەتكار مېنىڭ ئۇ
يەردىلىكىمنى بىلمىگەچ ئوچاقنى ئېتىپ قويدى. ئۇ چاغدىكى
بىئاراملىقىمغا گەپ كەتمەيدۇ، ھازىر ئويلساممۇ سۈر باسدۇ.
ئاق مۈشۈك يەڭگەمنىڭ دېيىشىچە، ئۇنىڭ ئىچىدە يەنە بىر دەم
تۇرغان بولسام ھاياتىمدىن ئايرىلار كەنمەن. مۈشۈكگۈل ئۈچۈن
ئۆل دېسە رازى ئىدىم. لېكىن بۇ خىل بىئاراملىق ئىچىدە ئۆل
دېسە خالىمايمەن، ئەلۋەتتە.

— لېكىن مۈشۈكگۈل خېنىم مۈشۈك بولسىمۇ، ئۆزلىرى

ئۇنى ئۆز قىزلىرىدەك كۆردىلە، ئۇنىڭ ئۈچۈن تەپسىر ئېيتىپ،
ئۇنىڭغا ئىسىم قويدىلا، مۇشۇ كىگۈل ئۆلىسىمۇ ئارمانسىز كەتتى.
— توغرا دېدىڭىز، ئۇ ھەقىقەتەن تەلەپلىك. ئەگەر كەم قال-
دى دېيىش توغرا كەلسە، ئۇنىڭغا ئاناپ ئوقۇغان دۇرت سەل كەم
بولۇپ قالدى.

— مېنىڭچىمۇ سەل قىسقا ئوقۇلۇپ قالدى، نېپىكى ئىبا-
دەتخانسىدىكى راھىبىتىن سورىسام «ناھايىتى ياخشى بوپتۇ،
كىچىككىنە بىر مۇشۇككە مۇشۇ يېتەرلىك، مۇشۇ دۇرتنىڭ
ئۆزىلا ئۇنى چوقۇم جەننەتكە يەتكۈزىدۇ» دېدى.

— راست، ھېلىقى ياۋا مۇشۇكچۇ؟
— ئۇما، ئۇنىڭ گۇناھى ئېغىر، ئۇنىڭغا ھەرقانچە ئوبدان
دۇرت ئوقۇغان بىلەنمۇ بىكار.

كېيىن ئۇنىڭ ئاغزىدىن نەچچە يۈز قېتىم «ياۋا مۇشۇك»
دېگەن سۆزنى ئاڭلىدىم. ئۇ ئىككىسىنىڭ قۇرۇق گېپىنى ئاڭ-
لاشقا تاقىتىم قالمىدى - دە، لەمپىدىن قايتىپ چۈشتۈم. بۇ
چاغدا مېنىڭ قويۇق چېچىم دىڭ تۇرۇپ، پۈتۈن بەدىنىم تىترەپ
كەتكەنىدى. شۇنىڭدىن كېيىن مۇزىكانت ئائىلىسىگە دەسسەپ
باقىدىم.

يېقىندىن بېرى، مەندە بوسۇغا ئاتلىغۇدەك يۈرەكمۇ قالمى-
دى. كىشىلىك دۇنيا ماڭا شۇقەدەر مەزىسىز بىلىنىپ كەتتى.
شۇنىڭ بىلەن غوجايىنىمدىن قېلىشمايدىغان ھۇرۇنغا ئايلاندىم.
مەن ئاۋۋالقىدەكلا چاشقان تۇتۇپ باقمىدىم، يېقىندا ئايال
خىزمەتكار مېنى قوغلاش بۇيرۇقى چىقارغانىدى، غوجايىن مې-
نىڭ قانداقلىقىمنى ئوبدان بىلگەچ، ئاران دېگەندە بۇ ئۆيدە تۇرۇپ
قالدىغان بولدۇم. مۇشۇ ئۆيدە قىران چاغلارمىنى بىكار ئۆتكۈ-
زۈۋېتىدىغان ئوخشىمەن. غوجايىننىڭ مېنى تونۇغان ئۆتكۈر

كۆزلىرىگە رەھمەت ئېيتماي تۇرالمايمەن. ئايال خىزمەتكارنىڭ مۈشۈكىنى ياقتۇرمايدىغان، ھەتتا خورلايدىغان قىلىقلىرىغا بەك-مۇ خاپا بولۇپ كەتمەيمەن، ئۇنچىلىك ئىشلارغا خاپا بولىدىغان مەن يا ئادەتتىكى مۈشۈك بولمىسام! ئەگەر كۈنلەرنىڭ بېرىدە تىڭگىروغا ئوخشاش ھەيكىلىم ئىشكىنىڭ تۈۋرۈكىگە قاتۇرۇل-سا ياكى بىرەر داڭلىق كىشى رەسمىمنى قەغەز يۈزىگە سىزىپ چىقسا مېنى بىلمىگەن ئەخمەقلەر ئۆز قىلمىشلىرىدىن خىجىل بولغان بولاتتى.

مۈشۈكگۈل خېنىمدىن مەڭگۈلۈك ئايرىلدىم، قارا مۈشۈك بىلەنمۇ تازا ئېقىم كېلىشىمدى. شۇڭا يېقىندىن بېرى سەل غېرىبىسىنىپ قالدىم.

ھېلىمۇ ياخشى، ئادەملەردىن سىرداش تېپىۋالغاققا ئۈنچە بەك زېرىكىپمۇ كەتمىدىم. يېقىندا بىرەيلەن غوجايىنغا خەت يېزىپ، مېنىڭ مۇبارەك رەسىمىمنى ئەۋەتىشنى ئېيتىپتۇ، يەنە تېخى ماڭا ئاتاپ ئوكاياماننىڭ ئالاھىدە مەھسۇلاتى بولغان نومى گۈرۈچ كۈمۈلچى ئەۋەتىپتۇ. ئادەملەرنىڭ ھېسداشلىقىغا ئېرىشىپ، ئۆزۈمنىڭ مۈشۈك ئىكەنلىكىمنى ئۇنتۇپ قالغىلى تۇردۇم، گويا مۈشۈكلەر بىلەن يىراقلىشىپ ئىنسانلار بىلەن يېقىنلىشىپ كېتىۋاتقاندا ھېسسىياتقا كېلىپ قالدىم. شۇنداق قىلىپ، مۈشۈكلەرنى توپلاپ، ئىنسانلار بىلەن قانلىق جەڭ قىلىش خىيالىمدىن يالتايدىم، ھەتتا ئۆزۈمنى ئىنسانلار - نىڭ تەركىبىي قىسمىدەكلا ھېس قىلىدىغان بولۇپ قالدىم. بەكلا ياخشىلىشىپ كېتىۋاتامدىم نېمە؟

لېكىن بۇ ھەرگىزمۇ ئۆز تۈرۈمىدىكىلەردىن يۈز ئۆرۈگەن - لىكىم ئەمەس، ئەگەر مېنى ئاسىيلىق قىلدى، بەغباشلىق قىلدى ياكى يۈز ئۆرۈدى دېسە سەل ئېشىپ كېتىدۇ. ئىنسانلار بىلەن مېجەزىم كېلىشىپ، ئۇلار ياشىغان مۇھىتقا كۆنۈپ قال - غاچقا، ئۇلار بىلەن بىللە ياشىدىم، خالاس.

مۈشۈكلۈك خۇسۇسىيىتىمنى يوقاتقانكەنمەن ئەمدى

مۈشۈكگۈل خېنىم ۋە قارا مۈشۈككامنى ئازراق ئويلاي، ئۆزۈمنى ئىنسانلار بىلەن باراۋەر ئورۇندا قويۇپ، ئۇلارنىڭ ئىدىيەسى ۋە ھەرىكىتىگە باھا بېرىپ تۇراي، ئاشۇرۇۋەتمىگەندىمەن - ھە! مېنى ۋە كاننېزى ئەپەندى كۆز قاراشلىرىنى ئېيتىپ باقسۇن قېنى! پەقەت غوجايىنلا مەندەك كۆپىنى كۆرگەن مۈشۈكنى بايقىمىيالىماي يۈرىدۇ، ھەتتا ماڭا گەپ قىلغاندا ئازراقمۇ تەكەللۈپ سۆزلىرىنى ئىشلەتمەيدۇ، ماڭا ئەۋەتىلگەن نومى گۈرۈچ كۈمۈ - لىچىنى ئۆزىنىڭ يېمىكىدەك يەپ تۈگىتىپتۇ، بۇنى كۆرۈپ تولىمۇ ئەپسۇسلاندىم.

بۈگۈن يەكشەنبە ئىدى. غوجايىن كىتابخانىسىدىن چىقىپ، قارا قەلەم بىلەن قەغەزنى مېنىڭ يېنىمغا تاشلاپ قويۇپ، كارىۋاتتا بىرنېمىلەرنى دەپ پىچىرلاپ ياتاتتى. غەلىتە بىرنەر - سىلەرنى دەپ كېتىۋاتقىنىغا قارىغاندا بىر ماقالە يېزىشنى ئوي - لاۋاتقان چېغى! غوجايىن ئورنىدىن تۇرۇپ قەلەمنى قولغا ئېلىپ «ئۇزاقتىن بېرى ئۆيدە ئولتۇرۇپ ئىستىقامەت قىلىدىغان ئۆلىما ھەققىدە ھېكايە يېزىشنى ئويلىغان» دەپ يېزىۋېتىپ تۈ - يۇقسىز توختاپ قالدى، قەلەمنى تۇتقان ھالدا مىدىر - مىدىر قىلماي ئولتۇرغىنىغا قارىغاندا، يادىغا باشقا ئوبدان گەپلەر كەل - مىگەندەك قىلاتتى، شۇنىڭ بىلەن ھاڭۋىق قەلەمنىڭ ئۈچى - نى چىشلەپ ئاغزىنىمۇ قارا قىلىۋەتتى. غوجايىن يەنە يېڭى قۇردىن باشلىدى. ئۇ سەل توختىۋېلىپ، قەلەمنى ئايلاندۇرۇپ يېزىشقا باشلىدى، «ئۆيدە ئولتۇرۇپ ئىستىقامەت قىلىدىغان ئۆلىمالار بوشلۇق ھەققىدە سۆزلەيدىغان، مۇھاكىمە ۋە بايانلارنى ئوقۇپ تۇرىدىغان، تاتلىقياڭيۇنى قاقلاپ يەيدىغان، بۇرنىدىن پوتلىسى ئېقىپ تۇرىدىغان ئىنسانلار دۇر» دېگەنلەرنى يازدى. يازغانلىرى تازا قاملاشمىغاندەك قىلاتتى. ئارقىدىنلا يازغانلىرىد -

نى ئەيمەنمەستىن ئۇنلۇك ئوقۇپ يەنە تېخى ئۆزىنى باسالماي قا-
قاقلاپ كۈلۈپ «ئەجەب قىزىق» دەپ توۋلاپ كەتتى. ئارقىدىن «
پوتلىسى ئېقىش دېگەن سۆز قاملاشماپتۇ چىقىرىۋېتەي» دېدى -
دە، ئۇ سۆزگە سىزىپ قويدى. ئەسلىدە بىر تال سىزىق سىزسىلا
يېتەرلىك ئىدى، لېكىن ئۇ ئارقا - ئارقىدىن سىزىقتىن سەك-
كىزنى سىزىپ توختىدى. شۇنچىۋالا سىزىقنى سىزغۇچىمۇ
مۇۋاپىق گەپ تاپالماي قەلەمنى قويۇشقا مەجبۇر بولدى. ئۇ ئاچ-
چىقىدا بۇرۇتلىرىنى توختىماي قىرلاپ كېتىۋاتاتتى، خۇددى
بۇرۇتتىن ماقالە چىقىدىغاندەك.

بۇ چاغدا ئايال غوجايىن ئاشخانا ئۆيىدىن چىقىپ، غوجايىن-
نىڭ يېنىغا كىرىپ قايناپ كەتتى:

— ھەي، گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ!

— نېمە گەپ؟— دېدى غوجايىن خۇددى سۇنىڭ ئىچىدە
جاڭ چالغاندەك بوش ئاۋازدا.

بۇنى ئاڭلاپ ئايال غوجايىن تېرىكىپ ۋارقىراپ كەتتى:

— ھەي! گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ!

— نېمە بولدى؟

بۇ چاغدا غوجايىن باش بارمىقى بىلەن كۆرسەتكۈچ بارمى-
قىنى بۇرنىغا تىقىپ ۋاسسىدە قىلىپ بىر تال تۈكنى يۇلۇپ
چىقتى.

— بۇ ئاي، بۇ كۈنلەردە پۇل يېتىشمەيۋاتىدۇ.....

— نېمىشقا يەتمىگۈدەك، دوختۇرنىڭ پۇلىنى بېرىپ بول-
دۇق، كىتاب پۇلىنى ئالدىنقى ئاي بەرگەنغۇ؟ ئەسلىي بۇ ئاي ئاز-
راق ئېشىنساق توغرا بولاتتى،— دېدى غوجايىن دۇنيادىكى ئاجا-
يىبانلارنى كۆرگەندەك بۇرنىدىن ئالغان تۈكتىن ھۇزۇرلانغۇچ.

— ۋاي توۋا، ئادەمنى نېمانداق بىزار قىلىدىغانسىز،— ئا-

يال غوجايىن چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ غوجايىننىڭ قوللىرىنى سىلكىگەن پەدىسىدە ئاشخانغا چىقىپ كەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ بۇ گەپ قايتا ئېغىزغا ئېلىنمىدى.

غوجايىن بۇرۇننىڭ تۈكىنى يۇلۇپ ئايال غوجايىننى تېرىكتۈرۈپ قوغلاپ چىقىرىپ، ئارامغا چۈشكەندەك قىلاتتى. ئۇ بىر تەرەپتىن تەپەككۈر قىلسا، بىر تەرەپتىن بۇرۇندىكى تۈكىنى يۇلغاچ يېزىقچىلىققا چۈشتى. ئۇ ناھايىتى ئالدىراۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما قەلەمنىڭ ئۇچى مىدىراپمۇ قويمىدى.

— «تاتلىقياڭخۇنى قاقلاش» دېگەن بۇ سۆزمۇ پايپاققا نال قاققاندىك چىقىپ قاپتۇ، ئۇنىمۇ كۆزدىن يوقىتاي! — دېدى غوجايىن قەلەمنى كۈچەپ بېسىپ، تىك سىزىقتىن ئۇچ - ئۆتنى سىزغاچ.

شۇنداق قىلىپ، غوجايىن سۈت ئىچىپ كۈچ توپلاپ يازغان خەتلەرنىڭ بىرىنى قويماي جىجىۋەتتى، ئاندىن قەغەزنىڭ ئارقىسىنى ئۆرۈپ «بوشلۇقتا تۇغۇلۇش»، «بوشلۇقتا ئۆز دىنىش»، «بوشلۇقتا ئۆلۈش» دېگەندەك چۈشەنگىلى بولمايدىغان بىرنەر - سىلەرنى يېزىپ كەتتى. بوشلۇق..... ئاھ..... ئىستىقامەت قىلغۇچى ئۆلىما!

بۇ چاغدا ھېلىقى مېتى جانابلىرى ئۆيگە كەلدى. ئۇ باشقىدەلارنىڭ ئۆيىنى ئۆزىنىڭ ئۆيى چاغلایدىغان چېغى، شۇڭا چىلىدە مېسىمۇ كۆرەڭلەپ ئۆسۈپ كىرىۋەرگىنىنى قارىمىدىغان، بەزىدە تېخى ئارقا ئىشكىتىنلا كىرىۋېرەتتى. بۇ ئادەم دائىم ئاسماندىن چۈشكەندەكلا پەيدا بولاتتى، ئۇ تەشۋىشلىنىش، تەكەللۈپ قىلىش، ئەيمىنىش دېگەنلەرنى ئەسلا بىلمەيتتى.

— «گىگانت ئادەمنىڭ تارتىش كۈچى» نى يېزىۋاتامسىز؟ — دېدى مېتى قوڭغىنى قويمايلا گەپ باشلاپ.

— شۇنداق، لېكىن «گىگانت ئادەمنىڭ تارتىش كۈچى» نى
يېزىۋەرمەيمەن - دە، ھازىر ئۆيدە ئولتۇرۇپ ئىستىقامەت قىلغۇ -
چى ئۆلىمانىڭ قەبرە تېشىغا ئاتاپ بېغىشلىما يېزىۋاتمەن، —
دېدى غوجايىن كۆرەڭلىگەن ھالدا.

— «ئۆيدە ئىستىقامەت قىلىدىغان ئۆلىما» دېگىنىڭىز
گىڭسىندۇزى دېگەندەك راھىبمۇ؟ — دېدى مېتى.

— گىڭسىندۇزى دەيدىغان ئادەم بارمۇ؟
— نەدىكىنى، پەقەت مىسال كەلتۈرۈپ قويدۇم بارمىكىن

دەپ.

— گىڭسىندۇزى دېگەن كىشىنى بىلمەيدىكەنمەن، ئۆيدە
ئىستىقامەت قىلغۇچى ئۆلىمانى تونۇيدىغانسىز؟
— كىمدۇ ئۇ؟ ئۆزىگە «ئۆيدە ئولتۇرۇپ ئىستىقامەت قىلغۇ -
چى ئۆلىما» دەپ ئات قويغان.

— ھېلىقى كاتىستې دېگەن كىشىچۇ! ئوقۇش پۈتكۈزگەن -
دىن كېيىن تەتقىقات يۇرتىدا ئىشلىگەن، تەتقىق قىلىدىغان
تېمىسى «بوشلۇق نەزەرىيەسى» ئىدىغۇ؟ بەك ئىشلەپ كېتىپ
قورساق پەردە ياللۇغغا گىرىپتار بولۇپ ساقىيالىماي تۈگەپ
كەتكەن، دەپ كەلسەم كاتىستې مېنىڭ سىرداش دوستۇم ئىدى!
— سىرداش دوستىڭىز بولسا پىكرىم يوق. لېكىن كا -
تىستې قانداق بولۇپ ئۆيدە ئىستىقامەت قىلغۇچى ئۆلىما بولۇپ
قالدى؟

— ھە، بۇ ئىسمىنى مەن قويۇپ قويغان، چۈنكى راھىبلار -
نى شۇنداق ئاتايتتى، يېقىمىسىز ئاڭلانمايدىغاندۇ؟ — دېدى غوجا -
يىن بۇ ئىسمىدىن ماختانغاندەك قىلىپ.

— ئۇنداقتا قەبرە تېشىغا ئاتاپ يازغان بېغىشلىمىڭىزنى
كۆرۈپ باقاي! — دېدى مېتى ئەپەندى كۈلۈپ تۇرۇپ.

ئۇ ئارگىنالىنى قولغا ئېلىپ ئۈنلۈك ئوقۇشقا باشلىدى.
«بوشلۇقتا تۇغۇلۇپ»، «بوشلۇق ئىزدىنىپ»، «بوشلۇقتا ئۆلگەن»
بوشلۇق..... ئاھ! ئۆيدە ئىستىقامەت قىلغۇچى ئۆلىما.

— ھەقىقەتەن ئوبدان يېزىپسىز. «ئۆيدە ئىستىقامەت قىل-
غۇچى ئۆلىما» دېگەن سۆز بەك ماس كەپتۇ، — دېدى مېتى ئەپەندى.
دى غوجايىننىڭ يازغانلىرىنى ئوقۇپ بولۇپ، — ئەسلىدە قەبرىە
تېشىنى كوزىدىن ياساپ، بېغىشلىمىنى شۇنىڭغا ئويۇپ، بۇتخا-
نىنىڭ كەينىگە قويۇپ قويساق ناھايىتى ئېسىل ئىش بولاتتى-
كەن! ئۆيدە ئىستىقامەت قىلغۇچى ئۆلىمامۇ تېزىرەك ئەۋلىياغا
ئايلىنار ئىكەن.

— مەنمۇ دەل شۇنداق قىلايمىكەن دەپ تۇرغان، — دېدى
غوجايىن ناھايىتى تەمكىنلىك بىلەن، — ئازاق ئىشىم چىقىپ
قالدى، بېرىپلا كېلەي، سىز مۇشۇكىنى ئويناتقاچ ئولتۇرۇپ
تۇرۇڭ!

غوجايىن مېتى ئەپەندىنىڭ جاۋابىنى كۈتمەيلا ئورنىدىن
تۇرۇپ، قۇيۇندەك چىقىپ كەتتى.

غوجايىننىڭ مېنى ئەپەندى بىلەن قويۇپ چىقىپ
كەتكىنىنى دېمەمدىغان، ئۇھ، ئەمدى ئۇنىڭغا ھومىيىپ قاراپ
ئولتۇرۇشنىڭ ئورنى يوق. تە؟ شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ ھى-
جىيىپ قۇچىقىغا چىقىۋالدىم. كىم بىلسۇن مېتى ئەپەندى پۇ-
تۈمنى ئاسمانغا قىلىپ:

— ۋاي، تازا سېمىز كەن، پۈتلىرىنى قارىمامدىغان بۇنىڭ،
لېكىنرە، چاشقان تۇتالمايدۇ بۇ جانىۋار، — دەپ سۆزلەپلا كەتتى.
مېنى ئەخمەق قىلغىنى ئاز دەك، ئۇ يەنە ئايال غوجايىنغا
قاراپ:

— بۇ مۇشۇك چاشقان تۇتالامدۇ؟ — دەپ سورىدى.

— چاشقان تۇتۇشنى بىلمەيدۇ، لېكىن پېروژنا يەپ ئۆس-
سۇل ئويناشقا ئۇستا.

ئويلىمىغان يەردىن ئۇ خوتۇنمۇ ئەيىبىمنى ئاچقىلى تۇر-
دى. بۇ سۆزنى ئاڭلاپ بېشىم يەردە پۈتۈم ئاسماندا ساڭگىلاپ تۇ-
رۇپمۇ سەل خىجىل بولدۇم. شۇ تۇرۇقىدا مېتى ئەپەندى مېنى
قويۇپ بېرىدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

— شۇنداق، قارىماققا بۇ ئۇسسۇلچى مۇشۇكتەك قىلىدۇ،
يەڭگە! بۇنداق مۇشۇكلەرنى بوش چاغلىغىلى بولمايدۇ، خۇددى
ئىلگىرىكى ئاممىباب رومانلاردا تىلغا ئېلىنغان غەلىتە مۇ-
شۇكلەردەك! — دەپ مېتى ئەپەندى ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈپ.
ئۇ ئايال غوجايىن بىلەن قۇرۇق گەپ ساتقىلى تۇردى. ئايال
غوجايىن سەل بىئاراملىق ھېس قىلىپ، يىڭنە - يىپنى قويۇپ
مېھمانخانا ئۆيىگە چىقتى.

— سىزنى ساقلىتىپ قويدى، ئۇنىڭ كېلىدىغان ۋاقتىمۇ
بولۇپ قالغاندۇ؟ — دەپ ئايال غوجايىن قايتىدىن بىر ئىستىكان
چاينى مېتى ئەپەندىگە تۇتقاچ.

— ئەپەندىم نەگە كەتكەندۇ؟

— بۇ ئادەم بىر يەرگە بارسا ئەزەلدىن دەپ قويمايدۇ، شۇڭا
بىزمۇ دېرىكىنى قىلالايمىز! دوختۇرنىڭ يېنىغا كەتكەن بو-
لۇشى مۇمكىن!

— دوختۇرنىڭ يېنىغا نېمىگە بارىدۇ؟ بۇنداق كېسەلگە
يولۇققان دوختۇرنىڭمۇ جېنىغا ۋاي.

— ھەي! — دەپ قويدى ئايال غوجايىن نېمە دېيىشىنى
بىلمەي.

لېكىن مېتى ئەپەندى ئاڭقىرالماي، يەنە سورىدى:

— يېقىندىن بېرى ئەپەندىمنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟ ئاش-

قازان كېسىلى خېلى ياخشى بولۇپ قالدىمۇ؟
— ياخشى - يامانلىقنى پەقەتلا بىلگىلى بولمايدۇ. دوختۇر-
غا كۆرۈنگىنى بىلەن بەرگەن دورىنى ئىچمىسە ئاشقازان كېسى-
لى قانداقمۇ ساقىيىدۇ؟

ئايال غوجايىن مېتى ئەپەندىگە دەرد تۆككىلى تۇردى:
— ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ باشقا كېسىلى يوق، كۆرمەيدىغان
ھالىغا باقماي، ئاقماس كىتابلارنى ئېلىۋالدىغان خۇيى بار.
قۇربىتى يەتكەن بولسىغۇ مەيلىتى، لېكىن خىيالغا كەلسىلا
كىتابخانغا بېرىپ، بىر قېتىمدا نەچچە كىتابنى تەڭلا ئېلىۋې-
لىپ، ئاي ئاخىرى بولسىلا خۇپسەن گاس بولۇۋالىدۇ، ھەر ئايدا
كىتابنىڭ پۇلىنى ۋاقتىدا بەرمەيدۇ، پۇلنىڭ يوقىدا بىزنىمۇ
ئوڭايسىز ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدۇ.

— كىتابنى قانچىلىك ئالسا شۇنچىلىك ئالسۇن، ھېچقە-
سى يوق! ئەگەر پۇلنى سۈيلەپ كەلسە، «بېرىۋېتىمىز! بېرىۋې-
تىمىز!» دەپ قويساڭلار سۈيلەپ كەلگەنلەرمۇ كېتىپ قالىدۇ.
— گەپنى قىلماق ئاسان، لېكىن ۋاقىت ئۆزىرىپ كەتسە
بەرمىگەن بىلەن بولماس!

— ئۇنداقتا دەۋالاشىڭلار، كىتابنىڭ پۇلىنى چۈشۈرۈپ
بەرسۇن!

— ئۇنداقتا دېسەك، ئۇ ھەرگىز ئۇنمايدۇ. يېقىندا ئۇ ماڭا:
«زىيالىينىڭ ئايالىدەكمۇ تۇرمايسىز، كىتابنىڭ قىممىتىندە-
مۇ چۈشەنمەيدىكەنسىز، قەدىمكى رىمدا بىر ھېكايە بار، سىزگە
ئېيتىپ بېرەي» دەيدۇ تېخى.

— خېلى قىزىقتەك قىلىدۇ، نېمە ھېكايەكەن؟
مېتى ئەپەندى قىزىقىپ قالغاندەك قىلاتتى. ئۇ بۇنى ئايال
غوجايىنغا ئىچ ئاغرىتىپ سورىدى دېگەندىن كۆرە، ئۆزى قىزد-

قىپ سورىدى دېگەن تۈزۈك.

— قەدىمكى رىم پادىشاھىنىڭ ئىسمى جىلاش ئىكەن.....

— جىلاش؟ بۇنداق ئىسمى بارلار كۆپ ئەمەس جۇمۇ.

— چەت ئەللىكلەرنىڭ ئىسمىنى چۈشەنمەك قىيىن، يا ئەستە تۇرمايدۇ. ئۇنىڭ دېيىشىچە، جىلاش رىمنىڭ يەتتىنچى ئەۋلاد پادىشاھى ئىكەن.....

— شۇنداقمۇ؟ يەتتىنچى ئەۋلاد پادىشاھىنىڭ ئىسمى جىلاش.

— قالىتسىكەنغۇ؟ ھە، جىلاشقا نېمە بوپتۇ؟

— ئۇھ، سىزمۇ مېنى مازاق قىلىۋاتامسىز؟ يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولۇۋاتىمەن.

— مازاق قىلىۋاتامسىز دەمىسىز؟ مەن ئۇنداق بىمەنە ئىش.

— لارنى قىلىپ يۈرمەيمەن. جىلاش دېگەن ئىسىم باشقىچە ئاڭلىد.

— نىپ سوراڭ قويدۇم. ۋاي، توختاڭ، رىمنىڭ يەتتىنچى ئەۋلاد پادىشاھىنى دەۋاتىسىز شۇنداققۇ؟ ئۇنىڭ ئىسمىنى ئەستە ساقلاش

قىيىنكەن. تاكوي. جىر. بىرودلىمۇ تېخى. كىم بولسا مەيلى، شۇ پادىشاھقا نېمە بوپتۇ؟

— ئاڭلاشلارغا قارىغاندا بىر ئايال توققۇز پارچە كىتاب ئېلىپ،

پادىشاھ بىلەن كۆرۈشكىلى كەپتۇ ۋە پادىشاھتىن «بۇ كىتاب

تابلارنى سېتىۋالامسىز؟» دەپ سوراپتۇ. بۇ توققۇز پارچە كىتاب

كەلگۈسىدىن بېشارەت بېرەلەيدىغان كىتابلارمىش. پادىشاھ ئۇ.

نىڭدىن «نەچچە پۇلغا ساتىسىز؟» دەپ سوراپتۇ، ئۇ باھانى ئۆرە

قويۇپتۇ. پادىشاھ «بەك قىممەت بولۇپ كەتتى، سەل چۈشۈرۈپ

بېرەلەمسىز؟» دەپتۇ. ھېلىقى ئايال ئۈچ كىتابنى ئېلىپ ئوتقا

تاشلاپتۇ.

— تولىمۇ ئەپسۇسلاندىم.

— پادىشاھ توققۇز كىتابتىن ئالتىسى قالدى، ئەمدى چو.

قۇم ئەرزان بېرىدۇ دەپ ئويلاپ، باھاسنى قايتا سورايتۇ، ئۇ ئايال يەنىلا ئاۋۋالقى باھادا چىڭ تۇرۇپ، بىر پۇڭمۇ چۈشۈرۈپ بەرمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ «بەكلا ئاشۇرۇۋەتتىڭىزمۇ - قانداق؟» دېيىشىگە، ئۇ ئايال يەنە ئۈچ كىتابنى ئوتقا تاشلاپتۇ. پادىشاھ كىتابلارغا قىيمىغان ھالدا ئۇ ئايالغا «ئۇچلا كىتاب قالدى، ئەمدى قانچە پۇلغا بېرىسىز؟» دېسە، ئۇ ئايال يەنىلا توققۇز كىتابنىڭ باھاسىنى ئېيتىپتۇ. ھېلىقى ئايال توققۇز كىتابتىن ئالتىسى، ئالتە كىتابتىن ئۈچى قالسىمۇ يەنىلا ئاۋۋالقى باھادا چىڭ تۇرۇپ، بىر پۇڭمۇ چۈشۈرۈپ بەرمەپتۇ. يەنە باھا تالاشسا قالغان ئۈچ كىتابتىن قۇرۇق قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن پادىشاھ نۇرغۇن پۇل بېرىپ، ئۈچ كىتابنى سېتىۋاپتۇ..... يولدىشىم بۇ ھېكايەنى سۆزلەپ بولۇپ، مەندىن «قانداقكەن؟ كىتابنىڭ قىممىتىنى تونۇپ يەتكەنسەن؟» دەپ كۆرەڭلەپ كەتتى، لېكىن ماڭا ئۇنداق بىلىنمىدى ئىچىمنى سىقىپ.

ئايال غوجايىن گەپتىن توختاپ، مېتى ئەپەندىنىڭ جاۋابىنى كۈتتى. زېرەك مېتى ئەپەندىمۇ نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي قالدى. ئۇ يانچۇقىدىن قول ياغلىقىنى چىقىرىپ، مەن بىلەن ئوينىشىپ قويدى.

— تېخى قايتىمىدىڭىزمۇ؟

غوجايىننىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇ قايسى چاغدا كىرىپ، مېتى ئەپەندىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇۋالدىكىنتاڭ.

— تېخى قايتىمىدىڭىز؟ نېمانداق قوپال گەپ قىلىسىز؟
بايا ئۆزىڭىز ھازىرلا قايتىپ كېلىمەن، ساقلاپ تۇرۇڭ دېمىدىڭىزمۇ؟

ئايال غوجايىن ئېرىنىڭ كەلگىنىنى كۆرۈپ، مېتى بىلەن خوشلىشىپ، ياندىكى ئۆيگە چىقىپ كەتتى.

— سىز يوق چاغدا سىز توغرۇلۇق غەلىتە گەپلەرنى
ئاڭلىدىم.

— ئايال كىشى دېگەننىڭ ئاغزىنىڭ تورمۇزى يوق! ئەگەر
ئىنسانلار مۇشۇ مۇشۇكتەك جىمغۇر بولغان بولسا نەقەدەر
ياخشى بولغان بولاتتى - ھە! — دېدى غوجايىن بېشىمنى سىلاپ
تۇرۇپ.

— كانىپىزى ئەپەندى نېمانداق تېخىچە كەلمەيدىغاندۇ؟
— كانىپىزى ئەپەندىمۇ كېلىمەن دېگەنمە؟ — دېدى غوجايىن
ھەيران بولۇپ.

— كېلىدۇ. مەن ئۇنىڭغا چۈشتىن كېيىن سائەت 1 دە ئۆ-
يىڭىزگە كېلىشنى ئېيتقان.

— سىزمۇ قىزىقكەنسۇز، باشقىلارغا قولايلىقمۇ ئەمەسمۇ
ئويلاشمايلا باشباشتاقلق قىلىدىكەنسۇز، كانىپىزىنى چاقىرىپ
نېمە قىلاتتىڭىز؟

— ۋاي، بۈگۈنكى ئۇچرىشىشنى كانىپىزى ئۆزى تەلەپ قىل-
غان. ئۇ يېقىندا فىزىكا ئۇيۇشمىسىدا لېكسىيە سۆلىمەكچى-
كەن، مەشىق قىلىپ سۆزلەپ باقاي، سىز ئاڭلاپ بېقىڭ دېگەند-
دى، مەن كۇسايما ئەپەندىمۇ ئاڭلاپ باقسۇن دەپ، سىزنىڭ ئۆيد-
ىڭىزگە تەكلىپ قىلدىم، قانداق؟ سىز بىكارغۇ خېلى، شۇنداق
بولسا ياخشى ئەمەسمۇ؟ ئۇ ئادەمگە گەپ كەتمەيدۇ، ئاڭلاپ باقساق
ياخشى ئەمەسمۇ؟ — دېدى مېنى ئۆزىنىڭ قىلغانلىرىدىن كۆ-
رەڭلىگەندەك تەلەپپۇزدا.

غوجايىن مېنى ئەپەندىنىڭ ئۆز بېشىمچىلىقىدىن نارازى
بولغاندەك قىلاتتى.

— فىزىكا توغرىسىدىكى لېكسىيەنى چۈشەنمەيمەن!
— ئەمما، ئۇ لېكسىيە ناھايىتى ئاممىباب، چۈشىنىشلىك

ئىكەن، «بويۇندىن ئېسىش مېخانكىسى» توغرىسىدا سۆزلەيدىدەكەن، شۇڭا ئاڭلاپ قويۇشقا ئەرزىدۇ.

— سىزغۇ ئېسىلىپ باققان ئادەم، ئاڭلاپ قويسىڭىز بولىدۇ، لېكىن مەن.....

شۇ ئارىدا كاننىزى ئەپەندىمۇ ئۆيگە كىردى. ئۇ بۈگۈن كەچتە لېكسىيەگە بارىدىغان بولغاچ، چىرايلىق كىيىنمۇ ئالغانىدى.

— كېچىكىپ قالدىم.....

— ئىككىمىز سىزنى ساقلىغىلى خېلى بولدى، تېز رەك باشلاڭ، ئاغىنە!

كاننىزى كالتە ئىشتىنىنىڭ يانچۇقىدىن ئارگىنال قەغەزنى ئېلىپ ئوقۇشقا تەمىشەلدى.

— بۇ بىر مەشىق، ھەرقايسى ئىشلارنىڭ قىلچە تەكەللۈپ قىلماي كۆپرەك باھا بېرىشىڭلارنى ئۈمىد قىلىمەن. رېپېتسىيە باشلىنىپ كەتتى.

— جىنايەتچىلەرنى دارغا ئېسىش ئانگۇراس مىللىتى ئىدە. چىدە يولغا قويۇلغان بىر خىل جازالاش ئۇسۇلى. ئەلمىساقتىن ئېسىلىۋېلىش ئۆز - ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشنى كۆرسىتەتتى. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا يەھۇدىيلار جىنايەتچىنى ئېسىپ قويۇپ، تاش ئېتىپ ئۆلتۈرەتتىكەن. «تەۋرات»نى تەتقىق قىلىدىغانلارنىڭ قارىشىچە، «بويۇندىن ئېسىش» ئەسلىدە ئادەمنىڭ جەسەدىنى يىرتقۇچ ھايۋان ۋە گۆشخور قۇشلارنىڭ يېيىشى ئۈچۈن يولغا قويۇلغانىكەن. سېرودوتۇس تەلىماتى بويىچە چۈشەندۈرگەندە، يەھۇدىيلار مىسىردىن كېتىش ئالدىدا، كېچىدە جەسەتنى يورۇققا ئېلىپ چىقىشنى يامان كۆرەتتىكەن. ئەمما مىسىردا جىنايەتچىنى جازالاپ كالىسىنى ئالغاندىن كېيىن، ھايۋانلار يېسۇن دەپ كېچىدە جەسەتنى كىرىستقا ئېسىپ قوياتتىكەن.

ئەمدى پارسىلارغا كەلسەك.....

— كاننېزى بۇرادەر، تېما «بويۇندىن ئېسىش» تىن بارغان-
سىپرى يىراقلاپ كېتىۋاتىدۇ، چاتاق چىقماس؟— دېدى مېتى
گەپ قىستۇرۇپ.

— خوش، گېپىمگە كەلسەم، يەنە نۇرغۇن مەزمۇنلار بار ئىدى،
يادىمغا كەلمەي قالدى، شۇڭا ئىككىلىرىنى زېرىكتۈرۈپ
قويماي دەپ، شۇڭلاشقا.....

— ئۇ ئىشلارنى بىلمىسەكمۇ كېرەك يوق،— دېدى غوجا-
يىن زېرىككەندەك ئەسنەپ تۇرۇپ.
— ئۇنداقتا، گەپنىڭ ئۆزىگە كېلەي، ئاڭلاڭلار، قايتىپ
كەلدىم.

— «ئاڭلاڭلار، قايتىپ كەلدىم» دېگەن بۇ سۆز نۇتۇقچىلار
ئارىسىدا مودا گەپ ئوخشىمامدۇ! بۇ سۆزنى ئامال بار سىلىقراق-
راق قىلغان ياخشى،— دېدى مېتى ئەپەندى يەنە گەپكە قوشۇق
سېلىپ.

— «ئاڭلاڭلار، قايتىپ كەلدىم» دېگەن سۆز قوپال ئاڭلانسا،
ئورنىغا نېمە گەپنى ئالماشتۇرساق بولار؟— دېدى كاننېزى تې-
رىككەن تەلەپپۇزدا.

— مېتى بۇرادەر، ئاڭلاۋاتامسىز ياكى قەستەن چاتاق
تېرىۋاتامسىز؟ كاننېزى سىزمۇ چاقچاق قىلماي تېزىرەك گەپ
قىلىشىڭىزچۇ؟

غوجا يىن قۇرۇق گەپتىن زېرىكىپ تىتىلداپ كېتىۋاتاتتى.
— كۆز تىشىمچە، جازالىغاندا دارغا ئېسىش «ئودېسسا»
ناملىق كىتابتا خاتىرىلەنگەن. يەنى مەزكۇر كىتابنىڭ 22 - بې-
تىدە تېلېماچۇسنىڭ پېنىلوپېنىڭ 20 ئايال ئەمەلدارىنى دارغا
ئېسىپ ئۆلتۈرگەنلىكى يېزىلغان. ئەسلىي ئەسەرنى گىرىك

تىلىدا ئوقۇپ بېرەي دېگەن، لېكىن كۆپچىلىكنى قايمۇقتۇرماي دەپ قالدۇم، شۇڭا ئۆزۈڭلەرگە قالدۇردۇم، 465 - قۇردىن 473 - قۇرغىچە ئوقۇپ چىقساڭلار ئايدىڭلىشىدۇ. دارغا ئېسىش - نىڭ ئىككى خىل ئۇسۇلى بار. بىرى، ھېلىقى تېلېماچۇس ئۇل - سېسىس بىلەن فېلىششياسقا ياردەملىشىپ، ئارغامچىنىڭ بىر ئۇچىنى تۈۋرۈككە باغلاپ، ئاندىن چەمبىرەك چىقىرىپ ئىل - مەك ئۇرۇپ، ئايال ئەمەلدارنىڭ بېشىنى ئارغامچا چەمبىرىكى ئىچىگە كىرگۈزۈپ، ئارغامچىنىڭ يەنە بىر ئۇچىنى كۈچەپ تار - تىپ ئېسىش.

— دېمەكچى بولغىنىڭىز، ئەمەلدار ئايالنى ئېسىپ قو - يۇشنى دېمەكچىمۇ؟ خۇددى غەربتە كىر خانىدا كىيىمنى ئې - سىپ قۇرۇتقاندەك؟

— توغرا دېدىڭىز، ئەمدى ئىككىنچى خىل ئۇسۇلغا كەل - سەك، ئاسىدىغان ئارغامچىنىڭ بىر ئۇچىنى تۈۋرۈككە باغلاپ، يەنە بىر ئۇچىنى تورۇسقا باغلاش، ئاندىن ئېگىزدىكى ئارغامچى - نىڭ بىر ئۇچىنى ئازراق ساڭگىلىتىپ، چەمبىرەك چىقىرىپ چىگىپ، ئايال ئەمەلدارنىڭ بويىغا سېلىش. بۇيرۇق چۈشكەن ھامان، ئايال ئەمەلدارنىڭ پۈتىدىكى ئورۇندۇقنى ئېلىۋېتىش.

— مەسىلەن، خۇددى قاۋاقخانا ئىشىكىدىكى چىغدا توقۇل - غان پەردىنىڭ ئۈستى تەرىپىدە رەڭلىك لامپۇچكا ساڭگىلاپ تۇرغاندەكلا ئىشىمۇ؟

— رەڭلىك لامپۇچكا؟ كۆرۈپ باقماپتىكەنمەن، شۇڭا بىر نەرسە دېيەلمەيمەن. ئەگەر راستتىنلا شۇنداق لامپۇچكا بولىدۇ - غان بولسا، بەلكىم ئوخشاپ قالىدىغاندۇ؟ تۆۋەندە سىلەرگە مە - سال كەلتۈرۈپ سۆزلەپ بېرەي، مېخانىكا ئىلمى بويىچە چۈ - شەندۈرگەندە، بىرىنچى خىل ئۇسۇل پۈت تىرەپ تۇرالمىدۇ.

— بۇ گەپ قىزىقكەن! — دېدى غوجايىن مېتنىڭ سۆزىنى تەستىقلاپ.

— ئالدى بىلەن ئەمەلدار ئاياللارنى ئېسىپ قويدى، دەپ قىلىشقا قىلساق، قىياسىمىز بويىچە ئىككى ئايال ئەمەلدارنىڭ بويىنىدىكى ئارغامچا تەكشى ھالەتتە بولسا، ئۇنداقتا a_1 ، a_2 ھەمدە a_6 نى ئارغامچىنى تەشكىل قىلغان تۈز سىزىق دېسەك، t_1 ، t_2 نى t_6 غىچە بولغان ئارىلىقنى كۈچ نۇقتىسى دېسەك، $T_7=X$ نى ئاسىدىغان ئارغامچىنىڭ بەرداشلىق بېرىدىغان ئەڭ تۆۋەن كۈچى دېسەك؛ W ئېنىقلا ئايال ئەمەلدارنىڭ بەدەن ئېغىرلىقى بولىدۇ. قانداق، چۈشەنمىشلىك بولدىمۇ؟

مېنى ئەپەندى بىلەن غوجايىن بىر - بىرىگە قارىشىپ قويدى. خاندان كېيىن:

— ئاساسىي جەھەتتىن چۈشەنگەندەك بولدۇق، — دېيىشتى.

— سىلەرگىمۇ مەلۇم، كۆپ بۇلۇڭلۇق شەكىللەر ھەققىدە — دېگى تەكشىلىك پىرىنسىپى، ئۇنىڭدىن تۆۋەندىكىدەك 12 خىل فورمۇلا شەكىللىنىدۇ:

$$(1) T_1 \cos \alpha_1 = T_2 \cos \alpha_2 \dots \quad (2) T_1 \cos \alpha_2 = T_2 \cos \alpha_3 \dots$$

— فورمۇلا توغرىسىدا يېتەرلىك سۆزلىگەنسەز! — دېدى غوجايىن قىلچە يۈز بەرمەي.

— ئەمەلىيەتتە، فورمۇلا توغرىسىدىكى بۇ مەزمۇن سۆزلەمەكچى بولغان لېكسىيەمنىڭ جېنى، — دېدى كاننىزى ئەپەندى سەل ئۆمىدسىزلىنىپ.

— ئۇنداقتا، «جان» قىسمىدىن باشقا كۈنى تەلىم بېرەر - سىز.

مېتى ئەپەندىمۇ بۇ قۇرۇق گەپلەردىن بىزار بولغاندەك قىلاتتى.

— ئەگەر بۇ قىسمىنى چىقىرىۋەتسەم، مېخانىكا ئىلىمىنى تەتقىق قىلغان قىسمى يوققا چىقمامدۇ؟

— ئۇھ، نېمانچە كۆپ ئويلايدىغانسىز، كەينىگە قالدۇرسىڭىز بولمىدىمۇ؟— دېدى غوجايىن پەرۋاسزلا.

— باش ئۈستىگە، تەۋەككۈل قىلىپ چىقىرىپ تاشلاي.

— ئەمدى ئەقىللىڭىزنى تاپتىڭىز! — دېدى غوجايىن بىمەنە ۋاقىتتا چاۋاك چېلىپ.

— ئەمدى ئەنگىلىيە ئۇسلۇبىدا تەپەككۈر يۈرگۈزەيلى. «بىر-مۇۋۇپ» دېگەن داستاندا «ئېسىپ ئۆلتۈرۈش سۈپىسى» دەيدىغان بىر سۆز بار. بۇنىڭدىن شۇ زامانلاردىمۇ دارغا ئېسىش جازاسى بارلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. بۇلاكىنىڭ قارشىچە، دارغا ئېسىشقا ھۆكۈم قىلىنغان جىنايەتچى ئارغامچىدىن مەسىلە كۆرۈلۈپ ئۆلمەي قالسا، يەنە بىر قېتىم ئوخشاش ئۇسۇلدا دارغا قايتا ئېسىلىدىكەن. غەلىتە يېرى «فىياس پۇلمان» دېگەن ئەسەردە مۇنداق بىر جۈملە سۆز بار: «دارغا ئېسىلغۇچى ئۆلمەي قالسا قايتا دارغا ئېسىشقا بولمايدۇ.» گەرچە بۇ ئىككىسىنىڭ قايسىسى توغرا، قايسىسى خاتا، بۇنى ئايرىش قىيىن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدىن، جىنايەتچىنىڭ بىر قېتىمدا جېنى چىقىمىغان بولسا قايتا جازالانغانلىقىنى چۈشىنىۋېلىشقا بولىدۇ. مۇنداق بىر ھېكايە بار: مىلادىيە 1786 - يىلى سېسىق نامى جاھانغا پۇر كەتكەن بىر ئەبلەخ دارغا ئېسىش سۈپىسىغا يالاپ چېقىلىپتۇ. لېكىن، شۇ چاغدا ئاجايىپ بىر ئىش يۈز بېرىپتۇ. بىرىنچى قېتىم ئورۇندۇقتىن پۇتى ئايرىلغاندا، ئارغامچا ئۇزۇلۇپ كېتىپتۇ. ئۇ ئىككىنچى قېتىم يەنە قايتا دارغا ئېسىلىپتۇ.

ئەمما بۇ قېتىم ئارغامچا بەك ئۇزۇن بولغاچ، پۈتى يەرگە تېگىپ قېلىپ يەنە ئۆلمەپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ تاماشا كۆرگىلى كەل-گەنلەرنىڭ ياردىمىدە، ناھايىتى تەستە ئۇ دۇنياغا سەپەر قىپتۇ. — توۋا! شۇنداقمۇ ئىش بولىدىكەن - ھە، — دېدى مېتى قىزىقىپ.

— تازىمۇ بىر ئۆلمىكى تەس نېمىكەن، — دېدى غوجايىن ھاياجانلىنىپ.

— قىزىق يېرى تېخى كەينىدە! ئادەمنى بويۇندىن ئاسقان ھامان بويۇن بىر سۇڭ ئۇزۇرايدىكەن، بۇنى دوختۇرلار ئۆلچەپ چىققان، جەزمەن توغرا!

— بۇ يېڭى تېخنىكا ئىكەن! قانداق؟ ئەگەر ئېسىلىپ ئۆ-لۈشكە تىزىملاستىڭىز، بويىڭىز بىر سۇڭ ئۇزىرىپ، ئوتتۇرا بويلۇق كىشىلەر قاتارىغا كىرىپ قالغۇدەكسىز! — دېدى مېتى غوجايىنغا قاراپ.

ئويلىمىغان يەردىن، غوجايىن بۇ سۆزگە ئىشىنىپ قالدى. — بوي ئېگىزلىكى بىر سۇڭ ئۇزىرىپ قالغان كىشى ئۆ-لۈمدىن قۇتۇلۇپ قالامدەكەن؟ شۇنداق ئىش بولغانمۇ؟

— ئەلۋەتتە ئۇنداق بولمايدۇ. ئاسقاندىن كېيىن، ئومۇرتقا سۆڭىكى ئۇزىرىدۇ. گەپنىڭ پوسكاللىسى، بەدەن ئۇزىرمايدۇ، بەلكى ئومۇرتقا سۆڭىكى سوزۇلۇپ ئۇزۇلىدۇ.

— ئۇنداق بولسا بولدى قىلاي، — دېدى غوجايىن ئۈمىد-سىزلىنىپ.

نۇتۇق بەك ئۇزۇن ئىدى، كانىپىزى دارغا ئېسىشنىڭ فىزى-ئولوگىيەلىك رولى توغرىسىدا سۆزلىمەكچىدى، لېكىن مېتى تولا قالايمىقان گەپ قىستۇرۇپ، ئەمەلىيەتكە پەقەتلا ئۇيغۇن بولمىغان نەزەرىيەلەرنى ساتتى. ئۇنى ئاز دەپ غوجايىن توختى-

ماي ئەسنەپ كەيپىياتنى بۇزدى. شۇنىڭ بىلەن كاننېزى نۇتۇق-
نى توختىتىپ، قايتىپ كەتتى. شۇ كۈنى كەچتە كاننېزى ئە-
پەندى نۇتۇقىنى قانداق ئۇسلۇبتا سۆزلىدى؟ قانداق ماھارەتلەرنى
ئىشلەتتى؟ قانداق ئىشلار يۈز بەردى؟ تازا بىلىپ كېتەلمىدىم.
بىر كۈن ئىچىدىكى 24 سائەتتە يۈز بەرگەن ئىشلارنى قال-
دۇر ماي خاتىرىلىسەم، بۇلارنى ئوقۇپ چىقىشقىمۇ ئېھتىمال 24
سائەت كېتىدۇ. مەن ھەر قانچە چىنلىق بىلەن تەسۋىرلىدىم دەپ-
گەندىمۇ شۇنى سەمىمىيلىك بىلەن ئېتىراپ قىلىمەنكى، مەن
ئارتۇقچە ئىشلارغا بەك كۆڭۈل بۆلۈپ كېتىدىغان مۇشۇك ئە-
مەس. شۇڭا غوجايىنىمنىڭ كۈندە كۆز - كۆز قىلىپ ئادەمنى
ئالدايدىغان، ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيدىغان ئاجايىپ - غارايىپ قى-
لىقلىرىنى ئوقۇرمەنلەرگە ئەينەن ئىپادىلەپ بېرىشكە ئاجىز -
لىق قىلىمەن، بۇنىڭدىن ئەپسۇسلىنىمەن. شۇنداقتىمۇ ماڭا
ئامال يوق.

كاننېزى ئەپەندى ۋە مېنى ئەپەندى كەتكەندىن كېيىن،
غوجايىن يەنە كىتابخانغا بېكىنىۋالدى.
ئايال غوجايىن جەنۇبقا قارايدىغان كىچىك ئۆيدە ئۈچ ياشقا
توشمىغان بالىسىنى ئېمىتىۋاتاتتى. نورۇز گۈل ئېچىلغان پە-
سىلدە تۇمانلىق كۈنلەر ئاز بولاتتى، كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچىلا
كۈن غەربكە پاتاتتى. كەچلىك تاماقتا يېرىم قاچا بېلىق شورپى-
سى ئىچتىم، يەنە تېخى ماڭا بۆلۈنگەن سەدەپ قۇلۇلىسىنى پاك-
پاكىز يېۋەتتىم. قورسىقىم تويغانمكەن، ئارام ئېلىشىم كېرەك-
تە. شۇنىڭ بىلەن بىر بۇلۇڭنى تېپىپ بىردەم مۇگدېۋالدىم.
كىشىلەر دائىم مۇشۇكلەرنىڭ كۈيلىۋىشىنى باھاردىن دەپ-
رەك بېرىدۇ، ئۇلار باھار كەلگەندە كېچىسى ئۇخلىماي، سەت
چىرقىرىشىپ، يۈگۈرۈپ يۈرۈپ بىزگە ئارام بەرمەيدۇ، دېيىشە-

دىكەن. لېكىن ئەسلا ئۇنداق ئەمەس. مۇھەببەت ئەسلىدىنلا ئا-
لەمدىكى ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ. مۇشۇنىڭدىن قارىغاندا، ئاس-
ماندىن زېمىنغىچە، تۇپراقتىكى سازاڭدىن موزايېشىغىچە
كىممۇ مۇھەببەت كويىدا پاراكەندە بولمىغان دەيسىز، بۇ مەۋ-
جۇداتلاردا بولىدىغان ئورتاق ئەھۋال. مېنىڭ زامانداشلىرىم بول-
غان مۇشۇكلەرنىڭمۇ قەلبىدىكى مۇھەببەت باھار بىلەن تەڭ
ئويغىنىپ، ئۇلارنى جىم تۇرغۇزمايدۇ، لېكىن ئۇنچىۋالا ھەددە-
دىن ئېشىپمۇ كەتمەيدۇ. كەچمىشلىرىمنى ئەسلىگىنىمدە،
مەنمۇ ئىلگىرى مۇشۇكىگۈل خېنىمغا ئاشىق - بىقارار بولغان-
مەن. شۇڭلاشقىمىكىن، جاھاندىكى بارلىق ئەركەك ۋە چىشى
مۇشۇكلەر قىممەتلىك باھار مەزگىلىدە ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھالدا
مۇھەببەت شەيداللىرىدىن بولۇپ كېتىدۇ؛ لېكىن مەن بۇ ئىشنى
ئۆزۈمگە بېسىم قىلىۋالمايمەن، باشقا مۇشۇكلەر مېنى كەلتۈ-
رۈشنى ئويلاشمىمۇ، ئۇلارغا كۆڭۈل بېرىپ كەتمەيمەن، ماڭمۇ
ئامال يوق - تە! ھازىرقى ئەھۋالىمدىن قارىغاندا، ماڭا ئارام ئې-
لىش زۆرۈردەك قىلىدۇ. بۇنداق ئۇيقۇ بېسىپ تۇرغاندا، مۇھەب-
بەتلىشىش قانداقمۇ خۇش ياقىدۇ؟ شۇنىڭ بىلەن مەن ئاستا با-
لىلارنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، شېرىن ئۇيقۇغا كەتتىم.....

قايسى چاغدا ئويغاندىمكىن تاڭ، كۆزۈمنى ئاچسام، غوجايىن
كىتابخانىسىدىن ياتاق ئۆيىگە چىقىۋاپتۇ؛ بىردەمنىڭ ئىچىدە
يوتقانغىمۇ كىرىپ بوپتۇ. غوجايىن ئۇخلاشتىن بۇرۇن كۈتۈپ-
خانىسىدىن كىتابتىن بىرقانچىنى ئېلىپ چىقاتتى. ئەمما يات-
قاندىن كېيىن ئۇ كىتابلارنى ۋارقلاپمۇ قويمايتتى، بەزىدە تېخى
كىتاب ياستۇقىنىڭ يېنىدا تۇرسا تۈتۈپمۇ باقمايتتى. بىر قۇر -
مۇ ئوقۇمايدىغان ھالىغا كىتابنى ئالايتەن يېنىغا قويۇۋېلىش-
نىڭ نېمە زۆرۈرىيىتى؟ لېكىن، غوجايىننى غوجايىن قىلغىنى

دەل ئۇنىڭ مانا مۇشۇنداق ئالاھىدە تەرەپلىرى بولسا كېرەك. ئايال-لى ئۇنى زاڭلىق قىلىسمۇ، ئۇنىڭغا ياتاق ئۆيگە كىتاب ئەكىرمە دېسىمۇ، ئۇ ئەزەلدىن بۇ ئادىتىنى ئۆزگەرتكەن ئەمەس. ئۇ ھەر كۈنى كەچتە ئېرىنمەستىن ياتاق ئۆيگە كىتاب توشۇيتتى، بەزى كۈنلىرى تېخى ئۆزىنى باسالماي، ئۈچ - تۆت پارچە كىتابنى كۆتۈرۈپ كىرەتتى، بىرنەچچە كۈننىڭ ئالدىدا، ھەتتا «ئۇي قامۇسى» دېگەن چوڭ كىتابنى قۇچاقلاپ كىردى. دەپ كەلسەك، بۇ ئۇنىڭ قىزىقىشى ئوخشايدۇ. غوجايىنغا نىسبەتەن كىتاب ئوقۇيدىغان نەرسە ئەمەس، بەلكى ئادەمنى ئۇخلىتىدىغان قورال بولسا كېرەك.

ئۇ بۈگۈن كەچ يەنە نېمە كىتابنى كۆتۈرۈپ كىرگەندۇ؟ كۆزۈمنى ئېچىپ قارىسام، قىزىل مۇقاۋىلىق بىر كىتاب بۇرۇ-تىغا قويۇلغان ھالەتتە ئوچۇق تۇراتتى. غوجايىننىڭ سول بار-مىقى كىتاب ۋارىقى ئارىسىدا ئىدى. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بو-لىدۇكى، ئۇ بۈگۈن كېچە كىتاب ئوقۇش رېكورتىنى بۇزۇپ بەش - ئالتە بەت ئوقۇغاندەك تۇراتتى. قىزىل مۇقاۋىلىق كىتاب بىلەن بىر تەكشىلىكتە تۇرغان نىكېل يالىتىلغان يانچۇق سا-ئىتىدىن قايتقان نۇر تولىمۇ سوغۇق بىلىنەتتى.

ئايال غوجايىن بىلىمىنى بىر چى يىراقلىققا سوزۇپ، ئاغ-زىنى ئېچىپ، پۇشۇلداپ ياتاتتى. دۇنيادا قانداق كۆرۈنۈش ئەڭ سەت؟ دەپ سورالسا ئاغزىنى ئېچىپ ئۇخلاشتىنمۇ سەت كۆرۈ-نۈش يوق، دەپ جاۋاب بېرىمەن. بىز مۇشۇكلەر ئەزەلدىن ئۇخلى-غاندا ئاغزىمىزنى سەت ئېچىپ ياتمايمىز. ئەسلىدە ئېغىز دېگەن ئاۋاز چىقىرىدىغان، بۇرۇن دېگەن نەپەسلىنىدىغان قورال. باشقا گەپنى قويۇپ تۇرايلى، تورۇسقا چىقىۋالغان چاشقان ئوچۇق ئې-غىزغا تەرەت قىلىپ قويسا، نېمىدېگەن خەتەرلىك!

باللار نېمە قىلىۋاتقاندۇ؟ قارىسام ئۇلارمۇ ئۇيقۇغا چۈشۈپ-
تۇ. يېتىشلىرىنىڭ سەتلىكى ئانىسىدىن قېلىشمايتتى. ئاچە-
سى ئوڭ قولىنى سوزۇپ، سىڭلىسىنىڭ قولىغا قويۇۋاپتۇ،
سىڭلىسى ئاچىسىدىن ئوچ ئېلىپ، پۈتىنى ئاچىسىنىڭ قور-
سىغا قويۇۋېلىپ يۈزىنى ساڭگىلىتىپ، مەغرۇر يېتىپ كې-
تىپتۇ. ئىككىيلەن ئەسلىدىكى ياتقان يېرىدىن 90 گىرادۇس
يۆتكىلىپ كېتىپتۇ. گەرچە ئۇلار بەكلا پاراكەندە ياتقان بولسى-
مۇ، لېكىن خېلى بەخىرامان ئۇخلاۋاتاتتى.

سائەت نەچچە بولدىكىن دەپ ئۆيىنى بىر ئايلىنىپ چىقتىم.
تۆت ئەتراپ تىمتاس بولۇپ، تام سائىتىنىڭ «دىڭ، دىڭ» قىلغان
ئاۋازى، ئايال غوجايىنىڭ پۇشۇلدىغان ئاۋازى، شۇنداقلا يەنە يى-
راقتىن ئايال خىزمەتكارنىڭ چىشىنى غۇچۇراتقان ئاۋازدىن
باشقا ئاۋاز ئاڭلانمايتتى. ئايال خىزمەتكارغا باشقىلار «چىشىڭنى
غۇچۇراتتىڭ» دېسە، ئۇ «ياق» دەپ تۇرۇۋالاتتى، ئۇ يەنە خىجىل
بولماي «مەن تۇغۇلۇپ ھازىرغىچە چىشىمنى غۇچۇرلىتىپ باق-
قان بەندە ئەمەس» دەيتتى. ئۇ ئەزەلدىن «بۇندىن كېيىن تۈزىتەي،
سەت بولدى» دەپ باققان ئەمەس. توغرا، ئۇخلاۋاتقاندا بەزى ئىش-
لارنى ئادەم ئۆزىمۇ بىلىپ كەتمەيدۇ. لېكىن، بەزىدە سىز بىلىم-
گەن بىلەن، بۇ ئىش راستتىنلا يۈز بەرسە، سەت تۇرىدىغان
ئىش - تە! دۇنيادا مۇنداقمۇ ئادەملەر بار، ئەسكى ئىش قىلىپ
يۈرسىمۇ، ئۆزىنى نوچى چاغلادىغان. بۇ خىلدىكى كىشىلەر ئۆ-
زىنى گۇناھسىز چاغلان يۈرىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنى گۇناھسىز
چاغلانسىمۇ، ئۇلارنىڭ باشقىلارغا ئېلىپ كېلىدىغان خاپىلىقى
ھەرگىزمۇ ئازلاپ قالمايدۇ. ھېلىقى ئېسىلزا دە غوجام، ساھىب-
جامال خېنىم يەنە تېخى ھېلىقى خىزمەتكار دېگەنلەرنىڭ ھەم-
مىسى بىر جاڭگالنىڭ بۇرىلىرى.

تۇن پەردىسى تولۇق يېيىلىپ بولغانىدى. بىرەيلەن ئاشخا -
ننىڭ قوش قەۋەتلىك ئەينىكىنى چەكتى. ۋاي؟ بۇ ۋاق بولغاندا
كىمدۇ؟ چاشقان ئوخشىمامدۇ؟ ئەگەر شۇ بولسا خالىغانچە تاراڭ -
شىمتۋەر سۇن، مەن چاشقان تۇتاسلىقىنى قارار قىلىپ بولغان.
دېرىزە يەنە بىرنەچچە قېتىم چېكىلدى، ئەمما چاشقاندەك
قىلمايتتى. ئەگەر چاشقان بولغان تەقدىردىمۇ توخۇ يۈرەك بىر -
نېمە ئوخشايدۇ. بۇ ئۆيدىكى چاشقانلارنىڭ ھەممىسى غوجايىن -
نىڭ مەكتىپىدىكى ئوقۇغۇچىلارغا ئوخشاش، كېچە - كۈندۈز
دېمەي ئۆگىنىدىغان غوجايىننى قورقۇتۇشنىڭلا كويىدا يۈرىدۇ.
ئۇلار ھەرگىزمۇ دېرىزىنى چېكىپ ئاۋازە بولمايدۇ. دېرىزىنى
چەككىنى چاشقان ئەمەستەك قىلاتتى. بۇرۇن غوجايىننىڭ يا -
ناق ئۆيىگە باستۇرۇپ كىرىپ، غوجايىننىڭ پاناق بۇرنىنىڭ ئۆ -
چىنى چىشلەۋېلىپ، يايىپ كەتكەن ھېلىقى چاشقان ئەمدى
ماڭا قورقۇنچاق بىلىنىۋاتاتتى. چاشقان بولۇشى مۇمكىن ئە -
مەس! بۇ چاغدا دېرىزىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنگە سىيرىلغان، كا -
تەكچە ئىشىكنىڭ ئاستاغىغا يېپىلغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئەمدى
چاشقان ئەمەس ئادەم ئىكەنلىكى ئېنىق بولدى. شۇنچە كەچتە
ئىشىكمۇ چەكمەي، قۇلۇپلاقلق ئۆيگە كىرگەن كىمدۇ؟ مېنى
ئەپەندى ياكى سۈزۈكى ئەپەندى بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، كىم
بىلىدۇ؟ ئەتراپتىكىلەرگە تونۇشلۇق خارىنى جانابلىرىمۇ تېخى.
ئەگەر شۇ جاناب بولسا نېمىشقا دىدارىنى كۆرسەتمەيدىغاندۇ؟ ما -
نا ئەمدى ئۇ جاناب لاي پۇتلىرى بىلەن يوغان چامداپ ئاشخانا ئۆي -
گە بۆسۈپ كىردى. ئۇ ئىككى قەدەم چامداپ بولغانىدى. ئۇ ئۆ -
چىنچى قەدەمنى چامدىشىغا گەمىنىڭ ئاغزى «گۈم» قىلىپ يې -
پىلىپ، كېچە جىمجىتلىقى بۇزۇلدى. دۈمبەمنىڭ مويلىرى
خۇددى تاغاققا تاراپ قويغاندەك تىكلەشپ كەتتى. بىردەمدىن

كېيىن ئاياغ تىۋىشى توختىدى. ئايال غوجايىنغا قارىسام ئاغزىدا - نى كاماردەك ئېچىپ بەخىرامان ئۇخلاۋېتىپتۇ. بۇ چاغدا ئاشخا - نىدىن سەرەڭگە ياندۇرغان ئاۋاز ئاڭلىنىپ، ئەتراپ يورۇدى. جا - نابىنىڭ كۆزى مېنىڭكىدەك ئۆتكۈر ئەمەس چېغى، ھەرىكەتلىد - رىمۇ تازا قولاشمايۋاتاتتى.

مەن زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ، بۇ جاناب ئاشخانىدىن تاماقخا - نىغا چىقارمۇ؟ ياكى سولغا ئۆرۈلۈپ چوڭ ئىشىكتىن ئۆتۈپ، كىتابخانىغا كىرىپ كېتەرمۇ..... دېگەنلەرنى ئويلىدىم. لې - كىن چاپىدىغان، ئىشىك ئىتتىرگەن ئاۋازغا قارىغاندا، ئۇ لەمپىد - نىڭ ئاستىدىن ئۆتكەندەك، كىتابخانىغا تېخىمۇ يېقىنلاشقان - دەك قىلاتتى. كېيىن بىراقلا جىمىپ كەتتى.

بۇ چاغدا غوجايىن ئەر - خوتۇننى ئويغىتىش خىيالىغا كەلدىم. لېكىن ئۇلارنى قانداق ئويغاتسام بولار؟ مەن كىرلىكىد - نى چىشلەپ لەپپەڭشىتتىم. كۈچەپ سىرتقا تارتىم، ئىككى - ئۈچ قېتىم شۇنداق سىناپ باقتىم، كىرلىكىمۇ سوزۇلۇپ بىر يەرگە باردى، لېكىن غوجايىن ئۆرۈلۈپلا ھەممىنى يۈگەپ ياتتى. مۇزدەك بۇرنۇمنى غوجايىننىڭ يۈزىگە تەگكۈزۈپمۇ باقتىم، لې - كىن غوجايىن شېرىن چۈش كۆرۈۋاتقان چېغى، بۇرنۇمنى ئىت - تىرىپ «يوقال» دېگەندەك سىلكىۋەتتى. بۇرۇن مۇشۇككە نىس - بەتەن مۇھىم ئەزا سانىلىدۇ. مېياۋ! ئەجەبمۇ ئاغرىتىۋەتتى. غو - جايىننى ئويغىتىشتىن يالتايدىم، جانابىنىڭ ئاياغ تىۋىشى يەنە ئاڭلاندى. «شارت - شارت»، ئۇ كاردورنى بويلاپ ماڭا يېقىنلىد - شىۋاتاتتى. ئاخىر كەلدى! ئەمدى ھەممە ئىش بىكار بولىدىغان بولدى. مەن قەغەز توسۇق بىلەن سۆڭەك شاخلىرىنىڭ ئارىسىغا مۆكۈنۈۋېلىپ، ئەھۋالنى كۆزەتتىم.

جانابىنىڭ ئاياغ تىۋىشى ياتاق ئۆيىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە توخ -

تىدى، پۈتۈن دىققىتىمنى يىغىپ، ئۇنىڭ كېيىنكى باسقۇچتا نېمە قىلىشنى كۆزىتىپ تۇردۇم. كېيىن ئويلىسام، ئەينى چاغدا «پۈتۈن دىققىتىم بىلەن كۆزىتىپ» تولىمۇ باتۇرلۇق قىپ-تىمەن. ئەگەر چاشقان تۇتۇشتىمۇ مۇشۇنداق باتۇرلۇق قىلغان بولسام، چاشقان تۇتۇشقا ئۇستا بولۇپ كېتەر كەنمەن. بۇ جانابقا يولۇققۇنۇم ئوبدان بوپتۇ، يوشۇرۇن قابىلىيىتىمۇ ئاشكارىلاندى مانا، بۇنداق تەلەپنىڭ كەلمىكى تەس.

ئىشكىتىكى قەغەز يامغۇردا ھۆل بولۇپ كەتكەن چېغى، قەغەزنىڭ ئوتتۇرىسىنىڭ رەڭگى ئۆزگىرىپ، سۇس قىزىل رەڭ بارغانسېرى قېنىقلاشقىلى تۇردى. قەغەز تېشىلىپ قىپقىزىل بىر تىل كۆرۈنۈپ، بىردىنلا قاراڭغۇلۇق ئىچىدە غايىب بولدى. ئۇنىڭ ئورنىغا پارقىراق بىر نەرسە كامانىڭ سىرتىدا پەيدا بولدى. دەرۋەقە بۇ ئاشۇ جانابنىڭ كۆزى ئىدى، «شارت» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ياتاق ئۆينىڭ ئىشىكى ئېچىلىپ، مېنى تەقەززا قىلغان بۇ جاناب ئاخىر ئۆزىنى كۆرسەتتى.

قەدىمدە ئەۋلىيالار «كامالەتكە يەتكەن» دەپ تەسۋىرلىنەتتى، بولۇپمۇ ئەيسا ئۇنىڭ تىپىك مىسالىدۇر. 20 - ئەسىرگە قەدەم قويغان بۈگۈنكى كۈندە، نىقابلىق كامالەت ئىگىلىرىمۇ مەۋجۇت ئىكەن. ئەمما بىز كارامەت ئىگىلىرى دەپ قارىغانلار بەزىدە تولىمۇ قابىلىيەتسىز كېلىدىكەن. بۇ ئېنىقلا تەتۈرسىدىن چىقىپ ئىسپاتلاش. ئەلمىساقىتىن يېشىلمىگەن بۇ سىرنى پېقىر مۈشۈك يەشكەن ئوخشىمەن! بۇلارنى ئويلاپ، مەنمۇ ئادەتتىكى مۈشۈك ئەمەسكەنمەن دەپ خۇش بولدۇم، شۇنداقلا «مۈشۈكمۇ بوش ئەمەس» دېگەن قاراشنى، ئۆزىنىڭكىنىلا راست قىلىۋالدىدىغان ئىنسانلارنىڭ كالىسىغا قۇيۇۋەتسەمچۇ دەپ كەتتىم!

ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، دۇنيادىكى بارلىق مەۋجۇداتلارنى تەڭ-

رى ياراتقانكەن. ئەلۋەتتە ئىنسانلارنىمۇ ھەم شۇنداق. «ئىنجىل» دىكى مەزمۇنلارمۇ قەغەز ۋە قەلەم بىلەن خاتىرىلەنگەن. سانجاق - سانجاق ئادەملەر توپى ئارىسىدىن چىرايى ئوخشاشلارنى تاپماق مۇشكۈل. يۈز شەكلى ئېنىقلا پەرقلەندۈرۈش، ئەمما ئۆلچىمىدە چوڭ پەرق يوق. باشقا نۇقتىدىن تەھلىل قىلساق، ئىنسانلار ئوخشاش ماتېرىيالدىن ياسالغان تۇرۇقلۇق، بىر - بىرىگە چورتلا ئوخشىمايدۇ. شۇڭا، تەڭرىنىڭ ئادەمنى يارىتىشىدىكى قابىلىتىگە ئايرىپ تۇرۇش ئوقۇماي تۇرالمىمەن. شۇنچە ئاددىي ماتېرىيال ئىشلىتىپ تۇرۇپمۇ، بىر - بىرىگە تۈپتىن ئوخشىمايدىغان چىرايىلارنى يارىتالغان. رەسىمى بىر ئۆمۈر ۋاقىت سەرپ قىلسە - مۇ، كۆپ بولغاندا 12 - 13 خىللا ئۇپراز يارىتالايدۇ. شۇڭا، ئىنسانلار تەڭرىگە چەكسىز ھەمدۇسانا ئوقۇسا بولىدۇ. دۇرۇس، ئىنسانلارنىڭ كۆزىتىش ئىقتىدارىدىن قارىغاندىمۇ، تەڭرىگە بولغان ھۆرمىتىمنى ئېتىراپ قىلماي تۇرالمىمەن.

بۇنچىۋالا تەھلىل قىلىشنىڭ نېمە زۆرۈرىيىتى! ياتاق ئۆي - نىڭ بوسۇغىسىدىكى بۇ ناتونۇش ئەپەندى مېنى يۇقىرىقىدەك ئۆي - لارغا سالدى. «نېمە ئۈچۈن؟» ئويلىسام ئەسلىي مۇنداق ئىشكەن:

بۇ ئادەمنىڭ چىرايىغۇ خېلى يامان ئەمەس ئىكەن، لېكىن مېنى ئويغا سالغىنى، ئۇنىڭ قاش - كۆزلىرى بىزنىڭ ئۆيگە تولا كېلىدىغان سۆيۈملۈك كانىنېزى ئەپەندىگە بەكلا ئوخشايدىكەن، خۇددى بىر قېلىپتا قويغاندەك.

بۇ جاناب ئۇرۇق، قارا قاشلىق، سالاپەتلىك ئىدى. ئۇ تەخمىنەن 26 - 27 ياشلار ئۆچۈرۈسىدە بولۇپ، بۇ تەرىپىمۇ كانىنېزى ئەپەندىگە ئوخشايتتى. توۋا! تەڭرى ئويۇخۇشاش ئادەمدىن ئىككى - نى ياراتتىمۇ نېمە؟ راست گەپنى قىلغاندا، بۇ ئىككى كىشى بەك ئوخشايدىكەن، شۇڭا ھەيران بولماي تۇرالمىدىم، كانىنېزى ئەپەندى.

دىنىڭ نېرۋىسىدىن چاتاق چىقىپ، يېرىم كېچىدە ئوغرىلىققا كىرگەنمىدۇ؟ دەپ ئويلاپ قالدىم. لېكىن ئۇنىڭ شالاڭ بۇرۇتى پەرزىمنىڭ خاتالىقىنى ئىسپاتلاپ تۇراتتى.

جانابنىڭ قولى تۇقىدا بىر نەرسە تۇراتتى. قارىسام، غوجا-يىنىنىڭ كۈتۈپخانىسىدىكى كونا گىلەم ئىكەن. ئۇ ئۆچىسىغا كۆك رەڭلىك كاتەكچە گاچا كۆڭلەك كىيىۋالغان بولۇپ، بېلىد-گە كۈل رەڭ بەلباغ چىگىۋالغانىدى، كالتە ئىشتىنىدىن ئۇرۇق پاچاقلىرى كۆرۈنۈپلا تۇراتتى، ئۇ ئاستاغىنە بىر پۈتىنى ئېلىپ ئۆيگە كىرىشكە تەمشەلدى.

شېرىن چۈش كۆرۈۋاتقان غوجاين تۇيۇقسىزلا ئۆرۈلۈپ: — كانىپىزى! — دەپ ۋارقىراپ كەتتى.

ئالاقىدە بولغان ئوغرىنىڭ قولى تۇقىدىكى گىلەم يەرگە چۈشۈپ كەتتى - دە، دەرھال ئالدىغا يۆتكىگەن پۈتىنى قايتۇرۇ-ۋالدى، جىددىيلەشكىنىدىن پۈتلىرى تىترەپ كېتىۋاتتى. غو-جايىنىڭ بۇ بەسىرەمجان ئاۋازىدىن مەنمۇ چۆچۈپ كەتتىم. غو-جايىن بىر نېمىلەرنى دەپ ئاغزىنى پۈرۈشتۈرۈپ، ياستۇقنى بىر ياققا تاشلاپ يەنە ئۇيقۇغا كەتتى. غوجاين جۆيلۈپ ئىختىيار-سىز «كانىپىزى» دەپ ۋارقىراپ تاشلىغانىدى.

جاناب كارىدوردا ئەتراپىنى كۆزىتىپ بىردەم تۇرۇۋېلىپ، ئەر - خوتۇن ئىككىسىنىڭ ئۇيقۇغا غەرق بولغانلىقىنى جەزم-لەشتۈرگەندىن كېيىن، ئاستا بىر پۈتىنى ئالدى، بۇ قېتىم كان-نېزى دېگەن ئاۋازمۇ ئاڭلانمىدى. بىردەم تۇرۇۋېلىپ يەنە بىر پۈ-تىنىمۇ ئېلىپ ئۆيگە كىردى. كۆكۈچ چىراغ نۇرى 12 كىۋادرات مېتىر كېلىدىغان ئۆينى غۇۋا يورۇتۇپ تۇراتتى. جانابنىڭ سايد-سى چىراغ نۇرىنى توسۇپ ئىككىگە بۆلۈۋەتتى. ئۇنىڭ سايسى تامىنىڭ يېرىمىغا چۈشۈپ ئەتراپىنى قاراڭغۇلاشتۇرۇۋەتتى، بې-

شىمنى بۇراپ قارىسام ئۇنىڭ سايىسى تامنىڭ ئۈچتىن ئىككى قىسمىنى ئىگىلەپ، ئۇياقتىن - بۇياققا پۇلاششىپ يۈرەتتى. تەڭ - رى نېمىشىقىمۇ ئادەمنى شۇنچە قامەتلىك يارىتىپ، سايىسىنى چىرايلىقراق ياراتمىغاندۇ؟ ھەرقانچە كېلىشكەن ئادەم بولسىمۇ ئۇنىڭ سايىسى تۇرۇپقىلا ئوخشايدىكەن ئەمەسمۇ، تولمۇ كۈل - كىلىك ئىش - تە، بۇ! جاناب ئايال غوجايىننىڭ ئۇخلىغاندىكى چىرايىغا ئوغرىلىقچە قاراپ، ئۆزىچە كۈلۈپ كەتتى. ئۇنىڭ كۈل - گەندىكى چىرايى كاننېزىنىڭ كۈلۈشىگە تېخىمۇ ئوخشاپ كەت - تى، مەن راستتىنلا ھەيران قالدىم.

ئايال غوجايىننىڭ ياستۇقىنىڭ يېنىدا ئەتراپى مىخلانغان كىچىكرەك بىر قۇتا بار ئىدى، قۇتنىڭ ئىچىدە تاتارا سانپى يۇرتىغا قايتقاندا ئالغاج كەلگەن پېچەكگۈل قاچىلانغانىدى. پې - چەكگۈلنى ياستۇقنىڭ يېنىغا قويۇۋېلىش تارىختا كۆرۈلمىگەن غەلىتە ئىش - تە! ئايال غوجايىن ھەتتا قورۇمىغا سالىدىغان ئاق شېكەرنىمۇ كىيىم ئىشكاپىغا سېلىپ قوياتتى. ئۇنىڭ كالىد - سىدا «نەرسە - كېرەكنى ئۆز جايىغا قويۇش» دەيدىغان ئاڭ يوق ئىدى. ئۇ ھېلىغۇ پېچەكگۈلكەن، ھەتتا تۈزلىغان تۇرۇپ، تەرخە - مەكلەرنى ياتاق ئۆيگە قويۇشنى نورمال ئىش دەپ قارايتتى. ئەمما، بۇ جاناب ئەۋلىيا بولمىغاچ، ئۇنىڭ بۇنداق بىر ئايال ئىكەنلىكى - نى بىلمەيدۇ، ئەلۋەتتە. ئايال غوجايىن يېنىغا قويۇۋالغان نەرسە - نى باشقىلار ئەتىۋارلىق بۇيۇم بولسا كېرەك، دەپ پەرەز قىلىدۇ - دە. جاناب قۇتنىنى قولغا ئېلىپ، خېلى تۇرى بار كەن دەپ ھېس قىلدى بولغاي، ناھايىتى ھاياجانلىنىپ كەتتى. كۆڭلۈمدە، ئۇ ئەخمەق پېچەكگۈلنى ئوغرىلىدى، دەپ ئويلىدىم. ئۇنىڭ بۇ قىلد - قى ماڭا ناھايىتى قىزىقارلىق بىلىنىپ كۈلگۈم كەلدى. قالاي - مىقان ئاۋاز چىقارماي دەپ، كۈلكەمنى زورغا بېسىۋالدىم.

جاناب سەل توختىۋېلىپ، پېچە كگۈلنى يۇڭ ئەدىيالغا ئا-
ۋايلاپ يۆگىدى، ئاندىن ئۇنى باغلايدىغانغا تانا ئىزدەپ ئەتراپقا كۆز
يۈگۈرۈتتى. ئۇنىڭ كۆزى غوجاين ئۇخلاشنىڭ ئالدىدا ئېلىۋەت-
كەن لاتا بەلباغقا چۈشتى - دە، قولىدىكى پېچە كگۈلنى شۇنىڭ
بىلەن مەككەم باغلاپ ئاستا كۆتۈرۈۋالدى. كۆڭلۈمدە، ئەمدى ئۇ
نېمىلەرنى ئالار، دېگەنلەرنى ئويلىدىم. ئۇ غوجايننىڭ يىپەك
كۆڭلىكىنى كەڭرى ئېچىپ، ئايال غوجايننىڭ بەلبېغى، غو-
جايننىڭ كالتە كۆڭلىكى ۋە ئاسما مايكىسى قاتارلىق پارچە-
پۇرات نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى رەتلىك سېلىپ باغلىدى. ئۇ-
نىڭ ھەرىكىتىنىڭ چاققانلىقىغا قايىل بولماي تۇرالمىدىم.
ئارقىدىن ئۇ ئايال غوجايننىڭ بەلبېغى بىلەن بىر ئەن رەختتە
تانا ياساپ بوپىنى چىگىپ تەييار قىلدى. ئۇ يەنە نېمىلەرنى ئې-
لىۋالسام بولار؟ دېگەندەك ئۆپچۆرسىگە قاراپ، غوجايننىڭ تا-
ماكىسىغا كۆزى چۈشتى - دە، ئۇنىمۇ يانچۇققا سالدى. ئۇ تېخى
تاماكىدىن بىرنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ، تۇتاشتۇرۇپ چىكىپ، ھۇ-
زۇرلىنىپ كەتتى. تاماكا ئىسى يوقىماي تۇرۇپ، جانابنىڭ ئاياغ
تىۋىشى غايىب بولدى. بۇ چاغدا غوجاين ئەر - خوتۇن تېخىچە
ئۇخلاۋاتاتتى. ئىنسانلار نېمىدېگەن بىپەرۋا! تەڭرى ھەقىقەتەن
ئامالسىز كەن.

مەن راستتىنلا ئارام ئالمىسام بولمىغۇدەك. بۇنداق چارچاپ
كەتسەم سالامەتلىكىمگە زىيانلىق - تە، شۇنداق قىلىپ مەنمۇ
ئۇيقۇغا كەتتىم. ئويغانغاندا، غوجاين ئەر - خوتۇن ئارقا ھويلىدا
چارلىغۇچى ساقچىلار بىلەن پاراڭلىشىۋېتىپتۇ.
— ئۇنداقتا مۇشۇ يەردىن ھويلىغا كىرىپ، ئاندىن ھۇج-
راڭلارغا كىرىپتۇ! ئىككىڭلار راستتىنلا ھېچ ئىشنى سەزمە-
دىڭلارما؟

— شۇنداق، — دېدى غوجاين سەل خىجىل بولۇپ.
 — ئۇنداقتا، ئۇ سائەت قانچىلەر دە ئۆيۈڭلەر گە كىرگەندۇ؟
 چارلىغۇچى ساقچى سەل بىمەنە سوئال سوراپ قالدى، ئوغ-
 رىنى سەزمىگەن ئادەم، نەدىمۇ ۋاقتىنى بىلەلسۇن. لېكىن غو-
 جايىن ئەر - خوتۇن بۇنى ھېس قىلالماي، ئۇنىڭ سوئالىغا جاۋاب
 بېرىمىز دەپ، بىر - بىرىدىن سوراشتى:
 — نەچچە بولغىيتتى؟
 — ئۇ چاغدا..... — دېدى ئايال غوجاين قاتتىق ئويلىغان
 قىياپەتتە.

— سىز ئاخشام قانچىدە ئۇخلىغان؟
 — مەن سىزدىن كېيىن ئۇخلىغان.
 — شۇ، مەن سىزدىن بۇرۇن ياتقان.
 — قانچىدە ئويغاندىڭىز؟
 — ئەتىگەن سائەت يەتتىدىغۇ دەيمەن.
 — ئۇنداقتا ئوغرى قانچىدە كىرگەندۇ؟
 — بېرىم كېچىدىغۇ دەيمەن.
 — بېرىم كېچىلىكىنى كىم بىلمەيدۇ؟ سائەت قانچىدە دە-
 ۋاتىمەن؟

چارلىغۇچى ساقچىمۇ پەقەتلا رەسمىيەت ئۈچۈن ئۇنى - بۇنى
 سوراپ قويغانىدى. ئەمەلىيەتتە ئوغرىنىڭ قانچىدە كىرگەنلى-
 كىنى سوراشنىڭ قىلچە ئەھمىيىتى يوق. يالغاندىن بولسىمۇ
 بىر ۋاقتىنى دەپ قويسا بولىدىغان ئىشقا، ئەر - خوتۇن ئىككى-
 سى بىر - بىرىدىن توختىماي سوئال سوراپ، چارلىغۇچى ساق-
 چىنىڭمۇ بېشىنى ئاغرىتىۋەتتى. ساقچى:
 — ئۇنداقتا ئوغرىنىڭ كىرگەن ۋاقتى ئېنىق ئەمەس دەپ
 يازاي، — دېدى - دە، خاتىرىسىنى ئېلىپ يېزىشنى باشلىدى.

چارلىغۇچى ساقچىنىڭ چىرايىدا كۈلكە كۆرۈنمەيتتى.
— ئۇنداقتا ئوغرىلانغان نەرسىلەرنىڭ تىزىملىكىنى بېرىڭ، — دېدى ساقچى.

غوجايىن «مىڭجىنىڭ 38 - يىلى، پۇستانى ئاينىڭ پوكۇنى كۈنى ئوغرى دېرىزىدىن ياتاق ئۆيگە كىرىپ، ماۋۇ نەرسىلەرنى ئوغرىلاپ چىقىپ كەتتى. يۇقىرىدا دېيىلگەن گەپلەر راست، ئالاھىدە ئەر زى سۇندۇم» دەپ يازدى.

— بۇ دوكلات ئەمەس، بەلكى ئەر زى، شۇڭا خەتنى تاپشۇرۇۋال. غۇچى ئورۇننىڭ ئىسمى يېزىلمىغىنى ياخشى، — دېدى چارلىغۇچى ساقچى.

— ئوغرىلانغان نەرسىلەرنى بىر مۇبىر يازامدۇق؟

— قانداق نەرسە؟ باھاسى قانچە؟ مۇشۇ تەرتىپ بويىچە بېرىپ چىقىسىلەر. ھەي! بۇلارنى يازغاننىڭغۇ پايدىسى يوق، بەردىمىر ئالىدىغانى ئېلىپ بولدى!

چارلىغۇچى ساقچى شۇنداق دېدى - دە، ئۆرۈلۈپلا چىقىپ كەتتى.

غوجايىن سىياھنى كۆتۈرۈپ مېھمانخانا ئۆيگە كىرىپ ئالغا قاراپ ۋارقىردى:

— مەن ھازىر ئەر زى خېتى يازمەن، سەن ئوغرىلانغان نەرسىلەرنى بىر مۇبىر ئېيتىپ بەرگىن! تېزرەك ئېيتقىن!
— ۋاي توۋا، ئادەمنى بىزار قىلىمىڭا! بۇنداق ۋارقىرىسىڭىز كىم مۇ يۈرەكلىك ئېيتالسىن؟— دېدى ئايال غوجايىن كۆڭلىدىكىگە ئىنچىكە بەلباغنى چەگكەچ.

ئۇ شۇنچە كۈچسىمۇ بەلباغ مەھكەم چىگىلىمدى بولغاى، ئارقىدىنلا ئۇ ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇردى.

— تۇرقۇڭغا قارا، نېمىشقا بەلباغنى چىڭراق چەگمىدىڭ؟

— كەڭ بەلباغنى ئوغرىلاپ كەتكەن تۇرسا، مەندە نېمە ئامال!

— ئاشۇ كەڭ بەلباغنىمۇ ئوغرىلاپتىمما؟ نېمىدېگەن پەس ئوغرى بۇ! ئۇنداق بولسا بەلباغدىن باشلاپ يازاي! قانداق بەلباغتى؟
— قانداقتى دەيسىزغۇ؟ خۇددى نەچچىسى بار دەك! شۇ ھې-

لىقى قارا ئەستەرلىك شايىدىن تىكىلگەن بەلباغچۇ!
— ياخشى، قارا ئەستەرلىك شايىدىن تىكىلگەن بەلباغ بىر تال! نەچچە پۇلغا يارايدۇ؟

— ئالتە سوم ئەتراپىدا بولار!
— نېمانچە قىممەت بەلباغ ئۇ، پۇلنى بۇزۇپ! بۇنىڭدىن كېيىن بىر يېرىم سومدىن قىممەت بەلباغ ئالما!

— نەدىمۇ ئۇنداق ئەرزان بەلباغ بولسۇن! ماڭا بىر ئازمۇ كۆ-
گۈل بۆلمەيدىكەنسىز. مېنى لابدۇر يۈرسۇن دەيدىكەنسىز - دە،
ئۆزىڭىزنىلا ياساپ.

— بولدى قىل! يەنە نېمە يىتتى؟
— تاۋار كەمزۇل. ئۇنى كاۋانو يەڭگەم سوۋغا قىلغان، ئۇمۇ
ئوخشاشلا تاۋاردىن تىكىلگەن، لېكىن بۈگۈن كىيگىنىمگە پە-
قەتلا ئوخشىمايدۇ.

— تەھلىلىڭنى ئاڭلايدىغان چولام يوق! نەچچە پۇلغا يارايدۇ؟
— 15 سومغا.
— 15 سوملۇق تاۋار كەمزۇل سالاھىيىتىڭگە قەتئىي ماس
كەلمەپتۇ!

— نېمە بوپتۇ، يا سىزگە ئالدۇرمىسام!
ئۇندىن باشقا يەنە نېمىنى ئاپتۇ؟
— بىر جۈپ قارا پايپاق.
— سېنىڭمۇ؟

- سىزنىڭغۇ! 2 مو 7 پۇڭغا ئالغان.
— ئۇنىڭدىن باشقىچۇ؟
— بىر قۇتا پېچە كىگۈل
— پېچە كىگۈلنىمۇ ئوغرىلاپتىما؟ پىشۇرۇپ يەي دېگەنمىدۇ
ياكى شورپىغا سېلىشنى ئويلاشقانمىدۇ؟
— قانداق يېيىشنى كىم بىلسۇن، ئوغرىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ
سوراپ كېلەمتىڭىز يا؟
— نەچچە پۇل دەيمىز؟
— پېچە كىگۈلنىڭ باھاسى ماڭا نامەلۇم.
— ئۇنداق بولسا 12 سوم 5 مو ئەتراپىدا دەپ يېزىپ قويماي.
— بۇ جۆيلۈگە نىلىك ئەمەسمۇ؟ پېچە كىگۈل قانداقمۇ 12
سوم 5 مو بولسۇن، ئادەمنى قورقۇتتىڭا!
— بىلمەيمەن دەۋاتمامتىڭ؟
— بىلمەسلىكىم ئېنىق، لېكىن 12 سوم 5 مو دېسەك
بەك ئېشىپ كېتىدۇ.
غوجايىن ئەر - خوتۇن تۈنۈگۈن كېچە ئۆيىگە ئوغرى كىرىپ
گەنلىك سەۋەبلىك، كەيپىياتى بەك ناچار ئىدى. شۇڭا، مەن يا-
ۋاشلىق بىلەن ئاستا مېھمانخانىدىن چىقىپ كەتتىم.
دەل مۇشۇ چاغدا پېچە كىگۈلنى ئالغۇچ كەلگەن تاتارا سانپى
كۆرەڭلىگەن ھالدا كىرىپ كەلدى. تاتارا سانپى غوجايىننىڭ
شاگىرتى ئىدى. ئۇ سىياسىي قانۇن ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتكۈ-
زۈپ، ھازىر مەلۇم بىر شىركەتنىڭ كان ئىشلىرى بۆلۈمىدە
ئىشلەيتتى. يەكشەنبە كۈنلىرى غوجايىن بىلەن ئەسرالمىشپ
كېتەتتى، ئۇ بۇ ئۆيدىكىلەر بىلەن قەۋەتلا يېقىن ئىدى.
— قۇشناچىم، بۈگۈن ھاۋا بۆلەكچىلا ياخشى! — دېدى ئۇ
ئايال غوجايىنغا قاراپ، يۈكۈنۈپ ئولتۇرغاچ.

— ھە تاتارا، كەلدىڭىزمۇ؟
 — ئۇستازىم سىرتقا چىقىپ كەتكەن ئوخشىمامدۇ؟
 — ياقەي، كىتابخانىسىدا.
 — قۇشناچىم، ئاران بىر كەلگەن يەكشەنبىدە ئۇستا-
 زىم ئارام ئالماي كىتاب كۆرسە، چارچاپ كېتىدۇ! شۇنداقمۇ؟
 قۇشناچىم.
 — ماڭا دېگىنىڭىزنىڭ پايدىسى يوق، ئۇستازىڭىزنىڭ ئۆ-
 زىگە دەڭ!

— لېكىن..... — دېدى تاتارا ئۆيگە بىر كۆز يۈگۈرۈتۈۋەت-
 كەندىن كېيىن، — بۈگۈن قىزچاقلىرىمۇ كۆرۈنمەيدىغۇ؟
 ئۇ شۇنداق دەپ تۇرۇشىغا، ئاتسوكۇ بىلەن سۈمكۈ يۈگۈ-
 رۇپ كىردى.
 — تاتارا ئاكا! بۈگۈن تۈرمەل ئەكەلدىڭىزمۇ؟ — دېدى
 ئاتسوكۇ.

ئۇ تاتارانى كۆرۈپلا ئالدىنقى قېتىم ۋەدىلىشىپ قويغان
 تۈرمەلنى يادىغا ئالغانىدى. تاتارا بېشىنى قاشلاپ سەمىيلىك
 بىلەن:

— ئاپلا، ئۇنتۇپ قاپتىمەن، لېكىن خاتىرجەم بولۇڭ، كې-
 يىنكى قېتىم چوقۇم ئېلىپ كېلىمەن.
 — بولمايدۇ، — دېدى ئاچىسى.
 بۇنى ئاڭلاپ سىڭلىسىمۇ ئاچىسىنى دوراپ:
 — بولمايدۇ، — دېدى.

ئايال غوجايىنىڭ كەيپىياتى بارا- بارا ياخشىلىنىپ، چى-
 رايىغا كۈلكە يۈگۈردى.

— تۈرمەلنى ئەكەلمىگىنىم بىلەن، بۇرۇن ئەكەلگەن پې-
 چەكگۈلنى كىچىك مەلىكە تېتىپ كۆرگەن بولغىدىڭىز؟

— پېچە كگۈل دېگەن نېمە؟

ئاچىسى شۇنداق سورىشىغا، سىڭلىسىمۇ ئۇلاپلا:

— پېچە كگۈل دېگەن نېمە؟— دەپ سوراپ تۇرۇۋالدى.

— تېخى يېمىدىڭلارما؟ تېزدىن ئاناڭلارغا دەڭلار، پىشۇرۇپ

بەرسۇن! كاراتسونىڭ پېچە كگۈلى تو كيونىڭكىگە ئوخشمايدۇ،

شۇنداق يېيىشلىك!

تاتارا يۇرتىنى ماختاشتىن توختىغاندا، ئايال غوجايىن خى-

جىل بولغان ھالدا:

— تاتارا، ئالدىنقى قېتىم ئەكەلگەن پېچە كگۈلىڭىزگە

رەھمەت!

— قانداقراقكەن! تېتىپ كۆردىڭىزمۇ؟ مەن ياغاچ قۇتا زا-

كاز قىلىپ، پارچىلىنىپ كەتمىسۇن دەپ مەھكەم سېلىپ قويد-

غان، ئۆز گەرمەي تۇرغاندۇ - ھە؟

— ئەپسۇس، سىز سوۋغا قىلغان پېچە كگۈلىنى تۈنۈگۈن

كېچە ئوغرى ئالدى.

— ئوغرى! نېمە؟ پېچە كگۈلىنىمۇ ئوغرى ئالامدىكەن؟

تاتارا سەل ھەيران بولدى.

— ئانا، ئاخشام ئۆيگە ئوغرى كىردىما؟— دېدى چولڭ مەلىكە.

— شۇنداق،— دېدى ئايال غوجايىن بوش ئاۋازدا.

— ئوغرى كىرىپتۇ..... ئوغرى كىرىپتۇ..... ئوغرىنىڭ

چىرايى قانداقكەن؟

بۇ غەلىتە سوئالغا ئايال غوجايىن نېمىدەپ جاۋاب بېرىشنى

بىلەلمەي قالدى.

— چىرايى شۇنداق قورقۇنچلۇقكەن،— دېدى ئۇ تاتاراغا قا-

راپ قويۇپ.

— قورقۇنچلۇقمىكەن؟ تاتارا ئاكامنىڭ چىرايىغا ئوخشام-

دىكەن؟— دېدى چوڭ مەلىكە قىلچە يۈز - خاتىر قىلماي.
— نېمىلەرنى دەيدىغانسىز! ئەدەپسىز!
— ھا - ھا - ھا..... مېنىڭ چىرايىم شۇنچە قورقۇنچلۇق -
ما؟ چاتاق بولدىغۇ ئەمدى، — دېدى تاتارا بېشىنى قاشلاپ.
ئايال غوجايىن بىلەن تاتارا ئۆزىنى باسالماي كۈلۈپ كەتتى.
بالىلار ۋاراڭ - چۈرۈڭ قىلىپ گەپنى گەپ قىلمىدى.
— ھويلىغا چىقىپ ئويناڭلار، سىلەرگە ئوخشىتىپ تاماق
ئېتىپ بېرىمەن.

ئايال غوجايىن بالىلارنى بەزلەپ سىرتقا چىقىرىۋەتتى.
— ئېھتىمال شۇنداقتۇ! ئەمىسە مەن ئۇستازنىڭ يېنىغا
كىرىپ، «ۋېي قامۇسى» دىن ئىزدەيدىغان نەرسەمنى ئىزدەپ چى-
قاي، شۇغىنىسى ئۇستازمۇ غەلىتىكەن، بۇنداق ياخشى ھاۋادا
ئۆيدىن چىقمىغىنى نېمىسى. قۇشناچىم، بۇنداق كېتىۋەرسە
ئۇنىڭ ئاشقازان كېسىلى قانداق ياخشىلىنىدۇ! ياخشىسى ئۇ -
نىڭغا نەسەھەت قىلىڭ، ئۇنى دېگەندەك جايلارغا بېرىپ، نورۇز
گۈلىنى تاماشا قىلىپ كەلسۇن!
— سىز ئېلىپ بېرىڭ، ئۇستازىڭىز ئايال كىشىنىڭ گې-
پىنى ئاڭلىمايدۇ.

— يېقىندىن بېرى ئۇ يەنە مۇراببا يەۋاتامدۇ؟
— شۇنداق، ئاۋۋالقىدەكلا.
— يېقىندا ئۇستازىم ماڭا قاقشاپ بەردى. ئۇ «ئايالىم مېنى
مۇراببانى بەك يەپ كەتتىڭىز، دەيدۇ، لېكىن مەن ئۇنچىۋالا جىق -
مۇ يېمەيمەن! خاتا ئويلىۋالغان چېغى» دېدى. شۇنىڭ بىلەن مەن
«لېزىيو بىلەن قۇشناچىم بىرلىشىپ يەپ تۈگەتكەن ئوخشايدۇ»
دېدىم.

— تاتارا، سىزمۇزە، بەكلا ئادەمنىڭ زىتىغا تېگىسىز جۇ -

مۇ! نېمىشقا ئۇنداق دەيسىز؟

— قارىسام، سىزمۇ مۇرابباغا ئامراق تەك قىلىسىزغۇ؟

— ئۇنى قانداق بىلىۋالدىڭىز؟

— مەن بىلىمەن..... لېكىن، قۇشناچىم راستتىنلا يې-

مىگەنمىدىڭىز؟

— يېيىشىنىغۇ ئازراق يېگەن. ئازراق يەپ قويغانغا نېمە

بولماقچىتى؟ ئۆزۈمنىڭ ئۆيىدىكى نەرسە تۇرسا.

— ھا- ھا! ئويلىغىنىمدەكلا بولدى، ئەمدى ئۆز گېپىمىز-

گە كېلەيلى، ئۆيگە ئوغرى كىرگىنى يامان بوپتۇ! ئۇ پېچە كگۈل-

نىلا ئوغرىلاپتىمۇ؟

— پېچە كگۈلنىلا ئوغرىلىسىغۇ مەيلىتى، ئادەتتە كىيىد-

غان كىيىمنىمۇ ئاپتۇ.

— چاتاق بوپتۇ، ئەمدى يەنە قەرز ئالىدىكەنسىز - دە؟ بۇ مۇ-

شۈك ئەسلىدە ئىت بولۇپ قالسا بوپتىكەن، ھەقىقەتەن ئەپسۇس-

لىمنارلىق ئىش بوپتۇ. قۇشناچىم ئەمدى ئىت بېقىش، مۇشۇك

باققاننىڭ نېمە پايدىسى، يېيىشىنىلا بىلگەن. چاشقان تۇتامدۇ بۇ

جانىۋار؟

— بىرمۇ چاشقان تۇتۇپ باقمىدى، بەك ھۇرۇن، دۆت بىر

مۇشۇك بۇ.

— ھە، ئۇنداق بولسا ئۇنى باققاننىڭ پايدىسى يوقكەنغۇ؟ ئۇ-

نى دەرھال كۆزدىن يوقىتىش! ياكى بولمىسا مەن ئېلىپ كې-

تىپ سويۇپ يېۋىتەيمۇ؟

— ۋاي تاتارا، مۇشۇك گۆشى يەيدىكەنسىز - دە؟

— شۇنداق، مۇشۇك گۆشى بەك يېيىشلىك.

— ئالامەتكەنسىز جۇمۇ!

ئىلگىرى مەن ئاڭلىغان رىۋايەتلەر ئىچىدە تۆۋەن تەبىقىد-

كىلەر ئىچىدىن مۈشۈك گۆشى يەيدىغانلار چىقانتى. لېكىن، ساپالىق تاتارا ئەپەندىنىڭ ئۇلاردىن پەرقى يوقلۇقى مېنى ھەقىدەتەن ھەيران قالدۇردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ كەمبەغەل ئوقۇغۇچىمۇ ئەمەس، ئوقۇش پۈتكۈزگەندىن كېيىن ھال - كۈنى خېلى ياخشى، نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇ قانۇن كەسپىنى ئوقۇغان باكلاۋۇر، ھازىر روكۇي ماددىي ئەشيا شىركىتىدە ئىشلەيدۇ، مۇشۇنداق تۇرۇقلۇق ئاشۇنداق گەپ قىلسا ھەيران بولماي تۇرالامدۇم؟

«ئوغرىدىن ساقلانغۇلۇق» دېگەن بۇ ئەقلىيە سۆزنى كانىپىزى ئەپەندىنىڭ چىرايدىشىنىڭ ئەمەلىيىتى ئىسپاتلىدى. «ئوغرىنى تۇتالمىغان مۈشۈكنى يەپلا ئۇجۇقتۇرۇش» دېگەن گەپنى تاتارا تۇنجى قېتىم ئوتتۇرىغا قويدى. «ھوشيارلىقنى ئاشۇرۇش» مۇھىم. ھوشيار بولسا خاپىلىق بولمايدۇ، لېكىن خاپىلىقىمۇ بارغانسېرى كۆپىيىپ قېلىۋاتىدۇ. شۇڭا بىر كۈنمۇ بىر پەرۋالىق قىلماسلىقىم كېرەك. ئادەم ھەرقانچە ھىيلىگەر بولۇپ كەتسىمۇ، ئىچى - تېشى ئوخشىمايدۇ، ھوشيار بولۇش ئاليجاناب بولۇپ كەتكەنلىك ئەمەس. «تېشى پال - پال، ئىچى غال - غال» دېگىنى دەل مۇشۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. ماڭا ئوخشاش مۈشۈك تاتارانىڭ ئىلتىپاتىدا قازاندا پىياز قىيمىسىغا ھەمراھ بولۇپ، ئۇ دۇنياغا سەپەر قىلامدۇم تېخى. بۇلارنى ئويلاپ تامنىڭ بۇلۇڭىدا تۈگۈلۈپلا قالدىم. خوتۇنى بىلەن سوقۇشۇپ، كىتابخانىسىغا كىرىپ كەتكەن غوجايىن تاتارانىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، مېھمانخانا ئۆيىگە قايتىپ چىقتى.

— ئۇستاز، ئاڭلىسام ئۆيۈڭلەرگە ئوغرى كىرىپتۇ؟ تازىمۇ قىلماشمىغان ئىش بوپتۇ، — دېدى تاتارا.

— بۇ ئۆيگە كىرگەن ئوغرىنىڭ ئۆزى ئەخمەق!
غوجايىن ھەرقانداق چاغدا ئۆزىنى چوڭ تۇتاتتى.

— ئوغرىغۇ ئەخمەق، لېكىن ئوغرىلانغۇچىنىمۇ ئەقىللىك دەپ كەتكىلى بولمايدۇ.

— ھېچنېمىسىنى ئوغرى ئالمايدىغان تاتارادەكلەر ئەقىللىك بولمامدىغان؟— دېدى ئايال غوجايىن ئېرىگە يان بېسىپ.
— ئويلسام، ھەممىدىن ئەخمىقى يەنىلا مۇشۇ مۇشۇك كەن. توۋا، ئۇنىڭ زادى نېمە غەرىزى باردۇر؟ يا چاشقان تۇتمايدىكەن، ئوغرى كىرىسىمۇ كۆرمەسكە سالىدىكەن..... ئۇستاز، بۇ مۇشۇكنى ماڭا بېرىۋېتىڭ، بولامدۇ؟ ئۇنىڭ بۇ ئۆيدە ھېچقانداق رولى يوقكەن.

— سىزگە بەرسەممۇ بېرەي. سىزگە لازىمى بارمۇ؟
— ئۇنى پىشۇرۇپ يەيمەن!

غوجايىن بۇ رەزىل سۆزنى ئاڭلاپ، دەرھال كۆڭلى ئېلىدەشىپ، ئاشقازان كېسىلى قوزغالغاندىكىدەك بىئاراملىق ئىچىدە يالغان كۈلۈپ، ھېچقانداق ئىپادە بىلدۈرمىدى. تاتارامۇ چوقۇم يەيمەن دەپ تۇرۇۋالمىدى، ھېلىمۇ تەلپىم باركەن. بىر ئازدىن كېيىن غوجايىن گەپنىڭ تېمىسىنى يۆتكەپ:

— مۇشۇكنىڭ گېپىنى قويۇپ تۇرايلى. كىيىم - كېچەك - نى ئوغرى ئالغىنى يامان بولدى، توڭلاپ كېتىۋاتمەن، — دېدى ئازابلانغان ھالدا.

دۇرۇس، ئەلۋەتتە توڭلايدۇ - دە! غوجايىن بۇرۇن پاختىلىق چاپاندىن ئىككىنى كىيەتتى، ئەمما بۈگۈن جىلتىكە بىلەن گا-چا يەڭ كۆڭلەك كىيىۋېلىپ، ئەتىگەندىن بېرى تىترەپ يۈرىدۇ. ھازىر ئاشقازىنى ئازراق ياخشى بولغاندەك كۆرۈنىسىمۇ، پۇت - قو-لى ئىسسىماي، قان ئايلىنىش راۋان بولمايۋاتتى.

— ئۇستاز! ئوقۇتقۇچىلىق قىلىدىغان كەسپ ئەمەسكەن! ئوقۇتقۇچىنىڭ ئۆيىگە ئوغرى كىرسە، كۈن ئالمىقىمۇ تەسكە

چۈشىدىكەن، ئۇنىڭدىن كۆرە كارخانچى بولغان ياخشىمۇ نېمە؟
— ئۇستازىڭىز كارخانچىنى ياقتۇرمايدۇ، ئۇنىڭغا دېگەن
بىلەنمۇ بىكار، — دېدى ئايال غوجاين تاتاراننىڭ سوئالىغا گەپ
قىستۇرۇپ.

— ئۇستاز، سىز خىزمەت قىلغىلى نەچچە يىل بولدى؟
— بۇ يىل 9 - يىلى، — دېدى ئايال غوجاين ئېرىنى نېمە
دەيدىكىن دەپ قاراپ قويغاچ.

— توققۇز يىل بولغان بىلەن يا مائاش ئۆسمىسە. ھەرقانچە
ئىشلىگەن بىلەنمۇ باشقىلار ياخشى دېمىسە! — دېدى تاتارا.
— ئوقۇتقۇچى بولغۇم يوق، كارخانچى بولۇشنى ئويلايمۇ
باقىمىدىم، — دېدى غوجاين.

غوجاين كۆڭلىدە نېمە چوت سوقۇۋاتىدىكىنىڭ!
— ئۇستازىڭىز بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ياقتۇرمايدۇ، شۇ -
ئا. .... — دېدى ئايال غوجاين.

— قۇشناچىم ياقتۇرسا كېرەك.
تاتارا قاملاشمىغان چاقچاقتىن بىرنى قىلدى.
— ئۇ ھەممىدىن بەك ياقتۇرمايدۇ! — دېدى غوجاين كەس -
كىنىلىك بىلەن.

ئايال غوجاين بىردەم جىمىپ كېتىپ، ئارقىدىن يەنە ئې -
رىگە بۇرۇلۇپ ئۇنى قەتئىي بويسۇندۇرۇش مەقسىتىدە:
— ئېھتىمال، ھازىر نەپەس ئېلىشتىنمۇ بىزار بولۇۋاتقان -
سىز؟ — دېدى.

— ئۇ خىزمەتلەرنى ئۇنچىۋالا ئارزۇلايمۇ كەتمەيمەن، — دې -
دى غوجاين تەمكىنلىك بىلەن.

ئايال غوجاينمۇ پەسكويغا چۈشۈپ قالدى.
— ئۇستاز، بىردەم سەيلە قىلىپ كىرسىڭىز يېنىكلەپ

قالسىز. بۇنداق ئولتۇرۇۋەرسىڭىز سالامەتلىكىڭىز گىمۇ زىيانلىق. يەنە دېسەم، ياخشىسى كارخانىچى بولۇڭ! پۇل تېپىشىمۇ ئاسانغا چۈشىدۇ.

— سىزنىڭمۇ تاپقان پۇلىڭىز تايىنلىققۇ.

— قاراڭ ئۇستاز، مەن تېخى شىركەتكە ئۆتكەن يىلى كىر-

دىم. شۇنداقتىمۇ ئاز دۇر - كۆپتۈر ئېشىنچا پۇلۇم بار.

— قانچىلىك ئېشىنالىدىڭىز؟ - دېدى ئايال غوجايىن

قىزىقىپ.

— 50 سوم يىغدىم.

— ئايلىق مائاشىڭىز زادى قانچىلىك؟ - دەپ سورىدى ئايال

غوجايىن.

— 30 سوم. زۆرۈر تېپىلغاندا لازىم قىلارمەن دەپ، ھەر ئاي-

دا شىركەت مالىيەسىگە بەش يۈەندىن پۇل قويمەن. قوشنا-

چىم، سىزمۇ پارچە پۇلىڭىزغا پاي چېكى سېتىۋېلىڭ! ھازىر-

دىن باشلىسىڭىز تۆت - بەش ئايغا قالماي بىر قاتلىنىدۇ. ئاز-

راقلا پۇلمۇ تېزلا ئىككى - ئۈچ قاتلىنىپ كېتىدۇ،

— ئەگەر ئېشىنچا پۇلىمىز بولغان بولسا، ئۆيگە ئوغرى

كىرگەنگە ئۈنچىۋالا تۈگىشىپ كەتمەس ئىدۇق.

— شۇڭا، ياخشىسى كارخانىچى بولۇڭ، ئەگەر ئۇستاز قا-

نۇن ئوقۇغان بولسا، شىركەت ياكى بانكىدا ئىشلىگەن بولاتتى،

ئايىدا تۆت - بەش يۈز يۈەن كىرىم قىلالايتتى. تولىمۇ ئەپسۇسلى-

نارلىق ئىش - تە، بۇ! ئۇستاز، سىز ھېلىقى سۈزۈكى فۇجىنى

تونۇمسىز؟

— تونۇيمەن.

— شۇنداقمۇ؟ نەچچە كۈن ئىلگىرى بىر قېتىملىق زىيا-

پەتتە ئۇنىڭ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم. ئۇ سىزنىڭ گېپىڭىزنى

قىلدى، ئۇنىڭ دېيىشىچە سىز ئىلگىرى ئۇنىڭ بىلەن كوشكاۋا ئىبادەتخانىسىدا بىللە تۇرۇپتىكەنسىز. كېيىنكى قېتىم ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشىڭىز مېنىڭ ئۇنى يوقلاپ بارىدىغانلىقىمنى ئېيتىپ قويارسىز، — دېدى.

— ئاڭلىسام، ئۇ يېقىندا توكيوغا كەپتۇ.

— شۇنداق. ئىلگىرى ئۇ كىيوسو كۆمۈر كېنىدا ئىشلەيتتى. يېقىندا توكيوغا يۆتكىلىپ كەپتۇ. ھال - كۈنى خېلى ياخشىكەن. ئۇ مېنى دوست ئورنىدا كۆرۈپ سىرداشتى. ئۇستاز، دەپ بېقىڭ، ئۇ ئايدا قانچە پۇل تاپالار؟
— بىلمەيدىكەنمەن.

— ئايدا 250 سوم ئالىدىكەن. يېرىم يىلدا ۋە يىل ئاخىرىدا مۇكاپات ئالىدىكەن، شۇنداق بولغاندا ئايدا 400 — 500 سوم ئالىدىكەن. ئۇ شۇنچىلىك پۇل ئالغان يەردە، سىزدەك ئىنگىلىز تىلى ساۋات چىقىرىش دەرسى بېرىدىغان پىروفېسسور بۇنداق تۆۋەن مائاشقا ئىشلىسىڭىز ھەقىقەتەن ئەخمەقلىق - تە!
— راستتىنلا ئەخمەقلىق دېسەك بولىدۇ!

غوجايىندەك ھېچ ئىش بىلەن كارى يوق ئادەمنىڭ پۇلغا بولغان قارشى ئادەتتىكى ئادەمدىن ھېچ پەرقلىنمەيدۇ. نامراتلىق ئۇنى پۇلغا تېخىمۇ ئىنتىزار قىلىۋەتكەن چېغى.
تانارا تىجارەت ھەققىدە ھاياجانلىنىپ سۆزلەپ بولۇپ، دەيدىغانغا گەپ تاپالماي، ئۆزىچىلا:

— قۇشناچىم! مېدۇسىنىڭ قانچىنى ئىپتىدائىي ئۇستازنى يوقلاپ كېلەمدۇ؟

— شۇنداق، تولا كېلىدۇ.

— ئۇ قانداقراق ئادەم؟

— بىلىملىك كىشىدەك كۆرۈنىدۇ.

— كېلىشكەنما؟
— سىزگە ئوخشاپ قالدۇ.
— شۇنداقمۇ؟ ماڭا ئوخشايدىكەن - دە؟ — دېدى تاتارا ناھايىتى سۈرلۈك قىياپەتتە.
— كاننېزى ئەپەندىنى قانداق تونۇيسىز؟ — دېدى غوجايىن.
— يېقىندا بىرەيلەن مەندىن كاننېزى ئەپەندىنى سۈرۈش- تۈرگەن. ئۇ باشقىلار قىزىققۇدەك قالتىس كىشىمە؟
تاتارا ئۆزىنى كاننېزىدىن چوڭ تۇتقاندەك قىلىپ چىرايدى.
نى پۈرۈشتۈرۈپ قويدى.
— ئۇ كىشىنىڭ سىزدىن قالتىسلىقىدا گەپ يوق.
— مەندىن قالتىسمە؟ — دېدى تاتارا پەرۋاسزلا.
ئۇنىڭ مۇشۇنداق ئۆزگىچە مەجەزى بار ئىدى.
— ئۇ يېقىندا دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئالامدىكەن؟
— ئىلمىي ماقالە يېزىۋاتقان ئوخشايدۇ.
— ساراڭدىن يەنە بىرسى چىقتىمۇ نېمە؟ ئىلمىي ماقالە يېزىپ نېمە قىلىدۇ! مەن تېخى تەرىپىنى قىلغۇدەك شەخسىمەن.
كىن دەپتىمەن.
— قارىشىڭىز باشقىچە جۈمۈ سىزنىڭ، — دېدى ئايال غوجايىن كۈلۈپ تۇرۇپ.
— بەزىلەر ئۇ دوكتورلۇق ئۇنۋانىنى ئالالسا بىرىنىڭ ئۆيىدىكى قىزچاق ئۇنىڭغا تېگىدىكەن، دەپ يۈرىدۇ، توۋا! خوتۇن ئالىمەن دەپ دوكتور بولارمۇ ئۇ ئەمدى؟ ئۇنىڭغا تەگكۈچە ماڭا تەگكىنى تۈرۈك ئۇ قىزنىڭ.
— كىمگە شۇنداق دېدىڭىز؟
— كاننېزىنى مەندىن سۈرۈشتۈرگەن ئادەمگە شۇنداق

دېدىم.

— سۈزۈكىغىما؟

— ياقەي، بۇ گەپلەرنى ئۇنىڭغا ئۇدۇل دېگىلى بولمايدۇ،
چۈنكى ئۇ مېنىڭ باشلىقىم تۇرسا.

— تاتارا، مۇنداق ھۈنرىممۇ بار دەڭ، بىزنىڭ ئۆيگە كەل-
سىڭىز گىدىيىپ كېتىدىكەنسىز، سۈزۈكىنىڭ ئالدىدا موللا
مۈشۈككە ئايلىنىپ قالدىكەنسىز ئەمەسمۇ!

— شۇنداق، ئەگەر شۇنداق يول تۇتمىسام ئىشىم چاتاق!

— تاتارا، ئايلىنىپ كېلەيلى، — دېدى غوجايىن تۇيۇقسىزلا.
ئۇ نېپىز جىلتىكە كىيىۋالغىچ تۇڭلاپ كەتكەندى، كۆڭ-
لىمدە بىردەم ھەرىكەت قىلسا ئىسسىپ قالىدىغاندەك ھېس قى-
لىپ، بۇ گەپنى قىلدى. ھەممە گەپنى ئويۇن - چاقچاق دەپ بىلى-
دىغان تاتارا قىلچە ئىككىلەنمەي مېڭىشقا تەييار بولدى.

— ماڭايلى! ئۇنىڭغا بارامدۇق ياكى ئىمۇساكاغا بېرىپ
گۈرۈچ كۈمۈلچى يەپ كېلەمدۇق؟ ئۇستاز، سىز ئىمۇساكانىڭ
گۈرۈچ كۈمۈلچىنى يەپ باققانمۇ؟ قۇشناچىم! سىز بىر كۈنى
بېرىپ تېتىپ كۆرۈڭ، شۇنداق يۇمشاق، شۇنداق يېپىشلىك،
تېخى ھاراق بېرىدۇ.

تاتارا كاسىلداۋاتقاندا غوجايىن شىلەپسىنى كىيىپ، ئايد-
غىنى ئالماشتۇرغىلى تۇردى.

مەن يەنىلا بىردەم ئارام ئالاي، ئارام ئېلىش تەڭرىنىڭ جان-
لىقلارغا بەرگەن ئىلتىپاتى. جانلىقلار ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىش-
مۇ مۇھىم، ئارام ئېلىش تېخىمۇ زۆرۈر. ئەگەر تەڭرى ئۇخلاش
ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئەمگەك ئۈچۈن ياشا دېگەن بولسا، مەن ئۇ-
نىڭغا «ئېيتقانلىرىڭىز دۇرۇس، مەن ئەمگەك ئۈچۈن ياشىغان
ئىكەنمەن، ئەمگەك ئۈچۈن ئارام ئېلىشىم كېرەك» دېگەن بولات-
تىم. غوجايىندەك ئاغزى بېسىقمايدىغان ئادەممۇ يەكشەنبىدىن

بۆلەك كۈندە ئارام ئېلىشقا ۋاقىت ئاجرىتىدۇ ئەمەسمۇ؟ مەندەك دىلى نازۇك مۈشۈكمۇ، كېچە - كۈندۈز مىدىرلاپ ھەرىكەت قىلىپ تۇرىدۇ، شۇڭا غوجايىنغا قارىغاندىمۇ كۆپرەك ئارام ئېلىش شىم كېرەك - تە، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ تاتاراننىڭ مېنى ئۇخلاشتىن باشقىنى بىلمەيدىغان ھۇرۇن مۈشۈك دەپ تىللاشلىرىغا نېمە دەي ئەمدى؟ ئۇلارنىڭ نەزىرىدە تاغنى تالقان، باغنى بوستان قىلىپ تەر چىقارسا ئاندىن ئەمگەك قىلغان بولىدىكەن - دە. لېكىن ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، بۈزۈرۈكۋار بۇدەھارما ئىستىقامەت - كە ئولتۇرۇپ، پۇتلىرى سېسىپ كېتىپتۇ، كىشىلەر ئۇنى تاش ئۆڭگۈرنىڭ يوقىدىن ئېلىپ چىققاندا، ئاغزى بىلەن كۆزى يۈمۈلۈپ، گەپمۇ قىلالماپتۇ، ئۇنىڭ تىرىك ياكى ئۆلۈكلۈكىنى ھېچكىم بىلمەپتۇ. ئۇنىڭ كاللىسى جايدا بولغاچ، يەنىلا كۆڭلىدە ئىستىقامەت قىلىۋېتىپتۇ. يەنە كۆڭزىچىلارنىڭمۇ ئىستىقامەتتە ئولتۇرۇشتا داڭقى بار، ئەمما ئۇلار تەركىدۇنيا بولۇۋالمايدۇ. ئۇلار ئادەتتىكى ئادەملەردىن كۆپ چىدامچان. ئۇلارنىڭ سىرتقى قىياپىتى ناھايىتى سالىماق، سالاپەتلىك.

مۈشۈك بولغىنىم بىلەن مەنمۇ ئىجتىمائىي ھايات، ھەر - قانچە ئەخلاقلىق بولۇپ كەتسەممۇ، مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، جەمئىيەت بىلەن ماسلاشمىسام بولمايدۇ. غوجايىن، خانىم، ھەتتا ئايال خىزمەتكار، تاتارا بولسۇن مېنى تەنقىدلىگەندە، لىلا نۇقتىدا تۇرمايدۇ، بۇنىڭدىن سەل ئەپسۇسلىنىمەن، لېكىن بەك پەرۋا قىلىپمۇ كەتمەيمەن. ئەگەر ئىنسانلار ئەقىللىقلىك قىلىپ، قارىغۇلارچە ئىش تۇتۇپ، تېرەمنى سويۇپ، مۇزىكانتقا سېتىپ بەرسە؛ قۇلىقىمنى كېسىپ، تاتاراننىڭ غىزالىنىشى ئۈچۈن بەرسە بۇ نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق ئىش - ھە!

پېشانىگە پۈتۈلگەننى كۆرمەي چارە يوق، كاللامنى ئىشلىد -

تىپ بۈگۈنگە قەدەر ياشاپ كەلگەن مۈشۈك مەن. سالامەتلىكمۇ ئىنتايىن مۇھىم، خەتەرگە تەۋەككۈل قىلغانلىق جان بىلەن ئويناشقانلىق، بۇ تەڭرىنىڭ ئىرادىسىگىمۇ خىلاپ. يىرتقۇچ شىرنى قەپەسكە سولاپ قويسا، چوشقىدىن نە پەرقى؛ ئوۋچىنىڭ قولىغا چۈشكەن بۇر كۈتتىڭمۇ چۈجىدىن پەرقى يوق. مەن جۇڭ-گولۇقلار بىلەن بىرگە يۈرسەم، بارا-بارا جۇڭگولۇقلارنىڭ مۈ-شۈكىگە ئوخشاپ قالمىمەن، ئەلۋەتتە؛ مەن جۇڭگولۇقلارنىڭ مۈ-شۈكى بولمىمەن دەپ چاشقان تۇتمىغانغا بولمايدۇ..... شۇنداق قىلىپ، ئاخىر چاشقان تۇتۇش قارارىغا كەلدىم.

ئاڭلىسام ياپونىيە بىلەن رۇسىيە ئۇرۇش قىلىۋاتقىلى خېلى بويىتۇ. پېقىر ياپونىيەلىكنىڭ مۈشۈكى بولغاچقا، ئەلۋەتتە ياپونىيە تەرەپتە تۇرىمەن - دە. مۈشۈكلەردىن قوشۇن تەشكىل-لەپ، رۇسىيەلىكلەرنى مورلاپ ئۆلتۈرۈۋەتسەككەن دەيمەن. بۇنداق غەيرەتلىك مۈشۈكلەرگە نىسبەتەن، بىرەر چاشقان تۇتۇش دېگەن قانچىلىك ئىشتى؟ تۇتمەن دەيدىغان ئىرادە بولسىلا كۆزنى يۇمۇپ تۇرۇپمۇ تۇتقىلى بولىدۇ چاشقان دېگەننى. ئىلى-گىرى بىرەيلەن بىر داڭلىق راھىبكالاندىن: «ئاڭنىڭ چېكىگە قانداق يەتكىلى بولىدۇ؟» دەپ سوراپتۇ. راھىبكالان ئۇنىڭغا: «مۈشۈك چاشقان تۇتقاندەك» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئۇنىڭ دېمەك-چى بولغىنى، مۈشۈك چاشقان تۇتقاندەك پۈتۈن دىققەت بىلەن كۆزەتكەندە، ھەر قانداق چاشقاننىڭ قېچىپ قۇتۇلمىقى مۈش-كۈل. دېمەك، مېنىڭ چاشقان تۇتماسلىققا، شۇنداقلا يەنە چاشقان تۇتالمايمەن دېيىشكە باھانەم يوق. بۈگۈنگە قەدەر چاشقان تۇتال-ماسلىقىم، تۇتاي دەپ ئويلىنىپ كۆرمىگەنلىكىمدىن بولغان.

باھار كېچىسى، مەيىن شامال لەرزىن ئۇرۇلماقتا. مەن ئاس-ئاشخانا ئۆيىنىڭ ئىشىكىدىكى كاماردىن كىردىم، ئاشخانغا

قارىسام سۇ ئالدىغان نوگاي چېلەك يۈزىدە لەيلەپ، شامالدا ئۇ -
ياقتىن - بۇياققا ئۇزۇپ يۈرۈپتۇ..... بۈگۈن كەچ پەۋقۇلئاددە
بىر خىزمەت كۆرسىتىپ، ئۆيدىكىلەرنى ھەيران قالدۇرۇش قارا -
رىغا كەلدىم. شۇڭا ئەتراپنى ئوبدان كۆزىتىپ، ئەھۋال ئىگىلەش -
كە كىرىشتىم. ئەمەلىيەتتە بۇ يەرنىڭ ئەھۋالىغۇ ماڭا بەش
قولىدەك ئايان. پۇل ياتقۇزۇلمىغان ئاشخانا ئوتتۇرىسىدىن ئىككى -
گە ئايرىلغان بولۇپ، بىر تەرىپى سۇخانا، يەنە بىر تەرىپى ئاشخانا
ۋە كۆكتات ساتىدىغانلار بىلەن سودىلىشىدىغان جاي. ئوچاق
خېلى ئالىي بولۇپ، غوجايىنىمدەك كەمبەغەلنىڭ ئۆيىگە تازا يا -
راشمىغاندەك كۆرۈنىدۇ، سۆسۈن رەڭلىك مەس چۆگۈن پارقە -
راپ تۇرىدۇ. ئوڭ تەرەپتىكى تامنىڭ ئارىلىقىدا ئىككى چى كې -
لىدىغان جاي بولۇپ، ئۇ مېنىڭ مەخسۇس سەدەپ قۇلۇلىسى قې -
پىنى قويىدىغان جايىم. ئاشخانىنىڭ يېنىدىكى ئالتە چى كېلىد -
دىغان جايدا ئىشكاپ بولۇپ، ئۇنىڭغا قاچا - قۇچا سېلىنغان، بۇ
ئىشكاپ ئەسلىدىنلا كىچىك ئاشخانىنى تېخىمۇ تار كۆرسىتىد -
دۇ. ئىشكاپنىڭ يېنىدا ئېگىزلىكى ئۇنىڭ بىلەن تەڭ كېلىد -
غان ئادەتتىكىچە كاتەكچە جازىدا ھاۋانچا قويۇلغان، ئۇنىڭغا يەنە
دەسمال ۋە ھاۋانچا تېشى، يەنە بىر تەرەپتە ئوت ئۆچۈرگۈچ بار. قا -
رىداپ كەتكەن ۋاسا ئارىلىقىغا ئىلغۇچ ئېسىلغان، ئۇنىڭغا يەنە
تېخى بامبۇك سېۋەت ئېسىلغان بولۇپ، شامال چىقسا لەپەڭ -
شىپ كېتىدۇ. نېمىشقا سېۋەتنىمۇ ئېسىپ قويىدىغاندۇ دەيد -
مەن؟ بۇ ئۆيگە يېڭى كەلگەن چېغىمدا بۇ ئىشلارنىڭ تېگىگە يې -
تىپ بولالمىغانىدىم. كېيىن ئۇقسام يەيدىغان نەرسىلەرگە مۇ -
شۇكىنىڭ قولى يەتمەسۇن دەپ سېۋەتكە سېلىپ ئېسىپ قويغا -
نىكەن. ئىنسانلارنىڭ كۆڭلى - كۆكسى نېمانداق تاردۇ دەيمەن.
ئەمدى چاشقانغا جەڭ ئېلان قىلىش پىلانى تۈزۈشكە باشلىد -

دىم، ئۇنى ئۇجۇقتۇرۇش ئۈچۈن ئەلۋەتتە ئۇ چىقىدىغان كامانى كۆ-
زىتىشىم كېرەك، لېكىن كامارنىڭ تۇۋىدىن نېرى كەتمەي يۈر-
سەم، مۇشۇكلۇك سالايتىمگە تەسىر يېتىدىغاندەك بىلىندى.
چاشقانغا جەڭ ئېلان قىلغانىكەنمەن، مەيلى قانچە چاشقان-
غا يولۇقاي ئۇلاردىن قەتئىي قورقماسلىققا تىرىشىشىم كېرەك.
چاشقانلارنىڭ قايسى كاماردىن چىقىشىنىمۇ بىلمىسەم، تولد-
مۇ ھاماقەتلىك بولىدۇ - دە. كۆزىتىشىمچە، چاشقان ئاساسلىقى
تۆۋەندىكى ئۈچ كاماردىن چىقىدۇ. بىرىنچىسى، ئېرىقتىكى
چاشقان چوقۇم يۈندى يولىنى بويلاپ مېڭىپ، ئوچاقنىڭ كەينى-
دىن چىقىدۇ. ئۇ چىققاندا مەن ئوت ئۆچۈرگۈچنىڭ كەينىگە يو-
شۇرۇنۇپ، ئۇنىڭ قايتىش يولىنى توسۇيمەن. ئىككىنچىسى،
چاشقان ۋاننىدىكى سۇنى قويۇپ بېرىدىغان كۈل رەڭ كاماردىن
چىقىپ، مۇنچىدىن ئۆتۈپ، ئاشخانغا سوقۇنۇپ كىرىۋالىدۇ.
بۇنداق ئەھۋالدا، مەن ئاش چېلىكىنىڭ ئۈستىدە كۆزىتىپ تۇ-
رۇپ، چاشقان پەيدا بولغان ھامان، ئېتىلىپ بېرىپ ئۇنى تۇتۇۋا-
لىمەن. ئۈچىنچىسى، ئىشكاپنىڭ ئوڭ تەرەپ تۆۋىنىدە ئورغا-
سىمان بىر كامار بار، بۇمۇ چاشقان چىقىدىغان جايىمىكىن دەپ
گۇمان قىلىمەن. ئەگەر چاشقان بۇ يەردىن چىقىپ قالسا، تۇۋ-
رۇككە يۆلىنىپ، ئۇنى ئۆتكۈزۈۋېتىپ، يان تەرەپتىن ھۇجۇم قى-
لىپ ئۇنى ئۇجۇقتۇرۇۋېتىمەن.

ئەگەر ئۈستىدىن چۈشسە قانداق قىلىش كېرەك؟ تورۇس
بۇستا قارىداپ كەتكەنىدى، چىراغنىڭ يورۇقىدىمۇ قاپقارا كۆ-
رۈنەتتى. مەنمۇ بۇ تۇرقۇمدا ئۈستىگە يامىشىپ چىقىپ چۈشە-
لەيدىغاندەك ئەمەس. چاشقانمۇ ئۈنچە ئېگىز يەردىن سەكرىيەل-
مەيدۇ، شۇڭا بۇ ئېھتىماللىقنى ۋاقتىنچە ئويلاشماي تۇراي. لې-
كىن بۇ ئۈچ يولدىن خەۋپ كېلىدىغىنى ئېنىق. ئەگەر چاشقان

قوشۇنى بىرىنچى يۆنىلىشتىن ھۇجۇم قوزغىسا، بىر كۆزۈمنى يۇمۇپ تۇرۇپمۇ جايلىۋېتىمەن. ئىككىنچى يۆلىنىشتىن ھۇجۇم قىلسا، ھوشيارلىقىم بىلەن يەنىلا ئۇلارنى مەغلۇپ قىلىمەن. ئەگەر ئۈچ يۆلىنىشتىن تەڭلا قورشاپ ھۇجۇمغا ئۆتسە، ئۇنداقتا نېمە قىلارمىنى بىلەلمەي ھودۇقۇپ كېتىشىم مۇمكىن، ئەڭ ياخشىسى ئۇنداق ئىش يۈز بەرمىسۇن.

چاشقانلار تەكچىدە تۇرۇۋېلىپ ھۇجۇمغا ئۆتسە، مېنىڭمۇ تاقابىل تۇرۇش پىلانىم بار. ئەگەر مۇنچىدىن ھۇجۇمغا ئۆتسە، ئۇنىڭغىمۇ ئامال تەييار؛ ئەگەر كۆلچەكتىن ھۇجۇمغا ئۆتسە، تېرىكمەي سالماقلىق بىلەن كۆزىتىپ، پۇرسەت كۈتۈپ ئۇلارنى جايلايمەن. جەڭ قىلىشتا ئۈچ يۆلىنىشنىڭ بىرىنى تاللاش كېرەك. تە. ئەڭ ياخشىسى، ئۈچ يولدىن تەڭلا ھۇجۇمغا ئۆتىدىغان ئەھۋال يۈز بەرمىسۇن.

مەن تازا تاكتىكا ئۈستىدە تەپەككۈر قىلىۋاتسام ئايال خىزمەتكار تۇيۇقسىز كاتەكچە ئىشىكنى ئېچىپ ئالدىمدا پەيدا بولدى. ئۇ مۇنچىدىن چىقىپ، ئاشخانىنىڭ ئىشىكىنى ئېتىۋېتىش ئۈچۈن كىرگەنىدى، ئېھتىمال ئاخشام ئۆيگە ئوغرى كىرگەچ، تەجرىبە - ساۋاقنى يەكۈنلەپ شۇنداق قىلغان چېغى.

قاراڭغۇ چۈشمىگەچ چاشقانلارنىڭ قارىسى كۆرۈندى. مەيىتى، ئۇلار بىلەن ئېلىشىشتىن بۇرۇن سەل ئارامىنى ئېلىۋالاي.

قاچانلاردىن مۈگدەپ قالىدىم، بىلىمدىم، ئۇخلاپ قېلىپ پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويۇشتىن ئەنسىرەپ، قوللىرىمنى لىكىلدەتتىپ قويۇپ، ئەتراپنى بىر كۆزىتىپ چىقتىم، سائەتنىڭ چېكىلدىشىدىن باشقا ھېچقانداق ئاۋاز ئاڭلانمىدى.

چاشقان چىقىدىغان چاغمۇ بولۇپ قالغاندۇ! زادى قايسى

كاماردىن چىقار؟ بۇ چاغدا ئىشكاپ تەرەپتىن تىكىلىدىغان ئاۋاز ئاڭلاندى، خۇددى تەخسىنىڭ گىرۋىكىدىن تۇتۇپ ئوغ-رىلىقچە بىر نەرسە يەۋاتقاندا كىلا قىلاتتى. مۇشۇ يەردىن چىقىشى ئېنىق بولدى! كامارنىڭ يېنىدا ساقلاپ تۇردۇم، لېكىن ئۇ ھېچ چىقىدىغاندەك ئەمەس. تەخسىنى كىتىرلەتقان ئاۋازمۇ بېسىقىپ قالدى. ھازىر چوڭراق چىنىنى كۈچەپ غاجا-ۋاتقاندا كىلا قىلاتتى؛ ئىشكاپنىڭ ئىشكىگە يېقىن جايدا يەنى بۇرنۇمنىڭ ئۇچىغا ئۈچ سۇڭ كېلىدىغان يەردە چاشقاننىڭ ئۇ-ياقتىن بۇياققا ماڭغان ئاۋازىنى ئاڭلىغان بىلەن، ئۇلارنىڭ بىر-سىنىڭمۇ رۇخسارىنى كۆرمىدىم. ئارىمىزنى ئىشك ئايرىپ تۇرغۇچ، دۈشمەن ئۇ تەرەپتە كۆرەڭلەپ يۈرەتتى، مەن بولسام بۇ تەرەپتە ھاڭۋىقىپ ساقلاپ تۇردۇم، نېرۋىلىرىم ئۆرلەپ كەتتى. ئايال خىزمەتكار ئىشكىتىن بىر كامار ئېچىپ بەرگەن بولسا نەقەدەر ياخشى بولغان بولاتتى - ھە! تازىمۇ بىر مەتۇ سەھرالىق خىزمەتكار - دە ئۇ.

ئەمدى ئوچاقنىڭ كەينىدىكى ماڭا مەنسۇپ سەدەپ قۇلۇد-سىمۇ قىمىرلاشقا باشلىدى. دۈشمەن ئەمدى ئۇنىڭغا يېقىنلاش-قىلى تۇرۇپتۇ، ھەقىقەتەن تەلۋىلەشكىلى تۇردى! مەن ئاستاغىنا شۇ تەرەپكە يېقىنلاشتىم. قارىغۇدەك بولسام، ئىككى چېلەك-نىڭ ئارىلىقىدىن چاشقان قۇيرۇقىنى كۆرسىتىپ قويۇپلا غىپ-پىدە يوقاپ كەتتى، بىردەمدىن كېيىن مۇنچىدىكى ئېغىز چايد-قاش قاچىسى «دالڭ» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ يۈز يۇيۇش قاچى-سىغا ئۇرۇلدى. پەرىزىمچە دۈشمەن كەينىمدىلا ئىدى. بوينۇمنى بۇراپ بولغۇچە، بەس سۇڭ ئۇزۇنلۇقتىكى بىر ئەبلەخ پاققىدە قىلىپ چىش پاستىسىنى ئۇرۇۋېتىپ، كارىدور تەرەپكە قېچىپ كەتتى. مياۋ! نەگە قاچىسەن! مەن ئارقىدىن قوغلاشقا باشلىدىم،

لېكىن ئۇنىڭ قارىسى كۆرۈنمەيتتى. ئەمەلىيەتتە چاشقان تۇ-
تۇش مەن ئويلىغاندەك ئاسان ئەمەسكەن. ئالدى بىلەن چاشقان
تۇتۇش گۇمپامنى ئۆستۈرسەم بولغۇدەك.

مەن مۇنچىنىڭ يېنىغا كەلگەندە، چاشقان تەكچىدىن قاچ-
تى، مەن تەكچىنىڭ يېنىدا تۇرسام، چاشقان مۇنچىنىڭ تېگى-
دىن قاچتى. ئاشخانا ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىدا كۆزەتچىلىكتە تۇر-
سام، چاشقان ئۈچ تەرەپتىن قۇتراپ چىققىلى تۇردى، مەن توختى-
ماي ئۇياقتىن - بۇياققا يۈگۈرۈپ، ھاسىراپ ھېچ ھالىم قالمىدى،
لېكىن بىرمۇ چاشقان تۇتالمىدىم. نېمىدېگەن بىچارىلىك! بۇ-
داق تېگى پەسلەرگە يولۇققاندا، ھەرقانچە ھەيۋەتلىك چوڭ قو-
شۇن بولسىمۇ ئامال قىلغىلى بولمايدىكەن.

باشتا غەيرەتكە كېلىپ چاشقانلارنى ئۇچۇقتۇرۇۋېتىش
ئىستىكىدە بولغانىدىم. ئاخىرىدا ئاشخانا ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىدا
تۇرۇپ ئاۋازچىلىك، بىزارلىق ۋە ھارغىنلىق ھېس قىلىپ،
مىدىر قىلماي تۇرۇپ قالدىم. ۋاقىت ئۇزارغانسېرى مېنى ئۇيىقا
باسقىلى تۇردى، ھەرقانچە ئالدىنقى سەپتە بولساممۇ، ئارام ئې-
لىشنى قولدىن بېرىپ قويسام بولمايدۇ - دە.

لەمپە ئاستىدىكى ئۇچۇق دېرىزىدىن گۈل بەرگىسى ئۇچۇپ
كىردى. مەيىن شامال مېنى سەگىتتى. شۇ ئەسنادا، ئىشكىتىن
بىر نەرسە مىلتىقنىڭ ئوقىدەك ئېتىلىپ كېلىپ، سول قۇل-
قىمىنى چىشلىۋالدى، ئۆزۈمنى قاچۇرۇشقىمۇ ئۆلگۈرەلمەي قال-
دىم، ئاندىن بىر قارا كۆلەڭگە كەينىمگە ئۆتۈۋېلىپ، ئۆزۈمنى
ئوڭشاپ بولغۇچە قۇيرۇقۇمغا ئېسىلىۋالدى. مانا بۇلار بىردەم-
نىڭ ئىچىدىلا يۈز بەردى. بۇ ئىككى غەلىتە مەخلۇقتىن قۇتۇ-
لۇش ئۈچۈن پۈتۈن كۈچۈمنى ئىشقا سېلىپ، مويلىرىمنى سىل-
كىدىم. قۇلىقىمنى چىشلىۋالغان ئەبلەخ تەڭپۇڭلۇقىنى يوقىد-

تىپ، يۈزۈمگە يامىشىپ چىقىپ، قۇيرۇقىنىڭ ئۈچىنى ئاغزىمغا كىرگۈزمەسما! ۋاھ، پۇرسەت دېگەن مانا! ئۇنى ئۈزۈپلىۋېتەيچۇ! قۇيرۇقىنى چىڭ چىشلەپ تۇرۇۋالدىم، ئۇ ئوڭ - سولغا پۇ - لاڭشىپ كەتتى، ئويلىمىغان يەردىن ئۇنىڭ بەدىنى كونا گېزىت چاپلاپ قويۇلغان تام تەرەپتە تۇراتتى، ئۇ بىر تاقلاپ ئورنىنىڭ ئاغزىغا چىقىۋالدى. ئۇنىڭ قۇيرۇقىنى چىشلىگەن پەدەمدە تۇرۇپلا قالدىم، ئۇ قۇيرۇقى بولمىسىمۇ ئېغىنلىقىمى بېگىۋەردى. شۇنىڭ بىلەن مەن دەرھال ئۇنىڭغا ئېتىلدىم. لېكىن ئۇ بۇرنۇمنىڭ ئۈچىدىن ئۆتۈپ، جازىنىڭ لېۋىگە چىقىۋېلىپ، زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ، ماڭا تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى، مەنمۇ ئۇنىڭغا قاراپ قويدۇم. ئارىلىقىمىز بەش چى كېلەتتى. مەن پۈتۈن كۈچۈمنى قولۇمنىڭ تىرنىقىغا يىغىپ، جازىغا ئېسىلىۋالدىم. لېكىن تىرنىقىم بىلەن جازىغا ئېسىلىپ تۇرالىغىنىم بىلەن پۈتۈن ساڭگىلاپ قالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بايا قۇيرۇقىمنى چىشلىۋالغان ھېلىقى نەس قارا نەرسە قۇيرۇقىمنى ھېچ قويۇپ بېرىدىغاندەك ئەمەس. پىلانمىم بەربات بولىدىغاندەك تۇراتتى.

مانا، چاتاق چىقتى! مەن ئېسىلىپ تۇرغان تاختىدىن «غا - راس - غاراس» قىلغان ئاۋاز چىقتى. چاتاق بولدى! چىڭ تۇتال - مىغاج بەدىنىم پۇلاڭشىپ كەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھېلىقى قارا نەرسە قۇيرۇقىمغا مەھكەپ چاپلىشىۋالغىچە ئېغىرلىقىم ئېشىپ، بەدىنىم تەڭپۇڭلۇقنى پۈتۈنلەي يوقاتقاندى. جازىدىكى ماڭا تىكىلىپ تۇرغان ھېلىقى كىچىك مەخلۇق پۇرسەت كەلدى، دەپ ئويلىدى بولغىي، جازىدىن سەكرەپ يۈزۈمگە ئېتىلدى. مېنىڭ ئالدى قولۇم ئەڭ ئاخىرقى تايانچتىنمۇ ئايرىلدى. شۇنىڭ بىلەن گۈلدۈر - گۈپپاڭ قىلغىنىمچە يەرگە چۈشتۈم.

— ئوغرى!

غوجايىن ئۆردەكتەك يېقىمىسىز ۋارقىراپ يۈگۈرۈپ
چىقتى.....
مەغرىبكە قىيسايغان ئاي نۇرى ئەتراپىنى غۇۋا يورۇتۇپ
تۇراتتى.

تومۇزنىڭ ئىسسىقىغا مۇشۇكىنىڭمۇ بەرداشلىق بەرمىكى قىيىن. كىشىلەر بىز مۇشۇكىلەرنى يىل بويى ئوخشاش تۇرىدۇ، دەپ ئويلايدۇ. ئەمەلىيەتتە بىز مۇشۇكىلەرمۇ ئىسسىقنى، سوغۇقنى ھېس قىلالايمىز. مېنىڭمۇ ئۈستۈمدىكى سۇس كۈل رەڭ مويۇق كىيىمىمنى سېلىپ يۈرگۈم كېلىدۇ. لېكىن ئۇنداق بولغاندا پۈتۈن بەدىنىم ئاغرىپ ئازابلىنىپ كېتىمەن، شۇڭا ئۈستېبېشىمدىكى بۇ تەر پۇراقلىرىغا چىداپ ياشاشقا مەجبۇرمەن. بۇنداق ئىسسىق كۈندە مېنىڭمۇ ئۆزۈمنى يەلپۈگۈم كېلىدۇ، لېكىن يەلپۈگۈچىنىڭ سېپىنى تۇتالمىغاچ، ماڭمۇ ئا. مال يوق! بۇلارنى ئويلىغىنىمدا ئىنسانلار ماڭا شۇنچىلىك ئىسسىق راپخور بىلىنىپ كېتىدۇ. خام يېڭىلى بولىدىغان نەرسىلەرنى پىشۇرۇپ، ئۇنىڭغا يەنە ماي قۇيۇپ، تېتىمسۇ ئارىلاشتۇرۇپ ئاۋارە بولىدۇ، ئۇلارنىڭ پۈت - قوللىرىغا ۋاي!

كىيىم كىيىشتىمۇ شۇنداق. بىز مۇشۇكىلەر تۆت پەسىلدە بىرلا كىيىم كىيىمىز، لېكىن ئىنسانلار ھەر پەسىلدە 10 نەچچە قۇر كىيىم ئالماشتۇرىدۇ، ئۇلار قوي يۇڭى، يىپەك، پاختا دېگەندەك نەرسىلەرگىمۇ ئارام بەرمەيدۇ. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، بۇنداق ئىسسىق راپخورلۇق ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ قابىلىيەتسىزلىكىنىڭ مەھسۇلى.

كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەك جەھەتتىكى ئىسراپ - خورلۇقنى كەچۈرۈشكە بولىدۇ، لېكىن ھايات كەچۈرۈش بىلەن

قىلچە مۇناسىۋىتى يوق ئىشلار دېمۇ ئىسراپچىلىق قىلىشنى بىز مۇشۇكلەرمۇ كەچۈرەلمەيمىز. مەسىلەن، چاچنى ئېلىپ ئېيتساق، ئۇ تەبىئىي ئۆسدىغان نەرسە، بىز مۇشۇكلەر ئەزەل-دىن چېچىمىزنى ياستىپ يۈرمەيمىز. ئەمما ئىنسانلار بىھۆدە ئاۋارە بولۇپ، چاچلىرىنى ياغزىمۇياغزا ياستىپ، كۆرەڭلەپ يۈرىدۇ، ئۇلار ئارىدەك بىر نەرسىنى «تاغاق» دەپ ئاتىشىدىكەن، تاغاق بىلەن چېچىنى ئوتتۇرىدىن ئىككىگە ئايرىپ تارايدىكەن، ئاڭلاشلارغا قارىغاندا بەش يەردىن، ئۈچ يەردىن، يەنە بىر يەردىن ئايرىدىغانلارمۇ بار كەن. ئۇلار زادى نېمىنى ئويلايدىغاندۇ دەيدىمەن. باشقا گەپنى قويۇپ تۇرايلى، ئەسلىدە تۆت پۈتى بار تۇرۇق. لۇق پەقەت ئىككىسىنىلا ئىشلىتىدۇ، نېمىدىگەن ئىسراپچىلىق بۇ! تۆت پۈتلۈك ماڭسا قولايلىق ئەمەسمۇ! قالغان ئىككى پۈتى قۇرۇنۇلغان بېلىقتەك لەپەڭشىپ تۇرغان!

بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئىنسانلارنىڭ ئىچى مۇشۇكلەردىنمۇ بەكرەك سىقىلىدۇ. قىزىقارلىق يېرى، بىكار-چىلار ئۆز ئارا كۆرۈشۈپ قالسا ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي: «بەك ئالدىراش بولۇپ كەتتىم» دېيىشىپ كېتىدۇ، قارىماققا ئالدىراشتەك كۆرۈنىدۇ. بەزىلەر تېخى مېنى كۆرسە بېشىمنى سىلاپ تۇرۇپ: «مۇشۇك بولۇپ قالسامچۇ!» دېيىشىپ كېتىدۇ. خۇشال ياشايمەن دېسە ياشىغىلى بولىدۇ. لېكىن، ئۇلار ئۆزلىرىدە گە ئاۋار بىچىلىك تېپىشقا ئامراق، كەمبەغەللىك دېگەننىمۇ يەڭگىلى بولىدۇ، لېكىن ئۇلار داۋاملىق «غۇربەتچىلىك، ھەي، غۇر-بەتچىلىك!» دەپ زارلىنىدۇ. راھەت ياشاي دېسە مەندەك بولمام-دۇ؟ يازدىمۇ بىرلا پوپايىكا كىيىۋالسىمەن. لېكىن..... نېمە دەپ-سەم بولار، سەل ئىسسىغاندەك قىلىمەن. يازدا پوپايىكا كىيسە ھەقىقەتەن ئىسسىپ كېتىدىكەن.

تومۇز ئايلىرى چىقىپ كەتكەندىن بېرى چىنىقشقا باشلىدىم. بەزى ھاماقەتلەر مېنى مازاق قىلىپ: «ماۋۇ مۈشۈك چىنىقىپ نېمە قىلىدىغاندۇ!» دەيدۇ. ئىلگىرى كىشىلەر «خاتىر-جەملىك — بەخت» دېگەننى تەكىتلىشەتتى، بەزىلەر قولنى قوۋۇشتۇرۇپ، كۆتى نەم تارتىپ قالغۇچە يەرگە چاپلاپ ئولتۇرۇپ، ئۆزىنى ئېسىلزا دە چاغلشاتتى. يېقىندىن بېرى مودا بولغان «چىنىقىپ كېلەيلى، سۈت ئىچىپ كېلەيلى، سوغۇق سۇدا يۈيۈنۈپ كېلەيلى، دېڭىزدا ئۈزۈپ كېلەيلى.....» دېگەندەك بىمەنە گەپلەر غەربتىن مۇقەددەس ياپونىيە دۆلىتىگە يۇققان كېسەل، ئۇ بىر ئاپەت، ئۇنىڭ ئۆپكە كېسىلى، نېرۋا ئاجىزلىق قاتارلىق كېسەللىكلەردىن پەرقى يوق.

دۇرۇس، مەن ئۆتكەن يىلى تۇغۇلغان، بۇ يىل ئەمدى بىر ياشقا كىردىم. مۈشۈكنىڭ بىر ياشقا كىرگىنى، ئىنسانلارنىڭ 10 ياشقا كىرگىنى بىلەن باراۋەر. مۈشۈكنىڭ ئۆمرى ئىنسانلارنىڭكىدىن كۆپ قىسقا، مۈشۈكلەر تېزلا پېشىپ يېتىلىدۇ. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، مۈشۈكنىڭ يېشىنى ئىنسانلار بىلەن باراۋەر كۆرۈش پۈتۈنلەي خاتا. باشقا گەپنى قويۇپ تۇرايلى، مەن بىر ياشقا كىرىپ نەچچە ئايلىق ئاشقان بىلەن، نۇرغۇن ئىشلارنى بىلىمەن. غوجايىنىڭ ئۈچىنچى قىزى ئۈچ ياشقا كىرگىنى بىلەن تېخى ئەقلى توشمىدى. ئۇ يىغلاش، يۈت-قىنىغا سىيىپ قويۇش ۋە سۈت ئىچىشتىن باشقا ھېچ ئىشنى بىلمەيدۇ. مەندەك كۆپىنى كۆرگەن مۈشۈككە سېلىشتۇرغاندا، ئۇنىڭ كاللىسى بەكلا ئاددىي. بىز مۈشۈكلەر چىنىقىش، سۇ ئۈزۈش ھەمدە باشقا جايلارغا بېرىپ كۈتۈنۈش جەھەتتە خېلى كۆپ نەرسىلەرنى بىلىمىز.

ئىنسانلار يېقىندىن بېرى چىنىقىشنىڭ زۆرۈرلۈكى

ھەققىدە شوئار توۋلاۋاتىدۇ، دېڭىزغا چۈمۈلۈشنىڭ پايدىسىنى ئاغزى بېسىقماي تەكىتلەپ، يېڭى بىر بايقاشنى تاپقانداك ھېس قىلىۋاتىدۇ. بۇنداق كىچىك ئىشلارنى بىز تۇغۇلۇشىمىزدىنلا بىلىمىز. «دېڭىز سۈيى كېسەل داۋالامدۇ؟» دېگەن سوئالغا مۇ- شۇك بولۇش سۈپىتىم بىلەن مېنىڭ جاۋابىم مۇنداق: ھازىرغى- چە بىرەر بېلىق ئاغرىپ قېلىپ دوختۇر خانىغا بارغىنى يوق، ئۇ- لار دېڭىزدا ئەر كىن ئۈزۈپ يۈرىدۇ، شۇڭا كۆپ سۆزلەپ ئۆلتۈر- مايلا يەكۈن چىقىرايىمەن. بېلىقلار دېڭىز سۈيىدىن كۆرۈنەر- لىك مەنپەئەت كۆرگەن يەردە، دېڭىز سۈيى ئەلۋەتتە ئىنسانلار- غىمۇ پايدا قىلىدۇ. 1750 - يىلى دوكتور رىچارد رۇسسىر بىر ئېلاندا: «بېرگتون دېڭىزغا ئۆزىڭنى ئاتىشىڭزلا، تۈمەن مىڭ خىل ئۇششاق كېسەلدىن خالاس بولىسىز» دېگەن.

ئەلۋەتتە بىز مۈشۈكلەرنىڭ دېڭىزغا چۈمۈلۈشىمىزگە پۇرسەت يوق، قاقاسلىققا تاشلىۋەتسە ئۆيىنى تېپىپ كەلمىكە- مىزمۇ تەس. شۇڭا دېڭىزغا چۈمۈلۈشنى خىيال قىلمىساقمۇ بولىدۇ. تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسىگە ئاساسلانغاندىمۇ، ئا- مالسىز قالمىغۇچە، ئاسانلىقچە دېڭىزغا چۈشمەيمىز، شۇڭا بۇ ئىشلارنى كېيىنگە قالدۇرغان تۈزۈك ئوخشايدۇ!

مانا ئەمدى 20 - ئەسىرگە كەلگەندە چېنىقىمىسىڭىز، سىز چېنىقىمىغان ئەمەس، بەلكى چېنىقىشنى بىلمەيدىغان، چېنىد- قىشقا ۋاقىت ئاجراتمايدىغان، تۇرمۇشتا قىيىن ئەھۋالدا قالغان، دەپ قارىلىسىز. قەدىمكىلەر تەنھەرىكەتچىلەرنى قۇل دەپ قارد- ىغان بولسا، ھالا بۈگۈنگە كەلگەندە چېنىقىمىغانلار پەس ئادەملەر قاتارىدىن ئورۇن ئالدى. جاھاننىڭ ئىشلىرى ئاجايىپ بولىدۇ- كەن، ئىشلار زامانغا قاراپ ئۆزگىرىپ تۇرىدىكەن، قارىغاندا ئىن- سانلارمۇ ئەھۋالغا قاراپ ئىش تۈتىدىغان چېغى. بۇ فۇجى تېغىغا

ئوڭدا يېتىپ قارىسا باشقىچە كۆرۈنگەندە كلاس - تە. نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان شېكسىپىردىن يەنە بىرى چىقىمىدى، بۇمۇ بىر ئىش بولدى - دە! ئەگەر بىرى ھامىلىتىنى تەتۈر چۈشىنىپ، ئۇنى ئىنكار قىلغان بولسا ئەدەبىيات ساھەسىدە ئىلگىرىلەش بولغان بولاتتى. شۇڭا، تەنھەرىكەتتىن بىزار كىشىلەر ھازىر تۇ - يۇقسىز چېنىقىشقا ئامراق بولۇپ كەتتى، ھەتتا كوچىلاردا پالاق كۆتۈرۈشۈپ يۈرىدىغان قىزلارمۇ پەيدا بولغىلى تۇردى، بۇنىڭغا ھەيران قېلىشنىڭ ھاجىتى يوق، بىز مۇشۇكلەرنى ھەرىكەت قىلىش بىلەن خۇشى يوق دەپ مەسخىرە قىلمىسىلا بولدى.

ئېھتىمال، بەزىلەر مېنىڭ چېنىقىشىمنى قايسى خىل تەنھەرىكەت تۈرىگە مەنسۇپتۇ؟ دەپ ئويلىشى مۇمكىن. ھەممەي - لەنگە ئايان بولغىنىدەك، مەن ھېچقانداق چېنىقىش قورالى ئىش - لەتمەيمەن. بەزىلەر بىزنى قەدەملىرىنى چوڭ ئېلىپ ئۇياقتىن - بۇياققا ماڭىدۇ ياكى بېلىقنى چىشلەپ يۈگۈرۈپ يۈرىدۇ، دېيىد - شى مۇمكىن. ئەمەلىيەتتە مېخانىكا ئىلمىنىڭ قانۇنىيىتى بو - يىچە يەرنىڭ تارتىش كۈچىگە بويسۇنۇش بۇ بىر قانۇنىيەت، ئە - گەر ئۇنداق ئويلىۋالسا بۇ تولىمۇ بىمەنىلىك بولۇپ قالىدۇ.

ماددىي مۇكاپات ئۈچۈن بېلىق تۇتۇش مۇسابىقىسىگە قات - نىشىشقا پەقەتلا قىزىقمايمەن. ئۇنىڭ ئورنىغا قىيىنلىق دەرد - جىسى يۇقىرى ھەرىكەتلەرنى ئىشلەشنى تاللايمەن. مەسىلەن، ئاشخاننىڭ لەمپىسىدىن ئۆينىڭ ئۆگزىسىگە سەكرەش، كىيىم ئاسىدىغان بامبۇك تايىقتا مېڭىش دېگەندەك. ھازىرغىچە تېخى ئەپلەشتۈرۈپ مېڭىپمۇ بولالمىدىم. بامبۇك ياغىچى سىلىق بولغاچ، مۇقىم تۇرالماي تېپىلىپ كېتىۋاتمەن. يەنە تېخى بەزىدە بالىلارنىڭ كەينىدىن كېلىپ سەكرەيمەن، بۇمۇ خېلى كۆڭۈللۈك ھەرىكەت، لېكىن داۋاملىق سەكرەپ يۈرسەم نەس

ھەققىدە شوئار توۋلاۋاتىدۇ، دېڭىزغا چۈمۈلۈشنىڭ پايدىسىنى ئاغزى بېسىقماي تەكىتلەپ، يېڭى بىر بايقاشنى تاپقاندەك ھېس قىلىۋاتىدۇ. بۇنداق كىچىك ئىشلارنى بىز تۇغۇلۇشىمىزدىنلا بىلىمىز. «دېڭىز سۈيى كېسەل داۋالامدۇ؟» دېگەن سوئالغا مۇ-شۈك بولۇش سۈپىتىم بىلەن مېنىڭ جاۋابىم مۇنداق: ھازىرغى-چە بىرەر يېلىق ئاغرىپ قېلىپ دوختۇرخانىغا بارغىنى يوق، ئۇ-لار دېڭىزدا ئەر كىن ئۆزۈپ يۈرىدۇ، شۇڭا كۆپ سۆزلەپ ئولتۇر-مايلا يەكۈن چىقىرايىمەن. يېلىقلار دېڭىز سۈيىدىن كۆرۈنەر-لىك مەنپەئەت كۆرگەن يەردە، دېڭىز سۈيى ئەلۋەتتە ئىنسانلار-غىمۇ پايدا قىلىدۇ. 1750 - يىلى دوكتور رىچارد رۇسسىر بىر ئېلاندا: «بېرگتون دېڭىزغا ئۆزىڭىزنى ئاتىسىڭىزلا، تۈمەن مىڭ خىل ئۇششاق كېسەلدىن خالاس بولىسىز» دېگەن.

ئەلۋەتتە بىز مۈشۈكلەرنىڭ دېڭىزغا چۈمۈلۈشىمىزگە پۇرسەت يوق، قاقاسلىققا تاشلىۋەتسە ئۆيىنى تېپىپ كەلمىكە-مىزمۇ تەس. شۇڭا دېڭىزغا چۈمۈلۈشنى خىيال قىلمىساقمۇ بولىدۇ. تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسىگە ئاساسلانغاندىمۇ، ئا-مالسىز قالمىغۇچە، ئاسانلىقچە دېڭىزغا چۈشمەيمىز، شۇڭا بۇ ئىشلارنى كېيىنگە قالدۇرغان تۈزۈك ئوخشايدۇ!

مانا ئەمدى 20 - ئەسىرگە كەلگەندە چېنىقىمىسىڭىز، سىز چېنىقىمىغان ئەمەس، بەلكى چېنىقىشنى بىلمەيدىغان، چېنىق-قىشقا ۋاقىت ئاجراتمايدىغان، تۇرمۇشتا قىيىن ئەھۋالدا قالغان، دەپ قارىلىسىز. قەدىمكىلەر تەنھەرىكەتچىلەرنى قۇل دەپ قارى-غان بولسا، ھالا بۈگۈنگە كەلگەندە چېنىقىمىغانلار پەس ئادەملەر قاتارىدىن ئورۇن ئالدى. جاھاننىڭ ئىشلىرى ئاجايىپ بولىدۇ-كەن، ئىشلار زامانغا قاراپ ئۆزگىرىپ تۇرىدىكەن، قارىغاندا ئىن-سانلارمۇ ئەھۋالغا قاراپ ئىش تۈتىدىغان چېنىقى. بۇ فۇجى تېغىغا

ئوڭدا يېتىپ قارىسا باشقىچە كۆرۈنگەندە كلاس - تە. نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان شېكسىپىردىن يەنە بىرى چىقىمىدى، بۇمۇ بىر ئىش بولدى - دە! ئەگەر بىرى ھامىلىتىنى تەتۈر چۈشىنىپ، ئۇنى ئىنكار قىلغان بولسا ئەدەبىيات ساھەسىدە ئىلگىرىلەش بولغان بولاتتى. شۇڭا، تەنھەرىكەتتىن بىزار كىشىلەر ھازىر تۇ - يۇقسىز چېنىقىشقا ئامراق بولۇپ كەتتى، ھەتتا كوچىلاردا پالاق كۆتۈرۈشۈپ يۈرىدىغان قىزلارمۇ پەيدا بولغىلى تۇردى، بۇنىڭغا ھەيران قېلىشنىڭ ھاجىتى يوق، بىز مۇشۇكلەرنى ھەرىكەت قىلىش بىلەن خۇشى يوق دەپ مەسخىرە قىلمىسىلا بولدى.

ئېھتىمال، بەزىلەر مېنىڭ چېنىقىشىمنى قايسى خىل تەنھەرىكەت تۈرىگە مەنسۇپتۇ؟ دەپ ئويلىشى مۇمكىن. ھەممەي - لەنگە ئايان بولغىنىدەك، مەن ھېچقانداق چېنىقىش قورالى ئىش - لەتمەيمەن. بەزىلەر بىزنى قەدەملىرىنى چوڭ ئېلىپ ئۇياقتىن - بۇياققا ماڭىدۇ ياكى بېلىقنى چىشلەپ يۈگۈرۈپ يۈرىدۇ، دېيى - شى مۇمكىن. ئەمەلىيەتتە مېخانىكا ئىلمىنىڭ قانۇنىيىتى بو - يىچە يەرنىڭ تارتىش كۈچىگە بويسۇنۇش بۇ بىر قانۇنىيەت، ئە - گەر ئۇنداق ئويلىۋالسا بۇ تولىمۇ بىمەنىلىك بولۇپ قالىدۇ.

ماددىي مۇكاپات ئۈچۈن بېلىق تۇتۇش مۇسابىقىسىگە قات - نىشىشقا پەقەتلا قىزىقمايمەن. ئۇنىڭ ئورنىغا قىيىنلىق دەرد - جىسى يۇقىرى ھەرىكەتلەرنى ئىشلەشنى تاللايمەن. مەسىلەن، ئاشخانىنىڭ لەمپىسىدىن ئۆينىڭ ئۆگزىسىگە سەكرەش، كىيىم ئاسىدىغان بامبۇك تايىقتا مېڭىش دېگەندەك. ھازىرغىچە تېخى ئەپلەشتۈرۈپ مېڭىپمۇ بولالمىدىم. بامبۇك ياغىچى سىلىق بولغاچ، مۇقىم تۇرالماي تېپىلىپ كېتىۋاتمەن. يەنە تېخى بەزىدە بالىلارنىڭ كەينىدىن كېلىپ سەكرەيمەن، بۇمۇ خېلى كۆڭۈلۈك ھەرىكەت، لېكىن داۋاملىق سەكرەپ يۈرسەم نەس

باسىدۇ. شۇڭا ئايدا كۆپ بولغاندىمۇ ئىككى - ئۈچ قېتىم سەكرەپ قويمەن.

يېڭىچە چېنىقىش تۈرى ئىچىدە تولىمۇ قىزىقارلىق بىر تۈر بار، ئۇ بولسىمۇ ياپىڭزەك تۇتۇش ئويۇنى. ياپىڭزەك تۇتۇش چاشقان تۇتۇشتىن كۆپ ئاسانكەن. ھويلىدا ياپىڭزەك ئۇچراپ قالسا ھېچقانچە قىينالمايلا تۇتۇۋالغىلى بولىدۇ. ياپىڭزەكنى بايقىغان ھامان قۇيۇندەك ئېتىلىپ بېرىپ، ياپىڭزەكنىڭ نەشە تىرىنى چىقىرىۋېتىمەن. ئۇنى بوش چاغلماڭ، گېزى كەلسە ئۇمۇ ناھايىتى باتۇرلىشىپ، قارشى تەرەپنى دەڭسىمەيلا ھۇجۇمغا ئۆتمەس، كۈلكىلىك ئىش - تە، بۇ! بۇنداق ئەھۋالدا مەن ئۇنىڭ بېشىغا بوشقىنە ئۇرۇپ قويسام، ئۇ بىردىنلا پەسكويغا چۈشۈپ قالىدۇ. ئۇنىڭ بۇ چاغدىكى ھاڭۋىقىپ تۇرغان ھالىتى، غەلىتە چىراي ئىپادىسىگە قاراپ كۈلگۈم كېلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ كەينى تەرىپىگە ئۆتۈپ، قۇيرۇقىنى كۆتۈرۈپ قويمەن. ئۇنىڭ قۇيرۇقى ئادەتتە قاتلىشىپ تۇرىدۇ، ئۇ كۈچەپ بىر چىرتىلداپ، «شارت» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ قۇيرۇقىنى ئاچىدۇ، ئۇنىڭ قۇيرۇقىنىڭ ئوتتۇرىسىدا پاختىدەك بىر قەۋەت سۈزۈك كۆڭلەك بار. ياپىڭزەك بۇرادەر تومۇز ئىسسىقلىقىمۇ ئىككى قات كىيىم كىيىپ تەرلەپ كەتمەيدىغاندۇ؟ ئۇنىڭ قۇيرۇقىنى تۇتسام، ئۇ ئىنچىكە بوينىنى كەينىگە بۇراپ، غەزەپ بىلەن ماڭا قارايدۇ، شۇنىڭ بىلەن مەن ئۇنىڭغا يەنە تىرناق سالمايمەن. ئەگەر ئۇ كۆپىنى كۆرگەن بولسا ئىدى، مەن بىلەن قېرىشىمىغان بولاتتى. لېكىن مۇشۇنداق جىددىي پەيتتە مەن بىلەن قارشىلاشقىنى ئۇنىڭ تەربىيە كۆرمىگەن ياۋايىلىقىنىڭ ئىپادىسى - دە. ئەگەر ياچىدەك بۇرادەر مەن بىلەن قارشىلىشىدىغان بولسا ئۇنى بىر قاماللاپلا ئىككى - ئۈچ چى يىراقلىققا ئېتىۋېتەلەيمەن! لېكىن ياچىدەك

ۋەك بۇرادەرنىڭ ياۋاشلىق بىلەن چېكىنگەنلىكىگە قاراپ، ئى-
چىم ئاغرىپ ھويلنى ئىككى - ئۈچ پىرقىراپ چىقساممۇ ئۇ
ھېچقانچە يەرگە قاچالمايدۇ. ئۇ مېنىڭ يامانلىقىمنى بىلگەن
چېغى، شۇڭا نېمە قىلارنى بىلەلمەي ئۇياقتىن - بۇياققا قې-
چىپ يۈرىدۇ. مەنمۇ ئۇنىڭغا زەربە بېرىش ئۈچۈن قوغلاپ ھارماي-
مەن. ياچىۋەك بۇرادەر ئاخىر بەرداشلىق بېرەلمەي قاناتلىرىنى
كېرىپ، مەن بىلەن بىر قەپەس ئېلىشماقچى بولىدۇ. ياچىۋەك-
نىڭ قاننى ئۇنىڭ بويىنى بىلەن بەك ماسلاشقان، ھەم ئۇرۇق،
ھەم ئۇزۇن. ئۇنىڭ بىلەن بىر قەپەس ئېلىشىش مەن ئۈچۈن
ھېچقانچە ئىش ئەمەس، ئېلىشتۇق دېگەن بىلەن ئۇ پەقەت يەردە
ئۆمىلەيدۇ، خالاس. شۇڭا بەزىدە ئۇنىڭغا ئىچىممۇ ئاغرىپ قال-
دۇ، لېكىن مەقسىتىم چېنىقىش بولغاچقا ئۇنىڭ قانداق بولۇ-
شى بىلەن بەكمۇ ھېسابلىشىپ كەتمەي، چەبەدەسلىك بىلەن ئۇ-
نىڭ كەينىگە تۇتۇۋالىمەن. ئىنپىرتسىيە قائىدىسى بويىچە، يا-
چىۋەك دەرھال ئارقىسىغا بۇرۇلالمىغاچ، ئامالسز ئالدىغا قاراپ
مېڭىشقا مەجبۇر بولىدۇ، مەن ئۇنىڭ بۇرۇنغا بىرنى قويىمەن،
بۇ چاغدا ياچىۋەك بۇرادەر قاناتلىرىنى كېرىپ، ئوڭدىسىغا چۈ-
شىدۇ، مەن ئالدى پۈتۈمنىڭ تىرنىقى بىلەن ئۇنى چىڭ تۇتۇۋال-
مەن، ئۇ بىردەم ئارام ئېلىۋالغاندىن كېيىن، ئۇنى يەنە قويىمەن،
بۇ خىل ئۇسۇلدا ئۇنى يېرىم سائەت بوزەك قىلىمەن، ئۇنىڭ م-
دىرلىغۇدەك ھالى قالمىغاندا ئۇنى چىشلەپ پۇلاڭشىتىپ، ئاخى-
رىدا ئۇنى يەرگە تاشلايمەن. ئۇنىڭ مىدىرلىغۇدەك ھالى قالم-
غاندا پۈتۈم بىلەن ئىتتىرىپ، ئورنىدىن تۇرۇشقا تەمشەلگەن ھا-
مان يەنە ئۇنى مىدىرلاتماي تۇتۇۋالىمەن. ئاخىرىدا ئۇنى بىر يال-
ماپلا ئاچ بۇرىدەك يۈتۈۋېتىمەن. ياچىۋەك يەپ باقمىغانلارغا شۇ-
نى دەپ قويغۇم كېلىدۇ، ياچىۋەك ئانچە يېيىشلىكمۇ ئەمەس، ئۇ-

نىڭ ئۈستىگە ھېچقانچە ئوزۇقلۇق قىممىتىمۇ يوق.

ياچىۋەكنى تۇتۇشتىن باشقا يەنە تومۇزغا تۇتۇش ھەرىكىدىكى بىلەنمۇ چېنىقىپ قويىمەن. تومۇزغىنىڭ مايلىق تومۇزغا، تاختاق، قىزغۇچ تومۇزغا دېگەن تۈرلىرى بار، مايلىق تومۇزغا كۈر كىراپ ئادەمنى بىزار قىلىدۇ؛ تاختاق «جىز، جىز» قىلىپ ئادەمنى پاراكەندە قىلىدۇ؛ بۇلارنى تۇتۇشمۇ خېلى قىزىقارلىق. تومۇزغا ئارىسىدا «جىز، جىز» قىلغىنى قىزغۇچ تومۇزغا، ئۇ ياز كەلمىگۈچە قارىسىنى كۆرسەتمەيدۇ، تومۇزغا كۈز شامىلى بىلەن تەڭ كەمزۇلنىڭ قولتۇقىدىن كىرىپ، ئۆزىچىلا كىشىلەر نىڭ تېرىسىنى سىلاپ كېتىدۇ، كىشىلەر شامالداپ چۈشكۈرگەن ھامان ئۇمۇ قۇيرۇقلىرىنى تىكلەپ نالا قىلىدۇ. ئۇنىڭ نالىسى راستتىنلا ئازابلىق. ماڭا ئۇلارنىڭ ئاساسلىق ۋەزىپىسى ۋارالڭ - چۈرۈڭ قىلىشتە كىلا بىلىنىدۇ. باش كۈزدە ئۇلارنى تۇتۇش ھەرىكىتىنى باشلايمەن، ئۇنىڭغا «تومۇزغا تۇتۇش ھەرىكىدىكى» دەپ ئىسىم قويدۇم.

ئېگىز شاخقا چىقىۋېلىپ «جىز، جىز» سايىرىغان بۇ جاندىۋارنىڭ ئاۋازىنى ئاتالمىش بىلىملىك ئىنسانلار «جىز، جىز» دەپ سايىرىدىمۇ ياكى «جىز - جىز» دەپ سايىرىدىمۇ؟ دەپ پەرەز قىلىشىپ كېتىدۇ. ھەر كىمنىڭ ئۆزىگە خاس قارىشى بولىدۇ. بۇنىڭغا دەرھال جاۋاب بېرەلمىگەندە بۇ ئاۋازنى ئەستايىدىل ئاڭلىغان تۈزۈك.

تومۇزغا ئاۋازىنى بەلگە قىلىپ، دەرەخكە يامىشىپ، تومۇزغا سايىرىغان ھامان ئېتىلىپ بېرىپ ئۇنى تۇتۇۋېلىش قارىماققا ئاددىي ھەرىكەتتەك كۆرۈنگىنى بىلەن، ئۇنىڭغىمۇ خېلى كۈچ كېتىدۇ. تۆت پۈتۈم بولغاچ، زېمىندا يۈگۈرۈپ يۈرگەن ھايۋانلاردىن قېلىشمايمەن، ئىككى پۈت بىلەن تۆت پۈت سان جەھەتتە -

تىمۇ پەرقلق تۇرسا! تۆت پۇتى بار مۇشۇك ھەر گىز ئىنسانلارغا
ئۆتتۈرۈپ قويمايدۇ. لېكىن دەرەخكە يامىشىشتا بىزدىن قال-
تىس ھايۋانلار كۆپ. مەخسۇس دەرەخكە يامىشىدىغان ئادەمسى-
مان مايمۇنلار ھەققىدە توختالمىساقمۇ، ئادەمسىمان مايمۇنغا
ئەڭ يېقىن تۇرىدىغان ئىنسانلار ئىچىدىمۇ بوش چاغلىغىلى
بولمايدىغانلىرى بار. دەرەخكە يامىشىش يەرنىڭ تارتىش كۈچى-
گە قارشى ھەرىكەت بولغاچ، يامىشالماسلىقىنى نومۇس ئىش دەپ
كەتكىلى بولمىسىمۇ، تومۇزغا تۇتۇش ھەرىكىتىگە نۇرغۇن قو-
لايسزلىقلارنى تۇغدۇرۇشى مۇمكىن. تەلىيمىگە ھېلىمۇ
كۈچلۈك تىرناقلىرىم بار، شۇڭا قىينالمايلا دەرەخكە يامىشىپ
چىقالايمەن. لېكىن، چەتتە قاراپ تۇرغانلارغا ئاسان بىلىنگىنى
بىلەن ئۇنىڭغىمۇ خېلى كۈچ كېتىدىغان گەپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە
تومۇزغا ئۇچالايدۇ. ئۇنى ياپىۋەك بىلەن سېلىشتۇرۇشقا ئەسلا
بولمايدۇ. ئۇ ئۇچۇپلا كەتسە، ھەرقانچە كۈچىگەن بىلەنمۇ بىكار
ئاۋارە بولىدىغان گەپ، دەرەخكە ياماشقاننىڭمۇ ھېچبىر ئەھمىد-
يىتى بولمايدۇ، بەزىدە تېخى نەس بېسىپ تومۇغا ئۈستىبېشىد-
ئىزغا سىيىپمۇ قويىدۇ. تومۇزغا سۈيىدۈكى كۆزۈمگە تولا چاچ-
راپ، مېنى خېلىلا بىئارام قىلغان. قاچىسىمۇ قاچسا، لېكىن
سىيىپ قويىمىسەن دەيمەن. تومۇزغا ئۇچقان ھامان سۈيىدۈكى-
نى قويۇۋېتىدۇ، زادى قانداق پىسخىكىلىق ھالەت ئۇنىڭ بۇ قى-
زىيولوگىيەلىك ئەزاسىغا تەسىر كۆرسىتىدىغاندۇ دەيمەن؟
سىياھ بېلىقنىڭ سىياھ قۇسۇشى، غوجايىننىڭ لاتىن تىلى
بىلىمەن دەپ ماختىنىشلىرى ماڭا بىر قېلىپتىن چىققان
ئىشلار دەك بىلىنىدۇ. بۇمۇ تومۇزغا تۇنۇش ئىلمىدا سەل قاراشقا
بولمايدىغان بىر مەسىلە. ئەگەر كانىپىزى ئەپەندى ئوبدانراق كۆ-
زىتىپ تەتقىق قىلىدىغان بولسا، ئۇنىڭ دوكتورلۇق ئىلمىي ما-

زېرىككەندە كاپ قىلىپلا يېۋېتىمەن. توۋا دەيمەن، بەزى تومۇزغا ئېغىزغا كىرىپمۇ تېخى قاناتلىرىنى تىرتىتىپ كېتىدۇ. تومۇزغا تۇتۇشتىن باشقا يەنە قارىغايىدىن سىيرىلىپ چۈشۈش ھەرىكىتىمۇ بار. قارىغايىنىڭ قوۋزاقلىرى قوپال بولغاچ، پۇختىراق شاخقا ئېسىلىپ بىر تىنىقتىلا يامشىپ چىققىلى توغرا كېلىدۇ. چىققاندىن كېيىن يەنە چۈشۈش كېرەك. چۈشۈشنىڭ مۇنداق ئىككى خىل ئۇسۇلى بار: بىرى، تەتۈر يامىشش، بۇنىڭدا باشنى تۆۋەنگە قارىتىپ ئۆمىلەش كېرەك؛ يەنە بىرى، چىققاندىكى قىياپەتنى ئۆزگەرتەي، قۇيرۇقنى پەسكە قارىتىپ ئارقىغا چېكىنىش. كىشىلەردىن قايسى خىل ئۇسۇل قىيىن دەپ سورىسىڭىز، ئۇلار يۈزەكىلا «پەسكە قاراپ ئۆمىلەش» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. بۇ قاراش پۈتۈنلەي خاتا، مۇشۇكىنىڭ تىرىندىقى سىرتقا ئېگىلىپ ئۆسكەن، ئۇ بۇر كۈتنىڭ تۇمشۇقىغا ئوخشايدۇ، بىرەر نەرسىنى ئىلىۋالسا ئالدىغا ئاتىدۇ، كەينىگە سۈرۈشكە مادارى يەتمەيدۇ. باشنى تۆۋەن قىلغاندا چۈشۈش تېزلايدۇ، شۇڭا تەبىئىي چۈشۈش سۈرئىتىنى ئاستىلىتىش كېرەك. مېنىڭ تىنىقىم بايا ئېيتقاندا كىرىش سىرتقا ئېگىلىگەن. ئەگەر باش ۋە تىرىناق پەسكە قارىسا، ئۇنداقتا ئالدى پۈتنىڭ كۈچى بىلەن پەسكە چۈشۈش سۈرئىتىنى كونترول قىلغىلى بولىدۇ، بۇ ھەقىقەتەن ئاددىيلا بىر ئۇقۇم.

ئاخىرىدا تام ئۈستىدە يۈگۈرۈش ھەققىدە ئازراق توختىلاي. غوجايىنىڭ ھويلىسى بامبۇك بىلەن قاشالانغان چاسا شەكىللىك ھويلا، لەمپىنىڭ تېگىنى قوشقاندا تەخمىنەن بەش - ئالتە گەز كېلىدۇ. ئوڭ - سول تەرەپنى قوشقاندىمۇ ئىككى يېرىم گەز كېلىدۇ. بايا مەن ئېيتقان تام ئۈستىدە يۈگۈرۈش بامبۇك بىلەن قاشالانغان تامدىن چۈشۈپ كەتمەي بىر ئايلىنىپ چىقىشنى

كۆرسىتىدۇ. بەزىدە پۇت ساڭگىلاپ قالىدىغان ئەھۋاللارمۇ كۆرۈلىدۇ، ئەگەر ئوڭۇشلۇق ئايلىنىپ چىقالسام، بەك خۇش بو-
لىمەن. تامنىڭ ئاستىدىكى سۈنۈپ كەتكەن قارىغاي غوللىرى
مېنىڭ ئارام ئالىدىغان ئوبدان جايىم. بۈگۈن نەتىجەم خېلى
ياخشى، ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۈچ قېتىم يۈگۈرۈپ بولدۇم. يۈ-
گۈرگەنسېرى يولغا پىششىقلىشىپ، بارغانسېرى قىزىقىپ
كېتىدىغان گەپكەن، شۇنداق قىلىپ يەنە بىرنى ئايلىنىپ، تۆت
قىلىۋەتتىم.

كەچلىك تاماق ۋاقتىمۇ بولۇپ قاپتۇ. چېنىقىش ئوبدان
ئىش، لېكىن ئۈنۈمۈ چەكتىن ئاشۇرمىغان تۈزۈك. باش كۈز
كىرىپ قالغان بىلەن ھاۋا يەنىلا ئىسسىق. قېلىن موپلىرىم
بىلەن چېنىقىش ماڭا سەل ئېغىر كېلىدۇ. تەر تۆشۈكچىلە-
رىمدىن چىققان تەر ئېقىپ كەتمەي موپلىرىمغا بەزدەك چاپلە-
شىپ مېنى بىئارام قىلىدۇ. دۈمبەمنىڭ قىچشىنىغا گەپ
كەتمەيدۇ، تەرلەپ قىچشىقان بىلەن، بۈرگە چېقىپ قىچشىقان-
نى پەرق ئەتكۈچىلىكىم بار مېنىڭ، ئاغزىم ۋە تىرناقلىرىم يەت-
كەن جايلارنىمۇ تاتىلىيالايمەن، لېكىن ھازىر قىچشىۋاتقان
جاي ئومۇرتقانىڭ ئوتتۇرىسى بولغاچ، ئامالسىز قالدىم. بۇنداق
چاغدا بىرەر ئادەمنى كۆرسەملا ئۇنىڭغا سۈر كۈلۈپ كېتىمەن،
قارىغاي پوستىنى كۆرۈپ قالىدىغان بولسام ئوڭدامغا يېتىپ
سېرىكى بولۇپ كېتىمەن. ئەگەر بۇنداق قىلىۋالسام بىئارام
بولۇپ ئۆخلىيالايمەن.

ئادەملەر بەك ئەخمەق كېلىدىكەن. بىر - ئىككىنى مياڭ-
لاپ قويسام، مېنى ياخشى كۆرۈپ ئەر كىلىدى دەپ ئويلاپ، بې-
شمىنى سىلاپ كېتىدۇ، يېقىندىن بېرى ئۇچامدا بۈرگە دەيدىغان
بىر پارازىت قۇرت پەيدا بولۇپ قېلىۋىدى، كىشىلەرگە يېقىند-

كۆرسىتىدۇ. بەزىدە پۈت ساڭگىلاپ قالىدىغان ئەھۋاللارمۇ كۆرۈلىدۇ، ئەگەر ئوڭۇشلۇق ئايلىنىپ چىقالسام، بەك خۇش بولىمەن. تامنىڭ ئاستىدىكى سۈنۈپ كەتكەن قارىغاي غوللىرى مېنىڭ ئارام ئالىدىغان ئوبدان جايىم. بۈگۈن نەتىجەم خېلى ياخشى، ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۈچ قېتىم يۈگۈرۈپ بولدۇم. يۈگۈرگەنسېرى يولغا پىششىقلىشىپ، بارغانسېرى قىزىقىپ كېتىدىغان گەپكەن، شۇنداق قىلىپ يەنە بىرنى ئايلىنىپ، تۆت قىلىۋەتتىم.

كەچلىك تاماق ۋاقتىمۇ بولۇپ قاپتۇ. چېنىقىش ئوبدان ئىش، لېكىن ئۈنۈمۈ چەكتىن ئاشۇرمىغان تۈزۈك. باش كۈز كىرىپ قالغان بىلەن ھاۋا يەنىلا ئىسسىق. قېلىن مويلىرىم بىلەن چېنىقىش ماڭا سەل ئېغىر كېلىدۇ. تەر تۆشۈكچىلەردىن چىققان تەر ئېقىپ كەتمەي مويلىرىمغا بەزدەك چاپلىد. شىپ مېنى بىئارام قىلىدۇ. دۈمبەمنىڭ قىچشىنىغا گەپ كەتمەيدۇ، تەرلەپ قىچشىقان بىلەن، بۈرگە چېقىپ قىچشىقاننى پەرق ئەتكۈچىلىكىم بار مېنىڭ، ئاغزىم ۋە تىرناقلىرىم يەتتە كەن جايلارنىڭ تاتىلىيالايمەن، لېكىن ھازىر قىچشىۋاتقان جاي ئومۇرتقانىڭ ئوتتۇرىسى بولغاچ، ئامالسىز قالدىم. بۇنداق چاغدا بىرەر ئادەمنى كۆرسەملا ئۇنىڭغا سۈرگۈلۈپ كېتىمەن، قارىغاي پوستىنى كۆرۈپ قالىدىغان بولسام ئوڭدامغا يېتىپ سېرىكچى بولۇپ كېتىمەن. ئەگەر بۇنداق قىلىۋالسام بىئارام بولۇپ ئۆخلىيالايمەن.

ئادەملەر بەك ئەخمەق كېلىدىكەن. بىر - ئىككىنى مياڭلاپ قويسام، مېنى ياخشى كۆرۈپ ئەر كىلىدى دەپ ئويلاپ، بېشىمنى سىلاپ كېتىدۇ، يېقىندىن بېرى ئۇچامدا بۈرگە دەيدىغان بىر پارازىت قۇرت پەيدا بولۇپ قېلىۋىدى، كىشىلەرگە يېقىندە

لاشساملا بويىنۇمدىن تۇتۇپ يىراققا ئاتىدىغان بولدى. كىشىلەر -
نىڭ بۇرگىدىن قورقۇشى ماڭا كۈلكىلىك بىلىندى. شۇڭا ھا -
زىر ئۇچام ھەرقانچە قىچىشىپ كەتسىمۇ، كىشىلەردىن ياردەم
تەلەپ قىلمايدىغان بولدۇم. شۇڭا، يەنىلا ئىككىنچى خىل ئۇ -
سۇل بويىچە ئۇچامنى قارىغاي پوستىغا سۈر كىگىنىم تۈزۈك
ئوخشايدۇ. قارىغاي پوستى مايلىق ھەم يېپىشقاق، مويلىرىمغا
چاپلىشىپلا قالسا ئۇنى تازىلاپ چىقارماق قىيىن. مەن دېگەن
كۆڭلى - كۆكسۈم كەڭ، لاتاپەتلىك مۈشۈك تۇرسام ئۇنداق چاپ -
لاشقاق مەينەتلەردىن بىزار بولىمەن - دە، ئەلۋەتتە. دېۋىرقاي
ئۇچامدىكى كۈل رەك مويلىرىمنى بۇلغىسا، ئۇنىڭغا قانداقمۇ
چىداپ تۇرغۇلۇق! بۇ ئىككى خىل ئۇسۇل ئەپلەشمەيدىغان ئوخ -
شايدۇ. قانداقمۇ قىلارمەن؟ باش قاتۇرۇپ ئولتۇرسام، بىر ئىش
يادىمغا كېلىپ قالدى.

غوجايىن دائىم لۆڭگە ۋە سوپۇننى ئېلىپ، نەگە بارىد -
كىنتاڭ، قايتىپ كەلگەندە رەڭگىروھى بۆلەكچە بولۇپ قالىدۇ.
يۇيۇنۇش غوجايىندەك قاسماق ئادەمنى ئىسكەتكە كىرگۈزۈپ
قويغان يەردە، مېنى تېخىمۇ چىرايلىق قىلىۋېتەمدۇ نېمە؟
ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، مۇنچا ئىنسانلار ۋاقىت ئۆتكۈزىدىغان
ياخشى بىر جاي ئىكەن. مېنىڭ بۇ يېڭىلىقنى بىر كۆرۈپ باق -
قۇم بار، ئىنسانلار كەڭچىلىك قىلىپ بىزدەكلەرنى كىرگۈزە -
دۇ - يوق، بۇنىسى ماڭا نامەلۇم. لېكىن غوجايىن كۆرەڭلىگەن
ھالدا كىرگەن يەردە مەن بوسۇغىدا قالماسمەن، دەپ ئويلىدىم -
دە، مۇنچىغا قاراپ ماڭدىم.

مەھەللىمىزدىن چىقىپ، سولغا بۇرۇلسا يىراق بولمىغان
جايدا بامبۇك كانايىدىن چىقىۋاتقان ئىس كۆزگە چېپلىقىدۇ. ئۇ
جاي دەل مۇنچا. مەن ئارقا ئىشىكتىن ئاستا سۇغۇرۇلۇپ كىر -

دىم. ئەلماساقتىن تارتىپ، ئەقىللىك ئادەملەر ئارقا ئىشىكتىن كىرىشىنى ئەمەس، چىقىشىنى تاللىغان.

ئارقا ئىشىكتىن كىرىپ قارىغۇدەك بولسام، سول تەرەپتە قارىغاي ياغاچلىرى ۋە كۆمۈر تاغدەك دۆۋىلىنىپ تۇراتتى. يېنىقىنىلا يەردىكى ئالتە چى كەڭلىكتىكى ئىشىك ئوچۇق تۇراتتى. ئۆينىڭ ئىچى قۇيۇقۇرۇق، جىمجىت ئىدى. ئۇدۇل تەرەپتىن بىر-لىرىنىڭ گۇدۇڭشىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئاتالمىش مۇنچا دەل شۇ ئاۋاز چىققان تەرەپتە بولسا كېرەك. ياغاچ كۆمۈر ۋە كۆمۈر دۆۋىسى ئارىسىدا شەكىللەنگەن جىلغىدەك جايدىن سولغا بۇرۇلدۇم. كېتىۋېتىپ يان تەرەپتىكى ئەينەك دېرىزىگە كۆزۈم چۈشتى. دېرىزىدىن ئىچىگە قارىسام، ئۈچ بۇلۇڭ شەكىللىك، پىرامىدا شەكىللىك چېلەكلەر تۇراتتى. يۇمىلاق چېلەكلەر ئۈچ بۇلۇڭ شەكىلدە تىزىلغانىدى. يۇمىلاق چېلەكلەرگە قاراپ ئىچىم سىيرىلىپ كەتتى!

چېلەكنىڭ يان تەرەپىدە تۆت-بەش چى كەڭلىكتە توسۇق تاختا بار ئىدى، مەن بىر سەكەلەپلا تاختىغا چىقىۋالدىم. ئاتالمىش مۇنچا كۆز ئالدىمدا پۇلاڭشىۋاتقان دەك بىلىندى. ئەگەر دۇنيادا نېمە ئىش ئەڭ كۆڭۈللۈك دېسە، «يېمىگەننى يېيىش، كۆرمىگەننى كۆرۈش» دەپ جاۋاب بەرگەن بولاتتىم.

نېمىنى كۆردۈم؟ سۆزلەشكە تىلىم ئۆيۈلىدۇ. كىشىلەر ئەينەك ئۆينىڭ ئىچىدە ئۇياقتىن - بۇياققا پۇلاڭشىپ، شاۋقۇن كۆتۈرۈپ، خۇددى 20 - ئەسىردىكى ئادەم ئاتىدەك ئاندىن تۇغما ھالەتتە يۈرەتتى. 18 - ئەسىردە ياشىغان ئەنگىلىيەلىك رېچارد ناش پارىژدىكى ئارشاڭغا چۈشكەندە، مەيلى ئايال ياكى ئەر بولمىسۇن چوقۇم تولۇق كىيىنىپ چۈشۈش كېرەك، دەپ قائىدە چىقارغانىكەن. 60 يىل بۇرۇن ئەنگىلىيەنىڭ قەدىمكى پايتەختىدە

رەسساملار مەكتىپى قۇرۇلغانىكەن، رەسساملار مەكتەپىدە يالدا-
غىچە رەسىم، يالغىچە ھەيكەل، سىيدام سىزما ۋە ھەر خىل مودېل-
لار سېتىلىپتۇ، بۇ ئەسلىدە بىر ياخشى ئىش. لېكىن ئوقۇش
باشلاش مۇراسىمى كۈنى ھوقۇقدارلاردىن تارتىپ ئوقۇتقۇچىلار-
غىچە ناھايىتى ئوڭايىسىزلىنىپ كېتىپتۇ. ئوقۇش باشلاش مۇ-
راسىمغا ئېسىل زادە خېنىملار تەكلىپ قىلىنغانىكەن. ئۇ خې-
نىملارنىڭ قارىشىچە ئىنسان كىيىم بىلەن ئىنسان بولىدۇ-
كەن، كىيىم كىيىمىسە تېرىسىنى سويۇۋەتكەن مائىمۇندىن پەرق-
لەنمەيدىكەن. كىيىم كىيىمگەن ئىنسان خۇددى بۇرنى يوق
پىلغا، ئوقۇغۇچى يوق مەكتەپكە، قورقۇنچاق ئەسكەرگە ئوخشاش
بولۇپ، ئىنسانلىق ماھىيىتىنى يوقىتىدىكەن. ئىنسانلىق ما-
ھىيىتىنى ئۇنۇتقان ئىنساننى ئىنسان دېگەندىن كۆرە ھايۋان
دېگەن تۈزۈك ئىكەن. كۆرگەزمىدىكى تېز سىزما ۋە مودېللار
ھايۋانلار بىلەن بىر قاتاردا قويۇلغاچ، بۇ نەرسىلەر ئېسىل زادە
خانىملارنىڭ غۇرۇرىغا تېگىپتۇ. شۇڭا ئۇلار خاپا بولۇپ، مۇرا-
سىمغا قاتناشماي كېتىپ قاپتۇ.

گەرچە ئوقۇتقۇچىلار غەرەز ئۇقمايدىغان ئۇ ئاياللاردىن رە-
جىگەن بولسىمۇ، لېكىن ھايۋان دەپ ھاقارەتلەنگەن ھەيكەللىر-
گە كىيىم كىيىدۈرۈپ قويۇپ، مۇراسىمنى داۋام ئېتىپتۇ. ۋادە-
رىخا! كىيىمنىڭ رولى نەقەدەر مۇھىم - ھە!
كىيىمنىڭ مۇھىملىقىنى ئويلىسا، ئادەمنىڭ ئۆزى كى-
يىمىمۇ ياكى كىيىمنىڭ ئۆزى ئادەممۇ پەرق ئېتەلمەي قالسىمەن.
مىياۋ! مېنىڭچە، ئىنسانىيەت تارىخىنى، ئەت تارىخى، ئۆستىد-
خان تارىخى، قان تارىخى دېمەي، بەلكى كىيىم - كېچەك تارىخى
دېيىش دۇرۇس بولسا كېرەك. شۇڭلاشقىمىكىن، كىيىمىسىز
ئىنسانلار ماڭا جىندەك كۆرۈنىدۇ.

يىراق قەدىمدە تەبىئەت ئىنسانلارنى باراۋەر يارىتىپ زد-
مىن قويىغا ئەۋەتكەنىكەن. ھەرقانداق ئادەم تۇغۇلۇشىدا يال-
ئىچ دۇنياغا كېلىدۇ. ناۋادا ئىنسانىيەت ماھىيەت جەھەتتە باراۋەر
بولسا ئۇنداقتا يالئىچ ياشىغان بولسا توغرا بولاتتى. بىر يال-
ئىچ كىشى «يالئىچ كىشىلەردە پەرق بولمايدۇ، پەرق بولمىسا
ئىلگىرىلەش يولى توسۇلۇپ، نەتىجە يارىتىلمايدۇ. شۇڭا ئىن-
سان بىر ئاماللارنى ئىزدەپ ئۆزىنى گەۋدىلەندۈرۈشى، مەن دېگەن
مەن، كىملا قارىسا يەنىلا مەن، باشقىلارغا ئوخشىمايمەن، دەپ يا-
شىشى كېرەك. بىرەر نەرسە كىيىۋالسام ھەممە ئادەم ھەيران بو-
لۇپ ئاغزىنى ئېچىپ قالىدىكەن، بۇنىڭغا بىرەر چارە يوقمىدۇ؟»
دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ ئون يىل باش قاتۇرۇپ ئاخىر تامبالنى كەشىپ
قىلىپ كىيىۋاپتۇ ۋە «قاراڭلار، قالتىسىمكەن!» دەپ پەخىرلەن-
گەن ھالدا ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ يۈرۈپتۇ. بۇ كىشى دەل ھا-
زىرقى توكيودىكى ھارۋىكەشلەرنىڭ ئەجدادى ئىكەن.

تامبال ھارۋىكەشلەرنى ناھايىتى خۇشال قىپتۇ. ئۇلار تام-
بالنى كىيىۋېلىپ، چوڭ يولدا ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ، نا-
ھايىتى خۇشال بوپتۇ. بۇنىڭغا قايىل بولمىغان ئالۋاستى كالتە
كۆڭلەك دېگەن كىيىمىمۇ - كىيىمىمۇ بولىدىغان بىر نەر-
سىنى ئىجاد قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تامبالنىڭ كۇرسى چۈشۈپ،
كالتە كۆڭلەك دەۋر سۈرۈپتۇ. مىلچىمال دۈكىنى، دورا ماتېر-
ياللىرى دۈكىنى، يىپەك مال دۈكىنى قاتارلىقلاردا بۇ داڭلىق
كەشىپاتچىنىڭ ئىجادىيىتىنى ئۇچراتقىلى بولىدىكەن. تام-
بال، كالتە كۆڭلەكتىن كېيىن دەۋر سۈرگىنى كەمزۇل بوپتۇ.
بىر قىسىم ئالۋاستىلارنىڭ قورسىقى كۆپۈپ «كالتە كۆڭلەك
دېگەن نېمىگە ھېساب؟» دەپ كەمزۇلنى لايىھەلەپ چىقىپتۇ.
ئالۋاستىلار بەس - بەس بىلەن ئۆزگىچە نەرسىلەرنى ياساپ، فد-

راك نۇسخىلىق ئاجايىپ كىيىملەرنى ئوتتۇرىغا چىقىرىپتۇ. بۇلار قەستەن قالايمىقانچىلىق تۇغدۇرۇش، تاسادىپىيلىق ياكى پەرۋاسزلىق بىلەن ئوتتۇرىغا چىققان نەرسىلەر ئەمەس. كۈچ-مۈكۈك تاللىشىش، كۆرەڭلىكنىڭ مەسئۇلىمۇ ئەمەس، بەلكى كىشىلەرنىڭ «ئۆز گىچە بولىمىز» دېگەن غەلىتە پىسخىكىسىدىن ئىبارەت ئالامىتى. بىز مۇشۇكلەر بۇ جەھەتتە ناھايىتى ئاددىي - ساددا. بىز «ئەۋلىيا» لىق مەقامىغا يەتتۇق دېسەكمۇ بولىدۇ.

كىشىلەرنىڭ بۇ خىل باراۋەرلىكىنى مەنسىتمەسلىك پىسخىكىسىغا سەل قاراشقا بولمايدۇ. كىيىم - كېچەك ئىنسانلارنىڭ مۇھىم نەرسىسى ھېسابلانغانىكەن، ئوخشاش بولمىغان كىيىم كىشىلەرنىڭ قايسى تەبىقىگە مۇناسىپ ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەپ بېرەلەيدۇ. مۇشۇنىڭدىن قارىغاندا، كىشىلەر كىيىمدىن ئايرىلالمايدىغان ئوخشايدۇ.

مانا ئەمدى مېنىڭ نەزىرىمدىكى كىشىلەر زادى سالمايدىغان تامبال، كۆڭلەك ۋە شىملارنى خىجىل بولماي كىيىم جازدىسىغا ئارتىپ، يالىڭاچ ھالىتىنى خەلقىئالەم ئالدىدا سازايى قىلىپ، يەنە تېخى كۈلۈپ پاراڭلىشىپ بەخىرامان يۈرىدۇ.

بۇ كۆلچەك ئۈچ چى كەڭلىكتە، توققۇز چى ئۈزۈنلۈقتا بولۇپ، ئىككىگە بۆلۈنگەنىكەن. ئۇنىڭ يېرىمىغا ئىسسىق سۇ قويۇلغان بولۇپ، بۇ «دورلىق كۆلچەك» ئىسمى. كۆلچەك سۇيىگە ھاك ئارىلاشتۇرۇلغاندەك قىلاتتى. سۇ بۆلۈنۈپ تۇراتتى، سۇنى ھەپتىدە بىر قېتىم ئالماشتۇرىدىكەن. كۆلچەكنىڭ يەنە بىر تەرىپى سۈزۈك سۇ ئىدى، لېكىن باغلىشىمەن، ئۇ سۇنىمۇ سۈپۈسۈزۈك دەپ كەتكىلى بولمايدۇ.

سۈزۈك سۇ بار تەرەپتە ئىككى ياش بىر - بىرىگە قارىشىپ، قورساقلىرىغا سۇ چېچىشىپ تۇراتتى. ئارىسىدا بىرى لۆڭگە

بىلەن قورسىقىنى سۈرتكەچ:

— ساناكانى، مۇشۇ يېرىم بەك ئاغرىۋاتىدۇ، نېمە بول-
غاندۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ئۇ يەردە ئاشقازان بار، ئاشقازان ئاغرىقى يامان! سەللا دىق-
قەت قىلمىساڭ خەتەرلىك جۇمۇ! — دېدى ساناكانى ئەستايىدىل
تەلەپپۇزدا.

— ياق، سول تەرەپ، — دېدى ئۇ ئۆپكىنىڭ سول قانىتىنى
كۆرسىتىپ.

— ئۇ دېگەن ئاشقازان، ئاشقازان سول تەرەپتە، ئۆپكە ئوڭ
تەرەپتە.

— شۇنداقمۇ، مەن تېخى ئاشقازان مۇشۇ تەرەپتە چېچى
دەپتىمەن.

ئۇ بېلىنىڭ بىر تەرىپىنى ئۇرۇپ، ھېلىقى ساناكانى دېگەن
ئادەمگە كۆرسەتتى.

— ئۇ يەردە ئىنچىكە ئۆچەي بار، — دېدى ساناكانى.

بۇ چاغدا بۇرۇت قويۇۋالغان 25 — 26 ياشلاردىكى بىر يى-
گىت پولاتوڭ قىلغىنىچە سۇغا سەكرەپ چۈشتى. ئۇنىڭ يېنىدا
تۇرغان قېرى تاز بىلەن چېچى ئۇزۇن بىر كىشى بىلەن سۇدىن
بېشىنى چىقىرىپ، توختىماي مۇنازىرىلىشىۋاتاتتى.

— قېرىغاندا كارغا كەلمەس بولۇپ قالدىكەن كىشى،
ياشلارغا يەتمەيدىغان گەپكەن! بۇ سۇ تېخىچە ئىسسىمايدىغۇ؟

— شۇنداق روھلۇق كۆرۈنىدىكەنسىز، ياخشى تۇرۇپسىز!

— روھلۇق كۆرۈنمەيمەن، پەقەت شۇ كېسىلىم يوق. ئىند-

سان ئەسكى ئىش قىلمىسىلا 120 ياشقىچە ياشىيالايدۇ.

— راستما؟ شۇنچە ئۇزاق ياشىيالايدۇ؟

— شۇنداق، ياشىغىلى بولىدۇ. مىجى يىلىدىكى يېڭىلىققا

كۆچۈش مەزگىلىدە توکوخوچى دېگەن ھەربىي ئەمەلدارنىڭ قول ئاستىدىكى بىر خىزمەتكار 130 يىل ئۆمۈر كۆرگەن.

— ئالامەت ياشاپ قويۇپتىكەن - ھە!

— بەك ئۇزاق ياشاپ كەتسە يېشىنىمۇ ئۇنتۇپ قالىدىكەن. ئۇنىڭ يېشىنى تېخى مەن ھېسابلاپ بەرگەن، ئۇ 130 ياش چاغدا تېخى ھايات ئىدى، كېيىن قانداق بولىدىكەن بىلىمدىم. ھازىرمۇ ھاياتمۇ تېخى، كىم بىلىدۇ! — دېدى بوۋاي كۆلچەك-تىن چىققاچ.

ئارقىدىن بەدىنىگە خەت چېكىۋالغان بىرەيلەن سۇغا كىرىپلا گەپ باشلىدى:

— ئاناڭنى، بۇ سۇ سوغۇقمۇ، قىزىقمۇ ئەمەس ئىكەنغۇ؟

بۇ چاغدا يەنە بىرەيلەن سۇغا شۇڭغۇپ كىردى.

— ۋايىجان! تازىمۇ بىر! يەنە ئازراق سوغۇق بولغان

بولسا.....

ئۇ چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، چىدىيالىمغاندەك چىرايدى. نى پۈرۈشتۈردى. ئۇ ھېلىقى بەدىنىگە خەت چېكىۋالغان ئادەمنى كۆرۈپ «غوجاين» دەپ ۋارقىراپ تاشلىدى. بەدىنىگە خەت چېكىۋالغان ئۇ كىشى «ھىم» دېدى - دە، بىردەم تۇرۇۋېلىپ:

— ئاتامى يېقىندىن بېرى قانداقراق كېتىۋاتىدۇ؟ — دەپ

سورىدى.

— قانداقراق؟ شۇ قىمار ئويناپ يۈرىدۇ.

— قىمارلا ئويناپ يۈرمىگەندۇ؟

— شۇنداق، ئۇ ئەسلىدىنمۇ تازا دۇرۇس ئادەم ئەمەس، نېمە

دېسەم بولار؟ باشقىلار ئۇنى تازا ياقتۇرمايدۇ. ئىشقىلىپ، مەن ئۇ -

نىڭغا ئىشەنمەيمەن. ھۈنەرۋەن دېگەن ئۇنداق بولسا بولمايتتى.

— شۇ ئەمەسمۇ؟ ئاتامى كەمتەر ئەمەس، بەكلا كۆرەڭ، شۇڭا

ھېچكىم ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ.

— شۇنداق. ئۇ ئۆزىنى بەك قالتىس چاغلايدۇ..... ئۇنداق قىلىۋەرسە زىيان تارتىدىغىنى يەنىلا ئۆزى.

ھەي! غەلىتە ئىشقا بۇ، نېمانداق ھەممە ئادەم ئۇنى ياقتۇر - مايدىغاندۇ؟ ئۇ باشقىلار بىلەن ئارىلىشىپ ئۆتمىگەچ باشقىلار ياقتۇرمامدىغاندۇ يا.

شۇنداق قىلىپ، بۇ ئىككىيلەن بەس - بەستە ئۇنىڭ غەيۋد - تىنى قىلدى.

مياۋ! كۆلچەكنىڭ سۈزۈك سۇ تەرىپىدىكى كىشىلەر ھەققىدە مۇشۇنچىلىك توختىلىپ تۇراي، ئەمدى كۆلچەكنىڭ دورىلىق سۇ تەرىپىدىكىلەر نېمىلەرنى دېيىشىۋاتىدۇ قاراپ با - قاي. ئۇ يەردىمۇ ئادەم كۆپ ئىكەن، ئادەملەر كۆلچەككە كىرىپتۇ دېگەندىن كۆرە، ئادەملەر سۇنى بىر ئاپتۇ دېگەن تۈزۈكتەك قىلات - تى. ئۇلارغا سىنىچىلاپ قارىسام كۇسايما ئەپەندىمۇ سول تەرەپ بىر بۇلۇڭدا سۇغا چىلىنىپ ئۆپكەدەك قىزىرىپ تۇرۇپتۇ. ئۇ ئېھ - تىمال پۇل خەجلەپ كىرگەنگە تۇشلۇق بىر چىلىنماي، دەپ ئۆپ - كىدەك قىزىرىپ كەتكەن چېغى.

بۇ چاغدا غوجايىنىمنىڭ يېنىدىراق تۇرغان بىر كىشى قوشۇمىسىنى تۇرۇپ:

— سۇ بەك قىزىپ كېتىپتۇ، دۈمبەم كۆيۈپ كەتتى! — دېدى.

— نەدىكى گەپنى قىلىدىكەنسىز، تازا ياخشىغۇ! دورىلىق سۇ بۇنچىلىك قىزىق بولمىسا قانداق پايدا قىلىدۇ؟ بىزنىڭ يۇرتتا سۇ بۇنىڭدىن بىر ھەسسە قىزىق بولمىسا سۇغا چۈشمەي - مىز، — دېدى بىرەيلەن پەخىرلىنىپ.

— بۇ سۇ زادى قانداق كېسەلگە داۋا؟ — دېدى بىرەيلەن تاز

بېشىنى لۆڭگە بىلەن ئورغاچ.

— ئاڭلىسام بۇ سۇ نۇرغۇن كېسەلگە مەنپەئەت قىلارمىش.

— سۇغا دورا سېلىپ، ئۈچ - تۆت كۈندىن كېيىن چىلانسا

ياخشى دەيدۇ، بۈگۈن چىلانغىنىمىز تازا ياخشى بولدى، — دەيدى
بىرەيلەن گەپ قىستۇرۇپ.

— بۇ سۇنى ئىچىۋەتسىمۇ پايدا قىلارمۇ؟

قاياقتىندۇر بىرەيلەننىڭ سورىغان بۇ سوئالى ئەتراپتىكىدە.

لەرنى غۇلغۇلغا سېلىۋەتتى.

— سۇ سوۋۇغاندىن كېيىن ئازراق ئىچىپ ئارام ئالسا ئوبدان

بولدۇ، ئىشەنمىسىڭىز سىناپ كۆرۈڭ.

ئەتراپنى قاراڭغۇلۇق باستى، مۇنچا ھوردىلىپ تۇمانلىدە.

شىپ كەتتى. بۇ يالىڭاچلار مۇنچا ئىچىدە قىستىلىشىپ يۈرەتتە.

تى. پۇتلىرىنى بىر - بىرىگە كىرىشتۈرۈپ، «نېمانداق قىزىق»

دېيىشلىرى قۇلاق تۈۋىمىدىن كەتمەي، بېشىمۇ قېيىپ كەتتى.

بۇ ئاۋازلاردىن قايتقان ئەكس سادامۇ مۇنچىنى بىر ئالدى. مەن

ئىنسانلارنىڭ بۇ غەلىتە ئىشلىرىغا ھەيران بولۇپ تۇرۇپلا قالدىم.

بىردەمدىن كېيىن بىر - بىرىنى ئىتتىرىشىپ يۈرگەن

كىشىلەر ئارىسىدا بەستىلىك بىر ئادەم پەيدا بولدى. ئۇنىڭ بويى

تۇرقى باشقىلاردىن خېلىلا ئېگىز ئىدى. ئۇ ساقال - بۇرۇت باسما.

قان يۈزىنى قىزارتىپ، ناھايىتى يېقىمىسىز ئاۋازى بىلەن:

— ئازراق سوغۇق سۇ قويۇڭ، سۇ بەك قىزىپ كەتتى، بەك

قىزىپ كەتتى، — دەپ ۋارقىردى.

مىياۋ! ئىنسانلار تامبال، ئىشتانلىرىنى سېلىۋېتىپ، سۇ -

غا كىرىپ باراۋەر بولدۇق، دېيىشىدىكەن. لېكىن بۇ يالىڭاچلار

ئارىسىدىمۇ باشقىلارنى بويسۇندۇرمەن دەيدىغان يالىڭاچلار چىدىمەن.

كىيىملىرىنى سېلىپ يالىڭاچلانغان تەقدىردىمۇ، ئۇ -

لارنىڭ باراۋەرلىككە ئېرىشمىكى مۈشكۈل ئىشكەن. ئۆيگە قايتقان چېغىمدا ئەتراپ ئاۋۋالقىدە كىلا جىمجىت ئىدى. غوجايىن يۈيۈنۈپ چىققاچ، يۈزلىرى قىزىرىپ كەتكەندى، ئۇ كەچلىك غىزا يەۋاتاتتى. ئۇ مېنىڭ لەمپە تەرەپتىن كېلىۋاتقانلىقىمنى كۆرۈپ:

— بۇ مۈشۈك نېمانچە ئەر كىن، بىردەمنىڭ ئارىلىقىدا نە لەرنى چۆرگۈلەپ كەلگەندۇ؟— دېدى.

ئاش - تاماقلارغا كۆزۈم چۈشۈپ، يېنىمدا پۇل بولمىسىمۇ ئىككى - ئۈچ خىل كۆكتات ئېلىۋالدىم. يەنە تېخى قاقلاپ پىشۇرۇلغان بېلىقمۇ بار. ئۇ بېلىقنىڭ نامىنى بىلمىدىم، قارىغاندا توكىو پورتى ئەتراپىدىن تۇتقان بېلىق بولسا كېرەك! ئىلگىرى دېڭىزدا ياشىغان بېلىقلار يوغان بولىدۇ، دەپ ئويلايتتىم. قاينىدىم. تىپ پىشۇرۇپ بېلىقنىمۇ بېلىق بولغانغا تويدۇرىدۇ بۇلار. بىرەر نەرسە يېگۈم بولسىمۇ تاماق ئۈستىلىنىڭ يېنىدا يالغاندىن پەرۋاسىز قىياپەتتە تۇردۇم. غوجايىن بېلىقتىن ئازراق ئېلىپ، ئاستا يېنىمغا قويدى. بېلىق تازا ئوخشىمىغان چېغى! غوجايىننىڭ ئايالى ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا ئولتۇرۇپ، غوجايىننىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىگە زەن سېلىۋاتاتتى.

— ھەي، مۈشۈكنىڭ بېشىغا ئىككىنى قويە! — دېدى غوجايىن خوتۇنىغا.

— ئۇنى ئۇرۇپ نېمە قىلىمەن؟

— ئالدى بىلەن ئىككىنى قوي دەيمەن.

شۇنداق قىلىپ، ئايال غوجايىن چوكا بىلەن بېشىمغا ئۇرۇپ قويدى، لېكىن بىر ئازمۇ ئاغرىمىدى.

— مياڭلىمىدىغۇ؟

— شۇنداق.

— يەنە بىرنى قويە.

— يەنە ئۇرغىنىم بىلەنمۇ ئوخشاش.

ئايال غوجايىن قولى بىلەن بېشىمغا بىرنى ئۇردى، لېكىن يەنىلا ئاغرىمدى، بەخىرامان ئولتۇرۇۋەردىم. مېنى نېمىشقا ئۇ- رىدىغاندۇ؟ خېلى پاراسەتلىك بولساممۇ، بۇ ئىشنىڭ تېگىگە يې- تىپ بولالمىدىم. كۆڭلۈمدە ئوغرىلىقچە بېلىق يېيىشنى ئوي- لىغان بولساممۇ تېخى يېمىدىمە، «ئوغرىنى تۇتساڭ مېلى بى- لەن تۇت» دەپتىكەن، غوجايىن ئاق - قارىنى ئايرىماي، خوتۇنغا بۇيرۇق قىلىپ مېنى ئۇرغىلى سالىدى، بۇنداق بولغاندا ئايال غو- جايىنمۇ بىئارام بولىدۇ، مېنىڭمۇ كۆڭلۈم يېرىم بولىدۇ - دە. غوجايىن تېخىمۇ تېرىكىپ:

— چىغراق ئۇرغىن، مياڭلاپ كەتكۈچە ئۇرغىن، — دېدى.

— بىر ئۇبدان تۇرغان مۈشۈكنى نېمىشقا ئۇرىدىكەنمەن؟ —

دېدى ئايال غوجايىن.

ئەمما ئۇ بېشىمغا كېلىشتۈرۈپ بىرنى سالىدى.

ئەمدى غوجايىننىڭ مەقسىتىنى چۈشەنگەندەك بولدۇم، ئەسلىدە مياڭلاپ قويسام كۆڭلى ئەمىن تاپار ئىكەن. بالدۇرراق مياڭلىغان بولسام ئۇچ قېتىم ئارتۇق تاياق يېمەسكەنمەن. «ئۇر!» دەپ بۇيرۇق قىلىشتىكى مەقسىتى مېنى مياڭلىتىپ، ئازاب- لانغان ئاۋازمنى ئاڭلاش ئىكەن. ئۇ باشتىنلا شۇنداق بولۇشنى ئويلاپتىكەن، ئۇر دېگىنى ئەسلىي «ۋارقىرات» دېگىنى ئىكەن، نېمىدېگەن بىمەنىلىك! بۇ باشقىلارنى قەتئىي ھۆرمەت قىلىم- خانلىق بولماي نېمە؟ قاراپ تۇرۇپ مۈشۈكنى بوزەك قىلغانلىق - تە، بۇ. بۇ قىلىقنى ئىچى زەھەر كاندا قىلغان بولسا، بەلكىم باشقىچە بىلىنمەس ئىدى. لېكىن غوجايىندەك ئۆزىنى نۇخساد- سىز دەپ ماختايدىغان ئادەم بۇنداق قىلىقلارنى قىلىپ يۈرسە،

بەكلا بىمەنە تۇرىدىكەن. راستىمنى ئېيتسام غوجايىن مەككار سودىگەرلەردىن ئەمەس، شۇڭا ئۇنى قۇۋلۇقتا چېكىگە يەتتى دەپ سەك بولمايدۇ. بەلكىم شۇ چاغدا كالىسى ئىشلىمەي قالغان چېغى. ئۇ بەلكىم قورساق تويىسا ئاشقازان كۆپىدۇ، قول كېسىد. لىپ كەتسە قان چىقىدۇ، پىچاق كىرسە پەرياد چېكىدۇ، دەپ چۈشەنگەچ، بىر شاپىلاق قويسا چوقۇم يىغلايدۇ دەپ ئويلىۋالغان گەپ. ئەپسۇس بۇ خىل قاراش تازا لوگىكىغا چۈشمەيدىكەن. مۇشۇ بويىچە بولغاندا تۆۋەندىكىدەك يەكۈن چىقىرىشقا بولىدۇ. دەرياغا چۈشسە ئۆلۈپ كېتىدۇ؛ مائاش ئالغانىكەن چوقۇم ئىشلەيدۇ؛ راک يېسە ئىچى سۈرىدۇ؛ ئوقۇسا ياراملىق ئادەم بولىدۇ؛ بۇنداق جەزملەشتۈرۈۋەتسە بەزىلەر قوبۇل قىلالمايدۇ. بىرنى ئۇرۇپ بولغۇچە ۋارقىراپ جار سالمىسام، مېنىڭ تۈگەشكىنىم شۇ. مەن بىرنى قويسا سايرايدىغان قوڭغۇراق سائەت بولسامغۇ مەيلىتى، لېكىن مەن يەنىلا مۇشۇك - تە. ئىچىمدە غوجايىننى تىللىۋېتىپ ئارقىدىن بىرنى چىقىراپ قويدۇم.

— مانا ئەمدى «ئاۋ» دەپ چىقىردى، بۇ ئىملىق سۆزمۇ ياكى رەۋىشمۇ؟— دېدى غوجايىن.

تۇيۇقسىز سورالغان بۇ سوئالغا ئايال غوجايىن جاۋاب بېرىلمەي قالدى. مېنىڭچىمۇ غوجايىن كالىسىدىن كەتكەندەك قىلاتتى. ئەمەلىيەتتىمۇ قوشنا - قولۇملار ئۇنى غەلىتە ئادەم دەپ قارايتتى. ئۇنى تېخى ساراڭغا چىقىرىۋەتكەنلەرمۇ بار. ئەمما غوجايىن ئۆزىگە ئالامەت ئىشەنەتتى، كاللام جايدا دەپ ئويلايتتى! ئۇنىڭچە جاھاندىكى تالانت ئىگىلىرىنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ نېرۋىسى سەل چاتاق كېلىدىكەن. غوجايىننىڭ ئايالىدىن غەلىتە سوئال سورىشى ئەتىگەنلىك ناشتنىڭ مۇقەددىمىسى بولسا كېرەك. ئايال غوجايىن بۇرۇقتۇرمىلىق ئىچىدە بىر ئېغىزمۇ

گەپ قىلماي جىمىپ كەتتى. ئەلۋەتتە، مەنمۇ ئۇنىڭغا بىر نېمە دېيەلمىدىم.

غوجايىن تۇيۇقسىزلا «ھەي» دەپ ۋارقىراپ كەتتى.

— ۋاي نېمە بولدى؟— دېدى ئايال غوجايىن چۆچۈپ.

— «ھەي» دېگىنىم ئىملىق سۆزمۇ ياكى رەۋىشمۇ؟

— نېمە بولسا بولمامدۇ؟ يوقلاڭ گەپلىرىڭىزنى كىمگە دېسىڭىز دەڭە، ئادەمنى تېرىكتۈرمەي.

— «نېمە بولسا بولمامدۇ؟» دېگەن بۇ سۆز دۆلىتىمىزدىكى

تىل مۇتەخەسسسلرىنىڭ كالىسىغا كىرىۋالغان چوڭ بىر مەسىلە!

— ۋاي توۋا، مۇشۇكىنىڭ چىرقىرىشىنى دەمىسىز ئادەمنى

بىزار قىلىپ! مۇشۇك يا ياپون تىلىدا چىرقىرىمسا.

— شۇڭلاشقا بۇ ناھايىتى مۇرەككەپ بىر پەن! ئۇنى سې-

لىشتۇرما تەتقىقات دەپ ئاتايمىز.

— شۇنداقمۇ؟ ئۇنداق بولسا ھازىر ئايدىڭلاشتۇردىڭىزمۇ؟

ئايال غوجايىن خېلىلا ئەقىللىك ئىدى، ئۇ بۇنداق تۇتۇرۇق-

سىز مەسىلىلەرگە باش قاتۇرۇپ ئولتۇرمايتتى.

— مۇرەككەپ مەسىلىلەرنى تېزلا ئايدىڭلاشتۇرغىلى بول-

مايدۇ،— دېدى غوجايىن بېلىقنى كاراسلىتىپ چاينىغاچ.

ئارقىدىنلا بېلىقنىڭ يېنىدا تۇرغان گۆش ۋە كولىكازغا

قول ئۇزىتىپ ئاغزىغا سالدى.

— بۇ گۆشتۇ؟

— شۇنداق.

— ھىم!

غوجايىن گۆشنى مەرزە قىلىپ يۇتۇۋەتتى، رومكىنى قو-

لىغا ئېلىپ:

— يەنە بىر رومكا ئىچەي، — دېدى.

— بۈگۈن ھاراقنى خېلى كۆپ ئىچتىڭىز، يۈزلىرىڭىزمۇ

قىزىرىپ كەتتى.

— خوشە! دۇنيادىكى ئەڭ ئۇزاق سۆزنىڭ نېمە ئىكەنلىكىدە.

نى بىلمەمسەن؟

— سابىق ۋەزىر كامتوكومانىڭ ئىسمىنى دېمەكچىمۇ؟

— كىشى ئىسمىنى دېمىدىم، ئەڭ ئۇزاق سۆز قايسى دەپ

سوراۋاتىمەن؟

— سۆز؟ توغرىسىغا يېزىلغان ئەجنەبىيچە خەتمۇ؟

— شۇنداق.

— بىلمەيدىكەنمەن، ھاراق ئىچمەسسىز؟ بولدىلا، تامىقىدە.

ئىخىزنى يەڭ!

— ئىچمەيمەن، ساڭا ئەڭ ئۇزاق سۆزنى دەپ بېرەي.

— دەپ بولۇپ، تامىقىڭىزنى يەڭ ئەمەسە.

Archaiomelesidonphrunicheata

— جۆيلۈمىڭە.

— جۆيلۈمىدىم، گىرىپكچە سۆز بۇ.

— ياپونچە نېمە دېگەن گەپ بۇ.

— مەنىسىنى بىلمەيمەن، پەقەت يېزىلىشىنىلا بىلمەن.

باشقا ئادەم بولغان بولسا بۇ گەپ - سۆزلەر بەلكىم ھاراق

سورۇندىكى قىزىقچىلىق ھېسابلىناتتى. لېكىن غوجايىن

ناھايىتى ئەستايىدىل سۆزلەپ كېتىۋاتاتتى. بۈگۈن ئۇنىڭغا

ھاراق تەسىر قىلغان چېغى. ئادەتتە ئىككى رومكىلا

ئىچىدىغان ئادەم بۈگۈن تۆت رومكا ئىچىۋەتتى. ئادەتتە ئىككى

رومكا ئىچسە يۈزى قىزىراتتى، بۈگۈن تۆت رومكا ئىچىپ يۈزىگە

ئوت كەتتى. ئۇنىڭ يەنە ئىچكۈسى باردەك قىلاتتى. ئۇ رومكىنى

قولغا ئېلىپ:

— يەنە بىر رومكا ئىچەي، — دېدى.

ئۇ شۇ كۈنى چىلغان سەيدىن ئۈچ قاچا يېۋەتتى. ماڭمۇ
بايرام بولدى. ئۇ كۈنى مەنمۇ ئۈچ پارچە گۆش ۋە بىر بېلىق بېشى
قالمىسنى سوقۇۋەتتىم.

5

ئىلگىرى تامدا يۈگۈرۈش ھەرىكىتىنى تەسۋىرلىگەن چېد-
 غىمدا، غوجايىننىڭ ھويلىسى بامبۇك بىلەن قاشالانغان دېگە-
 نىدىم. ئەگەر غوجايىننىڭ ئۆيىدىكى بامبۇك قاشا قوشنىسىد-
 نىڭ ئۆيىگە يانداش قويۇلغان بولسا ئۇقۇشماسلىق بولار كەن.
 بامبۇك قاشاننىڭ نېرسى قۇرۇق يەر، ئۇنىڭ چېتىدە بۈك - باراق-
 سان ئارچىزارلىق بار. لەمپىگە چىقىپ يىراقتىن نەزەر سالىسىد-
 ئىخىز، بۈك - باراقسان ئورمانلىق كۆزىڭىزگە چېلىقىدۇ. غوجا-
 يىن مەندەك نامسىز مۇشۇكىنى دوست تۇتۇپ زېرىكىشلىك كۈن-
 لەرنى مۇشۇ مەنزىرىلەردىن ھۇزۇر ئېلىپ ئۆتكۈزەتتى.

ئەمەلىيەتتە، ئۇ ئارچىزارلىق مەن ئېيتقاندىكى ئۇنچىۋالا
 بۈك - باراقسانمۇ ئەمەس. ئارچىزارلىقنىڭ يېنىدىكى ئىسمى چېد-
 رايلىق، باھاسى ئەرزان «تۇرنىلار سارىيى» نىڭ ئۆگزىسىگە چېد-
 قىپلا ئارچىزارلىقنى تولۇق كۆرگىلى بولىدۇ. كوسايا ئەپەندىنى
 مۇشۇ مېھمانخانغا ئىسىم قويغۇچە خېلى ھەرەج تارتتىمكىن
 دەپ ئويلايمەن. ئۇ مېھمانخانسىغا «تۇرنىلار سارىيى» دەپ ئىسىم
 قويغان يەردە، ياتاق ئۆيىنى «ئەجدىھا ھۇجرىسى» دېۋالىسىمۇ ھەر-
 گىز ئېشىپ كەتمەيدۇ. ئىسىم قويغانغا باج ئالمىغاندىن كېيىن
 نېمىدەپ قويغۇسى كەلسە، شۇنداق دەپ قويۇۋالسۇن.

جەنۇب تەرەپتىكى ئارچىلار ھەيۋەت بىلەن قەد كۆتۈرۈپ
 تۇرىدۇ، «ئەجدىھا ھۇجرىسى» نىڭ شىمالىدا ئارچىدىن باشقا يەنە
 يەتتە - سەككىز تۈپ چىنار بار. چىنارلار بىر چى توملۇقتا يو-

غىنىدى. بۇلارنى ئالدىنغا سودىگەر چىقسا ئوبدان باھادا سات- قىلى بولاتتى. غوجايىننىڭ ھازىر ئارمانغا تۇشلۇق دەرمانى يوق ئىدى، كۈنلىرى خېلىلا غۇربەتچىلىكتە ئۆتۈۋاتاتتى.

نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا مەكتەپتىن بىر ئىشچى كېلىپ، چىنارنىڭ شاخلىرىدىن پۇتاپ كەتتى. ئۇ كېيىنكى قېتىم كەل- گەندە يېپيېڭى ياغاچ كەش كىيىۋاپتۇ. خىجىل بولماي ئالدىنقى قېتىم ئېلىپ كەتكەن چىنار شېخىدىن ياسىدىم دەيدۇ، نېمە دېگەن يۈزى قېلىنلىق!

بۇ يەردىكى چىنارلارنىڭ ئەمەلىيەتتە غوجايىنمغا ھېچ- قانداق پايدىسى يوق. كونسىلاردا «ئارتۇق بايلىق باشنى يارماس» دەيدىغانغۇ گەپ بار. ئەمما غوجايىننىڭ شۇنچىۋالا چىنار دەرد- خى تۇرۇپمۇ يەنە مۇشۇنداق غۇربەتچىلىكتە يۈرگىنىگە ئادەم- نىڭ ئىچى پۇشىدۇ! مانا بۇ بايلىق قولىدا تۇرۇپ سېسىپ كەت- تى دېگەنلىك بولماي نېمە؟ ئەخمەق ئادەم ئەسلىي غوجايىن ئە- مەس، مەنمۇ ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئۆي ئىگىسى دېنىي. غوجايىن نەچچە قېتىم ئۇنىڭدىن:

— ياغاچ كەش سودىگىرى كەلدىمۇ؟ — دەپ سورىسا، ئۇ قەستەن ئاڭلىمىغانغا سېلىۋالدى.

ئۇ ئۆي ئىجارىسى سۈيلەشنىلا بىلىدۇ، مېنىڭغۇ ئۇنىڭ بى- لەن ئاداۋىتىم يوق، شۇڭا ئۇنىڭ يامان گېپىنى ئازراق قىلاي. گەپنىڭ پوسكاللىسىغا كەلسەك، يەنىلا ئاشۇ قۇرۇق يەر توغرىسىدا توختىلاي. بىرىنچىدىن، بۇ يەر قۇرۇق تامغا ئېلىن- مىدى. شامال چىقسىلا ھەممە نەرسە ئۇچۇپ يۈرىدۇ، ھەر قانداق ئادەم ئىجازەتسىزلا بۇ يەردىن ئۆتەلەيدۇ. ئىككىنچىدىن، ئوغرد- لىقتىن ساقلىنىش تەدبىرلىرىگە سەل قارالدى. بۇ ئۆيدىن دا- ۋاملىق بىر نەرسىلەر يىتىپ تۇرىدۇ. ھويلا تېمى ياغاچتىن يا-

سالخان سالاسۇن، تىكەنلىك تور دېگەندەك نەرسىلەر غوجايىن ئۈچۈن بىھۈدە. ئېھتىمال بۇ نەرسىلەرنى قۇرۇق يەرنىڭ ئۇدۇلىدا ئادەم ياشامدۇ ياكى ھايۋانمۇ؟ دېگەنگە بېرىلگەن بەلگە، خالاس. بۇ مەسىلىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن ئۇدۇلدىكى يەردە تۇرىدۇ. غانلارنىڭ قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى ئېنىقلاش زۆرۈر. «بۇلۇت سارىيى» دەپ نام بېرىلگەن بۇ شەخسىي مەكتەپ 800 دەك ئوقۇ-غۇچىنى ياراملىق ئادەم قىلىپ تەربىيەلەپ چىقىمىز دەپ كۈ-چەۋاتىدۇ. شۇ ۋەجدىن ھەر ئايدا ئوقۇغۇچىلاردىن ئىككى يۈەندىن ئوقۇش ھەققى ئالىدۇ. «بۇلۇت سارىيى» دىكى كىشىلەرنى ئابىرۇي-لىق كىشىلەر دەپ قارىساق پۈتۈنلەي خاتالاشقان بولىمىز. نامى-غا قاراپ باھا بېرىشكە بولمايدۇ. «تۇرنىلار سارىيى» دا تۇرنا تۇر-مايدىغۇ؟! ئۇنىڭ ئۈستىگە «ئەجدىھا ھۇجرىسى» دىمۇ مانا مەندەك بىر مۇشۇك تۇرىدۇ. بۇ مەكتەپتىكى ئوقۇتقۇچىلار ئارىسىدا غو-جايىنىم كوسايدەك ساراڭلارمۇ بار. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋې-لىشقا بولىدۇكى، «بۇلۇت سارىيى» دىكى جانابلارنىڭ ھەممىسى-نى ئېسىل ئادەملەر دەپ كەتكىلى بولمايدۇ. يەنە كاللىڭىزدىن ئۆتمىگەن بولسا غوجايىننىڭ ئۆيىگە كېلىپ ئۈچ كۈن تۇرسى-ڭىز ھەممە ئىش ئايدىڭلىشىدۇ.

بايا ئېيتقاندا، غوجايىن بۇ يەرگە دەسلەپ كۆچۈپ كەل-گەندە ھېلىقى بوش يەرنىڭ ئەتراپىدا قورۇق تام يوق ئىدى، «بۇ-لۇت سارىيى» دىكى جانابلار ھارۋىكەشنىڭ قارا مۇشۇكىدىن پەرقلەنمىگەچ، چىنارلىققا ئۆسۈپ كىرىپ، قورۇق گەپ سې-تىپ، تاماق يەپ..... خىيالغا كەلگەن ئىشلارنى قىلىپ يۈر-دى، تاماق يەپ بولۇپ تاماق قاچىسى، ئەسكى ياغاچ ئاياق، ئىشقىد-لىپ ئەخلەتنىڭ ھەممىسىنى شۇ يەرگە تاشلاپ ماڭدى. يەرنى قورۇق تام ئىچىگە ئالمىغان غوجايىنمۇ بۇلارنى بىلمەسكە سې-

لىمۇبلىپ، كۈن ئۆتكۈزۈۋەردى. ئۇ راستتىنلا بىلمەمدۇ ياكى بىر-
لىپ تۇرۇپ ئەيىبلەمدۇ، بۇنى بىلمىدىم. مەكتەپتىكى دەرس
بېسىمىنىڭ ئېشىشىغا ئەگىشىپ، ئوقۇغۇچىلار خۇددى قۇم-
لۇقتىكى سۇغا زار كارۋانلار دەك پاۋلونىيە دەرىخىدىن يىراقلد-
شىپ ئارچىغا يېقىنلاشتى. ئارچا غوجايىننىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىدا
ئىدى. قاپ يۈرەكلەردىن بىرنەچچىسى بەزىدە تېخى ئارچا شاخ-
لىرىنى ئانچە - مۇنچە سۇندۇرىدىغان بولدى، ئۇلار بىر - ئىككى
كۈننى ئۆتكۈزۈپ يۈرىكى تېخىمۇ يوغىناپ، بولۇشىغا سۇندۇرد-
دىغان بولدى.

ئۇلارغا بېرىلگەن تەربىيە قەيەرگە كەتتىكىن بىلمىدىم،
ئۇلارنىڭ قىلىقلىرى ئادەمنى چۆچۈتىدۇ. ئۇلار ئۆيىنىڭ ئالدىغا
كېلىۋالغاننى ئاز دەپ، يەنە تېخى ناخشا توۋلاپ كېتىدۇ. غوجا-
يىن پەقەت بەرداشلىق بېرەلمىگەندە، كىتابخانىسىدىن يۈگۈ-
رۈپ چىقىپ:

— بۇ سەنلەر ئوينايدىغان جاي ئەمەس، يوقىلىش! — دەپ
ئىككى - ئۈچ قېتىم قوغلاپ قويدۇ.

بۇ ئوقۇمۇشلۇق ئىنسانلار ئۇنداق بىر - ئىككى ئېغىز گەپ-
تىن چۆچۈيدىغانلار ئەمەس. غوجايىن ئەمدى قوغلىۋەتسە، ھايال
ئۆتمەي يەنە كېلىۋېلىپ، بەزىلىرى ناخشا ئېيتسا، بەزىلىرى ۋار-
قىراپ - چاقىرىشىدۇ. ئۇلار تېخى بىر - بىرىنى «سولتەك»، «قا-
پاقباش» دەپ تىللىشىپ كېتىدۇ. ئىلگىرى بۇ سۆزلەر ھارۋد-
كەشلەر ئارىسىدا مودا بولغان. مانا 20 - ئەسىرگە كەلگەندە بۇ
سۆزلەر تەلىم ئېلىۋاتقان جانابلارنىڭ ئاغزىدىن چىققىلى تۇردى.
غوجايىن كىتابخانىسىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، «مودا ئې-
قىمدا سۆزلەش» كە ئۇستا ئوقۇغۇچىدىن بىرنى تۇتۇۋېلىپ:
— بۇ يەرگە نېمىدەپ كەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى.

— بۇ يەرنى مەكتەپنىڭ ئارقا ھويلىسى دەپ قاپتىمەن، —
دېدى.

غوجايىن ئۇنىڭغا گەپ تېپىپ بېرەلمەي ئامالسىز
قويۇۋەتتى.

غوجايىننىڭ ئۇنى شۇنداقلا قويۇۋەتكىنى پەقەتلا بولمىدى. ئەمەلىيەتتە غوجايىن، ئۇنى خېلى ئەدەپلەپ قويدۇم، ئەمدى قانداق بىلىدىغان بولىدۇ، دەپ ئويلىدى. لېكىن، ئىش غوجايىننىڭ ئويلىغىنىدەك بولماي يەنە داۋاملىشىۋەردى، غوجايىن يەنە بىر قېتىم يېڭىلىگەندى، بالىلار ئالدى ئىشىكتىن ئۆتۈپ، شۇ مال تەرەپتىن ھويلىغا كىردى.

چوڭ ئىشىك تەرەپتىن جاق قىلغان ئاۋاز چىقىۋىدى، غوجايىن ئۆيگە مېھمان كەلگەن چېغى دەپ ئويلاپ تۇرۇشىغا پاۋلو نىيە دەرىخى تەرەپتىن كۈلكە ئاۋازى ئاڭلاندى. بىچارە غوجايىن ئامالسىز «بۇلۇت سارىيى» نىڭ مەكتەپ مۇدىرىغا قول ئاستىدىكى ئوقۇغۇچىلىرىنى ئوبدان باشقۇرۇش ھەققىدە خەت يازدى. مەكتەپ مۇدىرى غوجايىننىڭ خېتىنى ئىلىك ئېلىپ، ئۇنىڭغا جاۋاب خەت يېزىپ، غوجايىنغا قورۇق تام قويۇرۇپ بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئەتىسى ئۈچ - تۆت تامچى كېلىپ، يېرىم كۈن ۋاقت ئىچىدە «بۇلۇت سارىيى» بىلەن غوجايىننىڭ ئۆيىنىڭ پاسىلىغا ئۈچ گەز ئېگىزلىكتە تام قويۇرۇپ بېرىپ كەتتى. بۇنىڭدىن غوجايىن ناھايىتى مەمنۇن بولدى. غوجايىن ھەقىقەتەن ھاماقەتكەن، بۇنداق پاكىز تام ئوقۇغۇچىلارنى توسۇپ قالالارمۇ؟ مەن مۇشۇك جېنىمدا ئۆيدىكىلەرنى ئەخمەق قىلىپ ئوينىمەن. شۇڭا «بۇلۇت سارىيى» دىكى كىچىك جانابىلار كۇساييا ئەپەندىنى يۈزدە يۈز ئەخمەق قىلالايدۇ.

ئەخمەق قىلىش ئۈچۈن مۇنداق شەرتلەر ھازىرلىنىشى

كېرەك: بىرىنچى، ئەخمەق قىلىنغۇچى پەرۋاسىز قىياپەتكە كىرىۋالسا بولمايدۇ؛ ئىككىنچى، ئەخمەق قىلغۇچى مەيلى كۈچ جەھەتتە بولسۇن ياكى سان جەھەتتە بولسۇن مۇتلەق ئۈستۈن-لۈكنى ئىگىلىشى كېرەك.

غوجايىن ھايۋاناتلار باغچىسىغا بېرىپ كەلگەندىن بېرى، ئۆزىگە قاتتىق تەسىر قىلغان بىر ئىشنى پات - پات سۆزلەيدىغان بولۇپ قالدى: تۆگە بىلەن ئىت سوقۇشۇپ قايتۇ، ئىت تۆگىنىڭ ئەتراپىدا ساراڭدەك ئايلىنىپ قاۋاپ كېتىپتۇ، ئەمما تۆگە ئۇنىڭغا پەرۋا قىلماي لوككىسىنى چىقىرىپ قويۇپ، مېت قىلماي تۇ - رۇپتۇ. ئىت ھەرقانچە قاۋاپ يۈگۈرۈپ جاھاننى بېشىغا كىسىمۇ تۆگە مېت قىلماي تۇرۇۋېرىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئىت زېرىكىپ قاۋاشتىن توختاپتۇ. غوجايىن تۆگىنىڭ ئىنكاسى بەك ئاستىكەن دەپ مەسخىرە قىلىپ كۈلدى. بۇ مىسالنى مۇشۇ ئەخمەق قىلىش ئىشىغا تەتبىقلىسىمۇ بولغۇدەك، ئادەم ئەخمەق قىلىدىغان نوچى - لارغا تۆگىدەك ئىنكاس قايتۇرماي تۇرۇۋالغاندا، ئەخمەق قىلغۇ - چىمۇ مەقسىتىگە يېتەلمىگۈدەك. ئەگەر قارشى تەرەپ بەكلا ھە - دىدىن ئېشىپ كەتكەندە يولۋاس، شىردەك ھەيۋە قىلىپ قويسا، ئەخمەق قىلغۇچى پەسكويغا چۈشۈپ جىم بولغۇدەك. ھەممىدىن قىزىق يېرى شۇكى، باشقىلار ئەخمەق قىلاي دېگەندە چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، كۆزلىرىنى يوغان ئېچىپ قورقۇتسىلا بولىدۇ - كەن. كۆڭۈل خاتىرجەم چاغدا باشقىلارنى پاراكەندە قىلسا تازا قىزىق بولىدىكەن. نېمىشقا ئۇنداق بولىدۇ دېگەندە بۇنىڭ سەۋەبى كۆپ. باشقىلارنى ئەخمەق قىلىپ ۋاقىت ئۆتكۈزگىلى بولىدۇ، زېرىككەندە ساقلىنىشىنى ساناپ باقسىمۇ بولىدۇ. ئاڭلاشلارغا قارى - خاندا، بۇرۇن جىنايەتچىلەر تۈرمىدە ئىچ پۇشقىنى چىقىرىش ئۆ - چۈن تامغا ئۆچ بۇلۇڭ سىزىپ كۈن ئۆتكۈزىدىكەن، دۇنيادا ئىچ

پۇشقىدىنمۇ ئاز ابلق ئىش بولمىسا كېرەك.
باشقىلارنى ئەخمەق قىلىش، ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىدىغان
بىر خىل ئويۇن. ئەگەر قارشى تەرەپ تىرىكمىسە، جىلە بولمى-
سا، ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالمىسا ئۇ چاغدا ئۇ ئويۇننىڭ قى-
زىقى بولمايدۇ.

ئەمەلىيەتتە، باشقىلارنى ئەخمەق قىلىش ئارقىلىق ئۆزى-
نىڭ نوپىلىقىنى ئىپادىلەشكە بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ئادەم
ئۆلتۈرۈش، باشقىلارنى يارىلاندىرۇش ۋە زىيان سېلىش ئارقىلىق-
مۇ ئۆزىنىڭ نوپىلىقىنى ئىپادىلىگىلى بولىدۇ. ئەمما بۇ خىل
ئۇسۇلنى قوللانسا ئەلۋەتتە ئۆزىگە ئاۋاز بېجىلىك تېپىۋالىدىغان
گەپ. ئادەم دېگەن مەنەنچى كېلىدۇ، مەنەنچىلىك قىلمايدىغان
يەردىمۇ ئۆزىنى كۆرسىتىشكە ئامراق، شۇڭا باشقىلارغا ئۆزىنىڭ
نوپىلىقىنى كۆرسىتىشكە ئۇرۇنىدۇ. بېشىدىن ئىش ئۆتمىگەن،
ئۆزىگە ئىشەنمەيدىغان، بىر ئىشلارغا بەرداشلىق بېرەلمەيدىغانلار
ۋاستە تاللىماي غەلبە قازىنىشنىڭلا كويىدا بولىدۇ. بۇ خۇددى
رۇداۋچىلار قارشى تەرەپنى يىقىتىشنىڭ كويىدا بولغاندەكلا بىر
ئىش. رۇداۋ سەۋىيەسى تۆۋەن ماھىر خۇددى ئۆزىدىنمۇ تۆۋەن سە-
ۋىيەلىك ماھىر بىلەن چېلىشىپ، كەسىپ ئەھلى بولمىغان رە-
قىبىنى بىرلا يىقىتىۋالسا خۇش بولغاندەكلا ئىش. ئاشۇ رەزىل
كىشىلەرنىڭ كوچىدا ئۇياقتىن - بۇياققا گىدىيىپ مېڭىپ يۈ-
رۈشى ئۆز مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن ئەمەسمۇ!

ئۇنىڭدىن باشقا، نۇرغۇن سەۋەبلەر بار، دەپ كەلسەم گەپ
جىق، مۇشۇ يەرگىچە سۆزلەپ تۇراي. يەنە ئاڭلىغۇڭىز بولسا،
بىر قۇتا بېلىق قېقى ئېلىپ كەلسىڭىز، سۆزلەپ بېرىشكە ھەر
ۋاقىت تەييار مەن.

مەنمۇ خېلى ئىش كۆرگەن مۇشۇك، بايا يۈز بەرگەن ئىش-

لارغا قاراپ مۇنداق ئويلاپ قالدىم، ھايۋاناتلار باغچىسىدىكى مایمۇن بىلەن ئوقۇتقۇچىنى ئەخمەق قىلسا تازا ياخشى بولغۇ- دەك. ئوقۇتقۇچى بىلەن مایمۇننى سېلىشتۇرۇش سەل چەكتىن ئاشۇرۇۋەتكەنلىك، بۇنداق قىلساق ئوقۇتقۇچىغا ئۇۋال بولۇپ قا- لىدۇ. لېكىن ئىككىسى بەكلا ئوخشايدىغان نۇرسا، ئۇنىڭغا نېمە ئامال؟!

ھەممەيلەنگە مەلۇم، باغچىدىكى مایمۇن زەنجىر بىلەن باغ- لاقلىق بولغاچ، ھەرقانچە خىرىس قىلسىمۇ، باشقىلارنى زە- خىملەندۈرەلمەيدۇ. ئوقۇتقۇچىنىڭ قول - پۈتى باغلاقلق بول- مىغىنى بىلەن، ھەر ئايلىق مائاشقا باغلىنىشلىق بولغاچ، ئۇنى ھەرقانچە ئەخمەق قىلسىڭىزمۇ، ھەرگىز خىزمىتىدىن ئىستېپ- پا بېرىپ، سىزنىڭ ئەدەپىڭىزنى بېرەلمەيدۇ. ئەگەر ئۇلاردا ئىستېپا بېرىشكە جۈرئەت قىلالايدىغان يۈرەك بولسا ئىدى، ئەي- نى چاغدا ئوقۇتقۇچىلىقنى تاللىمىغان بولاتتى. مېنىڭ غوجا- يىنىمۇ ئوقۇتقۇچى، گەرچە ئۇ «بۇلۇت سارىيى»دا ئوقۇتقۇچى- لىق قىلمىسىمۇ، يەنىلا ئوقۇتقۇچى، بۇنىڭ گۇمانلانغۇدەك يې- رى يوق. باشقىلارنى ئەخمەق قىلماقچى بولسىڭىز، غوجايىنىم ئەڭ مۇۋاپىق، ئەڭ ياخشى، ئەڭ بىخەتەر نامزات. «بۇلۇت سارىيى» دىكى ئوقۇغۇچىلار تېخى كىچىك، ئۇلار باشقىلارنى ئەخمەق قى- لىپ ئوينىمىسا، بۇ كاساپەتلەر پۈت - قوللىرىنى قويدىغان يەر تاپالماي كالىسى قىزىپ، تەتلىمۇ كۆڭۈللۈك ئۆتكەندەك ھېس قىلمايدۇ. ئەخمەق بولۇش شەرتىنى ھازىرلىغان غوجايە- نىمنىڭ ئۆزىگىمۇ ئاز.

تۆۋەندە «بۇلۇت سارىيى» دىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ غوجايە- نىمنى قانداق ئەخمەق قىلغانلىقى، غوجايىنىمنىڭ قاپاقباش- لىقتا ئۇچىغا چىققانلىقى ھەققىدە تەپسىلىي سۆزلەپ بېرەي:

پۇشقىمىدىنمۇ ئاز اېلىق ئىش بولمىسا كېرەك.

باشقىلارنى ئەخمەق قىلىش، ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىدىغان بىر خىل ئويۇن. ئەگەر قارشى تەرەپ تىرىكمىسە، جىلە بولمىسا، ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالمىسا ئۇ چاغدا ئۇ ئويۇننىڭ قىزىقى بولمايدۇ.

ئەمەلىيەتتە، باشقىلارنى ئەخمەق قىلىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ نوپىلىقىنى ئىپادىلەشكەمۇ بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ئادەم ئۆلتۈرۈش، باشقىلارنى يارىلاندىرۇش ۋە زىيان سېلىش ئارقىلىق - مۇ ئۆزىنىڭ نوپىلىقىنى ئىپادىلىگىلى بولىدۇ. ئەمما بۇ خىل ئۇسۇلنى قوللانسا ئەلۋەتتە ئۆزىگە ئاۋارچىلىك تېپىۋالىدىغان گەپ. ئادەم دېگەن مەنەنچى كېلىدۇ، مەنەنچىلىك قىلمايدىغان يەردىمۇ ئۆزىنى كۆرسىتىشكە ئامراق، شۇڭا باشقىلارغا ئۆزىنىڭ نوپىلىقىنى كۆرسىتىشكە ئۇرۇنىدۇ. بېشىدىن ئىش ئۆتمىگەن، ئۆزىگە ئىشەنمەيدىغان، بىر ئىشلارغا بەرداشلىق بېرەلمەيدىغانلار ۋاسىتە تاللىماي غەلبە قازىنىشنىڭلا كويىدا بولىدۇ. بۇ خۇددى رۇداۋچىلار قارشى تەرەپنى يىقىتىشنىڭ كويىدا بولغاندەكلا بىر ئىش. رۇداۋ سەۋىيەسى تۆۋەن ماھىر خۇددى ئۆزىدىنمۇ تۆۋەن سەۋىيەلىك ماھىر بىلەن چېلىشىپ، كەسىپ ئەھلى بولمىغان رەقىبىنى بىرلا يىقىتىۋالسا خۇش بولغاندەكلا ئىش. ئاشۇ رەزىل كىشىلەرنىڭ كويىدا ئۇياقتىن - بۇياققا گىدىيىپ مېڭىپ يۈرۈشى ئۆز مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن ئەمەسمۇ!

ئۇنىڭدىن باشقا، نۇرغۇن سەۋەبلەر بار، دەپ كەلسەم گەپ جىق، مۇشۇ يەرگىچە سۆزلەپ تۇراي. يەنە ئاڭلىغۇڭىز بولسا، بىر قۇتا بېلىق قېقى ئېلىپ كەلسىڭىز، سۆزلەپ بېرىشكە ھەر ۋاقىت تەييار مەن.

مەنمۇ خېلى ئىش كۆرگەن مۇشۇك، بايا يۈز بەرگەن ئىش.

لارغا قاراپ مۇنداق ئويلاپ قالدىم، ھايۋاناتلار باغچىسىدىكى مايمۇن بىلەن ئوقۇتقۇچىنى ئەخمەق قىلسا تازا ياخشى بولغۇ- دەك. ئوقۇتقۇچى بىلەن مايمۇننى سېلىشتۇرۇش سەل چەكتىن ئاشۇرۇۋەتكەنلىك، بۇنداق قىلساق ئوقۇتقۇچىغا ئۇۋال بولۇپ قا- لىدۇ. لېكىن ئىككىسى بەكلا ئوخشايدىغان تۇرسا، ئۇنىڭغا نېمە ئامال؟!

ھەممەيلەنگە مەلۇم، باغچىدىكى مايمۇن زەنجىر بىلەن باغ- لاقلىق بولغاچ، ھەرقانچە خىرىس قىلىسىمۇ، باشقىلارنى زە- خىملەندۈرەلمەيدۇ. ئوقۇتقۇچىنىڭ قول - پۇتى باغلاقلق بول- مىغىنى بىلەن، ھەر ئايلىق ماڭاشقا باغلىنىشلىق بولغاچ، ئۇنى ھەرقانچە ئەخمەق قىلىسىڭىزمۇ، ھەرگىز خىزمىتىدىن ئىستېپ- پىا بېرىپ، سىزنىڭ ئەدەپىڭىزنى بېرەلمەيدۇ. ئەگەر ئۇلاردا ئىستېپىا بېرىشكە جۈرئەت قىلالايدىغان يۈرەك بولسا ئىدى، ئەي- نى چاغدا ئوقۇتقۇچىلىقنى تاللىمىغان بولاتتى. مېنىڭ غوجا- يىنىمۇ ئوقۇتقۇچى، گەرچە ئۇ «بۇلۇت سارىيى»دا ئوقۇتقۇچى- لىق قىلىمىسىمۇ، يەنىلا ئوقۇتقۇچى، بۇنىڭ گۇمانلانغۇدەك يې- رى يوق. باشقىلارنى ئەخمەق قىلماقچى بولسىڭىز، غوجايىنىم ئەڭ مۇۋاپىق، ئەڭ ياخشى، ئەڭ بىخەتەر نامزات. «بۇلۇت سارىيى» دىكى ئوقۇغۇچىلار تېخى كىچىك، ئۇلار باشقىلارنى ئەخمەق قى- لىپ ئوينىمىسا، بۇ كاساپەتلەر پۇت - قوللىرىنى قويدىغان يەر تاپالماي كالىسى قىزىپ، تەتىلىمۇ كۆڭۈللۈك ئۆتكەندەك ھېس قىلمايدۇ. ئەخمەق بولۇش شەرتىنى ھازىرلىغان غوجايد- نىمىنىڭ ئۆزىگىمۇ ئاز.

تۆۋەندە «بۇلۇت سارىيى» دىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ غوجايد- نىمىنى قانداق ئەخمەق قىلغانلىقى، غوجايىنىمىنىڭ قاپاقباش- لىقتا ئۇچىغا چىققانلىقى ھەققىدە تەپسىلىي سۆزلەپ بېرەي:

«چاسا چىتلاق» نىڭ نېمىلىكى ھەممەيلەنگە مەلۇم. ئۇ ھا-
ۋا ئوبدان ئۆتۈشىدىغان ئاددىي بىر تام. بىز مۈشۈكلەر بۇنداق تام-
نىڭ ئارچىلىرىدىن بىمالال ئۆتۈپ يۈرىمىز. بۇنداق چاسا چىت-
لاقنىڭ بولۇش - بولماسلىقى بىزگە بەربىر. ئەمما «بۇلۇت سا-
رىيى» نىڭ مۇدىرىمۇ چاسا چىتلاقتىن بىزنى ئۆتمەسۇن دېمى-
دى. ئۇلار ئۆزلىرى تەربىيەلىگەن ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ چىتلاق-
تىن ئاتلاپ ئۆتۈشىنى توسۇش ئۈچۈن تامچىلارنى تەكلىپ قى-
لىپ بۇنى ياساتقان. شۇڭا، چاسا چىتلاقتىن ئادەمنىڭ ئۆتۈش-
نى خىيال قىلماسقۇم بولىدۇ. بۇ چىتلاق قورۇق تاملىق رو-
لىنى ئوبدان جارى قىلدۇردى. غوجايىن بۇ تامنى كۆرۈپ، ئەتراپ
ئەمدى تىنجىيدىغان بولدى دەپ ئويلىغانىدى. ئۇنىڭ خۇشال بو-
لۇشىمۇ ئورۇنلۇق ئىدى. لېكىن غوجايىننىڭ يەكۈنىدە چاسا
چىتلاقتىكى كاماردىنمۇ چوڭ يوپۇق پەيدا بولدى. غوجايىن تام
بولغاندىكىن بەگباش ئوقۇغۇچىلار ئاتلاپ ئۆتمەيدۇ، دەپ ئويلىغا-
نىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا ھەرقانچە قوپال قوپۇرۇلغان تام بولسى-
مۇ، ئۇ يەنىلا تامنىڭ رولىنى ئۆتەيدۇ، ئوقۇغۇچىلار تامنى ئىككى
جايىنى ئايرىيدىغان پاسىل دەپ بىلىپ ھەرگىز ئۇنىڭغا يامى-
شىپ يەنە بىر تەرەپكە ئۆتمەيدىغۇ؟ دەپ پەرەز قىلغانىدى. ئۇ ئار-
قىدىنلا بۇ پەرىزنى بىر ياققا قايرىپ قويۇپ، ئەگەر بىرسى ئۇ-
سۇپ كىرىشىمۇ ھېچ گەپ يوق، بۇ كىچىك ماڭقىلار چاسا چىت-
لاقتىن ئاتلاپ ئۆتەلمەيدۇ، دەپ ئويلىدى. ئويلا - ئويلا ئۇ ئاخىرقى
قارارنى چىقاردى: ئۇلار ھەرگىزمۇ ئۆتەلمەيدۇ، توغرا! ئۇلار مۇ-
شۇك ئەمەس، شۇڭا چىتلاقنىڭ كامىرىدىن ئۆتەلمەيدۇ، ئۆتەي
دېسىمۇ ئامالى يوق. لېكىن ئۇلار ئاتلىسا، سەكرىسە چىتلاقتىن
ئۆتەلەيدۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ بۇنىڭغا كۈچى كەتمەيدۇ، بۇ دېگەن
بىرخىل تەنھەرىكەت تۇرسا!

چىتلاق ياسىلىپ ئەتىسى، بەغباشلار خۇددى تام قوپۇرۇل-
مىغان چاغدىكىدەكلا شىمال تەرەپتىكى قۇرۇق يەرگە تاقلاپ ئۆ-
تۈشتى. ئۇلار بىرى قوغلاپ قالسا قاچىدىغان يول قالسۇن دەپ
ئۆينىڭ ئالدىغا بەك يېقىن كېلىۋالدى. ئۇلار قاچىدىغان ۋا-
قتىنىمۇ ھېسابلاپ، تۇتۇلۇپ قېلىش ئېھتىماللىقى يوق جاي-
لاردا لاغايلاپ يۈرۈشتى. ئۇلارنىڭ نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى ياندى-
كى ئۆيدە تۇرغان ئادەم بىلەلمەيتتى. ئۇلارنىڭ شىمال تەرەپتىكى
قۇرۇق يەردە نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى بىلمەكچى بولغان ئادەم ئى-
شكىنى ئېچىپ قارشى يۆلىنىشتە تۇرۇپ كۆزەتسە ياكى ھاجەت-
خانىنىڭ دېرىزىسىدىن قارىسا ئۇ يەردىكى ئىشلار ئايان بولاتتى.
لېكىن دۈشمەننى بايقاپ قالغان تەقدىردىمۇ دېرىزىنى ئېچىپ
تىللاشتىن باشقا چارە يوق ئىدى. ئەگەر ئىشكىتىن چىقىپ ئۆ-
لارنى تۇتماقچى بولسا، ئاياغ تىۋىشىنى ئاڭلىغان بالىلار تۇتۇق
بەرمەي چىتلاقتىن سەكرەپ ئۆتۈپ قېچىپ كېتەتتى.

غوجايىن ھاجەتخانىدا پوستتا تۇرمايدۇ - دە، ئۇ تىۋىش ئاڭ-
لانغان ھامان ۋادەكنى ئېچىپ، دەرھال تالاغا چىقسا، ئۇلارنى تۈ-
تمەن دەپ مۇشۇ جايدىلا ئولتۇرسا خىزمەتتىن ئىستىپا بېرىپ
مۇشۇ ئىشنىلا قىلسا بولىدۇ، ئۇنداق بولمايدىكەن، ئۇلارنى تۇتال-
مايدۇ. غوجايىننىڭ ئۇلارنى قوغلاپ تۇتالىشىمۇ ئاسانغا چۈش-
مەيدۇ. كۈتۈپخانىدا ئاۋازنى ئاڭلىغان بىلەن ئادەمنى كۆرگىلى
بولمايدۇ، ھاجەتخانىنىڭ دېرىزىسىدىن ئۇلارنى كۆرگىلى بول-
غان بىلەن تۇتۇشقا ئامالسىز. قارشى تەرەپ غوجايىننىڭ بۇ
كەمچىللىكىنى ئاللىقاچان بىلىپ بولدى. بۇ كەپسىزلىك ۋاراڭ-
چۇرۇڭ قىلىپ، غوجايىننىڭ بېشىنى ئايلىندۇرۇۋەتتى.

ھەممە ئىش كاللىسى قىزىغاندىن چىقىدۇ، «كاللىسى
قىزىش» دېگەن خەتتىنىمۇ بىلىنىپ تۇرۇپتۇ، قىزىش ئۈچۈن

ئوت كېرەك بولىدۇ، بۇ ئوت زادى نەدىن پەيدا بولىدۇ؟ بۇنىڭدا بىر مەسىلە بار، بۇمۇ مۇنازىرە قىلىشقا تېگىشلىك قىزىق نۇقتا. ئېپىتېشلارغا قارىغاندا، قەدىمكى ياۋروپالىقلار ئادەم بەدىنىدە تۆت خىل سۇيۇقلۇق ئايلىنىپ تۇرىدۇ، دەپ قارايدىكەن. بىرىنچى - سى، «غەزەپ سۇيۇقلۇقى» بولۇپ، ئۇ ئۆرلەپ كەتسە يەر - جاھان زىلزىلىگە كېلىدىغان گەپكەن؛ ئىككىنچىسى، «پاسسىپ سۇ - يۇقلۇق»، بۇ ئۆرلەپ كەتسە دۆتلىشىپ كېتىدىغان گەپكەن؛ ئۆ - چىنچىسى، «ھەسرەت سۇيۇقلۇقى» بولۇپ، ئۇ ئۆرلەپ كەتسە غەم باسىدىغان گەپكەن. تۆتىنچىسى «قان» بولۇپ، ئۇ ئۆرلەپ كەتسە قول - پۇتنى چاققانلاشتۇرۇۋېتىدىكەن. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، «غەزەپ سۇيۇقلۇقى»، «پاسسىپ سۇيۇقلۇق»، «ھەسرەت سۇيۇق - لۇقى» ئىنسانلارنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ ئۆشتۈم - تۆت يوقىلىپ، پەقەت «قان»لا ئادەم بەدىنىدە ساقلىنىپ قاپتۇ. ئەگەر بىرەر ئادەمنىڭ كاللىسى قىزىپ كەتسە، ئۇنىڭ بەدىنىدە - كى «قان» قىزىپ كەتكەندىن باشقا گەپ ئەمەس. قانمۇ ئادەمنىڭ خاراكتېرىگە بېقىپ ئازدۇر - كۆپتۇر پەرقلەنسىمۇ، لېكىن ھەر - بىر ئادەمنىڭ بەدىنىدە ئاساسەن 2.7 لىتىر بولىدۇ. ئەگەر 2.7 لىتىر قان تەتۈرسىگە ئايلانسا، ئۇنداقتا قان بارغانلىكى جايلار ناھايىتى جانلىنىپ، باشقا جايلاردا قان كەمچىل بولۇپ، مۇزلاپ كېتىدىكەن. خۇددى ساقچىخانغا ئوت كەتسە ھەممە ساقچى ئى - دارىسىگە يۈگۈرۈپ، كوچىدا ساقچى قالمىغاندەكلا بىر ئىش. شۇڭا بەزىلەر ساقچىنىڭ مېجەزى مۇشۇ سەۋەبلىك چۈس بولىدۇ، دەپ قارايدۇ. بۇ خىل كېسەلنى داۋالاشتا، قاننى بۇرۇنقىدەك بەدەننىڭ ھەممە يېرىگە تەكشى تارقىتىش زۆرۈر. شۇڭا كالا قىزىش ياخشى ئىش ئەمەس. بۇنى داۋالايدىغان ھەر خىل ئۇسۇل - لار بار. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، غوجايىنىڭ چوڭ دادىسى ئىلگى -

رى لوڭگىنى ئىلمان سۇدا نەمدەپ بېشىغا قويۇپ، بەدىنىنى مەشكە قاقلايدىكەنتۇق. «كېزىكى داۋالاش ھەققىدە» دېگەن كىتابتىمۇ: باش تەرەپ قىزىپ، پۈت ئىسسىمسا، ساقسىزلىقنىڭ ئالامىتى، دەپ يېزىلغان. شۇڭا ھۆل لوڭگىنى بېشىغا قويۇش كالىسى قىزىشقا ئوبدان مەنپەئەت قىلىدۇ، بۇ خىل ئۇسۇلنى بىر كۈنمۇ تەرك ئەتمەي داۋام قىلىشقا بولىدۇ. ماكانى مۇقىم ئەمەس بالا راھىبلار جاھان كېزىپ يۈرگەندە داۋاملىق دەرەخنىڭ ئاستىدا يېتىپ قالىدۇ. ئاتالمىش «دەرەخنىڭ سايسىدىكى تاش-تا ئولتۇرۇپ ئۇخلاش» دېگەنلىك، بېرىلىپ ئىبادەت قىلىش دې-گەنلىك ئەمەس، تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغاندا كاسا مۇزلايدۇ، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ كاسا مۇزلىسا قىزىتما چۈشىدۇ، بۇمۇ تەبىئىي ئەھۋال، گۇمانلانغۇدەك يېرى يوق.

قىزىتمىنى چۈشۈرىدىغان مۇشۇنداق ئوبدان چارىلەر ئوت-تۇرغا چىققىلى خېلى يىللار بولدى، ئەپسۇسلىنارلىقى، «كالىسى قىزىپ كېتىش» نىڭ ئالدىنى ئالىدىغان ئوبدان تەدبىر-نىڭ ئوتتۇرىغا چىققىنى يوق. ئادەتتە، «كالىسى قىزىپ كېتىش» نىڭ زىيىنى بولسا باركى، پايدىسى يوق بىر ئىش، لېكىن بەزىدە بەك بالدۇر يەكۈن چىقىرىشقىمۇ بولمايدۇ. بەزى كەسىپ-لەردە كالىسى قىزىمىسا بىر ئىشنى باشقا ئېلىپ چىققىلى بولمايدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن بەك كالىسى قىزىشقا تې-گىشلىكى شائىرلاردۇر. شائىرلارغا كالىسى قىزىش زۆرۈر بولغىنى، خۇددى پاراخوت كۆمۈرگە ئېھتىياجلىق بولغاندەكلا ئىش. ئۇلارنىڭ كالىسى قىزىمىسا، ھېچبىر نەرسە يازالمايدۇ. دۇرۇس، «كالىسى قىزىپ كېتىش» ساراڭلىقنىڭ يەنە بىر خىل ئاتىلىشى. ھازىر ساراڭلىق قىلىمىسا بىر ئىشنى ئەپلەش-تۈرۈش، نام چىقىرىشمۇ تەس بولۇپ كەتتى. شۇڭا شائىرلار

«كالىسى قىزىپ كېتىش» دېگەن نام ئاستىدا ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ئۇلار بۇنى «ئىلھام كېلىش» دەپمۇ ئاتىۋالىدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ باشقىلارغا ياخشى كۆرۈنۈش ئۈچۈن ئۆزلىرىگە قويۇۋالغان نامى، خالاس. ئەمەلىيەتتە بۇ «كالىسى قىزىپ كېتىش» تىن باشقا گەپ ئەمەس. پىلاتون پۈتى سېسىق شائىرلارغا «مۇ-قەدەس ساراڭ» دېگەن نامنى ھەدىيە قىلغان. ھەرقانچە «مۇقەدەس» بولسىمۇ يەنىلا «ساراڭلىق» بولغاچ كىشىلەرنىڭ ئۇلار بىلەن كارى بولمىدى. شۇڭا، بۇ خۇددى يېڭى چىقىۋاتقان دورىلارنىڭ ئىسمىغا ئوخشاش شائىرلارغا «ئىلھام» سۆزى بەكرەك ماس كېلەمدۇ نېمە؟ توخۇ گۆشى قەلەمچىسى شورپىسى دېگەن بىلەن ئىچىدە قاغا گۆشى بار، كالا گۆشى شورپىسى دېگەن بىلەن ئىچىدىن ئات گۆشى چىقىدۇ، دېمەك «ئىلھام كەلدى» دېگەنلىك «كالىسى قىزىدى» دېگەندىن باشقا گەپ ئەمەس. كالىسى قىزىدى دېگەنلىك ساراڭلىقىم تۈتتى دېگەن بىلەن ئوخشاش، بۇ ساراڭلار دوختۇرخانىسىغا بېرىپ ياتقۇدەك دەرىجىدە ئەمەس. بىراق بىر-دەملىك ساراڭلىق قىلىش ئۆمۈرلۈك ساراڭ بولۇپ قېلىشتىن مۇشكۈل ئىش. ئەلىمىساقىتىن تارتىپ، كالىسى قىزىش بىلەن ياللىغۇ ئوخشاش كېسەللىك دەپ قارىلىپ كەلگەن، ئالىملار بۇ-نىڭغا كۆپ باش قاتۇرغان. بەزىلەر تېخى «ئىلھام» نى كەلتۈرۈش ئۈچۈن قىرتاق ئەبىنۇستىن 12 نى يېۋەتسە ئوبدان بولىدۇ، دېيىشكەن. بۇنى مۇنداق چۈشەندۈرسەك بولغۇدەك: قىرتاق ئەبىنۇس يېسە قەۋزىيەت بولۇپ قالدىغان گەپ، بۇنداق ئەھۋالدا كالىسى چوقۇملا قىزىدۇ. دە. ھاراق بوتۇلكىسىنى كۆتۈرۈپ مۇنچىغا چۈشىدىغان نوچىلارمۇ بار. ئۇلارنىڭ قارىشىچە ئىسسىق سۇدا يۇيۇنۇپ تۇرۇپ ھاراق ئىچكەندە قىزىق يۇقىرىغا ئۆرلەيدىكەن. ئەگەر ئۇمۇ ئۈنۈم بەرمىسە، ھاراق تۇڭنىڭ ئىچىگە سەكرەپلا

چۈشسە ئاندىن كاللىسى قىزىشى مۇمكىن. پۇل بولمىسا بۇ ئىشلارنىڭ ھېچقايسىسىنى قىلغىلى بولمايدۇ، ھەي، كەمبە-غەل بولسا نېمىدېگەن بىچارە!

يەنە بەزىلەر بۇرۇنقىلارنى دورىغاندا «ئىلھام» كېلىشى مۇمكىن دەپ ئويلاپ، مۇنداق بىر قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان: مە-لۇم بىر ئادەمنىڭ ئىش - ھەرىكىتىنى دورىغاندا، دورىغۇچىنىڭ پىسخىكىسىمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاپ قالىدۇ. مەستنى دوراپ كاسىلا-دىسىڭىز، بىلىپ - بىلمەي ئۆزىڭىزمۇ مەستتەك بولۇپ قالد-سىز. ئەگەر كۈجە كۆيۈپ تۈگىگۈچە ئېتىكاپتا ئولتۇرالىسى-ڭىز، ئۆزىڭىزنى بۇدساتۋاغا ئايلىنىپ قالغاندەك ھېس قىل-سىز. قەدىمدىكى كامالەتكە يەتكەن شەخسلەرنى دورىسىڭىز، چوقۇم ھاياجانلىنىسىز. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ھىيوگو كېمە ئۈستىدە يېتىۋېلىپ، ئەسەرلىرى ئۈستىدە تەپەككۈر قىلار كەن. شۇڭا پاراخوتتا ئولتۇرۇپ دىققىتىڭىزنى يىغىپ، تەپەككۈر قىل-سىڭىز كاللىڭىزنىڭ قىزىشىدا گەپ يوق. ئاڭلاشلارغا قارىغان-دا، سىتفىنمۇ روماننى يېتىپ تۇرۇپ يېزىپ تۈگەتكەن كەن. قارىغاندا يېتىپ تۇرۇپ يازغاندا، كاللا تېخىمۇ قىزىسا كېرەك، ئوخشىمىغان ئادەملەر ئوخشاش بولمىغان ئۇسۇللارنى ئويلاپ تاپ-قان، لېكىن بىرەر سىمۇ ئۇتۇق قازانغان ئەمەس. ئاساسلىق سە-ۋەبى، ھازىرقى ئادەملەر ھاياجانلىنىش دېگەننى بىلمەس بولۇپ كەتتى.

كاللا قىزىپ كېتىش ھەققىدە مۇشۇنچىلىك سۆزلىسەم بولار! ئەمدى رەسمىي تېمىغا كېلەي.

«بۇلۇت سارىيى» دىكى دۈشمەن قوشۇنى يېقىندىن بېرى دۈمدۈمىس ئوقى ياساپ، دەرس ئارىلىقىدىكى دەم ئېلىشتا ياكى دەرىستىن چۈشۈپ، شىمال تەرەپتىكى مەيدانغا ھۇجۇم قىلىدۇ.

خان بولۇۋالدى. دۈمۈمس ئوقى ئادەتتە كالتەك توپ دەپمۇ ئاتىلاتتى. بالىلار ئۇنى دۈشمەننىڭ ئىستىھكامىغا قارىتىپ ئاتاتتى. دۈمۈمس ئوق بولامدۇ ياكى باشقا نەرسە بولامدۇ؟ غوجايىننىڭ ئۇنىڭ بىلەن نېمە ئىشى. ئوق «بۇلۇت سارىيى»دىن ئېتىلغاچقا قانداقلا بولمىسۇن كۈتۈپخانىدا قاملىپ ئولتۇرغان غوجايىدەنمىغا تەگمەيتتى، بۇ شاكچىك دۈشمەنلەر ئارىلىقىنى توغرا ھېسابلاشنى بىلمەيدۇ. دە. ئەمما بۇ پەقەتلا بىر ئىستراتېگىيە، خالاس. ئۇلار ھەر قېتىم ئوق ئاتقاندا، «پوڭ» قىلغان ئاۋاز چىقىپ، غوجايىننىڭ غەزىپى ئۆرلەپ، قول - پۇتلىرى ئۇيۇشۇپ، قانلىرى تەتۈر ئايلىنىپ كېتەتتى. بۇنىڭ بىلەن دۈشمەنلەر تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ، غوجايىننى راسا جىلە قىلاتتى.

قەدىمكى گىربىتسىيەدە ئايىسوكرات دەيدىغان يازغۇچى بو-لۇپ، ئۇنىڭدا ئالىم، يازغۇچىغا ماس كالا بار ئىكەن. ئالىم، يازغۇچىغا ماس كالا بار دېگىنىم، ئۇ بىر تاز ئىكەن. ئۇنىڭ بېشىغا ئوزۇقلۇق يېتىشمەي چاچ چىقالمىغان چېغى. ئالىم، يازغۇچىلار تولا كالا ئىشلىتىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلارنىڭ كۆپىندە چىسى كەمبەغەل بولغاچ شۇنداق بولۇپ قالغاندۇ! شۇڭا دەيمەن، ئالىم، يازغۇچىلارنىڭ كاللىسىغا ئوزۇقلۇق يېتىشمەي ھەممەسى تاز بولۇپ قالدىكەن.

بىر كۈنى بۇ ئالىم بېشىنى گىلدېڭىشىتىپ، كۈچلۈك ئاپ-تاپ نۇرىدا مېڭىپتۇ. ئەمما ئۇ ئۆزىنىڭ خاتالاشقانلىقىنى قىلچىمۇ سەزمەپتۇ، قۇياش نۇرى ئاستىدا ئۇنىڭ تاقىر بېشى بەكلا يورۇپ كېتىپتۇ. دەل شۇ چاغدا، ئۇنىڭ بېشىنىڭ ئۈستىدە تاش پاقىدىن بىرنى قاماللىۋالغان بىر بۈركۈت ئۇچۇپ يۈرگەنكەن. تاشپاقىنى قېپىدىن چىقىرىشنىڭ ھەلەكچىلىكىدە يۈرگەن بۈركۈت پەستە نۇر چېچىۋاتقان بىر نەرسىنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ

نېمىدېگەن ياخشى! تاشپاقنى نۇر بار تەرەپكە تاشلىسام، تاشپا-
قىنىڭ قېپى چېقىلىپ كېتىدۇ، شۇنداق بولغاندا مەنمۇ يەرگە
چۈشۈپ تاشپاقا گۆشى يېيەلەيمەن، ئىشلار ئاسانلىشىدىغان
بولدى، دەپ ئويلاپتۇ. بۈركۈت تاشپاقنى ھېلىقى يازغۇچىنىڭ
تاقىر بېشىغا قارىتىپ تاشلاپتۇ، ئۇنىڭ بېشى تاشپاقنىڭ قې-
پىدەك قاتتىق بولمىغاچ، يازغۇچىنىڭ بېشى يېرىلىپ، شۇ
يەردىلا ئۆلۈپتۇ. بىچارە يازغۇچى! بۇ گەپنى قويۇپ تۇرايلى، بۈر-
كۈتنىڭ بۇ ئىشىغا ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدۇ. ئۇ نۇر چې-
چىۋانقان نەرسىنىڭ يازغۇچىنىڭ بېشى ئىكەنلىكىنى بىلىپ
تۇرۇپ تاشلىغانىدۇ ياكى ئۇنى سىلىق تاش بولسا كېرەك دەپ
چۈشىنىپ قالغانىدۇ؟ بۇنىڭغا بىر نېمە دېيىش قىيىن، بۈر-
كۈتنى «بۇلۇت سارىيى»دىكى ئوقۇغۇچىلارغا سېلىشتۇرۇشقىمۇ
بولىدۇ.

غوجايىننىڭ بېشى ئايسوكراتنىڭكىدەك داڭلىق باش-
لاردىنمۇ ئەمەس، لېكىن ئادەتتىكى ئادەملەرنىڭكىگە ئوخشىماي-
دىغانلىقى راست. غوجايىننىڭ بېشى تېخى تازە ئەمەس، شۇڭا
ئۇ تېخى تازىلىق سالاھىيىتىگە ئېرىشىپتۇ. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ-
نىڭ چېچى قالمايدىغاندەك تۇرىدۇ. «بۇلۇت سارىيى»دىكى ئوقۇ-
غۇچىلار كۈچىنى توپلاپ غوجايىننىڭ بېشىغا ھۇجۇم قىل-
غىلى تۇرسا، غوجايىننى تازە بولمايدۇ دېگىلى بولمايدۇ. ئە-
گەر دۈشمەن ئىككى ھەپتە مۇشۇنداق ھۇجۇم قىلسا، غوجايى-
ننىڭ بېشىغىمۇ ئۇزۇق يېتىشمەي تولۇق «تازە»غا ئايلىنىشى
مۇمكىن.

بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن ئادىتىم بويىچە لەمپىنىڭ
ئاستىدا ئۇخلاۋاتتىم. ئۆزۈمنى يولۋاسقا ئايلىنىپ قېلىپ
چۈش كۆرۈپتىمەن، چۈشۈمدە غوجايىنغا: «توخۇ گۆشى ئې-

لىپ كەل!» دەۋاتقۇدە كەمەن. غوجايىن دەر - دەر تىترەپ: «خوپ» دېگىنىچە توخۇ گۆشى ئېلىپ كەپتىمىش. مېتى ئەپەندىمۇ كەپتىمىش. مەن: «بۈركۈت گۆشى يېگۈم بار، سەن بېرىپ ئۆي قۇشلىرى ئاشخانىسىدىن بىر خىل قورۇما ئېلىپ كەلگىن» دې- گۈدە كەمەن. مېتى ئاليجوقىدەك سۆزلەپ: «تېتىمىسۇ بىلەن چى- لىغان سەينى ئارىلاشتۇرۇپ قورۇسا بۈركۈت گۆشىنىڭ تەمى چىقىدۇ» دەۋاتقۇدەك. «ئۇنداق بولسا كالا گۆشى يەپ تۇراي، دەر - ھال مىشكاۋانىڭ گۆش دۈكىنىدىن بىر جىڭ گۆش ئېلىپ كەل! دەرھال بېرىپ كەلمەيدىغان بولساڭ سېنى يېۋېتىمەن» دەپ ئۇنى قورقۇتۇۋاتقۇدە كەمەن. مېتى سۆزۈمنى ئاڭلاپ چۆچۈپ قۇيۇندەك چىقىپ كېتىپتىمىش.....

تۇيۇقسىز ئۆينىڭ ئىچىدىن قاتتىق ۋارقىرىغان ئاۋاز ئاڭ- لىنىپ، كالا گۆشى قورسىقىمغا كىرمەي تۇرۇپ، چۈشۈمدىن ئويغىنىپ كەتتىم. بايىلا چۈشۈمدە ئالدىمدا كۈچۈكلىنىپ تۇر- غان غوجايىن مانا ئەمدى ھاجەتخانىدىن ئوقتەك چىقىپ قورسى- قىمغا بىرنى تەپتى. مەن «ئاۋ» دەپ چىرقىرىشىمغا، ئۇ ياغاچ كە- شنى ئېلىپ، ئىشىك ئالدىدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، «بۇلۇت سارد- يى» تەرەپكە قاراپ يۈگۈردى. مەن بىردەمنىڭ ئارىلىقىدا يولۋاس- تىن كىچىكلەپ مۈشۈككە ئايلىنىپ قالغانلىقىمنى ئويلاپ كۆڭلۈم يېرىم بولدى ھەم كۈلكىلىك بىلىندى. غوجايىن ئاچ- چىقىدا قورسىقىمغا بىرنى تېپىپ ئاغرىتىۋەتكەچكە، چۈشۈمدە يولۋاسقا ئايلىنىپ قالغان ئىشىنىمۇ بىردەمدىلا ئۇنتۇپ قالدىم. غوجايىن دۈشمەن بىلەن ئېلىشىقلى ماڭغانىدى. مۇشۇ ئا- ئىلنىڭ بىر ئەزاسى بولغانلىقىم ئۈچۈن غوجايىن بىلەن دۈش- مەنگە قارشى بىر سەپتە تۇرمىسام بولمايتتى. غوجايىننىڭ «قاراقچىلار!» دەپ ۋارقىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلىدىم. قارىسام 18

ياشلاردىكى ئوقۇغۇچىلار بۆكى كىيىۋالغان بىر بالا چىتلاق تام تەرەپكە قاراپ قېچىۋېتىپتۇ. ئۇ تۇتۇلۇپ قالىدىغان بولدى، دەپ ئويلىدىم. لېكىن ئۇ بالا يەل تاپاندەك يۈگۈرۈپ ئۆز بازىسىغا قېچىپ بېرىۋالدى. غوجايىن «قاراقچى» دەپ ۋارقىراپ ئۈستۈندىكى لۈككە ئېرىشكەندەك ھېس قىلدى، ئەمما ئۇ يەنىلا ئۆزىنى با- سالمىدى، ئۇ شۇ ۋارقىرىغىنىچە ھېلىقى ئوقۇغۇچىنىڭ كەينىدىن قوغلاپ كەتتى. غوجايىن «قاراقچى» نى تۇتۇشقا بەل باغلىغان بولسىمۇ، چىتلاقنىڭ يېنىغىچە يۈگۈرۈپ ئاستا پەس- كويغا چۈشتى. بىر توپ بالىلارنىڭ ئارىسىدىن بىر گېنىرال ئوتتۇرىغا چىقىپ، غوجايىن بىلەن گەپ تالىشىپ كەتتى:

— ئۇ دېگەن بىزنىڭ مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىسى.

— ئۇنىڭ نەرى ئوقۇغۇچىغا ئوخشىسۇن؟ نېمىشقا باشقىدە-

لارنىڭ ھويلىسىغا ئۇسۇپ كىرىدۇ؟

— بايا توپ سىلەرنىڭ ھويلىغا كىرىپ كەتكەن.

— توپنى ئالغىلى گەپ قىلمايلا ئۇسۇپ كىرگەن بارمۇ؟

— بۇندىن كېيىن دىققەت قىلايلى.

— بۇ قېتىم بولدى قىلىۋېتەي.

مەن تېخى ئالامەت بىر جەڭ قىلىدىغان بولدى، دەپ ئويلاپ-

تىمەن، بۇ جەڭنىڭ خۇددى نەسىر يازغاندەك بىر مۇنازىرە بىلەن-

لا ئاياغلىشىشنى خىيالىمغىمۇ كەلتۈرمەپتىمەن. غوجايىن

مۇشۇنداق گۈلدۈرى بار يامغۇرى يوق ئادەم، ھەرقانداق ئىشنى مۇ-

شۇنداق تۇتۇرۇقسىزلىق بىلەن ئاخىرلاشتۇرىدۇ، خۇددى مەن

چۈشۈمدە يولۋاس بولۇپ ئويغىنىپلا مۇشۇككە ئايلىنىپ قالغاندە-

دەك. مەن بايا دېگەن كىچىك ۋەقە مانا مۇشۇ. كىچىك ۋەقە مۇشۇ

يەردە ئاياغلاشتى. ئەمدى چوڭراقىدىن بىرنى سۆزلەپ ئۆتەي.

غوجايىن مېھمانخانا ئۆيىدىكى سۈپىدا ئولتۇرۇپ «بۆلۈت

سارىيى»دا ئۆتۈلۈۋاتقان دەرسكە قۇلاق سېلىپ ياتقانىدى. تەنتەر-
 بىيە مەيدانى تىمتاس ئىدى. ئوقۇتقۇچى ئەخلاق توغرىسىدا چا-
 گىلداپ سۆزلەۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئاۋازى جاراڭلىق، گەپلىرى ئېنىق
 بولۇپ، ئۇ تۈنۈگۈنكى جەڭدە غوجايىن بىلەن سۆھبەتلەشكەن
 ھېلىقى گېنېرال ئىدى.

— ..... شۇڭا، ئەخلاقلىق بولايلى، باشقىلارنى ھۆرمەت
 قىلايلى. غەربتىكى دۆلەتلەرگە قارايدىغان بولساق، مەيلى فە-
 رانسىيە، گېرمانىيە ياكى ئەنگىلىيەدە بولسۇن، ئۇ يەردىكى كى-
 شىلەر شۇ قەدەر ئەخلاقلىق، ھەتتا ئەسكى ئەبلەخلەرمۇ ئومۇ-
 مىي ئەخلاققا رىئايە قىلىدۇ. بىزدىكى ئەھۋال نېمىدېگەن ئېچىد-
 نىشلىق! بۇ جەھەتتە ئۆزىمىز بىلەن ئۇلارنى سېلىشتۇرالماي-
 مىز. ئاراڭلاردا جامائەت ئەخلاقى چەت ئەلدىن كىرگەن دەيدىغان-
 لارمۇ بار. ئەمەلىيەتتە بۇنداق ئويلىساڭلار پۈتۈنلەي خاتالاشقان
 بولىسىلەر. مەنمۇ بىر ئاددىي ئادەم، بەزىدە ئاۋازىمنى قويۇپ بې-
 رىپ ناخشا ئېيتقۇم كېلىدۇ، لېكىن كىتاب ئوقۇۋاتقىنىمدا
 قوشنىلارنىڭ ئۆيىدىن ناخشا ئاۋازى ئاڭلانسا، پەقەتلا ئوقۇيالماي-
 مەن، مانا بۇ مېنىڭ مىجەزىم. شۇڭا «تالڭ شېئىرلىرىدىن تال-
 لانما» دېگەن كىتابنى يۇقىرى ئاۋازدا ئوقۇپ خۇشاللىق تاپاي دې-
 گىنىمىدە، قوشنام ماڭا ئوخشاش غەلۋە خالىمايدىغان بولۇپ قال-
 مىسۇن، دېگەنلەرنى ئويلاپ، شېئىر ئوقۇش نىيىتىمدىن ياند-
 مەن. شۇڭا سىلەرمۇ ئەخلاقلىق بولۇڭلار. باشقىلارغا دەخلى
 قىلىدىغان ئىشنى ھەرگىز قىلماڭلار.....

غوجايىن ئۇنىڭ سۆزلىرىنى قۇلىقىنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلىد-
 دى. ئاخىرقى گەپلەرنى ئاڭلاپ ئۆزىنى تۇتالماي كۈلۈپ كەتتى.
 غوجايىننىڭ تەنە كۈلكىسى ھەققىدە ئازراق چۈشەنچە بېرىپ
 ئۆتەي. كىنايە قىلغۇچىلار تەنە كۈلكىسىگە مەسخىرە ئارىلاشقان

بولدۇ، دەپ قارايدۇ. لېكىن غوجايىن ئۇنچىۋالا ناچار ئادەملەر - دىن ئەمەس. ئۇنى ئەسكى دېگەندىن كۆرە، كالۋاراق دېگەن ياخشى. غوجايىننى نېمىشقا كۈلدى؟ دەپ سورىسىڭىز جاۋابىم شۇكى، ئۇ خۇشال بولغاچ كۈلدى. ئۇ ئەخلاقتىن دەرس بېرىدىغان ئوقۇتقۇچىنىڭ بۇ تەربىيەسىنى ئاڭلاپ ئۆزىنىڭ بۇندىن كېيىن دۈمۈمس ئوقىنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىمايدىغانلىقىنى ئويلاپ تەنە قىلىپ كۈلۈپ كەتتى.

بىردەمدىن كېيىن تەنەپپۇس بولغان چېغى ئوقۇتقۇچى - نىڭ ئاۋازى پەسىيىپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن 800 كىشىلىك چوڭ قوشۇننىڭ نەرە تارتقان ئاۋازى ئاڭلىنىپ، دۈشمەنلەر قۇيۇندەك سىنىپتىن چىقتى، ئۇلار ئەتراپنى ئوڭدا - دۈمدە قىلىپ، چىققىلى بولىدىغانلىكى كاماردىن ئېتىلىپ چىقتى. مانا بۇ چوڭ بىر قالايمىقانچىلىقنىڭ باشلىنىشى ئىدى.

گەپنى ھەرە ئۇۋىسى ئىستىھكامدىن باشلاي. بۇنداق جەڭ - گە ئىستىھكامنىڭ نېمە كېرىكى دېسىڭىز خاتالاشقان بولىسىز. ئادەملەر ئادەتتە جەڭ ھەققىدە گەپ بولسا ئۇرۇش مەيدانىدىكى ئىشلارنى ئاشۇرۇپ سۆزلەشكە ئامراق كىشىلەر «يەن قوشۇندىكى جاڭ فېي چاڭبەنپو كۆۋرۈكىدە نەيزە - قالقانلىرىنى پۇلاڭلىتىپ، مىليون كىشىلىك ساۋ قوشۇننى چېكىندۈرگەن» دېگەندەك دەبدەبىلىك كۆرۈنۈشلەرنى تەسۋىرلەپ سۆزلەشنى ياقتۇرىدۇ.

قەدىمدە بەلكىم ئاشۇنداق قالايمىقان ئۇرۇشلار بولغاندۇ، لېكىن جاھان تىنچىغان بۈگۈنكى كۈندە، ئۇلۇغ ياپونىيە دۆلىتىنىڭ توكيو شەھىرىدە ئۇنداق ئۇرۇشلارنىڭ مۆجىزىلەرچە ئوتتۇرىغا چىقىشى مۇمكىن بولمايدىغان ئىش. ئوقۇغۇچىلار ھەرقانچە مالىمانچىلىق چىقارسىمۇ، ساقچىخانغا ئوت كەتكەن -

دەك بىمەنە بولمايدۇ. مۇشۇنىڭغا قارىغاندا، «ئەجدىھا ھۇجرىسى» نىڭ ساھىبى بولمىش غوجايىن كۇسايائەپەندى بىلەن «بۇلۇت سارىيى» دىكى 800 ئەزىمەتنىڭ ئۇرۇشىنى توكيو يېقىنقى زامان تارىخىدىكى چوڭ ئۇرۇش دېسەك ئاشۇرۇۋەتكەن بولمايمىز.

زو چيۇمىڭ يەنىلىڭ ئۇرۇشىنى (يەنىلىن ھازىرقى خېنەن ئۆلكىسىدىكى يەنىلىڭنىڭ شىمالىدا، مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 575 - يىلى پۇ قوشۇنى چۇ قوشۇنىنى مەغلۇپ قىلغان، بۇ تارىختا «يەنىلىڭ ئۇرۇشى» دەپ ئاتالغان) تەسۋىرلىگەندە، دۈشمەن قوشۇ - نىنىڭ بارگاھىدىن باشلاپ يازغان. تارىختىن بۇيان يازغۇچىلار ئۆتكۈر قەلەملىرى ئارقىلىق مانا مۇشۇنداق تارىخىي ۋەقەلەرنى خاتىرىلەپ كەلدى. شۇڭا گەپنى دۈشمەن ئىستىھكامىدىن باش - لىسام تازا مۇۋاپىق بولىدۇ.

ئالدى بىلەن دۈشمەن گازارىمىنىڭ قانداق ئىستىھكام - لىرى بار قاراپ باقايلى. چىتلاق تامنىڭ سىرتىدا بىر قاتار قوشۇن تىزىلىپ تۇرۇپتۇ، ئۇلارنىڭ غوجايىن تەرەپكە ھۇجۇمغا ئۆتىدىغان قوشۇن ئىكەنلىكىنى جەزملەشتۈرۈشكە بولىدۇ. دۈشمەن ۋاراك - چۇرۇڭ قىلىشىپ:

— ئۇ تەسلىم بولمامدىكەن؟

— ئالدى بىلەن ئۆزى تەسلىم بولسۇن!

— ئۇ چىقمايدىغۇ، قېچىپ كەتمىگەندۇ - ھە؟

— ياق، قېچىپ كەتمەيدۇ.

— توۋلاپ باقايلى.

— ھوي..... ھوي..... ھەي..... ھەي.....

ئارقىدىن ھەممىسى بىراقلا ۋارقىراشتى.

قوشۇن مەيداندا ساقلاپ تۇردى، زەمبىرەكچى قوشۇن ئۆب -

دان جايىنى تېپىپ ئىستىھكام قۇردى. بىر سەركەردە توقماق تۇ -

توپ، «ئەجدىھا ھۇجرىسى» تەرەپكە قاراپ پۇرسەت كۈتۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭ سەل نېرىراقىدا يەنە بىرەيلەن بار ئىدى. توقماقنىڭ كەينىدە يەنە بىرەيلەنمۇ شۇ تەرەپنى كۆزىتىپ تۇراتتى. مۇشۇنداق تىزىلغىنىغا قارىغاندا ئۇلارنىڭ زەمبىرەكچى قوشۇن ئىكەنلىكىدە شەك يوق. ئۇلار كالتەك توپ مەشىق قىلىۋېتىپتىدەك مېش، بۇ ھەرگىزمۇ ئۇرۇش تەييارلىقى ئەمەسكەن. مەن توپ تۈرلىرىنى چورتلا بىلمەيمەن، كالتەك توپ دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭدىنمۇ خەۋەرسىزمەن. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، بۇ توپ تۈرى ئامېرىكىدا پەيدا بولغانىكەن، ھازىر ئوتتۇرا مەكتەپلەردىكى ئەڭ مودا ئويۇنكەن. ئەمدى دۈمۈمىس ئوقنى ئېتىش ئۇسۇلى ھەققىدە توختىلاي. قاتار تۇرغان توپچىلار ئارىسىدىن بىرەيلەن ئوڭ قولىغا دۈمۈمىس ئوقنى ئېلىپ، كالتەك تۇنقان ئادەم تەرەپكە قارىتىپ ئاتىدۇ. دۈمۈمىس ئوقى نېمىدىن ياسالغان؟ بۇنىسى ماڭا نامەلۇم. قارىماققا تاشتەك قاتتىق، تېرىدىن ئىنچىكىلىك بىلەن تىكىلگەنكەن. بايا ئېيتقىنىمىزدەك، ئۇ توپچىنىڭ قولىدىن چىقىپلا كەتسە، ئالامەت ئۇچىدۇ. قارشى تەرەپتە تۇرغان ئادەم كالتەك بىلەن توپنى ئۇرىدۇ. توپنى ياخشى ئۇرالمىسا توپ باشقا ياققا ئۇچۇپ كېتىدۇ. كۆپىنچە ھاللاردا «پوڭ» قىلغان ئادەم ئاز چىقىپ، ئوق ئۇچۇپ چىقىدۇ، بۇ ئوق نېرۋا خاراكتېرلىك ئاشقازان ياللۇغىغا گىرىپتار بولغان غوجايىننىڭ كالىسىغا تېگىپ كەتسە، ئۇنىڭ يېرىم تاقىر بېشىنىڭ يېرىلىپ كېتىشى تەبىئىي.

زەمبىرەكچى توپنى ئۇرالمىسا بولدى، ئەتراپتا تاماشا كۆرىدىغانلار ساماندىك. ھەر قېتىم ياغاچ كالتەك توپقا «پوڭ» قىلىپ تەگكەندە، ئەتراپتىكىلەر چاۋاك چېلىشىپ، ۋارقىرىشىپ كېتەتتى.

— ئوغۇل بالا، ئەزمەت!

— تەگكۈزدۇڭ، تېخىمۇ كۈچە!

— قورقما!

— تەسلىم بول!

ئىش مۇشۇنىڭ بىلەن تۈگىسىلا ھېچ گەپ يوق ئىدى. لېكىن، كالتەك بىلەن ئۇرۇلغان زەمبىرەك ئوقى ئۈچ قېتىم ئۈچۈپ چىقسا بىر قېتىم جەزمەن غوجايىنىڭ ھويلىسىغا چۈشەتتى. ئۇلار «توپ» (ئەجدىھا ھۇجرىسى) غا كىرمىسە ئىناۋەتسىز» دېگەن بەلگىلىمىنى چىقاردىمىكەن دەيمەن. ھازىر ھەممە يەردە دۈمدۈمىس ئوقى ياساۋاتىدۇ، باھاسىمۇ بەك قىممەت. گەرچە جەڭگە كېرەك بولسىمۇ، ئۇنىڭدىن كۆپرەك ئېلىش مۇمكىن ئەمەس. ئادەتتە ھەر بىر زەمبىرەكچى قوشۇندا بۇنداق توپتىن بىردىن ئىككىگىچە بار. لېكىن «پوڭ - پوڭ» قىلىپ، ئۇنى كېرەكتىن چىقارسا بولمايدۇ - دە. شۇڭا، ئۇلار مەخسۇس توپ تېرىپ كېلىدىغان قوشۇندىن بىرنى قۇرۇپ، ئۇلارنى توپ قوغلاشقا مەسئۇل قىلدى. توپ يېقىنراق جايغا چۈشسە توپنى تېرىپ كېلىش ئاسان ئىدى، ئەگەر توپ غوجايىنىڭ ھويلىسىغا چۈشۈپ كەتسە تېرىپ كېلىش مۇشكۈللىشىپتتى. شۇڭا ئۇلار ئادەتتە توپنى ئامالنىڭ بارىچە تېرىپ كېلىش ئاسانراق تەرەپكە ئۇرسا توغرا بولاتتى. لېكىن ھازىر ئەھۋال ئۇنداق ئەمەس. توپچىلارنىڭ مەقسىتى ئويۇن ئويناش ئەمەس، ئۇرۇش قىلىش ئىدى. شۇڭا ئۇلار دۈمدۈمىس ئوقنى قەستەن غوجايىنىڭ ھويلىسى تەرەپكە ئۇراتتى. توپ ھويلىغا چۈشكەنكەن، ئۇنى ھويلىدىن ئېلىپ چىقىش كېرەك. ھويلىغا كىرىشتىكى ئەپچىل چارە چاسا چىتلاق تىن ئارتىلىپ ئۆتۈش. ئۇنداق بولغاندا غوجايىنىڭ ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۆرلەيتتى - دە، توپنى ئۇلارغا ئاسان قايتۇرۇپ بەر -

مەيتتى. غوجايىن بۇنداق چېچىلىپ يۈرۈيدىغان بولسا ھامان بىر كۈنى تاز بولماي قالمايدۇ.

دۈشمەن قوشۇنى ئاتقان زەمبىرەك ئوقىنىڭ بىرى چىتلاق تامدىن ئۆتۈپ چىنار دەرىخىنىڭ شېخىدا تۇرۇپ قالسا، ئىككىدىن چىسى ئېنىقلا چىتلاققا تېگەتتى، توپنىڭ چىتلاققا تەگكەندىكى ئاۋازى بەك يۇقىرى چىقانتى. نىيۇتوننىڭ بىرىنچى قانۇنىغا ئاساسلانغاندا، ئۇچۇپ چىققان جىسىم سىرتقى كۈچنىڭ تەسىدىگە ئۇچرىمىغاندا تۈز سىزىقلىق تەكشى ھەرىكەت قىلىدۇ. ئەگەر كالتەك توپنىڭ ھەرىكەت ھالىتى مۇشۇ قائىدىگە ئۇيغۇن بولسا، ئۇنداقتا غوجايىننىڭ بېشىغا بالا كېلىپ، تەقدىرى ئاي-سوكرات بىلەن ئوخشاش بولۇپ قالغۇدەك. ھەرىكەت بولسا نىيۇتون بىرىنچى قانۇنىنى ئوتتۇرىغا قويغاندىن كېيىن ئىككىنچى قانۇنىنىمۇ ئوتتۇرىغا قويۇپتەكەن، ئۇنىڭ ئىككىنچى قانۇنىدا: ھەرىكەتنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن سىرتقى كۈچنىڭ قارشىلىقى ئوڭ تاناسىپ بولىدۇ، لېكىن بۇ تۈز سىزىقلىق تەكشى ھەرىكەتنىڭ يۆنىلىشىنى ئۆزگەرتىۋېتىدۇ، دېيىلگەن. دۈمۈمىس ئوقىنىڭ چىتلاق تامدىن ئۆتۈپ، دېرىزىگە چاپلانغان قەغەزنى تېشىپ، غوجايىننىڭ كاللىسىغا تېگىشى نىيۇتوننىڭ تۆھپىسى بولسا كېرەك.

ھايال ئۆتمەي دۈشمەن قوشۇنىدىن بىرنەچچە يىلەن ھويلىغا سەكرەپ چۈشتى، ئۇلار قولىدىكى كالتەك بىلەن بامبۇك يوپۇر-مىقىنى ئۇرۇپ:

— دەل مۇشۇ يەر، سول تەرەپتىنرەك ئۇرغىن، — دېيىشتى. دەرۋەقە، دۈشمەن دۈمۈمىس ئوقىنى ئېلىش باھانىسىدا ھويلىغا باستۇرۇپ كىردى، ئۇلار توپنى ئالغۇچە ۋارقىراپ-جارقىراشتى. ئەگەر ئۇلار جىمجىتلا كىرىپ، توپنى ئېلىپ چى-

قىپ كەتسە غوجايىنغا زەربە بېرىش مەقسىتىگە يېتەلمەيتتى. گەپنىڭ قىسقىسى، بۇلارنىڭ ھەممىسى غوجايىننى تېرىكتۈرۈش ئۈچۈن تۈزۈلگەن پىلان.

بۇنداق ئەھۋالدا غوجايىننىڭ ئۆزىنى بېسىۋالماي تۇرۇش-قا ئاتلىنىشى تۇرغانلا گەپ. بايا ئەخلاق دەرسىنى ئاڭلاپ كۈلۈپ ئولتۇرغان غوجايىن ئەمدىلىكتە ئاچچىقنى باسالماي قۇيۇندەك چىقىپ، دۈشمەن ئەسكىرىدىن بىرنى قولغا چۈشۈردى. بۇ غوجايىنغا نىسبەتەن ھەيران قالارلىق بىر ئىش ئىدى.

ئەمدى دۈشمەننىڭ تۇرۇش ماھارىتى ھەققىدە چۈشەنچە بېرى. دۈشمەن تۈنۈگۈن غوجايىننىڭ ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكىنى كۆردى. شۇڭا ئۇلار بۈگۈن ئۇنىڭ ئۆزى ئوتتۇرىغا چىقىدىغانلىقىنى پەملەپ بولغاندەك قىلاتتى. غوجايىن قېچىپ ئۆلگۈرەلمىگەن بالىنى تۇتۇۋالغاچقا، دېلو مۇرەككەپلىشىپ كەتتى. بىرىنچى، ئىككىنچى يىللىق ئوقۇغۇچىلىرىنى توپنى تېرىپ كېلىشكە بۇيرۇشتىن ئارتۇق خەتەرلىك ئىش بولمىسا كېرەك. ئۇ بالا تۇتۇلۇپ قېلىپ، كاسىلداپ كەتتىمۇ دەيلى، لېكىن «بۇلۇت سارىيى» نىڭ ئىناۋىتىگە تەسىر يېتىپ قالغىنى يامان بولدى. غوجايىن ئازراقمۇ سالماق ئەمەس ئىدى، ئۇ كىچىك بالا بىلەن تەڭ بولسا ئېنىقلا باشقىلارنىڭ كۈلكىسىگە قالاتتى. دۈشمەن تەرەپمۇ شۇنداق ئويلايدۇ. دە. ئادەتتىكى ئادەممۇ بۇنى ھېس قىلالايدۇ. لېكىن، دۈشمەن ھۆكۈم قىلىشتا بىر ئىشقا سەل قاراپ قالدى. غوجايىن نورمال ئادەم بولسا تۈنۈگۈن ئوتتۇرىغا چىقمايتتى. كالىسى قىزىپ كەتكەنلەر داۋاملىق نورمال ئادەملەرنى ئەيىبلەپلا يۈرىدۇ.

— ئەجەب سىلەر قاراچىمۇ؟ — دېدى غوجايىن چىشىلىرىدە.

نى غۇچۇرلىتىپ.

غوجايىننىڭ ئاچچىقى راسا كەلگەن چېغى، ئۇنىڭ بۇرنى
لېپىلداپ كەتتى.

— ياق، بىز قاراقچى ئەمەس، «بۇلۇت سارىيى» نىڭ ئوقۇغۇ-
چىلىرى!

— ئالدىما! «بۇلۇت سارىيى» نىڭ ئوقۇغۇچىلىرى باشقىلار-
نىڭ ئۆيىگە ئۆسۈپ كىرەمدۇ؟

— ئۇنداق ئەمەس، بېشىمغا كىيىۋالغان بۆكنى كۆرمىد-
ئىزمۇ؟ مەكتەپ ئىزنىكى تۇرمامدۇ؟

— ساختا! «بۇلۇت سارىيى» نىڭ ئوقۇغۇچىسى باشقىلارنىڭ
ئۆيىگە رۇخسەتسىز كىرگەن نەدە بار؟

— ھويلىغا توپ ئۇچۇپ كىرىپ كەتكەچ كىرگەن.

— توپ ئۇچۇپ چۈشتى دېگەن نېمە گەپ ئۆزى؟

— شۇ ئۇچۇپ چۈشكەن تۇرسا.

— ئەبلەخ!

— بۇندىن كېيىن ئۇنداق بولمايدۇ، بۇ قېتىم بولدى قىلد-
ۋېتىڭ، بولامدۇ!

— بۇنداق باشقىلارنىڭ ئۆيىگە بېسىپ كىرگەن ئادەمنى
نەدىمۇ بوش قويۇۋەتكەن بار؟

— مەن «بۇلۇت سارىيى» نىڭ ئوقۇغۇچىسى، بۇنىڭغا گەپ
كەتمەيدۇ.

— «بۇلۇت سارىيى» نىڭ ئوقۇغۇچىسى بولساڭ زادى نەچ-
چىنچى يىلىقتا ئوقۇيسەن؟

— ئۇچىنچى يىلىقتا ئوقۇيمەن.

— ئېيتقانلىرىڭ راستمۇ؟

— شۇنداق.

— تېزدىن بىرەرسىڭلار كېلىڭلار، — دېدى غوجايىن

ئۆي تەرەپكە ۋارقىراپ.

ئايال خىزمەتكار قەغەز ئىشىكنى «غارت» قىلىپ ئېچىپ
 ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى.

— «بۇلۇت سارىيى»دىن بىرسىنى چاقىرىپ كەلگىن.

— كىمنى چاقىرىپ كېلىمەن؟

— كىم بولسا مەيلى، دەرھال چاقىرىپ كەل.

— كىمنى؟

— ۋاي كىم بولسا مەيلى دېدىمغۇ، چۈشەنمەيۋاتامسەن؟
 مەكتەپ مۇدىرى بولامدۇ، خىزمەتچى بولامدۇ..... كىملا بولسا
 مەيلى.

ئايال خىزمەتكار «ماقۇل» دېگىنىچە چىقىپ كەتتى. لې-
 كىن نېمىشقا چاقىرىدىغانلىقىنى بىلمىدى. غوجايىن كۆڭل-
 دە، ئۇششاق ئىشلارنى قىلىدىغان كالۋادىن بىرنى چاقىرىپ كى-
 رەرمۇ؟ دەپ تۇرسا، بايا ئەخلاقىتىن دەرس بەرگەن ئوقۇتقۇچى كى-
 رىپ كەلدى. غوجايىننىڭ كۆڭلى ئارامغا چۈشۈپ، سۆھبەتنى
 باشلىدى.

— ئۆيۈمگە رۇخسەتسىزلا بېسىپ كىرگەن ماۋۇ كىچىك
 ھاماقەت سىلەرنىڭ ئوقۇغۇچىمۇ؟

ئەخلاقىتىن دەرس بېرىدىغان مۇئەللىم تەمكىنلىك بىلەن
 ئالدى بىلەن كۆز ئالدىدىكى ئەزىمەتكە كۆز يۈگۈرتۈپ، ئاندىن نە-
 زىرىنى غوجايىنغا ئاغدۇرۇپ، مۇنداق جاۋاب بەردى:

— شۇنداق، بىزنىڭ ئوقۇغۇچى. بىز ئىزچىل ئۇلارغا بۇند-
 اداق ئىشلارنى قىلماسلىق ھەققىدە تەربىيە بېرىپ كېلىۋاتىمىز،
 لېكىن ئۇلار يەنىلا گەپ ئاڭلىمايۋاتىدۇ..... سىلەر نې-
 مىشقا تامدىن ئارتىلىدىغىلار؟

ئوقۇغۇچى دېگەن يەنىلا ئوقۇغۇچىكەن. ئۇلار مۇئەللىمنىڭ

ئالدىدا غىڭ - پىڭ قىلالماي تۇرۇپلا قالدى، خۇددى قاردا قالغان بىر توپ قويلار دەك.

— توپنىڭ ھويلامغا ئۇچۇپ كىرىشىمۇ ساقلانغىلى بولماي- دىغان ئەھۋال! مەكتەپ بىلەن قوشنا بولغاندىكىن بۇنداق ئىش بولۇپ تۇرىدۇ! لېكىن..... ئۇلار چەكتىن بەكلا ئاشۇرۇۋەتتى، تامدىن ئارتىلىپ كىرگەندىن كېيىن بۇ يەردە ۋاراڭ - چۇرۇڭ قىلماي، توپنى جىمجىتلا ئېلىپ چىقىپ كەتسە بولاتتىغۇ؟!

— دېگىنىڭىز ئورۇنلۇق، مەنمۇ دائىم ئۇلارغا تەربىيە بېرىپ تۇرىمەن، ئادەم كۆپ بولغاچ..... بۇندىن كېيىن چوقۇم دىققەت قىلسۇن. تەنتەربىيە مائارىپتىكى مۇھىم دەرس، ئۇنى چەكلىسەك بولمايدۇ. بۇندىن كېيىن توپ كىرىپ كەتسە، چوقۇم ئالدى ئىشىكتىن كىرىپ، ئەھۋالنى ئېيتىپ توپنى ئېلىپ چىقىپ كېتىڭلار. ئاڭلىدىڭلارمۇ؟..... مەكتەپ چوڭ بولغاچ، باش قاتۇرىدىغان ئىش بەك جىق، بەزىدە ئامال بولمايدىكەن.

ئەخلاقىتىن دەرس بېرىدىغان مۇئەللىم ئوقۇغۇچىلىرىنى باشلاپ ئالدى ئىشىكتىن چىقىپ كەتتى.

مەن ئېيتقان ئاتالمىش «چوڭ ۋەقە» مانا مۇشۇ. «مۇشۇندىن مۇ چوڭ ۋەقە دېگىلى بولسۇنمۇ؟» دەپ مەسخىرە قىلىپ كۈل- سىڭىز كۈلۈۋېرىڭ. كىچىك ۋەقەنى سۆزلەپ بولۇپ چوڭ ۋەقە- نى سۆزلەۋەتتىم. ئەمدى چوڭ ۋەقە ئاياغلاشقاندىن كېيىنكى قالدۇق ئىشلارنى سۆزلەپ بېرەي، ئىشنىڭ خاتىمىسى بولۇپ قالسۇن.

تۆۋەندە سۆزلەيدىغانلىرىم «قالدۇق» ۋەقەلەر. چوڭ ۋەقە يۈز بېرىپ ئەتىسى سەيلە قىلىپ ئىشىك سىرتىغا چىقتىم. شۇ ئا- رىدا كانىدا غوجايىن بىلەن سۈزۈكى ئەپەندىنىڭ پارىڭىغا قۇلد- قىم چۈشۈپ قالدى. كانىدا غوجايىن ھارۋىغا ئولتۇرۇپ مەھكەم-

مىگە مېڭىپتۇ، سۈزۈكى ئەپەندى كانىدا غوجايىن بىلەن كۆرۈ-
شەلمەي قايتىشىدا ئۇنىڭغا يولۇقۇپ، شۇنىڭ بىلەن ئىككىلەن
دىدارلىشىپتۇ.

مەن ئۇلارنىڭ يېنىدا بولغاچ، پاراڭلىرى قۇلقىمغا كە-
رىپ قالدى. بۇ مېنىڭ خاتالىقىم ئەمەس. مەن ئۇلارنىڭ گېپى-
نى ئوغرىلىقچە ئاڭلىمىدىم. ئاڭلاش خىيالىمۇ يوق. لېكىن
ئۇلارنىڭ پاراڭلاشقاندىكى ئاۋازى خېلىلا چىڭ ئىدى، شۇڭا ئاما-
لىم بولمىدى.

— بايا مەھكىمىگە بارغانىم، ھېلىمۇ ياخشى قايتىشىدا
ئۇچراپ قالدىڭىز، — دېدى سۈزۈكى ئەپەندى تۈزۈت قىلىپ، بەل-
لىرىنى ئېگىپ سالام قىلغاچ.

— ھە، شۇنداقمۇ! راست گەپنى قىلسام مەنمۇ سىز بىلەن
كۆرۈشۈشنى ئويلاپ يۈرگەن.

— شۇنداقمۇ؟ بەلەن بوپتۇ ئەمەس، خوش، قانداق تاپشۇرۇ-
قىڭىز باركىن؟

— قەدىناس دوستىڭىز كۇساييا ئەپەندى يېقىندىن بېرى
ياخشىدۇ؟

— كۇسايياغا بىرەر ئىش بوپتىمما؟

— ياقەي، قارىسام يېقىندىن بېرى بەكلا ھاكاۋۇرلىشىپ
كېتىپتۇ.

— بۇ دېگىنىڭىز راست.

— پۇلغا باش ئەگمەيمەن، دېگەندەك گەپلەرنى قىلىپ يۈ-
رىدۇ، يېقىندىن بېرى سەل ئۆزىنى بىلىۋالدى. لېكىن ئۇ بەكلا
جاھىل، كالىدەكلا. ھەيرانمەن ئۇنىڭغا.

— ھە، شۇنداقمۇ؟ ئۇنىڭ بۇنداق نۇقسانلىرىمۇ بار دەڭ! زد-
يان تارتىۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، بىر ئازمۇ ئۆكۈنمەيدۇ.

كەن، ئازراقمۇ غەرەز ئۇقمايدىكەن.

— ھا..... ھا..... ھا..... راستتىنلا غەرەز ئۇقمايدۇ. مەن باشقىچە ئۇسۇل قوللىنىپ، ئوقۇغۇچىلار ئارقىلىق ئۇنىڭ ئەدەبىيىتىنى بېرىپ قويدۇم.

— بۇ ئۇسۇلنىڭ بولىدىكەن! ئۈنۈمى قانداقراق بولدى؟

— ئۇ ئاداش بەرداشلىق بېرەلمەي قالدى. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ چوقۇم يېنىمغا يالۋۇرۇپ كېلىدۇ.
— ئوبدان بوپتۇ، ھەرقانچە كۆرەڭلىسىمۇ، سىزنىڭ رەقەبىڭىز ئەمەستە ئۇ.

— ھېچكىمگە ئارىلاشمايدىغان ئۇ غەلىتە ئادەم قانداقمۇ ما-
ڭا تەڭ كېلەلسۇن؟ شۇڭا يېقىندىن بېرى خېلى يىغىشتۇرۇ-
لۇپ قالدى. شۇنداقتىمۇ سىز بىر ۋاقىت چىقىرىپ ئۇنى بىر
كۆزىتىپ باقسىڭىز بولاتتى.

— ھە، شۇنداقمۇ، چاتاق يوق. جاھىل ئادەم پەسكويغا
چۈشكەن بولسا، ئۇنىڭ چوقۇم يەنە باشقا غەرىزى بار.
— ئوبدان، كېيىنچە كۆرۈشەرمىز، خەۋىرىڭىزنى كۈتمەن.
— ماقۇل ئەمەسە، سالامەت بولۇڭ.

مىياۋ، ئويلىمىغان يەردىن بۇ ئىش سۇيىقەست بولۇپ
چىقتىغۇ؟ سودىگەر دېگەن يامان بولىدىكەن. يەر شارى زادى نې-
مىنىڭ كۈچىدىن ئايلىنىۋاتقاندىمۇ؟ زادى بىلەلمەي قالدىم. لې-
كىن جەمئىيەتنىڭ پۇلنىڭ كۈچىدە ئايلىنىۋاتقانلىقى راست.
سودىگەردىن باشقا ھېچكىم پۇلنىڭ كۈچىنى تونۇپ، ئۇنىڭ كا-
رامىتىنى كۆرسىتەلمەيدۇ، ھەتتا قۇياشنىڭ شەرقتىن كۆتۈرۈ-
لۈپ غەربكە پېتىشىمۇ سودىگەرلەرنىڭ شاپائىتىدىن بولسا كې-
رەك. ناھايىتى ئەپسۇس، بۇ نۇقتىنى غوجايىن تېخى تونۇپ يې-
تەلمىدى (مۇشۇك جېنىمدا ھېس قىلغان ئىشنى غوجايىننىڭ

ھېس قىلالماسلىقى ئۇنىڭ دۆتلۈكى، خالاس). مۈشۈك بولساممۇ
غوجايىنىمنىڭ ئىشلىرىغا شۇنداق كۆڭۈل بۆلمەن. سۈزۈكى
ئەپەندى بىلەن خەيرلىشىپ، ئاستا ئۆيگە قايتىپ قالاي، مياۋ!
سۈزۈكى ھەقىقەتەن ئەقىللىك ئادەم. بۈگۈن ئۇ كانىدا غو-
جايىنىنىڭ دېگەنلىرىنى غوجايىنغا قەتئىي تىنماي، ئۆيدىكى
ئۇششاق - چۈشەك گەپلەر ئۈستىدە توختالدى.
— رەڭگىڭىز تازا جايىدا ئەمەس، بىرەر يېرىڭىز
ئاغرىۋاتامدۇ؟

— ھېچ ئىش يوق، ئوبدان تۇردۇم، — دېدى غوجايىن.
— رەڭگىڭىز تاتىرىپ كېتىپتۇ! دىققەت قىلمىسىڭىز بول-
مايدۇ، ئۇيقۇڭىز ياخشى ئەمەسمۇ؟ كېچىسى ئۇخلىيالاۋاتامسىز؟
— شۇنداق.

— بىرەر ئىشتىن ئەنسىرەۋاتامسىز؟ مەن ياردەم قىلغۇدەك
ئىش بولسا قولۇم كۆكسۈمدە! ھەرگىز خىجالەت بولماڭ، قېنى
تارتىنماي ئېيتىڭ.
— ئەنسىرەيدىغان ئىش دېدىڭىزما؟ نېمىدىن ئەنسىرەپ-
تىمەن؟

— يوق بولسا تېخى ياخشى، ئەگەر بار بولسا دېمەكچى. ئەز-
دىشە سالامەتلىكىنىڭ دۈشمىنى! جاھاندا كۈلكە ئىچىدە ئۆتكەنگە
نېمە يېتىدۇ دەيسىز. قارىسام چىرايىڭىز تۇتۇلۇپ قالغاندەكلا.
سۈزۈكى ئەپەندى غوجايىنىنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىگە كۆز
سېلىۋاتاتتى، ئالدى ئىشىك تەرەپتىن بىر ئاۋاز ئاڭلاندى، مەن تې-
خى مېھمان كەلگەن چېغى دەپتىمەن، ئەسلىدە ئىش باشقا ئىكەن.
— توپ ھويلىغا چۈشۈپ كەتتى، كىرىشىمگە رۇخسەت
قىلىسىڭىز.

ئايال خىزمەتكار ئاشخانا ئۆيدە تۇرۇپ «مەرھەمەت» دېيىش-

گە توپ قوغلاپ كەلگەن ئوقۇغۇچى ئايلىنىپ ئارقا ئىشك تەرەپ -
كە كەتتى.

— ئۆينىڭ كەينىدىكى ئوقۇغۇچىلار توپنى ھويلىغا چۈ -
شۈرۈۋەتكەن ئوخشايدۇ.

— ئۆينىڭ كەينىدىكى ئوقۇغۇچى دەيسىزغۇ؟ ئارقىدا ئوقۇ -
غۇچىلار بارما؟

— ئارقا تەرەپتە «بۇلۇت سارىيى» دەيدىغان بىر مەكتەپ بار.

— شۇنداقمۇ؟ تازا ۋارالڭ - چۇرۇڭ قىلىدىغاندۇ؟

— ۋارالڭ - چۇرۇڭ دەپ قاپسىز! ئۇلار زادىلا كىتاب كۆرمەي -
دۇ. ئەگەر مەدەنىيەت مىنىستىرى بولغان بولسام بۇ مەكتەپنى
ئاللىبۇرۇن تاقىتقان بولاتتىم.

— ھا - ھا - ھا! ئەلپازىڭىز بەكلا يامانغۇ! بېشىڭىزنى ئاغ -
رىتىۋاتقان بىرەر ئىش بار ئوخشىمامدۇ؟

— سوراڭ كېتەمدۇ؟ ئەتىگەندىن كەچكىچە مۇشۇ خاپى -
لىقتا مەن.

— ئۇنچىۋالا خاپا بولىدىغان ئادەم كۆچۈپلا كەتسىڭىز بول -
مامدۇ؟ ئۇششاق بالىلار بىلەن تەڭ بولماي.

— سىز قىلالىغان بىلەن مەن ئۇنداق قىلالمايمەن. تۈنۈ -
گۈن ئۇلارنىڭ ئوقۇتقۇچىسىنى چاقىرىپ سۆزلەشتىم.

— تازا قىزىق ئىش بوپتۇ، ئۇلار قورقتىمۇ؟
— ھەئە.

بۇ چاغدا ئىشك ئېچىلىپ، يەنە بىر ئوقۇغۇچى كىردى - دە:

— توپ ھويلىغا چۈشۈپ كەتتى، خاپا بولمىسىڭىز ئېلىد -

ۋالغان بولسام، — دېدى.

— نېمانداق ئايىغى يېنىك بۇلارنىڭ! — دېدى سۈزۈكى

ئەپەندى.

— ھە، ئۇلارنى ئالدى ئىشكىتىن كىرىڭلار دەپ قويغان.
 — شۇنداقمۇ؟ ئايىغى چاققانكەن بۇلارنىڭ، چۈشەندىم.
 — نېمىنى چۈشەندىڭىز؟
 — توپ ئالغىلى كىرگەنلىك سەۋەبىنى.
 — بۈگۈن 60 - قېتىم كىرىشى.
 — ھارمىدىڭىزمۇ؟ ئۇلارنى كىرگۈزمىسىڭىزلا بولمىدىمۇ؟
 — كىرگۈزمەتتىم؟ ئۇلار كېلىۋالدىغان تۇرسا، ماڭا نېمە ئامال.

— ئامالسىز بولسىڭىز، بۇ ئىشنى تەگمەيلى. لېكىن سىز ئۇنداق جاھىللىق قىلماڭ، جاھاندا گىجىڭ ئادەم زىيان تارتىپ قالىدۇ. سىلىق ئادەمنىڭ ئىشلىرى ئوڭ بولىدۇ، نەگىلا بارسا نېنىنى تېپىپ يېپەلەيدۇ؛ ئەمما گىجىڭ ئادەم قانداقلا ئىش قىلسا پۈتلىكاشاڭغا ئۇچراپ ئۆزىگە ئاۋارچىلىك تېپىۋالىدۇ. جاھاننىڭ ئىشلىرى بىرلا ئادەم بىلەن ئاقمايدۇ. باشقىلار ئىشلىرىڭىزنىڭ ئوڭۇشلۇق بولۇپ كېتىشىنىمۇ خالىمايدۇ! ھەي، نېمىلا دېگەن بىلەن، پۇلدار ئادەم بىلەن قارشىلاشقانلار زىيان تارتماي قالمايدۇ، ئۇلار بىلەن قارشىلىشىش ئۆزىنى ئۇپرىدىتىشتىن باشقا گەپ ئەمەس. ھېچكىم سىز تەرەپتە تۇرمايدۇ، سىز بىلەن پەرۋايى پەلەك. ئۇلار ئۆيىدە ئولتۇرۇپلا ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلالايدۇ، پۇلى بارنىڭ گېپى ئوڭ دېگەن شۇ، شۇڭا ئۇلار بىلەن ئېيتىشقاننىڭ پايدىسى يوق. ئازراق جاھىللىق قىلسىڭىز مەيلى، لېكىن ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتسىڭىز، ئۆگىنىشىڭىز گەۋدە كۈندىلىك تۇرمۇشىڭىزغا ئاۋارچىلىك تۇغدۇرسىز، ئاخىرى چارچايسىز، زىيان تارتىدىغىنى يەنىلا ئۆزىڭىز.

— كەچۈرۈڭ، توپ ھويلىغا چۈشۈپ كەتتى، كىرىپ ئېلىدۇ. ۋالسام بولامدۇ؟ — دېدى ئوقۇغۇچىلاردىن بىرى.

— مانا، يەنە كەلدى، — دېدى سۈزۈكى كۈلۈپ كېتىپ.
— ھۇ، بەتقىلىقلار، — دېدى غوجايىن قىزىرىپ.
سۈزۈكى ئەپەندىمۇ زىيارەت قىلىش مەقسىتىمگە يەتتىم دەپ ئويلىدى بولغاي:

— خوش، مەن ماڭاي، ۋاقتىڭىز بولسا بىز تەرەپلەرگە ئۆ-
تۈڭ، — دەپ مېڭىشقا تەمشەلدى.

دەل مۇشۇ پەيتتە ئامايى دوختۇر ئۆيگە كىردى.
تارىختىن بۇيان ئۆزىنى «كالىسى قىزىپ كەتكەن» داۋا-
لاش مۇتەخەسسسى دەپ ئاتىۋالغانلار يوقمۇ ئەمەس. غوجايىن-
نىڭ ئىشلىرى ئەپەشمەي قالسىلا ئۇنىڭ كالىسى قىزىپ يۈ-
قىرى پەللىگە چىقىدۇ. غوجايىننىڭ كالىسى تۈنۈگۈنكى
چوڭ ۋەقەدە ئالامەت قىزىپ كەتكەنىدى. غوجايىن سۈزۈكى بى-
لەن پاراڭلاشقاندىن كېيىن سەل پەسكويغا چۈشۈپ قالدى. بۇ
ئىشتا «بۇلۇت سارىيى» دىكىلەر ئەيىبلەكمۇ ياكى ئۆزىمۇ، بۇ تە-
خى يېشىلمىگەن سىر ئىدى. لېكىن، يېقىندىن بېرى ئۇنىڭ
ئىشلىرىنىڭ ئەپەشمەيۋاتقانلىقى ئېنىق. غوجايىن كۆڭلىدە،
مەكتەپ بىلەن قوشنا ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ يىل بويى
خاپىلىق ئىچىدە ئۆتسەممۇ تازا توغرا بولمايدىغاندەك قىلىدۇ،
ئەپەشمىگۈدەك يېرى بولسا بىرەر چارە ئويلىشىم كېرەك، نې-
مىلا چارە ئويلىغان بىلەن پايدىسى يوق، ئەڭ ياخشىسى دوختۇر
بەرگەن دورىنى ئىچىپ كۆرەي، دېگەنلەرنى ئويلىغانىدى. ئۇ ھا-
زىر كالىسىنىڭ قىزىپ كەتكىنىنى ھېس قىلغانىدى، بۇنىڭ-
دىن قارىغاندا، ئۇنىڭ كالىسى سەل ئىشلەيدىغان بولۇپ قالغان-
دەكمۇ قىلىدۇ.

ئامايى دوختۇر كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ سالماقلىق بىلەن:
— يېقىندىن بېرى قانداقراق؟ — دەپ سورىدى.

- دوختۇر، ھېچبىر ياخشى بولغاندەك ئەمەس.
— نېمە؟ ئۇنداق ئەمەستۇ؟
— بەرگەن دورىڭىزنىڭ ئۈنۈمى بارمۇ - يوق؟
ئامايى دوختۇر سەل ھەيران بولدى. لېكىن ئۇ مۇلايىم ئادەم بولغاچ تىرىكمەي، ئالدىرىماي سۆزلەشكە باشلىدى.
— ئازدۇر - كۆپتۇر ئۈنۈمى بولغاندۇ؟
— لېكىن نېمىلا دورا يېسەم ئاشقازىنىمغا مەنپەئەت قىلمايۋاتىدۇ.
— ھەرگىز ئۇنداق بولمايدۇ.
— ئىشەنمەمسىز؟ ئاشقازان ئاغرىقىم ئېغىرلىشىپ كەتكەندەمدۇ يا؟
— ئاشقازان ئاغرىقى ئۇنداق تېز ساقىيىپ كەتمەيدۇ، ئاستا-ئاستا ياخشى بولىدۇ. ھازىر بۇرۇنقىدىن ياخشى بولۇپ قاپتۇ.
— شۇنداقمۇ؟
— يەنە شۇنداق تېرىككەكمۇ سىز؟
— تېرىكمەن. چۈشۈمدىمۇ ئاچچىقلىنىپ كېتىمەن.
— بەدەن چېنىقتۇرسىڭىز ياخشى بولۇپ قالاتتىڭىز.
— چېنىقسام تېخىمۇ ئېغىرلاپ كەتمەمدۇ؟
— كۆرۈپ باقايلى، — دېدى ئامايى دوختۇر ھەيران بولۇپ.
— دىياگنوز قويۇش باشلاندى. غوجايىن دوختۇرغا قاراپ ئىچى سىقىلدى بولغاي، تۇيۇقسىز ۋارقىراپ كەتتى:
— دوختۇر! بىرنەچچە كۈننىڭ ئالدىدا بىر كىتاب ئوقۇدۇم، ئۇنىڭدا ئۇيغۇر كەلتۈرۈش ئۇسۇلى ھەققىدە مەزمۇن بار ئىكەن. ئۇيغۇر كەلتۈرۈش ئۇسۇلى بويىچە قولى جىم تۇرمايدىغانلارنى داۋا-ۋالىغىلى بولىدىكەن، يەنە تېخى نۇرغۇن كېسەللىكلەرنى داۋالاشقا بولىدىكەن، سىزچە بۇ راستمىدۇ؟

— راست، شۇنداق داۋالاش ئۇسۇلىمۇ بار.

— ھازىرمۇ شۇنداق داۋالايدىغانلار بارمۇ؟

— ئەلۋەتتە بار.

— ئۇيغۇ كەلتۈرۈش ئۇسۇلى تەسمۇ؟

— نەدىكىنى؟ بەك ئاسان. مەنمۇ بىمارلارنى داۋاملىق شۇند.

داق داۋالايمەن.

— سىزمۇ شۇنداق داۋالامسىز؟

— شۇنداق، سىزنى ئۇخلىتىپ سىناپ باقايمۇ؟ ئەسلىدە

ھەممە ئادەم بۇ خىل ئۇسۇلدا داۋالىنىپ كۆرسە بولىدۇ. ئەگەر

قوشۇلسىڭىز، سىناپ باقسام بولىدۇ.

— بۇ قىزىق ئىشكەن، ئۇنداق بولسا سىناپ كۆرۈڭ، مەن

خېلى بۇرۇنلا سىناپ كۆرۈشنى ئويلىغان. لېكىن ئۇخلاپ قې-

لىپ ئويغىنالمىي قالسام تۈگەشكىنىم شۇ - دە!

— نەدىكى گەپنى قىلىدىكەنسىز، ھېچ ئىش بولمايدۇ! ئۇند.

داق بولسا باشلايلى!

بۇ گەپ بىلەن غوجايىن ئۇيغۇ كەلتۈرۈش ئۇسۇلى بويىچە

داۋالاشنى قوبۇل قىلدى. مەن ئەزەلدىن بۇنداق ئىشنى كۆرۈپ

باقماپتىكەنمەن. كۈلگۈم كېلىپ تامنىڭ بۇلۇڭىدا كۆزىتىپ

ياتتىم. دوختۇر ئەپەندىم داۋالاشنى غوجايىننىڭ كۆزىدىن باش-

لىدى. داۋالاش ئۇسۇلى ئىككى كۆزنىڭ كىرىپكىنى ئۈستىدىن

پەسكە ئاۋايلاپ سىلاش ئىكەن. گەرچە غوجايىن كۆزىنى ئاچمى-

سىمۇ، دوختۇر بىر يۆلىنىشتە سىيپاۋەردى. بىردەمدىن كېيىن

دوختۇر غوجايىندىن:

— قاپاقنى سىلاۋەرسە كۆز قاراڭغۇلاشقاندىك بولىدۇ، شۇند.

داقمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— شۇنداق، — دېدى غوجايىن.

دوختۇر ئوخشاش ئۇسۇلدا غوجايىننىڭ قاپقىنى سىلاپ:
— كۆزىڭىز بارا- بارا قاراڭغۇلاشتى، چاتاق يوقتۇ؟
غوجايىن ئۇيقۇ كەلتۈرۈش داۋالىشىغا بەك ماسلىشىپ
كەتكەن چېغى، دوختۇرنىڭ سوئالىمۇ جاۋابسىز قالدى. دوختۇر
ئوخشاش ئۇسۇلدا داۋالاشنى يەنە ئۈچ - تۆت مىنۇت داۋاملاشتۇر-
دى. ئاخىرىدا ئامايى دوختۇر:

— كۆزىڭىزنى ئاچالمايلا قالدىڭىزغۇ؟— دەپ سورىدى.
نېمىدېگەن ئېچىنىشلىق! غوجايىننىڭ كۆزى راستتىنلا
ئېچىلمايلا قالدى.

— ئەمدى ھەرگىزمۇ ئاچالمىدىم، — دېدى غوجايىن.
— شۇنداق، ھەرگىزمۇ ئاچالمايسىز، — دېدى دوختۇر.
غوجايىن كۆزىنى ئاچماي ئولتۇردى. مەن تېخى ئۇنى ئەمما بو-
لۇپ قالغان چېغى دەپتىمەن. لېكىن بىر دەمدىن كېيىن دوختۇر:
— كۆزىڭىزنى ئاچماقچى بولسىڭىز ئاستا ئېچىپ بېقىڭ.
لېكىن ئېچىلمايدۇ - دە، — دېدى.
— شۇنداقمۇ؟

غوجايىننىڭ گېپى ئاياغلىشىپ بولغۇچە كۆزىمۇ ئادەتتە-
كىدەكلا ئېچىلدى.

— ئۇيقۇ كەلتۈرۈش ئۇسۇلىڭىز مەغلۇپ بولدى، — دېدى
غوجايىن كۈلۈپ تۇرۇپ.
— شۇنداق، مەغلۇپ بولدى، — دېدى ئامايى دوختۇر مۇ كۈ-
لۈپ تۇرۇپ.

ئۇ خىلتىش ئۇسۇلى مەغلۇپ بولغاچ ئامايى دوختۇر مۇ ئاستا
كېتىپ قالدى.

ئۇ كېتىپ تۇرۇشىغا يەنە بىرەيلەن ئۆيگە كىردى. غوجا-
يىننىڭ ئۆيىگە ئەزەلدىن بۇنداق جىق ئادەم كېلىپ باقمىغان. ئۇ

كىشىلەر بىلەن بەكمۇ ئالاقە قىلىپ كەتمىگەچ، ئارقا - ئارقىدىن مېھمان كېلىۋەرسىمۇ ئادەم كۆزىگە ئىشەنمەي قالىدىكەن، ھا - زىر كەلگىنى كەمدىن - كەم كېلىدىغان بىر مېھمان ئىدى. شۇنداق بولغاچقا ئۇنى ئىنچىكە كۆزەتمىسەم بولمايتتى. بايا ئېيتقىنىمدەك، مەن چوڭ ۋەقە ئاياغلاشقاندىن كېيىنكى قالدۇق ئىشلارنى سۆزلەپ بەرمەكچى بولغان، بۇ مېھمان توغرىسىدىكى مەزمۇنلار چۈشۈپ قالمىسۇن دەيمەن. ئۇنىڭ ئىسمىنى بىلىم - دىم، ئۇ يۈزى سوزۇنچاق كەلگەن، كەكە ساقال قويۇۋالغان، 40 ياش ئۆپچۆرىسىدىكى بىر ئەر كىشى ئىدى، مۇشۇنچىلىك تەس - ۋىرلىسەم يېتەرلىكتۇ! ئۇنى مېتىدەك سەنئەتكاردىن پەرقلەن - دۈرۈش ئۈچۈن پەيلاسوپ دەپ ئاتىدىم. نېمىشقا دېسىڭىز، مەن مېتىدەك قالايمىقان جۆيلۈمەيمەن، ئۇنىڭ غوجايىن بىلەن قى - لىشقان گەپلىرى ۋە تۇرقىغا قارىغاندا كىشىگە پەيلاسوپتەك تۇيغۇ بېرىدىكەن. ئىككىيلەننىڭ قىزغىن پاراڭلىشىپ كەت - كىنىگە قارىغاندا ئۇمۇ غوجايىننىڭ ساۋاقدىشى ئوخشايدۇ.

— ھەي، مېتى بېلىققا بېرىدىغان كېپەكتەكلا ئادەم، سۇ يۈزىدە لەيلەپ يۈرىدىغان. نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا ئۇ بىر ئاغىنى - سى بىلەن بىر باينىڭ ئىشىكى ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، «چاي ئىچىپ چىقايلى» دەپ ئاغىنىسىنىمۇ سۆرەپ كىرىپتۇ. ئۆزىنى سورىمىغانلىق - تە، بۇ.

— كېيىن قانداق بوپتۇ؟

— قانداق بولىدىكەن سوراپ باقماپتىمەن. قارىغاندا تۇغما غەلىتە ئادەم بولسا كېرەك. ئىشقىلىپ تايىنى يوقلا بىر ئادەم ئۇ، كېپەكتەك. سۈزۈكىنى دەمسىز؟ ئۇمۇ كەلدىما؟ ھە! ئۇمۇ ئىش - نىڭ يولىنى بىلمەيدىغان ئادەم، لېكىن جاھاندارچىلىققا يامان، ئالتۇن قاپلىق سائەت تاقاشقا مۇناسىپ. لېكىن، بىر ئىشلارغا

بەكلا يۈزەكى قارايدۇ، سالماق ئەمەس. ئۇنى بۇ جەھەتتە يارامسىز دېيىشكە بولىدۇ. ئۇ داۋاملىق سىلىق بولايلى، سىلىق بولايلى، دەيدۇ. لېكىن نېمىنىڭ سىلىق بولۇش ئىكەنلىكىنى ئەسلا ئۇ قىلمايدۇ. مېتىنى كېپەككە، سۈزۈكنى تانغا ئېسىپ قويغان لەڭپۇڭغا ئوخشاشاق خاتالاشمايمىز، چۈنكى ئۇ لىغىلداپ جىم تۇرمايدۇ، داۋاملىق كاسىلداپ توختمايدۇ.

غوجايىنغا بۇ ئوخشىتىشلار بەك ياراپ كەتتى بولغاي، ئۇ - زاقىتىن بېرى ئاڭلانماي قالغان قاقاقلاپ كۈلگەن ئاۋازى ياڭراپ كەتتى.

— ھە؟ ئۇنداق بولسا ئۆزىڭىز چۇ؟

— مەنما؟ ھە، مەن ماڭا ئوخشاي مەن..... مېنى ياۋا ياڭيۇغا ئوخشاشاق بولارمىكىن، تۇپراقتا ئاستا - ئاستا يوغىنايدىغان.

— ھا..... ھا..... تۇپراقتىكى ياۋا ياڭيۇ؟ بۇ ئوخشىتىش نېمانداق قالتىس، سىزگە ھەۋىسىم كېلىۋاتىدۇ جۇمۇ!

— نەدىكىنى! ھەممىمىز ئادەتتىكى ئادەملەر، ماڭا ھەۋەس قىلمىسىڭىزمۇ بولىدۇ. مېنىڭ بىر ئارتۇقچىلىقىم شۇكى، مەن ئەزەلدىن باشقىلارغا ھەۋەس قىلمايمەن.

— ھال - ئوقىتىڭىز خېلى ياخشىدۇ؟

— نەدىكىنى، لېكىن ئاچ قالمىدىم، ھەيران قالماڭ - ھە؟

— لېكىن مەن يېقىندىن بېرى تازا خۇشال ئەمەس، ئىچىم سىقىلىپلا تۇرىدۇ، ھېچ نەرسە كۆزۈمگە سىغىمىغاچ ۋاتىلداپلا يۈرمەن.

— ۋاتىلدىغانمۇ ئوبدان! ۋاتىلداپ تۇرسا كەيپىياتمۇ سەل ياخشى بولۇپ قالىدۇ. ئىنساننىڭ بېشىغا ھەر خىل قىسمەتلەر كېلىدۇ. ھەممە ئادەمنى ئۆزىڭىزگە ئوخشىتىپ باھا بەرسىڭىز بولمايدۇ. ئادەم ئۆزىنىڭ بولكىسىنى پارچىلاپ يېسىمۇ مەرزىد -

لىك تېتىدۇ. كىيمنى ئېسىل دۇكانغا بۇيرۇتۇپ تىكتۈرۈپ كىيىشىڭىز ئۇچىڭىزغا چۈشىدىغان قىلىپ ياخشى تىكىپ بېرىدۇ؛ لېكىن ئادەتتىكى يەردە تىكتۈرۈپ كىيىشىڭىز بىر مەزگىل كىيگەندىن كېيىنلا كىيگۈڭىز كەلمەيدۇ. بىراق، ياخشى تىكىلگەن كىيمنى كىيگەنسىڭىز كىيگۈڭىز كېلىدۇ. يايىنىڭ بالىلىرى بولساق ئەلۋەتتە يۇقىرى تەبىقىدىكىلەرنىڭ تۇرمۇشىنى كەچۈرۈپ بەختلىك ياشىغان بولاتتۇق. ئۇنداق بولمايدىكەن، پەقەت ئىككى خىل تاللاش بار: بىرى جەمئىيەت بىلەن كۈرەش قىلىش؛ يەنە بىرى، جەمئىيەت رىتىمىغا ماسلىشىپ چىداپ ياشاش.

— ئەھۋالدىن قارىغاندا، مەن جەمئىيەت رىتىمىغا ماسلىشىپ ياشاپ بولالمايدىغان ئوخشاشمەن، نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق! غوجايىن گەپنى «بۇلۇت سارىيى» ۋەقەسىدىن باشلاپ، نارازى بولغان ئىشلار توغرىسىدا كاسىلداپ كەتتى. پەيلاسوپ غوجايىننىڭ سۆزلىرىنى ئەستايىدىللىق بىلەن ئاڭلاپ، ئاخىر غوجايىنغا مۇنداق دېدى:

— ئۆزىڭىز كۆزگە ئىلمايدىغانلارغا پىسەنت قىلمىسىڭىزلا بولمىدىمۇ؟ ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى نېمىنى بىلىدۇ. «ئۇلار ماڭا زىيان سالدى» دەيسىز، ئۇلار بىلەن مۇنازىرەلىشىپسىز، سوقۇشۇپسىز، مەسىلە يەنىلا ھەل بولماپتىغۇ؟ مۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، قەدىمكى ياپونىيەلىكلەر غەربلىكلەردىن كۆپ ئۇلۇغ ئىكەن. يېقىندا غەربتە «ئاكتىپ» دەيدىغان بىر گەپ مودا بولۇپتۇ، بۇ توغرا گەپ ئەمەس. «ئاكتىپ» لاشقۇدەك نېمە ئىش بار؟ بىرەر ئىشنى ھەرقانچە ئاكتىپلىشىپ قىلغان بىلەنمۇ، كۆزلىگەن مەقسەتكە يەتكىلى بولمايدۇ. ئۇدۇلدا ئارچا دەرىخى تۇرمامدۇ؟ يىراقنى كۆرەلمىدۇق، دەپ دەرەخنى كېسىدۇ.

ۋەتكەن بىلەن ئۇنىڭ ئالدىدىكى قۇرۇلۇش ئوخشاشلا كۆرمەكچى بولغان يېرىمىزنى توسۇۋالدى. ئۇنىمۇ كۆزدىن يوقاتتۇق دەيلى، ئۇنىڭمۇ ئالدىدىكى ئاۋۇ ئۆي ئوخشاشلا توسىدۇ. كىرىشىپ قال-غىنىڭىز بىلەن يەنىلا كۆزلىگەن مەقسەتكە يېتەلمەيسىز. غەربلىكلەرنىڭ ئىش قىلىشى مۇشۇنىڭغا ئوخشايدۇ. مەيلى نا-پولېئون بولسۇن ياكى ئالىكساندر بولسۇن ھېچقايسىسى ئۆزى رازى بولغۇدەك غەلبىگە ئېرىشكەن ئەمەس. باشقىلار كۆزۈمگە سىغىمدى دەپ ئۇرۇشساق، قارشى تەرەپ قايىل بولماي سوتقا ئەرز قىلسا، سوتتا ئۇتسا ئۇ رازى بولىدۇ، دەپ قارىساق خاتالاش-قان بولىمىز. داۋاملىق ھەممە ئىشتىن رازى بولسام دەيمىز، لېكىن رازى بولىدۇقمۇ؟ دوكارلىق تۈزۈمىدىن نارازى بولۇپ، ئۇ-نى پارلامېنت تۈزۈمىگە ئۆزگەرتىش؛ پارلامېنت تۈزۈمىدىن نارازى بولۇپ، يەنە باشقا بىر تۈزۈمگە ئۆزگەرتىش؛ دەريادىكى سۇ كۆزگە سىغىمسا كۆۋرۈك سېلىش؛ تاغ كۆزگە سىغىمسا، تو-نېل قېزىش؛ قاتناش قولاي ئەمەس دەپ تۆمۈريول ياساش. مۇ-شۇلارنىڭ ھەممىسى ئەمەلگە ئاشتىمۇ دەيلى، ئەمما ئىنسانىيەت بۇنىڭلىق بىلەن رازى بولغان ئەمەس. ئۆز گېپىمىزگە كەلسەك، ئىنسان قانچىلىك دەرىجىدە ئاكتىپلاشقاندا سۈيىپىكتىپ مەق-سىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرايىدۇ؟ غەرب مەدەنىيىتىدە ئاكتىپ ئىل-گىرىلەش ئامىللىرى بار، لېكىن ئۇ ئاخىرقى ھېسابتا مەغلۇپ بولىدىغان ئىنسانلار بارلىققا كەلتۈرگەن مەدەنىيەت. ياپون مە-دەنىيىتىدە سىرتقى ئامىلنى ئۆزگەرتىش ئارقىلىق ئۆزىنى رازى قىلىش تەكىتلەنمەيدۇ. ياپونىيە بىلەن غەرب مەدەنىيىتىدىكى ئەڭ چوڭ پەرق شۇكى: ياپونىيە مەدەنىيىتى «ئەتراپتىكى مۇ-ھىتنى پۈتۈنلەي ئۆزگەرتىۋەتمەسلىك» نى ئالدىنقى شەرت قى-لىپ تەرەققىي قىلغان. ئاتا-بالا چىقىشالمىدۇق دەپ، غەربلىك-

لەرنىڭ ئاتا - بالا مۇناسىۋىتىنى دوراپ، ياخشىلىشىپ قالغان بىلەن بولمايدۇ. ئاتا بىلەن بالا مۇناسىۋىتىدە چوقۇم بۇرۇندىن بار ھالەتنى ساقلاش، ئۇنى ئۆزگەرتىمەسلىك كېرەك؛ پەقەت مۇشۇ مۇناسىۋەتنى قوغداش ئاساسىدا خاتىرجەم ياشاشقا بولىدۇ. ئەر - خوتۇن ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت، ساموراي بىلەن سودىگەر ئوتتۇرىسىدىكى چەك - چېگرا ھەمدە تەبىئەتكە بولغان تونۇش قاتارلىقلارغىمۇ مۇشۇنى تەتبىقلاشقا بولىدۇ..... ئەگەر ئالدى - مىزدىكى تاغ يولىمىزنى توسۇپ، قوشنا دۆلەتكە بارالماي قال - ساق، ياغنى يۆتكەشنى ئويلىماي، قوشنا دۆلەتكە بارمايمۇ ياخشى ياشىيالايمەن، مەندە ياخشى ياشىيالىغۇدەك قابىلىيەت بار، دې - گەن ئىرادىگە كېلىش ھەمدە شۇنداق روھىي ھالەتنى يېتىلدۈ - رۇش كېرەك.

— ھەرقانچە قالتىس بولۇپ كەتسىڭىزمۇ، ھەممە ئىشلىد - رىڭىز ئوڭۇشلۇق بولۇپ كەتمەيدۇ. پەقەت قەلبىڭىزنى پاكلىد - سىڭىزلا «بۇلۇت سارىيى»دىكى ئوقۇغۇچىلار ھەرقانچە غەلۋە قىلسىمۇ، ئۇ قانچىلىك ئىشتى دەيدىغان بولسىز. ئىلگىرى بىر راھىب بويىنغا پىچاق تەڭلىنىپ تۇرسىمۇ خاتىرجەم تۇ - رۇپتىكەن. ئادەم ئۆز - ئۆزىنى كامالەتكە يەتكۈزگەندە ھەممە ئىش جايىغا چۈشىدۇ. مەنغۇ ئۇنداق مۇرەككەپ قائىدىلەرنى چۈشىد - نىپ كەتمەيمەن. ئومۇمەن، غەربنىڭ «ئاكتىپ» ئىلگىرىلەش روھىنى كۈچەپ تەشۋىق قىلىش ياخشى ئىش ئەمەس. مانا سىز ئاكتىپلىق بىلەن تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بولسىڭىزمۇ، ئو - قۇغۇچىلار سىزنى ئوخشاشلا ئەخمەق قىلىپ كەپتۇ. بۇ قۇرۇق ئاۋارە بولغانلىق ئەمەسمۇ؟ ئەگەر سىزدە شۇ مەكتەپنى پېچەتلىد - گۈدەك ھوقۇق بولسا ياكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ قىلغان ئەسكى ئى - شى ساقچىغا ئەر ز سۇنغۇدەك دەرىجىگە يەتكەن بولسا ئۇنىڭ يو -

لى باشقا. ئۇنداق بولمايدىكەن، سىز ئاكتىپلىشىپ، ئۇلارنى قوغلىغىنىڭىز بىلەنمۇ ئۇلارنى بويسۇندۇرالماسىلا قالماي، يەنە تېخى ئۇلارغا باش ئېگىسىز. پالاقشىپ يۈگۈرۈپ چىققان بىلەن مەيلى ئىقتىساد، مەيلى جىسمانىي كۈچ جەھەتتە ئۇلارغا تەڭ كېلەلمەيسىز. باشقىچە قىلىپ ئېيىقاندا، سىز مۈلۈكدارلار ئال-دىدا باش ئەگمەي قالمايسىز؛ يەنە تېخى قەستەن سىزنى تېرىك-تۈرگەن بالىلاردىن كەچۈرۈم سورايسىز؛ بولۇپمۇ سىزدەك گاداي ئادەمنىڭ يەڭنى تۈرۈپ ئاكتىپلىشىپ ئۇلار بىلەن يالغۇز جەڭ قىلىشى، كۆڭلىڭىزدە ئاپەتنىڭ مەنبەسى بولغان نارازىلىقنىڭ بولغانلىقىدىندۇر، قانداق! چۈشەندىڭىزمۇ؟

غوجايىن ئاڭلاشنىلا بىلىپ يا چۈشەندىم، يا چۈشەنمىدىم دېمىدى. كەمدىن - كەم كېلىدىغان بۇ مېھمان ئۆزىغاندىن كېيىن، ئۇ كۈتۈپخانىسىغا كىرىپ، كىتاب ئوقۇماي چوڭقۇر ئويغا پاتتى.

سۈزۈكى ئەپەندىنىڭ غوجايىنغا دېمەكچى بولغىنى، «پۇ-لى، ھوقۇقى بار كىشىلەرگە بويسۇنۇش كېرەك» ئامايى دوختۇر-نىڭ غوجايىنغا دېمەكچى بولغىنى، «ئۇيغۇ كەلتۈرۈش ئارقىلىق نېرۋىنى ناركوز قىلىش كېرەك» ئەڭ ئاخىرى كەلگەن ماۋۇ كەم دىدار مېھماننىڭ دېمەكچى بولغىنى، «ئۆزىنى پاسسىپ قىلىپ تەربىيەلىگەندە خاتىرجەملىككە ئېرىشكىلى بولىدۇ» ئىدى. غوجايىن زادى قايسىسىنى تاللايدۇ، بۇ غوجايىننىڭ ئۆزىنىڭ ئىشى. لېكىن، بۇ ئىشلار بۇرۇنقىدەكلا ئۇنىڭ كاللىسىدىن ئۆت-مەسمىكىن دەيمەن.

غوجايىن ھېلىقى پەيلاسوپنىڭ پىكرىنى ئىلىك ئېلىپ،
 «بۇلۇت سارىيى»دىكى ئوقۇغۇچىلار بىلەن تەڭ بولمايدىغان بول-
 دى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ كۈتۈپخانىغا بېكىنىپ ئولتۇرۇپ تە-
 پەككۈۈ قىلىدىغان بولۇپ قالدى، ئېھتىمال پەيلاسوپنىڭ ئا-
 گاھلاندۇرۇشلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن تىنچ ئولتۇرۇپ كەي-
 پىياتىنى تەڭشەۋاتقان چېغى. لېكىن غوجايىنم ئىچى تار بىر
 ئادەم، ئۇنىڭ بېكىنىپ ئولتۇرۇپ تەپەككۈر قىلىشى ياخشى
 ئىشنىڭ بېشارىتى ئەمەس. ئۇنداق غەلىتە ئادەمگە مۈشۈك نەس-
 ھەت قىلىسمۇ بىكار. شۇڭا ئۇ يەنىلا بىلگىنىنى قىلىۋەرسۇن!
 شۇنداق قىلىپ، بەش - ئالتە كۈندىن بېرى غوجايىننى يىراق-
 تىن كۆزىتىپ، كۈن ئۆتكۈزۈۋاتىمەن.

غوجايىن پەيلاسوپ بىلەن كۆرۈشكەن شۇ كۈندىن ھېساب-
 لىغاندا ھازىر دەل يەتتە كۈن بولدى. بۇددىستلار يەتتە كۈننى
 بىر سامسارا دەيدىكەن.

غوجايىننىڭ كىتابخانسى جەنۇبقا قارايدۇ، كۆلىمى 20
 كىۋادرات مېتىر كېلىدۇ. كىتابخاننىڭ شەرق تەرىپىگە ئۇزۇن-
 لۇقى ئالتە چى، كەڭلىكى ئۈچ چى كېلىدىغان بىر شىرە قويۇل-
 غان. بۇ ئۇنىڭ يېزىق ئۈستىلى ۋە كارىۋات ئورنىدا ئىشلىتىد-
 غان ئېسىل جابدۇقى. غوجايىن نېمە ئۈچۈن بۇ ئۈستەلنى ياسات-
 قاندۇ؟ يەنە نېمە ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئۇخلاشنى ئويلاپ
 قالغاندۇ؟ بۇ ئىشنىڭ تېگىگە يەتمەك مۈشكۈل. غوجايىنغا ئوخ-

شاش ئەقلى كەمتۈك ئادەملەرلا مۇشۇنداق ئىشلارنى ئويلاپ چىد-
 قالمايدۇ. ئۇ بىز دائىم ئۇچرىتىپ تۇرىدىغان ساراڭلارغا ئوخشاش،
 ئالاقىسى يوق ئىككى نەرسىنى بىر - بىرىگە باغلاپ تەپەككۈر
 قىلغاچ، ئۆستەل بىلەن كارىۋاتنى بىرلەشتۈرۈۋەتكەن گەپ. گەپ-
 نىڭ قىسقىسى، بۇنىمۇ غوجايىننىڭ بىر ئۆز گىچىلىكى دې-
 يىشكە بولىدۇ، بىراق بۇ غەلىتىلىكتىن باشقا گەپ ئەمەس، زا-
 دىلا قاملاشمىغان بىر ئىش. مەيلى! مەن غوجايىننىڭ چۈشتە
 مۇشۇ ئۆستەل ئۈستىدە ئۇخلاپ، يەرگە دۈم چۈشكىنىنى ئۆز كۆ-
 رۇم بىلەن كۆرگەن.

ئۆستەلنىڭ ئالدىدىكى سېلىنچا تاماكىدا كۆيۈپ ئۈچ يېرى
 تېشىلىپ قالغاچ، ئۇنىڭ كىرلىشىپ كەتكەن پاختىسى كۆرۈ-
 نۈپ تۇراتتى. سېلىنچا ئۈستىدە غوجايىن غەمكىن ھالدا ئولتۇ-
 راتتى. غوجايىننىڭ كىرلىشىپ رەڭگى ئۆز گىرىپ كەتكەن بەل-
 بېغى پۈتىنىڭ ئۈستىگىچە سوزۇلۇپ ساڭگىلاپ تۇراتتى. بۇنى-
 داق چاغدا بەلباغنى تۇتۇپ ئوينىسام غوجايىن بېشىمغا تۇراتتى.
 قارىغاندا بۇ بەلباغقا ئالدىراپ يېقىنلاشقىلى بولمىغۇدەك.

غوجايىن بىرەر مەسىلە ئۈستىدە كالا قاتۇرۇۋاتقاندا كە-
 لاتتى. بەزىلەر «ساراڭدەك ئويلساڭ ساراڭ بولمىسەن» دەپ قويد-
 دىكەن. مەن ئۇنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، ئۇنىڭغا ئوغرىلىقچە قارىدىم،
 ئۆستەل ئۈستىدە بىر نەرسە پارقىراپ تۇرۇپتۇ، ئۇنىڭغا تىك-
 لىپ قاراۋېرىپ، كۆزلىرىم يۇمۇلۇپ كەتتى. ئۇ ھەقىقەتەن غە-
 لىتە نەرسە ئىكەن. مەن كۈچلۈك نۇرغا چىداپ، ئۇ نەرسىگە تى-
 كىلىپ تۇردۇم. شۇ چاغدىلا ئۆستەل ئۈستىدە تۇرغان نەرسىنىڭ
 ئەينەك ئىكەنلىكىنى ئاران پەرق ئەتتىم. غوجايىن كىتابخان-
 سىغا ئەينەك ئېلىپ كىرىپ نېمە قىلىدىغاندۇ؟ ئەينەك دېگەن
 مۇنچىدا بولمامدۇ؟ مەن بۈگۈن ئەتىگەن تېخى مۇنچىدا ئاشۇ ئەي-

نەكنى كۆرگەن. شۇڭا ئۇ ئەينەك غوجايىننىڭ ئۆيىدىن باشقا ئۆيدە يوق دەپ كېسىپ ئېيتالايمەن. غوجايىن كۈندە يۈزىنى يۈ- يۈپ بولۇپ، چېچىنى مۇشۇ ئەينەككە قاراپ تارايدۇ. غوجايىن باشقا ئىشقا پەرۋا قىلمىغان بىلەن چاچ تاراشقا ئەستايىل مۇئا- مىلە قىلىدۇ. مەن مۇشۇ ئۆيگە كىرگەن كۈندىن ھازىرغىچە غو- جايىن چېچىنى قىسقا قىلىپ ياستىپ باقمىدى، ھاۋا ھەرقان- چە ئىسسىپ كەتسىمۇ پەرۋا قىلمىدى، چېچىنى ئىككى سۇڭ ئۇزۇنلۇقتا قويغىنى قويغان. غوجايىن يەنە تېخى سول تەرەپتە- كى چېچىنى ئىككىگە ئايرىپ سەل كۆپتۈرۈپ، ئوڭ تەرەپتىكى- سىنى ئارقىغا چاپلاپ تارايتتى. ئېھتىمال، بۇمۇ ئەقلىي كە- تۈك ئادەمنىڭ نېرۋا ئاجىزلىقىنىڭ ئىپادىسى بولسا كېرەك.

ئەسلىي جايى مۇنچىدىكى ئەينەك قانداق بولۇپ تۇيۇق- سىزلا كىتابخانىدا پەيدا بولۇپ قالغاندۇ؟ ئەينەككە جان كىرىپ قالمىغان بولسا جەزمەن غوجايىن ئۇنى مۇنچىدىن ئېلىپ چىق- قان گەپ. ئېھتىمال، بۇمۇ ئۇنىڭ «ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش» تىكى زۆرۈر قورالى بولسا كېرەك. ئىلگىرى بىر ئۆلىما بىر را- ھىب ئاغىنىسىنى يوقلاپ بارغاندا ئۇنىڭ ئاغىنىسى كاھىشنى يەرگە سۈركەۋاتقانكەن. ئۆلىما ئۇنىڭدىن:

— نېمە قىلىۋاتىسەن؟— دەپ سوراپتۇ.

— كاھىشنى مۇشۇنداق سۈركەپ نېپىزلىتىپ ئەينەك

قىلاي دېدىم،— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ راھىب.

— ھەرقانچە نوچى راھىب بولساڭمۇ ئۇنى ئەينەك قىلالا-

مايسەن،— دەپتۇ ئۆلىما ھەيران بولۇپ. راھىب قاقاقلاپ كۈلۈپ تۇرۇپ:

— شۇنداقمۇ؟ ئۇنداق بولسا بولدى قىلاي!— دەپتۇ.

بۇ ھەرقانچە كۆپ كىتاب ئوقۇغان بىلەنمۇ بەزى نەرسىگە

ئېرىشەلمەيسەن دېگەنلىك بولسا كېرەك. غوجايىنغا زادى نېمە ئىش تەسىر قىلىپ مۇنچىدىكى ئەينەكنى كۈتۈپخانغا ئېلىپ چىقىۋېلىپ خۇشال يۈرىدىغاندۇ؟ ئىشنىڭ قىزىقى ئەمدى چىق-سا كېرەك، مەن ئۇنىڭغا ئوغرىلىقچە قاراپ تۇردۇم.

غوجايىن مېنىڭ قاراۋاتقانلىقىمنى كۆرمەي، پۈتۈن دىق-قىتىنى يىغىپ ئارزۇلۇق ئەينىكىگە قاراپ تۇراتتى. ئەينەك دې-گەن نەرسىمۇ بەزىدە ئادەمنى قورقىتىدىكەن. ئۆيىنىڭ ئىچىدە كېچىدە يالغۇز ئەينەككە قاراشمۇ جۈرئەت تەلەپ قىلىدىغان ئىش. سىگارشى ئائىلىسىدىكى خانقىز مېنى تۇنجى قېتىم ئەي-نەككە قاراتقاندا قورققىنىمدىن ئۆيىنى ئۈچ قېتىم ئايلىنىۋەتكە-نىدىم. قۇياش نۇرى پارلاپ تۇرغان مۇشۇنداق چىرايلىق كۈندە، غوجايىندەك ئەينەككە تىكىلىپ قاراپ تۇرسا ئېھتىمال، ئادەم-نىڭ ئۆزىدىن قورققۇسى كېلىدىغاندۇ؟ شۇنداقلا قارىسىلا ئادەم-نى بىئارام قىلىدىغان بىر چىراي كۆرۈنىدۇ. غوجايىن تېخى ئا-رىلاپ ئۆز - ئۆزىگە: «نېمانداق مەينەت چىراي بۇ» دەپ قوياتتى، غوجايىننىڭ ئۆزىنىڭ مەينەت چىراي ئىكەنلىكىنى ھېس قىل-غانلىقىغا ئاپىرىن ئوقۇماي تۇرالمايمەن. ئۇنىڭ ئىش - ھەرىكە-تى ساراڭغا ئوخشىغان بىلەن قىلغان سۆزلىرى ھەقىقەت ئىدى. ئۇ ئەينەككە يەنە قاراۋەرسە ئۆزىدىن قورقۇپ كېتىدۇ، ئەلۋەتتە. ئادەم ئۆزىنىڭ قورقۇنچلۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلالمىسا، ئۇ-نى بېشىدىن ئىسسىق - سوغۇق ئۆتكەن دېيىشكە بولمايدۇ. بې-شىدىن ئىسسىق - سوغۇق ئۆتمىگەن ئادەم ئاخىرىدا نۇرغۇن چۈ-شەكلەر ئىچىدىن قۇتۇلۇپ چىقالمايدۇ. شۇنداق بولغانىكەن، غوجايىن ئەسلىدە «ئاھ، نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق!» دېيىشى كې-رەك ئىدى، لېكىن ئۇ «نېمىدېگەن مەينەت چىراي» دەپ قويدى، كۆڭلىدە يەنە نېمىلەرنى ئويلاۋاتىدىكىنىڭ.

غوجايىن يۈزىگە ئۇرۇپ قويۇپ، ئۆزىگە ئۆزى گەپ قىلىپ: «يۈز تېرىسىنى چىڭ تۇرۇۋالسا چوقۇرمۇ كۆرۈنمەيدىكەن» دې-
دى. ئارقىدىن يەنە كۈن نۇرى چۈشكەن يېرىم يۈزىگە ئەينەكنى
قاراتتى، بۇ چاغدا ئۇ تېخىمۇ ھاياجانلىنىپ: «ئەمدى چوقۇر ئې-
نىق كۆرۈندى، يەنىلا كۈن ئۇدۇل چۈشكەندە تۈز ھەم تەكشى كۆ-
رۈندىكەن. دېمىسىمۇ ئەينەك دېگەن ئاجايىپ نەرسە ئىكەن» دې-
دى. ئارقىدىن ئۇ ئوڭ قولىنى سوزۇپ ئەينەكنى يىراق تۇتۇپ قا-
راپ، ھەيران قالغان ھالدا: «ماۋۇ ئارىلىقتا چوقۇر كۆرۈنمەيدى-
كەن. يەنىلا يېقىن قارىمىغان تۈزۈككەن..... چىرايغىلا ئە-
مەس، ھەممە نەرسىگە» دېدى. ئارقىدىن ئەينەككى توغرىسىغا
قويۇپ، كۆز، پېشانە، قاشلىرىغا قاراپ بۇرنىنى پۈرۈشتۈرۈپ
كەتتى. بۇ تۇرقى غوجايىننىڭ ئۆزىگىمۇ بەك سەت كۆرۈنگەن
چېغى، بۇنداق قارىسا بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ دەرھال
قاراشتىن توختىدى. «نېمانداق سەت تۇغۇلۇپ قالغاندىمەن؟» دې-
دى ئۇ ئۆز - ئۆزىگە. غوجايىن ئەينەكنى كۆزىدىن ئۆچ سۇڭا يى-
راققا قويۇپ، ئوڭ قولى بىلەن بۇرنىنى تۇتۇپ، ئۈستەلدىكى قارا
قەغەزنى ئېلىپ بۇرنىنى سۈرتتى، ئۇنىڭ پوتلىسى قەغەزگە
چاپلاشتى، كېيىن ئۇ بۇرنىنى سۈرتكەن قولى بىلەن ئوڭ قاپ-
قىنى تۇتتى، مانا ئەمدى «جىندەك بولۇۋېلىپ ئادەم قورقۇتۇش»
دېگەن سۆز جانلىق ئىپادىسى ئۇنىڭدا ئۆزىنى تاپتى. ئۇ بۇ ئويۇن-
نى ناھايىتى ئوبدان ئوينىدى. ئۇ زادى چوقۇرنى تەتقىق قىلىۋا-
تامدۇ ياكى ئەينەككە قاراش مۇسابىقىسىگە تەييارلىق قىلىۋا-
تامدۇ؟ بۇنى بىلمىدىم.

گۇمانتارلىق ئىلمى ئادەتتە ئىنسانىيەتنىڭ ئۆز - ئۆزىنى
تەتقىق قىلىشىنى كۆرسىتىدۇ. ئەمەلىيەتتە ئاسمان ۋە زېمىن،
تاغ - دەريا، يۇلتۇزلار ئۆز لۈككىنىڭ باشقىچە ئاتىلىشى. ھەرقانداق

ئادەم ئۆزىنى قويۇپ باشقىلارنى تەتقىق قىلمايدۇ. ئەگەر كىشى-
لەر ئۆزىدىن ھالقىيالمىسا، ئۇنداقتا ئۆزىدىن ھالقىغان ھامان ئۆ-
زىنى يوقىتىپ قويدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۆزىنى تەتقىق قىلىش
باشقىلار ۋاكالىتەن قىلىدىغان ئىش ئەمەس، بۇنى ھەر كىم ئۆزى
قىلىشى كېرەك. باشقىلارنى تەتقىق قىلىش ياكى باشقىلارغا
ئۆزىنى تەتقىق قىلدۇرۇش بىمەنلىكتىن باشقا نەرسە ئەمەس.
ئەگەر باشقىلارغا تايىنىپ ئۆزىنى چۈشەنمەك بولسا، ئۇ خۇددى
باشقىلارغا يالۋۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ئورنىدا كالا گۆشى يەپ بەرگىن
دەپ، كالا گۆشىنىڭ يۇمشاق - قاتتىقلىقىنى ئايرىغاندەكلا ئىش.
مۇشۇنىڭدىن قارىغاندا غوجايىننىڭ ئەينەككە قارشى ئىشنىڭ
يولىنى بىلگەنلىكى بولسا كېرەك، ئۇنىڭ بۇ قىلىقى ھېلىقى
ئۆزىنى ئوقۇمۇشلۇق چاغلاپ يوغانچىلىق قىلىدىغانلارغا قار-
غاندا خېلى تۈزۈكتەك قىلىدۇ.

ئەينەك ئۆزىنى مەغرۇر كۆرسىتىدىغان، شۇنداقلا يەنە ئۆز-
نى ماختاپ، ئۆزىنى بىلەلمەسلىكنىڭ ئالدىنى ئالىدىغان قورال.
ئەگەر سۆلەتۋارلىق، شۆھرەتپەرەسلىك قىلىپ ئەينەككە قار-
سىڭىز ئەينەكنىڭ ئەخمەقلەرنى كۈشكۈرتىدىغان قورال ئىكەن-
لىكىنى ھېس قىلىسىز. قەدىمدىن تارتىپ بىلمىگەننى بىل-
مەن دەپ باشقىلارغا زىيان سالىدىغان ئىشلارنىڭ ئۈچىدىن ئىك-
كىسىنى ئەينەك پەيدا قىلغان. فىرانسىيە ئۇرۇشى مەزگىلىدە،
بىر دوختۇر «يېڭى تىپتىكى كالا ئېلىش ماشىنىسى» نى ئى-
جاد قىلىپ، غايەت زور جىنايەت ئۆتكۈزگەن. ئەينەكنى ئىجاد
قىلغانلارنىڭمۇ چوقۇم كۆڭلىنىڭ ئارامى يوق. ئەمما ئۆزىدىن
زېرىككەندە، ئىچى سىقىلغاندا، ئەينەككە قاراشتەك ئوبدان ئىش
يوق. ئەينەككە قارىغان ئادەم ئۆزىنىڭ چىرايلىق ياكى سەتلىك-
نى بىر قاراپلا بىلەلەيدۇ - دە: «مۇشۇ چىرايىم بىلەن ھازىرغىچە

كۆرەڭلەپ ياشاپ كەپتىمەن» دەپ قېلىشى مۇمكىن. مۇشۇ نۇق-
تىنى تونۇپ يەتكەنلىكنىڭ ئۆزى چوڭ ئىش. ئۆزىنىڭ ئەخمەق-
لىقىنى تونۇپ يەتمەكتىنمۇ ئېسىل ئىش بولمىسا كېرەك. ئۆ-
زىنى چوڭ تۇتقان ھەرقانداق ئادەممۇ ئەينەك ئالدىدا پەسكويغا
چۈشىدۇ. مەن غوجايىنى سەل مەسخىرە قىلىپمۇ قويدۇم، مۇ-
شۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، غوجايىنمۇ ئەينەك ئالدىدا ئۆزىنىڭ يې-
ڭىلگەنلىكىگە تەن بەرگەندەك قىلىدۇ. غوجايىن «ئەينەككە دۈم
چۈشكەن» لەردىنمۇ ئەمەس، لېكىن ئۇ ئەينەكتىن يۈزىدىكى ئە-
يىبنى تاپقان نوپىلاردىن. ئۇ ئۆزىنىڭ سەتلىكىنى بايقىسا بەل-
كىم ئۆز روھىيىتىنى تونۇشقا پايدىسى بولۇپ قالار. ئۇ ناھايىتى
ئىستىقبالىق ئادەم! بەلكىم بۇمۇ ھېلىقى پەيلاسوپنىڭ غوجا-
يىنى تەنقىدلىگەنلىكىدىن بولغاندۇ.

غوجايىن بۇرتىنى سىلاشقا باشلىدى. ئۇنىڭ بۇرتى ئەسلى-
دىمۇ قالايىمقان كۆرۈنەتتى. گەرچە ھازىر خاسلىقى نامايان
قىلىش تەكىتلىنىۋاتقان بولسىمۇ، بۇرتى بۇنداق قالايىمقان
قويۇۋالغانغا خاسلىق گەۋدىلەنمەيدۇ، غوجايىن بۇنداق بۇرۇت
قويۇپ يۈرسە ئېنىقلا ئاۋازچىلىككە قالىدۇ. غوجايىن بۇ ئىش-
نىمۇ ھېس قىلغان چېغى، يېقىندا بۇرتىنى رەتلەش قۇرۇلۇشىغا
تۇنۇش قىلدى. «ئەجىر يەردە قالماپتۇ» دېگەندەك، يېقىندىن بې-
رى غوجايىننىڭ بۇرتى سەل رەتلىنىپ قالدى. غوجايىن ھەتتا
پەخىرلىنىپ تۇرۇپ: «ئىلگىرى بۇرتى ئۇزۇن قويۇش مودا بول-
غان بولسا، ھازىر بۇرتى ئېلىۋەتمەسلىك مودا بولۇپ قالدى»
دېدى. غوجايىن بۇرتىنىڭ ئىستىقبالىنى پارلاق دەپ ئويلايدىغان
چېغى، بىكار ۋاقىت تاپسىلا بۇرتىنى تاراپ قويىدۇ. ئۇنىڭ كۆڭ-
لىگە كىرىپ چىقسام، گېرمانىيە پادىشاھىدەك بىر بۇرۇت قو-
يۇۋالغۇسى بار دەك قىلىدۇ. شۇڭا تەر تۆشۈكچىسىنىڭ توغرىد-

سىغا ياكى تىك ئىكەنلىكى بىلەن ھېسابلاشماي، قولغا چىق-
قان بۇرتىنى ئۈستىگە قارىتىپ تاراش بىلەن ئاۋارە. ئويلاپ باق-
سام، ئۇ بۇرتىنىمۇ بۇرۇت بولغانغا تويدۇرۇۋەتتى! بەلكىم بۇرۇت
ئىگىسى بولغان غوجايىنىمۇ بەزىدە ئاغرىقىنى ھېس قىلىدىغاندۇ.
ئىشقىلىپ، ئۇ بۇرتىنى ئۈستىگە قارىتىپ تاراپ ھارمايتتى.
باشقىلارغا ئۇنىڭ بۇ قىلىقى غەلىتە كۆرۈنگىنى بىلەن غوجا-
يىن بۇ قىلىقىنى مۇتلەق توغرا دەپ ئويلايتتى، خۇددى مائارىپ-
چى كۇڭزى ئوقۇغۇچىلارنىڭ تەبىئىتىنى بۇرمىلىغاندەك.

غوجايىن پۈتۈن دىققىتى بىلەن بۇرتىنى تاراپ ئولتۇرغاندا،
ئايال خىزمەتكار ئاشخانىدىن چىقىپ «خەت كەپتۇ» دېگىنىچە
قىزىرىپ كەتكەن قولىنى كىتابخانا ئۆيگە سۇندى. غوجايىن ئاۋ-
ۋالقىدەكلا ئوڭ قولى بىلەن بۇرتىنى سىلاپ، سول قولىدا ئەي-
نەكنى كۆتۈرگەن ھالدا ئىشىك تەرەپكە قارىدى. ئايال خىزمەت-
كار غوجايىننىڭ تەتۈر يېزىلغان سەككىز دەك تۇرغان بۇرتىنى
كۆرۈپ، ئاشخانىغا يۈگۈرۈپ چىقىپ كەتتى ۋە ئۆزىنى باسالماي
قاقلاپ كۈلۈپ كەتتى. غوجايىن سالماق ئادەم بولغاچ، ئەينەك-
نى ئاستا قويۇپ خەتنى قولغا ئالدى. بىرىنچى پارچە خەت مىخ
مەتبەئەدە يېزىلغان بولۇپ، مەزمۇنى تۆۋەندىكىدەك ئىدى:

جانابلىرىغا خاتىرجەملىك ۋە بەخت تىلەيمەن. ياپونىيە -
رۇسىيە ئۇرۇشى ئاخىرلىشىپ غەلىبىنى قولغا كەلتۈردۈق،
خەلق ئۇرۇش غەلىبىسىنى تەنتەنە قىلىۋاتقان مۇشۇ پەيتتە، ئۇ-
رۇشقا قاتناشقان ئوفىتسىر جەڭچىلەرگە ئالىي ئېھتىرام بىلدۈ-
رىمەن. ئۇلار ئۇزاق يىل ياقا يۇرتتا جەڭ قىلىپ، ئىسسىق - سو-
غۇقلارغا بەرداشلىق بېرىپ، ۋەتەن، خەلقنى كۆڭلىگە پۈككەچ ئۇ-
رۇش غەلىبىسىنى قولغا كەلتۈردى. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇ-

يوشىمىز مۇشۇ ئاينىڭ 15 - كۈنى رايونىمىزدىكى پۈتۈن خەلققە
ۋاكالىتەن زەپەر قۇچۇپ ۋەتەنگە قايتقان ئوفىتسىپەر - جەڭچىلەرنى
كۈتۈۋېلىش پائالىيىتى ئۆتكۈزۈمەكچى ھەم شۇ مۇناسىۋەت بىلەن
جەڭچىلەرنىڭ ئائىلە تاۋابئاتلىرىنى ھەمدە مۇناسىۋەتلىك ھەر -
بىي ئەمەلدارلارنى يىغىلىشىمىزغا چاقىردۇق. مۇراسىمنىڭ
غەلبىلىك ئېچىلىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئىقتىسادىي
جەھەتتىن خالىس ياردەم قىلىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمىز.
ھۆرمەت بىلەن: ئىنىكى

غوجايىن خەتكە مۇنداقلا كۆز يۈگۈرتۈپ، كۈنۈپرتقا سې -
لىپ تاشلاپ قويدى. ئۇنىڭ بۇ ئىشقا ئۇنىڭ ياردەم قولىنى سۈن -
ماسلىقى ئېنىق، نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا ئۇ ئىككى كويىمۇ ياكى
ئۈچ كويىمۇ پۇلنى شەرقىي شىمالدىكى ئاپەت رايونىغا ئىئانە قىل -
غاندا، كۆرگەنلا ئادەمگە:

— ئۇلار ئاپەتكە ئۇچرىغان خەلققە ئىئانە قىل دەپ مېنى
قاقتى - سوقتى قىلدى، — دەپ يۈردى.
ئاپەتكە ئۇچرىغان خەلققە ھەممە ئادەم خالىس ياردەم قىلىدۇ،
نەدىمۇ قاقتى - سوقتى قىلىدىغان ئىش بار. قاراقچى ئۇچرىسا ئان -
دىن «قاقتى - سوقتى قىلدى» دېسە بولىدۇ. بۇ خەتنى كۆرگەنگە
غوجايىن ھەرگىزمۇ پۇل چىقارمايدۇ! غوجايىنچە بولغاندا، ئەس -
كەرلەر ئەمەس، غوجايىن قارشى ئېلىنىشى كېرەك، مياۋ!
غوجايىن ئىككىنچى پارچە خەتنى قولغا ئېلىپ ئوقۇشقا
باشلىدى:

ئائىلىڭىزگە خۇشاللىق يار بولسۇن!
جانابلىرى، پېقىر مەكتەپ توغرىسىدىكى ئىشلاردىن ئۆز -

لىرىنى خەۋەردار قىلاي، ئالدىنقى يىلى ئىككى - ئۈچ قارا نىيەت ئەبلەخ ئاۋارىچىلىك تۇغدۇرۇپ، بىزنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدى. مەكتەپنى ئۆز كۈچىگە تايىنىپ قايتا قۇرۇش توغرىسىدا مۇۋاپىق لايىھە تۈزۈپ «تىككۈچىلىك ھەققىدە مەخسۇس تېزىس» چىقىرىشنى ئويلاشتۇق. بۇ كىتابقا قول ھۈنەرۋەنچىلىككە ئائىت پىرىنسىپلار، ئۇزاق يىللىق تەتقىقات نەتىجىلىرىنىڭ جەۋھەرلىرى كىرگۈزۈلدى، بۇ كىتابنىڭ ئائىلىلەر دەپ يادلىنىش قىممىتى بار. تەننەرخىدىن باشقا ئازراق ئىش ھەققى ئېلىندى. بۇ ئىشلىرىمىزنىڭ تىككۈچىلىك تېخنىكىسىنىڭ تەرەققىياتىنى يادلىق ئامىللار بىلەن تەمىن ئېتىدىغانلىقىغا ئىشىنىمىز. سىزنىڭ «تىككۈچىلىك ھەققىدە مەخسۇس تېزىس» دېگەن كىتابىنى سېتىۋېلىپ، ئايال خىزمەتكارىڭىزغا سوۋغا قىلىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمىز، بۇمۇ بىزنى قوللىغىنىدەك ئىش بولۇپ قالار، كىتاب كىرىمى مەكتەپنى قايتا قۇرۇش خىراجىتى قىلىندۇ. ئىشلىرىمىزنى قوللىغىنىڭىزغا رەھمەت.

ياپونىيە تىككۈچىلىك ئالىي بىلىم يۇرتى
مەكتەپ مۇدىرى: ئاينانسۇرۇ

مانا مۇشۇنداق ئەستايىدىللىق بىلەن يېزىلغان خەتنىمۇ غوجايىن پۈرلەپ ئەخلىت چىلىكىگە ئاتتى. تىككۈچىلىك مەكتەپتىكى مۇدىرىنىڭ ئەمگىكى بىكارغا كەتتى.

غوجايىن ئۈچىنچى پارچە خەتنى قولغا ئالدى. بۇ خەت سەل ئالاھىدە تۇراتتى، كۈنۈپەرت قىرلىرى قىزىل ۋە ئاق ئىككى خىل رەڭدە نەقىشلەنگەن بولۇپ، خەت كەمپۈت ئېلاندىكىدەكلا ئەمەس ئىدى. كۈنۈپەرت يۈزىگە يوغان قىلىپ «كوسايا ئەپەندىگە تەگسۇن» دەپ يېزىلغانىدى، ناھايىتى ھەيۋەتلىك كۆرۈنەتتى.

خەتنىڭ ئىچىدە قايسى مەشھۇر ئەربابنىڭ ئىسمى يېزىلغان؟
بۇنىڭغا بىر نەرسە دېمەك تەس.

ئەگەر مەن جاھانغا ئىگە بولسام، نىشىگو دەرياسىنىڭ سۇ-
يىنى بىر تىنىقتا ئىچىۋەتكەن بولاتتىم. ئەگەر جاھان ماڭا ئىگە
بولسا، ئۇنداقتا مەن چىغىر يولىدىكى چاڭ - توزان، خالاس. جا-
ھان بىلەن سىزنىڭ نېمە ئالاقىڭىز دەپ سورىشىڭىز تەبىئىي.
ئەڭ بۇرۇن دېڭىز ئادەمگىياھى يېگەن كىشىنىڭ غەيرىتىگە ئا-
پىرىن ئوقۇماي بولمايدۇ؛ ئەڭ بۇرۇن دەريا سۈيىنى يۇتقان ئەز-
مەتنىڭ غەيرىتىگىمۇ ئوخشاشلا قايىل بولماي تۇرالمايمىز.
كوساييا ئەپەندىم، ئاچچىقسۇغا چىلانغان كۆكتاتنى يەپ ئولتۇرۇپ
داڭلىقلاردىن بولغىلى بولامدۇ؟ بۇنداقلارنى مەن تېخى كۆرۈپ
باقمىدىم.....

ئەڭ يېقىن دوستلىرىڭىز سىزنى ساتىدۇ، ئاتا - ئانىڭىز -
نىڭمۇ شەخسىي غەرىزى بولىدۇ، ئايالىڭىزمۇ سىزنى تاشلاپ
كېتىدۇ. بايلىقىمۇ سىزنىڭ قولىڭىزدا تۇرۇۋەرەلمەيدۇ، سىزنىڭ-
مۇ سۇنۇپ قالدىغان چاغلىرىڭىز كېلىدۇ. بىلىمىڭىزمۇ كو-
نىراپ قالىدۇ. سوراپ كۆرەي، جاھاندا سىز يەنە نېمىگە تايىنىپ
ياشايسىز؟

ئىنسان خاپىلىققا پاتقاققا پاتقانداك پېتىپلا قالىدۇ، ئۇلار -
نىڭ پوق - سۈيدۈكى سېسىپ دۆۋىلىشىپ كەتتى. كىشىلەر
غۇۋا كۆرۈنگەن ئۈمىدكە ئىشىنىپ، كۆڭلىمىز ئارام تاپتى دېيىد-
شىدۇ، بۇ پۈتۈنلەي ئالچىغانلىق. ھەممە ئادەم ئىرغاڭلاپ مېڭىپ
ئاخىر قەبرىگە كىرىدۇ. ماي تۈگىسە چىراغمۇ ئۆچىدۇ؛ بايلىق
قۇرۇسا نېمىنى قالدۇرىسىز؟ كوساييا ئەپەندىم! چاي ئىچكەچ -
ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ ئولتۇرامسىز؟!

ئادەمنى ئادەمدەك كۆرمىگەنلىك، ھېچنېمىدىن قورقمايدىغانلىقتۇر. ئادەمنى ئادەمدەك كۆرمەسلىككە سوئال قويۇشتىن بۇرۇن، مېنى مەندەك كۆرمىگەن جەمئىيەتتىن ئاغرىنىشقا توغرا كېلىدۇ، شۇنداق بولغان تەقدىردە يەنە نېمە بولماقچى؟ ئاممىنى كېلىپ ئەمىلى تېز ئۆسكەنلەر ئادەمنى ئادەمدەك كۆرمەسلىكىنى ئېسىل ئىشتەك بىلىشىدۇ. ئەبلەخلەر.....

مەن باشقىلارنى ئادەمدەك كۆرسەم، باشقىلار مېنى مەندەك كۆرمىسە ئۇ چاغدا خاپىلىقتىن پارتلاپ، ئاسماندىن تاشلىۋەتكەندەك بولۇپ كەتمەمدىم؟ پارتلاش خاراكتېرلىك ھەرىكەتنى ياپۇنمىيە ئىنقىلابى دەپ ئاتايمىز. ئىنقىلاب تىنچلىقپەرەسلەر ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى پۇل - ھوقۇق ئىگىلىرىنى مەقسەت قىلىپ پارتىلايدۇ.

چاۋشيەندە ئادەمگىياھ كۆپ، نېمە ئۈچۈن ئىشلىتىپ باقمايسىز؟

جاھاننى ئادىل سوراڭ تەرەپدارى: ئاناڭغا ئارىيۇ ئىئانە توغرىسىدا گەپ بولمىغان بىلەن بۇ خەتنىڭ مەزىنى مۇنى بەكلا مۇرەككەپ ئىدى. بۇ خەت ھەرقانداق بىر مەتبۇئاتقا ئەۋەتىلسە ئۇلار بۇ خەتنى ئېنىقلا تاشلاپ قويمايتتى. شۇڭا، كالىدسى تازا ئىشلىمەيدىغان غوجايىن بۇ خەتنى يىرتىپ پارچە - پارچە قىلىۋېتىشى مۇمكىن دەپ ئويلىدىم، ئويلىمىغان يەردىن ئۇ بۇ خەتنى قايتا - قايتا ئوقۇشقا باشلىدى. ئۇ بۇ خەتتە چوقۇم بىر مەزمۇن بار دەپ ئويلاپ، شۇنى تېپىشقا ئۇرىنىۋاتقان بولسا كېرەك. جاھاننىڭ ئىشلىرى مۇرەككەپ، لېكىن ھەرقانچە مۇرەككەپ ئەسەرنىمۇ چۈشەنگىلى بولىدۇ. باشقىلارنى دۆت دېسەن ئىززەت بولىدۇ، ئەقىللىك دېسەن ئىززەت بولىدۇ، ئىشقىلىپ ئاڭ.

زىڭىزدىن نېمە چىقسا شۇنى دەپ قويسىڭىز بولۇۋېرىدۇ. «ئادەم دېگەن ئىت»، «ئادەم دېگەن چوشقا» دېگەننى ئىسپاتلاشمۇ ئۈنچە تەس ئەمەس. تاغنى ئازگال، كائىناتنى تار دەپ چۈشەندۈرسىز. ئىخىزمۇ بولۇۋېرىدۇ. قاغىنى ئاق، كىرىپنى يۇمشاق، كوسايانى ئا- لىجاناپ كىشى دەپ چۈشەندۈرسىڭىز بولۇۋېرىدۇ. شۇڭا بۇ ئەھمىيەتسىز خەتكە ئازراق كالا قاتتۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئۇنى - بۇنى قوشۇپ، خىياللىڭىزغا كەلگەننى دەپ چۈشەندۈرسىڭىز بولۇۋېرىدۇ. غوجايىن ئۆزىنىڭ ئىنگىلىز تىلى سەۋىيەسىنىڭ ياخشى ئەمەسلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلىدۇ. ئۇ بىر ئوقۇغۇچىنىڭ «ئەتە ھاۋا تۇتۇق» دېگەننى نېمىشقا «ئەتە- گەنلىكىڭىز خەيرلىك بولسۇن» دېمەيمىز؟ دېگەن سوئالىنى يەتتە كۈن ئويلايدىغان. يەنە بىرى «كولومبۇنى ياپونچە نېمە دەپ- مىز؟» دەپ سورىسا ئۈچ كېچە - كۈندۈز تەپەككۈر قىلغان. ئاچ- چىقسۇغا چىلانغان تۈزلۈك سەينى يەپ ئۆزىنى داڭدارلاردىن چاغلایدىغانلار، چاۋشىيەن ئادەمگىياھنى يەپ ئىنقىلاب قىلىدۇ- غانلارمۇ باردۇ بەلكىم. غوجايىندەك ئادەملەرنى ئازراقلا دەيدەيگە سېلىپ قويسىڭىز بۇنىڭ تېگىگە يېتىش ئۈچۈن كۆپ كالا قا- تۇرىدۇ.

بىر ئازدىن كېيىن غوجايىن خۇددى «گۇدمور» نىڭ مەندە- سىنى چۈشەنگەندەك، خەتتىكى چۈشىنىش تەس مەزمۇنلارنىمۇ ئۆزىچە چۈشىنىپ قالدى. ئۇ ناھايىتى مەمنۇن بولغان ھالدا «مەزمۇنى بەك چوڭقۇر كەن، قارىغاندا بۇ كىشىنىڭ پەلسەپىدىن خېلى خەۋىرى بار ئوخشايدۇ. قالتىس! قالتىس!» دەپ كەتتى. غوجايىننىڭ بۇ گېپىدىن ئۇنىڭ دۆتلۈكىنى كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەس. باشقىچە ئويلىساق، غوجايىن ئەزەلدىن لاۋزا، چۈشىنىك- سىز مەزمۇنلارنى ياقتۇرىدۇ. ئېھتىمال بۇنداق ئادەملەر يەنە بو-

لۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭغا مۇشۇ چۈشنىكىسىز مەزمۇنلار، مۇج-
مەللىكلەر ناھايىتى سىرلىق بىلىنىپ كېتىدۇ. شۇڭا، بەزى
بىلەرمەنلەر چۈشەنمىسىمۇ يالغاندىن بىلگەن بولۇۋالدى؛ لې-
كىن بىلىملىك كىشىلەر چۈشنىشلىك نەرسىنى چۈشنىك-
سىز ئىپادىلەپ قويدۇ. ئالىي مەكتەپ دەرسلىكىدىكى بەزى
چۈشنىكىسىز مەزمۇنلار دەپدەبىلىك سۆزلەنگەچكە كۆپچىلىك
بۇ دەرسلىكلەرگە يۇقىرى باھالارنى بېرىدۇ، ئەمما چۈشنىش-
لىك مەزمۇنلار تازا ئالقىشلايدۇ، قارىغاندا بۇ ئىشلار ئەزەلدىن
مۇشۇنداق مۇرەككەپ ئوخشايدۇ.

غوجايىن بۇ خەتنىڭ مەزمۇنىنى چۈشەنگەنلىكى ئۈچۈن
ئەمەس، بەلكى خەتنىكى مەزمۇنلارنىڭ تېگىگە يېتەلمىگەنلى-
كى، شۇنداقلا خەتتە ئادەمگىياھ، گەندە توغرىسىدىكى مەزمۇنلار
بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ خەتنى تېخىمۇ ياقىتۇرۇپ قالدىمىكىن دەي-
مەن. غوجايىن «چۈشەنمىدىم» دېسە چىرايلىق تۇرمايدىغانلىقىد-
نى ھېس قىلىپ، ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈپ يالغاندىن بىلگەن
قىياپەتكە كىرىۋالغان گەپ. يالغاندىن چۈشەنگەن بولۇۋېلىپ،
ماختاپ قويۇش ئەلمىساقتىن خۇشاللىق ئىش دەپ قارالغان.
— ئادەم بارمۇ؟ ئادەم بارمۇ؟

ئالدى ئىشىكتىن بىرەيلەننىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئاۋاز بىر
تۇرۇپ مېتىنىڭكىگە ئوخشايتتى، بىر تۇرۇپ ئوخشىمايتتى. غو-
جايىن كىتابخانىسىدا تۇرۇپ بۇ ئاۋازنى ئاڭلىغان بولسىمۇ، قو-
لىنى سوزۇپ مىدىرلىماي ئولتۇردى. مېھماننىڭ ئالدىغا چىقىش
غوجايىننىڭ ئىشى ئەمەس، لېكىن ئايال خىزمەتكار سىرتقا سو-
پۇن ئالغىلى چىقىپ كەتكەنىدى. ئايال غوجايىن ئۆزىنى قاچۇر-
مىسا بولمايتتى. شۇڭا، مۇشۇك بولساممۇ مېھماننىڭ ئالدىغا
چىقسام بولغۇدەك. لېكىن ماڭمۇ خۇشياقمىدى. شۇنىڭ بىلەن

مېھمان ئاياغ ئالماشتۇرىدىغان جايدىن پەلەمپەيگە سەكرەپ چىقىپ، ئىشىكنى ئېچىپ، ئالچاڭشىپ كىرىپ كەلدى.

— ھەي، چاقچاق قىلىۋاتامسىز؟ نېمە قىلغىنىڭىز بۇ، مېھماننىڭمۇ ئالدىغا چىقاماسىز؟
— ھە، تېز كىرىڭ!

مەنمۇ مېتىمىكىن دېگەن، كەلگەن كىشى راستتىنلا مېتىنى ئىدى.

— ئولتۇرۇپ كەتكىنىنى؟ مۇشۇ يەردە بولغاندىكىن مۆرەپ قويسىڭىز بولمامدۇ؟ بۇ يەر بىر خارابىلىككەنغۇ؟
— ھە، مەن تەپەككۈر قىلىۋاتقان.

— ھەرقانچە تەپەككۈر قىلىۋاتقان بولسىڭىزمۇ ھېچبولمىغاندا «مەرھەمەت» دەپ قويۇشىڭىز كېرەككۇ؟
— دېسەمغۇ بولاتتى.

— ئالامەت ئېغىر - بېسىق - تە، سىز.
— بىرنەچچە كۈن بولدى، روھىي جەھەتتە ئۆزۈمنى تەربىيەلەۋاتقان.

— يېڭىلىققۇ بۇ! روھىي جەھەتتە ئۆزىنى تەربىيەلەۋاتقاندا گەپ قىلسا بولمامدىكەن؟ بۇنداق چاغدا كەلگەن مېھماننىڭ جېنىغا ۋاي! بۇنچىۋالا ئېغىر - بېسىقلىق قىلىپ نېمە كەپتۇ! راست گەپنى قىلسام، بۈگۈن ئۆزۈملا كەلمىدىم! بىر مۇنچە مېھمان باشلاپ كەلدىم، چىقىپ قاراپ بېقىڭە!
— كىملىرىنى باشلاپ كەلدىڭىز؟

— كىملىكى بىلەن نېمە كارىڭىز؟ چىقىپ قاراپ بېقىڭە!
ئۇلار سىز بىلەن كۆرۈشىمىز دەيدۇ.
— كىم!

— كۆرگەندە بىلىسىز، ئورنىڭىزدىن بىر تۇرىڭە!

غوجايىن قولنى سوزۇپ ئالدىرماي ئورنىدىن تۇردى.

— يەنە ئادەم ئەخمەق قىلىدىغانلار مەكىن؟

غوجايىن پەرۋاسىز مېھمانخانا تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ياشان-
غان بىر كىشى غوجايىننى ساقلاپ تۇراتتى. غوجايىن يېڭىدىن
قولنى چىقىرىپ، ئالدىرماي پەردىنىڭ يېنىدىكى ئورۇندۇققا
كېلىپ ئولتۇردى. ئىككىيلەن ئۇدۇلغا قاراپ ئولتۇرغاچ، بىر-
بىرىگىمۇ سالام قىلىشمۇ قولايىسىز ئىدى. غوجايىن بۇرۇن بۇن-
داق ئىشقا بەكلا ئەھمىيەت بېرەتتى.

— ھوي، بۇياققا كېلىڭ! — دېدى غوجايىن تەكچە تەرەپنى

كۆرسىتىپ.

غوجايىن ئىككى - ئۈچ يىلنىڭ ئالدىدا مېھمانخانا ئۆيىنىڭ
خالغان يېرىدە ئولتۇرۇۋېرەتتى. كېيىن ئۇ بىرەيلەندىن تەكچە
تەرەپنىڭ ئەزىز مېھمانلار ئولتۇرىدىغان جاي ئىكەنلىكىنى، بۇ-
رۇن تېخى پادىشاھلارنىڭ ئەلچىلىرىنى تەكچە تەرەپكە باشلايدى-
غانلىقىنى ئاڭلىدى. شۇ گەپتىن كېيىن ئۇ تەكچە تەرەپكە زادىلا
ئۆتمىدى. مانا ھازىر ئۇ ياشانغان بىر بوۋايىنى بېسىپ ئولتۇرۇپ،
سالام قىلىشقا جۈرئەت قىلالىمىدى. شۇنىڭ بىلەن بېشىنى
ساڭگىلىتىپ ئولتۇرۇپ، بوۋايىنىڭ سۆزىنى قايتىلىدى.

— بۇياققا كېلىپ ئولتۇرۇڭ!

— تەكەللۇپ قىلماڭ، يەنىلا سىز يۇقىرى ئۆتۈڭ.

— ياق، ئۇنداقتا..... يەنىلا سىز مەرھەمەت قىلىڭ.....

غوجايىن يەنە قارشى تەرەپنىڭ سۆزىنى تەكرارلىدى.

— تەكەللۇپ قىلماڭ. مەن قانداقمۇ خىجىل بولماي ئۇ

تەرەپكە ئۆتمەن. يەنىلا سىز بۇياققا كېلىڭ. ھە..... مەرھە-

مەت.....

— نېمانچە تەكەللۇپ قىلىسىز..... يەنىلا سىز.....

غوجايىنىڭ يۈزىمۇ قىزىرىپ كەتتى، قارىغاندا روھىي جە-
ھەتتىن تەربىيەلىنىش ئۈنۈم بەرمىگەندەك قىلاتتى. مېتى قە-
غەز ئېكران كەينىدە ئۇلارنىڭ بۇ ئىشقا قاراپ كۈلۈپ تۇراتتى،
ئۇ ھېلىمۇ ھارمىدى، دەپ ئويلىدى بولغاي، غوجايىنىڭ كاسى-
سىغا بىرنى قويۇپ سۆزىنى باشلىدى:

— ھەي، سىز ئىشىككە يېقىن ئولتۇرۇۋالسىڭىز ماڭا ئو-
رۇن قالمايدۇ، يەنىلا سىز يۇقىرىغا ئۆتۈڭ.
غوجايىن ئامالسىز ئالدىغا چامىدى.

— كۇسايما ئەپەندى، بۇ كىشى مەن سىزگە تولا گېپىنى قى-
لىدىغان سىزۇكادىن كەلگەن تاغام. بۇ كىشى كوسايما ئەپەندى، —
دېدى مېتى.

— ھە، دىدار غەنىمەت! ئاڭلىسام مېتى تولا كېلىپ ئاۋارە
قىلىدىكەن سىزنى. خېلى بۇرۇنلا سىپايلىق تەلىمى ھەققىدە-
كى قاراشلىرىڭىزنى ئاڭلاپ بېقىش خىيالىم بار ئىدى. بۈگۈن
ئارىلىقنى يىراق كۆرمەي ئالاھىدە سىزنى يوقلاپ كەلدىم، كۆپ-
رەك تەلىم بەرگەيسىز.

ياشانغان كىشى كۈنچە ئۇسلۇبتا ناھايىتى راۋان سۆزلىدى.
غوجايىن باشقىلار بىلەن كۆپ ئالاقە قىلمايدىغان، تىلى
كالىۋارق ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنداق كۈنچە ئۇسلۇبتا
سۆزلەيدىغان ئادەملەرنىمۇ بۇرۇن ئۇچرىتىپ باققان ئەمەس. شۇ-
ڭا غوجايىن دەسلىپىدىلا سەل تەمتىرەپ، نېمە دېيىشىنى بى-
لەلمەي قالدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ بوۋاينىڭ بىر يۈرۈش تەكەل-
لۇپ سۆزلىرىنى ئاڭلاپلا كالىلىسى قېيىپ كەتتى. ئۇ ھازىر
چاۋشىيەن ئادەمگىياھى، كەمپۈت ئېلاندىدەك كۈنۈپەرت دېگەنلەرنى
چورتلا ئۇنتۇپ، كالىلىسى پىرقىراپ ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈ-
گىلى تۇردى.

— مەن..... مەن..... ئەسلىي سىزنى زىيارەت قىلسام بولاتتى..... سەت بولدى.....

غوجايىن سۆزلەۋېتىپ بېشىنى كۆتۈردى، ئۇ بوۋاينىڭ بىد- شىنى ساڭگىلىتىپ ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ، چۆچۈپ كەتتى - دە، يەنە بېشىنى پەس قىلدى.

بوۋاي بۇنى كۆرۈپ بېشىنى كۆتۈرۈپ:

— ئېزۇ ھۆكۈمىتى ئاغدۇرۇلغان يىلى بىز سىزۇكاغا كۆ- چۈپ كەتكەن. مانا ئەمدى بۇ جاي پۈتۈنلەي ئۆزگىرىپ كېتىپتۇ. مېتى باشلاپ كەلمىگەن بولسا ئېزىپ قالار كەنمەن. ھەقىقەتەن ئۆزگىرىش چوڭكەن، ھەي.....

بوۋاي تون كىيىۋالغان بولۇپ، يەنە تېخى ئاق چېچىنى ئازراق قۇيرۇق چىقىرىپ قويۇۋالغانىدى، تىزىنىڭ يېنىدا تۆمۈر يەلپۈگۈچ تۇراتتى.

ئەگەر غوجايىننىڭ چوقۇر يۈزىنى تارىخىي تېمىلار قاتا- رىدا تەنقىق قىلىشقا توغرا كەلسە، ئۇنداقتا بوۋاينىڭ چېچى بىد- لەن تۆمۈر يەلپۈگۈچىڭمۇ تەنقىق قىلىش قىممىتى باردەك قىلاتتى. غوجايىن ئەسلىدە ئۇنىڭ يەلپۈگۈچىنىڭ تارىخىنى سۈرۈشتۈرۈشنى ئويلىغان بولسىمۇ، گەپ يورغىلاتماي، ئەدەپ- سىزلىك بولمىسۇن، دەپ ئويلىدى - دە:

— كىملىرىنى ئۇچراتتىڭىز؟— دەپ سوراپ قويدى.

— ھە، نېمىدېگەن كۆپ ئادەم! ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەممىسى ماڭا تىكىلىپ قاراپ..... ھەي، ھازىرقى ئادەملەر نېمانداق ھەم- مە ئىشقا ھەيران قالىدىغاندۇ؟ بۇرۇن ئۇنداق ئەمەس ئىدى.....

— شۇنداق، ئىلگىرى كىشىلەر ئۇنداق قىلمايتتى، — دې-

دى غوجايىن خۇددى مويىسىپىتلاردەك.

غوجايىن ئۆزىنى بىلەر مەن كۆرسىتىش ئۈچۈن،

جۆيلۈپلا بۇ سۆزنى قىلدى.

— ھە راست، كىشىلەرنىڭ كۆزى مېنىڭ مۇشۇ تۆمۈر يەلپۈگۈچىمگىلا چۈشتى.

— تۆمۈر يەلپۈگۈچ ئېغىرمۇ؟

— كۇسايما ئەپەندى، سىز كۆتۈرۈپ بېقىڭە! تاغا، بېرىڭە، ئۇ بىر كۆتۈرۈپ باقسۇن.

بوۋاي تەستە يەلپۈگۈچنى قولغا ئېلىپ، خوجايىنغا سۈنۈپ:

— قولڭىز تېلىپ كېتىدىغان بولدى، — دېدى.

خوجايىن تۆمۈر يەلپۈگۈچنى قولغا ئېلىپ، خۇددى قەدىمكى قىلىچنى قولغا ئالغاندەك ھېسسىياتقا كېلىپ:

— ھەقىقەتەن ئېغىر كەن، — دېدى - دە، بوۋايغا قايتۇرۇپ بەردى.

— ھەممەيلەن ئۇنى «تۆمۈر يەلپۈگۈچ» دەپ يۈرىدۇ. ئەمە -

لىيەتتە بۇ نەرسىنى «قالپاقسىمان قىلىچ» دەيمىز، تۆمۈر يەلپۈگۈچ بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى يوق، — دېدى بوۋاي.

— ھە؟ بۇ نېمىگە ئىشلىتىلىدىغان نەرسە؟

— دۈشمەننىڭ دۇبۇلغا - ساۋۇتىنى چېپىشقا ئىشلىتىدۇ -

خان نەرسە..... بۇ نەرسىنىڭ تارىخى ئۇزاق.

— ئېھتىمال. بىراق، كانىپىزى ئەپەندى بۈگۈن جاپا تارتىپ

قالدى، كۇسايما ئەپەندى! بۈگۈن يىغىندىن يېنىپ، ئۇنىڭ بېرىدۇ - تېت ئالدىدىن ئۆتۈپ قالدۇم، شۇ پۇرسەتتە تەبىئىي پەن كاپىد -

راسىغا كىرىپ، فىزىكا تەجرىبەخانىسىنى ئېكسكۇرسىيە قىلىپ چىقتىم. ماۋۇ دۇبۇلغا - ساۋۇت چاپىدىغان قىلىچ تۆمۈردىن

ياسالغان بولغاچ تەجرىبەخانىدىكى ماگنىتلىق ئەسۋابلار ئىشلىتىلمەي، چوڭ ئاۋاز بېسىملىك چىقتى.

— بۇ گېپىڭىز بولمىدى! بۇ قىلىچ جىيەنۇۇ زامانىسىدىكى
گېسىل تۆمۈردىن سوقۇلغان تۇرسا، ئۇنداق خەتەرلىك بولۇشى
مۇمكىن ئەمەس.

— ھەرقانچە ئەلا سۈپەتلىك تۆمۈر بولسىمۇ بىكار، بايا
كاننېزى ئەپەندى ئېيتتى، ئۇنىڭمۇ ئامالى يوقكەن.

— كاننېزى دېگىنىڭىز ھېلىقى تۆمۈر شار سىلىقلايدىغان
ئادەممۇ؟ ياپىياش تۇرۇپ نېمانچە بىچارە! تۈزۈكرەك بىر ئىشنىڭ
پېشىنى تۇتماي.

— ھەقىقەتەن بىچارە! شۇنىمۇ تەتقىقات دېگىلى بولامدۇ!
ئەينەك شارنى سىلىقلاپ قويسىلا داڭلىق تەتقىقاتچى دېگىلى
بولامدۇ؟

— ئەينەك شارنى سىلىقلىغانغا تەتقىقاتچى بولغىلى
تۇرسا، ھەممە ئادەم ئالىم بولۇپ كەتمەمدۇ؟ قېرىپ كەتكەن
بولساممۇ مەنمۇ قىلالايمەن ئۇ ئىشنى، ئەينەكچىلەر تېخىمۇ
قىلالايدۇ.

بوۋاي سۆزلىگەچ، غوجايىنى نېمە دەيدۇ دەپ قاراپ قويدى.
— دېگەنلىرىڭىز توغرا، — دېدى غوجايىن ئۇنىڭ سۆزىنى
تەستىقلاپ.

— ھازىرقى نۇرغۇن تەتقىقاتلاردا شەكىلۋازلىق ئېغىر، قا-
رماققا ئىجتىھات بىلەن تەتقىق قىلىۋاتقاندا، لېكىن ئەمە-
لىي ئىشلارغا يولۇققاندا قىلچە پايدىلىنىش قىممىتى يوق.
ئىلگىرى ئۇنداق ئەمەس ئىدى. قىلغان ئىشتا ساختىلىق يوق
ئىدى، كىشىلەر تەمكىنلىك بىلەن ئىشقا كىرىشەتتى، بىرەر
ئىش چىقىپ قالسىمۇ ھودۇقۇپ كەتمەيتتى. خەۋىرىڭىز باردۇ؟
ئەينەك شارنى سىلىقلاش، سىملارنى چېتىش دېگەنلەر ئادەتتە-
كى ئىشلار ھېسابلىناتتى.

— ئېيتقانلىرىڭىز توغرا، — دېدى غوجايىن ئۇنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلەپ.

— تاغا! ئاتالمىش روھنى ئەمىن تاپتۇرۇش دېگەننى ئەينەك شارنى سىلىقلاپ يۈرمەي، قولىنى قوۋۇشتۇرۇپ ئولتۇرۇپمۇ ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولاتتىغۇ؟ — دېدى مېتى.

— بۇ دېگىنىڭ قاملاشمىدى، ئۇ ئۇنداق ئاسان ئىش ئەمەس. سەن ساۋاكونىڭ «روھنى تىنچلاندۇرۇش خاتىرىسى» دېگەن كىتابىنى ئوقۇغانمۇ؟

— ياق، ئوقۇش تۈگۈل ئۇنداق كىتاب بارلىقىنى ئاڭلاپمۇ باقمىغان.

— كۆڭۈل نەدە؟ دۈشمەن ھەرىكىتىدە ۋە دۈشمەننىڭ ئېرىشكىنىدە؛ دۈشمەننىڭ قولىغا قىلىچ ئېلىشى رەقىبىنى ئۆلتۈرۈش ئىستىكىدە بولغانلىقىدا ۋە قىلىچنى ئۇلارغا قاراتقىنىدا؛ مەندە قىلىچ بولۇشى قىلىچقا قىزىققانلىقىمدا؛ مەندە ئادەم ئۆلتۈرۈش ئىستىكى بولماسلىقى باشقىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلمەسلىكىمگە ئىشەنگەنلىكىمدە؛ باشقىلارنىڭ قىياپىتى، ئۇلارنىڭ كىرىمىنىڭ قانداقلىقىدا. دېمەك، كۆڭۈل ھەممە يەردە مەۋجۇت.

— بۇ گەپلەرنىڭ بىرىنى قويماي يادلىۋالدىڭىزما؟ تاغا، زېھنىڭىز نېمانچە ئوچۇق! كۇساييا ئەپەندىم، چۈشەندىڭىزمۇ يا غوجايىن «دۇرۇس» دېگەن بىر ئېغىز گەپ بىلەن كۆڭلىدىكىنى يوشۇردى.

— تاغا! كۇساييا ئەپەندى بۇنداق ئىشلارغا بەك قىزىقىدۇ! ئۇ يېقىندىن بېرى كىتابخاندىن چىقماي روھنى چىنىقتۇرۇۋاتىدۇ! مېھمان كەلسىمۇ ئالدىغا چىقمايدۇ، كۆڭلى باشقا يەردە. شۇڭا ئۇنىڭدا چاتاق يوق.

— شۇنداقمۇ، ئاڧىرىن، ئاڧىرىن..... سەنمۇ بىللە چىنىق-
تۇرساڭ بولمامدۇ!

— ۋاي، مېنىڭ نەدىمۇ ئۇنداق بىكار ۋاقتىم بولسۇن، ئۆزى-
ئىزى بىكار بولغاچ باشقىلارنىمۇ ئويىناپ يۈرىدۇ دەيدىكەنسىز - دە؟
— ئەمەلىيەتتىمۇ ئويىناپ يۈرىسەنغۇ؟

— ئويىناپ يۈرۈپ ئالدىراش شۇ.
— بۇ گېپىڭ قاملاشمىدى، مۇشۇ گېپىڭدىن قارىغاندىمۇ،
روھىڭنى چىنىقتۇرمىساڭ بولماپتۇ. «بىكارچىلىقتىن بىكار
بولالماپتۇ» دېگەن شۇدە، «ئويۇن بىلەن ئالدىراش» دېگەن قانداق
گەپ ئۆزى؟

— شۇنداق ئەمەسمۇ؟ ئاڭلىمىغان گەپتىن بىرنى قىلدى-
ئىزى، — دېدى غوجايىن.

— ھا..... ھا..... ھا..... گەپكە كۆمۈۋەتتىڭلارغۇ مېنى.
تاغا، توكيونىڭ يىلان بېلىقىنى يېمىگىلى ئۇزاق بوپتۇ، بېرىپ
يەپ كېلەمدۇق؟ سىزگە نەچچە رومكا ھاراقمۇ قويۇپ بېرىمەن.
مۇشۇ جايدىن تىرامۋايغا ئولتۇرساق بىردەمدىلا بارىمىز.
— بۇغۇ ئوبدان گەپكەن، لېكىن بۈگۈن سەيىۋەن بىلەن
كۆرۈشۈشكە كېلىشىپ قويۇپتەكەنمەن، سىلەرگە ھەمراھ بو-
لالمايدىغان بولدۇم.

— شەنيۋەننى دەمسىز؟ مۆتىۋەر ئوبدان تۇرغاندۇ؟
— شەنيۋەن ئەمەس، سەيىۋەن. قالايمىقان جۆيلۈمە. باشقىدە-
لارنىڭ ئىسمىنى خاتا ئاتاش ئەدەپسىزلىك. بۇندىن كېيىن دىق-
قەت قىل!

— لېكىن، «شەن» دەپ يېزىلغان تۇرسا؟
— «شەن» دەپ يېزىلغىنى بىلەن بۇ يەردە «سەي» ئوقۇلىدۇ.
— ھەيران قالارلىق ئىشكەن بۇ؟

— ھەيران قالغۇدەك نېمىسى بار؟ ئوقۇلۇشتا پەرق بولۇش بۇرۇندىن بار ئىش، دىققەت قىلمىسا مەسخىرىگە قالىدىغان گەپ.

— ئۇنداقتا ھازىر سەيىۋەننىڭ ئۆيىگە بارىدىغان گەپمۇ؟ نېمىدىگەن ئاۋاز بېچىلىك.

— نېمە بولدى؟ بېرىشنى خالىمىساڭ مەيلى، ئۆزۈم باراي.

— ئۆزىڭىز بارالامسىز؟

— مېڭىپ بېرىش سەل قولايىسىز، ماڭا بىر ھارۋا چاقىد.

رىپ بەر.

غوجايىن گەپ قىلىپ بولغۇچە، ئايال خىزمەتكار ھارۋىدا كەشنىڭ ئۆيىگە قاراپ يۈگۈردى. بوۋاي غوجايىن بىلەن قىزغىن خوشلىشىپ، يۇمىلاق دوپپىسىنى كىيىپ ئاستا كېتىپ قالدى.

— ئۇ سىزنىڭ تاغىڭىزمۇ؟

— شۇنداق.

— ياخشى!

غوجايىن شۇنداق دېگىنىچە قولىنى سوزۇپ ئولتۇرۇپ، تەپەككۈر قىلىشقا چۈشتى.

— ھا - ھا - ھا، نوچىمىكەن؟ مەنمۇ مۇشۇنداق تاغامنىڭ

بولغانلىقىدىن پەخىرلىنىمەن. نەگىلا ئېلىپ بارسا يارىشىدۇ.

ھەيران قالغانسىز؟ — دېدى مېتى غوجايىنغا قاراپ.

— نەدىكىنى؟ بىر ئازمۇ ھەيران قالدىم.

— بۇنىڭغىمۇ ھەيران قالمىغان بولسىڭىز سىزنى تەپەسە

تەۋرىمەس دېسە بولغۇدەك.

— بىراق، ئۇنىڭ بەزى تەرەپلىرىگە قايىل بولمىساق بول.

مايدۇ. ئۇنىڭ روھىنى چېنىقتۇرۇش تەشەببۇسى تولىمۇ ئورۇن.

لۇقكەن.

— قايىل بولامدۇق؟ ئەگە سىزمۇ تاغامغا ئوخشاش 60 ياشتا بولسىڭىز سىزمۇ سەپتىن چۈشۈپ قالار كەنسىز، غەيرەت قىلىڭ، بولمىسا سەپتىن چۈشۈپ قېلىش نۆۋىتى سىزگە كېلىدۇ، ئۇنداق خىيالدا بولماڭ.

— سەپتىن چۈشۈپ قېلىشتىن بەكلا ئەنسىرەيدىكەنسىز. لېكىن، مەلۇم زامان ۋە ماكاندا سەپتىن چۈشۈپ قالغانلارنىڭ رولىنىمۇ سەل چاغلىغىلى بولمايدۇ. ھازىر توختىماي ئالغا ئىلگىرىلەش تەكىتلىنىۋاتىدۇ، لېكىن بىز رازى بولمايۋاتىمىز. شەرق ئىلىم - پەندە پاسسىپ بولغان بىلەن، شەرقتە ئادەم - نى قايىل قىلىدىغان نەرسىلەر كۆپ. ئېھتىمال بۇمۇ روھنى چېنىقتۇرۇشقا ئىنتىلگەنلىكىدىن بولسا كېرەك، — دېدى غو - جايىن ئىلگىرى پەيلاسوپتىن ئاڭلىۋالغان سۆزلەرنى ئۆزىنىڭ قىلىپ.

— قالتىس سۆزلىۋەتتىڭىز! خۇددى ياڭى دۇكۇسىنىڭ پەلسەپىسىنى ئاڭلىغاندەك بولدۇم.

غو جايىن «ياڭى دۇكۇسىن» دېگەن ئىسمىنى ئاڭلاپ تۇرۇپلا قالدى. ئىلگىرى «ئەجدىھا ھۇجرىسى» نى زىيارەت قىلغان، كېيىنچە يوقاپ كەتكەن ھېلىقى پەيلاسوپنىڭ ئىسمى دەل ياڭى دۇكۇسىن ئىدى. غو جايىن بايىقى گەپلەرنى دەل ياڭى دۇكۇسىن دىن ئاڭلىۋالغانىدى. مېتى ئۇ كىشىنىڭ ئىسمىنى چىقىرىپ قالغاچ غو جايىن سەل پەسكويغا چۈشتى.

— سىز ياڭىنىڭ لېكسىيەسىنى ئاڭلىغانمۇ؟ — دېدى غو جايىن سەل ھودۇقۇپ.

— ئۇ ئون يىلدىن بېرى مەكتەپتە شۇ سەپسەتنى سېتىۋا - تىدۇ، ھازىرغىچە داۋاملاشتۇرماقتا، قىلچە ئۆز گەرگىنى يوق. — شۇنداق، ھەقىقەتنىڭ مەڭگۈلۈك بولۇشى دەل ئۇنىڭ

ئۆز گەرمىگەنلىكىدە، شۇڭا ئىشىنىشكە ئەرزىيدۇ.

— ۋاي مانا، ماختايدىغان ئادەم بولغاچ دۈكۈسەن ھازىرغىچە جېنىنى بېقىپ كېلىۋاتىدۇ! ئالدى بىلەن ئۇنىڭ «ياكى» دېگەن ئىسمى ياخشى قويۇلغان. ئۇنىڭ بۇرۇتى ئۆچكىنىڭكىگىلا ئوخشايدۇ؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە مەكتەپتە يېتىپ - قوپقاندىن بېرى قىلچە ئۆزگەرتىپ باقمىدى. يەنە ئۇنىڭ «دۈكۈسەن» دېگەن ئىسمىمۇ ئالامەت قويۇلغان. ئىلگىرى ئۇ بىزنىڭ ياتاققا بارغاندىمۇ روھنى چېنىقتۇرۇش ھەققىدە كاسىلداپ بىر گەپنى تەك-راراۋەرگەپتى، مەن ئۇنىڭغا «بىردەم ئارام ئېلىۋېلىڭ» دېسەم، ئۇ كۈلگۈمنى كەلتۈرۈپ: «ياق، ئۇيغۇم كەلمىدى» دەپ كاسىلداۋەردى. شۇ كۈنى كەچتە ئۇنىڭ بۇرۇنىنى چاشقان چىشلىۋاپتۇ. يېرىم كېچىدە ئۇ ۋارقىراپ كەتتى. ئۇ ئاغزىدا ئۆلۈمدىن ئەنسىرەش-نىڭ ھاجىتى يوق دەپ سۆزلىگىنى بىلەن، ۋاقتى كەلسە ئۇنىڭ-غىمۇ جان تاتلىق ئىكەن. ئۇ ماڭا: «چاشقان ۋىروسى بىلەن يۈ-قۇملىنىپ قالسام قانداق قىلىمەن! دەرھال ئامال تېپىڭ!» دەپ تۇرۇۋالدى. ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ قېيىپ كەتتىم. ئاخىرى ئاش-خانغا كىرىپ قەغەزگە ئازراق خېمىرنى تەگكۈزۈپ ئۇنى ئەخ-مەق قىلدىم.

— قانداق ئەخمەق قىلدىڭىز؟

— مەن ئۇنىڭغا: «بۇ دېگەن چەت ئەلنىڭ مەلھەملىك دورىسى، يېقىندا گېرمانىيەلىك بىر دوختۇر تەتقىق قىلىپ ياسىغانىكەن، ھىندىستانلىقلار يىلان چېقىۋالسا مۇشۇنى سۈركەيدىكەن، ئۈنۈمى بەك ياخشى ئىكەن، مۇشۇنى چاپلاپ قويسىڭىز ئوڭشىلىپ كېتىسىز» دېدىم.

— ھا - ھا - ھا، ئادەم ئەخمەق قىلىدىغان بۇنداق چارىنى نە-

دىنىمۇ ئۆگەنگەنسىز؟

— شۇنداق قىلىپ..... دۇكۇسىن ئەپەندى ئوبدان ئادەم بولغاچ مېنىڭ سۆزۈمگە قايىل بولۇپ، دورىنى بۇرىنغا چاپلاپ ئۇخلاپ قالدى. ئەتىسى ئۇنىڭ ئۆچكە ساقىلى مەلھەم دورىغا چاپ-لىشىپ قاپتىكەن، بەكلا قىزىق ئىش بولغان.

— لېكىن، ھازىر ئۇنىڭ ئۆچكە ساقىلى بۇرۇنقىغا قارىغاندا تېخىمۇ ئەتىۋارلىق.

— يېقىندىن بېرى ئۇنى كۆردىڭىزمۇ؟
— بىر ھەپتىنىڭ ئالدىدا كەپتىكەن، ئۇزاق پاراڭلاشماقتۇق.

— مۇنداق دەڭ! دۇكۇسىننىڭ نەزەرىيەسىنى ساتقىنىڭىز بىكار ئەمەسكەن!

— راست گەپنى قىلسام، شۇ چاغدا ئۇنىڭ سۆزى ماڭا شۇنداق تەسىر قىلىپ، كاللام قىزىپ روھىمنى چېنىقتۇرۇش ئىرادىسىگە كەلگەندىم.

— كاللا قىزىش ياخشى ئىش، لېكىن روھنى چېنىقتۇرۇشنىڭ زۆرۈرىيىتى يوق. باشقىلارنىڭ سۆزىگە بەك ئىشىنىپ كەتسىمۇ ئالدىنىپ قالمىدىغان گەپ. سىز دائىم باشقىلارنىڭ سۆزىگە بەك ئاسان ئىشىنىپ كېتىدىكەنسىز. دۇكۇسىنمۇ مۇنداقلا دەپ قويغان گەپلەر ئۇ، ۋاقتى كەلسە ئۇمۇ سىزگە ئوخشاش. توققۇز يىل ئالدىدىكى ھېلىقى يەر تەۋرەش يادىڭىزدىمۇ؟ شۇ چاغدا دۇكۇسىن ئىككىنچى قەۋەتنىڭ دېرىزىسىدىن ئۆزىنى ئېلىپ تىپ پۈتۈنى يارىلاندىرۇۋالغان. باشقا بېرىنىڭ شۇنداق قىلغىنىنى تېخى ئاڭلاپ باقمىدىم.

— ئۇ ئىشنى دۇكۇسىن ھاياجانلىنىپ سۆزلەپ كېتىدىغۇ؟
— شۇنداق، ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئۇ بەك تەلەپلىكمەش. شۇنداق جىددىي ئەھۋالدا شۇ يولنى تاللىغانلىقىنى قالتىس

ئىش ھېسابلايدىكەن. باشقىلار ئۇنداق ئەھۋالدا ھودۇقۇپ، نېمە قىلىشىنى بىلەلمەي يۈرگەندە باتۇرلۇق بىلەن ئىككىنچى قەۋەتتىن ئۆزىنى ئاتىدىغان بۇنداق باتۇرلۇقنى پەقەت روھنى چېبەنسىقتۇرغان ئادەم قىلالايدىكەن. ئۇ بۇلارنى خۇشاللىق بىلەن سۆزلەپ كېتىدۇ تېخى..... ئىشقىلىپ، ئالامەت غەلىتە گەپلەر - نى قىلىدىغان، ئالامەت غەيرىي ئىشلارنى قىلىدىغان ئاداش ئو!

— شۇنداقمۇ؟— دېدى غوجايىن خۇشياقمىغان ئاھاڭدا.

— نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا كەلگەندە يەنە يالغان - ياۋىنداق

گەپلەرنى قىلغاندۇ؟

— ئۇ ماڭا «ئېلىپكىتىر نۇرى سايىسىدىكى باھار شامىلى»

دېگەندەك گەپلەرنى قىلىپ كەتتى.

— «ئېلىپكىتىر نۇرى» دېگەن گەپنى ئۇ ئون يىلنىڭ ئالدىدا

كۆتۈرۈپ چىققان، نېمىدېگەن كۈلكىلىك. ئۇ چاغلاردا «ئېلىپكى-

تىر نۇرى» دېسە ياتاقتا بىلمەيدىغان ئادەم يوق. بەزىدە ئۇ ئالدىراپ

كېتىپ خاتا سۆزلەپ «باھار شامىلى سايىسىدىكى ئېلىپكىتىر

نۇرى» دەپمۇ سالاتتى، ئادەمنىڭ كۈلكىسىنى كەلتۈرۈپ. بۇ قە-

تىم كەلگەندە داڭقان پۈتى گەپلىرىنىڭ بېلىگە تېپىپ بېقىڭ،

گېپىدىن ئېزىپ سۆزلەرنى ئوڭدا - دۈمدە قىلىۋېتىدۇ.

— سىزدەك بۇزغۇنچى ئادەمگە ئۇچرىسا، كىممۇ بەرداشلىق

بېرەلسۇن؟

— كىم بۇزغۇنچىلىق قىلدى ھېچ بىلمىدىم! مەن ئۇنداق

ئېتىكاپتا ئولتۇرغان راھىب، روھنى چېنىقتۇرۇش ھەققىدىكى

گەپلەردىن بىزار. ئۆيۈمگە يېقىنلا جايدىكى مىنامىكوي ئىبادەت -

خانىسىدا 80 ياشلىق بىر راھىب بار. نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا

ياغقان قارا يامغۇردا چاقماق ئىبادەتخانا ھويلىغا چۈشۈپ، راھىب -

نىڭ ئىشىكى ئالدىدىكى بىر قارىغىنى ئورۇۋېتىپتۇ. بىراق، ئۇ

راھىب ھېچ ئىش بولمىغاندەك جايدا مىدىرلىماي ئولتۇرۇپتۇ. كېيىن سۈرۈشتۈرسەم، ئۇ بىر پاك ئىكەن. شۇڭا ھېچ ئىش بولمىغاندەك ئولتۇرغان گەپ. دۈكۈسەن ئۆزىنىڭ ئىشىنى قىلماي داۋاملىق باشقىلارغا كىرىشىۋېلىپ، ئۇلارنى يولدىن چىقىرىدەن. مەن ئوسال ئادەم. مەن تونۇيدىغانلاردىن ئىككىسى ئۇنىڭ كەينىدە گە كىرىپ ساراڭ بولدى.

— كىمۇ؟

— كىم دېدىڭىزما؟ بىرى ئېرانو. ئۇ دۈكۈسەننىڭ دەستىدەن «ئىستىقامەت» كە كىرىشىپ قېلىپ، كاموكۇرغا كېتىپ شۇ يەردە ساراڭ بولۇپ قاپتۇ، ئۇ يەردىكى ئىبادەتخانا ئىشىكىدە نىڭ ئالدىدا بىر تۆمۈرىيول ئېغىزى بار ئىدىغۇ؟ ئېرانو تۆمۈرىيول رېلىسىدا ئولتۇرۇۋاپتۇ، يەنە تېخى پويىزنى تۈسىمەن دەپ خەرس قىپتۇ. ھېلىمۇ ياخشى پويىز تېز تورمۇز تۇتقاچ، ئۇنىڭ جېنى ئامان قاپتۇ. شۇ ئىشتىن كېيىن ئۇ «مېنىڭ بەدىنىم پولاتتەك مۇستەھكەم، ئوتتىنمۇ، سۇدىنمۇ قورقمايمەن» دەپ يۈرۈپتۇ، كېيىن يەنە ئىبادەتخانا ھويلىسىدىكى نېلۇپەر كۆلىگە ئۆزىنى ئېتىپ، سۇدا تۇنجۇقۇپ قالغىلى تاس قاپتۇ.

— ئۆلۈپتىمەن؟

— تەلىيى كېلىپ يەنە ئامان قاپتۇ، دىنىي مۇراسىمغا ماڭغان راھىب ئۇنىڭ سۇدا تىپىرلاۋاتقىنىنى كۆرۈپ ئۇنى قۇتۇلدۇرۇۋاپتۇ. كېيىن ئۇ توكيوغا كەپتۇ، ئاندىن قورساق پەردە ياللىغى بىلەن ئۆلۈپ كېتىپتۇ. كېسەل ئۇنىڭ بېشىغا چىقىپتۇ، لېكىن ئۇ كېسەلنى ئىبادەتخانىدا ئۇن تامىقى ۋە چىلىغان سەينى كۆپ يەپ تاپقانمەن. يىغىپ ئېيىقاندا، ئۇنىڭ جېنىغا زامىن بولغان ئادەم دەل دۈكۈسەن.

— قارىغاندا ئەستايىدىل بولغاننىڭ ياخشى تەرىپىمۇ، يا.

مان تەرىپىمۇ بار ئىكەن، — دەدى غوجايىن روھى چۈشۈپ.
— شۇ ئەمەسمۇ! دۈكۈسىن ۋەيران قىلغان يەنە بىر
ئادەم بار.

— ۋاي، كىمۇ ئۇ؟

— تاتاماشى. باشتا بىزمۇ دىققەت قىلماپتۇق، ھازىر ئويلدىم.
سام ئەينى چاغدا ئۇ يوقىلاك سوئاللارنى سورايتتى! ئۇ بىزنىڭ
ئۆيگە كەلسە «ئاۋۇ قارىغايىنىڭ ئاستىدا ئۇچۇپ كەلگەن قوۋۇرغا
گۆشى بارمۇ؟ مېنىڭ يۇرتۇمدا بېلىق تاختاينىڭ ئۈستىدە سۇ
ئۈزىدۇ» دېگەندەك غەلىتە گەپلەرنى قىلىپ ئاغزى بېسىقمايتتى.
سۆزلىسىلا مەيلىتىغۇ، ئۇ تېخى ماڭا «ئىشىكىنىڭ ئالدىغا چىد-
قىپ مەينەت سۇ ئاز گىلىدىن تاتلىقياڭيۇ مومىسى قازايلى» دەپ
تۇرۇۋالاتتى.

— ھوي؟ بۇ ئادەم ھېلىمۇ ئارىيۇدما؟

— شۇنداق. يەنىلا بۇرۇنقىدەك كۆرەڭلەپ يۈرىدۇ! يېقىندا
«تاتاماشى دېگەن بۇ ئىسىمنىڭ مەنىسى يوق ئىكەن، ئىسمىمنى
جاھاننى ئادىل سوراش» دېگەن مەنىدىكى ئىسىمغا ئۆزگەرتىمەن»
دەپ يۈرگۈدەك. نېمىدېگەن ھەددىدىن ئاشقانلىق.

— جاھاننى ئادىل سوراش؟

— توغرا، جاھاننى ئادىل سوراش! ئۇ ساراڭ بولغىنى بىلەن
ئىسمىمنى ئوبدان تاللاپتۇ. بەزىدە «ئاناشر» دەپمۇ يازىدىكەن. ئۇ-
نىڭ قارىشىچە جاھاندىكى ئادەملەرنىڭ كۆپىنچىسى ئېزىتقۇ-
مىش، شۇڭا ئۇلارنى توغرا تونۇش كېرەكمىش. شۇڭا ئۇ ئاغىنىد-
لىرىغا قالايمىقان خەت يېزىپ يۈرىدىكەن، مەنمۇ ئۇنىڭدىن كەل-
گەن تۆت - بەش پارچە خەتنى تاپشۇرۇپ ئالغان. ئۇ بەزىدە خەتنى
تېتىقسىز ھەم ئۇزۇن يازغاچقا، ئېغىرلىقى ئېشىپ كېتىپ
ئىككى قېتىم جەرىمانە تۆلەپتۇ.

راھىب ھېچ ئىش بولمىغاندەك جايدا مىدىرلىماي ئولتۇرۇپتۇ. كېيىن سۈرۈشتۈرسەم، ئۇ بىر پاك ئىكەن. شۇڭا ھېچ ئىش بولمىغاندەك ئولتۇرغان گەپ. دۈكۈسەن ئۆزىنىڭ ئىشىنى قىلماي داۋاملىق باشقىلارغا كىرىشىۋېلىپ، ئۇلارنى يولدىن چىقىرىدىغان ئوسال ئادەم. مەن تونۇيدىغانلاردىن ئىككىسى ئۇنىڭ كەينىدە گە كىرىپ سارالڭ بولدى.

— كىمۇ؟

— كىم دېدىڭىزما؟ بىرى ئېرانو. ئۇ دۈكۈسەننىڭ دەستىدىن «ئىستىقامەت» كە كىرىشىپ قېلىپ، كاموكۇرغا كېتىپ شۇ يەردە سارالڭ بولۇپ قاپتۇ، ئۇ يەردىكى ئىبادەتخانا ئىشىكىدىن ئالدىدا بىر تۆمۈريول ئېغىزى بار ئىدىغۇ؟ ئېرانو تۆمۈرىلەسسىدا ئولتۇرۇۋاپتۇ، يەنە تېخى پويىزنى توسمەن دەپ خىرىس قىپتۇ. ھېلىمۇ ياخشى پويىز تېز تورمۇز تۇتقاج، ئۇنىڭ جېنى ئامان قاپتۇ. شۇ ئىشتىن كېيىن ئۇ «مېنىڭ بەدىنىم پولاتتەك مۇستەھكەم، ئوتتىنمۇ، سۇدىنمۇ قورقمايمەن» دەپ يۈرۈپتۇ، كېيىن يەنە ئىبادەتخانا ھويلىسىدىكى نېلۇپەر كۆلىگە ئۆزىنى ئېتىپ، سۇدا تۇنجۇقۇپ قالغىلى تاس قاپتۇ.

— ئۆلۈپتىما؟

— تەلىيى كېلىپ يەنە ئامان قاپتۇ، دىنىي مۇراسىمغا ماڭغان راھىب ئۇنىڭ سۇدا تىپىرلاۋاتقىنىنى كۆرۈپ ئۇنى قۇتۇلدۇرۇۋاپتۇ. كېيىن ئۇ توكيوغا كەپتۇ، ئاندىن قورساق پەردە يالغۇغى بىلەن ئۆلۈپ كېتىپتۇ. كېسەل ئۇنىڭ بېشىغا چىقىپتۇ، لېكىن ئۇ كېسەلنى ئىبادەتخانىدا ئۇن تامىقى ۋە چىلىغان سەينى كۆپ يەپ تاپقانكەن. يىغىپ ئېيىقاندا، ئۇنىڭ جېنىغا زامىن بولغان ئادەم دەل دۈكۈسەن.

— قارىغاندا ئەستايىدىل بولغاننىڭ ياخشى تەرىپىمۇ، يا.

مان تەرىپىمۇ بار ئىكەن، — دېدى غوجايىن روھى چۈشۈپ.
— شۇ ئەمەسمۇ! دۈكۈسىن ۋەيران قىلغان يەنە بىر
ئادەم بار.

— ۋاي، كىمۇ ئۇ؟

— تاتاماشى. باشتا بىزمۇ دىققەت قىلماپتۇق، ھازىر ئويلىد-
سام ئەينى چاغدا ئۇ يوقمىلاك سوئاللارنى سورايتتى! ئۇ بىزنىڭ
ئۆيگە كەلسە «ئاۋۇ قارىغىنىڭ ئاستىدا ئۇچۇپ كەلگەن قوۋۇرغا
گۆشى بارمۇ؟ مېنىڭ يۇرتۇمدا بېلىق تاختاينىڭ ئۈستىدە سۇ
ئۈزىدۇ» دېگەندەك غەلىتە گەپلەرنى قىلىپ ئاغزى بېسىقمايتتى.
سۆزلىسىلا مەيلىتىغۇ، ئۇ تېخى ماڭا «ئىشىكىنىڭ ئالدىغا چىد-
قىپ مەينەت سۇ ئاز گىلىدىن تاتلىقياڭخۇ مومىسى قازايلى» دەپ
تۇرۇۋالاتتى.

— ھوي؟ بۇ ئادەم ھېلىمۇ ئارىۋدىما؟

— شۇنداق. يەنىلا بۇرۇنقىدەك كۆرەڭلەپ يۈرىدۇ! يېقىندا
«تاتاماشى دېگەن بۇ ئىسىمنىڭ مەنىسى يوق ئىكەن، ئىسىمنى
جاھاننى ئادىل سوراش، دېگەن مەنىدىكى ئىسىمغا ئۆزگەرتىمەن»
دەپ يۈرگۈدەك. نېمىدېگەن ھەددىدىن ئاشقانلىق.

— جاھاننى ئادىل سوراش؟

— توغرا، جاھاننى ئادىل سوراش! ئۇ ساراڭ بولغىنى بىلەن
ئىسىمنى ئوبدان تاللاپتۇ. بەزىدە «ئاناشىرا» دەپمۇ يازىدىكەن. ئۇ-
نىڭ قارىشىچە جاھاندىكى ئادەملەرنىڭ كۆپىنچىسى ئېزىتقۇ-
مىش، شۇڭا ئۇلارنى توغرا تونۇش كېرەكمىش. شۇڭا ئۇ ئاغىنىد-
لىرىغا قالايمىقان خەت يېزىپ يۈرىدىكەن، مەنمۇ ئۇنىڭدىن كەل-
گەن تۆت - بەش پارچە خەتنى تاپشۇرۇپ ئالغان. ئۇ بەزىدە خەتنى
تېتىقسىز ھەم ئۇزۇن يازغاچقا، ئېغىرلىقى ئېشىپ كېتىپ
ئىككى قېتىم جەرىمانە تۆلەپتۇ.

— بىزنىڭ ئۆيگە كەلگەن خەتنىمۇ تاتاماشى ئەۋەتىپتە-
كەن - دە؟

— سىلەرنىڭ ئۆيىگىمۇ خەت ئەۋەتىپتەمۇ؟ نېمانداق قى-
زىق! قىزىل كۈنۈپرىتمىكەن؟

— شۇنداق، ئوتتۇرىسى قىزىل، ئىككى تەرىپى ئاق، ناھايى-
تى ئالاھىدە.

— ئۇ ئۆزىنىڭ «ئاسمان ئاق، زېمىن ئاق، بۇلار ئىنسانلار
ئوتتۇرىسىدا نۇر چاچىدۇ» دېگەن ئەقلىيە سۆزىنى گەۋدىلەندۈردى-
مەن دەپ شۇنداق قىلارمىش. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئۇ كۈنۈپرىتىنى
ئالايتەن جۇڭگودىن ئەكەلدۈرۈپتۇ.

— ھە، بۇنىڭغىمۇ خېلى باش قاتۇرۇپتۇ.

— شۇنداق، ساراڭ بولغىنى بىلەن بەزى ئىشلارغا بەك باش
قاتۇرىدىكەن، ھەر بىر پارچە خېتىدە ئوزۇقلىنىشقا دائىر مەز-
مۇنلارنى يازىدۇ تېخى، توۋا دەيمەن، سىزگە يازغان خېتىدىمۇ
مۇشۇ مەزمۇنلار بارمۇ؟

— ھە، دېڭىز ئادەمگىياھى توغرىسىدا يېزىپتەكەن.

— تاتاماشى دېڭىز ئادەمگىياھى يېيىشنى ياخشى كۆرىدۇ.

شۇڭا يازماي قويمايدۇ، يەنە نېمىلەرنى يېزىپتۇ؟

— دەريا دېلفىنى، چاۋشىيەن ئادەمگىياھى دېگەندەك مەزمۇن-
لارنى يېزىپتۇ.

— دەريا دېلفىنى بىلەن چاۋشىيەن ئادەمگىياھى تازا ماس

كەپتۇ! ئۇ ئېھتىمال دەريا دېلفىنى يەپ زەھەرلىنىپ قالسىڭىز،
چاۋشىيەن ئادەمگىياھى شورپىسى ئىچىڭ دېمەكچى.

— ئۇنداقتەك قىلمايدۇ.

— ئۇنداق يازمىغان بولسىمۇ ئىشقىلىپ، ئۇ دېگەن بىر

ساراڭ.

غوجايىن نۇرغۇن زېھنىنى خورىتىپ، تەھلىل قىلىپ ئۇ - قۇغان ئۇ خەتنىڭ ئەسلىي ساراڭدىن كەلگەنلىكىنى، خەتنى قىزغىنلىق بىلەن ئوقۇپ، ئۇنى تەھلىل قىلىپ بىكار ئاۋارە بولغانلىقىنى ئويلاپ ئاچچىقى كەلدى. ئۇنىڭ ساراڭنىڭ خېتىدە دىكى مەزمۇنلارغا قىزىپ كەتكىنىدىن يۈزى قىزاردى؛ ئاخىرىدا ساراڭنىڭ ئەسىرىنى ماختاپ كەتكىنىنى ئويلاپ، «كالىمانىڭ سەل دەردى بارمىدۇ؟» دەپمۇ قالدى. گۇمانلىنىش، ئاچچىقلىق - نىش، خىجىللىق غوجايىننى تەڭلا بىئارام قىلىپ، ئۆزىنى مىخنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇۋالغاندەك ھېس قىلدى.

شۇ ئەسنادا بىرەيلەن ئۆينىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ، ئېغىر قەدەملىرى بىلەن كىرىپ كەلدى.

— غوجايىن، سىز ئۆيدىمۇ؟

غوجايىن ئالدىراپ ئورنىدىن تۇرمايتتى. بۇنىڭ ئەكسىچە مېتى ئالدىراپ كېتىپ، ئايال خىزمەتكارنىڭ چىقىشىنى ساق - لىماي «كىمۇ؟» دېگىنىچە ئىشىك ئالدىغا چىقىپ بولدى.

مېتى غوجايىننىڭ ئۆيىگە كەلسە ئىشىك چەكمەي، ئۇ - سۇپلا كىرەتتى، بۇ ئېنىقلا ئەدەپسىزلىكنىڭ ئىپادىسى. ئەمدى ئۇ ھازىر خىزمەتكارنىڭ ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئېلىپ ئىشىك ئاچقىلى چىقتى، بۇمۇ بىر قىزىق ئىش - تە. مېھماننى ئىشىك ئاچتۇرۇپ كۇسايما ئەپەندىنىڭ مىدىرلىماي ئولتۇرغىنىنى قا - رالڭ، شۇمۇ ئىشىمۇ! ھەرقانداق ئادەم ئۆينىڭ ئىشىكى چىكىلسە ئورنىدىن مىدىراپ قويمىدۇ. لېكىن مېنىڭ غوجايىننىم ئەزەلدىن ئۇنداق قىلغان ئەمەس، قارىغاندا غوجايىننىمۇ غەلىتە ئادەم ئوخشايدۇ.

مېتى ئىشىك ئالدىدا كىمدۇر بىرى بىلەن پاراڭلىشىپ كەتتى. بىردەمدىن كېيىن ئۇ ئۆي ئىچىگە قاراپ:

— ھەي ئۆي ئىگىسى، بۇياققا چىقىڭ، ئۆزىڭز ھەل قىل-
مىسىڭز بولمايدىغان ئىشكەن، — دېدى.

غوجايىن ئامالسىز مىسىلداپ ئىشكە ئالدىغا چىقتى. مې-
تى قولىدا بىر نام كارتىنى تۇتۇۋېلىپ، زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ
مېھمان بىلەن پاراڭلىشىۋاتاتتى. نام كارتا ئۈستىگە «ساقچىخا-
نىدىن توراكىرا» دەپ يېزىقلىق تۇراتتى. ئۇنىڭ يېنىدا 25 —
26 ياش ئۆچۈرسىدىكى ئېگىز بويلۇق، ئۇچىسىدا ئىمپورت
قىلىنغان يوللۇق چاپان كىيىۋالغان كېلىشكەن يىگىت ئۆرە
تۇراتتى. قىزىقارلىق يېرى، ئۇمۇ غوجايىنغا ئوخشاش قولىنى
يېڭىنىڭ ئىچىگە تىقىۋالغانىدى. بۇ ئادەمنى بىر يەردە كۆرگەن-
دەك قىلىمەنغۇ؟ ئوبدانراق ئويلاپ باقسام بولغۇدەك، مياۋ! ئۇ
نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا كېچىدە كېلىپ پېچەكگۈلنى ئوغرىلاپ
ماڭغان جانابكەن ئەمەسمۇ! ئەمدى كۈپكۈندۈزدە ئالدى ئىشكە-
تىن بۇ ئۆيگە كىرمەكچىمىدۇ؟

— بۇ كىشى ساقچى ئىكەن، نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا ئۆيد-
ىڭزگە كىرگەن ئوغرى تۇتۇلۇپتۇ، ئالايتەن سىزگە خەۋەر قىل-
غىلى كەپتۇ.

غوجايىن ساقچىنىڭ كېلىش مەقسىتىنى ئەمدى چۈشەن-
گەندەك بولدى. ئۇ بېشىنى ئېگىپ ئوغرىغا قاراپ سالام قىلدى.
بۇ ئوغرى توراكىرا ئەپەندىدىن كېلىشكەنرەك بولغاچ شۇڭا غو-
جايىن ئۇنىمۇ ساقچى دەپ ئويلاپ قالدى. ئوغرى چوقۇم ھەيران
قالدىغان بولدى. لېكىن ئۇ «مەن ئوغرى» دېيىشكە خىجىل بو-
لىدۇ. دە، شۇڭا ئۇ يالغاندىن ھېچ ئىش بولمىغان قىياپەتتە، قو-
لىنى يېڭىنىڭ ئىچىگە تىقىپ تۇرۇۋەردى (چۈنكى ئۇنىڭ قولى-
دا كويىزا بولغاچ قولىنى تېشىغا چىقىرىشقا ئامالسىز ئىدى).
نورمال ئادەم بولسا بۇنى ھېس قىلالايدۇ، لېكىن غوجايىن نور-

مال ئادەم ئەمەس، ئۇنىڭ ئەمەلدارلار ۋە ساقچىدىن قورقىدىغان كېسىلى بار، ئۇ ئەمەلدارلارنىڭ ھەيۋىتىدىن بەك قورقىدۇ. ئەسلىدە ساقچى دېگەن كىشىلەر پۇل خەجلەپ ياللىۋالغان قارا-ۋۇل ئىكەنلىكىنى ئۇمۇ بىلىدۇ. لېكىن ئۇ ساقچىغا يولۇققاندا تەمتىرەپ گېپىنى تاپالمايدۇ. غوجايىننىڭ دادىسى ئىلگىرى كەنت باشلىقى بولغانىكەن. ئۇنىڭ دادىسى ئۆزىدىن مەنسىپى يۇقىرى ئەمەلدارلارغا ئېگىلىپ ياشاپ كەلگەچ، بۇ مەجەزىنى ئوغلغا قالدۇرۇپ كەتكەن چېغى. نېمىدېگەن بىچارە!

ساقچى توراكىرا غوجايىننىڭ ئۆزىنى ئوغرى دەپ قالغىدىن كۆڭلىگە ئالمدى، پەقەت ئوغرىنى ساقچى دەپ قالغانلىقى ئۇنىڭغا قىزىقارلىق بىلىنىپ كەتكەچ كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ: — ئەتە ئەتىگەن 9 دىن بۇرۇن ياپونىيە ساقچى تارماق ئىدا-رىسىگە بېرىڭ. نېمە نەرسىلەر ئىز يىتىپ كەتكەن؟

— يىتكەن نەرسىلەر.....

غوجايىن گەپنىڭ بېشىنى دەپلا، كاللىسى قۇپقۇرۇق بو-لۇپ قالدى، يادىغا پەقەت تاتارا بەرگەن ئەلا سۈپەتلىك پېچە كگۈل-لا كەلدى. ئۇ يىتكەن پەقەت پېچە كگۈل، باشقا نەرسە يوق، دەي دېسە، «يىتكەن نەرسىلەر.....» دەپ گەپ باشلاپ قويدى، ئەمدى گەپ قىلماي تۇرۇۋالسا ئۇنىڭ گېپى ھېچنېمىگە ھېساب بول-ماي قالدى. شۇڭا غوجايىن سەل غەيرەتكە كېلىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— يىتكەن نەرسە بىر ساندۇق پېچە كگۈل.

غوجايىن ھازىر كۆز ئالدىدىكى ئىككى ئادەمنى ساقچى دەپ قالغانىدى.

غوجايىننىڭ بۇ گېپى ئوغرىغا بەكلا كۈلكىلىك تۇيۇلدى بولغاي، ئوغرى ئېڭىشىپ يۈزىنى يېڭى بىلەن توسۇۋالدى.

— پېچە كگۈل يىتكەنگە كۆڭلىڭىز بەكلا يېرىم بولۇپ كېتىپتۇ - دە، — دەدى مېنى گەپ قىستۇرۇپ.

غوجايىن مېتىغا قاراپ قويدى. ساقچى توراكىرا غوجايىن - نىڭ گېپىنى ئەستايىدىللىق بىلەن ئاڭلاۋاتاتتى.

— پېچە كگۈل ئەمدى تېپىلمايدۇ. باشقا نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى قولغا چۈشتى. خوش، ساقچىخانغا بېرىپ كۆرسىد - ڭىز ھەممىسى ئېنىق بولىدۇ. ھە راست، نەرسىلەرنى قايتۇرۇ - ۋالغاندا بىر ھۆججەت يېزىپ بېرىسىز، شۇڭا تامغىڭىزنى ئې - لىۋېلىشنى ئۇنتۇپ قالماڭ. چوقۇم 9 دىن بۇرۇن بېرىپ بولۇڭ، ئاسوكتا ساقچىخانسىغا قاراشلىق ياپونىيە تارماق ساقچىخا - نىسى، مەن ماڭاي، خوش ئەمىسە!

ئوغرىمۇ ساقچىغا ئەگىشىپ ماڭدى. ئوغرىنىڭ قولىدا كويزا بولغاچ ئىشىكىنى ياپالماي، ئىشىك ئوچۇق قالدى. غوجا - يىن ئالاقزەدە بولۇپ دەرھال ئىشىكىنى ياپتى.

— ھا - ھا - ھا! ساقچىنى بەك ھۆرمەت قىلىدىكەنسىز - ھە! ساقچىنى ھۆرمەت قىلىشىڭىزغۇ بوپتۇ، ئەمما ئوغرىغىمۇ تەكەللۇپ قىلىپ كەتكىنىڭىز پەقەتلا بولمىدى.

— كىم ئوغرىغا تەكەللۇپ قىپتۇ؟
— سىز!

— مەن قاچان ئوغرىنى ئۇچرىتىپتىمەن؟

— بايا، تېخى ئېگىلىپ سالام قىلىدىڭىزغۇ؟

— جۆيلۈمەڭ! ئۇ دېگەن ساقچى!

— ھە، ئويلاپ باقماسىز، ساقچى باشقىلارنىڭ ئۆيىگە

كەلسە قولىنى يېڭىدىن چىقارماي ئۆرە تۇرامدا؟

— ساقچى قولىنى يېڭىگە سېلىۋالسا بولمايدۇ، دەپ كىم

دەيدۇ؟

— نېمانچە خاپا بولمىسىز؟ سىز ئۇنىڭغا تەزىم قىلغاندا ئۇ
مىدىرلىماي تۇردىغۇ؟

— بەلكىم ساقچى دېگەن شۇنداق قىياپەتتە تۇرىدىغاندۇ؟
— ئۆزىڭىزنىڭ گېپىنى راست قىلىپ، نېمىلا دېسە ئاڭ-
لىمايدىكەنسز.

— شۇ ئاڭلىمايمەن! ئۇنى ئوغرى دېگىنىڭىز بىلەن سىز
ئوغرىنى نەق مەيداندا كۆرگەنمۇ؟ خىيالىمغا كەلدى دەپ باشقىد-
لارنى چىشلەپ تارتسىڭىز بولمايدۇ.

گەپ بۇ يەرگە كەلگەندە، مېتى غوجايىنغا گەپ تەسىر
قىلمايدىغانلىقىنى بىلىپ، گەپ قىلماي تۇرۇۋالدى. غوجايىن
«مېتىنى بىر قېتىم بولسىمۇ قايىل قىلدىم» دەپ ئويلاپ خۇش
بولدى. مېتىنىڭ نەزىرىدە غوجايىن بەكلا ھاماقەت، ئادىمىيلىك
قىممىتىنى يوقاتقان بىرى ئىدى. لېكىن غوجايىن جاھىل بول-
غاچقا مېتىدىن ئۆستۈن تۇردۇم، دەپ قارايتتى. جاھاندا مۇشۇند-
داق غەلىتە ئىشلارمۇ بولىدىكەن. بەزىلەر جاھىل بولغاندا بىر
ئىشنى باشقا ئېلىپ چىققىلى بولىدۇ، دەپ قارايدىكەن. لېكىن
بۇ كۈندە ئۇنداق ئادەملەرنىڭ كۇرسى چۈشۈپ كەتتى. غەلىتە يې-
رى شۇكى، جاھىل ئادەم ئۆلگۈچە ئابروى قوغلىشىدىكەن، لې-
كىن ئۇلار باشقىلارنىڭ ئۆزىنى كۆزگە ئىلمايدىغانلىقىنى ئۇخ-
لاپ چۈشىدىمۇ كۆرمەيدىغاندۇ؟ بۇنداق بىر دەملىك خۇشاللىقنى
«يارماسنىڭ خۇشاللىقى» دېيىشكە بولىدۇ.

— قىسقىسى، ئەتە بارامسىز؟

— بارمەن! 9دىن بۇرۇن بېرىڭ، دېدى. شۇڭا 8دە ئۆيدىن
چىقىمەن.

— مەكتەپكە نېمە دەيسىز؟

— دەرس ئۆتمەيمەن! مەكتەپ نېمىتى؟— دېدى غوجايىن نا-

ھايىتى كەسكىن ھالدا. قارىغاندا ئۇنىڭ ئاچچىقى خېلى كەلگەن چېغى.

— نېمانچە كۈچەيسىز! دەرس ئۆتمىسىڭىز بولامدۇ؟
— بولىدۇ، بىزنىڭ مەكتەپ ئايدا مائاش تارقىتىدۇ، مائا-
شىمنى تۇتۇۋالمايدىكەن ھېچ گەپ يوق، — دېدى غوجايىن
ئوچۇقلا.

ھىلىگەرمىكەن دېسە خېلىلا ھىلىگەر، ساددىمىكەن
دېسە ئالامەت ساددا!

— ئۇنداقتا بېرىڭ. لېكىن يولنى بىلەمسىز؟
— بىلمەيمەن! ھارۋىغا ئولتۇر سام تېپىپ بارارمەن؟ — دې-
دى غوجايىن.

— سىز دېگەن «توكيو كېزەر»، شىزوكادىكى ھېلىقى تا-
غامدىن قېلىشمايسىز، سىزگە قايىلمەن.

— نېمە دېسىڭىز دېمەمسىز، — دېدى غوجايىن مېتىننىڭ
زاغلىق قىلىشىغا پەرۋا قىلماي.

— ھا - ھا - ھا! ياپونىيە تارماق ساقچىخانىسىنى تاپماق ئا-
سان ئەمەس! يوشىخارا دا جۇمۇ!

— نېمە؟
— يوشىخارا دا!

— پاهىشەخانلار بار ھېلىقى يوشىخارا دېگەن جايدىما؟
— شۇنداق، توكيودا بىرلا يوشىخارا بار. قانداق، تېپىپ با-

را لايدىغاندەك قىلامسىز يا؟ ئۇ بولىدىغان يەر، بېرىپ كۆرۈپ
كېلىڭ، — دېدى مېتى غوجايىننى ئەخمەق قىلىپ.

ساقچى كېلىپ گەپ ئاۋۇپ كەتتى، بۇ گەپلەرنى مۇشۇ يەردە
توختىتىپ تۇراي.

مېتى كەتكەندىن كېيىن، غوجايىن ئالدىراپ كەچلىك تا-

مېقنى يېدى - دە، يەنە كىتابخانىسىغا كىرىپ، قولىنى يېڭى -
 نىڭ ئىچىگە تىقۇپلىپ خىيالغا پاتتى:
 ماڭا ياراپ كەتكەن ياڭى دۈكۈسەن دېگەن كىشى مېتىنىڭ
 گېپىدىن قارىغاندا ئەر زىمەس بىر ئادەم ئىكەن. ئۇ تەشەببۇس
 قىلغان تەلىمانلار لوگىكىغا ئۇيغۇن بولمايلا قالماي، مېتى دې -
 گەندەك ساراڭلىققا ياتىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ ئىككى شا -
 گىرتى سېپى ئۆزىدىن ساراڭكەن، نېمە دېگەن قورقۇنچلۇق! ئۇ -
 نىڭغا يېقىنلاشماس شۇلارنىڭ سېپىغا قېتىلىپ قالىدىغان ئوخ -
 شايىمەن. «جاھاننى ئادىل سوراش» دېگەن ئىسىم ئادەمنى ھەيران
 قالدۇرىدۇ. ئۇنى ئالدىن كۆرەر دانا ئالىمىكىن دېسەم ئەسلىي ئۇ
 قىيىقىزىل ساراڭ ئىكەن، پات ئارىدا ساراڭلار دوختۇرخانىسىغا
 كىرىپ قالامدۇ تېخى! لېكىن مېتى بەزىدە بەك ئاشۇرۇپ سۆزلەي -
 دۇ، مېتىنىڭ تاتاماشى توغرىسىدىكى گەپلىرى راستمىدۇ؟ قارد -
 غاندا مەنمۇ سەل شۇ تەرەپكە ئېغىپ قالغان ئوخشايىمەن! «تىلى
 بىرنىڭ يولى بىر»، «مال خىلى بىلەن» دەيدىغان گەپ بار. ماڭا
 ئۇنىڭ سۆزلىرى ياراپ، ئۇنىڭغا قايىل بولۇپ كەتكىنىمدىن قارد -
 غاندا ئېھتىمال مەنمۇ ساراڭ بولۇشقا ئاز قالغان ئوخشايىمەن! ئۇلار
 ماڭا پۈتۈنلەي تەسىر قىلالىغان تەقدىردىمۇ، ساراڭ بىلەن ئارد -
 لىشىپ يۈرگەندە كىشىنىڭ خوي - پەيلى ساراڭغا ئوخشاپ قالد -
 ىدىغان گەپ. ئۇنداق بولسا بولمىغۇدەك، نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق!
 توغرا، ئويلاپ باقسام، بايامدىن بېرى قىلغان خىياللىرىمغا ئۆ -
 زۈممۇ ھەيران بولۇۋاتىمەن. كاللامدا ئۆزگىرىش بولۇۋاتىدۇ،
 ئىش - ھەرىكەتلىرىم، گەپ - سۆزلىرىم، يەنە نۇرغۇن تەرەپلىرىم
 ئۇنىڭغا ئوخشاپ قېلىۋاتقاندا ھېسسىياتقا كېلىپ قالىم، ھە -
 قىقەتەن ئۆزۈمنىمۇ چۈشىنىپ بولالمايۋاتىمەن. «ئىشتانغا
 چىققان كۆڭۈلگە تايىن» دېگەندەك..... مەن راستتىنلا ساراڭ

بولۇپ قالغاندىمەنمۇ؟ باشقىلارغا زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەي،
جەمئىيەت ئامانلىقىغا بۇزغۇنچىلىق قىلمىغانلىقىم ئۈچۈنلا
شەھەردىن قوغلانماي توكيو پۇقراسى بولۇپ يۈرگەندىمەنمۇ؟!

ساراڭ بىلەن ئۆزۈمنى سېلىشتۇرۇپ يۈرگىنىمگە قارىدىم.
خاندا ساراڭلارنىڭ ئارىسىدىن قۇتۇلۇپ چىقىمىقىم مۈشكۈل
ئوخشايدۇ. ئەگەر نورمال ئادەمنىڭ ئۆلچىمى بىلەن ئۆزۈمنى ئۆل-
چىگەن بولسام ئۇنداق يەكۈن چىقارمىغان بولاتتىم. ئالدى بىلەن
ئەتراپىمدىكى كىشىلەرگە قاراپ باقاي. بۈگۈن مۇراسىم كىيىم-
مى كىيىپ كەلگەن ھېلىقى بوۋاي قانداق كىشى؟ ئۇ «كۆڭۈل
نەدە؟» دېدى..... ئۇنىڭ بۇنداق دېيىشىمۇ تازا نورمال ئەمەس.
ئۇنداقتا كانىزچۇ؟ ئۇ ئەتىگەندىن كەچكىچە تاماق قاچىسىنى
كۆتۈرۈۋېلىپ، ئەينەك شار سىلىقلايدۇ، ئۇمۇ ساراڭلارنىڭ تىپى-
دىن. مېتىچۇ؟ ئۇمۇ بىمەنە چاقچاق قىلىپ يۈرىدىغان شادىمان
ساراڭ. تۆتىنچىسى، كانىدا خانىم. ئۇ قارا نىيەت، رەھىمسىز
خوتۇن، ئۇمۇ سېپى ئۆزىدىن ساراڭ. بەشىنچىسى، كانىدا ئەپەندە-
دى. ئۇنىڭ ئۆزىنى كۆرمىگەن بولساممۇ، لېكىن ئۇنىڭ خوتۇندە-
غا قىلغان پەسكەشلىكىدىن قارىغاندا ئۇلارمۇ تېپىشقان ئەر-
خوتۇنلار، ئۇنىمۇ ساراڭلارنىڭ ئىچىدىكى ئالاھىدە شەخس دەپ-
يىشكە بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا..... يەنە «بۇلۇت سارىيى»دىكى
ئوقۇغۇچىلار. يېشى كىچىك بولغىنى بىلەن، سەپرا تېرىككەك-
لىكىگە قارىغاندا ئۇلارمۇ قاراقچىغىلا ئوخشايدۇ. مۇشۇنداق ھې-
سابلىغاندىمۇ كۆپىنچىسى ساراڭلارنىڭ تىپىدىنكىن، شۇنىڭغا
قارىغاندا خاتىرجەم بولسام بولغۇدەك. جەمئىيەتتىكىلەرنىڭ
ھەممىسى ساراڭ ئوخشايدۇ. ساراڭلار بىر يەرگە كەلسە بىر -
بىرىنى ئۆلتۈرىدۇ، بىر - بىرى بىلەن سوقۇشىدۇ، بىر - بىرىنى
تېلىشىدۇ. قارىغاندا ئاتالمىش جەمئىيەت دېگەن ساراڭلار تو-

پىنى كۆرسىتىدىغان ئوخشايدۇ؛ ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ئاق - قارىنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىۋەتكەنلەرمۇ چىقتى، ئىشنىڭ يولىنى بىلىدىغانلارمۇ چىقتى. ئاخىرى ئۇلارنى ئاۋازچىلىك تاپمىسۇن دەپ ساراڭلار دوختۇرخانىسى قۇرۇلدى ۋە ئۇنداقلارنى سولاپ كۈن ئالغىلى قويمىدى. ئۇھ! كاللام قايمۇقۇپلا كەتتىغۇ!

يۇقىرىقىلار شۇ كۈنى كەچتە غوجايىن جىن چىراغنى يې - قىپ قويۇپ تەپەككۈر قىلغان مەزمۇنلار، بۇلارنى ئەينەن تەس - ۋىرلەپ بەردىم. غوجايىننىڭ كاللىسى پىرقىراپ قالغانىدى. ئۇ ئورمال ئادەم بىلەن ساراڭنىمۇ پەرقلەندۈرەلمىگىنىگە باقمى تېخى ئۆزىنى ئەقىللىك چاڭلاپ كېتىدىكەن. ئەسلى ئۇ تەپەك - كۈر قىلىدىغان ئادەم ئەمەس. ئۇنىڭ يەكۈنلىرى ناھايىتى غۇۋا بولۇپ، خۇددى بۇرۇندىن چىققان ئىستەك بايقىماق تەس.

مەن مۈشۈك، ئېھتىمال بەزىلەر: مياۋ! مۈشۈك قانداق قىد - لىپ ئادەمنىڭ ئىچىدە ئويلىغانلىرىنى تەپسىلىي تەسۋىرلەپ بېرەلەيدۇ؟ دەپ گۇمان قىلىشى مۇمكىن. بىراق بۇنداق ئىشلار مۈشۈككە نىسبەتەن چىش كولىغاندەكلا ئىش. مۈشۈك كىشى - لەرنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلەلەيدۇ، ئەگەر ئۇنداق بولمىسا كىشى - لەر بىزنى كۆڭۈلگە يېقىن دېمەس ئىدى. مەن كىشىلەرنىڭ پۇ - تىدا ئولتۇرغان چېغىمدا، يۇمشاق موپىلىرىم كىشىلەرنىڭ تېرى - سىگە تېگىدۇ. شۇنىڭ بىلەن كۆڭلۈم ۋاللىدا يۈرۈپ كىشىلەر - نىڭ ئويلىرى كۆز ئالدىدا نامايان بولىدۇ. نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا مۇنداق بىر ئىش يۈز بەردى: غوجايىن بېشىمنى مۇلايىملىق بى - لەن سىلىغانىدى، تۇيۇقسىز مەندە مۇنداق بىر ئوي پەيدا بولدى: «تېرەمنى سويۇپ، جىلتىگە تىكىپ كىيىۋالسام، چوقۇم راھەت ھېس قىلىمەن». ساراڭدەك خىيال قىلغىنىمنى دەرھال بايقاپ، پۈتۈن بەدىنىم سوغۇق تەرگە چۆمدى. نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق!

7

— ھەي، سائەت 7 بولدى!— دېدى ئايال غوجايىن قەغەز ئىدى. شىككى يانغا ئىتتىرىپ غوجايىننى چاقىرىپ. غوجايىن ئۇخلاۋاتقاندىمۇ - ئويغاقمىدۇ؟ ئۇ دۈمبىسىنى قىلىپ گەپ قىلماي يېتىۋالدى.

سوئالنى جاۋابسىز قالدۇرۇش بۇ ئەپەندىنىڭ بىر ئۆزگىدە. چىلىكى بولسا كېرەك (ئۇنىڭ بۇ مەجەزى كىتابخانلارغىمۇ ئا- يان بولۇپ كەتتى، ئىلگىرى غوجايىن جىم تۇرۇۋالغىچە مېتى ئە- پەندى مېھماننىڭ ئالدىغا ئۆزى چىققاندى، شۇ ئىشلاردىن ئالدى- بۇرۇن ئۇنىڭ مەجەزىنى بىلىپ بولدۇڭلار). چوقۇم جاۋاب قايدە- تۇرۇش توغرا كەلگەندىمۇ ئۇ «ھە» دەپلا قويدۇ. ھۇرۇنلۇقنىڭ دەستىدىن شۇنداق قىلسا كېرەك. بەزىدە ھۇرۇنلۇق قىلىپ «ھە» مۇ دېمەيدۇ، ئېھتىمال بۇ ئۇنىڭ قىزىقچىلىق قىلغىنىدۇ، لې- كىن بۇ خىل مەجەزلىك ئادەملەر ئاياللارنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە مۇيەسسەر بولالمايدۇ. ھازىر غوجايىننىڭ ئايالىمۇ ئۇنى ئانچە ھۆرمەتلىمەس بولۇپ قالدى. كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، باشقىدە- لارنىڭمۇ ئۇنى ياقتۇرۇپ كېتىشى تايىنلىق! ئايالىنىڭ ھۆرمىدە- تىگە ئېرىشەلمىگەن ئادەم، باشقا ئاياللارنىڭ ھۆرمىتىگە قانداق ئېرىشىسۇن؟ شۇڭا غوجايىننىڭ ئاياللار ئارىسىدا ئازراقمۇ جەلپ قىلىش كۈچى يوق، بۇ ھەقتە سۆزلەشنىڭمۇ ئورنى يوق.

ئايال غوجايىن ئۇنى دېگىنى بويىچە ۋاقتىدا ئويغىتىپ قويدى، لېكىن غوجايىن قۇلاق سالمىدى، ئەلۋەتتە گۇناھ غوجا-

يىنىدا بولىدۇ - دە. ئايال غوجايىن كېچىكسە نېمە كارىم! دېگەن -
دەك قىلىپ، پەي قاققۇچنى كۆتۈرۈپ كىتابخانغا كىردى.
بىردەمدىن كېيىن كىتابخانا گۈلدەكالا بولۇپ كەتتى، تا -
زىلىق باشلانغانىدى. تازىلىق قىلىشتىكى مەقسەت چېنىقىش -
مۇ ياكى ئويۇنمۇ؟ ئايال غوجايىندەك بۇنداق تازىلىق قىلىشنىڭ
ھېچقانداق ئەھمىيىتى يوق. ئۇ «تازىلىدىڭمۇ؟ تازىلىدىم» دەپ
قولنىڭ ئۇچىدىلا ئىش قىلىۋاتاتتى. پەي قاققۇچ بىلەن قەغەز
ئېكراننى بىرلا سىيىپاپ، سۈپۈرگە بىلەن كارىۋاتنى پالاقشە -
تىپ قويۇپ تازىلىقنى تاماملىدى. تازىلىقنىڭ قانداق بولۇشى -
نىڭ گارايىتى چاغلىق. شۇڭا پاكىز جايلار كۈندە پاكىز تۇرات -
تى، مەينەت جايلارغا قارىغىلى بولمايتتى. ئىشقىلىپ، پەقەتلا
تازىلىمىغاندىن ياخشىراق. مياۋ! ئەلۋەتتە، بۇ پەقەت پېقىر مۇ -
شۈكىنىڭ قارىشى.

مەن نېمىلا دېگەن بىلەن غوجايىندىن ئىشچان، كۈندە تاڭ
ئاتماستىلا ئورنۇمدىن تۇرمەن. شۇڭا ھازىر قورسىقىم ئېچىپ
كوركىراپ كەتتى. لېكىن ئۆيدىكىلەر ناشتا قىلمىسا ماڭىمۇ
يېگۈدەك نەرسە چىقمايدۇ، مانا بۇ بىز مۈشۈكلەر ئۈچۈن ئازابلىق
بىر ئىش.

ئايال خىزمەتكار پىشۇرۇپ بولغان گۈرۈچ ئاشنى تاماق قا -
چىسىغا تۆكۈپ، مەشكە قويۇپ ئارىلاشتۇرغىلى تۇردى. تاماق
تەييار بولغاندەك تۇراتتى، قارىغاندا تاماق يېسەك بولىدىغان چى -
غى. بۇنداق ھالقىلىق چاغدا نېمىدىن تۈزۈت قىلاتتىم، مۇرادىم -
غا يېتەلمىگەن تەقدىردىمۇ زىيان تارتسام بولمايدۇ - دە. شۇنىڭ
بىلەن ئۇنى ئالدىرىتىش نىيىتىگە كەلدىم. ھەرقانچە بىكار تە -
لەپ بولساممۇ مېنىڭمۇ قورسىقىم ئاچىدۇ - دە! شۇنىڭ بىلەن
غەيرەتكە كېلىپ مياڭشىغىلى تۇردۇم، ئايال خىزمەتكارنىڭ

دققىتىنى تارتىش ئۈچۈن ئاۋازىمنى مۇرەككەپ ئۇدارلارغا سېلىپ مياڭلىدىم. يېقىملىق ئاۋازىم بېتخوۋېنىنىڭ سىنوفوندىيەسىدىن قېلىشمىسىمۇ، لېكىن ئايال خىزمەتكار پەرۋا قىلىمىدى. شۇنچىلىك تەسىرلىك مياڭلىدىمكى، ئۆزۈمنىڭ ئاۋازىدىن ئۆزۈم تەسىرلىنىپ كەتتىم، لېكىن ئايال خىزمەتكار پەندە سەنتىمۇ قىلىمىدى، ئۇ گاس بولسا كېرەك. بۇ گاس خىزمەتكارنىڭ ھالى چوڭ تېخى، كېچىدە ھاجەتكە چىقسام ئىشىك ئېچىپ بەرمەيدۇ. ئارلاپ ئېچىپمۇ بېرىدۇ، لېكىن ئۆيگە كىرگەنلىنى قويمايدۇ. لەمپىنىڭ تېگىدە ئولتۇرۇپ، كۈننىڭ چىقىشىنى كۈتمەن، نېمە دېگەن ئېچىنىشلىق! تەسەۋۋۇر قىلىشىمۇ قىيىن. نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا مەن ئىشىككە ئۆسۈۋالدىم. كېيىن تېخى مۇنداق ئىش يۈز بەردى: ئۇيۇقسىز بىر ياۋا ئىتنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىدىم! ھېلىمۇ ياخشى بىر ئامبارنىڭ ئۆگزىسىگە چىقىۋالدىم، لېكىن بىر كېچە تىترەپ چىقتىم. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئايال خىزمەتكارنىڭ رەھىمسىزلىكىدىن بولدى. دەرد تۆكۈپ يىغلىغان بىلەنمۇ، ئۇنىڭدا ھېچقانداق ئىنكاس بولمايدۇ. ئامالسىز پۈتۈمنىڭ ئۇچىدا دەسسەپ مېھمانخانا تەرەپكە ماڭدىم. يۈز يۇيۇش ئۆيىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتسام ئۈچ قىز چاق يۈزىنى يۇيۇۋاتقانىكەن، ۋارالڭ - چۈرۈڭ ئەتراپىنى بىر ئاپتۇ.

يۈز يۇيۇشقا كەلسەك، ئاساسلىقى يەسىلگە كىرگەن ئىككى خانقىز يۈزىنى يۇيۇۋاتاتتى، كەنجى خانقىز بەك كىچىك. ئۇ ئاچىلىرىنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋالغان بولۇپ، ئۇنى يۈزىنى يۇيۇپ، گىرىم قىلىۋاتىدۇ، دېگىلى بولمايدۇ. شۇنداق قىلىپ، كىچىك خانقىز چېلەكتىكى سۇغا لاتىنى چىلاپ يۈزىنى سۈرتكىلى تۇردى. ئۇ ھۆل لاتىنى يۈزىگە سۈرتۈپ ئويناشنى ياخشى كۆرسە

كېرەك. چوڭ خانقىز نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇنىڭدىن چوڭ - دە، ئۇ ئاچىلىق بۇرچىنى ئادا قىلىپ قولىدىكى ئېغىز چايقاش سۈيىدى - نى نېرى قويۇپ:

— ۋايىجان نېمە قىلىۋاتىسىز! ئۇ دېگەن مەينەت لاتا! — دې - گىنىچە لاتىنى كەنجى خانقىزنىڭ قولىدىن تارتىۋالدى.

كەنجى خانقىز ئالدىراپ ئاچىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ كەت - مىگەچ، لاتىنى يەنە ئۇنىڭدىن تالاشتى.

ئاچا - سىڭىل ئىككىيلەن لاتىنى ئۇياقتىن - بۇياققا تار - تىپ تولغىدى، لاتىدىكى سۇ كىچىك خانقىزنىڭ پۇتغا تامشىپ چۈشتى.

بۇ جېدەلدە توپىلاڭدىن توغاج ئوغرىلىغىنى ئوتتۇرانچى خانقىز سۈمىكو بولدى. جازىدىن چۈشۈپ كەتكەن ئۇپا قۇتسىد - نىڭ ئاغزىنى ئېچىپ گىرىمغا چۈشتى. ئۇ يۈز ماي شېشىسىگە كىچىك بارمىقىنى تىقىپ، يۈز ماينى ئېلىپ بۇرنىنىڭ ئۇچىغا تەگكۈزۈپ باقتى، ئارقىدىن يۈزنىڭ ھەممە يېرىگە سۈركىدى. ئۇ بىردىنلا ئۆزىنىڭ ئوماق يۈزلىرىنى سىرچىنىڭ يۈزىدەك قىلد - ۋەتتى. ئايال خىزمەتكار كىرىپ، كەنجى خانقىزنىڭ ھۆل بولۇپ كەتكەن پۇتىنى سۈرتۈپ بولۇپ، قولىنى يۇيۇۋەتمەيلا ئوتتۇران - چى خانقىزنىڭ يۈزلىرىنى سۈرتكىلى تۇردى.

مەن بىر تەرەپتە تۇرۇپ ئۇلارنىڭ قىلىقىغا قاراپ بېشىم - نى چايقىدىم، ئاندىن غوجايىن نېمە قىلىۋاتقاندۇ؟ دەپ ئۇنىڭ ھۇجرىسى تەرەپكە ماڭدىم. ھۇجرىغا كىرسەم غوجايىننىڭ بې - شى كۆرۈنمەيتتى، پەقەت سەككىز يېرىم سۇڭ چوڭلۇقتىكى پۇت يوتقاندىن چىقىپ تۇراتتى. غوجايىن ئايالىنىڭ ۋارقىراپ ئويغىتىۋېتىشىدىن ئەنسىرەپ بېشىنى يوتقاننىڭ ئىچىگە تى - قىۋالغان چېغى. بۇ تۇرقىدا ئۇ بېشىنى ئىچىگە تىقىۋالغان تاش -

پاڭغا ياكى بېشىنى قۇمغا كۆمۈۋالغان تۆگە قۇشغا ئوخشاپ قالغانىدى. غوجايىنىڭ ئايالى كىتابخاننى تازىلاپ بولۇپ، سۈ- پۈرگە بىلەن پەيلاققۇچنى كۆتۈرۈپ بوسۇغىنىڭ ئالدىغا كېلىپ: — تېخىچە ئورنىڭىزدىن تۇرمىدىڭىزما؟— دەپ بايقىق سۆزى تەكرارلىدى.

ئۇ بىردەم قاراپ تۇرغان بولسىمۇ غوجايىن بېشىنى يوتقان- دىن چىقارمىدى.

ئەسلىي غوجايىن ئاللىبۇرۇن ئويغىنىپ بولغان، لېكىن ئايالىنىڭ ۋارقىراپ پاراكەندە قىلىشىدىن ئەنسىرەپ بېشىنى يوتقاننىڭ ئىچىگە تىقىۋالغانىدى. ئۇ بېشىمنى تىقىۋالسام قۇ- تۇلۇپ قالمەن، دەپ ئويلايتتى، بۇ تازىمۇ بىر ئەخمەقلىق - تە. — توققۇزدىن بۇرۇن ئويغىتىپ قويۇڭ دېمىگەنمىدىڭىز؟ تېز بولمىسىڭىز ئۆلگۈرەلمەيسىز.

— دېمىسىڭىزمۇ ھازىر تۇراي دېگەن.

— ۋاي، تېز تۇرۇڭ.

— نېمىگە ۋارقىرايسىز؟ تۇرمەن دېگەندىكىن ھازىر تۇرمەن.

— ئاغزىڭىزدا تۇرمەن دەپ قويۇپ بىلگىنىڭىزنى قىل- دىكەنسىز!

— مەن قاچان يالغان سۆزلەپ باققان.

— داۋاملىق شۇنداق قىلىسىزغۇ!

— جۆيلۈمەڭ!

— كىم جۆيلۈۋاتىدۇ ھېچ بىلەلمىدىم.

ھەي، غوجايىن راستتىنلا قاملاشمىغىلى تۇردى. مياۋ.....

بۇ چاغدا قوشنا ئۆيدىكى ھارۋىكەشنىڭ بالىسى ئاجىنىڭ يىغا ئاۋازى ئاڭلاندى. تاڭ سەھەردىكى كىچىك بالىنىڭ يىغىسى

غوجايىننىڭ كاللىسىنى تېخىمۇ قوداڭشىتىۋەتتى. روھنى چېنىقتۇرۇش ھەققىدىكى تەلىملەر، ياڭى دۇكۇسىنىڭ ئېيتىدۇ. قانلىرى ئۇنىڭ كاللىسىدىن چورتلا چىقىپ كەتكەندى. ئۇ ئاچ-چىقىدا ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، بېشىنى قاشلاپ بىر قەۋەت تېرىسىنى سويۇۋەتكىلى تاس قالدى. ئۇ بىر ئايدىن بېرى يۇيۇنمىدى. خاچ، بېشىنى كېپەك بېسىپ كەتكەندى، بېشىنى قاشلىغاندا چۈشكەن كېپەك ئۈستىبېشىنى بىر ئالدى. بۇ ئالامەت بىر كۆرۈنۈش بولدى. بۇرۇن غوجايىن بىر ئىبادەتخانىدا قونۇپ قاپتۇ، قەغەز ئىشىك ئايرىپ تۇرغان يەنە بىر ئۆيدە 5 — 6 دەك راھىبە بار ئىكەن. ئەمەلىيەتتە، راھىبە دېگەن ئوسال ئاياللار ئىچىدىكى ئەڭ ئوسىلى ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىر راھىبە خۇددى غوجايىننىڭ مەجەزىنى بىلىۋالغاندەك تاماق ئەتكەچ «قاغا يىغلىدى، ئارقىدىنلا يەنە كۈلدى، قاغا يىغلىدى ئارقىدىنلا يەنە كۈلدى» دەپ ناخشىغا چۈشۈپتۇ. غوجايىن شۇ ئىشتىن كېيىن راھىبەگە ئۆچ بولۇپ كېتىپتۇ.

غوجايىن ئەسنەپ، كىيىملىرىنى ئالدىرماي ئالماشتۇرۇپ تازىلىق ئۆيىگە كىرىپ كەتتى. باياتىن بېرى ساقلاپ جىلە بو-لۇپ كەتكەن ئايال غوجايىن كۈندىلىك ئىش تەرتىپى بويىچە يوتقانىنى يىغىپ، ئۆيىنى تازىلاشقا چۈشتى. غوجايىننىڭ يۈز-يۈشمۇ ئۇنىڭ كۈندىلىك ئىش تەرتىپى ئىچىدە ئىدى. غوجايىن بۇرۇننىڭ ئەتراپىنى يۇيۇپلا يۈز يۇيۇش ۋەزىپىسىنى تۈگەتتى، ئۇنىڭ قولىقىنىڭ ئارقىسىغا مەڭگۈ سۇ تەگمەيتتى. ئۇ گېلىد-نى قىرىپ «قىخ..... قۇخ.....» قىلىپ غەلىتە ئاۋازلارنى چىقىرىپ، ھەممە ئادەمنى بەسىرەمجان قىلىپ، چاچلىرىنى ئەس-تايىدىل چاپلاپ تاراپ، بوينىغا لوڭگىنى ئارتىپ مېھمانخانا ئۆي-گە چىقتى.

غوجايىن بەخىرامان ئولتۇردى. مېھمانخانا ئۆيدە مستىن ياسالغان چاسا شەكىللىك مەش بار ئىدى. بۇ نەرسە نەدىن كەلگەندۇ؟ ئىشقىلىپ، پۇل خەجلەپ ئالمىغان. ئىلگىرى غوجايىن ياشانغان بىر ئايال تۇغقىنىنىڭ ئۆيىدە تۇرۇپتىكەن، كېيىن غوجايىن ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولغاندىن كېيىن، ھېلىقى ياشانغان ئايال تۇغقىنىنىڭ ئۆيىدىن كۆچۈپ كېتىشتىن بۇرۇن قىلچە تۈزۈت قىلماي بۇ مەشنى كۆتۈرۈپ كېتىپتۇ. بۇ ئىش ئاڭلىماققا سەل ئەخلاقسىزلىقتەك بىلىنىدۇ، لېكىن ئويلاپ باقساق بۇ خېلى نورمال ئىشكەن. خۇددى بانكىرلار كۈندە باشقىلارنى كۆلدۈرلىتىپ، بارا - بارا ئۇلارنىڭ پۇلىنى ئۆزىنىڭ پۇلى دەپ ئويلىۋالغاندەكلا ئىش. ئەمەلدارلارمۇ ئەسلى خەلقنىڭ چاكىرى، خەلق ئىشلىرىمىزنى ئاسانلاشتۇرىدۇ دەپ ئۇلارغا ھوقۇق بەرگەن، لېكىن ئەمەلدارلار خەلقنىڭ رايىغا باقماي، ھوقۇقنى ئۆزى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرىدۇ. بۇنداق ئادەملەر جاھاننىڭ ھەممە يېرىدە بار ئىكەن، شۇڭا غوجايىننىڭ چاسا مەشنى ئېلىۋالغىنىغا قاراپ ئۇنى ئوغرى تۇتساق بولمىغۇدەك.

ئايال غوجايىن ئولتۇرغان چاسا مەشنىڭ ئالدىغا تاماق ئۈستىلىنى قويۇپ، تاماقلارنى ئەكەلدى. ئۈستەلنىڭ ئالدىغا ئۈچ تەرىپىدە بايا ئاچىسى بىلەن لاتا تالاشقان بوناۋا، ئاتسوكو، قولنى ئۇپا قۇتسىغا تىققان سۈمكۈ ئولتۇرۇپ غىزالىنىشقا باشلىدى. غوجايىن نەزىرىنى بۇ ئۈچ مەلىكىگە ئاغدى. ئاتسوكونىڭ يۈزى جەنۇبىي دېڭىز ياقىسىدىكىلەر ئىشلىتىدىغان تۆمۈر پىچاقنىڭ سېپىغا ئوخشايتتى. سۈمكۈ ئازدۇر - كۆپتۇر ئاچىسىغا ئوخشاپ كەتسىمۇ، لېكىن ئۇنى رىيۇكىونىڭ قىزىل دېسىغا ئوخشاتساق خاتالاشمايمىز. پەقەت بوناۋانىڭ چىرايى ئالاھىدىرەك، ئۇنىڭ يۈزى سوزۇنچاق بولسىمۇ ھەيران قىلارلىق ئە.

مەستى، لېكىن ئۇنىڭ يۈزى توغرىسىغا ئۆزىرىپ كەتكەندى.
ھازىرغۇ جاھاندا ئۆزگىرىش تېز، مەيلى قانداقلا چىراي مودا بو-
لۇشىدىن قەتئىينەزەر، توغرىسىغا ئۆزىرىپ كەتكەن چىراينىڭ
مودا بولۇشى مۇمكىن ئەمەس! غوجايىن ئۇلارغا قاراپ خورسە-
نىپ، ئۇلار شۇنچە تېز چوڭ بولۇۋاتىدۇ، بويلىرىمۇ ئۆسۈپ قال-
دى، دېگەنلەرنى ئويلىدى. غوجايىن ھەر قېتىم مۇشۇلارنى ئوي-
لىغىنىدا خۇددى ئارقىسىدىن ئەسكەرلەر ئۇنى قوغلاپ كېلىۋات-
قانداك كۆڭلى پارا كەندە بولاتتى. غوجايىن ھەر قانچە بېپەرۋا
بولسىمۇ، لېكىن بۇ ئۈچ مەلىكە ئۇنىڭ ھەر ۋاقىت يادىدا - دە.
قىز بالا دېگەن ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولىدۇ، بۇ ئېنىقلا گەپ. ئې-
نىق بولغان بىلەن شۇ ئىشلارنى مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇشقا كۈ-
چى يەتمەيدىغانلىقى غوجايىننىڭ كۆڭلىگە ئايان ئىدى. گەرچە
ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆزىنىڭ پۇشتى بولغاچقا ئۇ ئۆزىنى سەل
جىددىيلەشتۈرۈپ قېلىۋاتقانداك ھېس قىلىۋاتاتتى. جىددىيلە-
شىپ قالغان ئادەم ئەينى چاغدا بالا تاپماي يۈرسە بولماسمىتى؟
مانا بۇ ھايات! «ھايات دېگەن نېمە؟» دەپ سورىسىڭىز غوجايىن
ئېھتىمال، ئۆزىگە بىھۇدە ئاۋاز چىلىكلەرنى تېرىپ، ئۆزىنى ئۆزى
قىيىناش، دەپ جاۋاب بەرسە كېرەك.

قىزلار بەخىرامان ئولتۇرۇشتى. دادىسىنىڭ ئۇنداق خىيال-
لارنى قىلىشى ئۇلارنىڭ ئۇخلاپ چۈشىگىمۇ كىرمەيتتى. ئۇلار
ئاۋۋالقىدەكلا خۇشال ھالدا غىزلىنىۋاتاتتى.

لېكىن بوناۋانىڭ خاپىسى كۆپ ئىدى، ئۇ بۇ يىل ئۈچ ياشقا
كىرگەچكە ئانىسى ئۇنىڭغا بىر يۈرۈش بالىلار قاچا - قۇچلىرىد-
نى ئېلىپ بەرگەندى. لېكىن بوناۋا ئۆزىنىڭكىنى قويۇپ ئاچد-
سىنىڭكىنى تالىشىپ، ئاچىسىغا ئارام بەرمەيۋاتاتتى. مياۋ!
كىشىلەرنى كۆزىتىشىدىن قارىغاندا، قانچە ئەتىۋارلىغانچە

شۇنچە ھەددىدىن ئېشىپ، ئۆزىنىڭكىنى راست قىلىدىكەن، بۇ خىل خار اکتېر كىشىلەردە كىچىك چېغىدىن باشلاپلا يېتىلدەكەن. بۇنداق خار اکتېر يېتىلىپ قالسا ئۇنى ماڭارپ ئارقىلىق ياكى تەربىيە ئارقىلىق تۈزىگىلى بولمايدىكەن. يەنىلا كىچىك دەن تۈزىگەن ياخشىكەن.

بوناۋا ئاچىسىنىڭ تەخسىسىنى، چوكىسىنى ئېلىۋېلىپ، ئۆزىچە كۆرەڭلەپ كەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇلارنى ئىشلىتەلمەيدى. غانلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ قەستەن ھەپىلىشىپ ئۆزىنى كۆر- سىتىشكە ئۇرىنىۋاتاتتى. بوناۋا ئالدى بىلەن بىر جۈپ چوكىنى جۈپلەپ، قاچىدىكى تاماققا سانجىدى. قاچىدىكى تاماق بىلەن تا- ماقنىڭ ئۈستىدىكى قىيام ئەسلىدىنلا لىغىلداپ تۇراتتى، بوناۋا چوكىنى شۇنداقلا سانجىشىغا تاماق قاچىسى سىڭارىيان بولۇپ، تاماقنىڭ ئۈستىدىكى قىيام ئۇنىڭ مەيدىسىگە ئېقىپ چۈشتى.

لېكىن بۇنچىلىك ئىشلار بوناۋانى قورقتالمىدى. بوناۋا نېمىدېگەن رەھىمسىز! ئۇ قاچىدىكى چوكىنى كۈچەپ تارتىپ، ئاغزىنى تاماق قاچىسىغا يېقىن ئەكېلىپ، تاماقنى يېگىلى تۇردى، ئاغزىغا كىرمىگەن گۈرۈچ ئېڭەكلىرىگە چاپلىشىپ، ئېڭىكىدىن يەرگە چۈشۈپ كەتتى. بۇنداق ئىشلار كۆپ قېتىم تەكرارلاندى. بۇنداق تەرتىپسىز تاماق يېگەن نەدە بار، بىئەدەپ- لىك تە، بۇ!

بىچارە ئاتسوكو قاچىسى بىلەن چوكىسىنى سىڭلىسىغا تارتقۇزۇپ قويۇپ، ئۆزى سىڭلىسىنىڭ قاچىسى ۋە چوكىسىدا بىر ئاماللارنى قىلىپ ئەپلەشتۈرۈپ تاماق يەۋاتاتتى. قاچا بەك كىچىك بولغاچ تاماقنى ھەرقانچە لىق ئۇسغان بىلەنمۇ ئىككى- ئۈچ چوكا يېسىلا تۈگەپ كېتەتتى. شۇڭا توختىماي تاماق چېلد- كىگە قاچىسىنى ئۆزىتىپ تۇردى، ئۇ ھازىرغىچە تۆت قاچا يەپ

بولدى، ئەمدى بەشىنچى قاچىسىنى يەۋاتاتتى. ئۇ تاماق قاچىسىدا نىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، ئەمدى يەيمۇ - يېمەيمۇ دەپ ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قالدى. ئۇ ئاخىرى قىسماق يوق يېرىدىن ئازراق ئۇسۇپ يەي دەپ، تاماق قاچىسىغا قوشۇقنى سېلىپ، تاماقنى قاچىغا سالدىم دەپ يەرگە تۆكۈۋەتتى. ئاتسوكو قىلچە ھودۇقماي، يەرگە چۈشكەن تاماقنىڭ ھەممىسىنى تاماق قاچىسىغا سالدى. مياۋ! نېمىدېگەن مەينەت.

بوناۋا چوكنى يەردىن ئېلىۋاتقاندا، ئاتسوكو دەل يەرگە چۈشۈپ كەتكەن تاماقنى قاچىسىغا ئېلىۋاتاتتى، نېمىلا دېگەن بىلەن ئۇ ئاچا - دە، ئۇ سىڭلىسىنىڭ يۈزىگە چاپلىشىپ قالغان گۈرۈچنى كۆرۈپ:

— ۋايىجان، بوناۋا، قانداق دېگەن گەپ بۇ؟ يۈزۈڭنى گۈرۈچ قىلىۋېتىپسەنغۇ؟— دېدى - دە، بوناۋانىڭ يۈزلىرىنى سۈرتۈشكە باشلىدى. ئۇ ئالدى بىلەن سىڭلىسىنىڭ بۇرنىنىڭ ئۇچىغا چاپلىشىپ قالغان گۈرۈچنى سۈرتۈۋەتتى. سۈرتۈۋەتكەن گۈرۈچلەرنى تاشلىۋېتەرەمكىن دېسەم، ئويلىمىغان يەردىن ئۆزىنىڭ ئاغزىغا سالدى، ئارقىدىن بوناۋانىڭ يۈزىنى سۈرتتى. بوناۋانىڭ يۈزىدىن چۈشكەن گۈرۈچ يىغىلىپ بىر دۆۋە بولدى، بوناۋانىڭ بۇرنىدىن چۈشكەن گۈرۈچ بىلەن يۈزىدىن چۈشكەن گۈرۈچنى قوشقاندا 20 تالدىك كېلەتتى. ئاتسوكو گۈرۈچلەرنى بىر تال بىر تالدىن ئېلىپ، ئاخىر ھەممىسىنى يەپ تۈگەتتى. مياۋ!

بۇ ۋاقىتتا چىلىغان سەي يەپ ئولتۇرغان سۈمىكو جاڭيۇ شورپىسىغا قوشۇق سېلىپ، ئىچىدىن ئېزىلىپ كەتكەن تاتلىق ياڭيۇنى ئېلىپ، ئۇدۇل ئاغزىغا سالدى. ئوقۇرمەنلەرگىمۇ ئايان بولغىنىدەك، شورپىدىن ئالغان تاتلىقياڭيۇنى ئېغىزغا سالغاندىنمۇ ئازابلىق ئىش بولمىسا كېرەك. دىققەت قىلمىسا چوڭ ئا-

دەممۇ ئاغزىنى كۆيدۈرۈۋالدى. تاتلىقياڭيۇ يېيىشتە تەجرىبىدىسى بولمىسا ئەلۋەتتە ئاۋازچىلىك تېپىۋالدىغان گەپتە. سۇ-مىكو «ۋايجان» دېگىنىچە ئاغزىدىكى تاتلىقياڭيۇنى ئۈستەلگە تۈكۈردى. تاتلىقياڭيۇدىن ئىككى - ئۈچ پارچىسى نېرىدا ئولتۇرغان بوناۋانىڭ ئالدىغا چۈشتى. بوناۋا ئەسلىدىمۇ تاتلىق ياڭيۇغا ئامراق ئىدى. شۇڭا چوكىنى قويۇپ، تاتلىقياڭيۇنى ئاغزىغا سېلىپ يېيىشكە باشلىدى.

بۇ غەلىتە قىلىقلارنى غوجايىن كۆرۈپ تۇرغان بولسىمۇ، گەپ قىلماي ئولتۇرۇپ تامىقىنى يەپ، شورپىسىنى ئىچىش بىلەن مەشغۇل بولدى.

غوجايىن قىزلىرىنى تەربىيەلەشتە، ئۇلارغا مۇتلەق ئەر-كىنلىك بېرىش پىرىنسىپىنى قوللانغانىدى، ھەتتا ئۇنىڭ قىزلىرى «بېغىر رەڭ»، «كۈل رەڭ» ئىرقىتىكى كىشىلەر بىلەن قېچىپ كەتسىمۇ، غوجايىن يەنىلا يەيدىغىنىنى يەپ، ئىچىدۇ. غىنىنى ئىچىپ بۇ ئىشقا پىسەنت قىلماسلىقى مۇمكىن. لېكىن جاھاندىكى ئىشلارغا نەزەر سالدىغان بولساق، «چوڭ ئىش قىلىۋەتتۇق» دېگەنلەرمۇ، يالغان سۆزلەپ، باشقىلارنى ئالداپ، باشقىلارغا زەھەرلىك قولىنى سوزۇپ، ھەيۋە قىلىپ، باشقىلارنى قورقۇتۇپ، ۋەھىمە پەيدا قىلىش، باشقىلارغا زەربە بېرىشتىن باشقا چوڭ ئىشلارنى قىلغىنى يوق، ھەتتا ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىمۇ مۇشۇنداق قىلىشنى توغرا تېپىپ، كۆرەڭلەپ يۈرىدۇ، ئۇلار ئادەمنىڭ يۈزى قىزارغۇدەك ئىشلارنى قىلىپ يەنە ھېچ ئىش بولمىغاندەك يۈرۈۋېرىدۇ. بۇ نەدىمۇ «چوڭ ئىشلارنى قىلىش» بولسۇن؟! بۇنى «ھېچ ئىش قولىدىن كەلمەسلىك» دېگەن تۈزۈك! نېمىلادېگەنبىلەن، مەن ياپونىيە مۇشۇكى، شۇڭا ۋەتىنىمگە ئازدۇر - كۆپتۈر مۇھەببەتتىم بار. ھەر قېتىم ئاشۇنداق

ئادەملەرنى كۆرگەندە ئۇلارنىڭ ئەدىپىنى بەرگۈم كېلىدۇ. دۆلد-
تىمىزدە بۇنداق ئادەمدىن بىرى كۆپەيسە، دۆلەتتە مۇناسىپ دەرد-
جىدە چېكىنىش بولىدۇ. بۇنداق ئادەملەر مەكتەپنىڭ يۈزىنى تۆ-
كىدۇ، شۇنداقلا يەنە دۆلەتنىڭ شەنىگىمۇ داغ تەگكۈزىدۇ. بۇنداق
ناچار ئادەملەرنىڭ ئارقا- ئارقىدىن جەمئىيەتكە چىقىشى ئادەمنى
تولىمۇ بىئارام قىلىدۇ. ياپونىيەلىكلەردە بىز مۇشۇكلەرچىلىك-
مۇسالاپەت يوق. نېمىدېگەن بىچارە! بۇ خىل كىشىلەر بىلەن
سېلىشتۇرغاندا غوجايىن خېلى ساپالىق ھېسابلىنىدۇ.

غوجايىن ھېچ ئىش بىلەن كارى بولماي خاتىرجەم تامىقد-
نى يېدى؛ ھايال ئۆتمەيلا كاستۇم- بۇرۇلكىسىنى ئالماشتۇرۇپ
ھارۋىغا ئولتۇرۇپ، ياپونىيە تارماق ساقچى ئىدارىسىغا قاراپ
ماڭدى. ئۇ قەغەز ئىشكىنى ئېچىپ، ھارۋىكەشتىن «ياپونىيە
تارماق ساقچى ئىدارىسى قەيەردە؟» دەپ سورىدى، ھارۋىكەش پىد-
سىڭىدە كۈلۈپ قويدى.

— ھېلىقى پاهىشخانا بار يوشخارانىڭ ئەتراپىدىكى
ساقچىخانمۇ؟

ھارۋىكەش قايتۇرۇپ قىزىقارلىق سوئالدىن بىرنى سورىدى.
غوجايىن ئىشكىتىن چىققاچ ئادىتى بويىچە قىزلىرىنى
ئالدىرىتىپ:

— مەكتەپكە تېز مېڭىڭلار، كېچىكىپ قالاي دېدىڭلار، —
دېدى.

— بۈگۈن قويۇۋەتتى، بارمايمىز!
— جۆيلۈمەي تېز مېڭىڭلار، بولمىسا كېچىكىپ قالىسىز-
لەر! — دېدى ئايال غوجايىن تېرىكىپ.
— تۈنۈگۈن مۇئەللىم ئەتە ئوقۇمايسىلەر دېگەن! — دېدى
چوڭ خانقىز جايىدىن قىمىرلىماي.

ئايال غوجايىن بىر ئاز غەلىتىلىك ھېس قىلدى - دە، تەكچىدىن كالىندارنى ئېلىپ ۋاراقلاپ «خان جەمەتى بايرىمى» دېگەن قىزىل رەڭلىك خەتكە كۆزى چۈشتى. غوجايىننىڭ بۇ بايرامدىن خەۋىرى بولمىغاچ رۇخسەت سوراخ خېتى يازغان چېغى، ئايال غوجايىننىڭمۇ بۇ بايرامدىن خەۋىرى بولمىغاچ يولدىشىنىڭ رۇخسەت سوراخ خېتىنى پوچتىدىن سېلىۋەتكەنىدى. مېتىنىڭ بۇ بايرامدىن راستلا خەۋىرى يوقمۇ ياكى قەستەن جىنى ئۇس-سۇلغا سالاي دېدىمۇ، بۇنى بىلىپ بولمايتتى.

— ۋاراك! - چۇرۇڭ قىلماي، ئۇيۇنۇڭلارنى ئويناڭلار، — دېدى ئايال غوجايىن يىپ - يىڭنە قۇتسىنى ئېلىپ يىڭنە ئىشى قىلغاچ.

ئۆينىڭ ئىچى يېرىم سائەت تىنجىپ قالغاچ، تەسۋىرلىگۈدەك ئىش چىقمىدى. لېكىن، تۇيۇقسىز غەلىتە بىر مېھمان ئۆيگە كەلدى، ئۇ 17 — 18 ياش ئۆچۈرسىدىكى قىز ئوقۇغۇچى ئىدى. ئۇ پۇتغا پاشىنىسى مايماق بولۇپ كەتكەن ئاياغ، ئۇچىسىغا سۆسۈن كۆڭلەك كىيىۋالغان بولۇپ، چېچىنى ئېگىز بوغۇۋالغانىدى، ئۇ گەپمۇ قىلماي ئىشىكىنى ئېچىپ ئۇسۇپلا كىردى.

ئۇ غوجايىننىڭ جىيەن قىزى ئىدى، بەزىدە يەكشەنبە كۈندىلىرى كېلىپ، ئۆينى بىر ئىلەشتۈرۈپ قايتىپ كېتەتتى. ئۇنىڭ ئىسمى يۈكې بولۇپ، ئۆزى ئىسمىدەك چىرايلىق ئەمەس ئىدى. — يەڭگە تىنچلىقمۇ! — دېدى ئۇ دوكۇلداپ مېڭىپ، يىڭنە - يىپ قۇتسىغا يېقىن جايغا كېلىپ ئولتۇرۇپ.

— ھە، يۈكېمۇسىز، ئەجەب ئەتىگەندىلا ئايىغىڭىز يېتىپتۇ؟

— بۈگۈن بايرام بولغاچ بالدۇرراق كەلدىم، ئەتىگەن 8 يېرىمدىلا ئۆيدىن چىققان.

— شۇنداقمۇ، بىرەر ئىشىڭىز بارمىتى؟
— باشقا ئىش يوق. ئۇزاق بوپتۇ كۆرۈشمىگىلى، شۇڭا كې-
لىشىم.

— ئالايتەن كەلگەندىكىن، ئويىناپ مېڭىڭ.
— تاغام يوققۇ؟ يېڭىلىققۇ بۇ!
— بۈگۈن ئالاھىدە بىر يەرگە كەتتى..... تارماق ساقچى
ئىدارىسىغا كەتتى. يېڭىلىقمىكەن؟
— ۋاي؟ نېمە ئىش بولدى؟
— يېل بېشىدا ئۆيىمىزگە كىرگەن ئوغرى تۇتۇلۇپتىمىش.
— ئۇنداقتا، سۈرۈشتۈرگىلى كېتىپتۇ - دە؟ نېمىدېگەن
ئاۋازچىلىك.

— نەدىكىنى؟ يىتكەن نەرسىلەرنى قايتۇرۇۋالغىلى كەتتى.
تۈنۈگۈن ساقچى كېلىپ، يىتكەن نەرسىلەر تېپىلدى، بېرىپ
تونۇۋېلىڭ دېگەنتى.
— ھە، مۇنداق دەڭ. بولمىسا تاغام ھەرگىزمۇ بۇنچە ئەتە-
گەن ئۆيدىن چىقمايتتى، ئادەتتىكى كۈندە ئۇ تېخى ئويغانمىغان
بولاتتى.

— تاغىڭىزدەك ئۇخلايدىغان ئادەمدىن يەنە بىرى يوقمىكىن
دەيمەن..... ئويغاتسىڭىز تېرىكىپ كېتىدۇ تېخى. بۈگۈن چو-
قۇم 7 دە ئويغىتىپ قويۇڭ دېگەنتى، ئەتىگەن ئويغىتىپ كىر-
سەم گەپ قىلماي يېتىۋالدى، ئەنسىرەپ يەنە ئويغاتتىم. قارىسام
ئۇخلاش كىيىمىنىڭ ئەستىرىگە بېشىنى تىقىۋاپتۇ. ئۇنى نېمە
دېسەم بولار كىنتاڭ!

— ئۇ نېمىشقا ئۇيقۇغا شۇنچە ئامراقتۇ؟ روھىي جەھەتتىن
بەك چارچاپ كېتەمدۇ - يە؟
— نېمە؟

— ئۇ داۋاملىق ساراڭدەك خاپا بولۇپ يۈرىدۇ، ئۇ مەكتەپتە قانداقمۇ ئوقۇغۇچىلارغا دەرس بېرىدىكىنتاڭ؟

— ئاڭلىسام مەكتەپتە مەجەزى بەك ياخشىكەن.

— ئۇنداق بولسا تېخىمۇ چاتاق. ئۆيدە يولۋاس، سىرتتا پۇر-چاق ئۆيۈتمىسكەنغۇ!

— نېمىشقا ئۇنداق دەيسىز؟

— نېمىشكىنتاڭ، ئىشقىلىپ ئۆيدە يولۋاش، تالاغا چىق-

سىلا پۇرچاق ئۆيۈتمىسى! ئۇنداق كۆرۈنمەدىكەن؟

— ئۇ تېرىككەك بولۇپلا قالماي، ئوڭغا بۇرۇلۇڭ دېسىڭىز

سولغا ماڭىدۇ. ئىشقىلىپ، باشقىلارنىڭ گېپىنى ئاڭلىمايدۇ،

بەكلا غەلىتە. تاغىڭىز جاھاندا بىر ئادەم، شۇڭا ئۇنىڭغا بىرەر

ئىشنى قىلدۇرماقچى بولسىڭىز شۇ ئىشنىڭ قارشىسىنى دې-

سىڭىز ئاندىن ئۇ ئىشنى بېجىرەلەيسىز. نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا

ئۇنىڭغا كۈنلۈك ئالدۇراي دەپ ئويلاپ، قەستەن «ئالمايمەن بولدى»

دەپ تۇرۇۋالسام، ئۇ «نېمىشقا ئالمايسىز؟» دەپ دەرھال ئېلىپ

بەردى.

— ھى - ھى - ھى..... بۇمۇ بولىدىغان چارىكەن. مەنمۇ

سىناپ باقاي.

— شۇنداق قىلىڭ، بولمىسا زىيان تارتىسىز.

— نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا سۇغۇرتا شىركىتىدىن بىرەيلەن

كەلدىمۇ؟

— ھەئە، نېمە بولدى؟

— سۇغۇرتا شىركىتىدىن كەلگەن كىشى ئۇنىڭغا «سور-

غۇرتىغا قاتناشسىڭىز مۇنداق مەنپەئەتلىنىسىز، ئۇنداق پايدى-

سى بار» دەپ بىر سائەتكە يېقىن سۆزلەپتۇ، لېكىن ھەرقانچە

سۆزلەپمۇ ئۇنى سۇغۇرتىغا قاتناشتۇرالمىپتۇ. ئۆيدە ئېشىنچا

پۇلمۇ يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۈچ بالىمىز بار، سوغۇرتىغا قاتناش-
ساق خاتىرجەم بولاتتۇق. لېكىن ئۇ قىلچە بىزنى ئويلىماي-
دۇ.....

— شۇ ئەمەسمۇ! ناۋادا بىرەر ئىش چىقىپ قالسا قانداق
قىلغۇلۇق! — دېدى يۈكې 80 ياشلىق مومايلاردەك سۆزلەپ.
— تاغىڭىز ئۆزىنىڭ دېگىنىدە چىڭ تۇرۇۋالدىغان ئادەم،
ئۇ «سوغۇرتىغا قاتنىشىشنىڭ مۇھىملىقىنى بىلىمەن، زۆرۈر
تېپىلغاندا قاتناشساقمۇ كېچىكمەيمىز، سوغۇرتا شىركىتى
بىر يەرگە قېچىپ كەتمەيدۇ» دەپ تۇرۇۋالدى، يەنە تېخى تەرسا-
لىق قىلىپ «مەن تېخى ھايات، شۇڭا سوغۇرتىغا قاتنىشىشنىڭ
كېرىكى يوق» دەيدۇ، — دېدى ئايال غوجايىن.
— تاغام شۇنداق دېدىمۇ؟

— ھەئە، شۇنىڭ بىلەن سوغۇرتا شىركىتىدىن كەلگەن
كىشى «ئەگەر ئادەم ئۆلمىسە، سوغۇرتىنىڭ لازىمى يوق. لېكىن
ئىنسان شۇ قەدەر ئاجىز، بىلىپ - بىلمەي بەزى خەتەرلەرگە يو-
لۇقۇپ قېلىشى مۇمكىن» دېيىشىگە تاغىڭىز «ھېچقىسى يوق،
مەن ئۆلمەسلىكىنى قارار قىلدىم» دېدى. شۇنداقمۇ غەرەز ئوقىم-
غان بارمۇ!

— ھى - ھى - ھى، ئۆلمەسلىكىنى قارار قىپتىمۇ؟ كۈل-
گۈمنى كەلتۈرمىگە، مەنمۇ ئىمتىھاندىن ئۆتۈشكە ئاللىبۇرۇن
بەل باغلىغان، ئاخىر يەنىلا ئۆتەلمەي شاللىنىپ كەتتىم.
— سوغۇرتا شىركىتىدىكى ھېلىقى كىشىمۇ شۇنداق دې-
دى! ئۇ «ھايات ئادەمنىڭ ئىرادىسىگە باقمايدۇ. ئەگەر مەڭگۈ قې-
رىماسلىققا بەل باغلايدىغان، ئۆلمەيدىغان ئىش بولسا ئىنسانلار
ئۆلمىسە بولاتتى» دېدى.

— سوغۇرتا شىركىتىدىن كەلگەن كىشى تاغامغا

باققاندا ئىش ئوقىدىكەن.

— شۇنى دەڭە! لېكىن تاغنىڭىز گەپ يېمەيدۇ. ئۇ تېخى
«مەن جەزمەن ئۆلمەيمەن! مەن ئۆلمەسلىكىگە قەسەم قىلغان!
مەن دېگەن ئەزىمەت!» دەپ جۆيلۈپ يۈرىدۇ.
— توۋا!

— توۋا! راستتىنلا توۋا دەيدىغان ئىش. ئۇ تېخى «سۇغۇرتى-
غا پۇل تۆلىگەندىن كۆرە، پۇلنى بانكىغا قويغان تۈزۈك» دەيدۇ.
— ئۇنىڭ بانكىغا قويغان پۇلى بارما؟
— نەدىكىنى!

— نېمىشقا شۇنداق قىلىدىغاندۇ، ئادەمنى ئەنسىرتىپ!
تاغامدەك ياشتىكىلەر ئىچىدە ئۇنىڭدەك ئادەمدىن يەنە بىرى يوق!
— قانداقمۇ بولسۇن! ئۇ دېگەن جاھاندا بىر!
— سۈزۈكى ئەپەندى بىلەن پاراڭلىشىپ باقامسىز يە؟ نە-
سەھەت قىلىپ قويسا، ئۇ سالماق ئادەم ئىكەن، شۇنداق خاتىرجەم
ياشاۋاتقاندۇ - ھە؟

— لېكىن تاغنىڭىز سۈزۈكى ئەپەندىنى ياقتۇرمايدۇ!
— ئۇنداقتا ھېلىقى..... نېمىتى..... مۇلايىم كىشى.....
— ياڭى ئەپەندىنى دېمەكچىمۇ؟
— ھە، شۇنى دېمەكچى.
— ئۇ بۇرۇن ياڭى ئەپەندىگە ئالامەت قول قوياتتى. لېكىن
تۈنۈگۈن مېتى ئۇنىڭ بىر مۇنچە يامان گېپىنى قىلىپ بەردى،
ئېھتىمال ئۇنىڭغا دېگەن بىلەنمۇ پايدىسى بولماسمىكىن.
— ياڭى ئەپەندى شۇنداق ياخشىغۇ! ئۇنىڭدەك مەرد، سالماق
ئادەم كەم تېپىلىدۇ. ئۇ يېقىندا بىزنىڭ مەكتەپتە لېكسىيە
سۆزلىدى تېخى.
— ياڭى ئەپەندىمما؟

— شۇنداق.

— ياڭى سىلەرنىڭ ئوقۇتقۇچىڭلارما؟

— ياق، ئوقۇتقۇچى ئەمەس. بىراق «ئاياللار بىرلەشمىسى» پات - پات ئۇنى تەكلىپ قىلىپ لېكسىيە سۆزلىتىدۇ.

— ئۇ لېكسىيەنى قىزىقارلىق سۆزلەمدۇ؟

— ئۈنچىمۇ ئەمەس. ئۇ كىشى سۆلەتلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەرلەرگە خاس ساقال قويۇۋالغىچ، كۆپچىلىك ھۆرمەت قىلىپ ئاڭلىسا كېرەك.

— ئۇ نېمە توغرىسىدا سۆزلەيدۇ؟

ئايال غوجايىن سوئالنى سوراپ تۇرۇشىغا چىتلاق تامنىڭ سىرتىدا ئويىناۋاتقان ئۈچ مەلىكە يۈكېنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئۆيگە يۈگۈرۈپ كىرىشتى.

— ۋاھ، يۈكې ئاچام كەپتۇ! — دەپ چۇرقىرىشىپ كەتتى ئۇلار.

— ۋارقىرماي جىم ئولتۇرۇڭلار! يۈكې ئاچاڭلار تازا قىلىپ گەپ قىلىپ بېرىۋاتىدۇ، — دېدى ئايال غوجايىن قولىدىكى يىڭنە - يىپ قۇتىسىنى تەكچىگە قويغىچ.

— يۈكې ئاچا، نېمە ھېكايە سۆزلەۋاتىسىز؟ مەن ئامراق ھېكايىنى سۆزلەپ بېرىڭ، — دېدى ئاتسوكو.

— مەنمۇ ھېكايە ئېيتالايمەن، — دېدى كەنجى خانقىز ئاچىدىن لىرىنىڭ ئارىسىدىن قىستۇرۇلۇپ كىرىپ.

ئۇنىڭ مەقسىتى ھېكايە ئاڭلاش ئەمەس، بەلكى ھېكايە ئېيتىش ئىدى.

— ھە؟ بوناۋامۇ سۆزلەمدۇ؟ — دېدى يۈكې كۈلۈپ تۇرۇپ.

— بوناۋا سەل تۇرۇپ سۆزلىسۇن! ئالدى بىلەن يۈكې ئاچاڭلار سۆزلەپ بەرسۇن! — دېدى ئايال غوجايىن.

بوناۋا ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلايدۇ دەمسىلەر؟! — ياق..... بولمايدۇ، — دېدى بوناۋا ۋارقىراپ.
— ۋاي بولدى، ئالدى بىلەن بوناۋا سۆزلىسۇن. قانداق ھې-
كايە سۆزلەيسىز؟— دېدى يۈكې ئۇنىڭغا يول قويۇپ.
— بۇرۇن بىر كىچىك بالا بولغانىكەن، ۋاي، كىچىك بالا،
كىچىك بالا نەگە كەتتى؟

— قىزىقارلىقكەن! كېيىن نېمە بولدى؟
— ئۇلار ئېتىزلىققا شال ئورۇغلى مېڭىپتۇ!
— قالتىس!
— قوشۇق قاتسىڭىز مەن سۆزلىيەلمەيمەن.
— «قوشۇق قاتسىڭىز» ئەمەس «قوشۇق سالىسىڭىز»، —
دېدى ئاتسوكو يەنە ئېغىز غېرىچلاپ.
— بەس!

ئۇ بىر ۋارقىراپ ئاتسوكونى چۆچۈتۈۋەتتى. لېكىن ئاتسو-
كو گەپنىڭ بېلىگە تېپىۋەتكەچ بوناۋا ھېكايىنىڭ ئاخىرىنى
ئۇنتۇپ قېلىپ داۋاملاشتۇرالمىدى.

بوناۋا ھېكايە مۇشۇنچىلىكمۇ؟— دېدى يۈكې.
— ھەي، بۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئوسۇرۇقتەك گەپ قىلماڭ!
— ھى - ھى - ھى! كىمدىن ئۆگەندىڭىز بۇ سەت گەپنى؟
— ئايال خىزمەتكاردىن!

— ئەسكىلىكىنى ئۇنىڭ، مۇشۇنداق گەپنىمۇ ئۆگىتەمدۇ!—
دېدى ئايال غوجايىن ئاچچىق كۈلۈپ، — خوش، ئەمدى نۆۋەت يۈ-
كېغا كەلدى! بوناۋا ئەمدى جىم ئولتۇرۇپ ئاڭلايدۇ!
بوناۋا پەقەتلا جىم ئولتۇرالمىۋاتاتتى.

— ياگى ئەپەندى مۇنداق دېدى، بۇرۇن بىر تۆت كوچا ئېغى-
زىدا تاشتىن قوپۇرۇلغان بۇت ھەيكىلى بار ئىكەن. ئۇ يەر ئاۋات

بازار بولغاچ، يولنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بۇتنىڭ ھەيكىلى يولىنى تۈسۈپ، كىشىلەرگە ئاۋازچىلىك تۇغدۇرۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەممەيلەن بۇ ھەيكەلنى چەترەك جايغا يۆتكەش توغرىسىدا باش قاتۇرۇپتۇ.

— بۇ راست بولغان ئىشمىكەن؟

— ئۇ ئىشنىڭ راست - يالغانلىقى توغرىسىدا توختالمىدى! كۆپچىلىك نۇرغۇن چارىلەرنى ئويلاپتۇ. ئارىدىن بىر پالۋان چىقىپ «بۇ ئىشنىڭ نەرى تەس، قاراڭلار ماڭا، بۇ تاش ھەيكەلنى ئۆزۈملا يۆتكىۋېتەلەيمەن!» دەپتۇ. ئۇ پۈتۈن كۈچىنى ئىشقا سېلىپ، قارا تەرگە چۆمۈپ شۇنچە كۈچىگەن بولسىمۇ ھەيكەلنى مىدىرلىتالماپتۇ.

— تاش ھەيكەل شۇنچە ئېغىر مىكەن؟

— شۇنداق، ئۇ پالۋان پۈتۈن كۈچىنى ئىشقا سېلىپمۇ، ھەيكەلنى مىدىرلىتالماي، خىجالەت بولۇپ كېتىپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر يەنە مەسلىھەتلەشكىلى تۇرۇپتۇ. ئارىدىن بىر ئەقىللىك ئادەم «بۇ ئىشنى ماڭا تاپشۇرۇڭلار! مەن سىناپ باقاي» دەپتۇ. دە، تاماق قاچىسىغا پۇرچاق تورتى سېلىپ، تاش ھەيكەلنىڭ ئالدىغا كېلىپ «مەن تەرەپكە كەلگىن» دەپ، قولىدىكى پۇرچاق تورتىنى ھەيكەلگە كۆرسىتىپتۇ. ئۇ مۇشۇنداق قىلسام ھەيكەل چوقۇم قىلتاققا چۈشىدۇ، دەپ ئويلىغانىكەن. لېكىن تاش ھەيكەل يەنىلا قىمىرلىماپتۇ. ئەقىللىك يىگىت بۇ ئۇسۇلنىڭ ئاقىمغانلىقىنى كۆرۈپ، ھاراقنى يولغا تۆكۈپ، قولىدا بىر قەدەھ ھاراقنى كۆتۈرۈۋېلىپ، «ھوي، بىر قەدەھ كەل. تۈرەيمۇ؟ ئىچكۈڭ بولسا ماۋۇ تەرەپكە كەلگىن» دەپ ئۈچ سائەت يالۋۇرغان بولسىمۇ تاش ھەيكەل يەنىلا مىت قىلماپتۇ.

— يۈكۈي ئاچا! ئۇنىڭ قورسىقى ئاچماپتىما؟ — دەپ

سوردى ئاتسوكو ئەجەبلىنىپ.

سۈمكىو «پۇرچاق تورت يەيمەن» دەپ غەلۋە قىلىۋىدى، ئا-
يال غوجايىن ئۇنىڭغا ئالسىپ قويدى.

— ئەقىللىك ئادەم ئىككى قېتىم مەغلۇپ بولغاندىن كې-
يىن، يالغان پۇل ياساپ، ئۇنى تاش ھەيكەلنىڭ ئالدىدا پۇلاڭشىد-
تىپ «ھوي، لازىممو! لازىم بولسا بۇياققا كەل» دەپ ۋارقىراپتۇ،
لېكىن بۇ ئۇسۇلمۇ ئاقماپتۇ. تاش ھەيكەل بەك جاھىل ئىكەن.
— شۇنداق، تاغىڭزغا ئوخشاپ قالىدىكەن.

— شۇنداق، تاغامغا ئوپمۇ ئوخشاش. ئاخىر ئەقىللىك ئادەم-
مۇ يېڭىلىگەنلىكىگە تەن بېرىپ كېتىپ قاپتۇ. ئۇنىڭ كەينىد-
دىن بىر ماختانچاق كېلىپ: «مېنىڭ كارامىتىمنى كۆرۈڭلار،
مەن ئۇنى ھازىرلا قايىل قىلىمەن» دەپتۇ.

— ماختانچاق نېمە ھۈنەر ئىشلىتىپتۇ؟

— بەك قىزىق ئىش قىپتۇ، ئۇ ساقچىنىڭ كىيىمىنى كى-
يىپ، يالغان بۇرۇت چاپلاپ تاش ھەيكەلنىڭ يېنىغا كېلىپ
«ھوي، ھوي! سەن قاتناشقا توسقۇنلۇق قىلدىڭ، يەنە مىدىرل-
ماي تۇرۇۋالىدىغان بولساڭ، كۆرگۈلۈكۈڭنى كۆرسەن! ساقچى-
لارنى كۆزگە ئىلمىساڭ بولمايدۇ!» دەپ ھەيۋە قىپتۇ، بۇ ئاي، بۇ
كۈنلەردە كىممۇ ساقچىنىڭ ئۇنداق گەپلىرىگە پەرۋا قىلسۇن
دەيسىز؟

— شۇ ئەمەسمۇ، تاش ھەيكەل مىدىرلىمىغاندۇ؟

— مىدىرلامتى؟ ئۇ تاغام بىلەن ئوخشاش تۇرسا.

— لېكىن تاغىڭز ساقچىدىن بەك قورقىدۇ!

— ھوي، شۇنداقمۇ! تاغام ساقچىدىن قورقىدىكەن -
دە..... تاش ھەيكەل ئاۋۋالقىدە كىلا مت قىلماپتۇ. بۇ چاغدا ھې-
لىقى ماختانچاق ساقچى كىيىمىنى سېلىپ، چاپلىغان ساقال -

بۇرۇتنى تاشلاپ، بايۋەچچىلەرنىڭ كىيىمىنى كىيىپ، تاماكدىن قىڭغىر چىشلەپ، تاماكا چەككەچ تاش ھەيكەلنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىپ يۈرۈپتۇ.

— بۇ يەنە نېمە قىلغىنىدۇ؟

— تاماكنىڭ ئىسىدا ئۇنى ئىسلاي دېگەندۇ؟!

— ئۆزى بىلەن ئۆزى قىزىقچىلىق قىلىپ يۈرىدىغاندۇ؟ تا-

ماكنىڭ ئىسىدا ئۇنى يوشۇرۇپ قويايلىغاندەك؟

— ياق! ئۇ دېگەن تاش تۇرسا! ئالداش چەكتىن ئېشىپ كەت-

سىمۇ بولماس. كېيىن ئۇ يەنە شاھزادىنى دورىغىلى تۇرۇپتۇ. نېمىدېگەن بىمەنە.

— توۋا! شاھزادىنى دوراپتىما؟

— ھەئە، ياگى ئەپەندىم شۇنداق دېدى. ھېلىقى كىشى شاھ-

زادىدەك ياسىنىپتۇ. گەرچە يۈرىكى پوكۇلداپ تۇرسىمۇ، يەنىلا

بىلگىنىنى قىپتۇ، پوچىلىق قىلىپ ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيدى-

غان خاتالىقلارنى ئۆتكۈزۈشكەن؟

— شاھزادە دېگەن بىلەن زادى قايسى شاھزادىكەن؟

— شۇ ئەمەسمۇ؟

— شاھزادىغا ئايلىنىشىمۇ ئىش ئەپەشمەپتۇ، پوچىلىقى ئاق-

ماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۆتتۈرغانلىقىغا تەن بېرىپ: «بۇ گۈم-

پام بىلەن تاش ھەيكەلگە تەڭ كېلەلمىگۈدەكمەن» دەپتۇ.

— خوپ بوپتۇ!

— شۇنداق، كىشىلەر ئەسلىي ئۇنى جازايلى دەپتە-

كەن..... لېكىن كوچىدىكى ئادەملەرنىڭ كۆڭلىنىڭ ئارامى

بولمىغاچ بولدى قىلىپ، يەنە باشتىن مەسلىھەتكە چۈشۈپتۇ؛

لېكىن ھېچكىمنىڭ بۇ ئىشقا تەۋەككۈل قىلغۇسى كەلمەي بۇ

ئىشتىن ۋاز كېچىپتۇ.

— ھېكايە مۇشۇ يەردە ئاياغلىشىپتىمۇ؟
— داۋامى بار، ئەڭ ئاخىر كىشىلەر تاش ھەيكەلنى جىلە قىلىمىز دەپ، كوچىدىكى ھاممال ۋە بىكار تەلەپلەرنى تاش ھەي-كەلنىڭ چۆرىسىگە يىغىپ ۋارقىرىتىپتۇ، ئۇلار «سەن بۇ يەردە تۇرساڭ بولمايدۇ» دەپ ۋارقىراپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار بىر كېچە ۋارقىراپ چىقىپتۇ.
— تازا جاپا تارتىپتۇ!
— بۇ ئۇسۇلمۇ كار قىلماپتۇ. تاش ھەيكەل تازىمۇ بىر مەت قىلمايدىغان بەزەكەن.
— ئاخىرى قانداق بوپتۇ؟— دەپ سورىدى ئاتسوكو قىزىقىپ.

— ھەرقانچە ۋارقىراپ پاراكەندىچىلىك سالغان بىلەنمۇ تاش ھەيكەلگە كار كەلمەپتۇ. لېكىن ھاممال ۋە بىكار تەلەپلەر كۈنلۈك ھەق تاللىشىپ، ۋارقىراپ ئۆزىنى خۇش قىلىپ يۈرۈپتۇ.
— يۈكۈ ئاچا! «كۈنلۈك ھەق» دېگەن نېمە؟
— كۈنلۈك ھەق دېگەن كۈندە ئىشلىگەنگە بېرىلىدىغان ھەق.

— پۇلنى ئالسا نېمە ئىشقا ئىشلىتىدۇ؟
— پۇلنى ئالسا..... ھى - ھى - ھى! سۈمىكو تازىمۇ كەپسىزكەن جۇمۇ يەڭگە. ئۇلار كېچە - كۈندۈز ۋارقىراپ چىقىپتۇ. شۇ كوچىدا بىر ساراڭ بولۇپ، كىشىلەر ئۇنى «ئاجۇ سا-راڭ» دەپ چاقىرىدىكەن. ھېچكىمنىڭ ئۇنىڭ بىلەن كارى يوق-كەن. ئۇلارنىڭ ۋارقىرىشىنى ئاجۇ ساراڭغا قىزىقارلىق تۇيۇ-لۇپ: «نېمە قىلىۋاتىسىلەر؟ بۇ قايسى زامان دېمەي ھەيكەلگە قاراپ ۋارقىراپ يۈرەمسىلەر؟ نېمە دېگەن بىچارە» دەپتۇ.
— ساراڭلىقىغا باقمىي خېلى توغرا گەپ قىلىدىكەن - ھە!

— ئۇ خېلى يامان ساراڭكەن! ھەممەيلەن ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ توختاپتۇ ۋە ئۇنىڭغا: «سەن ۋارقىراپ سىناپ باقە» دەپتۇ، ساراڭ كۆپ ئويلاشمايلا ماقۇل كۆرۈپتۇ. ئۇ ھاممال ۋە بىكار تە- لەپلەرنى بېسىقتۇرۇپ: «قالايمىقان ۋارقىرماي ئاغزىڭلارنى يۈ- مۇڭلار» دەپتۇ - دە، ئۆزى ئاستا لەيلەپ ھەيكەلنىڭ ئالدىغا كەپتۇ.

— يۈكۈ ئاچا! «لەيلەپ» دېگەن ساراڭ ئاجۇنىڭ دوستىما؟ — دەپ سورىدى ئاتسوكو ناھايىتى ئەستايىللىق بىلەن.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئايال غوجاينى بىلەن يۈكۈ كۈلۈشۈپ كەتتى.

— نەدىكىنى، دوستى ئەمەس.

— ئۇنداقتا نېمىسى؟

— «لەيلەپ» دېگەن..... ۋايىجان! چۈشەندۈرگىلى بولمايدىكەن.

— «لەيلەپ» دېگەن «چۈشەندۈرگىلى بولمايدۇ» دېگەن گەپمۇ؟

— ياق «لەيلەپ» دېگەن.....

— ھە؟

— ھەي، سىز تاتارا ئەپەندىنى بىلەمسىز؟

— تاتارا دېگەن «لەيلەپ» دېگەن سۆزما؟

— ھە، شۇنداق..... شۇنىڭ بىلەن ساراڭ ئاجۇ ھەيكەلنىڭ

يېنىغا كېلىپ، ئەدەپ بىلەن «كوچىدىكى ھەممەيلەن سىزنى ئورنىدىن يۆتكەلسىكەن دەيدۇ، شۇڭا بىر يۆتكىلىپ بېرىڭە؟» دېيىشىگە ھەيكەل زۇۋانغا كىرىپ: «شۇنداقمۇ، ئۇنداق بولىدۇ- غان بولسا ماڭا بۇرۇنراق ئېيتسا بولماسمىدى؟» دەپتۇ.

— ئەجەبمۇ چۈشەنگىلى بولمايدىغان ھەيكەل كىنا بۇ؟

— ئەمدى نۇتۇق ھەققىدە سۆزلەپ بېرەي.

— ھېكايە تېخى تۈگىمىدە؟

— ياق تېخى، ياگى ئەپەندى يەنە مۇنداق دېدى: «بۈگۈن ئا-
ياللار يىغىلغاندا مەن ئالايتەن بۇ ھېكايىنى سۆزلىشىمە مە-
لۇم سەۋەب بار. دېسەم ئەدەپسىزلىك بولۇشى مۇمكىن. ئاياللاردا
مۇنداق بىر نۇقتىدا بار، ئاياللار بىرەر ئىشقا يولۇققاندا ئالدىغا
قاراپ ماڭماي، ئەگىپ ماڭىدۇ. ئەلۋەتتە بۇنداق ئەھۋال ئاياللار
بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ. مىڭجى يىللىرىدا مەدەنىيەتنىڭ يامان تە-
سىرىگە ئۇچراپ، ئاياللار دەك بولۇپ قالغان ئەرلەر مۇ يوق ئەمەس.
شۇڭا تايىنى يوق ئىشلار ئۈچۈن ۋاقىت ۋە زېھنىنى خورىتىپ،
تېخى بۇنى «ھەقىقىي قائىدە» دەپ قاراپ، ئۆزلىرىنىڭ ھەرىكەت
مىزانى قىلغان، بۇنداق ئادەملەر شۇ زامانلاردا خېلى كۆپىيىپ
قالغان. ئاياللار بايقى ھېكايىنى يادىدا چىڭ ساقلىشى زۆرۈر،
بىرەر ئىشقا يولۇققاندا، ئاجۇ ساراڭدەك كەسكىن بىر تەرەپ قە-
لىشىنى بىلىشى كېرەك. ھەممەيلەن ئاجۇدەك بولساق ئۇنداقتا
ئەر بىلەن ئايال، قېيىنئانا بىلەن كېلىن ئوتتۇرىسىدىكى نۇر-
غۇن ئۇقۇشما سىلىقنى تۈگەتكىلى بولىدۇ. بىر ئىشلارنى بەك زە-
غىرلاپ كېتىدىغان ئادەم ئۆزىگە ئارتۇقچە ئاۋازچىلىك تېپىۋال-
دۇ. كۆپ سانلىق ئاياللار ئەرلەرگە قارىغاندا بەختسىز، بۇنىڭ ئا-
ساسلىق سەۋەبى، ئۇلارنىڭ ئىچى تار كېلىدۇ. خوش! ھەممىڭلار
ساراڭ ئاجۇدەك بولۇڭلار!»

— ھە؟ يۈكې ئاچا سىزنىڭ ئاجۇدەك بولغۇڭىز بارمۇ؟

— نەدىكى گەپنى قىلىدىكەنسىز، ياگى ئەپەندىنىڭ دېگەن-
لىرى ئورۇنلۇق بولغان بىلەن، مېنىڭ ئاجۇ ساراڭدەك بولغۇم
يوق. كاندا ئائىلىسىدىكى باي خېنىم ياگى ئەپەندىنىڭ سۆزىنى
ئاڭلىغاندىن كېيىن «ئۇنىڭ گېپى بەك ئېشىپ كەتتى!» دەپ
يېرىلغۇدەك بولۇپ كەتتى.

— كاندا ئائىلىسىدىكى باي خېنىم؟ ئۇدۇلدىكى قورۇدىكى خانقىز شۇمۇ؟

— شۇنداق، ھېلىقى مودا خانقىز شۇ.

— ئۇمۇ سىلەرنىڭ مەكتەپتە ئوقۇمۇدۇ؟

— ياق. ئاياللار يىغىنى بولغاچ ئاڭلىغىلى كەپتىكەن. قال- تىس ياسىنىپ كەپتۇ.

— شۇ، ئۇنى ياسىنىشقا بەك ئېتىبار بېرىدۇ دەيدۇ.

— قارىسام شۇنداقتەك تۇرىدۇ، لېكىن ئۆزى ئۈنچە-

ۋالامۇ ئەمەس ئىكەن، باشقىلارغا قارىغاندا ئۇپىنى كۆپرەك سۈرتىدىكەن.

— شۇ ئەمەسمۇ! يۈكې ئاچا، سىزمۇ ئۇنىڭدەك ياسانىشىڭىز ئۇنىڭدىن نەچچە ھەسسە چىرايلىق بولۇپ كېتىسىز.

— ھە، نەدىكىنى..... مەنمۇ بىلىمدىم. بىراق كاندا خان-

قىز بەكلا ياسالما، گەرچە ئۇنىڭ پۇلى بولسىمۇ.

— توغرا دېدىڭىز، ئەگەر ئۇنىڭ مېجەزى ئاجۇغا ئازراق ئوخ-

شىغان بولسا ياخشى بولاتتى. ئاڭلىسام يېقىندا بىر شائىر ئۇ-

نىڭغا بىر شېئىرلار توپلىمى سوۋغا قىپتىكەن، ئۇ كۆرگەنلا ئا- دەمگە شۇ گەپنى دەپ ماختىنىپ يۈرۈپتۇ.

— يۈكې، ياخشى كۆرىدىغىنىڭىز بارمۇ؟— دېدى ئايال غو-

جايىن يۈكېغا كۈلۈمسىرەپ.

— نەدىكىنى! سايىسىمۇ يوق تېخى!

چۈشەنمىسىمۇ چۈشەنگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ، قۇلد-

قىنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلاۋاتقان ئاتسوكو تويۇقسىزلا:

— مېنىڭ ئەرگە تەگكۈم بار، — دېدى.

ئۇنىڭ يۈرەكلىك ئېيتقان سۆزىنى ئاڭلاپ يۈكېمۇ ھەيران

قالدى. ئايال غوجايىن ئېغىر - بېسىقلىق بىلەن:

— ەرگە تەگكۈڭىز بارمۇ؟

— مېنىڭ ئەسلىي «روھ چاقىرىش ئورنى» غا تەگكۈم بار ئىدى، ھېلىقى كۆۋرۈك بېشىمغا بىر غەم بولدى.

يۈكۈي بىلەن ئايال غوجايىن ئۇنىڭ بۇ غەلىتە گېپىنى سەل ئېشىپ كەتكەندەك ھېس قىلدى. قايتا سوئال سوراشقۇمۇ جۈر - ئەت قىلالماي قالدى، چۈنكى ئۇلار كۈلۈپ تېلىقىپ قالغانىدى. بۇ چاغدا ئوتتۇراڭچى خېنىم سۈمىكو ئاچىسىغا بوشقىنە:

— ئەسلىي سىزمۇ «روھ چاقىرىش ئورنى» غا ئامراق ئىدەكەنسۇز - دە؟ مەنمۇ شۇنداق ئامراق. ئىككىيلەن بىللە تېگەيلى بولمىسا! نېمە؟ ياق دېدىڭىزما؟ ئۇنداق بولسا مەن ئۆزۈم ماشە - نىغا ئولتۇرۇپ تېزىرەك بارسام بولغۇدەك.

— بوناۋامۇ بارىدۇ!

ئاخىر بوناۋامۇ «روھ چاقىرىش ئورنى» غا تېگىدىغان بولدى. مياۋا! ئەگەر ئۆچەيلىن ئۇ جايغا ياتلىق بولسا، غوجايىن بۇ ئۆچ يۈكتىن قۇتۇلار ئىدى.

— ۋاي! يۈككەنغۇ!

غوجايىن شۇنداق دېگىنىچە قولىدىكى ھاراق بوتۇلكىسىغا ئوخشايدىغان بىر نەرسىنى چاسا مەشنىڭ يېنىغا تاشلىدى. ئۇ نەرسە ھاراق بوتۇلكىسىغا ئوخشىغىنى بىلەن، ھاراق بوتۇلكىسى ئەمەس ئىدى. مۇنداق بىر قارىسا تەشتەككىمۇ ئوخشاپ قالاتتى. ئىشقىلىپ، غەلىتە بىر ساپال بۇيۇم ئىدى. مەن تەسۋىر - لەپ بېرەلمىگەچ، مۇشۇنداق ئاتا قويدۇم.

— غەلىتە ھاراق بوتۇلكىسىكەنغۇ؟ مۇشۇنى ساقچىخانەدىن ئېلىپ كەلدىڭىزمۇ؟ - دەپ سورىدى يۈكۈي ئۆرۈلگەن نەرسىنى رۇسلىغاچ تاغىسىدىن.

— قانداق، شەكلى چىرايلىقمىكەن؟ - دېدى غوجايىن

پەخىرلەنگەن قىياپەتتە.

— شەكلى چىرايلىقمىكەن؟ ئاشۇ نەرسىنىڭما؟ ئۇنداق ئە.

مەسكەن، ماي قاچىسىغا ئوخشايدىكەن، ئۇنى نېمە قىلىسىز؟

— نەدە ماي قاچىسىغا ئوخشىسۇن؟ نەدىكى گەپنى قىلىدۇ.

كەنسىز، كىچىك بالا دېگەن ئىش بىلمەيدۇ. دە.

— ئۇنداقتا بۇ زادى نېمە؟

— تەشتەكما؟

— تەشتەككىمىكەن دېسەم ئاغزى كىچىك، قورسىقى چوڭ

تۇرىدۇ.

— شۇنداق ياخشى نەرسە بۇ! سىزنىڭمۇ يەڭگىڭىزدەك دە.

تىڭىز يوقكەن!

غوجايىن ماي قاچىسىنى ئېلىپ، قەغەز توسۇق تەرەپكە

قاراپ تۇردى.

— مەن دىتسىز ئەمەس. ئىشقىلىپ، مەن ساقچىخاندىن

ماي قاچىسى كۆتۈرۈپ كەلمەيمەن، شۇنداقمۇ يەڭگە؟

ئايال غوجايىننىڭ ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىشكە چولسى يوق،

سومكىنى ئاقتۇرۇپ يىتكەن نەرسىلەرنى ئىزدەۋاتاتتى.

— ئالامەت ئىشقى بۇ! ھازىرقى ئوغرىلار نېمانداق يامان!

ھەممە نەرسىنى سۆكۈۋېتىپتۇ، ھەي بۇنىڭغا قاراڭ دەيمەن.

— نېمە دەپ ساقچىخاندىن بۇ ماي قاچىسىنى ئېلىپ

كەلگۈدەكمەن؟ ساقچىخاندا ساقلاپ زېرىكىپ، شۇ ئەتراپتا ئاي.

لىنىپ يۈردۈم. شۇ ئارىدا بۇ نەرسىنى يەرنى كولاپ تېپىۋالدىم.

سىلەر ئوقمايسىلەر، ئۇ دېگەن ئېسىل نەرسە.

— شۇنداقمۇ؟ تاغا، سىز قەيەرنى ئارىلاپ كەلدىڭىز؟ بۇ نە.

سىنى زادى نەدىن تاپتىڭىز؟

— قەيەردىن بولاتتى، ياپونىيە چېگراسى ئىچىدىن بولمام.

دۇ؟ يوشخارانى ئايلاندىم، ئۇ جاي بەك ئاۋاتكەن! سىز يوشخارا تۆمۈر ئىشىكىنى كۆرۈپ باققانمۇ؟ كۆرۈپ باقمىغان ھەقىچان!
— نەدە تۇرۇپ كۆرەي ئۇ يەرنى؟ يوشخارا دېگەن پەس ئايال-
لار ياشايدىغان يەر، ئۇ يەرنىڭ مەن بىلەن نېمە ئالاقىسى؟ تاغا ئو-
قۇتقۇچى تۇرۇپ ئۇ يەرگە نېمىگە باردىڭىز ئادەمنى قورقۇتۇپ.
شۇنداقمۇ يەڭگە!

— قارىسام سانى كەمدەكلا يىتكەن نەرسىلەرنىڭ، ئاران مۇشۇما؟

— ياق، يەنە تاتلىقياڭيۇمۇ بار. توققۇزغا ئۆلگۈرۈپ بېرىڭ دېگەن، 11 غىچە ساقلىدىم، شۇنداقمۇ ئىش بولامدۇ؟ شۇڭا دەي-
مەنغۇ، ياپونىيە ساقچىلىرى بەكلا ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى دەپ.
— ياپونىيە ساقچىلىرىنى ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى دېگە-
نىڭىز بىلەن، ئۆزىڭىزمۇ يوشخارا دا چۆرگۈلەپ يۈرۈپسىز، بۇ-
مۇ تازا قاملاشماپتۇ. بۇ گەپ تاراپ كەتسە خىزمىتىزدىن ئايرىد-
لىپ قالدىغان گەپ! شۇنداقمۇ، يەڭگە!

— ھوي، مېنىڭ ھېلىقى بەل پويىزىمنىڭ بىر يۈزى كەم تۇرىدىغۇ!

— بەل پويىزىمنىڭ بىر يۈزى يوق؟ نېمە دەيدىغانسىز؟ قو-
يۇڭە ئۇ گەپنى، ئۇ يەردە ئۈچ سائەت ساقلاپ، قىممەتلىك يېرىم
كۈنۈم ھارام بولدى.

غوجايىن شۇنداق دېگەچ كىمىنۇنى كىيىۋېلىپ، مەشكە
يېقىن كېلىپ، ماي قاچىسىغا قاراپ ھۇزۇرلىنىپ ئولتۇردى.
ئايال غوجايىنمۇ بولدى قىلاي دەپ ئويلىدى بولغاي، قايتۇرۇپ
ئەكەلگەن نەرسىلەرنى ئىشكاپقا سېلىپ قويۇپ، جايغا قايتىپ
ئولتۇردى.

— يەڭگە! تاغام بۇ ماي قاچىسىنى ئەتىۋارلىق بۇيۇم

دەيدۇ، قاراڭ مەينەتلىكىنى.

يوشخارادىن ئاپتۇ ئەمەسمۇ؟ ۋاي توۋا.....

— ۋاي، نېمە بولدى! ھەقىقىي ئەھۋال تېخى ئاشكارىلانمىدى.

— ئۇ قاچىنى يوشخارادىن ئالمىسىمۇ ھەممە يەردە ساتىدۇ!

— ناھايىتى ئەپسۇس، باشقا يەردە يوقكەن! ئۇ ناھايىتى كەم

تېپىلىدىغان نەرسىكەن.

— تاغا، سىز راستتىنلا ھېلىقى تاش ھەيكەلگە ئوخشاپ

قالدىڭىز.

— كىچىك تۇرۇپ خېلى گېپىڭىز چوڭكەن - ھە، سىز -

نىڭ! ھازىر قىزلار گەپ - سۆزگە پەقەت دىققەت قىلمايدىكەن!

«قىزلار ئۇنىۋېرسىتېتى» دېگەن كىتابنى ئوقۇپ كۆرسىڭىز

بولغۇدەك.

— تاغا، يەڭگەمنىڭ دېيىشىچە سىز ئۆمۈر سۇغۇرتىسىغا

قاتنىشىشنى رەت قىپسىز، قىز ئوقۇغۇچى بىلەن ئۆمۈر سۇ -

غۇرتىسىدىن قايسىسىغا بەكرەك ئوچ؟

— «سۇغۇرتا» نى يامان دېمىدىم، ئۇنىڭغا قاتنىشىش زۆرۈر.

كەلگۈسىنىڭ غېمىنى يېگەن ئادەم سۇغۇرتىغا قاتناشسا بولىدۇ.

لېكىن قىز ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسى كېرەكسىز نېمىلەر.

— كېرەكسىز بولسا بولمامدۇ! لېكىن سىز تېخى سۇ -

غۇرتىغا قاتناشمىدىڭىز - دە!

— كېلەر ئاي قاتناشماقچى.

— راستما؟

— راست.

— بولدى قىلىڭا! سۇغۇرتىغا قاتنىشىپ نېمە قىلىسىز؟

ئۇنىڭغا قاتناشقاندىن كۆرە بىرەر نەرسە ئالغىنىڭىز تۈزۈك!

شۇنداقمۇ يەڭگە!

ئايال غوجايىن كۈلۈپ قويدى. لېكىن غوجايىننىڭ چىرا-
يى تۇتۇلۇپ كەتتى.

— كىچىك بالا نېمىنى بىلىدۇ؟ ئەقىلغىزگە تولغاندا سۇ-
غۇرتىغا قاتنىشىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلىسىز. كېلەر
ئاي چوقۇم سۇغۇرتىغا قاتنىشىمەن.

— دېگەنلىرىڭىز ئورۇنلۇق. نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا
كۈنلۈككە خەجلىگەن پۇلنى سۇغۇرتىغا خەجلىگەن بولساق
تېخىمۇ ياخشى بولار كەن. ئالمايمەن دېسەم زورلاپ ئېلىپ
بەردىڭىز.

— راستتىنلا ئالغۇڭىز يوقمىتى؟
شۇنداق، كۈنلۈكىنى چوڭ بىلمەيتتىم.

— ئۇنداق بولسا ماڭا قايتۇرۇپ بېرىڭ. ئاتسوكونىڭ ئىش-
لەتكۈسى بار ئىدى، شۇنىڭغا بېرەي! بۈگۈن ئېلىپ كەلگەنسىز!
— بەكلا ئاشۇرۇۋەتتىڭىزمۇ - قانداق؟ نېمانچە پىخسىق

سىز، ئاران تەستە ئېلىپ بەرگەن نەرسىنى قايتۇرۇۋالامسىز؟
— ئۆزىڭىز لازىم ئەمەس دېگەچكە قايتۇرۇپ بېرىڭ دېدىم!
قانداقلارچە پىخسىقلىق قىلغان بولىمەن؟

ئايال غوجايىن غوجايىنغا قارىغاچ، جىيەن قىزىغا ئاغزىنى
پۇرۇشتۇرۇپ ئوغرىلىقچە كۈلۈپ قويدى.

— مەنغۇ لازىم ئەمەس دېدىم. لېكىن سىز بەكلا
پىخسىقكەنسىز.

— قالايىمقان جۆيلۈمىڭە! سىز لازىم ئەمەس دېگەچ مەن
قايتۇرۇپ بېرىڭ دېدىم، نەدە پىخسىقلىق قىپتىمەن؟

— لېكىن.....

— نېمە لېكىن.....

— لېكىن..... شۇ پىخسىقكەنسىز.

— نېمە ئەقلى كەمتۈك ئادەمدەك بىر سۆزنى تەكرارلاۋۇپ-
رىسىز؟

— تاغا، سىزمۇ بىر گەپنى تەكرارلاۋەردىڭىزغۇ؟
— بىر گەپنى تەكرار دەۋەرسىڭىز ماڭا نېمە ئامال؟ بايا تې-
خى كۈنلۈكنىڭ لازىمى يوق دېمىدىڭىزمۇ؟
— لازىمى يوق دېگىنىم بىلەن، سىزگە قايتۇرۇپ بەرگۈم
يوق.

— نېمانداق غەلىتە گەپ بۇ! مەكتەپتە سىلەرگە لوگىكا
دەرسى سۆزلەنمەمدۇ؟
— بولدى! مەن تۈزۈك تەربىيە ئالمىغان. نېمە دېسىڭىز
دەڭ، بېرىپ بولغان نەرسىنى قايتۇرۇۋالسىمەن دەيسىز! يات ئادەم-
مۇ بۇنداق گەپ قىلمايدۇ. ئاجۇ ساراڭغا ئازراق بولسىمۇ ئوخشە-
سىڭىزچۇ كاشكى!

— مېنى نېمە ئۆگەن دەيسىز؟
— ئادىللىقنى، مەردلىكنى ئۆگەنسۇن دەيمەن!
— سىز نېمانداق جاھىل ھەم دۆت، شۇڭىمۇ سىنىپ كۆ-
چەلمەي يۈرۈپسىز.

— سىنىپ كۆچەلمىسەم ئۆزۈمنىڭ ئىشى، سىزدىن ئو-
قۇش پۇلى سورىمىغاندىكىن.
يۈكې سۆزلەۋېتىپ، كۆڭلى شۇنداق يېرىم بولدى - دە، كۆز
ياشلىرى تاراملاپ ئېقىپ كەتتى.

قىز بالا بۇنداق ئۇۋالچىلىق تارتىپ يىغلىسا بەك بىچارە
بولۇپ قالىدىكەن. يۈكې خىجىل بولۇپ يىغلاپ كەتكەچ، غوجا-
يىن گەپنىڭ ئاخىرىنى داۋاملاشتۇرالمى، ئۇنىڭ بېشىنى سىلاپ
كەتتى. دەل شۇ چاغدا ئايال خىزمەتكار ئاشخانا ئۆيدە تۇرۇپ، قى-
زىرىپ كەتكەن قولىنى ئىشىكتىن چىقىرىپ:

— مېھمان كەلدى، — دېدى.
— كىم كەلدى؟ — دېدى غوجايىن.
— ئوقۇغۇچىڭىز كەن، — دېدى ئايال خىزمەتكار يىغلاۋات-
قان يۈكېغا قاراپ.

غوجايىن مېھمانخانا ئۆيگە كىرىپ كەتتى. مەن ئىنسانلار -
نى زىيارەت قىلىش ۋە تەتقىق قىلىش ئۈچۈن غوجايىنغا ئەگد-
شىپ ماڭدىم. ئىنسانلارنىڭ غەلىتە ئىدىيەلىرىنى تەتقىق قى-
لىشتا پەيتنى ئوبدان تاللىمىغان بىلەن بولمايدۇ. ئادەتتە ئادەم-
لەرنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرى ناھايىتى ئاددىي. لېكىن مۇھىم
پەيتتە، ئادەتتىكى ئىشلار تۇيۇقسىزلا سىرلىق رول ئويناپ قال-
دۇ. غەلىتە، سىرلىق ئىشلار، يالغان سۆزلەر، ئادەتتە يولۇقمايد-
غان مەنزىرىلەر كۆز ئالدىمىزدا نامايان بولىدۇ. يۈكېنىڭ يىغ-
سى بۇنىڭ تىپىك مىسالى. قىزلارنىڭ ياش بېزى ئالاھىدىمى-
كىن دەيمەن، يىغلىمىسىمۇ بولىدىغان ئىشلار غىمۇ يىغلاپ پا-
را كەندە بولىدىكەن. ئۇلار ئەھمىيەتسىز ئىشلار ئۈچۈن ياش تۆ-
كىدىكەن. ئۇ قىزنىڭ ئايال غوجايىن بىلەن پاراڭلىشىپ بەش
مىنۇتتىن كېيىن، غوجايىن بىلەن گەپ تاكالىشىپ كۆزىدىن
ياش قۇيۇلۇپ كېتىشىنى ھېچكىم خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەن.
بۇنداق ئەھۋال جاھاندىكى قىزچاقلارنىڭ ھەممىسىدە كۆرۈل-
دۇ، پەقەتلا ئالدىراپ ئىپادىلەنمىسە كېرەك. ياق! كۈندە يوقىلاڭ
ئىشلار ئۈچۈن خاپا بولۇپ يۈرىدىغان غوجايىننىمۇ بۇ خىل ئەھ-
ۋال مەۋجۇت. مياۋ..... غوجايىننىم بىلەن بىللە يۈرگەن ئادەم
نەگىلا بارسا ئۆزىنى ناھايىتى ئوبدان كۆرسىتەلەيدۇ. مۇشۇنداق
قىزىقارلىق بىر ئادەمنىڭ ماڭا غوجايىن بولۇپ قالغانلىقىنى
تەلپىم دەپ بىلىمەن، ھايات مۇساپەمدە، گۈزەل ئەسلىمىلەر
قالدى. مياۋ..... بۇ مېھمان نېمىدەپ كەلگەندۇ ئەمدى؟

قارىسام، كەلگەن مېھمان 17 — 18 ياش ئەتراپىدا بولۇپ،
 يۈكۈ بىلەن تەڭ دېمەتلىك ئىكەن. ئۇ ئۆيىنىڭ بىر بۆلۈكىگە
 كېلىپ ئولتۇردى، ئۇ چېچىنى قىسقا ياسىتىۋالغانىدى،
 بۇرنى ئالامەت يوغان بولۇپ يۈزىنى بىر ئالغانىدى. خاپان
 بېشى چېچىنى چۈشۈرۈۋەتسىمۇ كىچىكلەپ قالدىغاندەك
 ئەمەس، ئەگەر ئۇ غوجايىندەك چاچ قويۇۋالدىغان بولسا
 باشقىلارنىڭ دىققىتىنى تېخىمۇ تارتىدىغۇ دەيمەن! غوجايىن
 بېشى يوغان ئادەم قاپاقباش كېلىدۇ دەيدىغان. بۇ گەپمۇ خې-
 لى توغرىدەك قىلىدۇ. بۇ مېھماننىڭ كىيىنىشى باشقا ئوقۇ-
 غۇچىلاردىن پەرقلەنمەيتتى. گۈللۈك رەختتىن تىكىلگەن تۈز-
 چە كىيىمنىڭ يېڭى قىسقا بولۇپ، ئۈچىسىغا ياراشقاندەكمۇ
 ئەمەس، ئىچىگە مايكا كىيگەندەك قىلمايتتى. ئىشقىلىپ، ئۇ
 كەڭ توننى كىيىپ، پۈتۈن ئاياغىمۇ كىيىمگەندى، ئېھتىمال
 بۇمۇ بىر ئۆزگىچە كىيىنىش ئۇسلۇبى بولسا كېرەك. بۇ ئوقۇ-
 غۇچى كىشىگە بىر خىل ئازادە كىيىنگەندەك تۇيغۇ بېرەتتى. ئۇ
 ئۇزۇن شېرەنىڭ ئالدىغا كېلىپ قېتىپ ئولتۇردى. ئەگەر ئۇ ئە-
 زەلدىن مۇشۇنداق قورقۇنچاق بولسا، بۇنداق ياۋاشلىق بىلەن
 ئولتۇرغىنىغا ھەيران قالمىساقمۇ بولاتتى، لېكىن بۇ ياۋايى
 ئەبلەخنىڭ بۇنداق تەمتىلەپ ئولتۇرۇشى كىشىنى ئويغا سال-
 دۇ. كوچىنى بېشىغا كىيىدىغان بۇ تازىچىنىڭ قانداق تۇرۇشى
 تۇرۇپ، يەنە تېخى ئۆزىنى چوڭ تۇتۇپ ئولتۇرۇشى كىشىگە كۈل-
 كىلىك تۇيۇلىدۇ. سىنىپنى، مەيداننى بېشىغا كىيىدىغان بۇ
 ئاداش قانداقلارچە ئۆزىنى شۇنچە بېسىۋېلىپ ئولتۇرالىغاندۇ؟
 مياۋ..... نېمىدېگەن بىچارىلىك! نېمىدېگەن كۈلكىلىك
 ئىش!

ئۇلار بىر - بىرىگە قارىشىپ ئولتۇردى، غوجايىننىڭ ئىزى -

كاسى ئاستا بولغاچ، ئوقۇغۇچىسىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى تۇتۇۋالغاندا -
دەك كۆرۈنەتتى. مياۋ..... لېكىن غوجايىن چوقۇم كۆرەڭلىپ
كەتتى.

— قېنى ئازادە ئولتۇرۇڭ، — دېدى غوجايىن سېلىنچىنى
تارتىپ.

ئۇ خىڭلىداپ قويۇپ، مىدىر قىلىپمۇ قويمىدى. ئۇ سې -
لىنچىغا ئۆچ ئەمەس. گەپنىڭ راستىنى ئېيتقاندا، ئۇ بوۋىسى -
نىڭ نەزىرىسىدە يۈكۈنۈپ ئولتۇغاندىن باشقا چاغدا يۈكۈنۈپ
ئولتۇرۇپ باقمىغان. گەرچە ئۇنىڭ پۇتى ئاللىبۇرۇن ئۇيۇشۇپ،
بىئارام بولۇۋاتسىمۇ، لېكىن سېلىنچىدا ئولتۇرۇشنى قەتئىي
رەت قىلدى.

— قېنى ئولتۇرۇڭ! — دېدى غوجايىن ئۇنى زورلاپ.
ئەمما ئۇ زادىلا ئۇنىمىدى. تازىمۇ بىر گەپ يېمەيدىغان ئا -
داشكەن بۇ. ئۇنداق تۈزۈت قىلىدىغان ئۇ ئادەم، ئادەم كۆپ يەردىمۇ،
مەكتەپتىمۇ، سىرتتىمۇ ئازراق تۈزۈتلۈك بولسا بولمامدۇ؟ تۈ -
زۈت قىلىدىغان چاغدا تۈزۈت قىلماي، تۈزۈت قىلمايدىغان چاغدا
ئۆزى بىلەن ئۆزى يالغان تۈزۈتلۈك بولۇۋېلىپ نېمە قىلىدۇ؟ تا -
زىمۇ مەدەنىيەتسىزلىك - تە، بۇ؟ بۇ تازىچاق دۇرۇس ئادەمدەك
قىلمايدۇ جۇمۇ!

بۇ چاغدا ئۇنىڭ كەينىدىكى قەغەز ئىشىك «غارت» قىلىپ
ئېچىلدى. يۈكې بىر پىيالە چايىنى كۆتۈرۈپ كىرىپ تازىچاققا
سۇندى. ئەگەر بۇرۇنقى ۋاقىت بولىدىغان بولسا بۇ تازىچاق زاڭ -
لىق قىلىپ، بىر - ئىككى ئېغىز گەپ قىلغان بولاتتى. لېكىن
ھازىر غوجايىنغا قاراپ ئەنسىزچىلىك ئىچىدە ئولتۇرغاچقا،
مەكتەپتە ئۆگەنگەن قائىدە بويىچە يۈكېنىڭ چاي تۇتۇش ھەرد -
كەتلىرىگە قاراپ تېخىمۇ ئولتۇرالماي قالدى. يۈكې ئىشىكىنى

ياپقاچ ئۆزىنى باسالماي كۈلۈپ كەتتى. تەڭ دېمەتلىك دېگەن بىد-
لەن قىز بالا يەنىلا يامان كېلىدىكەن. تاز چاققا قارىغاندا يۈكۈپ
خېلىلا يۈرەكلىك ئىدى. بايا ئازراق يىغلىغان بولسىمۇ ھازىرقى
كۈلۈمسىرىشى بىلەن يەنىلا يېقىملىق كۆرۈندى. مياۋ! پېقىر
مۈشۈك قىزلارنىڭ ياش بېزىنىڭ ئىقتىدارغا قول قويماي تۇ-
رالمايمەن، نېمىدېگەن ئۆز گىرىشچان - ھە!

يۈكۈپ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئىككىسى گەپ قىلماي
بىر - بىرىگە قارىشىپ ئولتۇردى. بۇ نېمىدېگەن ئازابلىق! ئاخىر
غوجايىن ئېغىز يېرىپ گەپ باشلىدى:

— ئىسمىڭىز نېمە؟

— ھۇرىندو.

ھۇرىندو؟ ھۇرىندو دېگەن نېمە؟ ئىسىمما؟

— ھۇرىندو تاكىشىمى.

— ھۇرىندو تاكىشىمى! ئالامەت ئۇزۇن ئىسىمكەن، بۇ كونا

ئىسىم، ھازىر بۇنداق ئىسىم يوق. 4 - يىللىقتىمۇ؟

— ياق.

3 - يىللىقتىما؟

— ياق، 2 - يىللىقتا.

— ئا سىنىپتىما؟

— ب سىنىپتا.

— مەن ب سىنىپنىڭ سىنىپ مەسئۇلى، — دېدى غوجا -

يىن ھاياجانلىنىپ.

بۇ كونا ئىسىملىك قاپاقباش غوجايىننىڭ ئوقۇغۇچىسى
ئىكەن، ئۇ قانداق بولۇپ بۇ ئۆيگە ئۈسۈپ كىرگەندۇ؟ ئادەمنىڭ
خىيالىغىمۇ كەلمىگەن ئىش - تە، بۇ. ئوقۇتقۇچىنىڭ ئۆيىگە ئۇ -
قۇغۇچى دېگەن مەيلى يىلنىڭ بېشى بولسۇن ياكى ئاخىرى بول -

سۇن پەقەت ئاياغ باسمايدۇ. بۇلارنى ئويلاپ غوجايىن بىر ئاز جىد-
دەيلىشتى، مانا ئەمدى ئۇنىڭ ئالدىدا ھۇرىندو تاكشىمى ئىسىم-
لىك ئوقۇغۇچىسى تۇراتتى. ئۇنىڭ نېمە مەقسەت، مۇددىئا بىلەن
بۇ ئۆيگە كەلگىنىنى بىلەلمەي، غوجايىن سەل پارا كەندە بولدى.
شۇنچە ئويلىسىمۇ تېگىگە يېتەلمىدى. ھۇرىندو تاكشىمنىڭ
تۇرقىغا قارىسىمۇ، ئۇمۇ ئۆزىنىڭ كېلىش مەقسىتىنى بىلىدۇ-
غاندەك قىلمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن غوجايىن ئامالسىز ئۇنىڭدىن
سوردى:

— ئوينىغىلى كەلدىڭىزمۇ؟

— ياق.

— ئۇنداقتا بىرەر ئىشىڭىز بارمىتى؟

— ھەئە.

— مەكتەپ توغرىسىدىمۇ؟

— سىزگە دەيدىغان ئازراق گەپ بار ئىدى..... شۇ.....

— ھە، نېمە ئىشتى؟ تېز ئېيتىڭ!

ھۇرىندو تاكشىمى يەرگە قاراپ ئولتۇرۇپ، بىر ئېغىزمۇ
گەپ قىلمىدى.

ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ 2 - يىللىق ئوقۇغۇچىسى بولمىش
ھۇرىندو تاكشىمى مەكتەپتە گەپكە خېلى يامانلاردىن سانىلات-
تى. لېكىن ئۇ ئىشكىتىن كىرگەندىن تارتىپ كېكەچتەك گەپ-
پىنى تاپالماي يۈرگىنىدە چوقۇم بىر سەۋەب بار. بۇنى تۈزۈت
قىلدى دەپ چۈشىنىشكىمۇ بولمايدۇ، غوجايىننىڭمۇ سەل
بېشى قاتتى.

— گەپ بولسا تېز رەك ئېيتىمامسىز؟

— دېمەك تەس كېلىۋاتىدۇ.....

— دېمەك تەس كېلىۋاتىدۇ؟

غوجايىن چايدىن بىر يۈتۈم ئىچىپ، ھۈرىندو تاكشىمىدە -
نىڭ چىرايىغا قاراپ قويدى. ئۇ يەنىلا بېشىنى ساڭگىلىتىپ
تۇرۇۋالغاچ ئۇنىڭ نېمە ئويلاۋاتقانلىقىنىمۇ چۈشەنمەك مۈشكۈل
ئىدى. غوجايىن تەلەپپۈزىنى سەل سىلىقلاشتۇرۇپ:

— خوش، قانداق گەپ بولسا دېسىڭىز بولىدۇ، بۇ يەردە يات
ئادەم يوق، مەنمۇ گېپىڭىزنى باشقىلارغا دەپ يۈرمەيمەن.

— دېسەم بولامدۇ؟— دېدى ئۇ ئىككىلىنىپ.

— ھېچقىسى يوق! دەڭ! — دېدى غوجايىن بۇ گەپنىڭ سە -

رىنى بىلەلمەي.

— ئۇنداق بولسا دەي! — دېدى تازچاق قىسماق كۆزلىرى

بىلەن غوجايىنغا ئۈمىدلىك بېقىپ.

غوجايىن پۈتتىكى ئالماپ، تاماكىسىنى پۈۋلەپ، ئاستا بې -

شىنى بۇردى.

— راستىنى ئېيتسام..... بۇ تازىمۇ بىر چاتاق ئىش.

— نېمە ئىش؟

— نېمە ئىش؟ باش ئاغرىتىدىغان ئىش! شۇڭا كېلىشىم.

— زادى نېمە ئىش ئۆزى؟

— مېنىڭ ئەسلىي ئۇنداق ئىش قىلغۇم يوقتى، لېكىن

خامىدا، ساڭا پۇل بېرىپ تۇرىمەن، پۇل بېرىپ تۇرىمەن،

دەپ.....

— خامىدا؟ خامىدا تېسىكىنى دەمسىز؟

— شۇنداق.

— سىز ئۇنىڭغا پۇل بېرىپ تۇرغانما؟

— نەدىكىنى، ياق.

— ئۇنداقتا نېمىنى بېرىپ تۇرغان؟

— ئىسمىمنى بېرىپ تۇرغان.

- خامدا ئىسمىڭزنى نېمە قىلىدىكەن؟
 — مۇھەببەت خېتى ئەۋەتىدىكەن.
 — نېمە ئەۋەتىدىكەن؟
 — مۇھەببەت خېتى.
 — بۇ نېمە گەپ ئەمدى؟
 — مەن ئۇنىڭغا ئىسمىمنى ئىشلەتمەككە، مەن پوچتىكەشە.
 لىك قىلاي، — دېدىم.
 — نېمانداق قالايمىقان گەپ بۇ، كىم نېمە قىلىدىكەن؟
 — مۇھەببەت خېتى توشۇش.
 — مۇھەببەت خېتى توشۇش؟ كىمگە؟
 — شۇڭا دەيمەنغۇ، دېمەك تەس دەپ.
 — ئۇنداقتا كىمنىڭ قىزىغا مۇھەببەت خېتى توشۇدىڭىز؟
 — ياق، مەن ئەمەس، — دېدى ئۇ ئالاقزەدە بولۇپ.
 — خامدا توشۇدىما؟
 — ياق ئۇمۇ ئەمەس،
 — ئۇنداقتا كىمۇ؟
 — كىملىكىنى بىلمەيمەن.
 — باش ئايىغى يوقكەنغۇ بۇ گەپنىڭ، ئۇنداقتا ھېچكىم
 خەت توشۇمىدىما؟
 — پەقەت شۇ مېنىڭ ئىسمىمنى ئىشلەتتى.
 — پەقەت سىزنىڭ ئىسمىڭىزنىلا ئىشلەتتى؟ بارغانسېرى
 ئېلىشىپ كەتتىم! تۈزۈكرەك چۈشەندۈرۈڭە؟ مۇھەببەت خېتى.
 نى كىمگە يازغان؟
 — كاندا خانقىزغا.
 — ھېلىقى كاندا ئىسمىلىك كار خانىچىنىڭ قىزىغىما؟
 — شۇنداق.

— ھە، ئىسمىڭىزنى بېرىپ تۇرغىنىڭىز قانداق گەپ ئەمدى؟

— ئۇ خانقىز بەك مودا، مەغرۇر بولغاچ ئۇنى ياقتۇرۇپ قېلىپ خەت يېزىپتۇ. خامدا «مېنىڭ ئىسمىم بولمايدۇ» دېدى، مەن «ئۆزىڭىزنىڭ ئىسمىنى ئىشلىتىۋېرىڭ» دېدىم. ئۇ «مېنىڭ ئىسمىمنىڭ مەنىسى يوق، سىزنىڭ ئىسمىڭىز كونا ئىسىم، يەنىلا سىزنىڭكىنى ئىشلىتەيلى.....» دېدى. شۇنداق قىلىپ، مەن ئىسمىمنى ئارىيەت بېرىپ تۇردۇم.

— ئۇنداقتا سىز ئۇ خانقىزنى تونۇمسىز؟ ئارىلىشىپ باققانمۇ؟

— پەقەت ئارىلىشىپ باقمىغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە تېخى كۆرۈپمۇ باقمىغان.

— تازىمۇبىر ساراڭلىققۇ بۇ! كۆرۈشۈپمۇ باقمىغان قىزغا مۇھەببەت خېتى يېزىپ. ئۇنداق بولسا سىزگە زادى نېمە ئىش تەسىر قىلىپ شۇنداق قىلدىڭىز؟

— ھەممەيلەن ئۇنى «بەك پوچى، بەك ھاكاۋۇر» دېگەنتى، شۇڭا خامدا بىلەن بىرلىشىپ، ئۇنى بىر ئەخمەق قىلاي دېدىم. — بارغانسېرى قالايمىقانلىشىپ كەتتىغۇ! ئۇنداقتا سىز ئۇ خەتكە ئۆزىڭىزنىڭ ئىسمىنى يېزىپ ئەۋەتۋەتتىڭىزما؟ — دېدى غوجايىن كۆڭلىدە خۇش بولغاندەك قىلىپ.

— شۇنداق، خەتنى خامدا يېزىپتۇ، مەن ئىسمىمنى بېرىپ تۇردۇم، ئىندو كېچىلەپ يۈرۈپ، خەتنى ئۇنىڭ ئۆيىگە ئاپىد-رىپ بەردى.

— ھە! ئەسلىدە ئۈچ كىشىلىك ئويۇنكەندە بۇ؟ — لېكىن، ئىشتىن كېيىن ئەستايىدىل ئويلانسام، ئەگەر پاش بولۇپ قالسا مەكتەپتىن ھەيدىلىدىغان گەپكەن. ئۇنداقتا

چاتاق بولغۇدەك. شۇڭا بەك ئەنسىرەپ كېتىۋاتمەن، ئىككى -
ئۈچ كۈن بولدى ئۇيغۇمۇ يوق، جىددىيلىشىپلا يۈرمەن.

— شۇ ئەمەسمۇ؟ سىزمۇ تازا ئەخمىقانە ئىشتىن بىرنى
قىپسىز! سىز خەتكە «مەدەنىي ئوتتۇرا مەكتەپ 2 - يىللىقتىن
ھۇرىندو تاكشىمى» دەپ يازدىڭىزما؟

— ياق، مەكتەپنىڭ ئىسمىنى يازمىدىم.

— ھېلىمۇ ياخشى مەكتەپنىڭ ئىسمىنى يازماپسىز، ناۋادا
مەكتەپنىڭ ئىسمىنى يېزىپ سالغان بولسىڭىز ئۇنداقتا مەك -
تەپنىڭ ئابروىغا تەسىر كۆرسىتەر كەن!

— نېمە؟ مەكتەپتىن ھەيدىلەرمىتىم؟

— ئەلۋەتتە.

— مۇئەللىم، مېنىڭ دادام بەك كوت - كوت ئادەم، ئۇنى
ئاز دەپ ئانام ئۆگەي. بىرەر چاتاق چىقسا راستتىنلا مېنى ھەي -
دىۋېتەرمۇ؟

— شۇنداق بولغانىكەن، ئۇنداق قالايمىقان ئىش قىلماسلە -
قىڭىز كېرەك ئىدى.

— مېنىڭمۇ ئۇنداق قىلغۇم يوقتى، لېكىن ھازىر
بولدىغان ئىش بولدى. مېنى ھەيدىۋەتمىگەن بولسا، ياردەم
قىلغايىسىز.

ھۇرىندو تاكشىمى زارلىنىپ تۇرۇپ ئۆتۈندى. ئايال غو -
جايىن بىلەن يۈكې قەغەز ئېكراننىڭ كەينىگە ئۆتۈۋېلىپ، چاند -
دۇرماي كۈلۈشتى. لېكىن غوجايىن يالغاندىن سۈرلۈك قىيا -
پەتكە كىرىۋېلىپ:

— شۇنداقمۇ؟ — دەپ قويدى.

نېمىدېگەن قىزىقارلىق! قىزىقارلىق دېسەم، ئېھتىمال
باشقىلار «نېمىسى قىزىقارلىق؟» دەپ سورىشى مۇمكىن.

مەيلى ئادەملەر ياكى ھايۋانلار بولسۇن، ھەممىسىنىڭ ئۆزىنى سورىغىنى تۈزۈك، ھاياتلىقتا بۇ تولىمۇ زۆرۈر. ئىنسانلار ئۆزىنى سورىسا مۈشۈكلەرگە قارىغاندا تېخىمۇ ھۆرمەتكە سازا-ۋەر بولىدۇ. ئىنسانلار بۇ نۇقتىنى تولۇق چۈشىنىپ يەتكەندەك ئەمەس، بۇ خۇددى ئىنسانلارنىڭ بۇرنىنىڭ ئېگىزلىكىنى ئۆزى كۆرەلمىگەندەكلا ئىش.

ئىنسانلار قارماققا قالدۇرۇشقا كۆرۈنسىمۇ، ئەمەلىيەتتە تولىمۇ نادان. ھەممىنى بىلىدىغاندەك يۈرىشىمۇ، ئەمەلىيەتتە يۇقىرىقىدەك كىچىك ئىشلاردا ئازراقمۇ قائىدە ئۇقمايدۇ. قىلغان قىلىقلىرىغا ئادەمنىڭ كۈلگىسى كېلىدۇ. ئۇلار بىلەرمەنلىك قىلىپ يۈرگىنى بىلەن يەنە باشقىلارنى ئەخمەق قىلىپ، «بۇر-نۇم قەيەردە؟» دەپ سورىيدۇ، شۇنداق تۇرۇقلۇق بىلەرمەنلىك قىلىش زۆرۈرمۇ؟ ياق، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس! ئۇلار بۇنىڭغا ئۆل-سىمۇ قايىل بولمايدۇ. ئۇلار زىددىيەت ئىچىدە ياشاپ تۇرۇقلۇق، يەنە ئۆزلىرىنى خاتىرجەم ھېس قىلىشىدۇ، ئۇلار نېمىدېگەن ساددا! ساددا بولسىغۇ مەيلىتىغۇ، ئەمما ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ساد-دىلىقىنى زادىلا ئېتىراپ قىلمايدۇ، شۇڭا ئىنسانلارنى دۆت دېسە بولىدۇ.

مېنىڭ مۇشۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە ھۈرىندو تاكىمىشى، غو-جايىن، ئايال غوجايىن ۋە يۈكپىغا قىزىقىپ قېلىشىم، ھەرگىز-مۇ بىر ئوقۇغۇچىنىڭ ئوقۇتقۇچىنىڭ ياردىمىگە موھتاج بول-غانلىقتەك يوقىلاش ئىش سەۋەبلىك ئەمەس، بەلكى مۇشۇ ئىش ئارقىلىق ھەر بىر ئادەمنىڭ پىسخىكىسىنى بىلىپ بېقىش ئۆ-چۈندۈر.

ئالدى بىلەن، غوجايىن بۇ ئىشقا سوغۇق مۇئامىلىدە بول-دى. غوجايىن ھۈرىندو تاكىشىمنىڭ دادىسىنىڭ كوت - كوت.

لىقىغا، ئانىسىنىڭ ئۆگەيلىكىگە بىر ئازمۇ ھەيران بولمىدى، شۇنداقلا ئۇ بۇنداق ئىشلارغا ھەيران بولىدىغان ئادەممۇ ئەمەس، ھۇرىندو تاكىمىشى مەكتەپتىن قوغلىنىپ كەتسە ئۇنىڭ خى-يالىغىمۇ كىرىپ چىقمايدۇ. ئەگەر نەچچە مىڭ ئوقۇغۇچى مەك-تەپتىن ھەيدىلىپ كەتسە، ئوقۇتقۇچى بولغان ئادەم ئەمدى قانداق كۈن ئالارمەن؟ دەپ ئويلىشى مۇمكىن ئىدى، لېكىن ھۇرىندو تا-كىمىشىدەك بىرەر سىنىڭ قوغلىنىپ كېتىشى، قانداق كۈنگە قېلىشىنىڭ غوجايىن بىلەن كۆپ مەنپەئەت توقۇنۇشى بولمى-غاچ، غوجايىن پەرۋامۇ قىلمىدى. مۇناسىۋەت سۇس بولسا كۆ-ڭۈل بۆلۈشمۇ شۇنىڭغا بېقىپ سۇسلىشىدىكەن. ئىنسانلار «يات ئادەم ئۈچۈن قايغۇرۇش، كۆز يېشى قىلىش، ئاھ ئۇرۇش ئاق كۆڭۈللۈككە كىرمەيدۇ» دەپ قارايدىكەن. مەن ئىنسانلارنى ئا-سان ھاياجانلىنىدىغان، باغرى يۇمشاق ھايۋان، دەپ جەزملەشتۈ-رەلمەيمەن. ئۇلار ئىنسان بولۇپ تۇرىلىپ قالغاچ، زۆرۈرىيەت تۇغۇلۇپ قالسا ياش تۆكىدۇ ياكى باشقىلارغا كۆرسىتىش ئۈچۈن ئىچ ئاغرىتقان قىياپەتكە كىرىۋالىدۇ. دېمەك، ھەممىسى ياسال-مىلىقنىڭ ئىپادىسى. ئېچىپ ئېيتقاندا، كۆپىنچىسى ماھارەت تەلەپ قىلىدىغان بىر خىل سەنئەت. ياسالمىلىقنى قاملاشتۇ-رىدىغانلار «ئىنسابلىق سەنئەتكار» دەپ ئاتىلىپ، ھۆرمەتكە سا-زاۋەر بولىدۇ. شۇڭا، ھۆرمەتكە سازاۋەر كىشىلەرگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ. «ئادەم ئۇزاقتا سىنىلار» دېگەندەك، پېقىر مۇشۇكمۇ ئا-دەملارنى چۈشىنىپ يەتتىم.

غوجايىن شۇنداق كىشىلەرنىڭ تىپىك ۋەكىلى. «تىپىك» دېگەنگە ئېسىلىۋالماڭلار، ھەرقانداق ئىشقا سوغۇق مۇئامىلە قى-لىش ئۇنىڭ قان-قېنىغا سىڭىپ كەتكەن، ئادەمنى ھەيران قالا-دۇرىدىغان يېرى، ئۇ ھەرقانداق ئىشقا سوغۇق مۇئامىلە قىلىدۇ.

ئۇنىڭ ھۈرىندو تاكىمىشىغا تەكرار - تەكرار «شۇنداقمۇ؟» دەپ قويىشىدىنلا ئۇنىڭ ئىچكى دۇنياسىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

غوجايىنىنى سوغۇق مۇئامىلە قىلدى، دەپ ئۇنىڭدەك ئاق كۆڭۈل ئادەمدىن نەپەرتلەنسەك تېخىمۇ بولمايدۇ. سوغۇق مۇئا-مىلە قىلىش ئىنسانلارنىڭ تەبىئىتى بولسا كېرەك. كۆز بويد-مىسىلا دۇرۇس ئادەم بولغان بولىدۇ. ئىنسانلارنى بەك يۇقىرى مۆلچەرلەپ كېتىشكە بولمايدۇ.

ئەمدى ئىشكىنىڭ كەينىگە مۆكۈنۈپ قاقاقلاپ كۈلگەن ئا-ياللار ھەققىدە توختىلاي. ئۇلار غوجايىننىڭ سوغۇق مۇئامىلە-سىدىن خۇشاللىق ئىزدەپ، بۇ ئىشنى كۈلكىگە ئايلاندۇردى. ئۇ-لار ھۈرىندو تاكىمىشىنىڭ مۇھەببەت خېتى ۋەقەسىدىن خۇ-شاللىق ئىزدىدى. ئەمەلىيەتتە، بۇ پاراكەندىچىلىكنىڭ ئۇلار بى-لەن قىلچە مۇناسىۋىتى يوق. باشقىلار خاپىلىققا يولۇقسا ئۇلار خۇشال بولدى. ئەگەر سىز ئاياللارنى ئەيىبلەپ «باشقىلار خاپى-لىققا يولۇقسا كۈلمەڭ» دېسىڭىز، بۇ ئاياللار سىزگە غەزەپ بى-لەن تىكىلىدۇ، خۇددى سىز ئۇلارنى ھاقارەتلىگەندەك، ئۇلار ئە-زەلدىن باشقىلارنى ھاقارەتلەپ باقمىغاندەك.

ئىشقىلىپ، ئاياللار ئىنسانلار ئىچىدىكى ئەڭ سىرلىق مەخلۇق، شۇنداقلا خاپىلىق تېرىپلا يۈرىدىغانلاردىن. ئۇلار قا-چانلا قارىسا ئۆزىنىڭكىنى توغرا دەيدۇ. شۇڭا ئەر كىشى بولۇپ يارىلىپ قالغانلار مەيلى دەسسەلمەيدۇ، تېپىلمەيدۇ ياكى تاپاق يەمدۇ، ھەتتا سوغۇق مۇئامىلىگە ئۇچرامدۇ، ئۆزىنى قانتىق بى-سۈبىلىشى زۆرۈر، شۇنداقلا باشقىلار يۈزىگە تۈكۈرۈپ قويسى-مۇ، مەسخىرە قىلىپ كۈلىسىمۇ يەنىلا ھېچ ئىش بولمىغاندەك يۈرمىسە ئامال يوق. ئۇنداق بولمايدىكەن ئاتالمىش «ئەقىللىك ئايال» بىلەن بىرگە ئۆتەلمەيدۇ. مياۋ..... ئەمەلىيەتتە، ئىقتىد-

دار جەھەتتە ياكى قىياپەت جەھەتتە بولسۇن ئەر كەك ھايۋانلار چىشى ھايۋانلاردىن كۈچلۈك كېلىدۇ. لېكىن ئىنسانلار دەل بۇنىڭ ئەكسىچە. ئاياللار ئەرلەرنى زاغلىق قىلىپ، ئۇلارنى ئۇن چىقارغىلى قويمايدۇ، ئاياللار تېخى «ئەر - ئايال باراۋەرلىكى» دەپ جار سالىدۇ. پېقىر مۈشۈك جېنىمدا ئەرلەرنىڭ بىچارىلىكىنى ھېس قىلىپ يەتتىم.

ھۇرىندو تاكىمىشى خاتا قىلغان ئىشى ئۈچۈن ناھايىتى پا-راكەندە بولدى. ئۇ ئېھتىمال «مەن شۇنچە پاراكەندە بولۇۋاتسام ئۇلار نېمىشقا كۈلىدىغاندۇ؟ شۇنداقمۇ ھۆرمەتسىزلىك بولامدۇ؟» دەپ ئويلىشى مۇمكىن. لېكىن ئۇ كىچىك بولغاچ، باشقىلار ھۆرمەتسىزلىك قىلغاندا خاپا بولسام مېنى ئىش ئۇقمايدىكەن دەپ قالمىسۇن، دېگەن بولۇشى مۇمكىن، يەنە بەلكىم يامان نا-مىم قالمىسۇن، دەپ ئېغىر - بېسىق بولۇۋالغاندۇ؟

ئەمدى ھۇرىندو تاكىمىشىغا كېلەيلى، ئۇ يەنىلا ئەندىشە ئىچىدە. ئۇنى غەم بېسىۋالغاچ، يوغان بۇرنىنىڭ چاناقلىرى توختىماي لىپىلداپ تۇراتتى، كىشىگە خۇددى غەم ھۈجەيرىلەر يۈز نېرۋىلىرىدا ھەرىكەتلىنىۋاتقان دەك كۆرۈنەتتى. ئۇ ئىككى - ئۈچ كۈندىن بېرى خۇددى پولات شار يۇتۇۋالغاندەك بىئارام ئىدى. خاپىلىقتا ياخشىراق بىرەر چارە تاپالماي ئاخىر «سىنىپ مەسئۇلىمنىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئۇنىڭدىن بىر مەسلىھەت ئالاي» دەپ ئويلىغانىدى. ئۇنىڭ كاللىسى پىرقىراپ ئۆزى ياقىتۇرمايدىغان بۇ ئائىلىگە كەلدى. ئۇ ئادەتتە مەكتەپتە غوجايىنى زاغلىق قىلىپ، ساۋاقداشلىرىنى كۈشكۈرتىپ، غوجايىنىغا قىيىنچىلىق تۇغدۇرۇپلا يۈرەتتى. بۇ ئىشلارنى ئۇ ھازىر چورتلا ئۇنتۇپ قالغانىدى، يەنە تېخى كۆڭلىدە: «ئۇنى ئىلگىرى ھەرقانچە زاغلىق قىلىپ، ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويغان بولساممۇ، ئۇ

ئەلاچىلار سىنىپىنىڭ مەسئۇلى بولغانىكەن، چوقۇم مېنىڭ ئىشىمغا كۆڭۈل بۆلىدۇ» دەپ ئىشەنچ قىلغانىدى. ئۇ بەكلا ساددا ئىكەن. ئادەم ئەقلىگە توشمىغاندا تەپەككۈر مۇ بەكلا ئاددىي بولىدىكەن.

سىنىپ مەسئۇلى بولۇش غوجايىنغا ماس كەلمەيتتى. مەكتەپ مۇدىرى بەلگىلەپ قويغاچ، ئۇ غىڭ قىلالمىغانىدى. ھۇ-رىندو تاكىمىشى كىچىك بولغاچ بىر ئاز جاھىل، ئۇ ئىنسانلارنى يۇقىرى مۆلچەرلەپ، باشقىلار چوقۇم مېنى قوغدايدۇ، دەپ خىيال قىلغان، لېكىن باشقىلارنىڭ مازاق قىلىشىغا ئۇچرىشىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدى.

مىياۋ! ئۇ بۇ قېتىم سىنىپ مەسئۇلىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ چوقۇم ئىنسانلار ئۈچۈن بىر ھەقىقەتنى بايقايدۇ. بۇ ھەقىقەت ئىچىدە بارا-بارا چوڭ بولىدۇ. پېقىر مۈشۈك ئاق كۆڭۈل بول-غاچ، ئۇنىڭ ھەقىقىي ئادەم بولۇپ چىقىشىنى چىن دىلىمدىن ئۈمىد قىلىمەن. ئۇ چاغدىمۇ باشقىلارغا سوغۇق مۇئامىلە قىلار-مۇ؟ باشقىلار خاپىلىق تارتسا قاقاقلاپ كۈلەرمۇ؟ مۇشۇنداق كې-تىۋەرسە كېيىن جاھاننى ھۇرىندو تاكىمىشىدە كىلەر قاپلاپ كېتەرمۇ؟ كانىدا غوجايىن ۋە كانىدا خانىملار دەكلەر قاپلارمۇ؟ ئۇنداق بولمايدىكەن، ئىنسانلار جەمئىيىتى ئۇلارنى چەتكە قاقى-دۇ، ھەتتا مەدەنىي مەكتەپتىنمۇ ھەيدىۋېتىدۇ!

مەن مۇشۇ ئىشلار ئۈستىدە تەپەككۈر قىلىۋاتقاندا تويۇق-سىز ئىشىك ئېچىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىپ، ئىشىكنىڭ كەينىدىن بىرسىنىڭ يۈزى يېرىم كۆرۈنۈپ «ئەپەندىم» دەپ چاقىردى. غوجايىن ھۇرىندو تاكىمىشىغا تەكرار-تەكرار «شۇنداق-مۇ؟» دەۋاتقاندا بىرىنىڭ ئۆزىنى چاقىرىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى. كىمدۇ؟

قەغەز ئېكرانىڭ كەينىدە يۈزىنىڭ يېرىمىنى چىقىرىپ
كاننېزى تۇراتتى.

— ھە، مەرھەمەت! — دېدى غوجايىن جايدىن قوزغالماي
ئولتۇرۇپ.

— ئەسلىدە مېھمان بار ئىكەن - دە! — دېدى كاننېزى يۈزدە -
نى يېرىم چىقىرىپ.

— ھېچقىسى يوق، كىرىۋېرىڭ!

— راستىمىنى ئېيتسام، بۈگۈن سىز بىلەن سىرتقا چى-
قىپ ئايلىنىپ كېلەي دەپ كەلگەندىم.

— نەگە بارايلى دېگەن؟ يەنە شۇ ئىمۇ ساكاغىمۇ؟ مەن ئۇ
يەرگە بارمايمەن. نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا مېنى زورلاپ ئاپىرىپ،
پۇتلىرىم ئۇيۇشۇپ قالدى.

— بۈگۈن ھېچ گەپ بولماس، ئۇزاق بوپتۇ سىرتقا چىقىمە -
غىلى، ئايلىنىپ كىرەيلى.

— نەگە؟ ھە، ئاۋۋال ئۆيگە كىرىڭ!

— ئۇنىڭغا بېرىپ، يولۋاسنىڭ ھۆركىرىگىنىنى ئاڭلاپ
كېلەمدۇق؟

— ھا - ھا - ھا! يولۋاسنىڭ ھۆركىرىگىنىنى؟ نېمىدې -

گەن بىمەنە گەپ بۇ؟ ئەڭ ياخشىسى يەنىلا ئۆيگە كىرىڭ.

كاننېزى ئەپەندى يىراقتا تۇرۇپ گەپلىشىشنىڭ قولاي -

سىزلىقىنى ھېس قىلىپ، ئاستا ئايىغىنى سېلىپ ئۆيگە كىر -
دى. ئۇ يەنىلا ھېلىقى كاسسىغا ياماق سالغان شىمىنى كىيىد -

ۋالغانىدى. بۇ شىمىغا كونىراپ ياماق چۈشكەن بولماستىن، بى -
لىشىمچە كاننېزى ئەپەندى ۋېلىسىپت مىنىشىنى ئۆگىنىمەن
دەپ، شىمنىڭ كاسسى تارىلىپ چۈشكەن ياماق بۇ. ئۇ ھۈرىندۈ
تاكىمىشىگە قاراپ كۈلۈمسىرەپ بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇپ،

لەمپىگە يېقىن جايغا كېلىپ ئولتۇردى.

— يولۋاسنىڭ ھۆركىرىشىنى ئاڭلاشنىڭ نېمە مەزىسى؟

— شۇنداق، ھازىر بولمايدۇ. ئالدى بىلەن ئەتراپنى ئايلاندۇر.

— ۋاي نېمە دەيدىغانسىز؟ — دېدى غوجايىن كاننېزىنىڭ

گېپىگە ھەيران بولۇپ.

— قاپقاراڭغۇدا باغچىنىڭ ئىچى قورقۇنچلۇق بولىدىغاندۇ؟

— شۇنداق. چۆلدەرەپلا قالىدۇ.

— كۈندۈزدىمۇ باغچىدىكى دەل - دەرەخ قويۇق ئۆسكەن جاي.

— دا ماڭماسلىق كېرەك، كۈندۈزى ئادەمنىڭ قارىسى كۆرۈنمەيدۇ.

— غان جايدا ماڭسىڭىز، توپا - تۇمان باسقان شەھەر كۆرىڭىزدىن

يىراقلىشىپ، خۇددى تاغ يولىدا ئېزىپ قالغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ

قالىسىز.

— شۇنداق تۇيغۇغا كېلىپ قالسىڭىز نېمە بوپتۇ؟

— شۇنداق تۇيغۇغا كەلگەندە، قەدىمىڭىزنى توختىتىپ،

يولۋاسنىڭ ھۆركىرىگەن ئاۋازىغا قۇلاق تۇتىسىز.

— يولۋاش ھۆركىرەشكە شۇنچە ئامراقمۇ؟

— شۇنداق، ئۇنىڭ ھۆركىرىگەن ئاۋازى كۈندۈزى تەبىئىي

پەن ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئاڭلىنىدۇ. كېچىدە كوچىدا بىرمۇ ئادەم

قالمىغان، ئەتراپنى تىمتاسلىق قاپلىغان، جىن - شاياتۇنلار

كۆزگە كۆرۈنۈپ كېتىدىغان چاغدا.....

— «جىن - شاياتۇنلار كۆزگە كۆرۈنۈپ كېتىدىغان» دېگەن

نىڭ نېمە گەپ ئۆزى؟

— شۇ خىل كەيپىياتنى قورقۇنچلۇق قىلىپ تەسۋىرلەيدىغان

گىنىم.

— لېكىن مەن باشقىلاردىن ئاڭلاپ باقماپتىمەن.

قېنى داۋامىنى سۆزلەڭ.

— يولۋاس ھۆركىرىگەندە ئوئىنودىكى قېرى دەرەخلەرمۇ تىترەپ كېتىدۇ، بەكلا قورقۇنچلۇق.

— راستتىنلا قورقۇنچلۇقكەن.

— قانداق، تەۋەككۈل قىلىپ باقامسىز؟ چوقۇم خۇش بو.

لىسىز. نېمىلا دېگەنبىلەن كېچىدە يولۋاسنىڭ ھۆركىرىگەن ئاۋازىنى ئاڭلىماي تۇرۇپ، يولۋاسنىڭ ھۆركىرىگىنىنى ئاڭلاپ باققان دېگىلى بولمايدۇ.

— شۇنداقمۇ؟

غوجايىن ھۇرىندو تاكىمىشىغا سوغۇق مۇئامىلە قىلغان.

دەك كاننېزى ئەپەندىگىمۇ ئۇنچە قىزغىن بولمىدى.

ھۇرىندو تاكىمىشى بىر چەتتە تۇرۇپ، «يولۋاس ھەققىدىكى

ھېكايە» گە قۇلاق سالدى. ئۇ تۇيۇقسىز غوجايىننىڭ «شۇنداق.

مۇ؟» دېگەن سۆزىنى ئاڭلاپ، غوجايىننىڭ بايا ئۆزىگە دېگەن شۇ

گېپى يادىدىن كەچتى. ئۇ غوجايىنغا قاراپ ئەنسىزلىك بىلەن:

— مۇئەللىم مەن ئەنسىرەپ قالدىم، قانداق قىلسام بولار؟—

دەپ سورىدى.

كاننېزى ئەپەندىم ھەيران بولۇپ، بۇ يوغان باشقا قارىدى.

مىياۋ! پېقىر مۈشۈك سەل جىلە بولۇپ قالدىم. شۇڭا ۋاق.

تىنچە بۇ يەردىن ئايرىلىپ تۇراي. ھاجەتتىن قايتىشىمدا ئاشخا.

نا ئۆيىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ قالدىم.

ئاشخانىدا ئايال غوجايىن باھاسى چۈشكەن قاچىلارغا چاي

قۇيغۇچ كۈلۈۋاتاتتى، ئۇ چايىنى سۇنغۇچ:

— يۈكۈي خانقىز! خاپا بولماي مۇشۇ چايىنى ئۇنىڭغا

بەرسىڭىز.

— ياق.

— نېمىشقا؟— دېدى ئايال غوجايىنىڭ چىرايمىدىكى كۈل-
كە ئۆچۈپ.

— ھېچ ئىشقا يوق، — دېدى يۈكې چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ
بېشىنى توۋەن قىلىپ، يان تەرەپتە تۇرغان «خەۋەرلەر» دېگەن
گېزىتتىن كۆزىنى ئۆزمەي.

— غەلىتە ئىكەنسىز! كانىپىزى ئەپەندىمگە چاي تۇتسىز،
ھېچقىسى يوق، — دېدى ئايال غوجايىن يەنە.
— ياق، ئۇنىڭغا چاي تۇتقۇم يوق.

ئۇنىڭ كۆزى يەنە ھېلىقى «خەۋەرلەر» دېگەن گېزىتتىن
ئۆزۈلمىدى. لېكىن ئۇنىڭدىكى خەتلەرنى ئوقۇيدىغاندەك ئەمەس.
ئەگەر مۇشۇ ۋاقىتتا گېزىت ئوقۇغان قىياپەتكە كىرىۋالسا،
چوقۇم يىغلاپ تاشلايدىغاندەك قىلاتتى.

— نېمىدىن خىجىل بولىسىز؟— دېدى ئايال غوجايىن كۈ-
لۈپ تۇرۇپ.

ئۇ چايىنى قەستەن گېزىتنىڭ يېنىغا قويدى.

— ۋاي! سىز نېمانداق ئەسكى! — دېدى يۈكې گېزىتنى
چاي قاچىسىنىڭ تېگىدىن سۇغۇرۇپ ئالغاچ.
كۈتۈلمىگەندە چاي ئۆرۈلۈپ، گېزىتنى نەمدەپ، كارىۋاتقا
تۆكۈلۈپ كەتتى.

— قاراڭ! ئوبدان بولدى مانا، — دېدى ئايال غوجايىن.

يۈكې «چاتاق بولدى!» دېگىنىچە ئاشخانغا دەسمالغا يۈ-
گۈردى. ئۇلارنىڭ بۇ ھەجۋى قىلىقلىرىنى كۆرۈپ كۆڭلۈم ئې-
چىلىپ قالدى.

كانىپىزى ئەپەندى ئۆيدە تاغدىن - باغدىن گەپ سېتىۋاتاتتى.
— ئەپەندىم! قەغەز ئېكران ھىم بولۇپ قاپتۇ؟ كىم چاپلاپ

قويغاندۇ؟

— ئاياللار چاپلاپ قويۇپتۇ، ئوبدان چاپلاپتىمۇ؟
— شۇنداق، ياخشى چاپلاپتۇ، داۋاملىق ئۆيگە كېلىدىغان
ھېلىقى خانىقىز چاپلىغانىدۇ؟

— ھەئە، ئۇمۇ ياردەم قىلدى، ئۇ تېخى «قەغەز ئېكرانىنى
ياخشى چاپلىغان ئادەم ياتلىق بولالايدۇ» دەيدۇ.

— ۋاي، شۇنداقمۇ؟— دېدى كانىپىزى ئەپەندىم قەغەز ئېك-
رانغا تىكىلىپ، — ماۋۇ تەرەپنى ئوبدان چاپلاپتۇ، ئوڭ تەرەپ
ئۆستۈنكى تەرىپىدىكى قەغەز چوڭ بولۇپ قالغاچ پۈرلىشىپ
كېتىپتۇ.

— ئوڭ تەرەپتىن باشلاپ چاپلىغان ئوخشايدۇ. تەجىرىبە-
سىزلىكى چېنىپ قاپتۇ.

— ھۈنەر دە تېخى پىشماپتۇ. ئاۋۇ تەرەپ سىزىقتىن چىقىپ
كېتىپتۇ، نېمىلا دېگەنبىلەن ئادەتتىكى تەڭلىمە بويىچە ھې-
سابلىغىلى بولمايدۇ - دە.

ئۇ فىزىكىچى بولغاچ كېرىلىپ سۆزلەپ كەتتى.

— شۇنى دېمەمسىز!— دېدى غوجايىن.

ھۈرىندو تاكىمىشى يالۋۇرغاننىڭ پايدىسى يوقلۇقىنى
ھېس قىلدى بولغاي، مۇبارەك بېشىنى كارىۋاتنىڭ قىرغىغا تە-
رەپ، ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ گەپ قىلماي ماڭدى.

— ماڭدىڭىزما؟— دېدى غوجايىن.

ھۈرىندو تاكىمىشى ئۇن - تىنىسىز ياغاچ كەشنى سۆرەپ،
ئىشىكتىن چىقىپ كەتتى. نېمىدېگەن بىچارە! مياۋ، مۇشۇند-
داق ئىشلار بېشىدىن ئۆتسە ئۇمۇ چوڭ بولۇپ قالار.

— ئەپەندىم، ئۇ سىزنىڭ ئوقۇغۇچىڭىزمۇ؟

— شۇنداق.

— خاپان باشكەنغۇ؟ بىلىملىكمۇ؟

— يوغان بېشىغا پاتقۇدەك بىلىمىمۇ يوق. لېكىن داۋام..
لىق غەلىتە سوئاللارنى سورايدۇ؟

— بېشى يوغان بولغاچ، غەلىتە سوئاللارنى سورايدىكەن -
دە، لېكىن قارماققا غەلىتە سوئال سورايدىغاندەك ئەمەس.

— بۈگۈن ئۇ سەل ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى.

— نېمە بولدى؟ ئۇنىڭغا قارىسام شۇنداق بىچارە كۆرۈنىدۇ -
غۇ؟ زادى نېمە بولدى؟

— قاملاشمىغان ئىش قىپتۇ. كانىدا خانقىزغا مۇھەببەت
خېتى يېزىپتۇ.

— ۋاي، مۇشۇ يوغان باشما؟ ھازىر ئوقۇغۇچىلار نېمانداق
يامان بولۇپ كەتتى ئادەمنى چۆچۈتۈپ.

— نەدىكىنى، ئەنسىرەشنىڭ ھاجىتى يوق، ماڭا قىزىقار -
لىق بىلىندى. ئۆزىنى باسالماي مۇھەببەت خېتى يېزىۋەرسىمۇ

ھېچ ئىش چىقمايدۇ؟

— ئەنسىرىمىگەن بولسىڭىز، ھېچ ئىش چىقمىغۇدەك.

— ھېچ ئىش چىقمايدۇ، مەن ئەزەلدىن پەرۋا قىلمايمەن.

— لېكىن بۇ يوغان باشنى مۇھەببەت خېتى يېزىپتۇ دې -
سىڭىز، راستتىنلا ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ.

— شۇنداقمۇ؟ چاقچاق قىپتۇ. كانىدا خانقىز مودا ھەم ھا -
كاۋۇر بولغاچ، ئۇچى ئۇنى ئەخمەق قىلىش ئۈچۈن بىرلىكتە.....

— ئۇچى بىرلىشىپ مۇھەببەت خېتى يېزىپتىمۇ؟ دېگەن -
لىرىڭىزنى ئاڭلاپ ھەيران قېلىۋاتىمەن.

— ئۇلار ئىشنى تەقسىم قىلىۋاپتۇ، بىرى خەت يېزىپتۇ،
بىرى خەت توشۇپتۇ، يەنە بىرى ئىسمىنى ئارىيەت بېرىپتۇ. بايا

كەلگىنى ئىسمىنى ئارىيەت بېرىپتۇ شۇ. ھا - ھا - ھا! ئۇ ئەڭ
دۆتكەن، شۇنداقمۇ؟ ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ ئىلگىرى كانىدا خان -

— ئاياللار چاپلاپ قويۇپتۇ، ئوبدان چاپلاپتىمۇ؟
— شۇنداق، ياخشى چاپلاپتۇ، داۋاملىق ئۆيگە كېلىدىغان
ھېلىقى خانىقىز چاپلىغانمىدۇ؟

— ھەئە، ئۇمۇ ياردەم قىلدى، ئۇ تېخى «قەغەز ئېكرانى
ياخشى چاپلىغان ئادەم ياتلىق بولالايدۇ» دەيدۇ.

— ۋاي، شۇنداقمۇ؟— دېدى كاننىپىزى ئەپەندىم قەغەز ئېك-
رانغا تىكىلىپ، — ماۋۇ تەرەپنى ئوبدان چاپلاپتۇ، ئوڭ تەرەپ
ئۆستۈنكى تەرەپتىكى قەغەز چوڭ بولۇپ قالغاچ پۈرلىشىپ
كېتىپتۇ.

— ئوڭ تەرەپتىن باشلاپ چاپلىغان ئوخشايدۇ. تەجىربى-
سىزلىكى چېنىپ قاپتۇ.

— ھۈنەردە تېخى پىشماپتۇ. ئاۋۇ تەرەپ سىزىقتىن چىقىپ
كېتىپتۇ، نېمىلا دېگەنبىلەن ئادەتتىكى تەڭلىمە بويىچە ھې-
سابلىغىلى بولمايدۇ - دە.

ئۇ فىزىكىچى بولغاچ كېرىلىپ سۆزلەپ كەتتى.

— شۇنى دېمەمسىز!— دېدى غوجايىن.

ھۈرىندو تاكىمىشى يالۋۇرغاننىڭ پايدىسى يوقلۇقىنى
ھېس قىلدى بولغاچ، مۇبارەك بېشىنى كارىۋاتنىڭ قىرغىغا تە-
رەپ، ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ گەپ قىلماي ماڭدى.
— ماڭدىڭىزما؟— دېدى غوجايىن.

ھۈرىندو تاكىمىشى ئۇن - تىنىسىز ياغاچ كەشنى سۆرەپ،
ئىشىكتىن چىقىپ كەتتى. نېمىدېگەن بىچارە! مياۋ، مۇشۇند-
داق ئىشلار بېشىدىن ئۆتسە ئۇمۇ چوڭ بولۇپ قالار.

— گەپەندىم، ئۇ سىزنىڭ ئوقۇغۇچىڭىزمۇ؟

— شۇنداق.

— خاپان باشكەنغۇ؟ بىلىملىكمۇ؟

— يوغان بېشىغا پاتقۇدەك بىلىمىمۇ يوق. لېكىن داۋام-
لىق غەلىتە سوئاللارنى سورايدۇ؟

— بېشى يوغان بولغاچ، غەلىتە سوئاللارنى سورايدىكەن-
دە، لېكىن قارماققا غەلىتە سوئال سورايدىغاندەك ئەمەس.

— بۈگۈن ئۇ سەل ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى.

— نېمە بولدى؟ ئۇنىڭغا قارىسام شۇنداق بىچارە كۆرۈنىدۇ-
غۇ؟ زادى نېمە بولدى؟

— قاملاشمىغان ئىش قىپتۇ. كانىدا خانقىزغا مۇھەببەت
خېتى يېزىپتۇ.

— ۋاي، مۇشۇ يوغان باشما؟ ھازىر ئوقۇغۇچىلار نېمانداق
يامان بولۇپ كەتتى ئادەمنى چۆچۈتۈپ.

— نەدىكىنى، ئەنسىرەشنىڭ ھاجىتى يوق، ماڭا قىزىقار-
لىق بىلىندى. ئۆزىنى باسالماي مۇھەببەت خېتى يېزىۋەرسىمۇ
ھېچ ئىش چىقمايدۇ؟

— ئەنسىرىمىگەن بولسىڭىز، ھېچ ئىش چىقمىغۇدەك.

— ھېچ ئىش چىقمايدۇ، مەن ئەزەلدىن پەرۋا قىلمايمەن.

— لېكىن بۇ يوغان باشنى مۇھەببەت خېتى يېزىپتۇ دې-
سىڭىز، راستتىنلا ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ.

— شۇنداقمۇ؟ چاقچاق قىپتۇ. كانىدا خانقىز مودا ھەم ھا-
كاۋۇر بولغاچ، ئۇچى ئۇنى ئەخمەق قىلىش ئۈچۈن بىرلىكتە.....

— ئۇچى بىرلىشىپ مۇھەببەت خېتى يېزىپتىمۇ؟ دېگەن-
لىرىڭىزنى ئاڭلاپ ھەيران قېلىۋاتىمەن.

— ئۇلار ئىشنى تەقسىم قىلىۋاپتۇ، بىرى خەت يېزىپتۇ،
بىرى خەت توشۇپتۇ، يەنە بىرى ئىسمىنى ئارىيەت بېرىپتۇ. بايا
كەلگىنى ئىسمىنى ئارىيەت بېرىپتۇ شۇ. ھا - ھا - ھا! ئۇ ئەڭ
دۆتكەن، شۇنداقمۇ؟ ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ ئىلگىرى كانىدا خان-

قىزنى كۆرۈپمۇ باقمىغانىكەن. شۇنداق تۇرۇقلۇق، يەنە نېمە ئۇ -
چۈن ئۇنداق بىمەنە ئىشنى قىلىدۇ؟

— بۇ ئىش يېقىندىن بۇيانقى زور ئىشكەن! يوغان باش خە -
جىل بولماي قىز بالغا مۇھەببەت خېتى يېزىپتۇ، نېمىدېگەن
قىزىقارلىق!

— ئۆزىگە ئاۋازىچىلىك تېرىپتۇ.

— ئۇ قىزنى ھەرقانچە تېرىكتۈرسىمۇ پايدىسى يوق، ئۇ دەپ -
گەن كاندا خانقىز تۇرسا. ھا - ھا - ھا!

— راستىنلا شۇنداق بولسىمۇ، ھېچ گەپ يوقتى. لېكىن
ئۇ ئۆزىدىن ئەنسىرەپ بىزنىڭ ئۆيگە كەپتۇ.

— شۇنداقمۇ؟ مۇشۇنچىلىك ئىشقا ھودۇقۇپ كېتىپتىمۇ؟
قارىغاندا ئۇ سەل يۈرەكسىز كەن. سىز ئۇنى نېمىدەپ يولغا
سالىدىغىز؟

— ئۇ مەكتەپتىن ھەيدىلىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ قاپتۇ.

— نېمىشقا ھەيدەلگۈدەك؟

— ئەخلاقسىزلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن بولمامدۇ!

— نېمە؟ ئۇنى ئەخلاقسىزلىق دەپ كەتكىلى بولماس؟ كەچۈ -
رۈم سورىغۇدەك ئىشىمۇ ئەمەسكەن، كاندا خانقىز ئۇنى شەرەپ
ھېس قىلىپ، ھەممە يەردە ماختىنىپ يۈردىمۇ تېخى!

— شۇ ئەمەسمۇ!

— ئىشقىلىپ، ئۇ بەك بىچارىكەن. خاتا قىلىدىك دەپ ئۇنى

ئەنسىرىتىپ قويغان بىلەن ئۇمۇ غەمگە پاتىدۇ. ئۇنىڭ بېشى يو -
غان بولغان بىلەن، چىرايى يامان ئەمەس ئىكەن، يەلپۈگۈچتەك
بۇرۇنى ئادەمنىڭ ئامراقلىقىنى كەلتۈرىدىكەن.

— ئەجەب مېتىدەك سۆزلەپ كەتتىڭىز، ئۆزىڭىزنى

كۆرسىتىپ.

— بۇ دېگەن دەۋرنىڭ تەلىپى. سىزمۇ ھەممە ئىشنى ئۈنچە مۇرەككەپلەشتۈرۈۋەتمەڭ.

— سىز بۇنى بىمەنلىك دەپ قارىمامسىز؟ ئۆزى قىلچە تونۇمايدىغان قىزغا مۇھەببەت خېتى يېزىپ يۈرۈپتۇ، ھەقىقەتەن ئىش كۆرمىگەنكەن.

— باشقىلارنىڭ سەنمىگە ئۇسسۇل ئويناپ يۈرگىنىدىن ئۇنىڭ ئىش كۆرمىگەنلىكى بىلىنىپلا تۇرىدۇ. ئۇنى قۇتۇلدۇرۇۋالايلى! ساۋاب بولۇپ قالار. ئۇنىڭ تۇرقىدىن قارىغاندا، ھېچ كال-لىسىدىن ئۆتىدىغاندەك ئەمەس. — شۇنداق.

— شۇنداق بولسۇن، ئەگەر ئۇ ئىش بىلگۈدەك بولغان بولسا بۇنداق بولماستى! ئەگەر بۇنداق ياۋاش بالىنى ھەيدەپ، قۇۋۇتۇل-كىدەك بالىلارنى بوش قويۇۋەتسەك ئادالەتسىزلىك بولىدۇ. — دېگەنلىرىڭىز ئورۇنلۇق.

— ئۇنداق بولسا ئوئىنوغا بېرىپ يولۋاسنىڭ ھۆر كىرىگىدىن ئىنى ئاڭلاپ كېلەمدۇق؟ — راستما؟

— شۇنداق، بېرىپ كېلەيلى! مۇشۇ ئىككى - ئۈچ كۈن ئىچىدە يۈرتۈمگە بېرىپ كەلمەكچى، شۇڭا بىر مەزگىل سىز بىلەن ھېچ يەرگە بارالمىغۇدەكمەن. بۈگۈن ئالاپتەن ئايلىنىپ كېلىشنى مەقسەت قىلىپ كەلگەنتىم.

— شۇنداقمۇ؟ يۇرتقا باراي دەپسىز - دە؟ بىرەر ئىشىڭىز بارمىتى؟

— شۇنداق، ئازراق ئىشىم بار ئىدى. گەپنى ئاز قىلىپ ماڭايلى!

— ۋاي، ئۇنداقتا ماڭدۇق.

— ياخشى، ماڭدۇق ئەمەسە! ئالدى بىلەن سىزنى كەچلىك
تاماققا تەكلىپ قىلاي. ئاندىن ئايلىنىپ كېلەيلى، ئوۋىنوغا تازا
ئوبدان ۋاقتىنى تاللاپ بارىدىغان بولدۇق.
كاننىزى زور لاۋەرگەچ، غوجاينىمۇ ئاخىرى بېرىشقا قوشۇ-
لۇپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە چىقتى.
ئايال غوجاينى بىلەن يۈكەي ئۇلارنىڭ قىلىقلىرىغا قاراپ
كۈلۈپ تېلىقىپ قالدى.

تەكچە ئالدىدىكى شرەگە شاھمات تاختىسى قويۇلغان بو-
لۇپ، مېتى بىلەن ياڭى پۈتىنى ئالماپ، قارىشىپ ئولتۇراتتى.
— شاھماتنى بىكارغا ئوينىمايمىز، كىم ئۇتتۇرۇۋەتسە
مېھمان قىلىدۇ جۇمۇ، ئاڭلىدىڭىزمۇ؟

— ئوينا - ئوينمايلا بۇ گەپكە چۈشسەك، ئويۇننىمۇ چاكد-
نىلاشتۇرۇۋەتكەن بولىمىز، ئەگەر شاھماتنى دو تىكىپ ئوينىد-
ساق، پۈتۈن دىققىتىمىز شۇنىڭغىلا مەركەزلىشىپ قېلىپ، ئو-
يۇنىڭمۇ مەزىسى بولمايدۇ. ئۇتۇش - ئۇتتۇرۇش دېگەننى كال-
لىدىن چىقىرىۋېتىپ غەمىسىز، بەھۇزۇر ئولتۇرۇپ ئوينىغاندىلا،
ئاندىن ئۇنىڭ قىزىقى بولىدۇ، — دېدى ياڭى ئۆچكە ساقلىنى
سلاپ تۇرۇپ.

— يەنە ئاغزىڭىز ئېچىلدى، شاھمات ئوينىسا كالا قاتۇ-
رۇپ، زېھنى خوراپ كېتىدىغان گەپ! سىز ئۆزىڭىزنى «ئەۋلىيا-
لار تەزكىرىسى» دىكى پېرسوناژ چاڭلاپ قالدىڭىزمۇ نېمە؟ — دې-
دى مېتى.

— تارىسىز ساز چېلىۋاتامسىز؟

— سىزمۇ سىمىسىز تېلېگرامما يوللاۋاتامسىز؟ — دېدى
مېتى بوش كەلمەي.

— قۇرۇق گەپنى ئاز قىلىپ، قېنى مېڭىڭ!

— سىز ئاق ئۇرۇقنى مېڭىڭ.

— قايسى بولسا بولۇۋېرىدۇ.

— ئەۋلىيادەك ئادەمدە سىز! سىز ئاق ئۇرۇقنى تەرتىپى بويىچە مېڭىڭ، مەن قارا ئۇرۇقنى ماڭاي. خوش! سىز باشتا مېڭىڭ.

— قانئدە بويىچە قارا ئۇرۇق باشتا ماڭىدۇ.

— توغرا، سىزگە يول قوياي، قانئدە بويىچە سىز ئاۋۋال مېڭىڭ.

— قانئدە بويىچە بولغاندىمۇ بۇنداق مېڭىشقا بولمايدۇ - دە.
— يوق بولسا بولسۇن، بۇ دېگەن مەن ئىجاد قىلغان قانئدە. مەن بىر مۈشۈك بولغاچ، شاھمات دېگەن نەرسىنى كۆرۈپ باقمىغانىكەنمەن. قاراپ باقسام بۇ غەلىتە بىر نەرسىكەن. ئانچە چوڭ بولمىغان تاختىغا كىچىك كاتەك سىزىپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە قارا، ئاق ئۇرۇقلارنى قالايمىقان تىزىپ قويدىكەن، قاراپ كۆزلىدە رىم ئالسىچە كەمەن بولۇپ كەتتى. ئاندىن ئۈتتۈم، ئۈتتۈردىم، ئۆلدۈم دېگەندەك غەلىتە سۆزلەرنى قىلىدىكەن. شاھمات تاختىسى كە-چىك تۆت چاسىلا بولغاچ، ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ئۇرۇقلار ئوڭدا-دۈمدە بولۇپ كېتىدىكەن.

قارالڭ، مېتى بىلەن ياگىنىڭ ئۇرۇق تىزىشىغا! دەسلەپ 30 — 40 ئۇرۇقنىڭ تىزىلىشى ماڭا ئۈنچە غەلىتە كۆرۈنمىدى. بىراق ھەل قىلغۇچ پەيتتە قارا، ئاق ئۇرۇقلار بىرى بىلەن گىرە-لىشىپ، شاھمات تاختىسىدىن دۈم چۈشىدىغاندەكلا كۆرۈندى، ئۇرۇقلارنىڭ ھالىغا قاراپ ئىچىم ئاغرىپ قالدى.

مەن بىر ئەقىللىك مۈشۈك بولغاچ، ياندا كۆرۈپ تەپەككۈر قىلدىم: شاھماتنى ئادەم ئىجاد قىلغان. ئىنسانلارنىڭ قىزىقىدىكى شى شاھمات ئويناشتا ئەكس ئەتسە، ئۇنداقتا شاھمات ئۇرۇقىنىڭ ئالدىغا مېڭىشى ۋە چېكىنىشى ئىنساننىڭ ماھىيىتىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. ئىنسانلارنىڭ ئۆزىگە تەۋە جايىنى ئىگىلەش ئۇ-

چۈن كەڭرى دۇنيانى تارايتىۋەتكەنلىكىنى جەزملەشتۈرمەي بولمايدۇ. ئىنسانلار ئۆزلىرى ئىگىلىگەن دائىرىدىن بىر قەدەم نېرى كەتمەي ئۆزىنى ئۆزى بۇرۇقتۇرما قىلىۋېتىدىكەن. گەپ-نىڭ قىسقىسى، ئىنسانلارنى «ئۆزىگە ئۆزى خاپىلىق تاپقۇچىلار» دېسەك ئاشۇرۇۋەتكەن بولمايمىز.

كۆرەڭلەپ يۈرىدىغان مېتى بىلەن جانابىي ياڭى بۈگۈن نې-مىلەرنى خىيال قىلدىكىنتاڭ، تام ئىشكاپتىن كونا شاھماتنى ئېلىپ، ئادەمنى تەرلىتىپ، ھېچ ھالىنى قويمىدىغان بۇ بىمەنە ئويۇننى يەنە باشلىدى. ئۇلار شاھماتتىكى رەقىبلەردىن ئىدى. باشلىنىشىدا ئۇلار قوللىنىش ئۇچىدا ئويىناپ قويدى. شاھمات تاخ-تىسىدىكى ئاق-قارا ئۇرۇقلار ئەر كىن ئۇسسۇلغا چۈشتى. شاھ-مات تاختىسىنىڭ چوڭلۇقى تايىنلىق ئىدى. ئۇرۇق كاتەككە چۈشسە، تىك-توغرىسىغا كاتەكتىن بىرى ئازلايتتى. شۇڭا ھەر-قانچە كۆرەڭلىگەن بىلەنمۇ، ھەر قانچە زىغىرلاپ كەتكەن تەقدىر-دىمۇ، يەنىلا قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالاتتى، بۇ تەبىئىي ئەھ-ۋال. ئىككىسى ئەسلىدە كۆرەڭلىگەن ئىدى، ئەمدىلىكتە ئۇرۇقنى كاتەكچە ئىچىگە قانداق قويۇش ھەققىدە باش قاتۇرۇۋاتاتتى، بۇنداق ئىسسىق كۈندە ئۇلار غىمۇ ئاسان ئەمەس. مياۋ!

— مېتى ئەپەندىم! بەك ۋەھشىلىشىپ كەتتىڭىزمۇ - قانداق؟ نەدىمۇ ئۇنداق ئويناش قاندىسى بولسۇن؟
— ئېھتىمال مەندەك تەركىدۇنيا ئادەمگە بۇ قائىدە چۈش-مەسلىكى مۇمكىن. لېكىن «توبودو» ئېقىمىدىكىلەر مۇشۇ قا-ئىدىگە چۈشۈرۈپ ئويىنايدۇ، بۇنىڭغا نېمە ئامال؟— دېدى مېتى كۈلۈپ تۇرۇپ.

— بۇنداق ئوينىسىڭىز، سىزگە ئۆتتۈرۈشتىن باشقا يول

يوق!

— شۇنداقمۇ؟ ئۇنداقتا سىناپ باقايلى! — دېدى مېتى پەرۋاسزلا.

— ۋاي، ئوبدان، ئەمىسە سىزگە ياخشىراق قاراپ قويماي.
— ۋوي، دېگەندەك يامانكەنسىز! مەن تېخى سىزنى كۆرمىدىمكىن دەپتىمەن. مەن مۇنداق ماڭاي، ئەمدى قانداق قىلىدىسىز كىنتاڭ؟

— ھېچ گەپ يوق..... چاتاق بولدى، مەن ئۇلارنى ئايدىرىۋېتەي.

— ھوي، چاتاق بولدى، چاتاق بولدى! بۇنداق ئايرىسىڭىز ئۆلىدۇ. چاقچاق قىلماڭ، مەن بىر قەدەم چېكىنەي.
— دەسلەپتىلا ئەسكەرتتىمغۇ؟ بۇ جايغا كىرسىڭىز بولمايدۇ دەپ.

— بولدى - بولدى! كەچۈرۈڭ، ماۋۇ ئاق ئۇرۇقنى نېرى ئېلىڭ.

— قايسىسىنى دەيدىغانسىز؟
— يېنىدىكى ئاۋۇ ئاق ئۇرۇقنىمۇ ئېلىۋېتىڭ.
— يۈزىڭىز ئەجەب قېلىنكەن.
— سىز ئاۋۇ قارا ئۇرۇقنى كۆرۈپ قالدىڭىزما؟ ئىككىيلەن بايا كېلىشكەنغۇ! قۇرۇق گەپ قىلماي، ئاۋۇ ئۇرۇقنى نېرى تارتىڭ! بۇ ھايات - ماماتقا چېتىشلىق مۇھىم ئۆتكەل.
— ماڭا بۇ گەپلەر ئاقمايدۇ!
— ئاڭلىمىسىڭىز ئاڭلىماڭ، لېكىن ئاۋۇ ئۇرۇقنى ئېلىۋېتىڭ!

— سىز ئالتە قېتىم يېنىۋالدىڭىز.
— ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتىڭىز ئەجەب ياخشىكەن. ئەمدى تېخىمۇ نەس باسىدىغان بولدى، سىزنى ئاۋۇ ئۇرۇقنى نېرى يۆت.

كەڭ دەۋاتمەن. ئەجەب جاھىلكەنسىز. ئولتۇرۇپ كەتكىنىڭىز -
گە قاراك، ئەۋلىيادەك. بالدۇرراق خەتەردىن قۇتۇلمامسىز؟ بۇئا -
دەتتىكى ئويناش ئۇسسۇلىڭىز بىلەن ماڭا تەڭ كېلەلمەيتىڭىز؟

— بۇ ئۇرۇقنى يېۋەتمەسەم يېڭىلىپ قالمەن.

— يېڭىش - يېڭىلىش سىز ئۈچۈن ھېچ گەپ ئەمەستىغۇ؟

— يەڭسەم - يېڭىلىسەم كارايتى چاغلىق، لېكىن سىز

ئۆتسىڭىز خۇش بولۇپمۇ كەتمەيمەن.

— مانا ئۆتتۈم، قالتىس! باھار شامىلىدىكى چاقماق!

— باھار شامىلىدىكى چاقماق ئەمەس، چاقماق ئىچىدىكى

باھار شامىلى، ئالماشتۇرۇپ قويدىڭىز.

— ھا - ھا - ھا! مەن سىزنىڭ بۇنداق ھالىتىڭىزنى

كۆرمەپتىكەنمەن، باشقا گېپىم يوق، ئۇرۇقنى خاتا مېڭىپ

قويۇپتىمەن.

— ھايات - ماماتلىق جەڭدە كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە يېڭىل -

گىنىڭىزگە تەن بەردىڭىزمۇ؟

— ئامتابا! - دېدى مېتى چاۋاك چالغاج، «پاق» قىلىپ بىر

ئۇرۇقنى قويدى.

مېتى بىلەن ياڭى يېڭىش - يېڭىلىش توغرىسىدا تالاش -

تارتىش قىلىپ، بىر - بىرىگە زادىلا گەپ بەرمەيۋاتاتتى. مېھمان -

خانانىڭ ئالدىدا جانابىي كانىپىزى بىلەن سىكارىزى قاتار ئول -

تۇرۇشاتتى. ئۇلارنىڭ يېنىدا چىرايى زەپىران غوجايىنىم ئولتۇ -

راتتى. كانىپىزىنىڭ ئالدىدا قۇرۇتۇلغان، لېكىن ھېچ نەرسىگە

ئورالمىغان ئۆچ تال بېلىق تۇراتتى، بۇ ھەقىقەتەن ئاز ئۇچرايدى -

غان ئىش ئىدى. مياۋ، قۇرۇتۇلغان بېلىق!

— راستىنى دېسەم، مەن يۇرتۇمغا بېرىپ كەلگىلى تۆت

كۈن بولدى. ئىشلار ئاۋۇپ كېتىپ، ۋاقتىدا كېلىپ بولالمىدىم.

— كېلىشكە ئالدىرمىسىڭىزمۇ بولاتتى، — دېدى غوجايىن
سوغۇقلا.

— ئالدىرمىسام بولمايدۇ، بۇ نازۇ نېمەتلەرگە سىلەرنى ئې-
غىز تەگسۇن دېدىم.

— بۇ ناتسوموكىنىڭ قۇرۇتۇلغان بېلىقىمۇ؟

— شۇنداق، يۇرتۇمنىڭ داڭلىق مەھسۇلاتى.

— داڭلىق؟ توكيودىمۇ كۆرگەندەك قىلغان! — دېدى غو-

جايىن ئەڭ يوغان بىر تال بېلىقنى بۇرنىغا يېقىن ئەكېلىپ
پۇرىغاچ.

— ئۇنىڭ ئوبدان - ناچارلىقىنى پۇراپ بىلگىلى بولمايدۇ.

بېشى يوغانراقكەن، بۇ بەلكىم داڭلىق بولۇشىدىكى بىر

ئارنۇقچىلىق بولسا كېرەك؟ ھەي غوجايىن ئازراقمۇ چۈشەنمەي-
دۇ، ئۇنىڭدىن كۆرە ماڭىلا سوۋغا قىلسا بولماسمىدى!

— تېتىپ كۆرىڭە.

— تېتىپ كۆرۈشىڭىز تېتىپ كۆرەرمەن، لېكىن بۇ بې-

لىقنىڭ نېمىشقا بېشى يوق.

— شۇڭا ئەنسىرەپ بۇرۇنراق ئەكەلدىم.

— نېمىشقا؟

— نېمىشقا دەمسىز؟ چاشقان يېۋاپتۇ.

— چاشقان يەپ قويغان نەرسىنى يېسە، خولپرا كېسىلى

بولۇپ قالىدىغان گەپ.

— نەدىكى گەپنى قىلىدىكەنسىز، كېرەك يوق! چاشقان

ئازراق چىشلەپ قويغان بىلەن زەھەرلىنىپ قالمايسىز.

— چاشقان نەدە چىشلىۋاپتۇ؟

— كېمىدە.

— كېمىدە؟ بۇ نېمە گەپ ئەمدى؟

— قويدىغان يەر تاپالماي ئىسكىرىپىكا بىلەن بىر تاغارغا ساپتۇق، شۇ كۈنى كەچتىلا كېمىدە چاشقانغا يەم بولۇپ، مۇ- شۇنداق پۇچۇق بولۇپ قاپتۇ.

— چاشقان دېگەن تەنتەك كېمىگە چىقىۋالسا ئالدىغا كەل- گەننى يەۋبىرىدىكەن، — دېدى غوجايىن قۇرۇتۇلغان ناتسوموكى بېلىقىغا قارىغاچ، كىشى چۈشەنمەيدىغان گەپنى قىلىپ.

— چاشقان نەگىلا بارسا تەنتەكلىكىنى قىلىدۇ. مەن بې- لىقىنى ئۆيۈمگە ئاپارساممۇ يەنە يەپ بېقىپتۇ. ئىشنىڭ چاتاقلى- قىنى بېلىپ، ئۇنى كېچىدە قوينۇمغا سېلىپ ياتتىم.

— مەينەت بولۇپ كەتمەمدۇ؟

— شۇڭا ئۇنى يېيىشتىن بۇرۇن يۇيۇش كېرەك.

— ئۇنى يۇغان بىلەنلا پاكىز بولۇپ قالمايدۇ.

— ئۇنى تۈز سۈيىگە چىلاپ قويۇپ، راۋرۇس قىرىپ يۇغاندا ئاندىن پاكىز بولار.

— ئۇنداقتا ئىسكىرىپىكىنىمۇ قۇچاقلاپ ياتتىڭىزما؟

— ياق، ئىسكىرىپىكا بەك چوڭ بولغاچ قۇچاقلاپ ياتقىلى بولمىدى.

بۇنى ئاڭلاپ يىراقتا تۇرغان مېتى ئەپەندىمۇ گەپكە قوشۇق سېلىپ، يۇقىرى ئاۋازدا:

— نېمە؟ «ئىسكىرىپىكىنى قۇچاقلاپ ئۇخلاش» دېدىڭىزما؟ «پىپانى قۇچاقلاپ ئۇخلاش!» نېمىدېگەن پەيزى كۆرۈنۈش، — دېدى.

— گەپكە ئارىلاشماي، شاھمات ئوينىڭ. يەنە ئۇتتۇرۇپ يۈر- مەڭ، — دېدى غوجايىن مېتىنى ئەسكەرتىپ.

— مېنىڭ ئۇتۇش - ئۇتتۇرۇشۇم بىلەن كارىڭىز بولمى- سۇن، ئىشقىلىپ قارشى تەرەپ ھازىر قازاندىكى بېلىق، پۈت -

قولى مىدىرلىيالمىدۇ. شۇڭا، ئىچىم پۇشۇپ گەپكە قوشۇق سېلىپ قويدۇم، — دېدى مېتى پەرۋاسزلا.

ئۇنىڭ شاھماتچى دوستى ياڭى سەل ھاياجانلىنىپ قالدى بولغاي، ۋارقىراپ تاشلىدى:

— مېڭىش نۆۋىتى سىزگە كەلدى، سىزگە قاراپ قالدىم.

— ۋاي! سىز مېڭىپ بولغانما!

— مېڭىپ بولدۇم.

— نەگە ماڭدىڭىز؟

— مۇشۇ يەرگە بىر ئاق ئۇرۇق قويدۇم.

— ھە! بۇ قالتىس مېڭىش بوپتۇ. ئۇنداقتا نەگە مېڭىش

كېرەك؟ ئوبدان يول تاپالمايمەنغۇ؟ سىز بىر ئۇرۇقنى قويۇڭ، نە- گە قويسىڭىز بولۇۋېرىدۇ.

— نەدە بۇنداق قانداق بار؟

— ھېچكىم بۇنداق مېڭىپ باقمىغان بولسا مەن شۇنداق

ماڭاي! ئەگىلىپ ماۋۇ دوقمۇشقا بىر ئۇرۇق قويماي. كانىپىزى ئە-

پەندىم، سىزنىڭ ئىسكىرىپكىڭىز ئەرزان بولغاچ، چاشقان ئۇنى

چىشلەپ بېقىپتۇ. كېيىنچە ياخشىراقىنى ئالارسىز. ئىتالىيە-

دىن سىزگە 300 يىل بۇرۇن ياسالغىنىنى ئەكەلدۈرۈپ بېرەيمۇ؟

— ئۇنداقتا تارتىمىدىم. پۇلىنى ئۆزىڭىز تۆلىۋېتەرسىز.

— ئۇنداق كونا نەرسە ئېلىشقا ئەرزىمىدۇ؟ — دېدى غوجايىن

مېتىنى سوتلىغاچ.

— ھا - ھا - ھا! كۇسايما ئەپەندىم، مۇشۇنىمۇ بىلمەم.

سىز؟ ئىسكىرىپكا قانچە كونا بولسا شۇنچە ياخشى..... ھەي،

ياڭى ئەپەندىم، نېمە بولدى، ماڭامسىز قانداق؟

— سىزدەك ئەزمە ئادەم بىلەن شاھمات ئويناش بەك ئازابلىق

ئىشكەن. زېھنىنى يىغىپ، كاللىنى ئىشلەتكۈدەك ۋاقتىمۇ

يوق. ئامال قانچە؟ مۇشۇ يەرگە بىر ئۇرۇقنى قويماي.
— ۋاي توۋا! سىز بۇ ئۇرۇقنى يامان يەرگە قويدىڭىز! بەكمۇ
ئەپسۇس! ئاشۇ يەرگە قويمىسىكەن دەپ ئويلاپ، ئىككى ئېغىز
جۆيلۈپ قويغان.
— شۇ، سىز شاھمات ئوينىمايۋاتىسىز، قايمۇقتۇرۇۋاتىدە-
سىز.

— بۇ دېگەن «زامانىمىز مۆتىۋەرلىرى» نىڭ ئويناش ئۇسۇ-
لى دەڭە..... كۇسايما ئەپەندىم ياڭى لىيەنساڭغا بارغان، ئۇ يەردە
چىلىغان سەي يېگەن بولغاچ، نەپسىنىڭ كەينىگە كىرمەيدى-
كەن! راستلا قول قويدۇم! شاھماتنى ئوبدان ئوينىمىغان بىلەن
خېلى يۈرەكلىككەن.

— شۇڭا توخۇ يۈرەكلىك قىلماي ئۇنىڭدىن ئۆگىنىڭ.
غوجايىن تەتۈر قاراي دەپ تۇرۇشىغا، مېتى تىلىنى چىقىد-
رىپ قويدى، ياڭىنىڭ خىيالىغا كىرمىدى بولغاچ، مېتىنى
سۆيلەپ:

— مېڭىش نۆۋىتى سىزگە كەلدى، — دېدى.
— سىز قاچاندىن باشلاپ ئىسكىرىپكا چېلىشنى ئۆگەندە-
گەن؟ مېنىڭمۇ ئۆگىنىش خىيالىم بار ئىدى، ئاڭلىسام ئۆگەندە-
مەك تەسكەن.

— ئادەتتىكى سەۋىيەگە يېتىش تەس ئەمەس، ھەممە ئادەم
ئۆگىنەلەيدۇ.

— ئوخشاش سەنئەت تۈرى بولغاندىكىن، شېئىرغا ئامراق
ئادەم ئۆگەنسە چوقۇم تېز ئۆگىنىپ كېتەلەيدۇ.
— سىزنىڭ ئۆگىنەلىشىڭىزگە گەپ كەتمەيدۇ.

— سىز قاچاندىن باشلاپ ئۆگەندىڭىز؟
— تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ چېغىمىدىن باشلىغان! مەن

ئىلگىرى سىزگە مەكتىپىمىزدە ئىسكىرىپكا دەرسىنىڭ قاچان تەسىس قىلىنغانلىقى ھەققىدە سۆزلەپ بەرگەنمۇ دەيمەن؟

— ياق، سۆزلەپ بەرگەندەك ئەمەس.

— تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپتە ئۆگىنىپلا ئىسكىرىپكىنى چالغۇدەك بولغانما؟

— نەدىكىنى، كېيىن ئۆزۈم تولۇقلاپ ئۆگەنگەن.

— راستتىنلا تالانتلىقكەنسز.

— ئۆزى ئۆگەنگەنلەرنى تالانتلىق دەپ كېتىشكە بولماي.

دو! — دېدى كانىپىزى ئەپەندى رەددىيە بېرىپ.

قارىغاندا كانىپىزى ئەپەندى ئۆزىدىن باشقا ئادەمنى تالانتلىق چاغلىمىسا كېرەك.

— ھېچقىسى يوق. سىز قانداق قىلىپ ئۆز لۈكىڭىزدىن ئۆگەنگەن، مۇشۇ ھەقتە سۆزلەپ بېقىڭە.

— سۆزلەپ بەرسەم بولىدۇ! ئۇنداقتا سۆزلەپ باقاي.

— ھە، سۆزلەڭ!

— ھازىر بەزى ياشلارنىڭ ئىسكىرىپكا قېپىنى كۆتۈرۈپ كوچىدا ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ يۈرۈشى نورمال ئىش. ئۇ

چاغدىكى تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى نەدە تۇرۇپ غەربنىڭ مۇزىكىسىنى ئۆگىنەلەيدۇ دەيسىز؟ بولۇپمۇ بىزنىڭ

مەكتەپ سەھرانىڭ سەھراسىدا بولغاچ، ئاددىي - ساددىلىقنىڭ دەستىدىن چىغ چورۇق كىيىدىغانلارمۇ يوق ئىدى، مەكتەپتە

ئىسكىرىپكا چالالايدىغان بىرمۇ ئادەم يوق ئىدى.....

— ياڭى جانابلىرى! ئاۋۇ يەردە گەپ قىزىپ كەتتى. ئوينىد.

مىزنى ئاستا يىغساق بولارمىكىن.

— يەنە ئىككى - ئۈچ يول قالدۇمۇ؟

— قالسا قالار! ئەرزىمەس جايلارنى سىزگە سوۋغا قىلاي بولدى.

— ئۇنداق دېگىنىڭىز بىلەن ئاخىرىنى چۈشۈرمىسەك بولماس؟

— سىزمۇ بەك زىغىرلاپ كەتتىڭىز، مۇشۇ قول تۈگىسە بولدى قىلايلى..... كاننىزنىڭ گىپى بەك قىزىقارلىق. كەن..... ھېلىقى تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپتە بالىلار يالاڭ ئاياغ مەكتەپكە بارار كەنتۇق.

— ھېچ گەپ يوق!

— ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئوقۇغۇچىلار يالاڭ ئاياغ ھەربىي مەشىق قىلاتتىكەن، پۈتتىكى تېرىسى قېلىنلاپ كېتەتتىكەن.

— يېڭى گەپكەن! كىم شۇنداق دەيدۇ؟

— كىم دېسە دېمەمدۇ! ئاڭلىمىغانما؟ تاماق قاچىسىغا تا- ماق قاچىلاپ، ئۇنى بېلىگە چىگىپ، شۇنى يەيدىكەنتۇق. يېدى دېگەندىن كۆرە غاجىدى دېسەك دۇرۇس ئوخشايدۇ! تاماقنى غاجا- ۋەرسە ئوتتۇرىسىدىن قۇرۇتۇلغان قارىئورۇك چىقار كەنتۇق. ئو- قۇغۇچىلار ئاشۇ قارىئورۇكنى چىقىرىمىز دەپ غاجاپ يەپ بولار- كەن. تازىمۇبىر شوخ بالىلار ئىكەنتۇق! ياڭى جانابلىرى، بۇ ھې- كايە يارىدىمۇ سىزگە؟

— ئاددىي - ساددا ياشاش - ئېسىل خىسلەت.

— ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى ھېكايە بار تېخى! ئاڭلاشلارغا قارىد- غاندا، ئۇ چاغلاردا كۈلدىن يوق ئىكەن. مېنىڭ بىر دوستۇم خىز- مەت بىلەن شۇ يەردە تۇرغان مەزگىلىدە، «ئاي چوققىسى» مار- كىلىق كۈلدىن بىرنى ئالاي دەپ بازارغا چىقىپتۇ، ئۇ بازاردىن كۈلدىن دېگەن نەرسىنىڭ قارىسىنىمۇ تاپالماي بەكلا ھەيران بوپتۇ، سۈرۈشتۈرسە باشقىلار «كۈلدىن دېگەننى قومۇشلۇققا

بېرىپ قومۇشنى كېسىپ ياسىۋالسىلا بولىدۇ، ئۇنى ھەممە ئادەم ياسىيالايدۇ. شۇڭا ئۇنى بازاردىن سېتىۋېلىشنىڭ زۆرۈرى يېتى يوق» دەپتۇ. ياڭى ئەپەندىم، مانا بۇ ئاددىي - ساددا ياشاشتىكى تىدىمىڭ بىر مىسال ئەمەسمۇ؟

— ئۇنىڭ بىلەن نېمە كارىم. بۇ يەرگە بىر ئۇرۇق تولۇقلد-
ۋالسام بولاتتى.

— ئوبدان! تولۇقلاڭ - تولۇقلاڭ - تولۇقلاڭ! ئەمدى تو-
لۇقلاپ بولغانسىز؟ بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھەيران قالدىم. ئاشۇنداق
شارائىتتا ئىسكىرىپكىنى ئۆزلۈكىڭىزدىن ئۆگەنگەنلىكىڭىز -
نى ئاڭلاپ بەكلا ھەيران قالدىم. «چۈنەملىرى» دە «يالغۇز دە -
رەخ ئورمان بولماس» دەيدىغان گەپ بار. كانىپىزى جانابلىرى يا -
پونىيە مىڭجى دەۋرىدىكى چۈ يۈەن بولۇشقا مۇناسىپ.

— مېنىڭ چۈ يۈەنگە ئوخشىغۇم يوق.

— ئۇنداقتا 20 - ئەسىردىكى ۋېتتىغا ئوخشاش! نېمە؟ ئۇ -
رۇقنى ساناپ بېقىڭ دېدىڭىزما؟ سىزمۇ بەك ئاشۇرۇۋەتتىڭىز!
ساناش ھاجەتسىز، مەن يېڭىلىدىم، بۇنىڭدا گەپ يوق.

— بىر نەرسە دېيىش تەس.....

— ياڭى ئەپەندىم، سىز ئاستا سانۇپلىڭ! مەن كانىپىزد -
نىڭ ھېكايىسىنى ئاڭلاي. تالانتلىق ئەر باب ۋېتتى ئەپەندىمنىڭ
ئىسكىرىپكا ئۆگىنىش جەريانىنى ئاڭلىمىسام ئەجدادلىرىمىز -
غا يۈز كېلەلمەيمەن، ماقۇل ئەمەسمە!

ئۇ شۇنداق دېدى - دە، كانىپىزى ئەپەندى تەرەپكە ئۆرۈلۈپ
ئولتۇردى.

ياڭى پۈتۈن زېھنى بىلەن ئاق ئۇرۇق ۋە قارا ئۇرۇقنى كا -
تەكچە ئىچىگە تىزىپ سانغىلى تۇردى.

— يەرلىك ئالاھىدىلىك شۇنداق تۇرسا، ئۇنى ئاز دەپ يۇرت -

تىكى كىشىلەرمۇ بەك جاھىل. كىمكى سەل بوشاڭراق بولسا، ئۇلار «ئۇنداق قىلغانلار باشقا ناھىيەدىكى بالىلارنىڭ ئالدىدا يەرگە قاراپ قالىدۇ» دەيتتى. قالايمىقان جازالاۋەرسە قانداق بولىدۇ، — دېدى كانىپىزى.

— يۇرتىڭىزدىكى ئوقۇغۇچىلارنى راستتىنلا چۈشەنگىلى بولمايدىكەن، نېمىشقا ئۇنداق كۆك رەڭلىك ئىشتان - كۆڭلەك كىيىدىغاندۇ؟ ھەممىسى ئۇنداق كىيىنىۋالسا تېرىسىنى سويۇ- ۋەتكەندەك كۆرۈنىدىكەن. دېڭىز شامىلى ئۇرۇلۇپ تۇرغاچ، ئۇلار - نىڭ رەڭگى قارامتۇل كۆرۈنىدىكەن، ئوغۇل بالىلارغىمۇ ھېچ گەپ ئەمەس، لېكىن قىزلار ئۇنداق قارىداپ كەتسە ئاجايىپ تۇردى- دىكەن ئەمەسمۇ؟

مېتى گەپ باشلىسىلا، گەپنىڭ تېمىسىدىن چەتنەپ كېتەتتى.

— ئاياللارمۇ شۇنداق قارا!

— ئۇلار ياتلىق بولالارمۇ؟

— يۇرتىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى شۇنداق قارا تۇرسا، ئۇلارغا

نېمە ئامال؟

— تولىمۇ ئەپسۇسلاندىم! ئۇلارغا ھېسداشلىق قىلىمەن،

كۈسايما ئەپەندىم!

— رەڭگى قارا بولغان ياخشى! ئەگەر ئاق بولسا، ئەينەكتىن

نېرى كېلەلمەيدۇ، ئۇ چاغدا ئىشتىن چاتاق چىقىدۇ، بولۇپمۇ ئا-

ياللارغا بولۇپ بېرىدۇ! — دېدى غوجايىن ئۇھ تارتىپ.

— ئەگەر سەھرادىكى ھەممەيلەننىڭ تېرىسى قارا بولسا

ئۇلار قارىلىقىدىن پەخىرلەنمەسمۇ؟ — دېدى ياڭى.

— ئىشقىلىپ ئاياللارنىڭ ھەممىسى قاملاشمىغان بىرىپ-

مىلەر! — دېدى غوجايىن گەپ قىستۇرۇپ.

مېتى بىر تەرەپتىن كۈلگەچ، بىر تەرەپتىن غوجايىنغا قاراپ:

— بۇنداق گەپ قىلسىڭىز يەڭگەمنى رەنجىتىپ قويسىز جۈمۈ! — دېدى.

— نەدىكىنى، ھېچ گەپ يوق.

— ئۇ ئۆيدە يوقمۇ؟

— بايا بالىلارنى ئېلىپ چىقىپ كەتكەن.

— نېمانداق جىمىپ كەتتىكىن دەيمەن. قەيەرگە كەتتى؟

— بىلىمىدىم، كۆڭلىنى خۇش قىلىپ، چۆرگۈلەپ كىرسە كېرەك.

— كۆڭلى خۇش بولسا قايتىپ كىرەمدۇ؟

— شۇنداق. سىز ھازىرغىچە بويتاق، بۇ نېمىدېگەن ياخشى!

بۇ گەپ سىكارزېنىڭ زىتىغا تەگدى، لېكىن كاننىپىزى خۇ-

شال ئىدى.

— خوتۇن ئالغانلار مۇشۇ گەپنى قىلىشقا ئامراقكەن. شۇند-

داقمۇ، ياگى ئەپەندىم! سىزمۇ ئېھتىمال «خوتۇن ئالسام قانداق

قىلارمەن؟» دەپ قايغۇرۇۋاتقانسىز؟ — دېدى مېتى.

— ئالدىرىمال! تۆت يەردە ئالتە يىگىرمە تۆت، يىگىرمە

بەش، يىگىرمە ئالتە، يىگىرمە يەتتە. تازا توغرا بولمىدى، بۇ يەر-

دە 46 كۆز بار. سىزنى كۆپرەك ئۇنۇشنى ئويلىغان، لېكىن قاتار

قىلىپ قارىسام، 18 ئۇرۇق كەم ئىكەن. بۇ نېمە ئىش ئەمدى؟

ياگى ئۆزى بىلەن ئۆزى ئۇرۇقلارنى بىر - بىرلەپ ساناۋاتاتتى.

— خوتۇن ئالغاندىن كېيىن غېمىڭىز كۆپىيىپ كەتتى

دەۋاتىمەن.

— ھا - ھا - ھا! ئۇنداقمۇ ئەمەس. خوتۇنۇم ماڭا شۇنداق

ئامراق.

— ئۇنداقتا، پەرزىم خاتا كەن. ياگى باشقىلارغا زادىلا ئوخ-
شمايدۇ، — دېدى كاننېزى ئەپەندى گەپنىڭ تېمىسىنى ئۇنىڭ
خوتۇنغا يۆتكەپ.

— پەقەت كاننېزى ئەپەندىلا بۇنداق مىساللارنى كەلتۈرۈپ
بېرەلەيدۇ!

سىكارزې ئەپەندى يەنىلا ناھايىتى ئەستايىدىللىق بىلەن
مېتى ئەپەندىگە قاراپ:

— مەنمۇ كاننېزى ئەپەندىنىڭ پىكىرىگە قوشۇلمەن. مې-
نىڭ قارىشىمچە، ئادەم مۇنداق ئىككى يولغا جەزمەن دۇچ كېلىد-
دۇ: بىرى سەنئەت، بىرى مۇھەببەت. ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدىكى
مۇھەببەتمۇ ئۇنىڭ مەلۇم بىر تەرىپى، شۇڭا چوقۇم توي قىلىپ
بەختكە ئېرىشىش كېرەك، ئۇنداق بولمايدىكەن، تەقدىرگە ئا-
سىيلىق قىلغان بولىدۇ..... شۇنداق ئەمەسمۇ؟ مېتى ئەپەندىم!
— ئالامەت گەپ بولدى! مەندەك ئادەملەر ئۇ خىل چەككە يې-
تىپ بولالمايدۇ.

— ئومۇمەن، بىزدەك بويتاقلار سەنئەتكە يېقىنراق تۇرۇپ،
ئۆزىمىزگە يول ئاچمىساق بولمايدۇ، ئۇنداق بولمايدىكەن، ھاياتتا
ھېچبىر مەنە بولمايدۇ. شۇڭا، مەن ئالدى بىلەن ئىسكىرىپىكا ئۆ-
گىنىشىنى توغرا تاپتىم، شۇڭا بايا كاننېزى ئەپەندىگە ئىسكى-
رىپىكا ئۆگىنىش تەجرىبىسىنى سۆزلەپ بېرىڭ دېگەندىم.

— شۇنداق - شۇنداق! ئەمدى «ئۇپىتى ئەپەندىم» دىن ئىس-
كىرىپىكا ھەققىدە ھېكايە ئاڭلايلى. ھوي سۆزلەڭ! ئەمدى گېپىد-
ئىزنى بۆلمەيمىز، — دېدى مېتى گېپىنى يىغىشتۇرۇپ.

بۇ چاغدا ياگى ئەپەندىمۇ ئۇرۇقلارنى ساناپ بولۇپ، سىكار-
زې ئەپەندىگە قاراپ قايناپ كەتتى:

— ئىلگىرىلەش يولىنى ئىسكىرىپىكا ئۆگىنىش ئارقىلىق

ئاچقىلى بولمايدۇ. ئۇ پەقەتلا ئويۇننىڭ ئورنىدىكى ئىش، ئالەم-
نىڭ سىرىنى يېشەلسە، ئاندىن قايىل قىلارلىق ئىش بولىدۇ.
ياكى خېلى سۆزلىگەن بولسىمۇ، سىكارزىنىڭ لۇغىتىدە
«خىجىل بولۇش» دەيدىغان سۆز بولمىغاچقا، ئۇنىڭ گەپلىرى
سىكارزىغا ئانچە تەسىر قىلىپمۇ كەتمىدى.

— ھە؟ ئېھتىمال ئېيتقانلىرىڭىز توغرىدۇ. لېكىن مەن
ئويلايمەن، سەنئەت ئىنسانلار يېتىدىغان ئەڭ يۇقىرى چەك، شۇ-
ئا ھەرگىز ۋاز كەچمەيمەن!

— ۋاز كەچمىسىڭىز، ئۇنداقتا ئۈمىد باغلىغان ئىسكىرىپ-
كىڭىز ھەققىدە تەجرىبەمنى سۆزلەپ بېرەي! بايا دەپ ئۆت-
كىنىمدەك. مەن ئىسكىرىپكا ئۆگىنىش جەريانىدا كۆپ جاپالار-
نى تارتقان. ئالدى بىلەن ئىسكىرىپكا ئېلىشتا بېشىم كۆپ قات-
قان، — دەپدى كاننېزى.

— تەسەۋۋۇر قىلالايمەن، چىخ ئاياغ كىيەلمىگەن يەردە، نە-
دىمۇ ئىسكىرىپكا ئالغۇدەك مادار دەيسىز؟

— ئىسكىرىپكا ئالغۇدەك پۇلىنغۇ يىغقاندىم، لېكىن شۇ
ئالالمىغان.

— نېمىشقا؟

— يۈرتۈم كىچىكلا بىر يەر ئىدى، ئىسكىرىپكىنى ئالغان
تەقدىردىمۇ، بىردەمدىلا كۆزگە چېلىقىدىغان گەپ، باشقىلار باي-
قاپلا قالسا «نوچىلىشىپ كەتتى» دەپ، تاياق يەيدىغان گەپ.

— شۇنداق، ئەلمىساقتىن باشلاپ تالانتلىقلار زىيانكەش-
لىككە ئۇچراپ كەلگەن! — دەپدى سىكارزى ھېسداشلىق قىلىپ.
— تالانتلىق؟ مېنى ھەرگىز ئۇنداق ئاتىماڭ! شۇندىن كې-
يىن مەن ھەر كۈنى سىرتقا سەيلە قىلغىلى چىقىدىغان بولىدۇم،
ئىسكىرىپكا ساتىدىغان دۇكان ئالدىدىن ئۆتكەندە «ئالالمىغان بول-

سام نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى، ئىسكىرىپكىنى باغرىغا باس -
سام قانداق بولۇپ كېتەر مەن - ھە! مەندىمۇ بىرسى بولسا بول -
ماسمۇ!» دەپ ئويلاپ كېتەتتىم.

— چۈشىنىشكە بولىدۇ، — دېدى مېتى.

— شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ يولدىن ئازغانلىق - تە،
بۇ، — دېدى غوجايىن.

— تالانت ئىگىسى - دە! — دېدى سىكارزې كاننېزنى
ماختاپ.

پەقەت ياڭى ئەپەندىلا ئۇلارنىڭ گېپىگە قىلچە پەرۋا قىل -
ماي بۇرۇتىنى سىلاپ ئولتۇردى.

— ئاشۇنداق كىچىك يەردىمۇ ئىسكىرىپكا بارمۇ؟ دەپ ئى -
شەنمەسلىكىڭلار مۇمكىن. لېكىن ئويلاپ باقسا ئىشەنمىگۈدەك
ئىشىمۇ ئەمەسكەن. نېمىشقا دېگەندە، ئۇ يەردىمۇ قىزلار مەكتىپى
بار. ئىسكىرىپكا دەرس قاتارىدا ئۆتۈلگەچكە، قىز ئوقۇغۇچىلار
كۈندە مەشىق قىلاتتى، شۇڭا ئىسكىرىپكىنىڭ بولۇشى تەبى -
ئىي. باشقىلارنىڭ ئېيتىشىچە، ياخشى ياسالغان ئىسكىرىپكا -
لار يوقمىش، پەقەت ئىسكىرىپكا ئېتى بارلىرى بارمىش. شۇڭا
دۇكاندا ئىككى - ئۈچ ئىسكىرىپكىنى بىر قىلىپ باغلاپ، ئى -
شككە ئېسىپ قوياتتى، بەزىدە ئايلىنىپ دۇكان ئالدىدىن ئۆتۈپ
قالسام، شامال چىققاچمۇ ياكى قولۇم تېگىپ كەتكەچمۇ، ئەيتا -
ۋۇر، ئاۋاز چىقىپ كېتەتتى. ئۇ خىل ئاۋازنى ئاڭلىسام، يۈرىكىم
پۇچىلىنىپ كېتەتتى، نېمە قىلىشىمنى بىلەلمەي قالاتتىم.

— ئۇنداق بولسا خەتەرلىككەن! بەزىلەر سۇنى كۆرسە ئەسە -

بىلىشىپ كېتىدىكەن، بەزىلەر ئادەمنى كۆرسە نېرۋىسى ئۆر -
لەيدىكەن..... سىز ۋىتتى بولغاچ «ئىسكىرىپكا سارنغى» ئى -
كەنسىز - دە؟ — دېدى مېتى زاڭلىق ئارىلاش.

— ياق، ئەگەر ئۇنداق ھېسسىياتقا كەلمىسە، ھەرگىزمۇ سەنئەتكار بولالمايدۇ، تالانت ئىگىسى بولغىنى بىكار ئەمەس! — دېدى سىكارزې ھاياجانلىنىپ.

— ئېھتىمال راستتىنلا ساراڭ بولغان ئوخشىمەن. ئۇ ئاۋاز ھەقىقەتەن قالتىس ئىدى! بۈگۈنگە قەدەر نۇرغۇن مۇزىكا چاپتەنمەن، لېكىن ئۇنداق يېقىملىق ئاۋازنى چىقىرىۋالدىم. ھەي، نېمە دەپسەم بولار؟ تىل بىلەن ئىپادىلەشكە ئاجىز مەن، — دېدى كانىپزى.

— ئۇ شۇنچە يېقىملىق ئىدى؟ — دېدى ياگى ياسالمىلىق بىلەن گەپ قىستۇرۇپ.

لېكىن ئۇنىڭ سۆزىگە ھېچكىم قۇلاق سالمىدى.

— مەن كۈندە سەيلە قىلىپ، ئۇ دۇكاننىڭ ئالدىدىن ئۆتەتتىم، پەقەت ئۈچ قېتىم شۇنداق ئاۋازنى ئاڭلىغان، ئۈچىنچى قېتىم ئاڭلىغاندا «ئىسكىرىپىكىنى زادى ئالماي قويمايمەن» دەپ ئويلىدىم. يۇرتداشلار مەيلى ئەيىبلەسۇن، مەيلى كەمسىتسۇن، بېشىمغا نېمە بالا كەلسۇن، خاتا قىلدىڭ دەپ ھەيدىلىپ كېتەتتىم. — مانا بۇ تالانت ئىگىسىنىڭ جاسارىتى! ئەگەر تالانت ئىدى.

گىمىسى بولمىغان بولسا، ئىسكىرىپىكىغا بۇنداق ئاشىق بولمىغان بولاتتى. سىزگە ھەۋىسىم كېلىۋاتىدۇ. بىر يىلدىن بېرى، مەنمۇ ئۆزۈمدە شۇنداق قىزىقىشنىڭ بولۇشىنى ئۈمىد قىلدىم، لېكىن ھەممە ئىش ئارزۇ قىلغاندەك بولمايدىكەن. مۇزىكا كېچەلىكىنى پۈتۈن دىققىتىم بىلەن كۆرسەتمەيمۇ، داۋاملىق كەيپىم ئۆچۈپ كېتىدۇ، — دېدى سىكارزې خۇشامەت قىلىپ.

— كەيپىڭىز ئۇچقىنى ياخشى بوپتۇ! ھازىر ئۆزۈمنى بېسىۋېلىپ چۈشەندۈرگىنىم بىلەن، ئەينى چاغدىكى ئىشلارنى

ئويلاشقا پېتىنالمىمەن..... كېيىن ساراڭلىق قىلىپ يۈرۈپ
ئىسكىرىپكىنى ئالدىم، — دېدى كاننېزى.

— قانداق ئالدىڭىز؟

— ئۇ 11 - ئاي مەزگىلى بولۇپ، تىەنچو بايرىمىنىڭ ھارپىدە.
سى ئىدى، يۈرتداشلار «ئارىشاڭغا چۈشمىز» دەپ سىرتتا قوزدە.
غىلى كېتىشتى، يېزىدا بىرمۇ ئادەم قالمىدى. مەن ئاغرىپ قالدە.
خاننى باھانە قىلىپ، مەكتەپكىمۇ بارماي ئۆيدە ئارام ئالدىم. كا.
رېۋاتتا ياتقىنىم بىلەن ئەس - خىيالىم «يۈرتداشلارنىڭ يوقىدا
ئىسكىرىپكىنى ئېلىۋالسام نەقەدەر ياخشى بولاتتى - ھە» دەپ
ئويلايتتىم.

— يالغاندىن ئاغرىپ دەرسكىمۇ بارمىدىم دەڭ، — دېدى
غوجايىن.

— شۇنداق، توغرا دېدىڭىز!، — دېدى كاننېزى.

— مانا، تالانت ئىگىسىگە ئوخشىغان دېگەن شۇ! — دېدى
سىكارزى ئۇنى ماختاپ.

— بېشىمنى يوقىدىن چىقارسام، كۈن تېخى ئېگىزلىدە.
مەپتۇ، ساقلاپ زېرىكتىم. ئامال يوق بېشىمنى يەنە تىقىۋېلىپ،
كۆزۈمنى يۈمۈپ ساقلىدىم. لېكىن يەنىلا تاقەت قىلالىدىم.
يەنە بېشىمنى چىقىرىپ قارىسام، كۈز ئاپتىپى ئالتە چى ئېگىز -
لىكتىكى قەغەز ئېكرانغا چۈشۈپتۇ، ئەتراپ قىزىپ كېتىپتۇ.
ئوتتەك ئاپتاپ ئەرۋاھىمنى ئۇچۇردى. بۇ چاغدا قەغەز ئېكراندا
كىچىك بىر قارا كۆلەڭگە كۆرۈندى، كۈز شامىلىدا توختىماي
پۇلاڭلاۋاتاتتى، — دېدى كاننېزى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ.

— كىچىك قارا كۆلەڭگە، نېمىكەن ئۆزى؟ — دېدى غوجايىن.

— ئەسلىدە لەمپىگە ئېسىپ قويۇلغان، پوستىنى ئېلىدە.

ۋەتكەن ئەبنۇس ئىكەن.

— ھە، كېيىنچۇ؟

— ئامالسز كارىۋاتتىن چۈشۈپ، قەغەز ئېكرانىنى ئېچىپ، لەمپىگە ئېسىقلىق ئەبنۇسنى يېۋەتتىم.

— تاتلىقمىكەن؟— دېدى غوجايىن كىچىك بالدەك.

— ئۇ يەرنىڭ ئەبنۇسى تاتلىق. ئۇنداق ئەبنۇسنى توكيودىن تاپقىلى بولمايدۇ.

— ئەبنۇسنىڭ گېپىنى قويۇپ تۇرايلى، كېيىن قانداق بولدى؟— دېدى سىكارزى ئالدېرتىپ.

— ئارقىدىن يەنە يوتقانغا كىرىپ، كۆزۈمنى يۇمۇپ ياتتىم، بۇدساتۋادىن تېزرەك كەچ بولۇشنى تىلىدىم. 3 — 4 سائەت ئۆت-كەندىن كېيىن، «ئەمدىغۇ كەچ بولغاندۇ!» دەپ بېشىمنى چىقار-سام، كۈز ئاپتىپى ئالتە چى ئېگىزلىكتىكى قەغەز ئېكرانغا چۈ-شۈپ قىزدۇرۇۋېتىپتۇ، ئۈستى تەرەپتە كىچىك بىر قارا كۆلەڭ-گە لىڭشىپ تۇرۇپتۇ.

— بۇ يەرنى ئاڭلاپ بولغان.

— نەچچە قېتىم شۇنداق بولغان، كېيىن مەن كارىۋاتتىن چۈشۈپ، قەغەز ئېكرانىنى ئېچىپ، ئەبنۇستىن بىرنى يەپ، يەنە يوتقانغا بېشىمنى تىقىپ بۇدساتۋادىن «تېزرەك كەچ كىرسۇن» دەپ تىلىدىم.

— يەنە تەكرارلىدىڭىزغۇ؟— دېدى غوجايىن تېرىكىپ.

— ۋاي، ئەپەندىم، ئالدۇراڭغۇلۇق قىلماي ئاخىرنى ئاڭلاڭ!
ئاخىر 3 — 4 سائەت يوتقاندىن چىقمىدىم. ئەمدى بولغاندۇ؟ دەپ بېشىمنى كۆتۈرسەم، كۈز ئاپتىپى ئالتە چى ئېگىزلىكتىكى قەغەز ئېكرانغا چۈشۈپتۇ، ئۈستى تەرەپتە ئىنچىكە بىر قارا كۆلەڭگە لەپەڭشىپ تۇرۇپتۇ.

— نېمانداق بىر گەپنى تەكرارلاۋېرىسىز؟— دېدى

غوجايىن قايىقىنى تۇرۇپ.

— ئاندىن كارىۋاتتىن چۈشۈپ قەغەز ئېكرانى ئېچىپ،
لەمپىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئەبنۇستىن بىرنى يېدىم.....
— توختىماي ئەبنۇس يەپ زېرىكىمىدىڭىزمۇ؟ نېمىدېگەن
تۈگىمىگەن گەپ بۇ؟

— مېنىڭمۇ ئىچىم سىقىلىپ كەتتى!
— ئاڭلىغان ئادەمنىڭ ئىچى سىزنىڭكىدىنمۇ بەك سىقىد-
لىدىكەن! شۇنچىلا ئەبنۇسنى قانداق سىڭدۈرگەنسز؟
— بۇنداق ئالدىراقسانلىق قىلسىڭىز بۇ ھېكايىنى سۆز-
لىگىلى بولمايدۇ، ئەجەب تېرىكتىم!
— ئاڭلىغان ئادەم تېرىكىدىكەن! — دېدى سىكارزى
خىڭىلداپ.

— ھەر قايسىلىرىنىڭ ئىچى سىقىلغان بولسا، ماڭىمۇ ئا-
مال يوق. گەپنىڭ پوسكاللىسىنى دەي. شۇنداق قىلىپ، ئەب-
نۇسنى يەپ بولۇپ يوتقانغا كىردىم، يوتقاندىن چىقىپ يەنە يېدىم،
ئاخىر لەمپىنىڭ ئاستىدىكى ئەبنۇسلارنى يەپ تۈگەتتىم، — دېدى
كاننىزى.

— ھەممىنى يەپ تۈگەتكەن بولسىڭىز، قۇياشمۇ پاتقاندى؟
— نەدە ئۇنداق ئاسان پاتىدۇ دەيسىز. ئەڭ ئاخىرقى بىرنى
يەپ بولۇپ «ئەمدى پېتىپ قالغاندۇ» دەپ بېشىمنى كۆتۈرسەم،
قۇياش نۇرى يەنىلا شۇ ئالتە چى ئېگىزلىكتىكى قەغەز ئېكرانغا
چۈشۈپ تۇرماسمۇ.....

— ئاھ، تەڭرىم! قۇمدەك گەپكەنغۇ بۇ؟
— ئۆزۈممۇ مۇشۇ گەپلەرنى سۆزلەۋېتىپ، تېرىكىپ ئۆلەي
دەپ قالدىم.

— جۈرئەت قىلسا ئەمەلگە ئاشمايدىغان ئىش يوق. ئەگەر

باشقىلار دەخلى قىلمىسا، ئېھتىمال ئەتە ئەتىگەنگىچە مۇشۇ گەپنى تەكرارلايدىغان ئوخشايسىز! ئىسكىرىپكىنى زادى قانداق چاغدا ئالدىڭىز؟ — دېدى مېتىمۇ تېرىكىپ.

پەقەت ياڭىلا خاتىرجەم ئولتۇراتتى، ئەتە ئەتىگەنگىچە سۆزلەمدۇ، ئۆگۈنلۈككە ئەتىگەنگىچە سۆزلەمدۇ، كۈزنىڭ قىزىق ئاپتېپىنى سۆزلەمدۇ؟ ئىشقىلىپ، نېمىلا سۆزلىسە ئۇنىڭ خىيالىغا كىرىپ چىقىدىغاندەك قىلمايتتى.

— قاچان ئالدىڭىز دېدىڭىزما؟ كەچ كىرىسلا ئالغىلى باردىمەن، دەپ ئويلىغان. ئەپسۇسلىنارلىقى، شۇنچە ئۇزاق يېتىپ، بېشىمنى كۆتۈرسەم ئاپتاپ چاقناپ..... ھەي، شۇ چاغدىكى ھەسرىتىمنى ئويلىسام، ھازىرقى خاپىلىقلار ھېچ گەپ ئەمەس. كەن. ئەڭ ئاخىرقى بىر تال ئەبنۇسنى يەپ بولۇپ قارىساممۇ، قۇياش يەنىلا پاتماپتۇ، كۆڭلۈم شۇنداق يېرىم بولدى. سىكارزې ئەپەندىم، ئۆزۈمنى بىچارە ھېس قىلىپ يىغلاپ كەتتىم، — دېدى كاننېزى.

— ئېھتىمال شۇنداق بولغاندۇ، سەنئەتكارلار ھېسسىيات-چان كېلىدۇ. كۆپ ياش تۆكۈپسىز، ھېسداشلىق قىلىمەن. لېكىن گەپنى بەك ئۇزارتقۇزمەڭ!

سىكارزې ئەپەندى ياۋاش، ئوبدان ئادەم بولغاچ، مۇشۇنداق ئەستايىدىل ھەم كۈلكىلىك گەپ قىلدى.

— مېنىڭمۇ شۇنداق تېز سۆزلەپ بەرگۈم بار. لېكىن قۇياش پاتماي ئىچىمنى سىقسا ماڭا نېمە ئامال؟

غوجايىننىڭ تاقىتى تاق بولغان چېغى، ئۇ ئاچچىقىدا:

— قۇياشمۇ پاتماسقا قالدى، ئاڭلىغۇچىلارمۇ تاقەت قىلالا-

مدۇق، ئۇنداقتا مۇشۇنداق ئاياغلاشتۇرۇڭ بولدى، — دېدى.

— بۇنداقتا ئاياغلاشتۇرسام كۆڭلۈڭلار تېخىمۇ يېرىم

بولدۇ، چۈنكى گەپنىڭ قىزىقى ئاخىرىدا ئىدى.
— ئۇنداق بولسا ئاڭلايلى! تېز رەك «قۇياش پالتى» دېسە -
ئىزلا بولمىدىمۇ؟

— خوش، بۇ تەلەپ كىشىنى سەل بىئارام قىلىسمۇ، لې -
كىن ئەپەندىمنىڭ ئاغزىدىن چىققاچ، «قاراڭغۇ چۈشتى» دەپ
تۇرايلى!

ياڭى چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ «بۇ دېگىنىڭىز دۈرۈس بول -
دى» دېيىشىگە ھەممەيلەن پاراقىدە كۈلۈپ كەتتى.

— پارا - بارا قاراڭغۇ چۈشۈشكە باشلىدى. مەن ئۆزۈمنى
توختىتىپ، چوڭقۇر بىر نەپەس ئېلىپ، ياتاقىم چىقتىم.
ھەممەيلەنگە مەلۇم بولغىنىدەك، مەن ئەزەلدىن غەلۋە خالىماي -
دىغان ئادەم، شۇڭا قىستاڭچىلىق شەھەرنى تاشلاپ، ئىنس -
جىن يوق چەت يېزىغا ماكانلاشقان.....

— «ئىنس - جىن يوق» دېگەن گېپىڭىز سەل ئېشىپ كەت -
تىمۇ. قانداق؟ دېدى مېنى ئۇنىڭ سۆزىگە رەددىيە بېرىپ.

— جەريان بىلەن كارىم يوق، لېكىن ناھايىتى شېئىرىي
تۈستە گەپ قىلىدىڭىز، ماڭا ياقتى، — دېدى سىكارزې ئۇنى
ماختاپ.

— ئۇ يەردە تۇرسىڭىز، مەكتەپكە بېرىش سەل قولايىسىزدۇ؟
نەچچە كىلومېتىر كېلىدۇ؟

— مەكتەپكە 4 — 5 يۈز مېتىرلا كېلىدۇ. بۇرۇن يېزىدا
ئوقۇيتتۇم.

— ئۇنداقتا ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆپىنچىسى شۇ يەردە تۇرام -
تى؟ — دېدى ياڭى.

— شۇنداق، ئادەتتە ھەر بىر دېھقاننىڭ ئۆيىدە 1 — 2 دىن
بالا تۇراتتى.

— ئۇنداقتا «ئىنس - جىن يوق» دېگىنىڭىز نېمىسى؟
دېدى ياڭى كاننېزغا ئۇدۇللا زەر بە بېرىپ.

— ھەي، ئەگەر مەكتەپ بولمايدىغان بولسا، ئۇ يەرگە ئىنساننىڭ ئايىغى تەگمەيدۇ..... ئاشۇ كۈنى مەن مەكتەپ تارقاتقان پەلتونى كىيىپ، باشقىلار تونۇپ قالمىسۇن دەپ، پەلتونىڭ ياپ قىسى بىلەن يۈزۈمنى توسۇۋالدىم. ئۇ چاغ دەل ئەبنۇس مېۋە بېرىدىغان پەسلى ئىدى. ئۆيۈمدىن ياڭنو كوچىسىغا بارىدىغان يول بۈككىدە دەرەخلىك ئىدى. قەدەم ئالسام شالدىرىلغان ئاۋاز ئاڭلانسا، قورقۇپ دەككە - دۈككىگە چۈشكەنىدىم. خۇددى بىرى كەينىمگە كىرىۋالغاندەك.

— مەن ياڭنو كوچىسىدا 200 مېتىرچە مېڭىپ، داكازاي كوچىسى بىلەن شەھەرگە كىرىپ، يەنە قەدىمىي شەھەر كوچىسىنى بېسىپ، شىڭموسى كوچىسىدىن ئەگىلىپ، ئاندىن كېيىن ئۇزۇن كوچىنىڭ بىرىنچى بۆلەك، ئىككىنچى بۆلەك، ئۈچىنچى بۆلەك كوچىلىرىنى بېسىپ ئۆتۈپ، ئاندىن ئۇئارى كوچىسىدىن ئۆتۈپ، نامويا كوچىسىغا چىقىپ، ئارقىدىن كاۋا كوچىسىغا.....

— نېمانچە كۆپ كوچىنى قاڭداپ يۈردىڭىز؟ مۇھىمى زادى ئىسكىرىپكىنى ئالالدىڭىزمۇ؟— دېدى غوجايىن تېرىكىپ.

— چالغۇ ئەسۋاب ساتىدىغان دۇكاننىڭ غوجايىننىڭ ئىسمى كىمىمۇ ئىدى، ئۇنىڭ دۇكانىغا تېخى خېلى بار.
— يىراق بولسا بولمامدۇ؟ تېز رەك ئالماسىز؟
— خوپ! شۇنداق قىلىپ مەن كىمىمۇ ئەپەندىنىڭ دۇكانىغا قارىسام، كىرىپ چىراغ ئوتتەك يېنىق تۇرۇپتۇ.....
يەنە مېتىغا گەپ قىلىش نۆۋىتى كەلدى بولغاي، ئۇ:

— «ئوتتەك» دەيسىزغۇ؟ سىزنىڭ «ئوتتەك» دېگەن گې-
پىڭىز تۈگىمەيدىغان ئوخشايدۇ، نېمانداق ئادەمنى تېرىكتۇرد-
سىز؟— دېدى.

— بۇ قېتىمقى «ئوتتەك» شۇ بىرلا قېتىم دېيىلىدۇ، ئەن-
سىرەپ كەتمەڭ. چىراغنىڭ نۇرىدا قارىغۇدەك بولسام، مەن ئال-
ماقچى بولغان ئىسكىرىپكا كۈز ئاخشىمدىكى چىراغ نۇرىدا
ۋىل - ۋىل قىلىپ پارقىراپ تۇرۇپتۇ.

— نېمىدېگەن گۈزەل تەسۋىر!— دېدى سىكارزې ماختاپ.
— ئاشۇ شۇ، ئاشۇ ئىسكىرىپكا شۇ! دېيىشىمگە پۈتلىرىم
تترەپ دەسسىيەلمەي قالدىم.

— ھىم!— دېدى ياڭى مېيىقىدا كۈلۈپ.
— ئۆزۈمنى باسالماي دۇكانغا كىرىپ، يانچۇقۇمدىن بەش
سوملۇق پۇلدىن ئىككىنى چىقاردىم.....

— ئاخىرى ئاپسىز - دە؟— دەپ سورىدى غوجايىن.
— ئەسلىي ئالاي دېگەن، لېكىن نېمىلا دېگەنبىلەن بۇ ھال-
قىلىق پەيت بولغاچ، سەل ئويلىشىپ قالدىم، «ھەي! بولدى قى-
لاي» دەپ ئويلىدىم. شۇنداق قىلىپ قارارىمنى ئۆزگەرتتىم.

— نېمە؟ يەنە ئالدىڭىزما؟ نېمانچە ئەزمە ئادەم سىز!
— ئەزىملىك قىلغىنىم ئەمەس، ئالدىدىم، نېمە ئامال!
— نېمىشقا؟

— چۈنكى تېخى قاراڭغۇ چۈشمىگەچ، كوچىدا ئادەملەرنىڭ
ئايىغى ئۆزۈلمىگەندى.

— كوچىدا 200 — 300 ئادەم بولسىمۇ نېمە بولاتتى؟ سىز
راستتىنلا غەلىتىكەنسز، ئالدىڭىز ئىسكىرىپكا ئىكەن-
غۇ؟ نېمانچە ئوغرىدەك يوشۇرۇنۇپ كېتىسىز؟— دېدى غوجايىن

ئاچچىقلاپ.

كاننېزى ئەپەندىنىڭ يۈزلىرى خىجىلچىلىقتا قىزىرىپ

كەتتى، ئۇ يەنە:

— ئادەتتىكى كىشىلەردىن 2 — 3 مىڭى بولسىمۇ كارايدى.
تى چاغلىق ئىدى. لېكىن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئوقۇغۇچىلار بار
ئىكەن، ئۇلار يەڭلىرىنى تۇرۇپ، مەدەنىيلىك بايرىقىنى پۇلاڭ-
شىتىپ يۈرگەچ، مېنى كۆرۈپ قالسا بوش قويۇۋەتمەيتتى. چې-
لىشىشقا كەلسەك ئۇلارغا يەتمەيتتىم. مەن ئالدىراپ ئىسكىرىپ-
كىغا تېگەلمەيتتىم، ئەگەر تېگىپلا قويسام، چوقۇم خاپىلىق
چىقاتتى. لېكىن، مەن ئىسكىرىپكىغا ئېرىشىشنى ئويلايتتىم.
نېمىلا دېگەنبىلەن ھاياتىمنى قەدىرلىمىسەم بولمايدۇ - دە،
ئىسكىرىپكا سەۋەبلىك باشقىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەندىن
كۆرە، ئىسكىرىپكىسىز ياشىغىنىم ئەۋزەلدەك بىلىندى.

— ئاخىر ئالماي ئارام تېپىپسىز - دە؟ — دېدى غوجايىن

جىلە بولۇپ.

— ياق، ئالدىم.

— ئالامەت ئەزمە ئادەمكەنسىز! ئالسىڭىز ئېلىپ، ئالمىسىد -

ئىخىز ئالماي، تېزىرەك قارارىڭىزنى بەرمەمسىز؟

— ھا - ھا - ھا! جاھاننىڭ ئىشلىرى نەدىمۇ ئۇنداق ئاسان

بولسۇن! — دېدى كاننېزى تاماكىسىنى تۇتاشتۇرۇپ، ئەتراپىنى

ئىسلىغاچ.

غوجايىن بەرداشلىق بېرەلمىگەچ تۇيۇقسىزلا ئورنىدىن

تۇرۇپ كىتابخانىسىغا كىرىپ، چەت ئەلنىڭ كونا بىر كىتابىد -

نى ئېلىپ چىقىپ ئۆزىنى كارىۋاتقا تاشلاپ، كىتابنى ئوقۇشقا

باشلىدى. ياڭى قاچانلاردىن شاھماتنىڭ يېنىغا بېرىۋالدىكىند -

تاڭ، ئۆزى يالغۇز شاھمات ئويناپ، ئۆزىگە ئۆزى جەڭ ئېلان قىد -

لىۋاناتتى.

بۇلار كەم تېپىلىدىغان قىزىقارلىق گەپلەر بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىرىپ لاۋزىلىشىپ كەتكەچ، ئاڭلىغۇچىلار بارغانسېرى ئازلاپ كەتتى. ئاڭلىغۇچىلاردىن پەقەت سەنئەتكە ھېرىسمەن سىكارزې بىلەن ئالدىراپ بىر ئىشلاردىن بىزار بولمايدىغان مېتى قالدى.

كاننېزى تاماكنى پۈۋلەپ ئىس چىقىرىپ، ھايال ئۆتمەي يەنە ئاۋۋالقىدەك گېپىنى داۋام قىلدى.

— سىكارزې ئەپەندىم، ئەينى چاغدا، قاش قارايدىغان ئالسام بولمىغۇدەك، يېرىم كېچىدە كىمىوسى غوجايىن ئۇيقۇغا چۈشۈپ، ئۇ چاغدا تېخىمۇ بولمايدۇ، ئامال قىلىپ ئوقۇغۇچىلار سەيلە قىلىپ قايتقاندا، كىمىوسى غوجايىننىڭمۇ كۆزى ئۇيقۇغا بېرىشتىن بۇرۇن ئالسام بولغۇدەك! مۇشۇ ۋاقىت ئەڭ مۇۋاپىق بولدى. ئۇنداق بولمىغاندا ئاران تۈزگەن پىلاننىم كۆپۈككە ئايلىنىپ كەتتى. ھەي، بۇ ۋاقىتنى كۈتۈش نېمىدېگەن تەس، دېگەنلەرنى ئويلىدىم.

— دۇرۇس، ئاسان ئەمەس.

— مەن ۋاقىتنى 10 ئەتراپىدا مۆلچەرلىدىم. شۇڭا 10 بولمىغۇچە بىرەر جايغا بېرىپ ۋاقىت ئۆتكۈزۈشكە بولمايتتى. ئۆيگە بېرىپ كېلەي دېسەم، ھېرىپ كېتىشىمدىن ئەنسىرىدىم. دوس تۇمنىڭ ئۆيىگە باراي دېسەم، كۆڭلۈمنىڭ ئارامى بولمىغاچ، بار-غۇم كەلمىدى. ئامال يوق كوچا ئايلىنىپ ۋاقىت ئۆتكۈزۈش. ئادەتتىكى ئەھۋالدا ئىككى - ئۈچ سائەت دېگەن بىر دەمدە ئۆتۈپ كېتىشەتتى. شۇ چاغدا، ئەيىۋەنناس! ۋاقىت ئالامەت ئاستا ئۆتتى. ھېلىقى گەپ نېمىتى «بىر كۈن بىر يىلدەك بىلىنىش» دېگەن مۇشۇنى كۆرسەتسە كېرەك. مەن شۇ كۈنى بۇ سۆزنىڭ تېگىگە ھەقىقىي يەتتىم، — دېدى كاننېزى مېتىغا قاراپ قويغاچ.

— كۈتۈش ھەقىقەتەن تەس. مېنىڭچە لەمپىگە ئېسىقلىق تۇرغان ئىسكىرىپكىمۇ سىزنىڭ ئېلىشىڭىزنى ساقلاپ تاقەت-سىزلىنىپ كەتكەندۇ - ھە؟ — دېدى مېتىمۇ.

— سىزنىڭ ھېكايىڭىز كىشىگە قەدىمكى كىشىلەر ھەق-قىدىكى خاتىرىلەرنى ئەسلىتىدىكەن، ھېسداشلىق قىلىدىغان يەردىنمۇ ئۆتۈپ كەتتىم، ئامال بار تېزرەك سۆزلىشىڭىزچۇ؟ — دېدى سىكارزې كاننېزنى ئالدىرىتىپ.

ئۇ سىكارزېنىڭ ئالدىرىتىشلىرىنى پەرۋايىغا ئالماي، سۆزىنى داۋام قىلدى.

— شۇنداق قىلىپ، پىيادە ھىياكى كوچىسىدىن ئۆتۈپ، يوۋارى كوچىسىدىن داكازاي كوچىسىغا چىقىپ، يامۇلىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە قۇرۇپ قالغان سۆگەتنى ساناپ، دوختۇرخانا ئالدىغا كەلگەندە دېرىزە ساناپ، بوياقخانا كۆۋرۈكىدە ئىككى تال تاماكا چېكىپ، شۇنداق قارىسام.....

— 10 بوپتىما؟

— ئەپسۇس، تېخى ۋاقىت توشماپتۇ. بوياقخانا كۆۋرۈكىدىن دەريانى بويلاپ شەرققە كېتىۋاتسام، ئىتنىڭ ھاۋشىغان ئاۋا-زى ئاڭلاندى.....

— كېچىدە قىرغاققا تۇرۇپ ئىتنىڭ ھاۋشىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپسىز، نېمىدېگەن كۈلكىلىك! سىز قاچقۇننىڭ رولىغا چىقتىڭىزما؟

— بىرەر ئەسكى ئىش قىلىپتىمەنما؟

— شۇنداق قىلىش نىيىتىدە ئوخشايسىز! — دېدى مېتى چاقچاق قىلىپ.

— ئىسكىرىپكا ئېلىش ئەسكى ئىش ھېسابلانسا، مۇزىكا مەكتىپىدىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسى جىنايەتچى بولمامدۇ؟

— باشقىلارنىڭ ھېسداشلىقىغا ئېرىشمەي تاغدەك ياخشى ئىش قىلغان بىلەنمۇ جىنايەتچى ئاتىلىدىغان گەپ. شۇڭا دۇنيادا «جىنايەتچى» بولۇپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىشتىن تەس ئىش بولمىسا كېرەك. ئەيسامۇ شۇنداق دەۋردە ياشىغان بولسا، ئۇمۇ جىنايەتچى ئاتىلىدۇ. كاننىزى ئەپەندى، سىز ئەزمەت بولۇپ كەتسىڭىزمۇ، ئاشۇنداق جايدىن ئىسكىرىپكا سېتىۋالغان بولسىڭىز، سىزمۇ جىنايەتچى ئاتىلىسىز!

— بۇ گېپىڭىز ئورۇنلۇق، مەن يېڭىلىگەن بولاي. ھە جىنايەتچى بولغانمۇ بولاي! جىنايەتچى بولسامغۇ ھېچ گەپ ئەمەستى، لېكىن شۇ سائەت 10 بولماي قاتتىق ئىچىم سىقىلدى.

— كوچىلارنىڭ ئىسمىنى بىر ئانا چىقمامسىز! ۋاقىت يار بەرسە ئوتتەك قىزىق كۈز ئاپتىپى ھەققىدە توختالسىڭىزمۇ بولىدۇ. ئەگەر ۋاقىت ئېشىپ قالسا ئەبنۇستىن ئۇچنى يېۋەتسىڭىزمۇ مەيلى! سىز قانچىغىچە سۆزلىسىڭىز مەن ئاڭلاۋېرىمەن، 10 غىچە سۆزلىسىڭىزمۇ مەيلى! — دەيدى مېتى.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان كاننىزى كۈلۈپ قويدى.

— دەيدىغان گەپنى سىز دەپ بولىڭىز، ئەمدى مەن باشقىدەننى سۆزلەي. كەچ سائەت 10 بولغاندا كىمىوسى غوجايىننىڭ دۈكىنىغا بېرىپ، ئەتراپقا قارىسام، ئاۋات كوچىلاردىمۇ ئادەملەر - نىڭ قارىسى كۆرۈنمەيتتى. كىمىوسى غوجايىننىڭ دۈكىنىدە نىڭ چوڭ ئىشىكى تاقاق بولۇپ، ياندىكى كىچىك ئىشىك ئو - چۇق تۇراتتى. كىچىك ئىشىكتىن كىرىۋېتىپ خۇددى ئىت قوغلاۋاتقان دەك بىلىنىپ، سۈر بېسىپ كەتتى.....

بۇ چاغدا غوجايىن ھېلىقى مەينەت كىتابتىن بېشىنى كۆتۈرۈپ:

— ھە، شۇنداق قىلىپ ئىسكىرىپكىنى ئالدىڭىزمۇ؟ —

دېدى.

— ئالاي دەپ قالدى، — دېدى سىكارزې جاۋابەن.

— تېخى ئالمىدىما؟ سۆزلەۋاتقىلى خېلى بولدىغۇ؟ — دېدى

غوجايىن جۆپلۈگەندەك.

غوجايىن سۆزىنى توڭتىپ، يەنە كىتاب ئوقۇشقا باشلىدى.

ياڭى يەنە تەپەككۈر قىلمۇتاتتى، ئۇ ئاق ۋە قارا ئۇرۇقلارنى

كاتەكچىگە تىزىپ تولدۇرۇۋەتكەندى.

— يۈرىكىمنى قايتەك قىلىپ ئوقتەك ئېتىلىپ كىرىپ

«ئىسكىرىپكا ئالمەن!» دېدىم. بۇ چاغدا مەشنىڭ يېنىدا 3 — 4

بالا بىر كۈچۈككە گەپ قىلىپ ئولتۇرۇپتىكەن. ئۇلار مېنى كۆ-

رۇپ ئالاقزەدە بولۇشۇپ، تەرەپ - تەرەپتىن ماڭا سەپسىلىپ كەت-

تى. مەن ئوڭ قولۇمنى چىقىرىپ، «ئىسكىرىپكا ئالماقچىدىم»

دەپ توۋلىدىم. ئالدىدا ماڭا تىكىلىپ قاراپ تۇرغان بالا خوشياق-

مىغاندەك «ھەي! تۇرۇڭلار، ئېسىقلىق تۇرغان ئىسكىرىپكىد-

نىڭ ھەممىسىنى چۈشۈرۈڭلار» دېدى، مەن «قانچە پۇل؟» دەپ

سورسام ئۇ «بىرسى 5 يۈەن 5 مو!» دېدى.

— نەدىمۇ ئۇنداق ئەرزان ئىسكىرىپكا بولسۇن؟ بالىلار ئوي-

نايدىغان ئويۇنچۇق ئەمەستۇ؟

— سورسام ھەممىسى بىر باھادا دېدى. ئۇ يەنە «ئوبدان يا-

سالغان» دەيدۇ. ناھايىتى ئىنچىكىلىك بىلەن ياسىلىپتىكەن.

مەن سومكامدىن بەش يۈەننى چىقىرىپ بەردىم، شۇنداقلا تەييار-

لاپ قويغان چوڭ سومكامغا ئىسكىرىپكىنى سېلىپ كۆتۈرۈ-

ۋالدىم. بۇ چاغدا ئۇ بالا ماڭا تىكىلىپ قاراپلا قالدى. ھېلىمۇ يۈ-

زۈمنى پەلتونىڭ دوپپىسى بىلەن توسۇۋالغىچ چىرايمىنى ئې-

نىق كۆرەلمىدى. شۇنداقتىمۇ كۆڭلۈم پاراكەندە بولۇپ چىقىپ

كېتىشكە ئالدىرىدىم، سومكىنى پەلتوننىڭ ئىچىگە تىقىشتۇم. رۇپ، دۇكاندىن چىقىپ كېتىۋاتسام، ئۇلار «كەلگەن قەدىمىڭىز - گە رەھمەت» دەپ توۋلاشتى.

— دۇكاندىن چىقىپ قارىسام ھېلىمۇ ياخشى كۆچىدا ئادەم يوقكەن. 100 مېتىر مېڭىشىمغا ئۈچ ئادەم ئۇچرىدى، ئۇلار شې - ئىر ئوقۇپ مېڭىۋاتاتتى. ئاۋازى شەھەرنى بىر ئالغانىدى. كۆڭ - لۈمدە، ئەمدى چاتاق بولدى، دەپ ئويلىدىم. شۇنىڭ بىلەن كىم - يوسى ئەپەندىنىڭ دۇكىنىدىن چىقىپ، غەربكە قايرىلىپ، كۆل - نى بويلاپ يۈكسەك كۆچى كۆچىسىغا كېلىپ، لىڭمۇ كەنتىدىن چى - قىپ، خېلى كۆپ يول يۈرۈپ ئاخىر ماكانىمنى تاپتىم. ئۆيگە كەلگەندە كېچە 2 دىن 10 ئۆتۈپتۇ.....

— كېچىدە ئالامەت مېڭىپ قويۇپسىز، — دېدى سىكارزې ھېسداشلىق قىلىپ.

— ئاخىر ئاپسىز، يا ئاللاھ! ئوغرىدەك قىلىقلارنى قىلىپ يۈرۈپسىز، بىراق سودىڭىز ئاخىر پۈتۈپتۇ.

— ئاڭلىغۇدەك گەپنى ئەمدى سۆزلەيمەن. بايا دېگەنلىرىم - نىڭ ھەممىسى مۇقەددىمىسى، خالاس.

— يەنە بارما؟ ئادەتتىكى ئادەم سىزگە ئۇچراپ قالسا، ھەر - گىز بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ.

— بەرداشلىق بېرەلمەيدىغانلارنىڭ گېپىنى قويۇپ تۇراي - لى. ئەگەر مۇشۇنداقلا ئاخىرلاشتۇرسام، خۇددى بۇتنى ياساپ قو - يۇپ، ئۇنىڭغا روھ بېرىشنى ئۇنتۇپ قالغاندەكلا ئىش بولمامدۇ؟ مەن يەنە بىر ئاز سۆزلەي.

— سۆزلەمسىز - سۆزلىمەمسىز ئۆزىڭىزنىڭ ئىشى، ئىش - قىلىپ مېنىڭ ئاڭلىغۇم بار.

— قانداق؟ كۇسايما ئەپەندىم، سىزمۇ ئاڭلاپ باقامسىز؟ كان -

- نېزى ئىسكىرىپكىنى ئاخىر ئاپتۇ.
- ئەمدى ئىسكىرىپكىنى سېتىۋېتەمدىكەن؟ ئۇنداق بولسا ئاڭلىمايلا قويماي.
- مىياۋ! غوجايىنىنىڭ بۇ سۆزى سەل قويال بولۇپ قالدى، ئۆزىگە سەل ياراشمىدى.
- ساتمىدىغان يەرگە كەلمىدى تېخى.
- ئۇنداقتا تېخىمۇ ئاڭلىغۇچىلىكى يوقكەن.
- ئاھ، تەڭرىم، كوڭۇل قويۇپ ئاڭلايدىغاندىن سىزلا بار ئوخشايسىز، سىكارزى ئەپەندىم. كوڭلۇم بىر ئاز يېرىم بولدى. شۇڭا تېز رەك سۆزلەپ تۈگىتەي.
- نېمىگە ئالدىراپ سۆزلەيسىز؟ ئالدىرماي سۆزلەڭ، نا- ھايىتى قىزىقارلىقكەن.
- ئاران ئالغان ئىسكىرىپكىنى قويدىغان يەر تاپالماي بې- شىم قاتتى. ياتقىمغا كېلىدىغانلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيدۇ، ئە- گەر ئۇنى كۆزگە چېلىقىدىغان جايغا ئېسىپ قويسام، ئىشتىن چاتاق چىقىمىسۇن دەپ ئەنسىرەپ قالىم.
- دۇرۇس. ئۇنداقتا ئۇنى بالخانغا قويۇپ قويدىڭىزما؟— دېدى سىكارزى بىپەرۋالىق بىلەن.
- نەدىمۇ بالخانا بولسۇن؟ ئۇ دېگەن دېھقاننىڭ ئۆيى.
- چاتاق بوپتۇ، ئۇنى نەگە قويۇپ قويدىڭىز؟
- تېپىپ بېقىڭە، زادى نەگە قويغاندىمەن؟
- ۋوي، ئۇنى مەن بىلمىدىم. ئېھتىمال يامغۇردىن دالدا قىلىدىغان تاختىنىڭ ئاستىغا قويۇپ قويغانسىز؟
- تاپالمىدىڭىز.
- يوتقانغا يۆگەپ تام ئىشكاپقا سېلىپ قويدىڭىزمۇ يە؟
- خاتا.

سىكارزې بىلەن كاننېزى «ئىسكىرىپىكا زادى نەگە تىقىپ قويۇلدى؟» دېگەن مەسىلە توغرىسىدا سۆزلىشىۋاتقاندا غوجايىن بىلەن مېتىمۇ نېمىلەر ئىدى دېيىشىۋاتتى.

— مېتى ئەپەندىم، مۇنداق ئوقۇيسىز؟ — دېدى غوجايىن.

— قايسىنى؟

— ماۋۇ ئىككى قۇرنى.

— نېمە؟ Quid aliud est mulier nisi amicitica inimica

بۇ لاتىنچە يېزىققۇ؟

— لاتىنچە يېزىق ئىكەنلىكىنى بىلىمەن، قانداق ئوقۇيدۇ

دەۋاتىمەن.

مېتى ئىشتىن چاتاق چىققانلىقىنى سېزىپ، گېپىدىن

يېنىۋالدى - دە:

— لاتىنچىنى بىلىمەن دەۋاتىمىڭىز؟ — دېدى.

— بىلىمەن. ئوقۇشنى ئوقۇيالايمەن، لېكىن ماۋۇ نەچچە

قۇردىكى خەتلەرنى قانداق ئوقۇشنى بىلەلمەي قالدىم.

— دەپ باقماسىز! ماڭا ئىنگىلىزچە چۈشەندۈرۈپ بېقىڭە؟

— «ماڭا چۈشەندۈرۈپ بېقىڭ؟» بۇ گەپ بەكلا قوپال گەپ

بولدى، مېنى خىزمەتچى ئەسكەر چاغلاپ قالدىڭىزمۇ نېمە؟

— خىزمەتچى ئەسكەر بولسىڭىز نېمە بوپتۇ؟ قانداق ئو-

قۇيدۇ؟

— ھەي، لاتىنچە دېگەنلەرنى ئۇنتۇپ كېتىپتىمەن، يەنىلا

كاننېزى ئەپەندى بىر نېمە دېسۇن! ۋەزىيەت جىددىيلىشىپ

كەتتى، ئەمدى «بىلەمدۇ - بىلمەمدۇ؟» دېگەن مۇھىم ئۆتكەلگە

كەلگەندى. شۇنداققۇ؟ كاننېزى ئەپەندىم، ئاخىرى قانداق بول-

دى؟ — دېدى مېتى تۇيۇقسىزلا ھاياجانلىنىپ.

مېتى ئەمدى غوجايىننى بىر ياقتا يالغۇز قويۇپ، ئىسكىد-

رىپىكا ھەققىدىكى ھېكايىنى ئاڭلاش قوشۇنغا قېتىلىپ كەتتى. بىلىملىك كاننېزى ئەپەندى ئىسكىرىپكىنى تىققان جايدىنى ئاخىر ئېيتىپ بەردى.

— چىۋىق ساندۇققا تىقىپ قويدۇم. بۇ ساندۇقنى يۇرتۇمىدىكى چاغدا ئانام سوۋغا قىلغانىدى، ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، بۇ ساندۇق مومام ياتلىق بولغاندىكى قىز مېلى ئىكەن.

— بۇ بىر ئاسار ئەتىقە ئىكەن، ئىسكىرىپىكا بىلەن قەتئىي ماس كەلمەپتۇ. شۇنداقمۇ؟ كاننېزى ئەپەندىم!

— شۇنداق، ئازراق ماسلاشماپتۇ.

— بالىخانغا قويغان بولسام ماسلىشامتى؟— دېدى كاننېزى سىكارزېنىڭ سۆزىگە ئۇدۇللاپ.

— ماس كەلمىگىنى بىلەن ئۇنىڭدا شېئىرىي پۇراق قويۇق ئىكەن، خاتىرجەم بولۇڭ! «غېرىپ باسقان كۈز كۈنىدە، ئىسكىرىپىكا ياتار چىۋىق ساندۇقتا» قانداق؟ ئىككىلىرىگە يارىدىمۇ يا؟— دېدى مېتى.

— مېتى ئەپەندىم، بۈگۈن قاپىيەنى ئوبدان كەلتۈردىڭىز، دېدى سىكارزې.

— بۈگۈنلا ئەمەس! ھەر كۈنى ئىچىم شېئىرىي تۇيغۇلار بىلەن تولۇپ تۇرىدۇ. ئۆلۈپ كەتكەن ماسورا تاكىشى ئەپەندىمۇ ئىلگىرى مەن كەلتۈرگەن قاپىيەگە قايىل بولغان.

— مېتى ئەپەندىم، سىز ئىلگىرى ماسورا تاكىشى ئەپەندى بىلەن باردى. كەلدى قىلىپ تۇرامتىڭىز؟— دېدى سىكارزې يا- سالمىلىق قىلىپ ئولتۇرماي ئۇدۇللا.

— ھە، باردى. كەلدى قىلىپ تۇرمىساقمۇ، سىمىز تې- لېگرامما ئارقىلىق ئەھۋاللىشىپ تۇراتتۇق.

مېتى ئەپەندىنىڭ ئالمىچوقا گەپلىرى سىكارزېنى بىزار

قىلدى بولغاي، ئۇ گەپ قىلماي ئولتۇراتتى. كاننېزى كۈلۈپ تۇرۇپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— ئىسكىرىپكىنى تىقىپ قويغۇدەك جايىمۇ چىقتى، ئەم-
دى مەسىلە ئۇنى قانداق قىلىپ سىرتقا چىقىرىش بولدى. ئۇنى
باشقىلاردىن يوشۇرۇن ئېچىپ كۆرۈش تەس ئىشمو ئەمەس. ئۇ-
نىڭغا قاراپ قويغاننىڭ نېمە پايدىسى؟ ئۇنى بىرەر پەدىگە چالماي
تىقىپ قويغاننىڭ نېمە پايدىسى؟ چالسا ياكى تاراڭشىتىپ قوي-
سا بايقىلىپ قالىدىغان گەپ. ياندىكى قوشنىلارنىڭ ئۆيىنى
چىتلاق تام ئايرىپ تۇرىدۇ، جەنۇب تەرەپتىكى قوشنام داشقال
پارتىيەنىڭ ئاقساقىلى، نېمىدىگەن خەتەرلىك!

— شۇنداقكەن، پۇلنى ئاۋازە قىلىپ ئىسكىرىپكا ئالغاننىڭ
نېمە پايدىسى؟— دېدى سىكارزې ئۇنىڭغا ھېسداشلىق قىلىپ.
— دۇرۇس، ئەينى يىلى ئاۋاز چىقىرىپ قويۇش سەۋەبلىك،
تەپتىش مەھكىمىسىدىكى ھېلىقى ئەمەلدارمۇ زىيان تارتقان.
ئوغرىلىقچە نەرسە يېسە بىلىنمىگەن بىلەن، ئوغرىلىقچە مۇزد-
كا چالسا بىلىنىپ قالىدىغان گەپ،— دېدى مېتى.
— ئاۋاز چىقىمسا ياخشى، لېكىن چىقىپلا قالسا.....
دېدى كاننېزى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ.

— ئالدىرىماي سۆزلەڭ، نېمىنى ئاۋاز چىقىمسا دەي-
سىز..... بەزىدە ئاۋاز چىقارمىغان بىلەنمۇ يوشۇرغىلى بولماي-
دۇ. ئىلگىرى ئىشكاۋادىكى ئىبادەتخانىسىدا ئۆزىمىز ئوت يېقىپ
ئولتۇراتتۇق، سۈزۈكى دەيدىغان ھاراققا ئامراق كىشى بار ئىدى،
ئۇ ھاراق بوتۇلكىسىنى سېتىپ ھاراق ئېلىپ ئېچىپ، ئۆزىنى
ئۆزى خۇش قىلاتتى. بىر كۈنى سۈزۈكى سەيلە قىلغىلى چى-
قىپ كەتسە، كۇسايما ئەپەندىم ئوغرىلىقچە ئۇنىڭ ئاق ھارقىنى
ئىچمۇالغان.....

غوجايىن تۇيۇقسىز ۋارقىراپ كەتتى:

— مەن قاچان سۈزۈكىنىڭ ئاق ھارىقىنى ئوغرىلىقچە ئىدىمەن؟

— ھە، مەن تېخى سىزنى كىتاب ئوقۇۋاتقان چىغى دەپتەمەن.

— ئاڭلاۋاتقانلىقىڭىزنى ئويلىماپتىمەن. سىز زە، ئازراق تېرىكتۈرمىگۈچە ھۇشىڭىزنى تاپمايسىز - دە. ھا - ھا - ھا! دۇ -

رۇس، دەپ كەلسەم مەنمۇ ئىچكەن. بۇنى ئىنكار قىلمايمەن. لېكىن ھاراقنى بايقىغان ئادەم سىز. ئىككىلىرى ئاڭلاپ تۇرۇش -

سىلا! كۇسايما ئەپەندىم ئەسلى ھاراق ئىچىشنى بىلمەيتتى. لېكىن باشقىلارنىڭ ھاراقى بولغاچ، بولۇشىغا ئىچىپ يۈزلىرى

مايمۇنىنىڭ قوڭىدەك قىزىرىپ كەتكەن.....

— ئاغزىڭىزنى يۇمۇڭ، لاتىنچىنى ئوقۇيالمىغان ھالدا -

ئىزغا، يالغان - ياۋىداق گەپ قىلىشلىرىڭىزدىن ئۆرگىلەي.

— ھا - ھا - ھا! ئاخىر سۈزۈكى ئەپەندى قايتىپ كېلىپ،

بوتۇلكىدىكى ھاراقنىڭ يېرىملاشقانلىقىنى كۆرۈپ، چوقۇم

بىرسى ئىچتى دەپ، ئەتراپقا قاراپ مۇشۇ غوجامنىڭ بىر بۇلۇڭدا

قىزىل توپىدىن ياسالغان ھەيكەلدەك تۇرغىنىنى كۆرۈپ.....

ئۇچەيلەن قاقاقلاپ كۈلۈشۈپ كەتتى. غوجايىنمۇ كىتاب

ئوقۇغاچ كۈلۈپ قويدى. پەقەت ياڭلا شاھمات ئويناپ ھارغان

چىغى، ئۇيقۇغا كەتكەندى.

— مەن ئاۋاز چىقارمىساممۇ بايقىلىپ قالغان. شۇ چاغلاردا

زاكو ئارىشاڭغا بارغاندا بىر ياشانغان كىشى بىلەن بىللە تۇر -

غان، ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئۇ توكيودىكى رەخت دۇكىنىدىن پېند -

سىيەگە چىققان غوجايىن ئىكەن. ئۇ يىپەك مال ساتقانمۇ ياكى

رەخت توپ تارقانغانمۇ، ئۇنىڭ بىلەن كارىم نېمە؟ لېكىن بىر

ئىش بېشىمنى قاتۇردى. مەن ئارىشاڭغا بېرىپ ئۇچ كۈندىن كې -

يىن تاماكام تۈگەپ كەتتى. ھەممەيلەنگە مەلۇم، زاكو ئارشاڭى تاغدا بولغاچ، ئۇ يەردە تاماقتىن باشقا نەرسە سېتىۋېلىش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس. بۇ يەردە تاماكنىڭ تۈگەپ كېتىشى بىر پاچد-ئە. ئادەتتە تاماكنىڭ ئۇنچىۋالامۇ خۇمار ئەمەستىم. قېرىشقانداك ھېلىقى قېرى سومكىسىغا بىر مۇنچە كۆك تاماكا سېلىۋاپتۇ، ئۇ ھەر قېتىم بىرنى تۇتاشتۇرۇپ چېكىپ كەتسە خۇددى ماڭا «چې-كەمسىز؟» دەپ سورىغانداك بىلىنىپ كېتەتتى. ئادەتتىكىدەك چېككەن بولسىغۇ چىدىغىلى بولاتتى، لېكىن ئۇ تاماكنى پۈۋ-لەپ چېمبىرەك چىقىرىپ، بىر دەم ئوڭغا، بىر دەم سولغا پۈۋلەپ، ھەتتا ياستۇققا بېشىنى قويۇپ قۇرۇق خىيال سۈرگەچ تاماكنى پۈۋلەپ، ماڭا ھېچ ئارام بەرمىدى؛ يەنە تېخى سېرىكچىدەك بۇرندىن نەپەس ئېلىپ، ئاغزىدىن ئىس چىقىرىپ پەقەتلا ھارمىدى. قىسقىسى، ئاغزىنى داملىتىپ كەتتى، — دېدى مېتى.

— نېمە؟ «ئاغزىنى داملىتىپ كەتتى» دېگىنىڭىز نېمە گەپ ئۆزى؟

— كۆزنى قاماشتۇرىدىغان كىيىم ۋە ئائىلە جابدۇقلىرىنى ساتىدىغان دۇكاننى «كۆزنى قاماشتۇرىدۇ» دەپ قويمىز، مانا ئەمدى مۇشۇنداق تاماكنى داملاتقانلارنى «ئاغزىنى داملاتتى» دې-سەك خاتالاشمايمىز.

— ھە، ئىچىڭىز سىقىلغان بولسا، بىرنى سوراپ چەكمىد-

دىڭىزمۇ؟

— ياق، ئۇنداق قىلمىدىم، مەن دېگەن ئوغۇل بالا ئەر كەك

تۇرسام.

— ھە، ئوغۇل بالا ئەر كەك تاماكا سورىسا بولمامدىكەن؟

— بەلكىم بولىدىغاندۇ، لېكىن مەن سورىمىدىم.

— ئۇنداقتا قانداق قىلىدىڭىز؟

— سورىدىم، ئەمما ئوغرىلىدىم.
 — ۋاي ئاللاھ، قاراڭ، قىلىپ يۈرگەن ئىشلىرىڭىزغا!
 — قارىسام، ئۇ قېرى بويىغا لوڭگىنى ئارتىپ يۇيۇنغىلى
 چىقىپ كەتتى، شۇنىڭ بىلەن شەيتىنىم «چەكسەڭ ھازىر
 چەك!» دەپ جىم ئولتۇرغۇزمىدى، ھېچنېمىگە قارىماي چىپ-
 كىشكە باشلىدىم. ئاھ، خۇماردىن تازا چىقتىم. ھايال ئۆتمەي قە-
 غەز ئېكران «شارت» قىلىپ ئېچىلدى، قارىسام تاماكىنىڭ ئى-
 گىسى كىرىپ كەلدى.

— ئۇ يۇيۇنغىلى بارماپتىمۇ؟
 — ئەمدى يۇيۇنماي دەپ تۇرسا، تۇيۇقسىز پۇل قاپچۇقىنى
 ئالماي چىققىنى يادىدىن كېچىپ، ئارقىسىغا يېنىپ كەپتۇ.
 كىممۇ ئۇنىڭ پۇل قاپچۇقىغا چىقىلىدۇ دەيسىز؟ بۇ مېنى كۆز-
 گە ئىلمىغانلىق ئەمەسمۇ؟— دېدى مېتى.
 — تاماكا ئوغرىلىغان ھۈنەرلىككە قارىغاندا، سىزنى بوش
 چاغلىغىلى بولمىغۇدەك.

— ھا - ھا - ھا! ئۇ قېرىنىڭ كۆزى ئىتتىككەن، پۇل قاپ-
 چۇقىنىڭ گېپىنى قىلىشماي تۇرايلى. ئۇ قەغەز ئېكراننى ئې-
 چىپ، تاماكا چەكمىگىلى ئىككى كۈن بولغان مەندەك بىر ئادەم-
 نىڭ پۈتۈن ئۆيىنى ئىسلاپ ئولتۇرغىنىغا قاراپ ھەممە ئىشنى
 بىلدى. كونسىلار «ئەسكى ئىش تېز تارقىلىدۇ» دەيدۇ ئەمەسمۇ!
 ھەممە ئىش ئاشكارا بولىدىغان بولدى.

— قېرى بىر نېمە دېدىما؟
 — ھەقىقەتەن پەزىلەتلىك ئادەمكەن! ھېچنېمە دېمىدى. ئاق
 قەغەزگە ئورالغان تاماكىدىن 5 — 6 تالنى ماڭا سۇنۇپ «بۇ سۇ-
 پەتسىز تاماكىنى ياراتسىڭىز چېكىپ كۆرۈڭ!» دېدى - دە، مۇند-
 چىغا ماڭدى.

— مانا بۇ ئاتالمىش «ئىدودىكى قىزىقارلىق ئىش» ما؟
 — كىم بىلسۇن؟ ئىدودىكى قىزىقارلىق ئىشمۇ ياكى يىد-
 پەك مال دۈكىنىدىكى قىزىقارلىق ئىشمۇ؟ ئىشقىلىپ، شۇ
 ئىشتىن كېيىن مەن ئۇ قېرى بىلەن چىقىشىپ قالدىم. قىس-
 قىغىنا ئىككى ھەپتە ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئۆتتى.
 — ئىككى ھەپتە سىزنى تاماكا بىلەن تەمىنلىدىمۇ؟
 — ھەئە، شۇنداق بولدى.
 — ئىسكىرىپكىنىڭ گېپى تۈگىدىمۇ؟ — دېدى غوجايىن
 كىتابىنى ياپقاچ.
 — ياق، قىزىق يېرىگە ئەمدى كېلىمىز تېخى. ھېكايىنىڭ
 نوچى يېرىگە كەلدۇق، ئاڭلاپ قويۇڭ، شۇنداقلا يېنىڭىزدىكى
 كىشىنى ئويغىتىۋېتىڭ، — دېدى كانىپىزى.
 — شاھمات ھەققىدە بىرەر ئېغىز گەپ قىلسىڭىزلا ئۇخ-
 لاۋاتقان بۇ ئەپەندى، ئىسمى نېمىتى؟ ھە، ئېسىمگە كەلدى، ياگى
 ئەپەندى بىردەمدىلا سەگەكلەشپ كېتىدۇ! ياگى ئەپەندىمۇ ئاڭ-
 لاپ باقسۇن! قانداق دېدىم؟ ئۇخلاۋېرىش سالامەتلىككە زىيانلىق.
 — ياگى ئەپەندىم، ئورنىڭىزدىن تۇرۇڭ! - تۇرۇڭ! ھېكايە
 قىزىپ كەتتى. تۇرۇڭ! باشقىلار ئۇنداق ئۇخلىسا سالامەتلىككە
 زىيانلىق دەۋاتىدۇ! ئايالىڭىزمۇ ئەنسىرەپ قالىدىكەن! — دەپ
 توۋلىدى مېتى.
 ياگى «ھە!» دېگىنىچە بېشىنى كۆتۈرۈپ، ئۆچكە ساقلىد-
 ىدىن شۆلگەيلىرىنى ئېقىتىپ ئورنىدىن تۇردى - دە، «ئەجەب ئۆي-
 قۇم كەلدى، ئۆزۈمنى ئاسماندىكى بۇلۇتتەك سېزىپ ئۇخلاۋاتات-
 تىم!» دەپ قويدى.
 — ئۇخلىغىنىڭىزغا ئىشەندۇق، ئەمدى تېزىرەك ئورنىڭىز-
 دىن تۇرسىڭىز قانداق؟

— تۇرساممۇ تۇراي! يېڭى گەپ بارمۇ؟
— ئەمدى ئىسكىرىپكىنى..... بايا سۆزلەپ نەگە كەلگەن،
كۇسايما ئەپەندىم!

— مەنمۇ باش - ئايىغىنى بىلەلمەيلا قالدىم.
— مۇزىكا چالدىغانغا ئاز قالدى، — دېدى سىكارزې.
— مۇزىكا چالاي دەپ قايتۇ. بۇياققا كېلىڭ، ئاڭلاپ بې-
قىڭ! — دېدى مېتى ياڭغا.
— يەنە شۇ ئىسكىرىپكىنىڭ گېپىما، ئەجەب ئىچىم سى-
قىلدى! — دېدى ياڭى.

— سىز دېگەن «مېلودىيەسىز مۇزىكا» چالدىغان ئادەم،
ئىچىڭىزنى سىقماي ئولتۇرۇڭ. ئېھتىمال كاننېزى ئىسكى-
رىپكىنى يېقىمىسىز پەدىگە چالسا ئىچىڭىز تېخىمۇ سىقىلىپ
كېتىشى مۇمكىن، — دېدى مېتى.

— شۇنداقمۇ؟ كاننېزى ئەپەندىم مۇزىكىنى قوشنىلارغا
دەخلى قىلماي چېلىشنى بىلمەمسىز؟ — دېدى ياڭى.

— بىلمەيدىكەنمەن، ئەگەر شۇنداق چېلىش ئۇسۇلىنى
بىلىشىڭىز ئۆگىتىپ قويغايسىز، — دېدى كاننېزى ئۇنىڭغا.

— ئۆگىتىشنىڭ ھاجىتى يوق! يولدا ئاق كالىنى ئۇچرىد-
تىپ قالسىڭىز، ھەممىنى چۈشىنىسىز، — دېدى ياڭى چۈش-
دىكىسىز گەپ قىلىپ.

كاننېزى ياڭىنى ئۇيقۇدىن ئويغانماي جۆيلۈۋاتقان چېغى
دەپ، ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق تۇتمىدى. دە، گېپىنى داۋاملاشتۇردى:

— ئوبدان ئامال تاپتىڭىز..... ئەتىسى «كۈن ئۆزىرىش»
بايرىمى بولاتتى، ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۆيدە بولدۇم. چىۋىق

ساندۇقنى بىر دەم ئېچىپ، بىر دەم يېپىپ، پاراكەندە بولۇپ چىق-
تىم. ئاخىر قاراڭغۇ چۈشتى. چىۋىق ساندۇقنى ئاۋايلاپ ئېچىپ،

ئىسكىرىپىكا ۋە كامالەكنى ئالدىم.

— ئاخىر جامالەكنى كۆرۈپسىز، — دېدى سىكارزې.
— كەلسە - كەلمەس چالسىڭىز بولمايدۇ، خەتەرلىك جۇ -
مۇ، — دېدى مېتى يەنە قوشۇق سېلىپ.
— مەن ئالدى بىلەن كامالەكنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ، ئارقىدىن
دىن ھەممە يەرلىرىنى ئوبدان تەكشۈرۈپ باقتىم.....
— ئۇ سۈپەتسىز پىچاق ياسايدىغان پىچاقچىنىڭ مەھسۇلا -
تى ئەمەستۇ؟ — دېدى مېتى مەسخىرە ئارىلاش.
— مەن ئۇنى روھىم دەپ بىلگەن چاغدا، خۇددى پالۋان قاراڭ -
غۇدا پىچاق بىلىگەندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالمەن، كامالەكنى
تۇتقان قولۇم ئىختىيارسىز تىترەپ كېتىدۇ، — دېدى كاننېزى.
— تالانت ئىگىسى - دە، سىز! — دېدى سىكارزې يەنە خۇ -
شامەت قىلىپ.

— قىپقىزىل ساراڭكەنغۇ، — دېدى مېتى.
— ئىسكىرىپىكىنى تېز چېلىڭ، — دېدى غوجايىن.
ياكى نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي ھاڭۋىقىپ تۇرۇپلا قالدى.
— ھېلىمۇ شۈكۈرى، كامالەك ساقكەن. ئارقىدىن ئىسكىرىپىكىنى
ماي چىراغنىڭ ئالدىغا ئەكېلىپ، ئىچى - تېشىنى ئو -
لۇق تەكشۈرۈۋەتتىم. بۇنىڭغا بەش مىنۇتتەك ۋاقىت كەتتى. ئې -
سىڭلاردا بولسۇن! چىۋىق ساندۇقتىكى قارا چېكەتكە توختىماي
كۆرۈلداۋاتىدۇ.....

— ۋاي بىلىدۇق، ھەممىمىز ئاغزىڭىزغا قاراپ ئولتۇرىمىز،
سىز خاتىرجەم ئىسكىرىپىكىنى چېلىۋېرىڭ.
— ئۇ چاغدا مەن تېخى ئىسكىرىپىكىنى چالمىغان.
ھېلىمۇ ياخشى ئىسكىرىپىكا بۇزۇلماي ساق تۇرۇپتۇ، شۇنىڭ
بىلەن خاتىرجەم بولۇپ، دەرھال ئورنۇمدىن تۇردۇم..... —

دېدى كاننېزى.

— ئورنىڭىزدىن تۇرۇپ نەگە بارىسىز؟ — دەپ سورىدى مېتى.

— گەپ قىلماي بىردەم جىم ئولتۇرۇڭلار، توختىماي قوشۇق سالىساڭلار، ھېكايىنى قانداق سۆزلەيمەن، — دېدى كاننېزى.

— ھوي، ئەپەندىلەر! ھەممىڭلار ئاغزىڭلارنى يۇمۇڭلار، — دېدى مېتى ۋارقىراپ.

— گەپ ئارىلاۋاتقاندىن سىزلا بار، — دېدى كاننېزى.

— شۇنداقمۇ؟ كەچۈرۈڭ! قۇلىقىم سىزدە، قۇلىقىم سىزدە!

— ئىسكىرىپكىنى قولىتۇقۇمغا قىسىپ، چىخ كەشنى سوراپ، ئالدىمغا نەچچە قەدەم ماڭدىم. ئاھ، ئالدىرىماي.....

— ۋوي، ئاخىر بوسۇغا ئاتلاپسىز. ئۇ يەردە توك توختىغان ئوخشىمامدۇ؟ — دېدى مېتى.

— ئۆيىگە قايتىپ بارسىمۇ بەربىر يەيدىغانغا ئەبنۇس قېقى، پىرەنىكىمۇ يوق، — دېدى غوجايىن.

— شۇم ئېغىزلىقىڭىزدىن بەكلا ئەپسۇسلاندىم. مەن ياخ-شىسى يەنىلا سىكارزىغا سۆزلەي..... شۇنداقمۇ سىكارزى!

مەن ئىككى - ئۈچ قەدەم مېڭىپ بولۇپ، يەنە كەينىمگە ياندىم. يۇرتۇمدىن ئايرىلىدىغاندا ئۈچ مو ئىككى پۇڭ خەجلەپ ئالغان

قىزىل لوڭگە بىلەن بېشىمنى ئوراپ، كىرىسىن چىراغنى ئۆچۈردۈم. سىزگە ئېيتسام، بۇ چاغدا كۆزلىرىم قاراڭغۇلىشىپ

كەتتى. چىخ كەشمنىڭ نەدىلىكىنىمۇ كۆرەلمىدىم، — دېدى كاننېزى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ.

— سىز زادى قەيەرگە باراي دېگەن؟ — دېدى غوجايىن.

— ھەي، ئالدىرىماي ئاڭلايسىز! چىخ كەشمنى ئاران تېپ-

پىپ كىيىپ، سىرتقا چىقىپ قارىغۇدەك بولسام، ئاسماندا يۇل-
تۇزلار جىمىرلاپ كېتىپتۇ، بېشىمنى تۆۋەن قىلىپ قارىسام،
ئەينۇس دەرىخى يوپۇرماقلىرى ئەتراپىنى بىر ئاپتۇ. بېشىمغا قى-
زىل لۆڭگىنى يۆگەپ، قولتۇقۇمغا ئىسكىرىپىكىنى قىستۇ-
رۇپ، ئەگرى - توقاي يوللارنى بېسىپ، ئۆينىڭ كەينىدىكى تاغقا
ياماشتىم. بۇ چاغدا تاغدىكى ئىبادەتخانىدا چېلىنغان قوڭغۇراق
ئاۋازى بېشىمدىكى قىزىل لۆڭگىنى بويلاپ، قۇلاق پەردەمدىن
ئۆتۈپ مېڭەمگە چىقتى. تېپىپ بېقىمغە، بۇ قانچە بولغان چاغ؟—
دېدى كاننىزى.

— مەن نەدىن بىلەي؟

— توققۇز بولغان چاغ. شۇنداق قىلىپ، كېچىدە ئۆزۈم يال-
غۇز 800 مېتىردىن ئارتۇق تاغ يولىنى ماڭدىم. ئەگەر ئادەتتىكى
چاغ بولسا، قورقۇپ ھوشۇمدىن كېتەتتىم. لېكىن، بۇ چاغدا
كالىلام قاتتىق سەگەكلىشىپ كەتتى، ئۆزۈممۇ ھەيران قالدىم. ئۇ
چاغدا قورقۇش - قورقماسلىقنى خىيالىمغىمۇ كەلتۈرمىدىم،
پۈتۈن ئەس - خىيالىم بىرلا ئىشتا، يەنى ئىسكىرىپىكا چېلىشتا
ئىدى. ئىنسانلارنىڭ روھىي كۈچىنى سەل چاغلىغىلى بولمايدى-
كەن. ھالا شۇ كۈنگە كەلگۈچە، تېخى كېچىدە تاغقا يامىشىپ باق-
مىغانىدىم. تاشتا ئولتۇرۇپ ئەتراپقا قارىغۇدەك بولسام، ھەممە
يەرنى جىمجىتچىلىق بېسىپتۇ، بۇ چاغدا مېنى راستتىنلا قور-
قۇنچ باستى. ئەگەر بۇ خىل قورقۇنچتىن قۇتۇلالسام، ئاندىن
سىبېرىي كۈچكە تولۇپ كېتەتتىم. مەن 20 مىنۇتتەك ھاڭۋىقىپ
ئولتۇرۇپ، خۇددى ئۆزۈمنى خىرۇستال ئوردا ئىچىدە ئولتۇرغاندەك
ھېس قىلدىم. تۇيۇقسىز پۈتۈن بەدىنىم، ياق! ئىچكى دۇنيايىم ۋە
روھىم ئىنتايىن سۈزۈكلىشىپ كەتتى. ئۆزۈم خىرۇستال سارايد-
دىمۇ؟ ياكى خىرۇستال سارايدىمۇ بىلەلمەي قالدىم.....

— سۆزلىگەنسىڭىز غەلىتىلىشىپ كېتىۋاتىدۇ، — دېدى مېنى ناھايىتى سۈرلۈك ھالدا.

ياڭى ناھايىتى تەسىرلەنگەندەك قىلىپ:

— قالتىس يېرىگە ئەمدى كەلدى! — دېدى.

— ئەگەر بۇ خىل روھىي ھالەت داۋاملىشىۋېرىدىغان

بولسا، تەستە قولغا كەلتۈرگەن ئىسكىرىپكىنى تاڭ ئاتقۇچى-

مۇ چالالماي، تاشنىڭ ئۈستىدە ھاڭۋىقىپ ئولتۇرىدىغان ئوخشاي-

مەن، — دېدى كاننىزى.

— ئۇ يەردە تۈلكە بارمىكەن؟ — دەپ سورىدى سىكارزى.

— ئۇ چاغدا مەن شەرق، جەنۇب، غەرب، شىمالنى پەرق قىد-

لالماي، ھەتتا ئۆلۈك - تىرىكلىكىمنىمۇ بىلەلمەي قالدىم. دەل

شۇ چاغدا ئارقىدىكى كۆلچەكتىن «ئا!» دەپ چىرقىرىغان ئاۋاز

ئاڭلاندى.....

— ئاخىر ئۆزىنى كۆرسىتىپتۇ - دە.

— بۇ ئاۋاز ئەكس سادا چىقىرىپ، كۈچلۈك كۈز شامىلىدا

ئەتراپنى بىر ئالدى. بۇ چاغدا مەن ئويغانغاندەك بولدۇم.

مېنى قولىنى مەيدىسىگە قويۇپ رۇسلانغان قىياپەتتە:

— قالتىسكەنسز، ئەمدى خاتىرجەم بولدۇم، — دېدى.

— مانا بۇنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ، يېڭىدىن ھاياتلىققا ئېرىد-

شىش دەيمىز، — دېدى ياڭى.

— ھوشۇمغا كېلىپ ئەتراپقا قارىسام، ئارقا تەرەپتىكى تاغ

تىمتاس تۇرۇپتۇ، ھەتتا يامغۇرنىڭ تامچىلىغان ئاۋازىمۇ يوق.

ئىچىمدە، بايقىقى نېمە ئاۋاز دۇر؟ دەپ ئويلىدىم. ئادەمنىڭ ئاۋازىد-

مىدۇ دېسەم بەكلا چىرقىراق؛ قۇشنىڭ ئاۋازىمىكىن دېسەم بەك-

لا يۇقىرى؛ مایمۇنىڭ ئاۋازىمىكىن دېسەم بۇ ئەتراپتا مایمۇن

يوق. زادى نېمىنىڭ ئاۋازىدۇ؟ كاللام قايمۇقۇپ، بۇنىڭ سىرىنى

يېشىش خىيالغا كەلدىم. شۇنىڭ بىلەن كاللامغا خىلمۇخىل خىياللار كېلىۋالدى. بۇ چاغدا خۇددى بەدىنىمدىكى تەر تۆشۈك-چىلىرى ئېچىلىپ كۆيۈۋاتقاندەك بىلىندى، ئۇنىڭدىن چىققان غەيرەت، جاسارەت، دانالىق، سالماقلىق بارار جايىنى تاپالماي، بىر - بىرلەپ قانات چىقىرىپ ئۇچۇۋاتقاندەك بىلىنىپ كەتتى. «بۇنداق بولسا بولمايدۇ» دېدىم - دە، لوڭگە بىلەن بېشىمنى ئو - راپ، ئىسكىرىپكىنى قولتۇقۇمغا قىسىپ، قىيا تاشتىن سەك - رەپ چۈشۈپ، ئەگرى - توقاي يوللارنى بېسىپ، تاغدىن چۈشۈپ ئۆيگە قايتىپ بېشىمنى چۆكۈرۈپ ئۇخلىدىم، سىكارزى ئەپەندى، ئۇ ئىشلارنى ھازىر ئويلىساممۇ بەدىنىمنى تىترەك باسدۇ.

— كېيىنچۇ؟

— مۇشۇ يەردە ئاياغلاشتى!

— ئىسكىرىپكا چالمايدىڭىزما؟

— چالاي دېسەممۇ چالالمايدىم شۇ! «ئا!» قىلغان ئاۋازنى

ئاڭلاپ قاپسىز ئەمەسمۇ؟ شۇڭا چالالماسلىقىڭىز ئېنىق.

— بۇ ھېكايىنى ئاڭلاپ زادىلا پۇخادىن چىقىمىدىم.

— قانداقلا ئويلىماڭ، ھەقىقىي ئەھۋال مۇشۇنداق! نېمە بول -

دى، كۆپچىلىك؟— دېدى كاننىزى ھەممەيلەنگە بىر قۇر قارىۋېتىپ.

— ھا - ھا - ھا! خېلى يامانكەنسىز جۇمۇ؟ ھېكايىنى تو -

قۇشقا خېلى كۈچەپسىز، شۇنداقمۇ؟ خوش، ھېكايىنى مۇشۇ

يەرگىچە ئاڭلايلى! يېقىندىن بۇيان مەكتەپكە بېرىپ ئەينەك

شارچە ياساۋاتامسىز؟— دەپ سورىدى مېتى.

— ياق، مەن يېقىندا يۇرتقا بېرىپ كەلدىم. شۇڭا، ئۇنى يا -

ساشنى توختىتىپ قويدۇم. ئەينەك شارچە ياساشتىنمۇ زېرىك -

تىم. راستىمنى ئېيتسام، مەن بۇ ئىشتىن قول ئۈزەيمىكەن

دەيمەن.

— ئەمما شارچىنى ياسىمىسىڭىز دوكتور بولالمايسىز
ئەمەسمۇ؟

— ھەي، بولالمىسام بولماسمەن، — دېدى كاننېزى پەرۋا-
سىزلا.

— دوكتور بولۇش - بولماسلىقىڭىزغا كۆپچىلىك ناھايىد-
تى قىزىقىدىكەن، ياخشىسى يەنىلا تىرىشىپ ئەينەك شارچە يا-
سالىڭ، — دېدى مېتى.

— كۆڭۈل بۆلگىنىڭىزگە رەھمەت. كەچۈرۈڭ، دوكتور
بولمىساممۇ ھېچقىسى يوق.
— نېمىشقا؟

— نېمىشقا دەمىسىز؟ مەن ھازىر رەسمىي ئۆيلىنىپ بولدۇم،
— ھە! يامانكەنسىزغۇ! قاچانلاردىن بېرى مەخپىي ئۆيل-
نىۋالدىڭىز؟ بۇنداق ئىشنى ئۆتكۈزۈۋەتسەك بولمايدۇ! كۇساي-
ئەپەندىم، ئاڭلىغانسىز، كاننېزى خوتۇن ئالدىم دەيدۇ، — دېدى
مېتى.

— تېخى بالام يوق! توي قىلغىلى بىر ئاي بولماي تۇرۇپ
بالىلىق بولساق چاتاق چىقىدۇ.

— قاچان، قەيەردە توي قىلىدىڭىز؟ — دېدى غوجايىن خۇد-
دى سوتچىلار دەك.

— قاچان دېدىڭىزما؟ بۇ قېتىم يۇرتقا بارغاندا توي قىلدىم،
ئۇ ماڭا ياتلىق بولۇشنى ساقلاپ تۇرۇپتىكەن. بۈگۈن كۇساي-ئە-
پەندىگە ئەكەلگەن قۇرۇتۇلغان بېلىقنىمۇ تويىدا دوستلىرىم
سوۋغا قىلغان.

— ئۈچ تال بېلىق سوۋغا قىلدىما؟ نېمە دېگەن پىخسىق! —
دېدى مېتى.

— نەدىكىنى، بىر پاتمان بېلىقنىڭ ئىچىدىن ئۈچ تالنى

ئەكەلدىم، — دېدى كاننېزى.

— ئۇنداقتا، يۇرتتىن ئەكەلگەن كېلىنچەكنىڭ تېرىسىمۇ قارىمۇ؟

— شۇنداق، قاپقارا، ماڭا بەكمۇ ماسلاشقان.

— ھېچ گەپ يوق، باشقىلارغا تەگسىمۇ ئوخشاش. يەنىلا شۇ ئەر - خوتۇن بولىدىغان گەپ، پەقەت ئىككى قارا بىر يەرگە كەپ - سىلەر شۇ! ئارتۇق گەپ قىلىپ قويدۇم، كىم بىلەن كىم بىر ياستۇققا باش قويسا مەن ئۈچۈن بەربىر.

ياڭى يەنە بۇ گەپلەر بىلەن مۇناسىۋەتسىزلا سوئال سورىدى:
— پايلاقچى ھەققىدە توختالساق، 20 - ئەسىردىكى كىشى - لەرنىڭ كۆپىنچىسى شۇ يولنى تۇتقۇچىلار دۇر، بۇنىڭ سەۋەبى زادى نېمىدۇ؟

— مال باھاسى ئۆرلەپ كەتكەچكە شۇنداقتۇ؟ — دېدى كاننېزى.

— سەنئەتتىن زوق ئېلىشنى بىلمىگەنلىكتىندۇر؟ — دېدى سىكارزى.

— كىشىلەرنىڭ مەدەنىيلىك ئېڭىدا ئېغىش يۈز بېرىپ، كۈنجۈت كەمپۈتتەك يېپىشقاق بولۇپ كەتكەنلىكىدىن بولسا كېرەك، — دېدى مېتىمۇ.

گەپ غوجايىغا كەلگەندە ئۇ مۇنداق تەھلىل قىلدى:

— باشقىلارنىڭ ئېھتىياتسىزلىقىدىن پايدىلىنىپ، ئۇلار - نىڭ يانچۇقىنى كولىغانلار يانچۇقچى. باشقىلارنىڭ ئوي - خە - يالىنى بىلىۋېلىشقا ئۇرۇندىغانلار پايلاقچى. كىشىلەرنىڭ ئۆ - يىگە كىرىپ بىر نەرسىلەرنى ئېلىپ كەتكەنلەر ئوغرى، باشقىد - لارنى سۆزلەشكە قىزىقتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچ سىرىنى بىلىۋال - غانلار ئىشپىيون. پىچاق كۆتۈرۈپ باشقىلارنىڭ پۇلىنى بۆلد -

خانلار قاراقچى. كىشىلەرنى قورقۇتۇپ، ئۆزىنىڭ ۋەھىملىك سۆزلىرىنى ئاڭلاشقا مەجبۇرلىغانلار مۇتتەھەم. شۇڭا ئوغرى، يانچۇقچى، ئىشىپيون، قاراقچى ھەممىسى بىر گەپ، يەنى ئۇلار سېسىق نامى ئەتراپىنى بىر ئالغان كىشىلەردۇر. ئەگەر ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلىساق، ئۇلارنى يامان كۆندۈرۈپ قويىمىز، شۇڭا ئۇلارغا قەتئىي بويىسۇنماسلىقىمىز كېرەك. ئىلگىرى مەن بۇ مەسىلە ھەققىدە كۆپ باش قاتۇرغان، كۆزىتىشىمچە، ھازىرقى كىشىلەردە پايلاقچىلىق ئىدىيەسى كۈچلۈك. بۇ ئۇلارنىڭ ئۆزىنى سوراڭ ئىدىيەسىنىڭ كەمچىللىكىدىن بولغان. مەن دەپمەكچى بولغان ئۆزىنى سوراڭ ئىدىيەسى ھەرگىزمۇ ياڭى ئەپەندى تىلغا ئالغان «چېنىقپ بۇدساتئۆلىق مۇقامغا يېتىش»، «كائىنات بىلەن بىر گەۋدىلىشىش» دېگەندەكلەرنى كۆرسەتمەيدۇ.....

— بارغانسېرى مۇجمەللىشىپ كەتتى. كۇسايما ئەپەندىم، سىزمۇ دەبدەبىلىك نەزەرىيەلەرنى ساتقىلى تۇردىڭىز، مەنمۇ زا-مانىۋى مەدەنىيەتكە بولغان نارازىلىقىمنى ئىپادىلىدىم، ئالامەت نەزەرىيەلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى مانا! — دېدى مېتى. — تەلىم ئالاي دەيمەنغۇ شۇ! پىكىرىڭىز بولسا دېۋېتىڭ، — دېدى غوجايىن.

— بار، ناھايىتى كۆپ. سىلەرگە ساقچى جىندەك كۆرۈنسە، ئەمدىلىكتە پايلاقچىنى ئوغرى، قاراقچىغا ئوخشاتساڭلار بۇ بەكلا زىددىيەتلىك گەپ بولمامدۇ؟ لېكىن، مەن باشتىن - ئاخىر ئۆز نوقتىئىنەزىرىمدە چىڭ تۇرىمەن.

— ساقچى دېگەن ساقچى. پايلاقچى دېگەن پايلاقچى؛ بۇرۇن دېگەن بۇرۇن، ھازىر دېگەن ھازىر. بۇرۇن بىر خىل، ھازىر يەنە بىر خىل دەپ ئولتۇرمايمەن، زاماننىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئە-

گىشىپ، نۇقتىئەنەزىرىمۇ ئۆزگىرىپ قالمايدۇ، مەسىلىلەرگە بولغان قارىشىم ئەمەلىيەتتەن ھالقىپ كەتمەيدۇ. نۇقتىئەنەزىرىمىنىڭ ئۆزگەرمەسلىكى، تەرەققىياتنى قوللىمايمەن، دېگەندەك ئەمەس، ئەلۋەتتە. كۆڭۈزى: «ئاقىللار بىلەن دۆتلەرنى سېلىشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس» دېگەن. ئېھتىمال، سىز ئۇ كۆرسەتكەن «دۆتلەر» نىڭ خىلى ئوخشايسىز، — دېدى غوجايىن.

— قالتىسقۇ! پايلاقچىلارغا بۇنداق باھا بەرسە دۇنيا مېھىر - مۇھەببەت بىلەن تولغاندەك ھېس قىلىدىكەن كىشى.

— مەن پايلاقچىما؟

— سىز پايلاقچى ئەمەس، شۇڭا باشقىلار سىزگە ئامراقلىق قىلىدۇ دېمەكچىمەن. گەپنى ئاز قىلايلى! قېنى ھېلىقى نەزەردە يەرىڭىزنىڭ داۋامىنى سۆزلەڭ!

— ھازىرقى ئاتالمىش ئۆزىنى سوراڭىز دېگىنىمىز، كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتتىكى مەسىلىلەرنى ئوخشىمىغان نۇقتىدىن تەھلىل قىلىش، ئۆزلىرىگە كەلتۈرىدىغان پايدا - مەنپەئەتكە زىيادە كىرىشىپ قېلىش ئېڭىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل ئۆزىنى سوراڭىز دېگىنىمىز تەرەققىياتقا ئەگىشىپ بارغانسېرى سەزگۈر تېمىغا ئايلىنىپ قېلىۋاتىدۇ. ئاخىرقى ھېسابتا، كىشىلەرنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىمۇ تەبىئىيلىكتىن يىراقلاشماقتا. غەرب تەلىماتچىسى ھېنرى دېگەن كىشى سىزدە ۋېننى تەنقىد قىلىپ: «ئۇ ئەينەك ئېسىقلىق ئۆيدىن ئۆتكەندە، ئەينەككە بىر قارۋالسا كۆڭلى يېرىم بولۇپ قالىدۇ، ئۇ مانا مۇشۇنداق بىردەممۇ ئۆزىنى ئۇنتۇپ قالمايدىغان ئادەم» دېگەن. بۇ سۆزدىن ھازىرقى دەۋر يۆنىلىشىنى كۆرەلەيمىز. ئۇ خىلغاندىمۇ ئۆزىنى ئۇنتۇمسا، ئويغىنىپمۇ ئۇنتۇمسا، بۇ يەردىكى «مەن» ئۆزىنى ئاشكارىلاپلا يۈرگەچكە جاھاندىكى ئىشلار ئادەمنىڭ كۆڭ-

لىنى غەش قىلىدۇ. بۇ خۇددى ياش ئوغۇل - قىزلارنىڭ بىر - بىرىگە دىققەت قىلىپ، بىر - بىرنىڭ ئۈستىبېشىغا قارشىغا ئوخشايدۇ. ھازىر «بىغەم ۋە ئەر كىم»، «بىمالال» دېگەندەك سۆزلەر باشقىچە ئاڭلىنىدىغان بولۇپ قالدى، ئۇنىڭ ھېچقانداق ئەھمىيەتتىمۇ يوقكەن. مۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، ھازىرقى كىشىلەر پايلاقچىغا، ئوغرىغا ئوخشاپ قېلىۋاتقان چېغى. پايلاقچىلار كىشىلەرگە كۆز - قۇلاق بولۇش ئارقىلىق، ئۆزىگە خۇشاللىق ئىز - دەش بىلەن ئاۋارە، شۇڭا ئۇلار ئۆزلۈك قارىشىنى كۈچەيتىشكە ئەھمىيەت بەرمەيدۇ؛ ئوغرىغا كەلسەك، ئۇلار توختىماي قولغا ئېلىنىدۇ ياكى بايقىلىپ قالىدۇ، ئۇلارمۇ ئۆزلۈك قارىشىنى كۈچەيتىشكە ئەھمىيەت بەرمەيدۇ. ھازىر كىشىلەر ئوڭىدىمۇ، چۈشىدىمۇ پايدا - مەنپەئەتتىنلا ئويلايدۇ، ئۇلارنىڭمۇ پايلاقچى، ئوغرىلارغا ئوخشاش ئۆزلۈكى ھەققىدە باش قاتۇرىدىغانغا چولپىسى يوق. ئۇلار كۈنبويى «ئوغرىنىڭ يۈرىكى پوك - پوك» دېگەندەك، دەككە - دۈككە ئىچىدە ياشاپ، بىردەممۇ ئارام تاپمايدۇ. مانا بۇ ھازىرقى زامان كىشىلىرى، مانا بۇ مەدەنىيلىك ئوتتۇرىغا چىقارغان قارغىش! بۇنى دۆتلۈكتە تەڭدىشى يوق دېيىشكە بولىدۇ.

— ناھايىتى قىزىقارلىق چۈشەندۈرۈڭىز، — دېدى ياڭى،

ئۇ بۇنداق گەپلەر بولۇنغاندا ھەرگىزمۇ ئارقىدا قالمايدۇ - دە.

— كۇسايما ئەپەندى ئۆزلۈك ھەققىدە چوڭقۇر چۈشەنچە بەر -

دى. قەدىمدە ئۆزلۈكىنى ئۇنتۇغانلار ھۆرمەتلىنەتتى، ئەمدى بول -

سا كىشىلەرنى ئۆزلۈكىنى ئۇنتۇماسلىققا دەۋەت قىلىۋاتىدۇ، بۇ

بىر - بىرىگە زىت بولۇپ قالمىدىمۇ؟ ئەتىگەندىن كەچكىچە

«مەن» دەپلا ياشىسا، جاھاننىڭ ئىشلىرى قانداقمۇ ئادىل بولىدۇ؟

ئۇنداق ياشاش «دوزاخ» تا ياشىغان بىلەن ئوخشاش. ئەگەر «جاھان -

دىكى ئېسىل دورا نېمە؟» دەپ سورىسىڭىز، مەن «ئۆزىنى ئۆز -

تۇش» تىن ئارتۇق ئۈنۈملۈك دورا بولمىسا كېرەك، دەيمەن. مانا ئەمدى باشقىلارغا قىزغىن بولۇپ ئۆزىنى كۆرسىتىدىغانلامۇ چىقىۋاتىدۇ. ھەتتا ئەنگلىيەدە بەزىلەر ئۆزىنى «مۆتۈەر» ئاتىدۇ. ماقتا، ئۆزىنى سوراڭنى كۈچەيتىش زۆرۈر.

— مەن مۇنداق بىر ھېكايىنى ئاڭلىغان، — دېدى غوجايىن گەپ قىستۇرۇپ، — يەنە شۇ ئەنگلىيەدە چوڭ ھەربىي لاگېر بولغانىكەن، لاگېردىكى ئەمەلدارلار بىر قېتىملىق زىياپەتكە قول ئاستىدىكى بىر ئوفىتسىرنى تەكلىپ قىپتۇ. زىياپەت ئا- خىرلاشقاندا، ئۇلار ئەينەك بوتۇلكىغا قاچىلانغان قول يۇيۇش سۈيى كەلتۈرۈلۈپتۇ. ھېلىقى ئوفىتسىر بۇنداق زىياپەتكە قات- نىشىپ باقمىغاچ، ئەينەك بوتۇلكىدىكى سۈنى پاك- پاكىز ئى- چىۋېتتۇ. بۇ چاغدا ھەربىي ئەمەلدار ئۇنىڭغا سالامەتلىك تى- لەپتۇ. دە، ئۇمۇ بوتۇلكىدىكى سۈنى ئىچىۋېتتۇ. ئۇنىڭ بىلەن بىر ئۈستەلدە ئولتۇرغان باشقا ئەمەلدارلارمۇ بوتۇلكىنى قولغا ئېلىپ ئۇنىڭغا سالامەتلىك تىلەپ، سۈنى ئىچىۋېتتۇ.

— يەنە مۇنداق بىر يۇمۇرمۇ بار، — دېدى گەپكە ئامراق مې- تى گەپكە قوشۇق سېلىپ، — ئەنگلىيەلىك يازغۇچى كالېر تازا قائىدە بىلىپ كەتمەيدىغان ئادەم ئىكەن، ئۇ ئەنگلىيە پادىشاھى بىلەن تۇنجى كۆرۈشكەندە «ئىجازەتمۇ؟!» دەپ قويۇپلا ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپتۇ. بۇ ۋاقىتتا ئايال پادىشاھنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ. ئۇلار ئادەتتىكىدەك كۈلمەپتۇ، ئۆزلىرىنى باسالماي قاققلاپ كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ. بۇ چاغدا ئايال پادىشاھ كەينىدە تۇرغانلارغا بىرنەچچە ئېغىز گەپ قىپتۇ، شۇنىڭ بى- لەن ئۇلار ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇشۇپتۇ، كالېرنىڭمۇ يۈزى چۈشمەپ- تۇ. جاھاندا مۇنداق مېھرىبانلىق يەتكۈزۈشمۇ بار ئىكەن.

— كالېرلا بولىدىكەن، باشقىلار قول قوۋۇشتۇرۇپ تۇر-

سمۇ، چوقۇم ئۇنىڭ خىيالغا كىرمەيدۇ، — دېدى كاننېزى. — غەمخورلۇق قىلغۇچىلار ئۆزىنى سورايدىغان، ھۆرمەتكە سازاۋەر كىشىلەر دۇر، — دېدى ياڭى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — لېكىن ئۆزىنى سوراىنى ئالدىنقى شەرت قىلىپ تۇرۇپ، باشقىدەلارغا سەممىي مۇئامىلە قىلسا، ئۇلارمۇ چارچايدۇ، نېمىدېگەن بىچارە! كىشىلەر مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، ئادەملەر ئارىسىدىكى ئالاقە سۇسلىشىپ ماڭىدۇ، دېيىشىدۇ. بۇ ئىنتايىن خاتا يۈزلىنىش. ئۆزلۈك ئېڭى كۈچلەنسە، قانداقمۇ خاتىرجەم بولغىلى بولىدۇ؟ كىشىلەر پەرۋاسىز، خاتىرجەم كۆرۈنىدۇ، لېكىن ئازاب ئىچىدە ئۆتىدۇ. بۇ خۇددى چېلىشىدىغانلار سەھنىدە بىر - بىرى بىلەن پوملاقلىشىپ، مىدىرلىيالمىي قالغاندەكلانىش. ئۇلار خاتىرجەم كۆرۈنسىمۇ، ئىككى تەرەپ دەردەنى ئۆزى بىلىدۇ.

گەپ قىلىش نۆۋىتى مېتىغا كەلدى:

— سوقۇشۇشنى ئېلىپ ئېيتساق، ئىلگىرى سوقۇشىدەلغانلار زورلۇق ئىشلىتىپ، قارشى تەرەپنى يىقىتاتتى، قىلچە ياسالمىلىق قىلمايتتى؛ كېيىنچە ناھايىتى ماھارەتلىك چېلىشىدىغان بولۇپ كەتتى، بۇ ئېھتىمال ئۆزلۈك ئېڭىنىڭ كۈچەيىگەنلىكىدىن بولسا كېرەك. پېنىگىن مۇنداق دېگەن: «تەبىئەتكە بويسۇنغاندا، تەبىئەت ئۈستىدىن غەلبە قىلغىلى بولىدۇ.» ھازىرقى كۈرەش دەل پېنىگىننىڭ تەلىمىگە بويسۇنغانلىقتىن نەتىجىلىك بولماقتا، بۇ سەل غەلبە ئىشكەن، خۇددى دۈشمەننىڭ كۈچىدىن پايدىلىنىپ، دۈشمەننى ئۇچۇقتۇرغاندەكلانىش..... — يەنە تېخى سۇ كۈچىدىن پايدىلىنىپ، توك چىقارغاندەك، سۇ كۈچىگە بويسۇنۇپ، ئۇنىڭ رولىنى جارى قىلدۇرۇرغاندەك..... — دېدى كاننېزى. كاننېزىنىڭ گېپى تۈگىمەي تۇرۇپ،

رۇپلا ياڭى سۆزلەشكە باشلىدى:

— كىشىلەر كەمبەغەل چاغدا غورنىڭلىكىنىڭ دەردىنى تارتىدۇ، باي بولغاندا بايلىقنىڭ دەردىنى تارتىدۇ، غەم - قايغۇغا مۇپتۇلا بولغاندا ئۇنىڭ ئىسكەنجىسىگە چۈشۈپ قالىدۇ. خۇشال بولغاندا خۇشاللىققا بەنت بولۇپ كېتىدۇ. تالانت ئىگىلىرى ئۆز تالانتى تۈپەيلىدىن ئۆلىدۇ، دانالار ئۆز دانالىقىدىن مەغلۇپ بولىدۇ. مانا كۇسايادەك ئاسان ئاچچىقلىنىدىغان ئادەملەر ئۆزىنى تۈتۈۋالالمىسا، تېخىمۇ بەك غەزەپلىنىپ كېتىدۇ، بۇنداق بولغاندا ئاسانلا دۈشمىنىڭ قىلتىقىغا چۈشىدۇ.....

— دېگەنلىرىڭىز ئورۇنلۇق! — دېدى مېتى چاۋاك بىلەن ئۇنى قوللاپ. غوجايىن:

— مەن ئاسانلا باشقىلارنىڭ كونتروللۇقىدا قالغان چاغلىرىمنى ئەسلىيەلمەيمەن، دېۋىدى، كۆپچىلىك پاراققىدە كۈلۈشۈپ كەتتى.

— ئەمەسە كاندا غوجايىندەك كىشىلەر نېمە سەۋەبلىك ئۆلەر؟ — دېدى مېتى.

— غوجايىن ئۆز گۇناھى سەۋەبلىك ئۆلەر، ئۇنىڭ غالىچىلىرى پايلاقچىلىقتىن ئۆلەر، — دېدى ياڭى.

— ئۇنىڭ قىزىچۇ؟

— ئۇنىڭ قىزىنى مەن كۆرمىگەن، بۇنىڭغا بىرنېمە دېيەل-مەيمەن، ئېھتىمال، كىيىمگە تويماسلىقتىن، يەپ - ئىچىشتىن ئۆلەر! ياكى مەزىسىز تۇرمۇش ئۇنى ئۆلتۈرەر، ئىشقىلىپ مۇ-ھەببەت سەۋەبلىك ئۆلمەيدۇ. يامان تەرىپىنى ئويلىساق قەلەندەر-دەك كوچىدا ئۆلەر.

— نېمىدېگەن ئېچىنىشلىق، — دېدى سىكارزې ئۇنىڭ سۆزىگە نارازى بولۇپ.

— شۇڭا، ئۆيى بولمىسىمۇ كۆڭلى خاتىرجەم بولغانغا يەت-
مەيدۇ. ئادەم مۇشۇنداق ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالمىسا، ھەر-
گىزمۇ بۇنچە ئازاب چېكىپ كەتمەيدۇ، — دېدى ياڭى.
— ئۇنچە كۆرەڭلىمەڭ! سىزدە كىلا ئېھتىمال ئېلىپكىتىر
نۇرى ئاستىدا ئىككى پۈتى ئاسمانغا بولۇپ ئۆلۈشى مۇمكىن، —
دېدى مېتى ئۇنى مەسخىرە قىلىپ.

— ئومۇمەن، مەدەنىيەت مۇشۇ يۈزلىنىش بويىچە تەرەققىي
قىلىدىكەن، مەن بۇ جېنىمدىن تويدۇم، — دېدى غوجايىن.
— جاندىن تويغان بولسىڭىز ئۆلۈڭ، قەتئىي تۈزۈت قىل-
ماڭ، — دېدى مېتى.

— ئەمما مەن ئۆلۈشنى ئەمەس، ياشاشنى خالايمەن، — دېدى
غوجايىن.

ئۇ مانا مۇشۇنداق ئەقىلگە ئۇيغۇن بولمىغان مەسىلىلەر دە
تېخىمۇ جاھىللىق قىلاتتى.

بۇ چاغدا مېتى سوغۇق گەپتىن بىرنى قىلدى:
— ئىنسان تۇغۇلغاندا كۆپ ئويلانمايلا دۇنياغا كۆز ئاچىدۇ-
كەن، لېكىن ئۆلىدىغان چاغدا كۆپ ئازابلىنىدىكەن. «قەرز ئال-
غاندا ھەشقاللا دەپ، قەرز قايتۇرۇشتا ئەستاغپۇرلا» دېگەندە كىلا
ئىش - تە.

— قەرز ئېلىپ قايتۇرمىغان ئادەم بەختلىك ئادەمدۇر،
ئوخشاشلا، ئۆلۈمگە پىسەنت قىلمىغانلارمۇ بەختلىك كىشىلەر -
دۇر، — دېدى ياڭى.

— شۇنداق بولغاندا، «يۈزى قېلىنلىق يېرىم دۆلەت» دېگەن
توغرىكەن - دە! — دېدى مېتى.

— شۇنداق.

— دېمەك، سىز دەل مۇشۇنداقلاردىن؟

— ئۇنداق دەپ كەتكىلىمۇ بولمايدۇ. لېكىن ئۇنداقلا ئۆ-
لۈمنى ئازاب دەپ بىلگۈچىلەردۇر، بۇ ئاتالمىش ئىنسانلار ئوتتۇ-
رىغا چىقارغان «نېرۋىسى ئاجىز» لىق كېسىلىدىن كېيىنكى
ئىشلار.

— دۇرۇس، سىزگە قانداقلا قارىماي، «نېرۋىسى ئاجىز» لىق
كېسىلىگە گىرىپتار بولاي دەپ قالغاندەك كۆرۈنۈۋاتسىز.
مېتى بىلەن كاننېزنىڭ ئاغزى پەقەتلا بېسىقمىدى، توخ-
تىماي چۈشىنىكسىز گەپلەرنى قىلىشىۋاتاتتى. بۇ چاغدا غوجا-
يىن كاننېزى بىلەن سىكارزېنىڭ مەدەنىيەت ھەققىدە قاراشلى-
رىغا رەددىيە بېرىۋاتاتتى.

— قانداق قىلغاندا قەرزنى قايتۇرماي ئارام تاپقىلى بولىدۇ؟
مانا بۇ بىرىنچى سوئال.

— قەرز ئالغانىكەن چوقۇم قايتۇرۇش كېرەك، بۇنىڭغا
گەپ كەتمەيدۇ.

— ھوي، بۇ دېگەن مۇنازىرە، ۋارقىراش كەتمەيدۇ، ئاڭلاڭ!
قەرزنى قايتۇرماي ئارام تاپقانغا ئوخشاش، قانداق قىلغاندا ئۆلم-
گىلى بولىدۇ؟ بۇمۇ بىر مەسىلە، ياق، ھازىر مەسىلىگە ئايلاندى.
كىمياگەرلىك دەل مۇشۇنىڭ ئۈچۈن بارلىققا كەلگەن، ھەرقان-
داق كىمياگەرلىك مەغلۇپ بولدى. نېمىلا دېگەنبىلەن، ئىن-
سان ئاخىرى ئۆلىدۇ. بۇ ھەممەيلەنگە مەلۇم.

— كىمياگەرلىك پەيدا بولۇشتىن بۇرۇنمۇ بۇ نۇقتا
ئېنىق ئىدى.

— ھوي، مۇنازىرىلىشىۋاتقاندا قوشۇق سالماي، گېپىمگە
ئوبدان قۇلاق سېلىڭ. ئۆلمەكتىن باشقا ئامال يوقلۇقىنى جەزم-
لەشتۈرگەندىن كېيىن، ئىككىنچى بىر سوئال پەيدا بولىدۇ.
— ھە؟

— ھامان ئۆلىدىكەنمىز، قانداق ئۆلگەن ياخشى؟ مانا بۇ
ئىككىنچى سوئال. «ئۆزىنى ئۆلتۈرۈش كۈلۈبى» مانا مۇشۇ ئىك-
كىنچى سوئال بىلەن بىللە ئوتتۇرىغا چىققان.

— ھا - ھا - ھا! بۇ خېلى قىزىقارلىق گەپكەن.

— ئۆلۈم ئازابلىق بولىدۇ. ئەمما ئۆلمەسلىك ئۆلۈشتىنمۇ
ئازابلىق. نېرۋىسى ئاجىز كىشىلەر ھايات يۈرگىنى بىلەن ئۇلار -
نىڭ كۈنى ئۆلگەندىنمۇ بەتتەر، ئۇلار ھاياتىدىن ئايرىلالماي ئازاب
چېكىدۇ. ئۇلار ئۆلۈمدىن ئۈنچە قورقۇپ كەتمەيدۇ، لېكىن قانداق
ئۆلۈش ئۇلارنىڭ بېشىنى قاتۇرىدۇ. پەقەت ئادەتتىكى كىشىلەر
تەقدىرگە تەن بېرىپ ياشايدۇ، ئاخىر جەمئىيەت ئۇلارنى رەھىم -
سىزىلەرچە يۈتۈۋېتىدۇ. ئەمما، ئازراق خاسلىقى بار كىشىلەر
جەمئىيەتنىڭ زەربىسىگە قاراپ تۇرماي، قانداق ئۆلۈش ھەققىدە
باش قاتۇرۇپ، تۈرلۈك تاكتىكىلارنى ئويلاپ تاپىدۇ. شۇڭا دۇنيا -
نىڭ يۈزلىنىشىدىن قارىغاندا، ئۆلۈۋالدىغانلارنىڭ كۆپىيىشى
مۇقەررەر، ئۆلۈۋالغۇچىلار ئالاھىدە ئۇسۇللارنى قوللىنىپ يۈر -
مەيمۇ دۇنيا بىلەن ۋىدالىشىدۇ.

— ھا - ھا - ھا! ئەمدى گەپ قىزىپ كېتىدىغان بولدى.

— چوقۇم شۇنداق بولىدۇ. ھېنرى ئاجىن جونىس يازغان
سېنارىيەدە، ئۆلۈۋېلىشنى تەرغىب قىلىدىغان بىر پەيلاسوپ
بار.....

— ئۇ ئۆلۈۋالامدۇ؟

— ناھايىتى ئەپسۇس، ئۇ ئۆلۈۋالمايدۇ. لېكىن، يەنە مىڭ
يىلدىن كېيىن كۆپچىلىك چوقۇم ئۆلۈۋېلىش ئۇسۇلىنى تاللاي -
دۇ. ئون مىڭ يىلدىن كېيىن ئۆلۈم ھەققىدە گەپ بولسا، كىشى -
لەر ئۆلۈۋېلىشتىن باشقا ئۆلۈش يولىنىڭ يوقلۇقىنى ھېس
قىلىدۇ.

— ياۋاش بولايلى! شۇنداقمۇ قىلامدىغان! ئىشقىلىپ، مەن ئۆلۈۋالمايمەن.

— چوقۇم شۇنداق ئويلايدۇ. ھەممە ئادەم شۇنداق ئويلايدۇ! شۇنداق بولغاندا، بىز ئۆلۈۋېلىش ھەققىدە نۇرغۇن تەتقىقات نە-تىجىلىرىگە ئېرىشىمىز، ئۆلۈۋېلىشمۇ بىر پەن سۈپىتىدە ئوت-تۇرغا چىقىدۇ.

— قالتىس! ۋاقتى كەلگەندە «بۇلۇت سارىيى» دىكى نەزەردە-يەچى ئوقۇتقۇچىلار «كۆپچىلىك، جامائەت ئەخلاقى دەيدىغان يا-ۋايى ئىستىلغا رىئايە قىلماڭلار. سىلەر دۇنيا ياشلىرى! شۇڭا، ئالدى بىلەن ئۆلۈۋېلىشنى بۇرچ دەپ بىلىپ، ئۇنىڭغا ئەھمىيەت بېرىڭلار. ئۆلۈۋېلىشنىڭ تەسىرىنى كېڭەيتىڭلار، باشقىلار تە-رىپىدىن ئۆلتۈرۈلۈشمۇ يامان ئىش ئەمەس. كۆز ئالدىمىزدىكى كەمبەغەل كۇساييا ئەپەندىنىڭمۇ جاپادا ياشاۋاتقىنىنى كۆپچى-لىك كۆرۈپ تۇرۇپسىلەر، مەجبۇرىيىتىڭلارنى ئادا قىلىش ئۆ-چۈن ئۇنى پاتراق ئۇ دۇنياغا ئۆزىتىپ قويۇڭلار، مانا بۇ سىلەرنىڭ بۇرچۇڭلار. بۇرۇنقىدىن پەرقلىق بولغىنى، ھازىر تەرەققىياتقا يۈزلەنگەن دەۋردە ياشاۋاتىمىز، شۇڭا ھەرگىزمۇ ئاي پالتىنى پۇ-لاڭشىتىپ چېپىش ياكى ئوقيا ئېتىشتەك قەبىھ ئۇسۇللارنى قوللانماي، بەلكى يۇقىرى تېخنىكىلىق قىيىناش ئۇسۇللىرىدىن پايدىلىنىپ ئۆلتۈرۈڭلار، شۇنداق بولغاندا ئۆلگۈچىگە پايدىلىق بولۇپلا قالماي، كۆپچىلىكمۇ شەرەپكە مۇيەسسەر بولىسىلەر» دەپ دەرس سۆزلىشى مۇمكىن.....

— بەك تەسىرلىك سۆزلىدىڭىز، — دېدى كاننېزى ئىخ-تىيارسىز چاۋاك چېلىپ.

— تېخىمۇ تەسىرلىكلىرى بار تېخى. ھازىرقى زاماننىڭ ساقچىلىرى كىشىلەرنىڭ ھاياتى ۋە مال - مۈلكىنى قوغداشنى

مەقسەت قىلىدۇ. لېكىن كەلگۈسىدە چارلاش ساقچىلىرى توق-
ماقنى كۆتۈرۈۋېلىپ، كىشىلەرنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ.....
— بۇ نېمە ئۈچۈن؟

— نېمە ئۈچۈن؟ ھازىرقى كىشىلەر ھاياتىنى قەدرلەيدۇ،
شۇڭا ساقچىلار ئۇلارنىڭ ھاياتىنى قوغدايدۇ، لېكىن ئۇ چاغقا
بارغاندا پۇقرالار ئازابلىق ياشىغاچقا، ساقچىلار ئۇلارنى ئازابدىن
قۇتۇلدۇرۇشنى خۇشاللىق بىلىپ، ئاشۇنداق ئۆلتۈرۈشنى تاللايدۇ.
ئەلۋەتتە ھەرىكىتى چاققانلار ئۆزلىرى ئۆلۈۋېلىشقا ئۆلگۈردۇ.
دۇ، لېكىن ساقچىلار قول سېلىپ ئۆلتۈرۈۋېتىدىغانلار ئا-
ساسلىقى ئەزمە، ئۆلۈمدىن قورقىدىغان، ئۆلۈۋېلىش ئىقتىدارى
تۆۋەن ئاق نانچى ئەخلەتلەردۇر. قىزغىنلىق بىلەن ئۆلۈۋېلىشنى
تاللىغانلار ئىشىكلىرىگە قەغەز چاپلاپ قويدۇ. ئۇنىڭغا « مەن
ئۆز ئىختىيارلىقىم بىلەن ئۆلۈۋالدىم» دەپ يېزىلىدۇ، ساقچىلار
چارلاش جەريانىدا بۇ خەتلەرگە كۆزى چۈشسە، دەرھال بىر تەرەپ
قىلىۋېتىدۇ. جەسەتنىمۇ چارلاش ئاپتوموبىلىغا سېلىپ يى-
غىشتۇرۇۋېتىدۇ. ئىشقىلىپ، شۇ چاغدا غەلىتە ئىشلار ئاۋۇپ
كېتىدۇ.....

— ئەپەندىم، قىزىق گەپنى خېلى قىلدىڭىز، گېپىڭىز
ھېچ تۈگەيدىغاندەك ئەمەسقۇ! — دېدى سىكارزې ھاياجان بىلەن.
ياكى ئۆچكە ساقىلىنى سىلاپ، قىلغان گەپلىرىنى ئالدى-
رىماي تەھلىل قىلدى:

— گېپىمنى ئاڭلاپ كۈلگىڭىز كەلگەن بولسا كۈلۈۋې-
رىڭ. بۇنى ئالدىن پەرەز قىلىپ ئېيتىلغان سۆز دەپ قارىسى-
ڭىزمۇ مەيلى. ھەقىقەتنى تونۇپ يېتىمەن دەيدىكەنمىز، كۆز
ئالدىمىزدىكى ئەھۋالنىڭ ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلماي بولمايدۇ،
كۆپۈكتەك خىياللارنى مەڭگۈلۈك ھەقىقەت دەپ تونۇيدىغانلارمۇ

بار؛ سەل ياخشى سۆزلەيدىغانلارنى دەرھال كۈلكە ئويىپكىتى قىد-
لىدىغانلارمۇ يوق ئەمەس.

— «ئادەتتىكى كىشىلەر قەھرىمانلارنىڭ ئويىنى بىلمەيدۇ»
دېمەكچىمۇ سىز؟ — دېدى كاننېزى تۇيۇقسىز ھۆرمەت بىلەن.
— دېگەنلىرىڭىز ئورۇنلۇق. ئىلگىرى ئىسپانىيەدە كىرىل
دوبا دەيدىغان بىر يەر بار ئىكەن..... — دېدى ياڭى بېشىنى
لىڭشىتىپ.

— ئۇ جاي ھازىرمۇ بارمۇ؟

— ئېھتىمال باردۇ. ئۇ جايدا مۇنداق بىر ئادەت بار ئىكەن،
ئىبادەتخانىدا كېچىدە قوڭغۇراق چېلىنغان ھامان، ئاياللار ئۆي-
ئۆيلەردىن چىقىپ، كۆلچەككە چۈشۈپ يۇيىنىدىكەن.....
— قىشتىمۇ يۇيۇنمىدىكەن؟

— ئۇنى تازا ئېنىق بىلمەيدىكەنمەن. ئىشقىلىپ، قېرى-
ياش دەپ ئايرىپ ئولتۇرماي، ھەممىسى كۆلچەكتە يۇيۇنىدىكەن.
لېكىن ئەرلەرنىڭ كۆلچەككە چۈشۈشى چەكلەنگەن ئىكەن. ئۇلار
پەقەت يىراقتىن قاراپ تۇرىدىكەن. ئۇلار يىراقتا تۇرۇپ، تېرىسى
ئاپئاق ئاياللارنىڭ سۇدا ئۈزۈپ يۈرگىنىنى غۇۋا كۆرەلەيدى-
كەن.....

يالڭىچ بەدەن توغرىسىدا گەپ چىقۇۋىدى، سىكارزې ئول-
تۇرالمىي قالدى. دە، گەپ چىققان تەرەپكە بۇرۇلۇپ:
— نېمىدېگەن شېئىرىي تۈسكە ئىگە. بۇ مەزمۇنلاردىن پايد-
دىلىنىپ، شېئىر يازسا بولىدىكەن! ئۇ زادى قانداق جاي؟ — دەپ
سورىدى.

— كىرىل دوبا! ئۇ يەردىكى يىگىتلەر ئاياللار بىلەن بىللە
سۇغا چۈشەلمەيدىكەن، يىگىتلەر ئاياللارنىڭ بەدىنىنى ئېنىق
كۆرەلمەي، ھەسرەت چېكىپ، ئاخىر قالايمىقانچىلىق پەيدا بوپتۇ.

«قالايمىقانچىلىق» دېگەن گەپنى ئاڭلاپ مېتى خۇش بولۇپ كەتتى.

— قانداق قالايمىقانچىلىق بوپتۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ.
— ئىبادەتخانا قوڭغۇراق چېلىش ۋاقتىنى بىر سائەت ئال-
دىغا سۈرۈپتۇ. ئاياللار قوڭغۇراق ئاۋازىنى ئاڭلاپ تەرەپ - تەرەپ -
تىن كېلىپ، قىرغاققا يىغىلىپ، قىسقا مايكا بىلەن كالتە
ئىشتاننى كىيىۋېلىپ، سۇغا ئۆزلىرىنى ئېتىپتۇ، ئەمما بۇرۇند-
قىغا ئوخشىمايدىغىنى تېخى قاراڭغۇ چۈشمىگەنكەن.
— ئاياللار كۆۋرۈكتە نۇرغۇن ئەرلەرنىڭ ئۆزلىرىگە قاراپ
تۇرغىنىنى كۆرۈپ، خىجىل بولۇپ، يۈزلىرى قىزىرىپ
كېتىپتۇ.

— بۇ؟

— بۇ شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، ئىنسان بەزى ئۆرپ - ئادەتلەر -
گە قىزىقىپ، ئۇنىڭ ئەسلىي ماھىيىتىنى ئۇنتۇپ قالىدۇ، بۇ -
نىڭغا دىققەت قىلماي بولمايدۇ.

— ھا - ھا - ھا! بۇ ئوبدان تەلىم بولدى، ناھايىتى ئورۇند-
لۇق. «بەزى ئۆرپ - ئادەتلەرگە قىزىقىپ قېلىش» ھەققىدىكى
ھېكايىدىن سىزمۇ بىرەرنى سۆزلەپ باقماسىز؟ يېقىندا مەلۇم
بىر ژۇرنالدا بىر ماقالە كۆردۈم، تېمىسى «كەلگۈسىدىكى مەدە -
نىيەت خاتىرىسى» ئىكەن، ئۇنىڭدا مۇنداق بىر ئالدامچىنى يې -
زىپتۇ. مەسىلەن، مەن مۇشۇ يەردە بىر ھۆسنخەت، ئاسار ئەتىقە
ساتىدىغان دۇكان ئاچتىم، دەپ تۇراي. دۇكاندا داڭلىقلارنىڭ
ھۆسنخەتلىرى، بەزى يادىكارلىقلار تىزىلغان. ئەلۋەتتە ساختا
ئەرسە يوق، ھەممىسى ھەقىقىي مال. ھەقىقىي مال بولغانىكەن
ئەلۋەتتە يۇقىرى باھادا سېتىلىدۇ - دە. بىر خېرىدار قىزىقىپ
«كورامىنىڭ بۇ رەسمى قانچە پۇل؟» دەپ سورىدى. مەن «باھا -

سى 600 يۈەن!» دېدىم. خېرىدار «ئېلىشىنىغۇ ئالسام بولاتتى، لېكىن يېنىمغا ئۈنچە كۆپ پۇل سالماپتىمەن، بەكمۇ ئەپسۇس. لىنارلىق ئىش بولدى، ئەڭ ياخشىسى كېتىپ قالاي» دېدى. غو- جايىن:

— ئۇ راستتىنلا شۇنداق دېدىمۇ؟— دەپ سوراپ قويدى.
مېنى بىلمەسكە سېلىۋالدى.

— شۇنداق! بۇ دېگەن ھېكايە، مەن نېمە دېسەم شۇنى ئاڭ- لاڭ. شۇ چاغدا «پۇل دېگەن نېمىتى؟ ياقتۇرغان بولسىڭىز ئې- لىپ كېتىڭ!» دېدىم. ئەمما خېرىدار «ئۇنداق قىلسام بولمايدۇ» دەپ ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن مەن «ئۇنداقتا پۇلنى ئايغا بۆلۈپ بېرىڭ! بۇندىن كېيىن سىز مېنىڭ دائىم- لىق خېرىدارىم بولۇپ قالسىز، ھەرگىز تۈزۈت قىلماڭ. ئايدا 10 يۈەندىن بەرسىڭىز قانداق؟ ئەگەر مۇۋاپىق كۆرمىسىڭىز 5 يۈەندىن بەرسىڭىز مۇ بولىدۇ» دېدىم. خېرىدار بىلەن ئىككى- ئۈچ سائەت مەسلىھەتلەشكەندىن كېيىن، نەتىجىسى شۇ بولدى- كى 600 يۈەنلىك ھېلىقى رەسمىنى ئۇنىڭغا سېتىپ بەردىم، ئۇ ئايدا 10 يۈەندىن بېرىدىغان بولدى.

— شۇنداقمۇ؟ مۇنداق ياخشى ئىشىمۇ باركەن - ھە!

— شۇنداقمۇ؟ پايدا ئالدىم دەپ قالدىڭىزمۇ؟ ھېچقانچە قىي-

نالمايلا قەدىمكى رەسمىدىن بىرگە ئېرىشىپسىز، ئايدا 10 يۈەنلا تاپشۇرىدىكەنسىز، سىزگە ھېچقانچە ئېغىر توختىماپتۇ! ئەمە- لىيەتتە، ئۈستىلىق بىلەن ئالداپسىز. 600 يۈەننى ئايدا 10 يۈەن- دىن قايتۇرغاندا ھېسابلاپ كۆرىڭە؟ قانچە يىلدا تۆلەپ بولالايدۇ؟ قېنى دەپ بېقىڭە كاننېزى!— دېدى مېنى.

— ئەلۋەتتە بەش يىل كېتىدۇ - دە.

— ئەلۋەتتە بەش يىل. لېكىن سىزنىڭچە بەش

يىل ئۇزاقمۇ - قىسقىمۇ؟

— ئۇزاق دېسىڭىز ئۇزاق، قىسقا دېسىڭىز قىسقا.

— چۈشەنمەي تۇرۇپ دەۋىرىدىكىەنسز! يەنىلا مەن چۈشەندۈرەي، بەش يىل جەرياندا ھەر ئايدا 10 يۈەن تاپشۇرسىڭىز جەمئىي 60 ئاي تاپشۇرغان بولىسىز. ئەلۋەتتە، بۇ يەردە قور-قۇنچلۇقى بىر ئادەت مەسىلىسى. ئوخشاش بىر ئىشنى ھەر ئايدا قىلىۋەرسە 60 قېتىم تاپشۇرۇپ بولۇپ، ئېھتىمال 61 - قېتىم يەنە ئاۋۋالقىدەكلا تاپشۇرۇۋېرىشىڭىز مۇمكىن، 62 - قېتىممۇ يەنە تاپشۇرۇشنى ئويلايسىز، ئادەم ئەقىللىك كۆرۈنگىنى بىلەن ئاجىز تەرەپلىرىمۇ كۆپ، ئادەتكە ئايلىنىپ قالغان ئىشنى ئۇنتۇ-ماق قىيىن.

— ھا - ھا - ھا! شۇنداقمۇ! ئادەم ئۇنچىۋالا ئۇنتۇغاقمۇ

ئەمەستۇ؟

كاننېزى كۈلۈپ قويدى، غوجايىن ناھايىتى سۈرلۈك

قىياپەتتە:

— ھەي، بۇنداق ئەھۋال كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ. مەن ئىلگىرى مۇشۇنىڭغا ئوخشايدىغان ئىشقا يولۇققان. ئالىي مەكتەپتىكى قەرزىمنى ئايغا بۆلۈپ ئەۋەتىۋېرىپتەن، كېيىن قارشى تەرەپ قوبۇل قىلىشنى رەت قىلغاندىن كېيىن، ئۆزۈمنىڭ قايتۇرۇپ بولغانلىقىمنى ھېس قىلغان، — دېدى.

— قارمىسىلەر، كۆز ئالدىمىزدىلا مۇشۇنداق ھاڭۋاقتى ئادەم بار ئىكەن. دېمەك، بۇ سۆز توغرا ئوخشايدۇ! بايا مەن ئېيتقان «كەلگۈسىدىكى مەدەنىيەت خاتىرىسى»دىكى مەزمۇنلارنى چاقچاق دەپ بىلىپ، كۈلگەنلەرمۇ بولدى، 60 قېتىمغا بۆلۈپ تاپشۇرىمەن دېگۈچىلەر زىيان تارتتىغۇ مانا. بولۇپمۇ كاننېزى سىز دىققەت قىلىڭ. سىكارزې سىزدىمۇ تەجرىبە كەمچىل،

شۇڭا بۇ سۆزنى يادىڭىزدا مەھكەم ساقلاڭ. ئالدىنقى يۈرمەڭ.
— يادىمدا ساقلىۋالدىم. ئايغا بۆلۈپ تاپشۇرغاندا 60 قې-
تىمدىن ئاشۇرۇۋەتمەسلىك كېرەككەن، — دېدى كاننىپىزى.
— ۋوي، كاننىپىزى ئەپەندى، بۇ گېپىڭىز ماڭا چاقچاقتە كىلا
بىلىندى، لېكىن كىشىنى يەنىلا ئويغا سالىدىكەن!
— كاننىپىزى ئەپەندىم، سىز بىزگە دېمەيلا توي قىلىۋاپ-
سىز، شۇڭا تېزدىن گۇناھىڭىزنى يۈيۈڭ! — دېدى مېتى كاننى-
زىغا قاراپ.

— نېمە دەيدىغانسىز؟ سىلەرگە دېمەي توي قىلغىنىم ئۇ-
چۈن گۇناھىمنى يۈيامدىم؟ — دېدى كاننىپىزى.
— ئەگەر ساقچى سىزنى گۇناھىڭىز ئۈچۈن ئەپۇ سورا دېسە
قانداق قىلاتتىڭىز؟ — دېدى ياگى.

— ئۇنىڭغىمۇ ماقۇل دېمەيمەن، — دېدى كاننىپىزى.
— ئەگەر ۋەزىر ياكى ئاقسۆڭەكلەر بۇيرۇق قىلسا قانداق
قىلىسىز؟

— چۈشەنمىدىم، مېنىڭ توي قىلىشىم بىلەن ۋەزىرنىڭ
نېمە ئىشى؟

— قاراڭلار، بۇرۇنقى ئادەملەر بىلەن ھازىرقىلارنىڭ پەرقى
نېمىدېگەن چوڭ! ئىلگىرى يامۇلنىڭ ئەمەلدارلىرى بۇنداق
ئىشقا يولۇقسا خالىغان سەنەمگە دەسسەيىتتى، مانا ئەمدى ھەتتا
پادىشاھمۇ خالىغىنىنى قىلالمايدىغان بولۇپ قالدى. بۈگۈنكى
كۈندە مەيلى سىز پادىشاھ ياكى گېنېرال بولۇڭ، باشقىلارنىڭ
ئابرويىنى تۆكەلمەيسىز. تېخىمۇ چوڭقۇرراق چۈشەندۈرسەم،
ھازىر ئەزگۈچىلەرنىڭ ھوقۇقى قانچە چوڭ بولغانىپىرى، ئې-
زىلگۈچىلەر شۇنچە ئازابلىنىپ، گېزى كەلسە قارشىلىق كۆر-
سىتىدۇ. شۇڭا بۇرۇنقى بىلەن سېلىشتۇرغىلى بولمايدۇ! مېتى

ئەپەندى تلغا ئالغان «كەلگۈسىدىكى مەدەنىيەت خاتىرىسى» نى كۈلكىلىك ھېس قىلغان بولسىڭىز، ئېھتىمال شۇنداقتۇ؟ لېكىن ئۇنى چوڭقۇر تەپەككۈر قىلماي بولمايدۇ! — دېدى ياڭى ئۇھ تارتىپ.

— مۇشۇنداق سىرداش دوست بار يەردە «كەلگۈسىدىكى مەدەنىيەت خاتىرىسى» دېگەن ماقالىنى سۆزلىمەي بولماس. لېكىن «كەلگۈسىدىكى مەدەنىيەت خاتىرىسى» دە، بايا تلغا ئالغاندەك كىچىك ئىشلار سۆزلىنىپلا قالماي، يەنە ئىنسانىيەتنىڭ تەقدىرىگە مۇناسىۋەتلىك چوڭ ئىشلارمۇ سۆزلەنگەن، — دېدى مېتى.

— قانداق چوڭ ئىشلار كەن ئۇ؟ — دېدى كانىپىزى قىزىقىپ.
 — ئالدى بىلەن كەلگۈسىنىڭ تەرەققىيات يۈزلىنىشىنى پەرەز قىلىپ باقاي، جەزملەشتۈرەلەيمەنكى، كەلگۈسىدە توي قىلىش دېگەن ئۇقۇم يوقىلىدۇ. كۆپچىلىك ئالاقىدە بولماڭلار! دېمەكچى بولغىنىم، توي قىلىش مۇمكىن ئەمەس. سەۋەبى تۆۋەندىكىدەك، يۇقىرىدا تلغا ئالغاندەك، ھازىر خاسلىق تەكىتلەنمىۋاتىدۇ. ئىلگىرى ئائىلە باشلىقى ئائىلىدىكىلەرگە، ۋىلايەت باشلىقى ۋىلايەتكە ۋەكىللىك قىلاتتى. ئۇ چاغدا كۆپىنچە ئادەم — لىرىنىڭ كىشىلىك قەدەر — قىممىتى يوق دېيەرلىك ئىدى، لېكىن ھازىر بۇرۇنقىغا ئوخشىمايدۇ، ھەممەيلەن خاسلىققا ئىزدىنىۋاتىدۇ، ئىككى ئادەم يولدا ئۇچرىشىپ قالسا، بىر — بىرىگە قايىل بولماي تىللىشىپ ئۆتۈپ كېتىدۇ. خاسلىق تەرەققىي قىلىپ، مۇشۇ دەرىجىگە يەتتى.

— لېكىن «خاسلىققا ئىنتىلىش كۈچەيدى» دېگەنبىلەن ئەمەلىيەتتە بۇ خىل كەيپىياتتىمۇ ئومۇميۈزلۈك چېكىنىش بار. باشقىلارنىڭ ئىشىغا ئارىلىشىشىغا قەتئىي يول قويماستىن.

لىق، بۇ نۇقتىدىن قارىغاندا خاسلىقىنى ساقلىسا كۈچلىنىدۇ. خانىدەك بىلىنىدىكەن، لېكىن ئۆزۈمۇ باشقىلارغا قىلچە تەسىر كۆرسىتەلمىگەندە خاسلىق كۈچىدىن قالغاندەك تەسىر بېرىدۇ. كەن. بىر تەرەپتىن، باشقىلارنىڭ بىر تال مويۇمغا چىقىلىشىغا يول قويمايمەن دېسە، يەنە بىر تەرەپتىن، باشقىلارنىڭ يېرىم مويۇمغا بولسىمۇ چىقىلسام، دەيدىغانلارمۇ يوق ئەمەس. كىشىلەر ھەقىقەتەن بەك ھەددىدىن ئېشىپ كېتىۋاتىدۇ. بۇنداق بولغاندا كىشىلەر ئارىسىدىكى بوشلۇق يوقاپ، ياشاش قىيىنلىشىپ كېتىدۇ. ئاخىر ھەددىدىن ئاشقانلار ۋەيران بولۇپ، ئازاب ئىچىدە ياشايدۇ. ئۇلارنىڭ تېپىپ چىققان بىرىنچى ئامالى چوڭ-لار بىلەن ياشلار ئايرىم ياشاش تۈزۈمى بولدى. ياۋروپا ياپونىيەگە قارىغاندا مەدەنىيەت جەھەتتە ئىلغار بولغاچ، بۇ تۈزۈمنى دەسلەپ يولغا قويغان. بالىسى دادىسىدىن پۇل ئارىيەت ئالسىمۇ، ئۆسۈمنى قوشۇپ بېرىدىكەن، يات ئادەمدەك ئۆيگە ئىجارە تۆلەيدىكەن. بۇ دادىنىڭ بالىسىنىڭ خاسلىقىغا ھۆرمەت قىلغىنى، مۇشۇنداق ياخشى ئىشلار ئوتتۇرىغا چىقىۋاتقان يەردە، ياپونىيەلىكلەر مۇھامان بىر كۈنى بۇ خىل ياشاش ئۇسۇلىنى تاللايدۇ.

— ھالبۇكى ئاتا-بالا، قېرىنداشلار ئايرىلىپ تۇرغاندىن كېيىن، نۆۋەت ئەر-خوتۇنغا كېلىدۇ، ئەگەر ئۆتمۈش بولغان بولسا بۇ گەپلەرنى دېيىشنىڭ ئەھمىيىتى يوق ئىدى، چۈنكى ئۇ چاغلاردا خاسلىق دېگەن ئۇقۇم يوق ئىدى. ھالا بۈگۈنگە كەلگەندە، بۇ كونا گەپ ئەمدى ئاقمايدۇ. چۈنكى ئەر دېگەن ئەر، ئايال دېگەن ئايال. خوتۇن بولغۇچى چاچنى غەرىچە تاراپ، بوسۇغا ئاتلاپ كىشىنىڭ ئۆيىگە كىرىدۇ، لېكىن ئۇ ئەرگە يۈز دەيۈز بويىسۇنۇپ كەتمەيدۇ، ھەتتا ئېرىگە يۈز دەيۈز بويىسۇنغان ئايال ياخشى ئايال سانالمايدۇ. ئەقىللىك ئاياللارنىڭ خاسلىقى گەۋدىلىك بولىدۇ.

ئېرى بىلەن ئاسان چىقىشالمايدۇ. چىقىشالمىغانىكەن، سۈر-
كىلىش بولىدۇ. شۇڭا، ئەقىللىك ئاياللار ئەتىگەندىن كەچكىچە
ئېرى بىلەن تەگشىپ يۈرىدۇ. ئەقىللىك ئاياللارنى ئەيبىكە
بۇيرۇشقا بولمايدۇ؛ لېكىن ئەقىللىك ئايال ئالسا ئۆيدە جېدەل
قۇرۇماسلىقى ئېنىق. ئەر - خوتۇن دېگەن ئوت بىلەن سۇ، بىر -
بىرى بىلەن كېلىشەلمەيدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆتكىلى بولماي-
دىغان تاغ بار.

— گېپىڭىزدىن قارىغاندا، ئەر - خوتۇنلار ئاخىرقى ھې-
سابتا ئايرىلىپ كېتەمدۇ نېمە؟ ئادەمنى ئەنسىرەتمىگە! — دېدى
كاننېزى.

— ئايرىلىپ كېتىش كېرەك، چوقۇم شۇنداق قىلىش كې-
رەك. بۇرۇن بىر ياستۇققا باش قويسا ئەر - خوتۇن ھېسابلىنات-
تى؛ بۇندىن كېيىن بىر ياستۇققا باش قويغانلارنىڭ ئەر - خوتۇن
بولۇش سالاھىتى يوق، — دېدى مېتى پىخىلداپ كۈلۈپ تۇرۇپ.
— قارىغاندا، مەن سالاھىتى يوقلار قاتارىدىكىمەن - دە، —
دېدى كاننېزىمۇ.

— مىجى يىللىرىدا ياشىغانلار بەختلىك كىشىلەر كەن!
ماڭا ئوخشاش «كەلگۈسىدىكى مەدەنىيەت خاتىرىسى» دەپ كى-
تاب يېزىپ، كاللىسى دەۋرنىڭ ئالدىغا كىرىۋالغانلار ئۆيلەنمەي
ياشساقمۇ بولغۇدەك. بەزىلەر ئىككى گەپنىڭ بىرى بولسا «ئاي-
رىلىش ئازابى» دەپ يۈرىدىكەن، بۇ يىراقنى كۆرەلمەيدىغانلار تاپ-
قان گەپ، نېمىدېگەن بىچارە! بۇ گەپنى قويۇپ «كەلگۈسىدىكى
مەدەنىيەت خاتىرىسى» ھەققىدە سۆزلەشنى داۋام قىلاي! — دېدى
مېتى.

— ئۇ چاغقا بارغاندا بىر پەيلاسوپتىن بىرى چىقىپ، ئۆزى
بايقىغان بىرىنچى ھەقىقەتنى سۆزلەيدۇ. ئۇ چوقۇم، ئادەم دېگەن

خاسلىققا ئىگە ھايۋان. خاسلىقنى يوقاتىش دېگەنلىك ئىنسانا-
نىيەتنى يوقاتقان بىلەن ئوخشاش. ئىنسان ھاياتلىقنىڭ ھەقىقەت-
قىي مەنىگە ئىگە قىلىمەن دەيدىكەن، قانداق بەدەل تۆلەشتىن
قەتئىينەزەر چوقۇم خاسلىقنى ساقلاش كېرەك. ئۇنداق ئىككى
تەرەپ رازى بولماي قىلغان توي ھەقىقەتەن تەبىئەتنىڭ قانۇنى-
يىتىگە زىت، ياۋايى ئادەت، دەپ جار سالىدۇ. مەدەنىيەت گۈللى-
رى پورەكلەپ ئېچىلغان بوگۈنكى كۈندە، ئوخشىمايدىغان ئىك-
كى خىل خاراكتېرلىك ئادەمنىڭ سەۋەبسىزلا بىر - بىرى بىلەن
يېقىن بولۇپ كېتىشى نورمالسىز ئەھۋال. سەۋەبى شۇنداق ئى-
نىق تۇرسىمۇ، لېكىن بىر قىسىم تەربىيە كۆرمىگەن قىز -
يىگىتلەر بىر - بىرى بىلەن يېقىنلىشىپ، ئۆز ئالدىغا توي
قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ قىلىقى ئەخلاققا خىلاپ. شۇڭا ئىنسانىي-
لىق ئۈچۈن، مەدەنىيەت ئۈچۈن بولسىمۇ ياشلارنىڭ خاسلىقنى
قوغداپ، بۇ خىل ياۋايى ئادەتنىڭ ئالدىنى ئالغىنىمىز تۈزۈك.

— ھە، مېنى دەۋاتامسىز؟— دېدى كاننېزى كۈلۈپ تۇرۇپ.
— مېتى ئەپەندىم، سىزنىڭ بۇ تەلىماتىڭىزغا مەن قەتئىي
قارشى!— دېدى سىكارزې تىزىغا بىرنى قويۇپ، — دۇنيادا نېمە
ئەڭ قەدىرلىك؟ دۇنيا ئەلۋەتتە مۇھەببەت بىلەن گۈزەللىك. مۇ-
شۇ ئىككىسى مەۋجۇت بولغاچ، تۇرمۇشىمىز بەخت ئىچىدە خۇ-
شال ئۆتمەكتە. شۇڭا مەيلى قايسى دەۋردە، قايسى يەردە تۇغۇلاي-
لى، مۇھەببەت بىلەن گۈزەللىكنى ئۇنتۇپ قالساق بولمايدۇ.
ئىككىسى بۇ دۇنيادا پەيدا بولغاندىن باشلاپ، مۇھەببەت ئەر - خو-
تۇنلۇق مۇناسىۋەتكە يۇغۇرۇلۇپ كەتتى، گۈزەللىك شېئىر ۋە
مۇزىكىلاردا نامايان بولدى. مەن ئويلايمەن، ئەگەر ئىنسانلار يەر
شارىدا مەۋجۇتلا بولىدىكەن، مۇھەببەت ۋە سەنئەت يوقالمايدۇ.
— يوقىمىسا ئەلۋەتتە ياخشى. لېكىن پەيلاسوپلار ھەممىد-

سى گۇمران بولىدۇ، دەپ قارايدۇ. بۇنىڭغا نېمە ئامال؟ ئۈمىد-
سىزلىنىشتىن باشقا چارە يوق. سەنئەت دېگەن نېمە؟ سەنئەت-
نىڭ تەقدىرىمۇ ئەر - خوتۇننىڭكى بىلەن ئوخشاش. خاسلىقىنى
تەرەققىي قىلدۇرۇش دېگەنلىك، خاسلىقىنى ئەر كىن قويۇپ بې-
رىش دېگەنلىكمۇ؟ سەنئەتنىڭ مەۋجۇت بولۇش ئىمكانىيىتى
بارمۇ - يوق؟ تەرەققىي قىلغان سەنئەت، سەنئەتكار بىلەن سەت-
ئەتتىن ھۇزۇر ئالغۇچىلار ئورتاق بىر قاراشقا كەلگەنلىكىنىڭ
نەتىجىسىمۇ؟ سىز ھەرقانچە داڭلىق شائىر بولۇپ كەتسىڭىز -
مۇ، ئىجادىيەتتە كۈچىسىڭىز، سىزنىڭ شېئىرىڭىزنى بىرمۇ
ئادەم ياقتۇرمىسا، ھېچكىم ئۇنىڭدىن ھۇزۇر ئالالماست! مۇھەب-
بەتكە ئائىت شېئىرلارنى يېزىپ كەتسىڭىزمۇ بەربىر، ئەگەر
مىجى يىللىرىدا تۇغۇلۇپ قالغان بولسىڭىز ھەممەيلىن شېئىر-
رىڭىزنى ياقتۇرارىمىتى؟ لېكىن.....

— نەدىكىنى، ئۇنىڭغا يىراق تېخى.

— تېخى ئۇ سەۋىيەگە يېتەلمىگەن بولسىڭىز، كەلگۈسىدە
بىرەر پەيلاسوپ ئوتتۇرىغا چىقىپ «توي قىلماسلىق» نى تەشەب-
بۇس قىلسا، بۇنى ھېچكىمدىن كۆرگىلى بولمايدۇ. ھەممە ئا-
دەمنىڭ خاسلىقى شەكىللىنىپ بولغاچ، باشقىلارنىڭ ئىجادى-
يىتىگە قىزىقمايدۇ. بۇ خىل ئەھۋال ھازىر ئەنگلىيەدە مەۋجۇت.
سىز مېردىسنىڭ، جامۇسنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇپ بېقىڭ! ئۇ -
لار ئەسەرلىرىدە خاسلىقىنى تەكىتلىگەن. لېكىن، ئۇلارنىڭ
ئوقۇرمەنلىرى كۆپ ئەمەس، ئۇنداق ئەسەرلەرنى بەلگىلىك خاس-
لىققا ئىگە ئادەم ئوقۇپ چۈشەنمىسە، ئادەتتىكى ئادەملەر ئۇنىڭغا
قىزىقمايدۇ. سەنئەتمۇ پۈتۈنلەي يوقىلىدۇ. مەن يازغاننى سىز
چۈشەنمىسىڭىز، سىز يازغاننى مەن چۈشەنمىسەم، ئەگەر شۇ
كۈنلەر كېلىپ قالسا ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا سەنئەتتىن

ئېغىز ئېچىش مۇمكىنمۇ؟

— دېگەنلىرىڭىز ئورۇنلۇق. لېكىن مەن ئۇنى توغرا دەپ قارمايمەن، — دېدى سىكارزې.

— سىز ھېسسىياتىڭىزغا بېرىلىپ شۇنداق دەۋاتسىز، ئەمما مەن ھېسسىياتقا بېرىلمىگەچكە شۇنداق دەپ قارايمەن، — دېدى مېتى.

— ھا - ھا - ھا! مېتى ئەپەندىم، سىز ئېھتىمال «ئەگە - رى ھېسسىيات» قا بېرىلمۇتقانسىز، — دېدى ياگى ئېغىز ئې - چىپ، — ئومۇمەن، خاسلىقنى ئەر كىن قويۇۋەتكەندە، كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت بارغانسېرى جىددىيلەشىپ كېتىدۇ، بۇ سۆز تامامەن توغرا. نىسسى پەۋقۇلئاددە ئادەم پەلسەپەسىنى ياراتقاندا، ئۇنىڭ مۇشۇ خىل جىددىيلەشىش تۇيغۇسىغا كەلگەنلىكىنى ئىنكار قىلساق بولمايدۇ. ئاڭلاشقا بۇ نىسسىنىڭ ئار - زۇسىدەك بىلىنىشى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئۇنداق ئەمەس. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇپ ھۇزۇرلاندىم دېگەندىن كۆرە، «بىچارە بولۇپ قالدىم» دېگەن تۈزۈك. ئۇ ئالغا ئىنتىلىشنى تەشەببۇس قىلىدىغان جەڭگىۋار سادا بولماستىن، بەلكى ئۈمىدسىزلىككە تولغان ئاۋاز. شۇڭا، ئوخشاش بىر پەۋقۇلئاددە ئادەم ئوبرازىنىڭ كىشىلەرگە بېرىدىغان تەسىرى ئوخشاش ئەمەس. نىسسى زامانىغا كەلگەندە، بۇنداق قىلالىمىغان. بىرمۇ قەھرىمان ئۆتمىگەن، بار دېگەن تەقدىردىمۇ، بىرمۇ ئادەم ئۇنىڭ قەھرىمانلىقىغا ئىشەنمىگەن.

— بىز ئەر كىنلىككە تەلپۈندۈق ھەم ئۇنىڭغا ئېرىشتۇق؛ ئېرىشكەندىن كېيىن يەنە ئۆزىمىزنى ئەر كىن ھېس قىلىمىدۇق. غەرب مەدەنىيىتى ئىپادىلەش جەھەتتە ئىلغار بولغىنى بىلەن، ئىشەنچلىك ئەمەس. بۇنىڭغا سېلىشتۇرغاندا، شەرقتىكى

كىشىلەر ئەزەلدىن روھىي جەھەتتىكى تەربىيەلىنىشكە ئەھمىيەت بېرىپ كەلگەن. يەنىلا مۇشۇنى توغرا دەپ قارايمەن. خاسلىق تەرەققىي قىلىۋىدى، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ نېرۋىسى ئاجىزلاپ كەتتى. بۇ خىل ھالەتنى تۈزەشمۇ قىيىنلاشتى. بۇ چاغدا «تۈزەلمەي بولماس» دەيدىغان گەپ چىقتى، ئەمما ھەممەسى كېچىكتى. خۇددى ھاراقىتىكى زەھەرنى كۆرگىلى بولمىدىغاندەك. ئاھ! ھاراق ئىچمىسە نېمىدېگەن ياخشى.

— كۆپچىلىكنىڭ گېپىنى ئاڭلىدىم، كۆپلىرىڭلار پەل-سەپە بىلەن كېلىشەلمەيدىكەنسىلەر. لېكىن مەنمۇ غەلىتىرەك ئادەمكەنمەن، ئەتىگەندىن بېرى نۇرغۇن گەپلەرنى ئاڭلىدىم، لېكىن مەندە بىر ئازمۇ تەسىر قوزغىمىدى، بۇ نېمە ئىش ئەمدى؟— دېدى كاننېزى.

— سىز ئۆيلەندىڭىز ئەمەسمۇ؟— دېدى مېتى ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈپ.

— ئۆيلەنگەندىن كېيىن خوتۇننى ياخشى دېسەك خاتالاشقان بولىمىز. مەندە بىر كىتاب بار، ئۇنىڭدا مۇنداق جۈملىلەر بار، ئاڭلاپ بېقىڭلار - ھە! — دېدى غوجايىن تۇيۇقسىزلا، ئۇ شۇنداق دېدى - دە، كىتابخانىدىن ئېلىپ چىققان كونا كىتابنى ۋاراقلاپ:

— بۇ بىر قەدىمكى كىتاب، لېكىن شۇ چاغلاردىن باشلاپلا كىشىلەر ئاياللارنىڭ يامانلىقىنى تونۇپ يېتىپتىكەن. — ئادەمنى ھەيران قالدۇردىڭىزغۇ! نېمە كىتابكەن ئۇ؟— دېدى كاننېزى.

— 16 - ئەسىردىكى داڭلىق يازغۇچى توماس ناسىنىڭ كىتابىكەن.

— تېخىمۇ ھەيران قالدۇرغىلى تۇردىڭىزغۇ! شۇ چاغلاردى-

مۇ ئايالنى تىللايدىغانلار بارمىكەن؟

— خىلمۇخىل مېجەزلىك ئاياللارنى ھاقارەتلەپتۇ، ئۇنىڭ ئىچىدە ئەلۋەتتە سىزنىڭ ئايالىڭىزمۇ بار. شۇڭا داۋامغا قۇلاق سېلىڭ.

— قۇلىقىمنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلاۋاتىمەن!

— كىتابنىڭ بېشىدا قەدىمدىن تارتىپ دانىشمەنلەرنىڭ ئاياللار ھەققىدىكى بايانلىرى سۆزلىنىپتۇ. دىققەت، ئاڭلاۋاتام-سىلەر؟

— ئاڭلىمامدىغان؟ مەن بويتاق تۇرۇپمۇ ئاڭلاۋاتىمەن!

• غوجايىن كىتابنى ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى:

— ئارىستوتېل مۇنداق دېگەن: «قىزلار ئېسىل سۈپەتلىك دەپ تەرىپلەنگەنمىكەن، يېشى چوڭ قىزلارنى ئالغاندىن كۆرە، يېشى كىچىك قىزلارنى ئالغان تۈزۈك! چۈنكى، كىچىك ئاپەتنىڭ زەخمىسى چوڭ ئاپەتكە باققاندا ئازراق بولىدۇ.»

— كاننىپىزى ئەپەندىم، سىز ئۆيلەنگەن قىزنىڭ يېشى چوڭمۇ ياكى كىچىكمۇ؟— دەپ سورىدى مېتى.

— چوڭ ئاپەت تىپىدىن!

— ھا - ھا - ھا! بۇ كىتاب قىزىقارلىقكەن - ھە، داۋام.

نى ئوقۇڭ!— دېدى مېتى كۈلۈپ تۇرۇپ.

— بىرى دانىشمەندىن ئەڭ چوڭ مۆجىزە نېمە؟ دەپ سورىدى سا، دانىشمەن «ئىپپەتلىك ئايال» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

— ئاتالمىش ئىپپەتلىك ئايال كىمنى كۆرسىتىدىكەن؟

— ئۇنى يازماپتۇ.

— ئىپتىمال ئايال كىشى ئەخمەق قىلىپ تاشلىۋەتكەن دانىشمەن ئوخشايدۇ.

— ئۇنىڭ كەينىدىن ھاياسىزلار ئېقىمىدىن دىئوگېننىس

ئوتتۇرىغا چىقىپتۇ. بەزىلەر ئۇنىڭدىن «قايسى ياشتا ئۆيلەنگەن ياخشى؟» دەپ سورىسا ئۇ «ياشلىقتا بالدۇر، قېرىغاندا كېچىككەن بولسىز» دەپتۇ.

— پىتاگوروس مۇنداق دېگەن: «جاھاندا ئۈچ نەرسە قورقۇنچ-
لۇق: بىرى ئوت، بىرى سۇ، يەنە بىرى ئايال.»

— گىرىتسىيەلىك پەيلاسوفلار ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيدى-
غان سۆزلەرنى قىپتۇ، مېنىڭچە جاھاندا ھېچ نەرسە قورقۇنچ-
لۇق ئەمەس، ئوتقا كىرسە ئۆلمەي، سۇغا كىرسە چۆكمەي.....
گەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ياگى بىردەم توختىۋالدى - دە،
ئاخىرىنى چۈشۈرۈشكە گەپ تاپالماي قالدى.

— جەزىمدار ئاياللارنى كۆرگەندە ئازماي، — دەپ ياگىنىڭ
گېپىنى تولۇقلىدى مېتى.

غوجايىن داۋامىنى ئوقۇشقا باشلىدى:

— سوقرات: «دۇنيادا ئايال كىشىنى باشقۇرۇشتەك مۈشكۈل
ئىش يوق» دېگەن. دېموسسى: «دۈشمەنگە يولۇققاندا ئۇنىڭغا ئايال
كىشى ھەدىيە قىلىشتىن ئارتۇق دانالىق يوق، ئۇ خوتۇنغا دۈم
چۈشۈپ، ئۆيدىكى جېدەلنى ئايرىپ بولالماي ھېرىپ ھالىدىن
كېتىدۇ، سەن بىلەن قارشىلاشقۇدەك ماجالى قالمايدۇ» دېگەن.
سېنسا: «ئايال كىشى بىلەن نادانلىق دۇنيادىكى ئىككى چوڭ ئا-
پەت» دېگەن. ماكاس: «ئايال كىشىنى باشقۇرۇش پاراخوت باشقۇ-
رۇشتەك قىيىن» دېگەن. بېلوتا: «ئاياللار يىپەك كىيىملەرنى
كىيىشكە ئامراق، ئۇلار چىرايلىق كىيىملەر ئارقىلىق سەتلىد-
كىنى يوشۇرۇشقا ئۇرۇنىدۇ» دېگەن. بارىلايس دوستىغا يازغان
خېتىدە: «دۇنيادا نۇرغۇن ئىشلارنى مەخپىي قىلغىلى بولىدۇ،
ئەييۈھەنناس، لېكىن ئايال كىشىنىڭ قىلتىقىغا چۈشۈپ قې-
لىشتىن تەڭرى ئۆز پاناھىدا ساقلىمىسۇن!» دېگەن. ئۇ يەنە: «ئايال

كشنى نېمە دېسەم بولار؟ دوست تۇرۇپ دۈشمەنلىك قىلسا؟ ئا-
زابلاردىن ساقلانغىلى بولمىسا؟ بۇ ئاپەت بولماي نېمە؟ بۇ ئازدۇ-
رۇش بولماي نېمە؟ تىلى ھەسەل، دىلى زەھەر بولماي نېمە؟ ئايال-
لاردىن ۋاز كەچسە ئەخلاققا بېرىپ تاقالسا، ئاياللاردىن ۋاز كەچ-
مىسە باشقا بالا بولسا، بۇنىڭغا نېمە دېگۈلۈك!» دەپ يازغان.

— بولدى بەس! ئايالىمغا ھاقارەت قىلىدىغان گەپلەرنى
تىڭشاپ ئولتۇرۇپ، پەقەتلا بەرداشلىق بېرەلمىدىم، — دېدى
كاننېزى.

— يەنە 4 — 5 بەت قالدى، ئاڭلاپ باقامسىز ياكى — دېدى

غوجايىن.

— ئۇ يەردىن، بۇ يەردىن ئوقۇپ قويسىڭىز بولار، خانىم-
ئىزنىڭمۇ كېلىدىغان ۋاقتى بولۇپ قالدى، — دېدى مېتى چاق-
چاق قىلىپ.

بۇ چاغدا ئايال غوجايىننىڭ ئايال خىزمەتكارنى «كىيۈسى!
كىيۈسى!» دەپ چاقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

— چاتاق بولدى، خانىم ئۆيدە بار كەن ئەمەسمۇ! — دېدى

مېتى.

— ھا - ھا - ھا! ئۇنىڭ بىلەن كىمنىڭ ئىشى؟ — دېدى

غوجايىن ھىجراپ.

— يەڭگە! يەڭگە! قاچان قايتىپ كەلدىڭىز؟

مېھمانخانا ئۆيى جىمجىت تۇراتتى. بۇ سوئال جاۋابسىز

قالدى.

— خانىم، سىز توغرىلۇق يېزىلغان ماقالىنى ئاڭلىدى-

ڭىزمۇ؟

بۇ سوئال يەنىلا جاۋابسىز قالدى.

— بايا ئوقۇلغان مەزمۇنلار يولدىشىڭىزنىڭ كۆز قاراش-

لىرى ئەمەس، ئۇ بۇرۇنقىلار ئېيتقان سۆزلەرگە، سىز خاتىر -
جەم بولۇڭ.

— مېنىڭ نېمە كارىم! — دېدى ئايال غوجايىن يىراقتا
تۇرۇپلا جاۋاب بېرىپ.

مېنى ئۆزىنى توختىتىۋالماي پىخىلداپ كۈلۈپ كەتتى.
قۇياش ئولتۇرۇشۇشقا باشلىدى. ئۆي ئىچى قالايمىقان
تاشلانغان تاماكا قالدۇقلىرىغا توشۇپ كەتكەن بولۇپ، سەندەلدە -
كى چوغمۇ ئۆچۈپ قالغانىدى. ئۇلار تاغدىن - باغدىن گەپ قىلدە -
شىپ ئولتۇرغان بولسىمۇ، ئەمدى زېرىكىشكە باشلىغانىدى. يا -
گى ئالدى بىلەن ئېغىز ئېچىپ:

— بەك كەچ بولۇپ كەتتى، مەن قايتاي، — دېدى.

باشقىلارمۇ بىر - بىرلەپ «مەنمۇ قايتاي» دەپ، تەڭلا ئى -
شكىتىن چىقتى. ئۇلار كېتىپ، ئۆيىنىڭ ئىچى بىردىنلا سوغۇق
كۆرۈنۈشكە باشلىدى.

غوجايىن كەچلىك غىزادىن كېيىن كىتابخانىسىغا كە -
رىپ كەتتى. خانىم ئۆڭۈپ كەتكەن كىيىمنى ياماپ ئولتۇراتتى.
بالىلار ئۇيقۇغا كەتكەنىدى. ئايال خىزمەتكار يۇيۇنغىلى كىرىپ
كەتتى.

كىشىلەر شەيئىلەرگە پەرۋاسىز قارايدىغاندەك كۆرۈنىدۇ،
لېكىن ئۇلارنىڭ يۈرىكىگە قۇلاق سالىسىڭىز، قەلبىدىن مىس -
كىن، قايغۇلۇق بىر سادا ئاڭلىنىدۇ. «ھەممىنى بىلىمەن» دې -
گەن ياگىمۇ يولدا نېمىلەرنىدۇر تەپەككۈر قىلىپ كېتىۋاتاتتى؛
مېنى كۆرەڭلىگىنى بىلەن ئۇنىڭ روھىي دۇنياسى گۈزەل مەن -
زىرە رەسىملەردەك ئەمەس ئىدى؛ كانىپىزى ئەمدى ئەينەك شارچە
ياسىماس بولدى، ئۇ يۇرتتىن ئۆيلەندى. ئۇ نورمال تۇرمۇشقا ئې -
رىشتى. لېكىن بۇ خىل نورمال تۇرمۇش ئۇزاق داۋام قىلسا، ئۇ -

مۇزېرىكىشى مۇمكىن؛ سىكارزې تاغدىن - باغدىن جۆيلۈپ ياز -
غان يېڭى ئۇسلۇبتىكى شېئىرلىرىنى يەنە 10 يىلدىن كېيىن،
ئۆزى ئوقۇپ پۇشايمان قىلىشى مۇمكىن.

مەن مۇشۇك بولۇپ تۆرەلگەن بولساممۇ، ئىنسانلار بىلەن
ياشاۋاتقىنىمغا ئىككى يىلدىن ئاشتى. دانالىقتا ماڭا يېتىدىغان -
لار يوق دەپ ئويلايمەن. ئىلگىرى ئۆتكەن كات مور دېگەن قېرىند -
دېشىممۇ مەندەك دانا ئىكەن. بۇ ئىشقا بەكلا ھەيران قالدۇم. سۇ -
رۈشتۈرسەم، ئۇ 100 يىلنىڭ ئالدىدا ئۆلۈپ كەتكەنىكەن. ئەمما
ئۇ بىردەملىك قىزىقىش سەۋەبلىك ئەرۋاھقا ئايلىنىپ كەتكەن -
كەن، ئۇ مېنى قورقۇتۇش ئۈچۈن باقىي دۇنيادىن بۇ دۇنياغا كەل -
گەنىكەن. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئۇ يەنە بېلىقتىن بىرنى چىش -
لەپ، ئانىسى بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن كېتىۋېتىپ، يېرىم يولدا
قورسىقى ئېچىپ سەۋر قىلالماي بېلىقنى يېۋېتىپتۇ. ئۇ ۋاپا -
سىز مۇشۇك ئىكەن! لېكىن، ئۇ ئىقتىدار جەھەتتە ئادەمدىن قې -
لىشىمايدىكەن، ھەتتا شېئىرمۇ يازالايدىكەن. بىر ئەسىرنىڭ ئال -
دىدا مانا مۇشۇنداق بىر قالتىس مۇشۇك ياشىغانىكەن. ئەسلىدە
مەندەك كارغا كەلمەس مۇشۇك كىشىلىك دۇنيانى تاشلاپ، خىل -
ۋەت بىر جايغا كېتىپ ياشىغان بولسام توغرا بولار كەن.

غوجايىن ئاشقازان كېسىلى سەۋەبلىك ھامان بىر كۈنى
كۆز يۇمىدۇ. كۆز كىرىپ دەرەخ يوپۇرماقلىرى ئاساسەن چۈشۈپ
بولدى. بارلىق جانلىقلار ھامان ئۆلىدۇ. بايقىق ئەپەندىلەر ئېيت -
قاندىكە ئادەملەرنىڭ تەقدىرى «ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىش» بىلەن ئا -
خىرلىشىدىكەن. ئەگەر سەللا بىخەستەلىك قىلسا مۇشۇكلەر مۇ
ئەركىنلىك بولمىغان بۇ ئىنسانلار دۇنياسىدا تۇغۇلۇپ قېلىش -
قا مەجبۇر بولىدىكەن. بۇ نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق! كۆڭلۈم -
نىڭ پەقەتلا ئارامى يوق! مياۋ..... يەنىلا ئاشخانغا كىرىپ يەي -

دېغان - ئىچىدىغان نەرسە ئىزدەپ باقاي.....
ئاشخانغا قاراپ ماڭدىم، كۈز شامىلى ئاشخاننىڭ ئىشىد -
كىنى ئېچىۋەتكەندى، ئىشكىنىڭ يوقۇقىدىن ئاشخانغا كىد -
رىۋالدىم. كىرىسىن چىراغ قاچانلاردۇ ئۆچۈپ قالغاندى. ھېلى -
مۇ ياخشى ئاي نۇرى دېرىزىدىن چۈشۈپ تۇراتتى. پەتنۇستا ئۆچ
ئەينەك ئىستاكان قاتار تۇراتتى، ئىككى ئىستاكاندا يېرىم سې -
رىق سۇيۇقلۇق تۇراتتى، ئېھتىمال بۇ كىشىلەر ئىچىدىغان پىۋا
بولسا كېرەك! ھامان بىر كۈنى ئۆلۈپ كېتىدىغان گەپكەن، شۇ -
ئا ھەرقانداق ئىشنى سىناپ كۆرگۈلۈك، بولمىسا ئۆلگەندىن
كېيىن قەۋرىدە يېتىپ پۇشايماق قىلىدىغان گەپ. مەن ئىچىپ
بېقىش خىيالغا كەلدىم! غەيرەتكە كېلىپ تىلىمنى تەگكۈزۈپ
بىرنەچچە قېتىم تېتىپ باقتىم. تىلىم يىڭنە سانجىغاندەك
ئاغرىپ، قولىۋشۇپ كەتتى. ئىنسانلار قانداق بولۇپ بۇنداق سې -
سىق نەرسىنى تەلۋىلەرچە ئىچىدىغاندۇ، دەپ ھەيران بولدۇم.
بۇنداق سېسىق نەرسە مۇشۇكىنىڭ گېلىدىن ئۆتمىگۈدەك. بىراق
يەنە ئويلاپ قالدىم، ئىنسانلار ھەمىشە «ئېسىل دورا ئاچچىق كې -
لىدۇ» دېيىشىدۇ. ھەر قېتىم سوغۇق تېگىپ قالغاندا ئۇلار قو -
شۇمىلىرىنى تۈرۈپ غەلىتە سۇيۇقلۇقلارنى ئىچىشىدۇ. مەنمۇ
ئۇنى دورا دەپ ئىچەي! ئاخىر قايتىدىن غەيرەتكە كېلىپ يېرىم
ئىستاكان پىۋىنى ئىچىۋەتتىم.
بۇ چاغدا ئاجايىپ بىر ئىش يۈز بەردى، باشتا تىلىم ئۆت -
تا كۆيگەندەك بولۇپ كەتتى، ئاغزىم شۇنداق ئاغرىپ كەتتى. لې -
كىن ئىچكەنسېرى شۇنداق راھەت ھېس قىلدىم. بىرىنچى ئىس -
تاكاننى ئىچىپ بولۇپ، ئانچە بىئاراملىق ھېس قىلمىدىم.
ھېچقىسى يوق! شۇنداق قىلىپ، ئىككىنچى ئىستاكاننىمۇ
ئىچىۋەتتىم.

ئۆزۈمنىڭ پىۋا ئىچكەندىن كېيىنكى ھالىتىمنى بىلىپ
بېقىش مەقسىتىدە جايىمدا مىدىر قىلماي ئولتۇردۇم. بىردىنلا
قىزىشقا باشلىدىم، كۆزۈم، قۇلقىم قىزىرىپ كەتتى. شۇنداق
ناخشا ئېيتقۇم، ئۇسسۇل ئوينىغۇم كەلدى. خىيالىمدا، غوجايىن،
مېتى، ياڭلارنى تىللاپ پوسكايتىۋەتكۈم كەلدى. تەستە ئورنۇم -
دىن تۇردۇم، لېكىن دەلدەڭشىپ دۇرۇس ماڭالماي قالدىم، بۇ تازا
قىزىق ئىش بولدى - دە! سىرتقا چىقىپ ئاينى تاماشا قىلاي!

مەستلىك دېگەن ئەسلىي مۇشۇنداق بولىدىكەن - دە! دەپ
ئويلىدىم. بوشاپ كەتكەن پۇتلىرىمنى سۆرەشتۈرۈپ، نىشانسىز
مېڭىشقا باشلىدىم. كۆرۈمنى ئاچاي دەپمۇ ئاچالدىم، كۆزۈم
خۇددى قۇيرۇقۇمدەك ئېغىر بىلىنىپ كەتتى، ئۇخلاۋاتامدىم يا -
كى مېڭىۋاتامدىم ئاڭقىرالماي قالدىم. ئالدىمدا پىچاق بېسىدەك
تاغ ياكى ئوت دېڭىزى بولسىمۇ پەرۋايم پەلەك! بوشاپ كەتكەن
پۇتلىرىمنى سۆرەپ ئالدىمغا قاراپ مېڭىۋەردىم. تۇيۇقسىز
«پولتۇڭ» قىلغان ئاۋاز ئاڭلاندى.....

ئېسىمگە كەلسەم، سۇدا تۇرىمەن. تىرناقلىرىم بىلەن تا -
تىلاپ باقساممۇ، قولۇمغا سۇلا ئۇرۇلدى. بىر ئايلىنىپ يەنە سۇغا
چۆكۈپ كەتتىم. ئامالسىز ئارقا پۇتۈمنى كۆتۈرۈپ، ئالدى پۇتلى -
رىمنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ سۇ ئۈزۈدۈم. ئاران بېشىمنى چىقىرىپ،
ئەتراپقا نەزىرىمنى ئاغدۇردۇم. مەن ئىدىشتىكى سۇغا چۈشۈپ
كېتىپتىمەن. سۇ ئىدىش گىرۋىكىدىن تۆت سۇڭ تۆۋەندە ئىدى،
پۇتۈمنى ھەرقانچە ئۇزاتساممۇ ئىدىشنىڭ گىرۋىكىگە يەتمىدى.
يۇقىرىغا ھەرقانچە سەكرىسەممۇ چىقالمىدىم. ھەرىكەت قىل -
مىسام سۇغا چۆكۈپ كېتىشىم ئېنىق، شۇڭا تىرىشىپ باقاي،
ھەرقانچە پىلتىڭلىساممۇ، پۇتلىرىم ئىدىشقا تېگىپ ئاۋاز چى -
قاتتى - يۇ، لېكىن ھېچ ئۈنۈمى بولمايۋاتاتتى. پۈتۈم ئىدىشنىڭ

گرۋىكىگە تەگسە مەندە سۇدىن چىقالايدىغاندەك سېزىم پەيدا بولدى. ئەمما يەنىلا سىيرىلىپ سۇغا چۈشۈپ كەتتىم، سۇدا دې- مەم سىقىلىپ نەپەس ئالالماي قالدۇم. شۇنىڭ بىلەن يەنە ئى- دىشنىڭ گرۋىكىگە ئېسىلىپ تاتىلاشقا باشلىدىم. بۇ چاغدا ھېرىپ زادىلا ھالىم قالمىدى. ئىچىم تىتىلداپ كەتتى، پۇتلى- رىمدا پەقەتلا جان قالمىدى. سۇغا شۇڭغۇش ئۈچۈن ئىدىش يۈز- دىنى تاتىلاۋاتىمەنمۇ ياكى ئىدىش يۈزىنى تاتىلاش ئۈچۈن سۇغا شۇڭغۇۋاتىمەنمۇ، ئۆزۈممۇ بىلمەي قالدۇم.

بۇ چاغدا قاتتىق ئازاب ئىچىدە قالدۇم، «ئىدىشتىن چىقىپ كېتىش ئۈچۈن ئازاب تارتىۋاتىمەن، گەرچە بۇ يەردىن چىقىپ كېتىشكە تەشنا بولساممۇ، بۇ قىسقا پۇتلىرىم بىلەن يامىشىپ چىقالماسلىقىم ئېنىق. ئىدىش گرۋىكىگە پۈتۈم يەتمەيۋاتسا، ھەر قانچە كۈچىگەننىڭ، تىت - تىت بولغاننىڭ نېمە پايدىسى. 100 يىل جاننى تىكىپ تىر كەشكەن بىلەنمۇ چىققىلى بولمى- غۇدەك. چىقالماسلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ يەنە ئورۇنسىز تىر كە- شىش بەكلا بىمەنلىك، ئۆزىگە ئۆزى جاپا سېلىش، ئۆزىنى ئۆزى ئازابلاش، ئۇچىغا چىققان ئەخمەقلىق ئەمەسمۇ؟ دېگەنلەرنى ئوي- لىدىم.

بولدىلا! نېمە قىلغان بىلەنمۇ پايدىسى يوق، ئەمدى ئىدىشقا يامىشىشنى توختىتاي! ئالدى پۇتلىرىم، ئارقا پۇتلىرىم، بېشىم، قۇيرۇقىمنى ئۆز ئىختىيارغا قويۇۋەتتىم، قايتا تىر كەشمىدىم. بەدەننى ئىختىيارغا قويۇپ ھېرىپ، سۇدا لەيلەپ تۇرسا خۇددى بېلىققا ئوخشاپ قالىدىكەن، بارا - بارا راھەت ھېس قىل- دىم. بۇ ئازابمۇ ياكى خۇشاللىقمۇ ئاڭقىرالماي قالدۇم، ئۆزۈم- نىڭ سۇدا ياكى يەردە ئىكەنلىكىمنىمۇ پەرق ئېتەلمىدىم، نەدە بولسام بولمامدىم؟ بۇنىڭ كارايتى چاغلىق. ئۆزۈمنى شۇنچە -

لىك راھەت ھېس قىلدىم، ياق، ھازىر بۇنىمۇ سېزەلمىدىم. مەن
ئاجايىپ بىر تىنچ دۇنياغا كىردىم. مەن ئۆلۈپ كەتتىم، ئۆلۈپ
خاتىرجەملىككە ئېرىشتىم، خاتىرجەملىككە ئۆلمەي تۇرۇپ ئې-
رىشكىلى بولمايدىكەن.

تەڭرىگە رەھمەت! تەڭرىگە رەھمەت!

图书在版编目(CIP)数据

我是猫：青少版：维吾尔文 / (日) 夏目漱石原著；雪堂改写；迪丽努尔·艾力译. -- 喀什：喀什维吾尔文出版社，2016.1

(世界文学名著宝库)

ISBN 978-7-5373-3857-8

I. ①我... II. ①夏... ②雪... ③迪... III. ①长篇小说—日本—近代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①I313.44

中国版本图书馆CIP数据核字(2016)第020086号

编辑：阿不都日衣木·肉斯台木

责任编辑：帕孜里江·木沙

责任校对：坎拜古丽·吾斯曼

世界文学名著宝库

我是猫 (青少年版)

原著	【日】夏日漱石
改写	雪堂
译者	迪丽努尔·艾力
出版	新疆人民出版社 喀什维吾尔文出版社
电话	0998-2653927
地址	喀什市塔吾古孜路14号
邮编	844000
发行	新疆新华书店
印刷	喀什维吾尔文出版社彩印厂
开本	880 × 1230 毫米 1/32
印张	11.375
版次	2017年5月第1版
印次	2017年5月第1次印刷
定价	29.00元
